

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

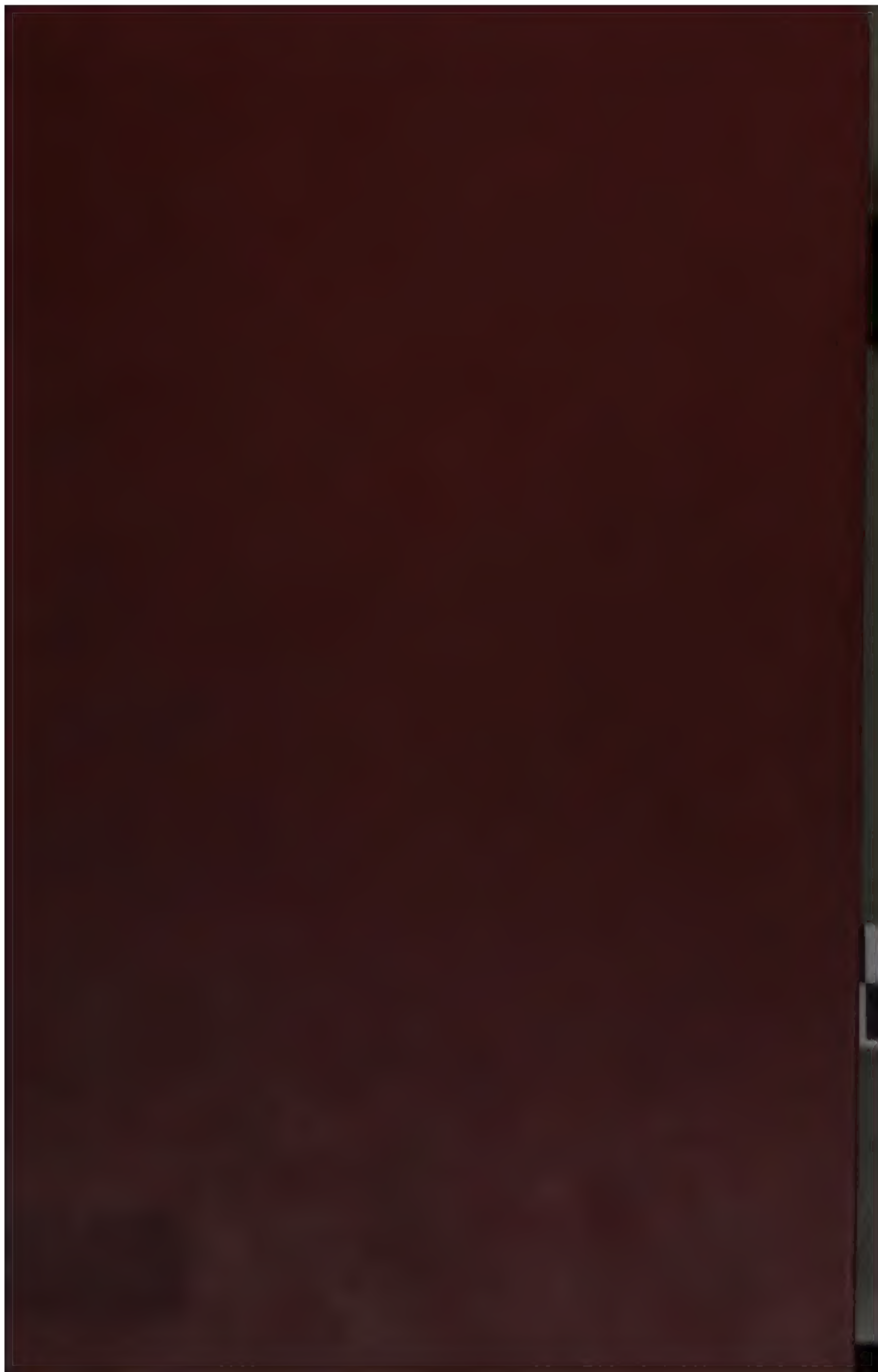
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

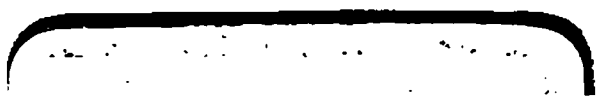
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ii 240 B

302680905X

EPIGRAMMATA GRAECA

EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL.

BEROLINI

APVD G. REIMER.

1878.

FRANCISCO BVECHELER

HERMANNO VSENER.

V. S. L. M.

*neque in bona segete nullum est
spicum nequam neque in mala non
aliquod bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amoris quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus colligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea ommissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri iudicari posset tum ea quae ex codicibus anthologiasve petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transcriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 *παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Καμψικοῦ* descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit conligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiabantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitraber si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane commiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueti locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censum vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam belluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducibus, beatorum colonis, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contemptionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalent elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis antepondere cogerer: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam sollerter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalent autem hic quoque ut par est yiliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quoque modo disposuerim explicare nihil adtinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras complectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. Addendis passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia permulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aequae neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans: ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abiecti, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpretes esse studui quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitas habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augetur neve vituperandi essent quos aut laudare malletm aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchhoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperiendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendando quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamitet : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipsa denique quam accuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omissum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidariorum et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequerer; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaeque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additurum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστίων Παρίος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

ΣΤΙΟΝ : ΙΑΡΙ Ο . 4 Ε

recteque legit Ἀρι]στίων : Παρί[ος : ἐπ]ό[η]σε.

69, 1. lege ᾠ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.

173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερὸν καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ἔφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ἔφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν εὐκλεεστάταν
ὄρᾱν ἄκ]οιτ[ι]ν· βῶλος [ὁ]στέων δ' ἀπό
ἡ]δ[υπνό]ο[ι]σ[ι]ν] κᾶπον ἄνθεσιν βρύοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Mileti. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου
Ἀντιφάνης Μοσχίωνος
Χίονις Χιόνιδος.

- a. Τὸν Ἐστιαίου τῆς τραγωιδίας γραφῆ
Εὐανδρίδαν κέκρουφ' ὁ τυμβίτας πέτρος,
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πτόλιν
ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων.
- 5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα τόνδε δέδεκται
τύμβος ἢδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας
ταῖς ἀπὸ Σωκράτew πινυταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἠδονικαῖς ἀθέοις,
Ἐστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῖο Μενάνδ[ρου],
10 ἐσθλοτάταν βιοτᾶς ἐξανύσαντος ὁδόν.
κούφη γαῖα χυθεῖσ' ὀσίως κρύπτοις σὺ τὸν ἄνδρα
ἐλθ]όντ' εὐ[σεβέων εἰ]ς ἱεροὺς θαλάμο[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiaeum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — I articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vit. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱερᾶς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

229 conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πώλιττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

248,9 fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σῃν σ]οι — [ἡλικίην κλώσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare inscitum ad-gnoveris interpolatorem, cf. adn.

251,1 sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

269,4. ἰλαραῖς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

271. Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis statua ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἠχὼ δ' οὐ φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

288 a. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

288 b. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος ἦγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρος σεμνὸς θανῶν, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

288c. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

.
 ἤρπασθ[ην]
 μηδένα πατρὶ δ[ιδου]ς γόνον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας
 γλώσση πικρο[λόγω] μηδένα, πᾶσι φίλος
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆδε]
 τοῖς πρὶν ἀποιχομ[ένους]
 κωκύω γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον.
 σοὶ χάρις εὖξ
 εὔνασον ἤδη [θ]υ[μ]ὸ[ν]
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ]

Litterae ε ς ω. — Ab initio traditur

PHIC

ΗΡΠΑΣΘΗ

ΜΗΔΕΝΑΠΑΤΡΙΔ

pentametrorum εἰςθεσις diligenter observatur. — 5 ΧΘΟΝΙΤΗ videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 ΓΟΝΩΝΙ Ρ — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὖξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 ΗΔΗ ΥΝΟ — 10 ΑΡΚΕΤΑΤΡΙ rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνήμη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίχτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηνεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομίω ἥρωι Τροκονδεύς.

425,7 scribe στηλὶδα χάραξεν.

431a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤκο[υ]ν,
 ἄνθος ξυράμενος νέων ἰούλων,
 ψυχὴν εὐσεβείης ὑπερ τεθηλῶς

καὶ σεμν[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.
 5 ἀ[λλ]’ εἰς γῆρας ἵκυσθε πάντες ἐξῆς,
 μνείαν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.
 νὺ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 *CEMNIIC* — *ΥΠΗΧΕΤΕΙΑΙC* Buecheler *Mus. Rh. XXVII* 475 scripsit *σεμναῖς ὑπηρετείας.* — 5 *ΑΜΕΙC* corr. Buecheler. — 7 *subscripsit pius homo idem.*

437,4 scribe ἐς γλυκεροῦς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474a. Spartaе. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπήνεσεν Ἑλλάς
 καὶ περίφρων Ἀσίη καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
 οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεύω,
 τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς·
 5 οὐδὲ σύνεννον ὄρω[ν] φιλοσύγγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα
 κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.
 παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ’ ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480a. Mantineae. Foucart-Lebas 352 q.

. Φίλα δέ με γεί[νατο] μήτηρ,
 Πρεῖμος δ’ οὐνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτρη·
 εἰκοστὸν λυ[κ]ά[βαντα] καὶ ὄγδοον οὐκέτι πλήσας
 ἤρπασμαι], γαμετῖ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.
 5 οὐδὲ λα]θεῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαιίστρης]
 κ[ᾶ]μος, ἐν ἡλαπίναις δ’ ἐσθλὸς [ἐὼν κλέ]ομαι.
 ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ]αζε, μυρίζου·
 κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae *ΑΣΕΩ*. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ’ ἔσπειρε; clausula est homerica II. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 *Μαντινέη* Wilamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς αἰὲ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΓΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sivit esse cursus pernicitas aut turba palaestrae, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ις,
ἀλλὰ Τίχη κρείσσων ἐλπίδος [ἐξ]εφάνη,
ἢ καὶ Τιμοκλέην Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἷόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἑρακλέους τρις ἐν ἄθλοις, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἄθλοις proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ
. . . . Πούθια παγκ[ράτιον
Παῖδ[α Μεν]εκρατέω
Κορρείδας ἱεραῖ νηα
ἐγνίκας ἔτι θερμὸς ὁ
Φοίβου τῶν ἐτύμων
Λύσιππος Σι[κυνίος] ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παῖδ
εκρατέω Cum., ΚΑΙΔ ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορρείδας Cuman.; quartam litteram P potius quam B sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen Η incertam esse. — 3 θερμὸς ὁ[ρούσας] Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa comparato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit notissimum illum Sicyonium, Polycletum cuius nomen priori subscriptum est carmini non minus recte idem minorem adgnovit Lysippi aequalem, Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta. Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῇ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τίλλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640,4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἶκει μελπομένῳ, Γλάφυρε, — οὐνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bullet. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῖ)ς [κ(αταχθονί)οις].

Φρόντιζ' ἕως ζῆς, πῶς καλῶς ταφήσῃ.
καὶ ζῆσον, ὡς ζήσο[ις]. κάτω γὰρ οὐκ ἔχῃς
οὐ πῦρ ἀνάψῃ, οὐδὲ διπνῆσῃ καλῶ[ς].
ἐγὼ λέγω σοὶ ταῦτα ἅπαντα πιράσας·
5 ἐντεῦθεν οὐθὶς ἀποθανῶν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur εσω fuisse. — 2 ΖΗСОККАТΩ согрехи; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

*cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,
ite, alias posthac sollicitate animas.*

654, 7 κυδρῆ παρακοίτι confirmatur ex Homeri Il. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Πιερίδων Μουσῶν ἰσαρίθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,
οὓς γε γ]όνους προφέρεσκεν ἔῃς ἐκ νηδύος ἀγνῆς
ἐννέα· τ]οῖς χαίρουσα φίλ[η θάνε] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes etsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos reperit novem.

698, 1 lege χυτῆ (ΑΤΕΗ) κατὰ γαῖα καλύπτει. Versus enim homericus est Il. Z 464 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτῆ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, quae sunt homerica II. E 83.

743 a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchhoffium.

Μνήμα τόδε ἦς ἀρχῆς Πεισίσι[ρατος Ἰππίου] υἱός
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννέσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τὸ ὄνομα, [ὄς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦπίγραμμα· τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγοντάδε· μνήμα τόδ' ἦς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus, etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis clarissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE iota lapide fracto periit.

757 a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐ]χὰν ἐκτελέσαντι Διωνύσῳ Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνάμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὴν ἐκτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum solventes.

768 a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξεινοκράτης
Θεόπομπος
Μνασίλαος.

Ἄνικα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκισ εἶλεν
Ξεινοκράτης κλάρῳι Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ·
5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·
οὐδ' Ἐπαμινώνδου δεῦτεροι ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leuctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspicatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhen.* XXXII 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen.* VI 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vix inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρί) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατένοησαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπέχοντας ἅπαν τὸ Λευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 *currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.*

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καταστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργῶν Κηδαλίων alii.

*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβῶν ἄμα, οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις *Arrian. Anab.* VI 9,3.

824 a. Tauromenii. Ex Camardae libro *Lettera sull' epigrafe Taorminese* (Palermo 1862) repetiit Ritschl *M. Rh.* XXI 140 (*Opusc.* I 784).

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος Ἔστιαι ἀγνόν
βωμὸν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,
Εὐκρίτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος, ἃ θ' ὁμόλεκτρος
Πυθιάς ἃ κείνου καὶ θυγάτηρ Ἐρασώ.

5 ἀνθ' ὧν, ὧ κραινουσα Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους
θυμαρὴν βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν ἀεὶ.

Litterarum ex formis Cavedoni (*Atti e Memorie delle Deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi et Parmesi* Mod. 1863 I) probante Ritschelio titulum ante scriptum conlegit quam Augustus exactis incolis Tauromenio urbi praesidium romanum inponeret. — 2 Cyrenaeus fuit etiam Carneades philosophus cognominis.

* 831 a. Romae. C. I. 5984 b.

Ἠλικίην παῖς εἰμι βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ
Ἡρακλέους εἰκῶ· οἷσθ' ἄ με καὶκ Προδίκου.

iii fere p. Chr. n. saeculi.

831 b. Romae. C. I. 5972.

Ἐγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες
τέχνη πιθόμεναι· εἰμι δ' ἄγαλμα Δίκης.

Litterae e c.

856 a. Hypate. *Bulletin de corresp. Hellén.* I 120 litteris minusculis.

Λατυέων ἃ πόλις
Σώσανδρον Τολμαίου
εἰεργέτην τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμβουλαῖς τε καὶ ἦθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῇ
Σώσανδρον κλεινῶν ἔχγονον Αἰνιέων,

Τολμαίου κλιτὸν νῖα πόλις Λάτυια φιλόπλου
χάλκεον ἀντ' ἀρετᾶς εἶσατο τᾶδε θεοῖς.

5 τόνδε γὰρ ἀγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας
σωτῆρα κτίστην ἄλλον ἔδεκτο Δία.

ἠρώων θρέπτειρ' ἐναρηφόρε πότνι, ἀγώνων
σὺν κλέος, εἰ τοιοῦσδ' ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνιῆς formam pro ea quae est vulgarior Αἰνιᾶνες commemoratam ab Eustathio II. B 749 adtulit editor. — 3 φιλόπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτίστης et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἄνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλάισαν δέ μ' ἄν[ακτ]ες, ἐπεὶ πολεμογράφον αἰδάν
ἔκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθῶν καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφονίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνεα καὶ νησιωτέων πόλιας καθ' ἡμέας γεγενημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὀκόσα δημοκοπίη καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσιες γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθῶν ἀλλοτριῶν ἀπενθήτους ποιέονται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἰητρείην dicentes καὶ πείρην καὶ ὀκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videmur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθωσίας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931,1. μῆλα Pythionicis praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεῖς καρύχθην, τούνομ' Ἀκεστορίδης.

καὶ μὰν καὶ Λουσοὶ με κατέστεφον ἢδ' Ἐπίδουρος
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἴαχεν ἀθλοφόρον.
5 ἢ ῥα τόθ' Ἑρμοκρέοντος ἐς υἷα λείπετο πώλων
αἷμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἐριχθονίου.

1 fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc adparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermocreontis filium perdurasse.* Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter id ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[ι] supplevit.

938 a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

Π]άμμαχον, ὦ Θήβα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνι
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον; ἃ δὲ Νέμειος
νίκα μοι λεκτῶν ἦλθεν ἀπ' ἠιθέων
5 πατρὸς δῶμα Τρίακος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκαι
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius iv saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt medii, denique vero Nemea victoria (quae in causa fuit cur imago poneretur) ex iuvenibus reportata est.*

942 a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell'Istituto Veneto di scienze lettere ed arti* ser. III. vol. VIII.

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθηκαν,
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνι καὶ στεφάνοις.

1 lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943 a. Athenis. Vssing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ κτλ,']

Anno 14¹/₈ τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφήβων fuit, Abas-
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius
et Hercules, cf. n. 943,2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΧΑΡΑ
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη (Il. T 91).
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.
. ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνά-
καν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule
retractavit *ibid.* II 189. Utile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

ἐγὼ εἶμι ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΟΕΚΑΛΟΥ
ΕΡΗ ἐ[μοὶ Βοι]βαστις πό[λι]ς οἰκοδο-
μήθ]η, ἐ[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανοῦ,
ἐγὼ ἀ[στράσι]ν ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίου καὶ
5 σε[λή]νη[ς] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ] . .
ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπο[ί]-
η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,
ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μη]νον βρέφος ἐνέ[σ]αξα,
ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-
10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστό[ργως γ]ονεῦσι δια-
κειμένο[ι]ς τειμωρίαν ἐπέθηκα, ἐγὼ μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ Ὀσει[ρ]ε[ος] τὰς ἀνθρωποφαγίας ἔπαυσα,
ἐγὼ πυ[ροῦ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα
ἰστ]ᾶν ἐδ[ίδα]ξα, ἐγὼ τεμένη θεῶν ε[ἰ]δρυσά-
15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[ν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ στέργε-

σθαι [γ]ιν[αῖκ]α[ς] ὑπ' ἀνδ[ρῶ]ν ἠνάνκασα, ἐ[γὼ τ]ὸ δίκαιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποίησα, ἐγὼ τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐνομοθέτησα
ν[ο]μ[ί]ζεσθαι, ἐγὼ συγγραφὰς Ἑ[ρμουῦ] . . .

20 Η . . . Μ . . ΤΟΥΣ

1 fortasse τοῦ ἀληθέος καλοῦ, cf. v. 18. — 2 Ε . . Ε . . ΒΑΣΙΛΕΙΟ . .
corr. Wilam. — 3 Ε . . ΠΕΧΩΡΙΣΑ corr. Weil. — 4 Α . . . Ι . Ν corr. Wil.
ἀστέρων Weil. — 5 ΓΕ . . ΝΗ . corr. Weil. — ΘΑΛΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . . Ε θαλάσσια ἔργα νix fuerunt, θάλασσαν ἐστόρεσα Wilam. — 7 ΕΥΙ . ΑΙΚΑ et
8 ΔΕΚΑΙ . ΙΝΟΝ corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ corr. Wilam. ἐνέταξα Wilam. —
10 ΑΣΤΟΙΚΟΙΠΟΝΕΙΚΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΕΠΕΘΕ corr. Wilam. — 13
ΠΥΗΓΙΕ πυρὸς probabiliter Wilam. — 14 ἰστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —
ΕΔΡΥΣΑ — 15 ΚΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΓΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΙΗΝ et
ΕΓΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσοῦ Wilam. — 19 Ν . Μ ΘΑΤ corr.
Weil. — Ἑρμουῦ Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-
driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde spreto Foucarti supplementis sic scribendum:

Αἴνεσον] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,
ξέ]ϊνε, Μεγακλείας αἴνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΛΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte supplevit: ἂν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἠνέγκατο μ[άτηρ,
Οὐρ]ανίας [σεμ]η[άν] Κύπριδος ἱροπόλον.

v. 6 ΕΟΥΝΟΙΣ Α . ΗΓΕΜΟΣΙ Foucart, qui legit καὶ ξούνους θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . . ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Λ . ΞΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 . ΥΘΑΥΜΑ Foucart, . . . ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΠΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis relinquam. Foucart nec v. 7 πλούτοιο κλέος recte scripsit nec v. 8 οὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Megalopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046,83 clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούση. Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀννία Ῥ]ή[γάλλα]. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159 g.

Τὸν παρθενῶνα τὸνδ' ἔτε[υξε nomen dedicantis
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερείαις [χάριν,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ἔτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἀν εἶποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἣ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν αὐτᾶς πρόξενον [καὶ εὐ-
εργ]έταν ἑλληνοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳι.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήνιος Ἀγία υἱός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῆ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνη,
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἢ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

Ῥε μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, κἂν ὑπὲρ Λάδαν δράμη.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecque du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: Μ. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ ε̅ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ κθ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουείου Κωνσταντίου καὶ Οὐά τῶν ἐπάρχων. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

Τῶ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλ[λό]ξε[νος].

*Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus
vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia
et consul ordin.*

Anno p. Chr. n. 525. — 1 qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερουσίᾳ
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Vide ep. praeced.

1135,1. Formam μολόχην seravit cod. Π in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valete.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

I. ATTICA.

SAECVLI SEXTI.

*1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀστό]ς τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν,
Τέ[τι]ιχον οἰκτίρας ἀνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homerica Od. η 52. 33. ρ 382. — 2 Τέττιχον restituit Kekulé *Theseum* p. 159.

*2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἠδὲ σαοφροσύνης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆμα nomen defuncti
ἔστησ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώφρονος ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro interpunctionis nota habens (:).

- *4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποιὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

.

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἴστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

- *5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας κούρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῖσ' ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τηοῦπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντω[ν].

1 init. . PRI Cord. . At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad *n* litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

— — — — —
. ἦν γ]ὰρ ἀπάσης
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρέ]αν ἔξοχος ἡλικίας.
. . Ἐπ]ιστήμων τόδ' ἐπόμεν Ἰπ(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γὰρ docet; fortasse viator ut iuvenem defleret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset ΑΜΔ, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate seiungendum esse patet. Sed qui τόδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hippostrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse pntes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν θανό[ν]τοι[ν]
μ[ν]ῆμα φιλημοσύνης

Mirum in modum turbavit lapidarius semel corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter omissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ᾧ ἐπέθηκε θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non aetas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τίδ' [ἐ]ν[γ]ίς ὁδοῦ Θεοσήμου [στῆσα (uxoris nomen)
ἀν]δρὸς ἐμο[ί] τε φίλου κάγαθοῦ ἀνφ[ότερον].

1 ΑΝΑΝῆ — 2 ΕΜΟΜΕ Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμοῦγε vel ἐμογε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiatur.

11. Ceratiae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Λοιμῶι θανούσης εἰμι [σῆ]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλωι Χ]σενόφα[ντος ἀδελφῶι
Ἐνδόχ]σωι κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλει' ἄ]ώρος.

1 ἔνθα κασγνήτω σῆμα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἔνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur, — 2 suppl. Kirchhoff.

13. *In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori.* Kirchhoff 477.

Ἐνθά]δε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν
 Α[αμπι]τὸν αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.
 Ἐνδοῖος ἐποίησεν.

1 Τῆ]δε φ[ίλην ἄλοχον ὁ δεινα]κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes *tit. att. sepulcr.* 3090 ον κατέθηκε, ubi ον litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Α]ινείαι τόδε σῆ[μα πατῆρ ὦι παιδὶ θανόντι
 Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκε

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατῆρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φί[λ]ου παιδὸς τόδε Α (nomen patris) κατ]έθηκεν
 Στησίου, ὃν θάνατος [δακρυ]όεις κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΑΙ . . . quod Δημάνθης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpolationis nota : videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

*16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . . .]ον, ἀώριον εἰς Αἶδαο,
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποιχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο]χά[ρους τόδε σῆμα πατῆρ κατέ]θῆκεν nomen patris
παιδὸς] κηρῦχ[σαι μνημα σαοφρο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris ΗΕ
incipiens.

18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — — οὐ]νεκα πιστὸς ἔφυς.

19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

*Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum
quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama fere-
bat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus ele-
gans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:*

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ ονηια· παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς
νείκεα συνμει[ξας] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα
ῶ]ναθ', ὁ[πρ]ὸς φί[λου] ὤλετ'· ἐ[κείνου δ']ἱερός εἰμι.

ῶναςθε dixit Euripides Hercul. fur. 1368. Versu extremo τὸ ἠρῶν vel τοῦ
ἠρώου vestigia adparere haud inepte coniecero. — Mira multa, incerta
plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituum. Rusticorum
autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Ana-
creontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φιλέω ὅς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1
post ἀνὴρ haec ΟΤ. Ο[Ε] | ΤΑΗΟΛΕΙΑ 2 ΣΥΝΜΕΙΧΙ 3 ΠΝΑΘΟ | ΟΣΟΙ+
ΟΙΕΤΕ. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita
ΤΟΝΕΡΟΤΟΓΓ. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffo.

SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum μαρνά-
[μενοι, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri pot-
est, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen neglegi fas duxi, quia
certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epi-
taphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses
publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico.
Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister
humi iacet hasta medii ictus, dexter aversus ab his vibrat hastam.
Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

- a. Ἀθάνατόμμε [θ]α[νοῦσιν ἔθηκαν σῆμα πολῖται
σημαίνειν ἀρετ[ὴν τῶνδε καὶ ἐσσομένοις,
καὶ προγόνους[. ἀρετῆς δέ
νίκην εὐπόλεμομνημ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρας].
- 5 b. Αἰθήρ μὲμψυχὰς ὑπεδέξατο, σώ[ματα δὲ χθῶν
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίου].
- c. Ἄνδρας μὲμπόλις ἦδε ποθει καὶ δ[ῆμος Ἐρεχθέως,
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπρ[ομάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα θέντες
ἠ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[είσαν].

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 ΟΜΜΕΟΑ 2 ΑΡΕΤ 3 post προ-
γόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΞ vel ΘΟΝΕΞ
4 ΑΒΟΙ. Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa
sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105
B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 ει Hicks, qui male legisse
videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euri-
pidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθη-
ναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης υἱὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι τῆιδε θανῶν πατρίδα γῆν προλιπῶν,
Ἀντιστάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλίμαχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·
χαίρειε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπῶν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδῶν.

iv saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 ἐπιω.

SAECVLI QVARTI ET TERTII SECVNDIVÆ.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὐποτ' ἂν αὐ[τῆς]
ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τρόπαιον ἔδος.

In altero latere:

Κ]τι[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χερὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρός
ἐχθροῦ Ἀρι]σ[τ]ρόκ[ρι]ον ὤλεσε θοῦρος Ἀρ[ης].

Ante med. iv saec. v. 1 ἔη et ὅποτ', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui. — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χερὶ Aeschylus Agam.

110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 ξο-
χας . . .

*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem proculcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhen.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker ibid. 625.

. ἔταροι δέ τε πάντες ἴ]σασιν
καὶ πατρὶς ὡς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων
ὑμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γεν]έσθε
μάρτυρες ὅσ' ἀρετῆς (σ)τῆσα τρόπαια μά[χης.
. . . .]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. —
1. ΩΞΑΣΗ Ross ΞΑΣΙΝ Ribb. Ω nunquam fuit in lapide. — 4 cf. ver-
sum Aristophaneum ὅς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvelius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μι[ᾱ]μα [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου·
Πυθίων ἐγΜεγάρων δαιύσας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
ἑπτὰ δὲ ἀπορρήξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνιων
εἴλετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δῆμῳ·
5 οὗτος ἀνὴρ, ὅς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλείσει Ἀνδοκίδα δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν·
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ιδέσθαι.
10 φυλαὶ αἴδ' εἰσὶν Πανδιονὶς Κεκροπίς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστὶ scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σάματι corr. Bekker. — 5 οσεωισεν. scripsi ὅς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὅς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7 correxerunt δισχίλοις. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

*27. Ad Olympieum. *Ephem. archaeolog.* 545.

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων
[ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκωμεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

*28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ὐ]δὲν ἐλευθερίας κρεῖττον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
ἧς ο[ὐ]δὲ ἰέ[μ]ενοι [θ]νήι[σκον]
ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφος δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν
φράζει καὶ πατρίδ' α[ἰ]ς [ἡ]γλάισαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . Ο ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . εἰς Γενοῖον III Cuman. . . . ΒΑΙΕΞΕΝΟΙΟΝΗΤ ego. verbum θνήσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

29. Athenis. E schedis Fourmonti C. I. 1042.

Μοχθηρᾶς ὁδ' ἔβη νέ[α]το[ν] πρ[ὸ]ς τέρμα κελ[εῦ]θο[υ],
εὐκλειαν δ[ὲ] β[ί]ου [κ]άλλιπ' ἀποφθίμενος
καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι δαμέντα
Ἴο[. . . .]ν πατρί[α] χθῶν ἐκάλυψε τάφωι.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΞ-ΚΕΛΘΟΙ πρὸς τ. κελεύθου dedit ipse Boeckh. — 2 ΔΒΡΟ correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν νῆα [Λ]εαί[ν]ης
εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σα Λέοντα μάχης
ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
δυσμενέων ὄλοον τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· [κά]θ'θανε γάρ που
μηδοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), ὃ γάρ tertio, ἀλλά secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΡΙΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhén.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελοῦντα. Buecheler αἴα — ἀγγιάλου Σ. At quo referas μάχης genetivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἴσα — μάχης scripsi, quod cedit vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετάς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὦ τὸν ἀειμνήστου σ'ἀρετᾶς — ἔπαινον ἔχοντα.

*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχμηῖ τόνδε θαν]όντα δορός κλ[υτὸν νῖα nomen patris
nomen defuncti κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

— — — — —
πε]ν[τ]ήκονθ' ὃς ἔ[τη
καὶ νομίμοις π[ατρίοις ὤλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lycurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

*33. Loci incerti, descripsi ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. θαν]άτωι
. πατρία χθ]ῶν ἐκάλυψ[ε τάφωι
. ἀ]ρήιον εὖ δ' ἐν ἀ[γῶνι
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρατ[έσιν
5 ἔφθιτο· μιλίχοισι δ' ἐπ']ῆθρεσι νοῦ τ'[ἐπὶ δόξηι
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἶλε]το Κεκροπ[ιδῶν·

. ἔχ]ει βιότοιο [τελευτήν
 πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων
 10 τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδν τ]άφον· ἀλλ'[ἐνὶ οἴκῳ
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἠΐθ[εον.

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

*34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πότνια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
 πλεῖστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν
 Κλειδήμος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. IV. Quod ait Schoell versus leviter incisus potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοί τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει κτλ'.

*35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumento sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sta Trinità in Atene.* Torino 1863) tab. V. Cuman. 2784.

- a. Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι
 ζητεῖν, ἠϋρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·
 ἧς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.
- 5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σὸν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει
 ψυχὴν δ' ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας
 πένθος αἰμύνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 10 δισσαὶ δ' αὐπαιρίδες σ' ἢ μὲν φύσει ἢ δὲ νόμοισιν
 ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. IV. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοισι metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

*36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaeol.* 1871 p. 29.

Πυθαγόρου.

Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμπρογόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεσαν
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένου.

Ante med. saec. iv. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et ρ formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium προξενία tradi solebat. — 2 miror accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

*37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρε ποθεινὴ
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφωι,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.

iv saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

*38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα ποθεινὴ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως ὅς τέχνηι, οὐχὶ φύσει
ἐμβοτρουοστεφάνωι κωμωδίαι ἴδουγέλωτι
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφυς (σ)οφίαι.

iv saec. v. 2 τέχνηι v. 3 κωμωδίαι scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
 ἐλπίδι γ' ἴσθα μέγας τῶι τε δοκεῖμ' Μακαρεῦ,
 ἴνιοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλησιν ἔσεσθαι
 σωφροσύνῃ δ' ἀρετῇ τε οὐκ ἀκλεῆς ἔθανες.

IV saec. scriptum σωφροσύνῃ sed ἀρετῇ. — Macareus histrio fuit tragicus.

*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archeolog.* 1873 p. 248.

.
 σοφίης πείρατ' [ἐ]φιέ[με]νον.
 ἐκ δ' Ἀκα]δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν
 σὸν κλέος] ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι[ς]
 5 καὶ νῦν τῆιδε]σε κοῦρ[ος] ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]
 δακρυχέων. ἐσθλή]ν δ' ἐσ[θλ]ὸς ἔτεισε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακιάδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακύνδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο· καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaesivisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Papasliotes *Diar. archaol.* 1856 p. 139.

Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὄδε.

IV saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὄδε.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Peplo quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.

*Πραξιτέλους ἦνθον λαοξόος οὔτι χερείων,
ἐς δ'έτέων δισσὰς ἦλυθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλά με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἀίδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἀλλά docet Alexandrina arte postpositum.

*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκο[ντος Ἀ]θην ὅς μὲν
ὀγδώκονθ' ὀσίως] ἐξεπέρα[σ]εν ἔτη.
ἱερὰ τεσσαράκ]οντα δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' Ἀθάναι
ρέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.
. εὐς Φλυέως μήτηρ
ἐπ]όησεν.*

III fere saeculi. — 1 ΗΝ Leb. . . . ΟΗ ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δέ tertio loco posui, nam inprobabile ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi II ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

*44. In Piraeo. Cuman. Philistoris I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]εκρ[άτους Ἰ]καριέως.
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραιρά
τῶιδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἣν ὁ σύννευος
ἔστερξεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενεκράτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- *45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[σιράτη nomen patris virive] Με[λιτέως].
Μαῖα καὶ ἰατρὸς Φανοσιράτη ἐνθάδε κεῖται
ο]ὕθενι λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

IV vel III saec.

46. Athenis sub anaglypho. E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κεῖμαι πολλοῖσ[ι] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει τίτθην παιδων Διογείτου
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοτάτην.
Μαλίχα Κυθηρία.

IV saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιττα τίτθη.
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἰπποστράτης καὶ νῦν ποθεῖ σε.

καὶ ζῶσάν σ' ἐφίλουν, τίτθη, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῶ.
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἶπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,
πρώτη σοι τιμαί, τίτθη, παρὰ Περσεφόνῃ Πλούτωνί τε
κεῖνται.

III fere saec. v. 7 πρώτει et Περσεφόνει scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidisse Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.

49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εὐθύκριτος [Οἶν]αῖος
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
 Εὐθύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφῳ,
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινὸν
 πᾶσ[ί] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — I ΗΛΙΑΙΟΣ Dobreis . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἵτεαῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίου.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

- * 51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

- * 52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὔνομ]α μὲν τοῦμόν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἢδ' ἀγορεύ[ει
 στήλ]η καὶ πάτραν· πιστῶν δὲ ἔργων ἔνεκα ἔσχο[ν
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οὔ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλείδου.
 Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῦναι
 τὴν αἰτὴν δοκίμως, τοῖδε τύχεγ' Γλυκέρα.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Verba οὗ σπάνις ἐστὶ et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glyceræ epitaphium similius est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo apographo Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίνοῦς Γορτύνιος χαλκόπτης.
Μνήμα δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίνοῦ ἐστήσαν παῖδες ἀποφθιμένου.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΞΩΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσίνω — ἀποφθιμένω.

*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὶ nomen patris, n. defuncti] ἡδὲ Φιλ[ίνναι
μητρὶ θάνες στοναχῆ]ν προλιπών
σω[φροσύνης] δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρ]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὄραν φανερόν.

IV vel III saec. — 1 ΓΑΙ dein 30—33 litterarum lacuna, post ΦΙΛ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΛΙΤΙ (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἡ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde Π . . . ων, quae ego non vidi.

56—58 quorum priores duo tituli Piraeenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.

*II. Kekulé *Theseum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντος,
μνημα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in *Com-
mentationibus Bonnens.* p. 22.

Ἐξηκεσιτίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.
Σῶμα μὲν [ἐνθ]άδ' [ἔχει
μνημα δὲ [σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

1 MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηκεσιτίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηκεσιτίδη, αῖα, nam αῖα vocabulum spreuit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φο
Ἐξηκεσιτίδου
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relicta est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quae secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

— — — — —
σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἅπασιν
λείπ]εις οἰ[κτ]ρὰ παθῶν μοίρας ὑπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 κτ. — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὑπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αῖσα.

60. Athenis sub anaglypho. C. I. 954.

Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,
σώφρων καὶ χρηστὴ καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατὶς insertis. — 1 λή-
ξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πο[λύμν]ηστος Πο-
 λ[υ]αράτου Κριωεύς.
 Νικοπτολέμη Νι[κο]κ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου
 Κριωέως γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οἵποτε λ[ύ]σει
 μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἦν ἔλιπες·
 εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,
 καὶ σοὶ τῆσδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένει. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

*62. In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχου Εἰτεαῖος.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,
 ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,
 Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρόμφῶς, Περσεφόνῃς δέ
 δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοι]ς κατέβης.

IV saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικόβολος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. ΎΧΑΙΩΙΟΣ legi, ψυχαῖς οῖος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

*63. In arce. Cuman. 3076.

Κρῖος.
 Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριοῦ,
 φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιοτάτου.

IV saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μίδου γέροντος, ὅστις ὡτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

*64. Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμῶ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· αἰεὶ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιοτάτην.

IV saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita Μ]ελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἀρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἰ κε μένης (PL³. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigonā Sophocleā (v. 89) condigne Cuman. 3490: δ]μὲν ἠνδάνεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιεύς.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν
 καὶ τὸ δικαιοσύνην τε φίλον τε φίλοισι προσεῖναι
 δόξα ἀρετὴ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιεύς Μνης

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicam non deesse laus virtusque est e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνέιναι, falso tamen φίλοισι συνέιναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείου
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκόν' ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL³. p. 1246) ἐπώνυμον—οἶνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt. — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhén.* XX 558. Omisit Cumanudes.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]οραε[ύς].

Κυδίμαχο[ν] χθών [ἦ]δε τ[α]φ[ῆ]ς στε[γέ]εσσι καλύπτει,
ὄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]υ πλεύσαντα πρὸς ὄρμον
παῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν ἐ]σιδὼν καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υ]πον
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[θ]ίμ[ε]νος.

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ . ΑΤΗΕ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσσι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὄν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνου στέγος. — 2 fortasse Callimachi memorerat poeta V 117 ὄλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ . ΛΛ

* 68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

Ὀλβιον εὐγήρων ἄνο[σον]
τύμβος ὃδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ὄλβιος εὐγήρως ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

* 69. In Piraeo. Ross *Demén* 101 c. Meieri adnot.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.

ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς παρὰ πᾶσι πολίταις
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
πᾶσι φίλῃ τε γυναικί — τάφου δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ,
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.
Ἱεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

IV saec. scriptum Σπουδοκράτος, τάφο, φίλει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετᾶς παρὰ πολίταις ἔχειν vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετᾶς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem* Cyriacus. C. I. 747.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.
Εικόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcralem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123 B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bullet. archeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθεινός
καὶ Σάτυρος νέος ὃν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστὶ
π]αιρὶς δὲ ἐστὶ Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.
5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῆιδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοιο[ι
τῆι τε κασιγνήτηι πένθεα πλεῖστα λιπών.
Ἀριαστίς. Πυθοκλῆς.

IV saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριαστίς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit poetam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobatur aoristo ἔσχεν v. 2. Vitabatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὺ]θυ[γέ]νοις ὄδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλύψας.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλωι στεφανοῦσιν ἑταῖροι
μνημείων, ἀρετῆς οὔνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et sarta imponunt, monumenta quae sint et virtutis defuncti et superstitem amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τι) τινος recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.

Εὐδημος Εὐφάνου Ἀφιδναῖος.

Ἐνθάδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὅς ποθ'] ἑταίρο[ις]
εἵκοσι [καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονὸς λείπω νε]ότητα,
ἐ]ν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργασιν αἶνον] ἔχων,
σ]ωφροσ[ύνης πλεῖστον καὶ φιλί]ας μετέχων,
5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας
ἐκ γαίας βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθονται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρὶ λιποῦσα
καὶ πατρὶ τῶι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κεῖται.

ο pro ου scriptum et 4 forma antiquior quintum produnt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiorum litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

• 77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παιδὰ τοι ἰφθίμαν Δαμαινέτου ἄδε Κρατίσιαν
Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εἴνιν ἔδεκτο κόνις·

α ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποιμῶι,
ὄρφανὸν ἐμμεγάρους παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhen.* I 205) v. 4 ἐμΜεγάρους. — 1 ἰφθίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM non EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαγρος Ἀγγελῆθεν. Ἡγίλλα Φιλάγρου.
Ἠλικίαμμέν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι·
εἰκοσιῶι καὶ πέμπτωι ἔτει λίπον ἡλίου ἀγῆας·
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σιωφροσύνην ἣν εἴχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης· χρησιτὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἦσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἦσθα γὰρ χρησιτὴ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expositam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φιλία σῆς ψυχῆς ἐστι παρ' ἀνδρὶ

— — — — —

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rh.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ μέρος εἶχον ὁμοίως,
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

- b. Οὐ]δένα λυπύσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας
 τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχ]ει τὸ μέρος.
 . . .]οστράτη. Μελινώ.
 . . .]νος Ἀναφλυστίου.

Nomina supplevit Ross Σωστράτη et Κόνωνος, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 et amicitiam communem et divitias communes putabant. Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. πρόπαιδας Ross, quod vocabulum non novi. ἔτι παῖδας Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obiisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

- *82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνου, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν
 τοῖν
 Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἢ πίστις διέμεινεν
 ἄρ

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλλιστος τε φίλης τε. — 4 αι . . Cuman.

- *83. In arce. Stephani *tit. graeci* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίωι ἤδε
 ἀλ[λ'
 ἀντὶ δὲ σῆς ἠβης, Διονυσία, ἠλικίας τε
 τόνδε τάφο[ν

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo inedito ο]ὐ πέπλοισι μετάρ[σιος . . .

- *84. In Piraeo. Cuman. 3491.

Ἐσθλὴ τῆιδε ν]όημα τρόπους [θ'] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλύπτει
 γῆι, πάσης ἀρετῆς π]λειστον ἔχουσα μέρος·
 σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῆιδε] σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει
 εἰκίων· τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. τρόπους αμιας . . καλ. Cuman. ΑΜΙΑΣ . Α κτλ'. ego. Manifestum ex participio ἔχουσα v. 2, secundam personam esse formam καλύπτει, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem Ἴασσα nomen, at traditum videtur. Gravius est quod θ' inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci εὖ ζήσαις ἐμφθιμ. v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae καὶ] μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποθεινῆς
 πα]ιδὸς τύμβον ὄραν τόνδε πρό[σελθε, φίλε.
 ἤσκουν μὲν τὸ δίκαιον ἐμιμού[μην τε τὸ καλόν,
 ἐν τῷι δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ.
 μοῖρα γὰρ οὐκ εἶασ', ἔστησ[ε δὲ τέρμα κελεύθωι·
 ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος.

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 παιδός et v. 3 ἐμιμούμην praei-
 iuit. — 2 non ausus sum scribere πρόβαινε πόδα. — 3 nescio ubi legerim
 versum Sotadeum μιμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος. — 6 asyn-
 deton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit
 Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon.
 At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem
 sane μοίρην pro μοῖραν v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita.
 Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman.
 2767 non integrum.

Διτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
 Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.
 Μνημα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
 καὶ Περικλεῖ φθιμένον Μητρίχη αἰνόμορος·
 Ἀγνήις τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
 μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μέτα πᾶσι βροτοῖς.

iv saec. O pro OY scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Peri-
 clem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro
 suscepit. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem in-
 sculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

Μνημα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·
 αὐτὸ δ' οὐ παραδειῖξαι ἀφείλετο δαίμονος αἴσα,

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμμέγα πένθος,
οὔνεκα ἀποφθιμένω βήτην δόμον Ἄιδος εἶσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κεῖται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξαι. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo οὐ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μνήμα τόδε κεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντε οὐχ οἶόν τ' ἦν παραδείξαι. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χίος.

a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολῶν πρὸς ἄκρον,
Χίος μὲν γενεὰν βλαστήων, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυνώδεος οἴνης
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσί τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένου. — 6 mira Χίος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simonideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἴκεν Χίον ἐς ἀμφιρῦτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίου Ἐρετριεὺς.

Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κεῖται χθονί, [σῶμα δ' ἐπ' ἀγροῦ
᾽Ωρείου κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένου
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς μάρψας
Ἄιδης [ο]ἰ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὄσιαν σιέρξασα λέχους Κύπ[ριν χέ]εν [ἡ]μῖν
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶι γράμμ' ἐτύλωσε πέτρῳι.
 δηλοῖ δ' οὖνομα πατρὸς ἐμόν θ' ὅδε τύμβος, ὀδῖται·
 ἀλλ' ἴτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβου.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονι πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὀρειά Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κυπ ενμιν Cum. Κύπριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercidit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἠδύν,
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογεΐτων θυμούχου παῖς,
 Θηβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμούχου. Dein v. 1 εἶχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηῖς
 Τηλοῦ πατρίδος οὗσ' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις
 Ἐρσηῖς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηῖς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγνηῖς.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λευκὰς μὲν πα[τρὶς ἐστίν] ἐμοί· σπεῖρει[δέ με nomen patris
 τοῦνομα Δη, κεῖμαι δ' ἐν δήμ[ῳ] Ἀθηνῶν.

Supplevit Ross. — 2 C. I. 6280 B 46 σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἵκελον δήμω
ἐν Ἀθηνῶν, qui titulus Herodis Attici est.

*93. Salamine Delive; dicendi genus atticum est. C. I. 2322b⁴². Kekulé *Thes.* 52.

Χρηστοῦ Τέχνωνος μνήμα τοῦ Φρυγὸς τόδε,
ὃς νῦν ποθεινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῇ πόλει.

2 ΤΕΙ.

94. Inter Elgini marmora. C. I. 815. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.*
p. 148.

Π]ατρὶς Ἀλε[ξάνδρεια, πατὴρ nomen, ἐγὼ δέ
Βρισηὶς πυκιν[αῖς ἔξοχος ἐν πραπίσιν.
καὶ ν]ύ με κῆρ ἐδ[άμασσε νόσου

2 Βρισηὶς πυκινή Boeckh. — 3 υμε κῆρε δ[ύο idem. — Post v. 3
haec supererant

ΟΝ ΕΛΕΙΟΥΙΗ
ΙΩΣ ΖΩ

unde conicias in Ἐλειθυίης doloribus illam τὸ φῶς ζωῆς amisisse.

*95. Extra Ceramicum. Kekulé *Thes.* 358. Cuman. 3151.

Μινακῶ Λίβυος χρηστή.

Εἴ τις ὄλως γέγονεν χρηστὴ γυνή, ἢδ' ἐγὼ εἶμι,
πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοισιν ἅπασιν
οὔσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
οὔτε παρ' ὧν ὤμιην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου.

5 ος ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἄπιμι
σιγῇ δὲ κρύ]πτω, οἷας χάριτας μοι ἀπέδωκα[ν,
ἀνθ' ὧν ἤμελλον π]αρὰ τῶν παίδων κομίσεσθαι.

πi fere saeculi titulus melius insculptus quam compositus. — 5 . .
. . . . τ . οε Kek. τiηε Rhusopulos *Bullet. arch.* 1863 p. 168. τει(;)
μος Cumanudes. — ego. Ante ος sex septemve litterae perierunt;
videtur adiectivum fuisse, cuius brevis terminatio producta non offendit.

Nec δύστηνος nec δύστειμος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Thes.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπαιρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης].
 Δομσαλῶς Δομανῶ Σιδώνιος ἀνέθηκε.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμαζέτω εἰκόνα τήνδε,
 ὡς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρωίρ[ι] ἔκτεάνυσται.
 ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰ μὰ θεῶν σποράσαι.
 ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κτέρισαν τάφον οὔτηι,
 5 οὓς ἔθειλον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες.
 Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῆιδε χθονὶ σῶμα κέκρυμαι.

Phoenix graece balbutit Wachsm. — 2 ΔΕΓΓΡΩΙΡΙΓΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἢ πρῶρη ἔκτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτηι pro τῆδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπών Wachsm. Vsener.

ÆTATIS ROMANÆ.

*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρυ]άνθη Ἀρίστωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπόρος
 Ἑρμῖος.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο],
 θήκαμεν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]άδος ἐν τεμένει,

σκη]νει δ[ὲ χθόνιον δίδομεν τά]τ[ρον· ἀλ]λά καὶ ἔνθα
 μανύω[ν, τί καλεῖν οὔνομα] δεῖ σε, τύπος.
 5 πα[ῖδ]ε [. . . Ἑρμῖος τε καὶ Εὐ]πορος, ἐν δ' ἱεροῖσιν
 μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσην.
 ζῶεσκεν ὅτε θνήσκεις,
 ὅς κεν ος δεχ[νίμενος φθι]μένην.

Litterae III saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφο. εἰ Cum. εσοθ non possunt distingui in lapide valde det ito. — Deae ministra fuit Euryanthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἔνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δέῃ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

*98. In arce. Cuman. 3496.

— — — — —
 ὄ[τ]ι μο[ῖ]ραν
 ἀρκεῖν οὐκ ἔδ᾿αη Πιερίσ[σιν] φίλοις
 τρισσάκι δ' ἐκτελέσας δέκα[τον] ζωῆς λυκάβαντα
 οἰχόμενος κ]ατέχει Φερ[σεφόνης] θάλαμον.

Litterae vulgares praeter r. — Prioris distichi sententia dubia; ante
 οπ littera π. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε
 θεὸς δύναται.

*99. In arce. Cuman. 3531.

— — — — —
 πῶς κρυερὴ σιγῆ; τί β[αρὺς] σκότος ὅσσε κάλυψεν;
 ποῦ χάριτες φιλήης; [ποῦ] κραδίης γλυ]κερᾶς
 ἴθρος, τῇ τε λίρῃ [σύγκροτος] ἀρμονίη;
 αἶαι, πάντα λέλοιπ[ε, μόλες] στυγερὴν ὑπὸ] γαῖαν.
 5 ν]αὶ μὰ σέ, νῦν θ', Ἐλι[κίων, πρίν τ' Ἀίδης] φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. 1 νεπιχι. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-

que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμυκεν — χεῖλεα; πῶς ὄσσων οὐ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλοι δ' ἄλλα βοῶσι (sic scribo pro αὐ βοῶσι) παρ' ἠρίον. — 4 homericum νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπε. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις
 κειμαι ἀδελφειῶν ὕστατος Ἀ[.
 ὧν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῖραν λάχ[ε

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσκων Theocr. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ. — 2 nomen defuncti.

*101. Athenis C. I. 863b.

Ὄντως δίξηαι, ξένε φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;
 Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστίν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδι[ς.
 Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὀμηρο[ν
 δόξαις ἐγγελάσας περίκειμαι νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel τ forma, ceterum σ. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΙ scriptum est, non tamen Ὀμήρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker Syll. 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις κτλ'.

*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐτυχοῦ[σαν τὴν τε] Ναίδα δυ[στιχεῖς,
 τὰς ἀνταδέ[λφους μου]σικάς, τὰ[ς εὐλάλους,
 τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ βαρβίτῳ
 ἢ γῆ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἠρέ[μα, ξένε.

1 Ναίς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλάλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος
Δα[μα]ρμένου
χαῖρε.

Ἐνθά[δε κηρὶ δα]μ[έ]ντα τὸν ἔξοχον ἐν πραπίδεσσι
Εὐ[βο]ί[ας ἐραι]ᾶς ἄδε κέκευθε κόνις,
ἔσθλὸν ἐ[ν ἡμέροι]ς Ἀπατούριον, ὃν θ' Ἐκαδήμου
λέ]σσαι κ[αὶ σοφία]ς μῦθος ἐ[π]αγλάισεν.
5 πο]λλὰ σὺ μ[ὲν λείβ]ων πάριθι, ξένε, δάκρυα κανθοῖς·
οὐχ ὀσίη [κενεὰς τ]ῶιδε νέμειν χάριτας.
ἀλ]λὰ προ[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαίρειν,
καὶ] τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυγόν ἀμειβόμενος·
β]ῶ[λός] σοι κ[ού]φα Ἐλεφνηοῖς ὅστέα κρύπτει
10 ἀ]ν[θο]φυῆς [μεγάλα]ς εἵνεκα σωφροσύνας.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὀσίη v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμώντα Vlr. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν εἰς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πινυτός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομάκλυτον. At solent χαῖρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παραὶ κεῦθος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narraverat defunctus. — 9 . ἦ . . σοι Vlrichs κούφα σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτει κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθοφυῆς, de quo vocabulo non dubito. Ν . ΦΥΗΣ Vlr. Ν . . . ΛΗΣ Steph.

*104. Ad Lycabettum. C. I. 938.

- a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῶι πυρὶ γυῖα καθήρας
ἀσκητῆς σοφίης ὤιχεν' ἐς ἀθανάτους.
- b. Ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὅστέα κεύθει,
γυμν[ὰς] ὅς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui ἀσκησιν philosophiam, ἀσκητάς philosophos vocat, qui τὸν ὀλύμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΖ vel γυμνὰ ὄς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ. quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum κεύθει aperta ἐπαναλήψεως ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam ἀλλά particula) ut nec verbo κεύθει v. 3 subiectum quaerere nec κεῖται pro κεύθει scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῆ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωικὸς Θεόξενος
ἐνταῦθα Πατρύς, ἀλλ' ἄγαν κεῖται νέος.

III fere saeculi. Alcmanem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα· τῶν ὄδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἄρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληί[ζ]εται,
οὔνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂν χρὴ νοεῖν.

III fere saec. — 1 σμεικρός — σμικρὸν vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 Μουσέων trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΙΣΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐ]όντα καὶ εἰητιῖρα δὲ νο[ύ]σιων
ἔξοχον, Ἑρμεία.] νῆσσον ἄγευ μακάρων
καὶ δέξαιτο θεῶ]ν ἰδ' ἠρώων γένος ἄλλων
Ἰπποκράτει Διοκλ]ῆ εἶσον ἔχοντα γέρας.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectam, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δαῖ ἰστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔξοχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακιδόνιον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νοίσων εἰη[τῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτωνα
Κυίνι[ου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἤδε κ[αλύπτει
χθών, φιλίουσ δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάϊνος Ἑρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

*109. In arce. Cuman. 3523.

. ἰσοθέου νηοῖο βεβ[ήλοις
ὑπνον ἀποβρί]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι
. Ἀΐδης] στυγερῆ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει
παῖδες nomen patris] πολίφρονος ἱητῆρος.
5 πυρκαϊῆ δ' αὐτ]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρεν.

III fere saec. Non expediti fragmentum difficillimum. — 1 ταναί λείσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ'. ut significaretur aedicula sepulcralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 ὄΝΤΕC unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολύφρονος ἱητῆρος v. 4 fuisse sump-ti. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

*110. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 249.

- α. Εἰπέ, τίν]ος πατρὸς ἐ[κφύς θάνας, ἢ] ἐ τίς αἰτός
ἐπλεο], καὶ τίς σευ κλήζ[εθ]' ὁ [γεινάμενος;
β. οὐνομά μοι Κορνο[ῦτος ἔην], πατρίς ἐνθεν Ἰκ[ανον
Προ]υσιάς, ὅς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατήρ.
α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἤλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,
δ]οιοὺς τῶδ' ἐπιθεῖς [μῆνας ἔλυσα βίον.
α. ποῦ; β. παρὰ Κεχροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τότε
λέξ[ον.
β. ρητορικ[ήν

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Man amicus, nisi quod ἔλυσσα posui pro ἔκαμψα Euripideo. — 8 ante ῥητορικὴν octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων Ἀρτεμιδώρου.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροδίτα,
καὶ νῦν τηρήσω, ὡς δύναμαι, νέκυσ ὦν.

Ludi videtur in vocabulo πύργος, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylo accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephani *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῆ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἦδε
κείθει δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ὁμωνύμῳ ἀνδρὶ
θνήσκει τὴν μοιρῶν οὐ προφυγῶν δύναμιν.

Litterae ρζ meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepi inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (Cuman. 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis Cuman. 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνα Ἀντιόχισσα τοῦ δεῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in — εὺς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Italogum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Πλῶτις ὁ πολλὰ καμῶν ἐν γυμνασίοισι φιλάθλοις
κεῖμαι ἀλικλύστῳ παρ χθονὶ Πειραέως,
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμῶν ταχινόν·
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri tamen locutionis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cursum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Ἀύρ. Ἀφφριανὸν Χρηστὸν Μαραθῶνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάρχοντες ἀρετῆς ἔνεκεν.

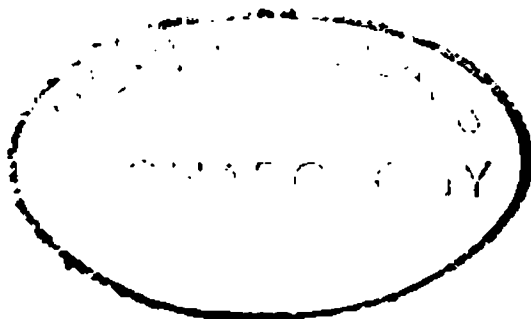
Ὅστις καὶ τίνος εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς,
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ ἀνχένι θεσθαι
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ πανσάμενος βίотου.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatio nobilitatem iuvenis. — 2 λεὼς ἐφήβων haud raro dicitur.

*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenasi* vol. I 167. In aversa parte statuæ virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa veste indutæ et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . .δ'] ἔστησαν ὀπισθεν-,
δὴ σφι]σι πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,
πᾶν δ' ὅτ[ε τηλό]θεν ἔχε κενῶς ἀλό[ς οἶδμα πο]ρευθεῖς
οἴστρω δαι[μονίῳ], μέχρι παῖδα πατήρ [ἐλεεινός
5 θάψῃ, ὑφ' οὗ πρέπον [ἦν τὸν γη]ράσαντα ταφῆν[αι].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: *nymphas hic conlocatae declarant virum in cuius imagine sculptae sunt (at non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) cum antea multa eis*

bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit divino numine actus, donec domum rediit, heu ante patrem, obierit. Acerbe haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia conquesto. — I cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψη sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτις ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον αὔλακα Διοῦς
 Εὐτυχός, ἢ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
 εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέκρυμμαι
 σήμαι, μήτε νόσῳ μήτ' ὀδύνησι ταχεῖς.
 τεθνεὺς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος
 ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 Parmis γατόμος et falx σταχυητόμος vocatur, cf. Welcker Syll. 8. — I imitatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit (fortasse cum apud Planudem ἀδελον sit neutrius) ὄφρα σε καὶ φθίμενον Διοῦς σταχυητρόφος αὔλαξ θέλγη (τόν μύρμηκα), male vero addit γῆς peiusque etiam σταχυηφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Διοῦς αὔλακα πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειομόρον. — 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 μοῦνος (sic codex. legitur μοῦνον ex Bergkii coniectura) δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ' ὅτι λείπων-ἡέλιον Δήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων, ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε ἔτευξα]
 λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη
 ἐσθλοτάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπτήρος ἐμεῖο,
 πᾶσιν ὄραν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cuman. 184.

‘Ἦν] ποτ’ Ἀθηναίη
 ἔτρεφεν ἀλλοτρίων ἀμ[φί]πολον ταλάρων,
 ἔδρ]αμε παιδὸς ἔκῃτι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,
 ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἶσεν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων]
 5 ἔμ]πης δ’ οὐ ζώουσαν ἀπύγαγ[εν· ἀλλὰ τάφους γε
 Κεκρ]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ὶ] λάχεν ψαμάθων.

I fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημε . . . λ . ον Cuman., quae componere non queo. — 2 ἀλλότριοι τάλαραι significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. οπ . ις Baum. ους Cuman. — 7 -ΟΣΕΜΗΙΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχου
 λειτῆ ὑπὸ στήλῃ κέκλιμαι ὠκίμορος·
 Ἦν παρίοις εὐφημος αἰεὶ, ξένε, μηδ’ ἐπὶ λίμῃ
 χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκυτάτη Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφήμῳ γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857m ἔστι γὰρ κὰν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ’ ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. οἰκτροτά]του πατρός.
 Μὴ κλαίσης φθιμέ[νου τὸν ἐμόν, ξένε, τύμβον ἀθ]ρήσας·
 ὀγδοήκοντα δυσὶν ἔτεσιν [βιοτῆν ἀπέλυσα,
 δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλήν τε γε[ραίων·
 δῶρον δ’ ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίας.
 5 ἐξήκοντ’ ἔτε[σιν μετ’ ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,
 ἐ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοίχῃ νόθα.
 ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν
 πᾶσιν ὄραν με [βροτοῖς τῆδε παρερχομένοι]ς.

εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,
θέλξο]ν ἐπισπίσας ὅσα βροτιῶσι [θέμις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμῳὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθεινὴ
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμῳὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἰέρωνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῆι τύχηι.
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσιων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusilla nomen latinum.

*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτιῶσι φανέντα καὶ παίξαν[τα πρὶν
ἐνθάδε μ' ὄρατε τῆδε σὺν ὁμαί[μω φίλη,

λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπων βίον,
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα·
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μητέρα
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Πλουτέως κελ[εύσασιν.
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σ[ύγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro ἄμοῦ, v. 6 dativum κελεύσασιν posui pro accusativo, v. 7 σύγε necessarium putavi. — 5 λοιπόν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψους deprehendit Wilamowitz *Hermes* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.

Γῆραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

● forma aetatis recentioris.

*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

Μ]ουσῶν προφήτιν εὐ[χ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ] φρεσίν
 κάλ]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαίδε[κάτω μ' ἔτει
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφῳ·
 στήλῃ δ' ὄρων μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ὅτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί] μου·
 μοιρῶν γὰρ ἄνισος τοῦτ' ἐπέκλωσεν μίτος.

III saec. — 1 εὐκολῶν unde εὐκολον certum est, cetera non item. —
 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5
 οἷς Cum. μου recte Wilam.

Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Αὐρ. Εὐτυχὸς Ἀσκλάπωνος Αἰξωνεύς·
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζηνι[έων.

Ἄ]ν[θρ]ωπε, πολλῶν

ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλευῆ, σαφῶς
 σ]τὰ[ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πείραν μα[θ]ῶν
 5 ζῆ. θο[ῦ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς,
 εἰδὼς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα
 πλούτου γέμουσι μηδενὸς χρήζοντα ὄλως.

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita fruiere, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΠΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 σὺ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermanno. — ΜΑCΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. λόγοις πείραν μαθῶν i. e. *auditis quae ego expertus sim; pessime hoc dictum, at recte habet.* — 5 ΖΗΘΟΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δώματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

ε
 ἔχεις
 συμπο[σι]
 ἐπεὶ δ' ἀ[νάγκη] πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ
 5 καὶ ζῆν [κελεύει] μικρὸν ἐνθάδε χρόνον
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ'],
 κλαῦσον τ[ὰ] θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε·
 ἀπαξάπαν[τας] εἰς ἐς Ἄϊδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iusserit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes *Ἐγχειρ.* II vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιός τῶν θεῶν συμπότης. — 4 ΕΠΕΙΔ'Α.

130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

.
 πικρὸ[ς] ἐξ ὧμῶν χρόνων
 . . . σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατῆρ
 τὸν λιθοξό[ο]ν
 5 νῦ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λί]θο[ν
 . . . πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θέμις,
 θνητὸν γονῆ]ες, οἱ νέοι δ' ἔθαπτι[ον] ἄν.

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater
 brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte
 amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥΛΙΜΟΝΟΥΕΝ —
 2 ἸΤΙΚΡΟΣ πικρός nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἸΔΕΥ. —
 ΕΩΝΑΣ. — 4 ἸΖΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ..ΘΟΣ.. ipsam puellam lapidem ponere
 h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit
 dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οὐ τέκνον
 ἀλλὰ λίθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur in-
 tegra relinquo . . . ἸΑΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΩΡΒΩΑ / \
 ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]τησε νο[ῦσος] nomen defuncti εἰς Ἰ]δου [δόμον
 πατῆρ δὲ Τρόφ[ιμος] Οἶναῖο[ς]
 γ]ό[η]σε λο[ι]βὴν [χεόμενος] πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικόν periret, quod
 in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

132. In urbe. *Cuman.* 3439.

Οὐ τὸ γένος, παροδίτα, πάτραν τε καὶ οὔνομ' ἀνέγνως,
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινός] ἀπάσαις
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ὀφειλόμενος.
 Φιλου]μενός [Ἐπιτυ]χάνοντος . . . ος

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Tri-
 malchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.²; eadem insolens me-
 trorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius penta-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων Ἄϊδῃ χρεῖ-
ος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος,
immo impugnat τὸ λεγόμενον ille Ἄϊδῃ πάντες ὀφειλόμεθα, praematura
morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram
tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres;
mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκεστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.
Τῷ κλ]υτῷ υἱωνοί με nomen defuncti τῆδ' ἀνέθηκαν
ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.
Ἐξηκεστίδης Πρωτίονος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκ]ε.

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΚΛΗΔΙΣΧΙΡΑΧΓΡ quae Boeckh legit
ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Excecestidae fuit Phanostrate; nam hi
ipsi sunt υἱωνοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse
monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non
ferendum. πάππῳ Hermann. — ΜΕΤ . . . ΟΠΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo
sumpto τῆδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine
opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρας εὐσεβίης στέ-
φανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507 b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεῖς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν
εἰς τύμβον κεῖμαι ἐννέα ἔχων δεκάδ[α]ς.

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium ad-
similatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanudes, in-
dicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

*135. Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. γ]ενόμην Μ[αρεωτίδ]ι γαίῃ.
κεῖμ]αι δ' ἔ]γαθέω Κέ[κροπος ἐ]ν δαπέδῳ.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo
adfirmans. Subscriptum nomen cum patria

(ΝΟΥΜΑ']
ΕΤΙ)

i. e. . . .]νου Μαρεώ[του.

*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενον με κραταιή
Ἑλλάδιν Εἰκονίου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Litterae vulgares. Ἑλλάδιν scriptura cum plebeio usu non excusetur (nam eleganter in epistylis scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,
τῶνδε τυχῶν καὶ γὰρ τόνδε τάφον κατέχω.

Litterae c et z iuxta, ε ρ. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

*138. Athenis. Cuman 1862.

Διπλὸν πένθος ἄθρησον· [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γαῖαν ὑπῆλθε πάρα.

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀχεστορίη τρία πένθεα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλόον ὠδίνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ - Εὐφρονη καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

Στήλλην Παρθ[ε]νόπης ἴδιος γαμέτης ἐπόησεν
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαριζόμενος.

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΝΟΠΗΣ. — 2 ΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαίος adiectivo recte formatum.

*140. In urbe. Kekulé *Thes.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγακλειτοῖο Νέπ[ωτος]
α. καὶ τίς Κεκροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσον.
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπηίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θρήκης.

π fere saec. — Epigramma cum in epistylis scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulsiate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

*141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehleri apographo.

Στέρξον ὁμῶς ὑπὸ] γαῖαν ἐών, μάκαρ [Ἡλιόδωρε.
 εὐτόλμῳ κρα]δίηι δεχνύμεν[ος θάνατον·
 ἀρπακτῆς Αἴ]δησ οὐκ ἄνσχετο δ[ῶρα δεχέσθαι
 οὐδὲ κλίειν ἰκέτ]ου Τισαμενοῖο π[ατρὸς·
 καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνε]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσαν·
 πείθεσθαι δ]ώροις οὐ πρ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae ΑΩ) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego -ΙΑΘΕ.

*142. In urbe. *Edidi Bulla. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μούνον ἀναπλή]σασ' ἐνια[ιτούς
 ᾗχετο φεῦ γ[οερᾶ κηρὶ κατι]σχομένη
 Δαμῶ Κογνί[του θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας.
 ἢ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἔβαλ]λεν ἔριν.

1 ΕΛΕ' apostrophis nota addita. — 4 γ' dubia sunt quae posui: *animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniicit.* Soph. Phil. 67 *λύπη πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.*

143. In urbe. C. I. 1003.

Αἰ]λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.
 Ζμύ]ρνης οὔτος ὁ τίμβος, ὃν εἰ[σοράς πα]ροδεῖτα,
 ἐστὶ παρὰ φθιμένοις [ἀέ]ναος θάλαμος·
 ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν
 5 ἑξαέτ[ιν], λυ[γ]ρῆ[ν] μοῖραν ἐνεκαμέ[νην].

π fere saec. — 1 ΛΙΑ vel ΔΙΑ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αὐρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟΤΟΤΕΟΤΥΜΒΟΣ sic fere apogr. — ΕΙΩ... — 5 ΕΞΑΕΤΗ ἑξαέτη legebatur. — ΛΥΡΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischero, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἀν[ήρ πινυ]τὸς Μεισίσις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας
 μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου.
 τοῦνομα Ἀθην[α]ίς εἰμι καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
 εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.
 μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

π vel ππ saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Μει[λή]σι[ος] editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

•145. Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.
 Μοιριδιοὶ κλωστῆρες, ἰὼ παράφυκτον ἀνάγκη
 ζεῦγμ' ἐπὶ δυστήνοις παισὶ βροτῶν θέμενοι,
 τοῦ με χάριν προφυγόντα πικρὰν ὠδῖνα τεκούσης
 ἡγάγετε ἡμερτοῦ πρὸς φάος ἡελίου,
 5 εἰ νῦν τοῖς (σ)πειράσιν λιπῶν αἰώνια πένθη
 εἰκοσέτης φθιμένων στύγν' ὑπὸ δώματ' ἔβην;

π saec. Interdum lapicidae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico *iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est.* — 2 παισὶ βροτῶν ut παῖδες ἰατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianeae ὦ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυθὰδια. — Vltimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]ντοι σπ. legerunt, ubi certe τοι ante σ ex more pro τοῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
 κίδεος ἡμείρων ἤλυθεν Ἀύσονίην,
 ἔνθα πόνουσι πόνους ἀνεμέτρεε τήλοθι πάτρης
 μουνογενῆς περ ἑὼν καὶ πατέρεσσι φίλος.

ἀλλ' ἔὸν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων·
 πρόσθε γὰρ ἀστόργον μοῖρα χίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae AWS et i longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχας ἰμείρων eadem versus sede Od. κ 555. Item homerica sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔ]χουσιν ἀγήρ[ατον αἰεὶ,
 ὄλλονται δ]ένδρων ὄλλυμ[ένων δρυάδες·
 οἷα δὲ φύλλα ζ]ῶσι βροτιῶν [γενεαὶ ταχυμοίρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longaevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας ὅε εἶναι πολὺν μὲν τῶν ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μὲντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου ποιητῶν ἐστὶν ἐς αὐτὰς λεγῶς. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4-6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΞΥΝ

ΚΑΙΕΘ'

ΑΙΜΩΝΟ'

*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπέτις [δὲ μόρος
 τῶ νῦν καὶ τόδ' ἔπ[ηλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δέ
 ἴνδαμα ψυχῆς [θεῖον ἐς αἰθέρ' ἔβη.
 5 παῖς δὲ Μινωκίῳ ἴν
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ὠκυπέτις

μόρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . μασανδ
ω

* 149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λείπον ἐπ' ἐσχατιήν.

Ῥηνεΐης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπειτον οὔδας

Ἄιδεω [λ]α[γόνων] κρῦψέ μ' ὑπὸ σκοτίων,

5 πατρὸς μὲν Δημοσθένεος, ἐτέων δύο κείκοσί μ' οὔσαν
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματος ὀλλυμένην.

ὦ μητρὸς (σ)τυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἶνεκ' ἐμεῖο·
νοῦσος ἀκωλίτῳ μόρσιμον εἶλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λείπον satis audacter dictum *abii*. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΑΙΔ'//ΩΜΑΡΘ . . . ΚΡΥ Ι ΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorem coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χθόνιοι, hic σκάτιοι praeferruntur propter v. 3. — 5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. *Ephem.* 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα
εἶνεκα κεδνο[σύνης

τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ

ἤδη γηραλέῃ τέρμα λάχον βιότο[υ

ἐννεακαιδέκεις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιόνδε

ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσα [βίον.

ἀλλ' Ἄιδης β]ουλ[ῆ]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνά[γκης

αἰθέρι δοὺς ψυχ]ήν, σῶμα δὲ Κεκροπίη.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμύμητ[ον . . . σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχὴ . . .] καὶ ἡμερον ἡθος. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗΕΗ — 2 ΚΕΔΝΟΛΗ — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulatur quo referas γηραλέη v. 4; nam Phoebe XIX annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΣ — 7 ἘΥΛΥΣΙΝ—ΑΡΠΑΣΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ἸΥΓΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozzetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermes* I 226.

Ὀκτωκαιδε[κέ]τιν με χυτὴ κ[όν]ις ἥδε καλύπτει
 Καλλιστῶ μητρὸς δ[ε]ξαμένην ὄνομα,
 ἧι λείπω πανόδυρτον ἐνὶ μεγάροισιν ἀνείην,
 πατρὶ τ' ἐμῶ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα
 5 ναίω δ' εὐσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον
 σ[ί]νθρονος ἠρώων εἴν[ε]κα σωφροσ[ί]ν[η]ς.
 ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμήν, οὐκ ἐσθλὸς ὄμαιμος,
 σὺ πόσις, ἀλλ' Αἴδης λυγρὸς ἐκαρπίσατο.
 τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὧν ἀτέλεστοι
 10 ἐλπίδες, αἵ[ς] μοιρῶν νήματ' ἐπικρέματα.
 ἀλλὰ μοι, ὦ γενετῆ[ρε]ς, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν
 ὡς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίος,
 ἦδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους
 καὶ φθιμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.

Καλλιστῶ Ζώου Ἐλευσεινίου θυγάτηρ, ἡ φιλόστοργος πρὸς γονεῖς, ἀγνή περὶ γάμων. [ί] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἀρετῇ διαφέρουσα.

ὁ δῆμος
 ὁ Ἰμβρίων.

ὁ δῆμος
 ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 ΗΙ scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρός adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθῆς pro αἰσπαθῆς. Vitia non dico agraphi, sed editionis correxit Kirchhoff. 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΝ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 ΓΕΝΕΤΗΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τενεδίων hae litterae ΔΧΟΔ, quae ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Φαῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν ἐξηγητοῦ καὶ ἱερονεῖκου καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ Πι[στοτ]έλου Σουνιέως καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Φαληρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρὸς.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὣς ξένη, μήτηρ,
 ξυγόν γῆς πατρίας οὖνομ' ἐνεγκαμένη
 ἐ]κ δὲ πατρὸς γενόμενῃ μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
 Θεοφίλου προγόνοισι καὶ γένει Εὐπατρίδου
 5 οἷς βρεφέ]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
 τερπνῶν] παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναίδα.
 ἀμφὶ δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθήνης
 εἴνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης
 καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὡς τε μάλιστα
 10 παιδείᾳ πινυτῇ καὶ σοφίῃ μελόμην.
 δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσας
 εὐφροσύνην βιότου καὶ χέρα γηροκόμον.
 μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὖνομα Φαῖδρος,
 χήρας Λευκείας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμην·
 15 κούρη δ' ἦν τεκόμην, γεραροὶ κομέουσι τοκῆες
 βαιὴν ἀντὶ τήσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

ii fere saec. Ionicae dialecto constanter persequenda impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 ἸΩΝ Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφέων genitivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφέων referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὡς τε i. e. καὶ ὡς. — 14 uxoris nomen non Λουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muelleri apographis C. I. 956.

Οὖνομα Θεσμοφάνην με πατὴρ φίλος ἴδ' ἅμα μήτηρ
 κίκλησκον θυεροῦ πρὶν θανάτοιο τυχεῖν
 ἐπιὰ δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι·

- 5 καὶ [μὴ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,
 πληῆσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμεῖο πατήρ·
 πάσας γὰρ λειβάς τε καὶ ὅσα μέμηλε θεοῖσιν
 εἴνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μελιχίοις.
 καὶ γὰρ μ' Εὐμ[όλποιο] θυηπόλοι εἰρεσιώνην
 10 τ]εῦξαντες [μεγάλην ὤπ]ασαν εὐκλείην·
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διωνύσου διασῶται,
 πυρφόρ[ου ἐν Δηοῦς μυστι]κά τ' ἐξετέλουν.
 ἦ] ῥα καλὸν [γ]έ[ρας ἔσχον, εἰ ἀψευδ]ῆς λόγος ἀνδρῶν,
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέουσι θεοί.
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλέ, φάνη· σ[ὺ δὲ] μηκέτι σεῖο
 τειρόμενος γλυκερὴν τρῦχε χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictioris linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥαψάμεναι Kiessling. — 5 ΚΑΙΗΕΝ corr. Welcker *Syll.* 9; erravit aliquotiens lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δέ [καὶ κισσοῖο] Δ. διασῶται πυρφόρ[οι εἰς τόδε μοι μνημα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ικός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΙ Boeckh σέβας εἴμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΝ vel ΣΝ apogr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΩΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandreuus creber-ri-ri-maque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΕΙΜΗ κτλ'. lapis, quod frustra explicant; meam coniecturam occupavit Iacobs. — τοῦνεκα i. e. quia puerili aetate VII annorum morior.

*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

Τ. Οὐάρ[ιος

Χαρεῖν[ος

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς [Πόντου πόλις] ἦν Ἀμάσεια,

αἰὰρ Χαρίνος [οὔνομα·

θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρᾶς] ἀκμῆς ἐν ἀώτῳ·

τί] τοῦδε δυσπο[τμώτερον;

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 eleganter βρο]τοῦ δὲ δύσπο[τμος φύσις coniecit, at nec singularis βροτοῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

*155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ία
θυγάτη]ρ, γ[ό]νῳ δὲ	Ἐράτωνος Με[ιλη-
.]δρον Μαραθωνίου	σίου γυνή.
Μοίρας] θρέψατε παῖδα, τοκῆες, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ὤλισθε]ν ἔξ ζωῆς χρόνο[υ,	
λά[μ]ψασ' οἷά τε λαμπάς· ἀ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στῶ	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωτία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖροι ut γῆ βαθύγεως sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta ἐς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ///ΛΑΨ////ΑΣΛΟΙΑΤΕΛΑΜΠΑΣ///

Λ~ΝΙΧΡΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος ὅποια τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψασ' scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γ]αῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, πνοὴν δ' αἰθῆρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπῶν λύπας ὑπ' ἀνάγκης
ὥιχου ἀναρπασθεῖς ἑπτὰ ἔτη γ[ε]γρονίως.

1 fere saeculi. — 1 ἦ(κ;)ε Cuman. cf Kohelet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae XI fere annorum imago.

Ἑλικίης χοικῶν, ὃ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς.

Videntur *χοικαί* adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant *Χόες*, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. *Χοῦς* formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

Ἠδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικόν ἐστιν.

Ἠδίστης iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de *παιδικόν* vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In oedeo Herodis. Cuman. 3519.

*Τηροῦσ' ἢ διέ]μεινεν ἀείμνηστον τρόπον, αὐτῆ
ἧς μὲν σῶμ' ἐνὶ] γ[ῆ κ]εῖται. ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ω.*

l λεινεν. M forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviozem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

*Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [εὐρὺς ἔσονται
μάρτυρες, ὡς
οὐνεκα οἱ καὶ δένδρ
καὶ πηγαὶ προχ[ε
σοὶ Ῥήγιλλα.*

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebris epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: οὐνεκά οἱ καὶ δένδρ[ε] ἕως (ΔΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθῆλη καὶ πηγαὶ προχέωσιν ὕδωρ, μνήμην διασώσω. Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte adflictus sim.* Supersunt ωCMEION, ut ludam ὡς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῆ τρῦχε γυναικί. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

•161 In hortis regiis. Cuman. 1863.

— — — — —
 κέλευθα θαλάσ]σια ν[ηὶ μελαίνῃ
 Ἀττικίην πρῆ[ξ]ασαν· ἕκασ δ' ἀπὸ σ[ῆ]μα Μιλήτου
 Καρσὶ παρὰ προγόνοισι γεραιρομ[ένῃ] ποτ' ἔτευξαν
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[ά]μαις τόδ' ἑταῖροι.
 5 Ἀττικίᾳ τῇ θεοειδεστ[άτῃ, τῇ φρονοῦσῃ
 τὰ ὅσια καὶ Ἀθήνης

Epigramma recentissimum, at ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθήνης [ιερασαμένη. Supplementis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείῃ δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

. βίοντον] φίλον ὤλεσα Πρίσκος
 ἑβδομον [ἡνίκ'] ἔτος κακὸν ἤλυ[θε]. δὴ τότε γάρ με
 δακρυόεις Αἰδῆς σὺν Ἐρει[νύ]σιν ῥίστωσεν·
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ'] ἴσχει, ὅς ῥα τέτυκται
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὅθεν ἀ[ρ]δεταί] ἄστν Ἀθήνης,
 πᾶσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦ]σι τ' ἐπ]εσσομένοις τε.

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ἡνίκα Welcker *Syll.* 11. — 3 ΕΡΕΙΑ. CIN corr. Jacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Jacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

Ἐνθ]άδε τῷδε τάφῳ κεῖται φ[ῶ]ς ἕξοχος ἄλλων
 πᾶσι βρο]ι[ο]ῖς ἀρέσας πίστιν π[ᾶ]σ]ά[ν] τε φυλάξας·
 μνῆμα μ]ὲν [ο]ῦν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐ[πέ]ψηκεν
 — — — — —

Litterae recentes τω, at indoles antiquior est. — 1 υδε suppl. Boeckh. — 2 τικ dein πλ_λλ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo v. epigr. 64. — 3 suppl. Boeckh.

*164. In arce fragmentum ineditum.

Τήνδ' ἀρετῆ ἀπ]οκυδήνασαν Ἀθήνας
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὔνομα σώματος οὔτος,
 τηλοῦ δ'] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρην
 α]ἰθεριοι

in fere saeculi. — 1 ἀποκυδαίνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς. — 3 A. P. VII 25 οὔτος Ἀνακρείοντα — πατρὸς τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἄνδ[ρα
 Ἀύσονίων ε[.] γαῖ[α . . .
 νῖα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὅς δύο [παῖδας
 παρθενικὰς ἀλ[οχόν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae εωθ.

*166. Ad turrim Andronici. Post alios ed. Stephani *Ind. l. Dorpat.* 1849

Μὴ κείνει λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανούργε,
 μή σ' ἄταφον, τ[λ]ῆμον, κίνεσ ἐ[λ]κήσωσι θανό[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium
 A. P. VIII 179 sqq.

*167. Ad Olympicum. Bursian *Act. societ. litt. Saxon.* XII 201
 Cuman. 2907.

Μεῖνον, ἀκουσον ἐμοῦ, ὀδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφν με
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτεν
 Εἰτιχιδός
 οὔνομά μοι δὲ Εἰτιχιανός
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτιῆς ἤλ.τιζα γενέσθαι
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα
 ἤρτασεν οὐχ ὀσίως ἐνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem *παροδοιπόρε*, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἔφυ legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. κείσαι ἄξιος ἧς ἐγένου σοφίας, ubi male Boeckh ἐγεύου. — 6 χάριταν forma non magis barbara quam ἤλπιζα. Scribere poterat δοῦναι τοκέεσσιν.

•168. Loci incerti. Cuman. 1613.

Ἀσιακείης γέης Ἀντώνιος ἐνθάδε κείμε,
 ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπων, ὡς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,
 σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,
 Κεντρικίς ἐν [σ]ίγνῃ οἰνοχαρῆς δὲ φίλοις.
 5 σῶζεσθω ἰς πατρίδαν πᾶς ὁ πλοιζόμενος.

4 ΕΝΕΙΓΝΩ quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatius signo prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - ius desinere observavit Mommsen *Herm.* I. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetala.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

Ἦ ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις
 καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
 χιονέοις τε πρέπουσα πρὸς ὄψεις ἠδὲ παρειαῖς
 καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα
 5 χίλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
 παντοίην τε ἀρετὴν περικάλλει σώματι θεῖσα,
 ἣν τέκεν Εὐτυχίδη σθεναρῶ Κιλικία χαριτῶπις,
 εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῆδ' ἐν χθονὶ κείται.
 Ἐρμέρωσ δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος
 10 μνήμ' ἀλόχῳ φιλήθῃκατο κουριδίῃ.

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sumptus videtur, ubi fuerit ὅς ποτε κυδιόων. — 9 matris nomen periit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian Act. societ. Saxon. XII 203. Cuman. 3535.

— — — — —
 ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει
 υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτῳ ἀνδρὶ,
]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο
 παῖς θέτο· ἢ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·
 5 δεινὸς ὃς ἔξοχ]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ
 δεσ]μῶν ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν
 καὶ . . . τούτῳ]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησὶν.
 λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολύζηλος
 ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαυτὸν
 10 ἦγον προσηρον]έως ἐφ' ἅπερ ἂν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκεῖνοι,
 ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου]χείρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγο—ν.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praecceptorem vocat coll. s. v. Σουπηριανός. φιλόσοφος ἀξίος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστῆς ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλίσαντων πάλιν ἀνεκτήσατο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμοδίασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ant. v. 1 Cuman. versu extremo κ.σιθῶμω — 3 quem Minerva in sapientiam principem reddiderat. — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 ΚΡΗΣΑΙ Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκεῖνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι,
 Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεῖς
 καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκώς·
 ἦν γὰρ ἔτη κάμοι ἐπτά τε καὶ ᾗ (εἴκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἀνδρα videbis. Offendebat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἴκοσι tribrachys est ἴκοσι pronuntianti.

*172. Loci incerti. Cuman. 2527.

. οἰσιν εχει εν
 Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρὶς δ' Ἐ]φύρη
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλη [ἦδ' ἅμα] παῖδες.

1 εχοπ Cum. εκπ ego.

Appendix christianorum epigrammatum.¹⁾

*173. In arce. Cuman. 2755.

perierunt quattuor hexametri.

5 πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα
 κ]λήσαι' ἐνὶ φθιμένο[ις
 ἦραθ' ὅτις δόξην] τε δίκης κὲ ἀγακλε[ῖς εὖχος,
 τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.
 Θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο
 10 μ]ε[γ]ανχέος οἰκιστῆρο[ς
 πλοῦτον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πο[λίταις,
 τούτῳ ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνεσσιν.
 ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀφθιτο[ν ἔξεις
 ὄλβιε Δημόκρατες,
 15 Αἴακος ὡς δώροισιν] ἀκήρατος ἢ Ῥαδάμανθιν
 ἄμ]φεπες ἔργα δίκης.
 κρῖμα] δίκης μετὰ λοίσθιον ἦμα[ρ
 { ἦν κατέχι Κέκροπος ἦδε

20 Αὐτῷ τόνδε φίλῳ τε] κασιγνήτῳ γεγαῶτι
 τεῦξε τάφον nomen fratris ὄ]φρα κὲ ἐν φθιμένοις
 τοὺς δὺ' ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,
 ἣ δὲ πέλοι γνωστῇ πᾶσι]ν ὁμοφροσύνη.

¹⁾ Recepi quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

iv vel v aedeo saeculo positum epitaphium Democratis Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulisit lapidarius, numeros corrupit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟΣ correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλάκι δῶκε πόλει et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπε ego, ρεπες Cuman. — 17 ΔΙΚΗΣ duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρίμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[μ Cuman. πτ . . ego; de optativo non dubito; cf. Il. ψ 91 ὦς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι. — 22 suppl. Wilamowitz.

*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερόν, φίλε, δέρκεο κάλλος
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γὰρ
 ἐν φύσις ὤπασε κάλλος ἀκήρατον· εἰ δέ ἐ μοῖρα
 ἤρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε· θανοῦσα γὰρ οὐ θάνε μούνη·
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον
 οὐρανόθεν μιν ὄρᾳ καὶ τέρπεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotissam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίου παῖς Φώτιος τοῦ ος
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.
 γῆ σῶμα κρύπτει τῆδέ γ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα
 ψυχὴν διέπτει καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρῖν. A + [Ω
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπου γε τοῦ χρηστοῦ λάχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis inportunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

•176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνοδώραν τὴν ἀγαθὴν, τὴν Ἀττικὴν,
τὴν Θαυμασίου γυναῖκα, τὴν φιλένθεον,
παιδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσαν νήπια
ἢ γῆ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενὴς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κῆτε,
πλείστους φίλους προλιπὼν γῆι κέκρυπτε,
μόνην ἐάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae ΛΕΩ. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 γει notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἄχεια ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαρα vel ἄκακα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἄθλια.

•178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. Π]αυλίνας μακαριωτ[άτης
. ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός
. μη]τιν κἀνείασε νήπια τέκνα.

Litterae ΛΣΕΩ. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολύμητιν sim.

II. INSVLARUM ET ASIAE.

AETATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Corcyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufs.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασίασ'ο Μενεκράτεος τόδε σᾶμα,
Οἶανθῆος γενεάν· τόδε δ' αὐτῶι δᾶμος ἐποίει·
ἧς γὰρ πρόξενσος, δάμου φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ᾤλετο· δαμόσιον δὲ

5 Πραξιμένης δ' αὐτῶι γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθῶν
σὺν δάμῳι τόδε σᾶμα κασιγνήτιο πονήθη.

vi saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.* 2 p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (◇) ornamenti gratia additum videtur. — 4 post δέ haec κληφ et quaedam alia etiam magis incerta. Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz *δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν*, aptum vero ex vetusto hoc et inhabili dicendi genere Schneidewin posuit *δαμόσιον δὲ καθίκετο πένθος ἅπαντας* vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 *πένθος ἕκαστον*. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 *οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἕκαστω*. — 5 αὐτοῖ Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίας suppl. Philetas (*διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρα Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς, ἐν Κερκ.* 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 *εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος - ἀμφεπονήθη* cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi soleret.

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιαδά· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἄρης
βαρνώμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθθιοιο ῥοσᾶϊσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στόσσο(σ)αν ἄλντάν.

vī saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulo fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. *Anth. Pal.* VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermae* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξενῶρεος τοῦ Μείξιος εἴμ' ἐπὶ τύμ[β]ιωι.

vi saec. Kirchh. *Stud.*² p. 79 adn. — Nisi negligenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμω.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.*² p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ό[δ]ε σᾶμα κεκλήσε[τ]αι ἐγγὺς ὁδοῖο,
ὅς περὶ τᾶς αἰτῶν γᾶς θάνε μαρνώμενος.

v saec. — I IOΛB itemque I pro T in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adtulit (*Diar. litt. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἕως οὗ ὁ ἥρωος Σωσίας. — ἐγγὺς ὁδοῖο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἦ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρομπότμον ἔκλυε πάτρα,
Ἀλκή[ν], Ἀμφιλόχωγγαῖα θρασυπτολέμων,
οὔνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθης·
ὁστέα δ' ἐν νάσ[ω]ι [τ]αῖδ' ἔταροι ἔκτερισαν,
5 καὶ σου ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεράς

Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἷ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

Sat bonae aetatis, etsi η forma traditur. — 2 ΛΑΚΗ cum Ruhnkenio et Mustoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρωος κτίστης plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκὴν posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermæ* VII 47. — 4 ΝΑΣΟΙΓΑΙΑ corr. Ruhnken. — 6 ΕΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντεα conii. Wilam.

184. Corcyrae. C. I. 1886.

Μυρὶ ἀποφθιμένοιο τάφωι περὶ τῶιδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι
ἑπτακαιικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
5 ἴστορα παιδείας, τόξωι κλυτόν, ὧι ποκα ληστὰς
ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδίτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρου.

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστὰς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἴπης πάλιν ὦδε.

185. Corcyrae C. I. 1907.

Ὀδίτα, βαιὸν σάματι σταθεῖς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὡς πατρός
Ἀθηνίωνος οὖν ταφῆσι κλήζεται,
καὶ Μνασέαν αὐδασον οὖνομ' ἀφθιτον,
5 καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπειτο.
ἄι μὲν τὰ κόσμου σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ἦλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμω[ν
κέλευθον, ἄι δέ] καὶ γεωμόρον τέχνην
γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν· εὐ[δα]εῖ [ν]οῖ
10 κατεῖδ' Ὀμήρου δέλτον, ἄς ἐνὶ πτυχαῖς

- ὁ [τρ]ιπλανάτας ἐσιὶ Λαρτίου γόνος
καὶ μῆνις ἅ καρ[η]άτων· ἐπ' ἀτρεκές
μ]άθε[ς] τὰ πάντ', ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχνην.
- 15 τε]τρῶκοντα δί
ὑπ' ἀλίωι πλειῶνας εἰσιδὼν φάος
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. n. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα. — εὔνομ' ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui οὔνομα φθιτοῦ, quod languet post οὐν ταφῆσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρόμοι aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΑΔ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΑΔΕΙΝΔΟΙ Schin. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermanni coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ΟΠΠΛ ἐπί praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὅ τε πλ. Hermann πολυπλανάτας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Αἰακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἀ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΖ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὧν cf. Theocr. XXIV 122 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων-κειμήλια. Wilamowitz κατεῖδ'. Ὀμήρου δ' ἄλτον-ἐπ' ἀτρεκές μάθ'· ἐξ ἀπάντων κτλ., quae ideo non probō, quod verbis ἐπ' ἀτρεκές μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris compellatio. — 14 ΝΕΝΑΕΝ Dodw. Schin. ΝΕ.ΝΔΕΝ Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι δ' ἐν scripsi, reliqui νέον δ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὔνομον λιπῶν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὀμευνέτιν τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης ἐτῶν κγ. ἦρωσ χαῖρε.
Εἰ, φίλε.] πυνθάνεαι, τίς ἔφην, ξέρε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὧ] παροδεῖτα, μάθε στὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.

γεννᾶ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκει δέ με μήτηρ
 Χρυσογόνη καὶ μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο·
 5 τηλόθι γὰρ πατρὸς Βειθωνίδος ὤλεσα θυμόν
 ναυτιλίῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυρος·
 κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἄλῶς ἠνεμόεσσαν
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τάχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis coniecturis temptando μή με θωῶς, κύνδιστε, παρέρχεο τίμβρον, ἰόϊτα, σάϊσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ, κελευθοπόρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τήνω τοι τόδε σᾶμα τὸ λάϊνον, ὦ [ξ]έν', Εὐ[θ]υδάμ[ω],
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλωι πρᾶτος ἐ[γ]ε[ν]τ' Ἰθάκαι
 καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί
 ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke Delect. Anth. p. 120 adn. — ΕΥΟΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ENEIT vel ENETI corr. Buttmann.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμι[νί]ου·
 Διότιμός με ἐπέθηκε.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῖνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνεῖαις
 φροντίσιν θαητὸν τίμβρον ἔτευξε βροτοῖς.
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον
 ἤρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.
 5 κλεινὸν δ' οὔνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐσθλὰ δὲ ναίω
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳι ἐν εὐσεβέων,
 πατρὸς κλ[η]ζομένα Δαμα[ι]νέτου, ἐκ δὲ γε μητρὸς

Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
 αἰνεῖσθω ξυνόμε[υν]ος, ἐπεὶ γέ με κά[πο]θανοῦσαν
 10 Ζήλων ἀθανάταις ἠγλάισεν χόρισιν.

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθη-
 κέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse
 interdum lapidicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΣΑΝ traditur correctum a
 Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζηλῶν subintel-
 legi debet. — 7 ΚΛΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. Δαμανέτου lapis,
 corr. Boeckh; fortasse Δαμηνέτου.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς ε[ἴπ]ας, ξένε, Διογένη [μ]ε
 βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξι[ν] τύγχανέ θ' [ἴ]ν' ἐθέ[λ]εις.
 ἔννεακαιδεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγεράς ἐδαμάσθην
 νόσου καὶ λείπω τὸν γλυκὴν ἀέλιον,
 5 ἀνίκ' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν ἢ δὲ συνήμων
 ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε

Melioris aetatis videtur quam ut traditae ε formae fidas, melioris
 certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα v. 6 pro vera habeas,
 unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον. — 1 ΕΡΙΑ Ε
 — ΖΕ — 3 ΓΡΑΣΑΝ — ΟΝΕΘΕΝΕΙΣ quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Inst.* 1864 p. 258.

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερῆα Ἀπόλλωνος
 Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ
 σωφροσύνας.

Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
 εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
 ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἷ βασιλῆων
 παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων
 5 τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος ἴ[σ]ο[ν] πι]νυτῆτι [καὶ] αἰδοῖ
 μοῖραν ἀνέπλησεν διγεδανῶ βιότου,
 μητρὶ λιπῶν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον ἀλλὰ τί θαῦμα;
 καὶ Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.

Pyth. V 74. — 1 sq. *si quidem Oebalidae sive Thessali seu Lacedaemonii recte originem a Pherete ducendam iactaverunt, eandem ego Admetus iactare potui.* — 5 ^{ΕΥΧΛ}^Ο^{ΗΝΥΤΗΤΙΞΟΝΑΙΔΟΙ} ὁμοῦ πινυτῆ τε καὶ αἰδοῖ editor. ἴσον Wilamowitz.

192. In Thera. Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 99.

‘Ο δᾶμος ἀφηρώϊξε κτλ’. eadem quae in titulo antecedenti.

Οὐ μόνον [η]ὐχοῦμην Λακεδαίμονος ἐκ βασιλῆων,
 ξ]υνὰ δὲ Θεσσαλίας ἐκ προγόνων γενόμεν·
 σὺζω δ’ Ἀδμήτου κατ’ ἴσον κλέος, ὡς ὄνομ’ ἐ[σ]χ[ον].
 εἰ δὲ δύο λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με
 Θεουκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ’ ὀλοή, 5
 τειλάτω ὡς Πηλεὺς ὡς προπάτωρ τε Φέρης·
 οὐδὲ γὰρ ἀρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὑπέστη
 δις θανέε[ι]ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ’ ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Epigramma superiori simillimum, licet artis paullo rudioris, memorabile est insertis duobus versibus 3 et 4, quorum prior nomen, alter aetatem defuncti indicat; faciendum ille curaverat bonum carmen, quod suis corruptis rebus. Primitus tale quid fuerit εἰ δέ με νόσφισε μοῖρα πατρὸς νεότητος ἐν ἀκμῇ, τειλάτω κτλ’. — 1 ΕΥΧΟΥΜΗΝ — 2 ΣΥΝΑ — 7 ΑΡΑΙΣΙΝ — 8 ΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΔΕΙ quae omnia simul cum levioribus quibusdam corruptelis emendavit Boeckh. Praeterea v. 3 ΕΥΧΩ ille ἴσχω legit.

193. In Therae vico Epanachori. Ross *Inscr. ined.* 118. Quae praeter epigramma in sinistra lapidis parte comparent litterarum vestigia alia de inscriptione residua esse videntur.

— — — — —
 ὁ μουσοτέχνας μ’ ἐκ[τ]ρέφει Καλλίχ[ρι]τος
 πᾶσαν μάθῃσιν ὕμνο[π]ο[ι]ὸν ἐνδιδούς·
 εἰς μέτρα θ’ ἦ[β]ης ὡς ἀνη[γ]όμην, τότε
 ἄωρος εἰς ἀ[κα]μπτὸν [ῥ]όμην τρ[ίβ]ον·
 5 ἔχεις ἅπαντα μῦθον· εὐό[δει], ξένε.

II a. Chr. n. saec. — Emendavit fere Keil *Iahni Annal.* LX p. 282 nec multum discrepant Franz vel Welcker *Mus. Rh.* III 93. VI 84. — 1 ΕΚΛΡΕΦΕΙ — 2 ΝΟΙΚΟΥΟΝ — 3 ΘΗΚΗΣ expectares δ’ ἦβης, at in titulo mutilo iudicare difficile est. ΑΝΗΡ corr. Wilam. — 4 ΑΡ.ΜΙΤΟΝΟΝΕΜΗ

ΝΤΡ.ΟΝ ὠχόμην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗΙ corr. Keil. C. I. 3706 ἔρρωσο, ὑγίαινε, εὐόδει. — Lapicidam dorico sermoni adsuetum prodit μουσοτέχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
 . . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
 . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 . . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
 ΓΕΓ ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
 . . ΤΙΝΙΟΙΣ.ΛΕΛΦΟΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΒΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
 . Λ ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non explico. — 2 πρὸς ἂν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαῖ]σι [κ]αὶ τ[εθν]ῶσαν εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. — 4 οὐ ζ]ῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ὴς δὲ] πατρός conicerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἀκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὅστέων δ' ἀπό - ἀνθεσιν βρύοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec quod ἀκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII 222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξεης ἀγνὸν τάφον, ὦ παροδίτα,
 μή σοι μηνίση πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας
 Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
 εἶπὸν Ἀρατίῳ· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniunctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat Bentley. — 4 legebatur Ἀρατείῳ, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab.

Τὸ[ν θρ]ασὺν ἐν θρή[ρ]αις Δαμάρατον, [ξένε, λεύσσεις

λαμπρὰ κυναγείας ἔργα πονη[σάμενον
 ὄν γενέτας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, ἐσ[θλὸν ἐν ὄπλοις
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔξοχον ἀμερ[ίω].
 5 εἰκοσ]έτη δ' ἔκλαυσαν ὁμήλικες· ὄν[τι δὲ τοίῳ,
 ὡς θέμις] εὐσεβέων, πατρὶς [ἔτευξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra
 n. 350sq. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾶς με νέκυν, παροδίτα, coll. App. Pla-
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἠνιοχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρύσω[ν,
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ῥοδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ]εινόν, ὅπερ καὶ [ι]ᾶσι [πρό]κειται,
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum —
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΞ

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνημα τόδ' εἰ]σάθρησον, ὁδοιπ[όρε], Καλλιρο[εῖης,
 ἡλικίης] κεδνῆς ἣν ἔλε πρόσθ' Αἰδης·
 πατρίδα] δὲ φράζευ Σέλγ[η]ν· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλου
 προσφι]λὲς ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου·
 5 τοῦνεκ]α λοιβαισιν [π]άρ[εδ]ρος θυσίαισί τε θάσσωι,
 τίμι]α τ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθη[κ]α [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-
 sium, nisi quod Καλλιρόης γὰρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΣ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ
 ἔθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἴσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσσ[ο]ν πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],
 σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυσ οἶδα χάριν
 εἰκόνι καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε]
 σήματι τοῦ πικροῦ ῥῦσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — 1 ΙΣΤΉΠΙΛΛΑΙΕ — ΝΗΣΣΟΥ — ΑΦΘΗΕ rest. editor. —
 3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut ali-
 quando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur μνήμα γερασ-
 σάμενος. Tamen non recepi, nec γεγηθῶς nec πεπορθῶς mihi satisfacit.
 — Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἴσθμω-
 τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἰατρὸν στεφάνῳ χρυσέῳ
 - καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἀρετᾶς ἔνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς
 αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 *uti ego totiens a*
vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione
vindicavistis.

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.*
 I 2 p. 97 (*Inscr. ined.* fasc. III p. 41). Omnium optime tractavit
 novo apographo nisus Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 635sq.

Θευδότα ἅ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φν]ως γάρ
 ἀρπάξας σ' Ἄϊδας σὰν ἐμάρανεν ἀκμάν·
 συνκέχυνται γενέτας δὲ Ποσειδίππος, κλυτὸν ἔρνος
 ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,
 5 γυμνάδος αὐστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα
 ἀρτίχουν γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

I fere a. Chr. n. saec. — 1 Keil I. . . ΗΡΞΕ. . . ΙΣΤΟΛΕ quod ipse correxit,
 nomen tamen Εὐδοτε fuisse citra necessitatem existimans. Ultima ex
 peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεύδοτε, κηδεμόνων
 μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν — Ἄϊδος γηροτρόφους
 ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton
 (*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit
 Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἰατροῦ τὸ
 μνήμα.

Εὔδεις, ὦ φιλότεκνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον
 εὔδεις, ἰατρῶν ὦ πολυπειρότατε·
 ἀλλ' Ἀίδας ζωοῖσιν ἐναντίος, ὃς τὸν ἀρωγόν
 νόσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.
 εἰς ἑαυτόν.

5 Τὸν τέχνη λάμψαντα Μελάνθιον ἰητῆρα
 χθώ[ν με Κό]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλυπτότατον.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεχνε Bergk *Diar. arch.* I. s. s. At cf. C. I. 1802 πατὴρ φιλότεκνος, nimirum liberi superstites monumentum posuerunt. — καὶ βαθὺν ὕ. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e. Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95,58. Lapis superne integer.

Ἦβας δὴ κείνας, [οῖας τύπον ἔστιν ἰδεῖσθαι,
 μνᾶμα πατρὸς χεῖρες καλὸν ἔθεντο τόδε·
 τοῖος, Καλλίκρατέ[ς, ποτ' ἐών, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς Περσεφόνας θαλάμους.

III vel II a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94,54.

a. Λαίνα σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,
 Ἄτθίς, ὃ δὲς τῆς σῆς ἡλικίης προ[τ]ερῶν,
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόνιν ἄκριτε δαῖμον,
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἔσβεσας ἠέλιον.

5 b. Ἄτθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,
 ὡς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρόφασι,
 ἀγνὰ πουλυγόητε, τί πένθιμον ὕπνον ἰαύεις,
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρνων οὔποτε θεῖσα κάρα,
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἄδαν
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾶς ἐλπίδες ἀμετέρας.

c. Οὐκ ἔπιον Λήθης Ἀιδωνίδος ἔσχατον ἕδωρ,
 ὡς σὲ παρηγορίην κἂν φθιμένοισιν ἔχω,
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμιάντων

νοσφισθεῖς κλαίεις κηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σαοφροσύνας γέρας Ἀτθίδι ταῖ πολυκλαύτω
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμαν
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι
 Θεῖος νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·
 οἴσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνῆ
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἠέλιον.

I a. Chr. n. saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionisque arte conspicuus. Utraque enim binorum distichorum strophæ ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἠέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur haec mora bucolica caesura; quae ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τροχαῖον. Quae sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricae. — 2 ΠΡΟΓΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significato usus sit praeter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut saepe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι miseris oculis, sicut supra n. 149 ὦ μητρὸς στυγερῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,
 χρηστὴ χαῖρε.

Πατρὶς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δὲ μευ ἔπλετ' Ἰάσων,
 στοργᾷ δ' Εὐβούλου κούρα ἀνεγγραφόμενα
 τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσωνα ματρὶ λιποῦσα
 ζωᾶς ἔστερόμαν ἔννεακαιδεχέτις·

- 5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεστενάχησε Στρατεία
 οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἄλκυονίς.
 τοῦνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, ἀνδήσαντες
 χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν.

II fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonnens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἄλκυονίς δ' οὐ τόσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigat postrema Buecheler *M. Rh.* XXX 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμείον τόδε σεῖο πατῆρ ἐποίησεν ἑαυτοῦ
 χερσὶν πᾶσιν ὁρᾶν σᾶς ἀρετᾶς ἕνεκεν
 καὶ ἐγὼ ὑπερῷ ἐστῶσα προσημαίνω παριοῖσιν
 ὡς υἱὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἐρμοκράτην
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II° 699.

Ἵ] πρὶν ἐνὶ ζωῆσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς
 ἠδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίου τε φίλος,
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
 κεῖ]ται Ἀλεξάνδρα μητρὶ λιπῶν δάκρυα·
 5 τὰς γὰρ αἰεὶ γενέταισιν ὀφειλομένας ὑπὸ τέκνων
 [πρὶν τίσαι χάριτας κάτθαν' ἄωρος ἐών.]

i fere p. Chr. n. saec. — 1sq. ὁ πρὶν - ὁ πρὶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton EAEI vel PAEI.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

a. Ἄρτι με νυμφιδίων ἀπὸ δίσμορον ἤρπασε πασιῶν
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,
 ἀρτιβίου περόωτα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 στυγρὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεκάλυψ' Αἴδης
 5 Ἀντιφύωτα, γοναῖσι Σοφοκλέος ὄν τέκε μάτηρ
 Ἦρω, τᾶ λιπόμαν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.
 αἰαῖ, τίπτε, Τίχα, με τὸν εὐκλέα πατρίδι κόσμον,
 τλάμορα δυσπενθής, ὠρφάνισας βιότου;

b'. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῆα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ὧ βίου μόνα
 ἑτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·
 κατεῖδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον
 παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων
 σφαλῆς μελάθρων στυγνὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,*
 15 *δυσπενθὲς Ἥροϊ ματρὶ καὶ συναίμοσι
 λιπῶν φίλαισιν ἄλγος· ἅ δ' ἀλιστεφῆς
 δόξας ἕκατι τῶδε πατρία Θάσος
 τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἐνειμεν εὐκλέους.*
- b^a. *Οὐ γάμον, οἶχ ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα ἄνυσε μάτηρ
 20 Ἥρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχησε γόοις,
 εἰκοστὸν τανύσανθ' ἑτέων δρόμον· ἄμμε δ' ὁμ[αίμους,
 τλάμονες, ἐν δισσοῖς μηνσὶν ὅδ' ἔσχε τάφος·
 πατρὸς δ' εὐὸλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενα γ[έν]αν
 ὠκύμορον φθιμένην ἐστενάχησε Θάσος·
 25 μάτηρ δ' ἅ μεγάλ[ανχος] ἐφ' νιάσιν, ἅ πάρος εὐπαις,
 οἶχι τέκη, κω[φούς δ'] ἀντι δέδορκε τάφους.*

ii fere p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genetivus partitivus a περόντα suspensus explicari potest. — 13 παστὸν γάμων πάρεδρον audacius quam Musaei v. 1 λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα. — 19 ἐμοὶ γλυκὴν ἐξετέλεσεν Curtius Goett. Gel. Anz. 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Papasliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλείσειν νεότητος ἐν ἀκμῇ
 παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότητι τρόπων,
 ἦβηι δ' αὐξηθέντα νόμων πατρίων θεραπείαι,
 ἐν συνό[δοις] ὅ[τι] Ἄρης ἀντιπάλους συνάγοι,
 5 ἵππομαχοῦντα· ἀρετῇι γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι
 πατρίδα καὶ προγόνους· μνήμα δὲ σῆς ἀρετῆς
 σι[ῆσε] πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀειμνήστοισ[ι] δὲ ἐπαίνοις
 κόσμησε ἦδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.*

IV saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχῶντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἴππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 ενσυνολωδοδαρης. Nauck ἐν συνόδῳ δ' ὄτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

210. Cei. *Ephem.* 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνήμα τῆς

IV vel III saec. — 1 ΛΚΥΜΟΥ nomen corruptum non fuit Λικυμνίου, quod sibi persuasit Bergk *Ann. Fleckeis.* 79, 193. Fuit nomen incipiens a Λα - vel Ἄλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut δι vel νι.

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν τῆιδ' ἱερῆα καὶ εὐσεβῆ ἀμφοικαλύπτει
 χθῶν ἧδε Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασισθένου
 στήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε
 αὐξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῆ γραφῆι.

III saec.

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.
 Ἄδ' ἀρετὰν σιέρξασα καὶ ἔνδικα λέκτρα ξυνείνου,
 Νικίου ἡμερτὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα
 κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόνιν, ἅ βαρυπενθίς,
 ὀρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,
 5 ὑσιάτιον τελέσασ[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιαυτιόν,
 πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησαμένα δεκάσιν.
 τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περίφρονα καὶ μακαριστὰν
 Ἐστιαῖος φθιμέναν τῶιδ' ὑπέθηκε τάφωι.

I vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνείνου corrigere liceat v. 1. — 5 Λ omisit lapidarius.

*213. Rhenaenum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὴ Θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δῆλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhenaeae. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρυόεν τόδ[ε] σῆμα κα[τὰ ξέ]νον ἠρίον ἦ[ρ]τα[ι]
Φαρνάκου ἀυθαί[μ]ου τ' αἰπὺ Μύρωνος ὁμοῦ,
τη[λεδ]αποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένο[υ], οὓς
ναυαγ[ο]ῖς Βορέου χειμ' ἀ[π]οσεισαμένους
5 ἄκρ[ω]ν δὴ ξίφος [ὁξ]ὺ Σεριφιάς ὤλεσε νῆσος
ἀμφὶ βαρυζήλου τέρμα βαλοῦ[σα] τύχης.
Πρωῶτος δ' [ἐν γαίης] κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδειμεν
τύμβον [ἐοῖς ξεί]νοις μνημόσυνον στεναχ[ών].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnaces et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaeam delati hospitio a Proto excepti mox obierunt sepultique sunt ab hospite.* Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΕΗΜΑΚΑΙΛΕΞΟΝΟΝ CORREXI. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἠρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. CORR. ROSS. — 2 ΛΙΑΡΟΥ CORR. KEIL. αἰπί cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΡΙ i. e. καὶ πὶ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΠΟΥΤΕ. ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ CORR. BUECHLER. Post οὓς ΑΜΙΣΗΝΑ, quod Keil legit ἀμὶς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηί. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ'. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναυαγοῦς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ CORR. KEIL. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΞΔ ΕΞΚΟΛΠΟΙ. ΣΤΗΛΩΧΑΟΣΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΚΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον ες . . . ΤΗΝΟΙΞ et in extr. v. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhenaeae. C. I. Add. II 2322 b⁹³ coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στεργομένην ὀλίγοις

ἦλυθες εἰς Αἶδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
πᾶσι γὰρ ἀλγηδῶν ἐσθλὸς ἀποιχόμενος.

5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὡς λόγος ἀ(μ)φι θανόντων,
Σώγηνες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὐσεβέων.

1 fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

Τύμβῳ τῶιδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερείξε
παῖδα φίλον τροφῆων δ' ὄλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 κΑΡΗ Steph. κΑΡΣ Keil, qui correxit.

*217. Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

Σωχάρμου παράγο[ντες ἐμὸν τάφον εἶπατε χαίρειν,
εἴ τι καὶ ἐς φθιμένο[υς μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.
εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων δεκάδας βίον ἔσχον,
ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς ἀγαθοῖσι θάνον.

5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι σι[υγεραὶ κατὰ δῶματ' ἔβαλλον
κείσθω πᾶσι χρόνου [ταῦτὸν ἔπεστι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. 2415. Praevalent tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mi- descripsit Wilamowitz.

α. Φράζε, τίνας γονέως, σέο τ' οὔνομα καὶ πόσιν αἶδα
καὶ χρόνον εἶπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὄθεν εἶ.

β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατρίς Πάρου, οὔνομα δὲ ἦν μοι
Σωκρατέα, φθιμένην Παρμενίων δὲ ἔθετο

5 σύνλεπτος τύμβῳ με, χάριν δὲ μοι ὤπασε τήνδε
εἰδόξου ζωᾶς μνημα καὶ ἐσσομένοις.

καὶ με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεινύς

- αἰμορῦτο ἰονόσωι τερπνὸν ἔλυσε βίον.
 οὐθ' ὑπ' ἑμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,
 10 ἄλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφθιμένοις·
 τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἐτέων χρόνον ἦλθον
 ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν,
 δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῶι συνομεύνωι
 αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλονχα τόπον.
 15 α. ἀλλὰ σύ, παμβασίλῃα θεά, πολυώνυμε κούρα,
 τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.
 β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῶη
 εἶπασιν χάρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.
 Διονύσιος Μάγνης ποιητῆς ἔγραψεν.

π ρ. Chr. n. saec. — Lapidarium c forma usum correxit fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΩΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione ρ formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relicturum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῇ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 γονέως Wilam. ceteri γονέος. — 7 *πικράν* i. e. acerbo fato afflictam, ut *στρυγνός* et *στρυγρός* de homine miserando ponitur. — 8 νόσωι Wilam. ceteri νόσου, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit *αἰμορῦτῳ νόσωι*. *Erinyes infantis inprovidens morbo me sustulit*. — 13 *δυο πueros* (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui*. ὑπὸ τριτάτῳ non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῶ, at solent haec pronomina adsimilatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 *δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος*. — 15 *παμβασίλῃα* Wilam. ceteri *παμβασίλεια*. — 17 *δῶη* Wilam. ceteri *δοίη*. Ultimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateae tribuendum puto, quo gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλεομάνδρου τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχρε μοῖρα,
 δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανών.

iv saec. — 1 τῷ quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) τῷ esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἀλλ' ἀρετᾶ λάμπομαι, αἷς ἐκίχον non ἀν, sed cum Iacobsio αἷς corrigendum est.

220. In insula Amorgo. Ex Ioannidia apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οἰνόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένου τόδ' ἄωρου
μνημ' ἔσ[τησεν]· ὄραν δ' ἡλικίην παρέχει.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΣΟ ΠΑΝΔΗΛ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264_w.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλῆος] φίλος ὑός
οἶκον ἀμανρώσας ὤλετ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΣΕΧΕΩ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minusculis scripto Cumanudes *Athenaei* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεοντεῖ Εὐρυδίκου ἦρωι.
Τόνδ' ἀρετᾶ [λ]άμψα[νι]α Λεοντέα Εὐρυδίκοιο
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμέν[ε]ι·
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὤχετ' ἐς Ἄδα
ὀκτωκαιδεχέτης, ματρὶ λιπῶν δάκρυα.
5 ὄν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε
μαν[ί]ουσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.
ὦ μοίρας ἀτρύτο[ν] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,
τόν[δ] ἱερὸν πέμψαι[τ] εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica in argumenti gratiam usurpata: solent enim ephoborum tituli dorice loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi non adsuetum. — 1 ἀρετάν ἀμίψα[σ]α traditur, quod miror Cumanudi nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἀτρυτοι et 8 τὸν ἱερὸν, quae correxi.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδίων ἐκ μακάρων ἀνύσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγῆρως, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βιότου
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

κᾶντα [π]ρὸς ἑπταπόρου σταῖσέ [σ]ε [Πλη]ιά[δος].
 5 ἔξοχα δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδε σε [γ]α[ῖ]α
 φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐκτέρισε(ν),
 οὔνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου
 πρόσθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,
 ἄλλα τ' ἐνὶ ζωᾶτ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμῳ
 10 καρ[ύ]ξε]ι φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίου,
 ἐσθ[λὸ]ν ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέου ὕδον ἄριστον,
 δόξ]αν ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλο[ις].

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμῳ v. 9 et fortasse ζωᾶ. vid. ad. v. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse intellexit Boeckh. — 1 εὔδιον ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν, divitem ipsum ex divitiibus prognatum. — ἀόρατος ἀτραπιτός videtur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 2 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non ausus sum quamvis faciliore emendatione ἀτραπα τοῦ βιώτου scribere nomine adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ ἀτραπός iuxta extare potuisse concedas. — 4 ΙΡΟΣ et ΤΕΙΝΑΡΙΑ . . egregie ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγ- χόθι Πληιάδων, quod non nimis facete in hominem post mortem ad deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adulescentulorum Boeckh, et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρύξει, Boeckh καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΠΑΙΛΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΛΕΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΖΑΝ — ΛΙΠΛΟΙΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samo. C. I. 2258.

Ἡ γενεῆι δόξη τε καὶ ἐν Μούσησι Τύριννα
 ἔξοχος, ἴ, πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 5 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῆ
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένην
 ἀντὶ δὲ πατρώ[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελάθρου
 λειτῆ τοῦμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη.
 εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὄσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
 10 οὔμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τίχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat Θ forma tradita. —
7 ΠΑΤΡΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὄξειαι, κρημνῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἄξυνέτων δέ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐνὶ γυ]μνασίοισιν
λυπηρὸς δαίμων ἤρπασεν αἰφ[νίδι]ος·
εἴκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὀδεύσας
σκηῆνος νῦν κεῖμαι Πλουτέος ἐμμελ[ά]θροισι.
5 ἀφθάρτοις Μοῖσαις γὰρ[ρ] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αὐτὸς ἐμ[αυτὸν],
. νυμφίος οὐ [γ]ε[ν]όμην·
Μουσῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] Ἔρως φύγε κοῖκ] ἐθέ[λ]οντα
. μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ
οὐ νῦν οὐκέτι' ἔχουσ[ιν] ἐμὸν [θάλλ]ος· ἀ[λλ]ὰ πα[ρέ]ρχο[υ]
10 ὦ φίλ]ε ὁδ[ο]πόρος πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod ϵ forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γὰρ v. 3. 5. 7. — I II ΜΝΑΣ et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάθροισι rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοι Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙΣ . . ON — ΕΜ . Ε . . — 6 . ΝΟΛΕΩΙΝΟΕΝ — ΟΥΤΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλεως ἔνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληρὸ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξί - ἐν ζωῇ πρὸ πόλεως. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟΙ μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἐλπίος ἐκ μητρός καὶ πατρός Ἀρχιτέλευς.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. —
 9 ΕΧΟΥΣΜ — ΟΜΟΣ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΣ. Dein ΑΜΑΠΑΙΣ —
 ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης
 ἢ τίνες ο[ί] πατέρες τῆμμελέην ἔτεκον·
 πεύση· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[νο]μ' ἐκλήθην,
 παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
 5 λυγρὴν θ' οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἑ]πτὰ,
 παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΑ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit
 Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον.
 At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
 ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον
 Λέσβωι ἐν εὐδένδρωι βαρυαλγῆς νοῦσης ἐδάμνα,
 κοῦκέτι ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσου·
 5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμῶν μάλα πολλὰ τοκεῦσι
 πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.
 ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέρωντος·
 τοῖον γὰρ βίότου τέρμα σοφοῖσιν ἐνι.

I fere p. Chr. n. saec. — 5sq. permisit frater ut parentum dolor
 per mare ad eos veheretur. Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mor-
 tui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ
 δ' ἔβδοςμος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θεῖς μεγάλην ἤλθε φέρων σπο-
 διάν, Σπάρτα μὲν μέγα κῆδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρί.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer Mus. Rh. XXVII 466.

Α. Καλπουρνίωι Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς
 Ἀφρικανὸς κατεσκεύασεν σὺν τῇ ἐκβασμειδώσει τὸν βωμόν.

Ῥήνωι παρ ποταμῶι γενόμεν, Πωλλίνα δὲ μήτηρ,
 Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προυσιάδος δὲ πάτρης,

Καλπουρνιανὸς δ' οὐνομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν
εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.

I certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1875 p. 9.

Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμον.

Οὔνομα μῶνον ἔχει στάλα, ξένε, σῶμα δὲ πόντος
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσην ὑποβρύχιον;
μήτηρ δ' ἢ πανόδυρτος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὀδυρομένα.

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἢ.

231. Chii. C. I. 2237.

Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον·
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Ἀΐδαν.
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν·
τέρμα γὰρ εἰς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·

II vel I a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[Ν] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φίλη Ἡμέρη, αἱ ξυνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῷ δ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,
ἀμφοτέραι Κῶναι, πρῶται γένος ὦ γλυκὺς Ὁρθρος,
πρὸς λύχρον ὦ μύθους ἠἰδομεν ἡμιθέων.

ω et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur φίλη ἡμέρη quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam dilucesceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — ἈΥΝΕΡΙΘΟΙ legebatur συνέριθοι.

233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἠΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,
ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πίνυτῶι δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·

αἰ[ά]ξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχησε λίην.

λάινα δ' ὤγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν

10 Ἄιδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

I fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephebica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percipit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminicula orbis sim. — 10 verbi ὠρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τρωῶλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις
Ἐρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις
τηλεφαῆς· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει
τὸν νε[κ]τὸν ἀφθόγγωι φθεγγομένα στόματι.

5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἑταῖροι
Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' αἰόσιν.

III fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

235. In museo Smyrnaeo. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 464 et Gelzeri nescius Hirschfeld l. s. s.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μὲν [γ]ε καὶ εἰν Ἀίδαο δό[μοισιν]
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·
τοιγάρτοι παίδων σε φίλαι χέρεις, ὡς θέμις ἐστί,
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἦλθε τέλος.

III fere a. Chr. n. saec. — I TE aequo animo tulerunt editores, qui extremum vocabulum recte expleverunt.

236 Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3273. Anaglypho iuvenis expressus equum freno retinens.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὐνθάδε,
ἄτεκνος, ἄωρος, εἴκοσι πλήσας ἔτη
καὶ τρί' ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις
θανῶν ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,
5 ὦι παστὸν οὐθεῖς, οὐχ ὑμέναιον ἤισέ τις,
οὐ λαμπάδ' ἤψε νυμφικὴν, γόοισι δέ
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ' ἤγαγον,
οὔπερ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.
μᾶλλον δέ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύχην
10 βαῖν' οὗ φίλον σοι καὶ τύχοις ὄσων θέλεις.

II vel I a. Chr. n. saec. — 9 μᾶλλον δέ h. e. ne plura. — 10 quae-
que optas eveniant tibi.

237. Smyrnae. C. I. 3256.

Ὁ δῆμος Δημοκλέην Ὁ δῆμος Δημοκλέην
Δημοκλήους Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἀνέρα γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου
Ἀίδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος
εὐσεβέων θ' ὄσιην εὔνασεν ἐς κλισίην.
5 μνημα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχῆαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάις κεδνῆι τεῦξε σὺν εὐνετίδι.
ξεῖνε, σὺ δ' αἰίσας Δημοκλέος νίεα χαίρειν
Δημοκλέα στείχοις ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων.

II vel I a. Chr. n. saec. Democles pater cognominisque filius publice eodem sepulcro conditi sunt, at filii tantum superest epitaphium. — 5 A. P. VII 475 λειῆ παρὰ τριόδῳ. — 7 αἰίσας i. q. εἶπας nove dictum videtur.

238. Smyrnae. In museo Ashmoleano Oxonii descripsit Roehl ediditque in *Schedis epigraphicis* (Berol. 1876) p. 2.

Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια καὶ ὠδ[ῖν]ες τὸ περισσόν
Μοισάων μελέδην ἄγαγον εἰς Αἶδαν,
γαστρὸς ἀπωσαμένην μόρον ἔγκυον· ἃ δὲ νεανίς
Ἑραῖς εὐτείνκτωι τῶιδ' ὑπένεστι τάφῳ.

I fere a. Chr. n. saeculi; ultimo dativo iota non adscriptum. — I suppl. Roehl. Videtur poeta mihi memor fuisse Homeri versus Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια. — 2 ΑΓΑΓΕΝ lapis, quod ab ipso lapidario correctum esse testatur editor.

239. Smyrnae. Anaglypho homo expressus cum serpente arbori circumvoluto. C. I. 3326 ex schedis Vaticanis et Gallandi.

Ἄδ' Ἑρακλείδην κατέχει κόνις, ὄμβ[α]ρὺς Αἶδας
εἴρυσεν αἰθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας·
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἀγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν·
5 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Ζμερτομάραι στυγερόν ματρὶ λέλοιπε γόν.

Litterae vulgares. Dialectus dorica ut in ephēbi titulo, at duobus apographis, quorum unum v. 2 ΕΛΙΚΟΣ, alterum ΗΛΙΚΟΣ habet, diffidere nolo. — I ΒΡΥΣ Gall ὄμβριμος Vatic. eadem clausula infra n. 252. — 3 ΓΥΜΝΑΔΑΣ corr. Brunck. — 6 Boeckh στεργομένα coniecit; cui verbo si locus esset, στεργούσα saltem opus erat: nam quia mater amabat filium, adflicta est. Matris nomen retineo.

240. Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3328. Anaglypho expressi pater et mater ex adverso sedentes, inter quos puer legens.

Ἦλυθες οὐκ ἀβήατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωῖς οἶμον ὀφειλομένην,

καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
 μήτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.

- 5 πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς αἶδαλος
 ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε Τίχα.
 εἴης τοι σύμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰ[ῶ]
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaneo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΛΨΩ vel ΛΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpunxi praeterea post πατρί, *degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.*

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῶιδ' ὑπὸ τύμβωι
 ἄψαστοι τέκνων κείμεθα κυριδίωι
 Ἰκέσιος καὶ γὰρ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν
 Ἐρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,
 5 Ἄιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπειτον εὐγενέτης δέ
 Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφείδε πατήρ·
 μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
 ἀλκυονὶς γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
 Μητρὶς ἤ λιπάδελφος ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
 10 γηραιὸμβιοτᾶς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

π vel ι a. Chr. n. saeculum produnt litterae ρκ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰκεσίου - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκεσίου καὶ τῆς μητρὸς Μητρείδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα, ἀλλ' ὁ πατήρ ἔτλη Λούκιος οὐχ ὅσια· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl *Sched. epigr.* p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

— — — — —
 καὶ θάνον ἀτρέστιω μαρνά[μενοι κραδίᾳ
 σύμμα[χ]α δ' ἠγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
 πατρίδι τ[ὰ]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εἰνομίαν.
 ἧ δ' ἐτύμως τόδε σῶμα λεόντε[σιν πεφύλακται·
 5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστιω v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτεῖ. — 2 sq. supplevi. — 3 ΤΟΝ quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Arographum dedit C. Curtius.

a. Τύμβον μὲν, Φιλιάδελφε, Γλύκων] σοι δείμαθ' ἔτα[ιρος,
 ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἔκδοχον] νῖα τέχνης·
 ὅσον γὰρ σὺ κράτιστος ἰητρῶν ἔπλεο πάντων,
 τόσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.
 5 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἤλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδω.
 Ἰλαθι καὶ μοι ὄπαζε νόσων ἄκως, ὡς τὸ π[ά]ροιθεν,
 νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βιότο[υ].

Ἄξιον, ὦ Φιλιάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τμον ἔλλαχες αἴση[ς
 10 ἔξοχ'] ἰητορίας, ἔξοχε καὶ σοφίης.
 οὐ γὰρ δὴ νόσο

— — — — —
 οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἄνθεα μήλ[ων,
 τοῖος καὶ νέκυς ὢν κ[εῖσο] κατὰ [λ]εχέων·
 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρῆων εὐδαιμόνα κλήζειν,
 15 ὄλβιε καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἔτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῶ] ἡ Φιλαδέλφου,
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμεν]ον χθωνὶ ἱερῇ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν
 σὴν ὀλοῦν θανάτου πένθος ἄλασιον ἔχω·
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἠδὲ σαυφροσύνην.
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείναο πάντας ὁμοίους,
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,
 καὶ βιοτῆς οἶακα κατευθύνεσκες ἐν οἴκῳ
 καὶ κλέος ὑψώσας ξυνὸν ἱστορίας,
 οὐδὲ γυνὴ περ εὐῶσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·
 τοῦνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύκων γαμέτης,
 30 ὃς γε καὶ ἀθανάτιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου,
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —
 αἴ κ[ε] θ[α]νών, ἰὺς ζῶν] σοι ἐκοινώνησ[α
 ὧδε δὲ κα[ὶ] ξ[υ]νήν γαῖαν ἐφεσσάμενος.

π fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplevit Curtius. ἐταῖρον patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 ἐκδοχος melius non novi. — 9 extr. ΛΙΣΗ· nisi describendo erratum est, recte supplevisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 σοφίης C. ἔξοχε supplevi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

ΕΙ
 ΩΝΔΕ.ΓΟΝ
 ΑΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ
 ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ κτλ'.

12 οἶον δ' εὔ πνεύοντος ἐρεύθεται ἄνθεα μήλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιῶν. — 16 ΑΛ/.ΥC certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΗΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἔνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΕΘΑ
 ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙΙ...
 ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΗΝΓΑΙΑΝΕΦΕ
 vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedit.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

Μαιανδρίης τῆς Βακχίου.

Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς,
ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θεμένα,

εἰκοσέτιν τᾷ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστοῖς,

ἀλλὰ Τίχη σκολιοῖς δόγμασιν ἠντίασεν·

5 οὔνεκεν ἀλλοδαπὰν Μαιανδρίην ἦλυθε γαῖαν

ἀνδρὶ φιλοσιόργους δεικνυμένα χάριτας.

ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνήμα πόσις κτίσεν, οὔνεχ' ἄμ' αὐτῷ

ἔκδημος γενόμεαν πατρίδα λειπομένα·

Φερσεφόνας δ' ἀδιάυλον ὑπὸ στυγερόν δόμον ἦλθον

10 πανσιπόνῳ λάθας λουσαμένα πόματι.

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialectum indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίην ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

Διονυσόδωρου Πυθέου.

α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σὺ γε, ὦ φίλε,

τὸ νῦν ἔχ[ον γ]εῖνωσκέ με ὧδε κείμενον,

καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐζωκότα,

Λιμναγενῆ γεγονότα, πᾶσι προσφιλ[ῆ].

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΑΝ corr. Boeckh. — 4 Λιμναγενῆ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonneso sita, ubi si aequae atque in λίμναις atticis Dionysus inprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

246. Apud Cium Bithynorum. Lebas V 1145.

Ἐπ' ὠκυμο[ί]ρ[ου τ]ο[ῦ]τον Ἀσκληπιοδότου
πατὴρ Νόητος χῶσεν εὐερκῆ τάφον,
καὶ ξεστὸν οἰκτρ[ο]ῦ παιδὸς ἀν[φί] σήματι
ἔθηκε βωμόν, πενταέτους τε εἰκῶ τέκνου
5 κενὴν ὄνησιν ὄμματων χαράξατο,
τὴν πᾶσαν εἰς γῆν ἐλπίδων κρύψας χαρὰν·
μήτηρ δὲ ἐν οἴκοις ἅ τάλαινα ὀδύρεται
νικῶσα θρήνοις πενθίμην ἀηδόνα.

Litteris quamvis vulgaribus sculptum epigramma perbonae aetatis est. — v. 1 ut grandioribus litteris scriptus et a ceteris seiunctus ne esse quidem carminis pars putabatur, unde ἐπ' ὠκυμόρου φόνον vel οἶκον vel ἐπ' ὠκυμορωτάτου Ἀ. scripserunt. Vnus Schneidewin *Allgem. Hall. Littztg.* 1843 n. 143 ἐπ' ὠκυμοίρου τοῖον Ἀ., recte opinor, nisi quod τοῦτον pro τοῖον esse debebat. Traduntur haec ΕΠΩΚΥΜΟΡΩΙ ΟΠΙΟΝΑΣΚΛΗ ΠΙΟΔΟΤΟΥ — 3 ΑΝΩ corr. Buecheler. — 7 ἅ τάλαινα non sollicitandum: articulus in hac formula legitimus et forma dorica archetypi est.

247. Hadrianis Mysiae. Lebas *Rev. de la Philol.* I 209. Distinxit Schneidewin *Mus. Rh.* IV 474.

Ἔτις τίνος ἦν; εἴρη· Κλάδος οὔνομα· καὶ τίς ὁ θρέψας;
Μηρόφιλος· θνήσκω δ' ἐκ τίνος; ἐκ πιρρετοῦ·
καὶ τὸ πόσων ἐτέων; τρισκαίδεκα· ἄρα γ' ἄμουσος;
οὐ τέλος, μούσαις δ' οὐ μέγα φειλάμενος·
5 ἔζων δ' Ἑρμείᾳ μεμελημένος· ἐν γὰρ ἀγῶσιν
πολλάκις αἰνητὸν στέμμα πάλας ἔλαχον·
Ἀπφία ἢ θάψασα δ' ἐμὴ τροφός, ἣ μοι ἔτευξεν
εἰκόνα καὶ τύμβῳ σῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

I vel II p. Chr. n. saeculi. Poeta ante oculos habuit Leonidae (fortasse Tarentini) epigramma A. P. VII 163 coll. v. 1 τίς τίνος εὔσα γύναι κτλ' v. 4 θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ. εὔσα πόσων ἐτέων; δυο κείκοσιν. ἦ ῥά γ' ἄτεκνος; οὐκ κτλ'. — 6 nota doricam πάλας formam rei convenientem.

248. Philomelii Phrygiae. C. I. 3982.

Αἴθαλος Ἐλάτῃ τῆι ἑαυτοῦ γυναικὶ φιλοστοργίας

καὶ μνήμης αἰωνίου χάριν.

- α. Φρά[ξε, γύ]ν[αι, γε]ν[ε]ήν, ὄνο[μ]α, χθόν[α]· πῶς δὲ θανοῦσα
ἦλθες ἀπ' [ἀδεί]ας [π]α[σταδος] εἰς Ἄιδαν.
εἰπεῖν χρὴ σὰν μοῖραν, ὅπως εἰδῶσιν ὀδεῖται
. ην.
- 5 β. πατρίς δ'] ἐστὶ(ν) Θυάτειρα
. Ἐλάτην δ' οὐνομ' ἐ]θεντο τροφ[εῖς
α. σῆμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσεν; β. ἐμ]ὸς πόσις, ὃ πρὶν ἄδικτα
ἡμετέρας λύσας ἄμ]ματα παρθενίης.
α. πῶς θάνες; β.]ος, μοῖραι δὲ ΡΟΠΙΜΟΙ
10.
α. ἦ καὶ ἄπαις;] β. οὐ ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητ[ι
δισσοῦς ἀρτιγ]ενεῖς παῖδας [ἐν] ὄρφαν[ί]η.
α. ἔρχονται ὄλβ]ίστη[ν] πολιῆ τριχί. β. καὶ σὸν ὀδ[εῖ]τα
οὔριον εἰθύνου πάντα Τίχη βίοντον. —
- 15 ὅστις] ἐμεῦ στήλλαν [καὶ ἐμὸν] λίθον οὐκ ἀδική[σ]ε[ι,
οὔτος τὰν αὐτὰν μοῖραν ἐμοὶ λαχέτ[ω].

Expressum est epigramma ex Antip. Sidonii A. P. VII 164, quem ita sequitur poeta, ut vel dialectum tueatur ionicam, dorice vero paucis exceptis scribat quaecunque de suo addiderit. Antipatri autem epigramma et ipsum Leonidae A. P. VII 163 (cf. ad. epigr. praeced.) aut archetypon aut imitatio est. — 1 ΦΡΑΣΝΝΠΝΗΝΟΝΟΣΑΧΘΟΝ. ΠΩΣ Antip. v. 1. unde apographi indoles cognoscitur. — 2 ΑΠΛΛΙ.ΑΣΤΑ. ΕΙΣ melius non inveni; neglecta adspirata non offendor. — 3 distichi interpolati versum maiorem supplevit Franz. — 7 Antip. v. 3, ubi in mg. cod. γρ. ἔδειμεν (pro ἔχωσεν), quod qui invenit pro σῆμα legerat μνήμα. Pro ἐμὸς πόσις Antipater Θεόκριτος. — 8 archetypi ignarus Franz λύσας ἡμετέρας ζώματα π. — 9 sq. distichon interpolatum: mortis ratio narrabatur: μοῖραι δ' ἐρίτιμοι Franz male. Videtur ῥοπή nomen latere. — 10 describentis errore intercudit. — 11 Antip. v. 7. — 12 ΠΑΙΔΑΣΟΡΦΑΝΗ — 13 ΠΣΤΗΙ — ΟΔΗΤΑ. Antipater, cuius mulier unum puerulum reliquit, ἔλθοι ἐς ὄλβίστην ἱερὴν τρίχα, ubi in mg. cod. γρ. πολὴν (pro ἱερὴν), quae vera est lectio. Poeta vero Philomeliensis, ut observavit Wilamowitz, ex rei necessitate verba satis scite mutavit; eiusdem recepī supplementum. — 14 Antip. ἰθύνοι. — 15 ΖΕΜΕΥ—ΑΔΙΚ ΗΘΕ et v. 16 ΛΑΧΕΤΑΙ suppl. et corr. Franz. Distichon satis inepte sed ex more illius regionis additum.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864
XIII 49.

. Ἀθηναίωνος.
. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,
ἐλπίδα κλεινοτάτην πόλεως
τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖνιν,
θάψεν ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — *1 ut tutum est dicere.* Cavetur ne dei tali laudi invideant: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo. Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονί]α Μήνι[ος] χαῖρε.
Ἀμ]ισοῦ πολιῖτιν, ἀρίζαλον Κλεο[νίκαν,
Β]ιθυνὰν ἀρετᾶς εἵνεκα Πανελόπα[ν
ἄρπασε] δυσπενθῆς Αἴδας· σεμνὸν δὲ τὸ [κούρας
σκᾶν]ος ὑπὸ σιάλαι κρίπτεται αἰενάω[ι·
5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τάφος, ἀλλ' ἀμ[άραντον
πνεῦμ]α μένει κείνας ἐς φάος ἀθάνατον.

1 fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονίκα nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω[ς] scripserunt. — 5 ἢ καλάν Steph. καὶ καλάν Keil; utrique praestat quod posui. — ΑΛΛΙ corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, νιὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,
Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
καὶ ξ[ε]ίνοις Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρης·
ὦι] ἔπι πᾶς ἐλεινὸν ἐπεστενάχησε θανόντι[ι
οἰκτεῖρων θαλερὴν ἀνέρος ἠλικίη[ν.

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde ΞΙΝΟΙΣ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκου χαῖρε.

Φαρνάκω στάλαν δέρκευ, ξένε, τὸν βαρὺς Ἄδης
ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἠλικίην,
τέχνη παιδοτρίβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας
πατρίδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύσιν οἰχόμενον.
5 οὐ κάλτιν κρύ[π]τει γῆ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν
γυμνάσιον κωφοῖς δάκρυσι μυρόμενον.
αἰρετίσας δὲ πατὴρ στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν,
σχημάτιον τύμβωι σᾶμα λίθου θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praevalent formae doricae ut in paedotribae titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύσιν) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 *pater naturam, quae filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quae ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo.* Verbi προτερεῖν structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβ]ος τοὺς κα[ῖ] πάρος ὀρθὰ φρονεῖντας,
ξυνῶι δ' ἐν] τούτῳ σήματι κεκλίμ[ε]θα·
ἢ μὲν ἐγὼ] Ξενώ εἰμι, ὃ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο
δείκνυσι, εὐσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.
5 νῦν δ' ὡσπερ ζ]ωοὶ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες
κείμεθα] καὶ εὐσεβέων ἐν σκιερῶις θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quae ex poetae sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὀρθὰ φρονεῖντας (ὀρθὰ νοεῖντες Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapicida, τε substituit, cf. *Hermae* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.

254. Paphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἦνίκα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν
 ἰ]ατρ[ὸ]μ ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Δαμασσαγόρα·
 ὦι Πά[φος ἦν μὲ]ν ἔδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστικὸν ἀπ' [αἰχμ]ῆς
 ἔκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

iv vel iii a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 ἦν χρόνος ἦνίκα γαῖα κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἦς χρόνος, ἀνίχ' ἐγών τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ CORR. Wilamowitz: nomen a π vel β littera incipit. — 3 ΓΑ...ΙΡΑΝΕΔΟΣ Sacellarius (Κυπριακά. Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione ΓΑ... ΝΕΔΟΣ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΓ. .ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλκῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ 82. Engel *Cypros* I 228.

255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε· τίκτε δὲ μάτηρ
 Νικώ, Σωσειάναξ δ' [ἔ]πλετ' ἐ]μὸς γενέτας·
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλεές, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
 θῆκατο Λαγείδας κοίρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolemaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnaverunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦεν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἰππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. Vogue *Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

- α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κε[ῖ]ται
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,
 ἐμπορίαις πικρὸν δ' εἰς Ἀχέροντ' ἔμολεν,
 5 πόντον ἐπιπλώσας ἀλιμυρέα καὶ πολυκλαύτω
 ματέρει καὶ γενέτῃ στυγνὰ λιπῶν δάκρυα·
 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἔκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιεικοσείους.
 οὐ κακός ἐστ' Αἶδας· πάρι[θ]ι, ξένε, χαῖρε προσείπας,
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλόος εἰς φθιμένους.

I fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι.
— 8 ΟΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν
'Αίδης.

257. Neoraphi. Lebas VII 2790.

Κρί]σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης θεοῦ ὄντα πολίταν,
Κυ]πρῳγενῆ, το[κ]έων βα[κτρῶν]
ἔκλα]σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ' ἐ[φ]έρον[το
ώς] σκείπωνι γονῆ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι
5 Τερτία [ἡ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ου] ἡθους
δειγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.
ἢ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τ[υχό]ντες
αὐτόματ[οι] ζῶν εὐρομε[θ'] ἢ [θ]άνα[τον].

II fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen
suppl. Waddington. — ΕΙΚΟΣΕΠΙ correxi. — ΧΡΥΣΟ suppl. Wila-
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΔ correxit; idemque v. 3 ἔκλα-
σε pro eo quod legebatur ἡρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ ΜΝΑΜ.
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέροντο Buecheler. — 5 acerbè dictum hoc,
acerbius tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (*Athenaei* vol. III) p. 22.

Ὁ τίμβρος οὐκ ἄσαμος· ἅ δέ τοι πέτρος
τὸν κατθανόντα σημαεῖ, τίς καὶ τίνος
εἰς Ἄιδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας
τὸ νεκραγωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδῳ γόνυ
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.
πατὴρ μὲν Εἰρηναῖος· ἅ δέ τοι πατρίς
Μέμφις, τὸ δ' οὖνομ' ἀγορεύετ' ἐκ βρέφους
nomen — ᾧ] φαῦλον οὐ συνείπετο
ἄλλ' οὐδὲν ἦ] τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμε.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκραγωγόν
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπίδραμεῖν structura; expectares ἢ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνωθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ό]φρονα Δωρίδα κείσθαι
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην·
 οὐ γὰρ ἅπασιν ὁμῶς θάνατο[ς β]αρύς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς,
 οὗ]τος καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

π fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker Zur Sylloge p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. 1 scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΣΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσαμον, ὁδοιπόρε, τὰν Φερενίκας
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἂν τάφος οὗτος ἔχει·
 ἂ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ' εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,
 ἂ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,
 5 πατρὶ γόους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὅς τόδ' ἔτευξεν
 εἶδωλον νύμφας μναμόσυνον θέμενος.

ιι vel π a. Chr. n. saec. — 3 ΕΓΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIQVA.

261. Corcyrae ex Forchhammeri et Cramerii apographis C. I. Add. II 1907 bb.

a. Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,
 ἀλλὰ θεὸς τούτων ἐστὶ πατὴρ ὁ μέγας·
 ὅς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας
 πείθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χαρίσιν·
 5 ὦι πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ' ἀθανάτην ἔλαχον·

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δὲ
 ἦλυθεν ἢ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον·
 κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἢ δὲ δοθεῖσα
 10 ψυχὴ μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια·
 ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
 ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
 ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]
 Εὐόδῳ, ὃς πόσις ἦν ὀππότη' ἕναε δόμους·
 15 τεσσαρακονταέτης δ[ὲ] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἦλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένη.

- b. Τοῦτ' Εὐόδος βροτοῖς πᾶσι παραινῶ.
 τῇ ψυχῇ με[τ]α[δὸ]ς καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,
 καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,
 20 εἰδὼς ἦν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης
 οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω που ὄψει
 ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota
 v. 5 dativo ᾧ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus
 esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum nu-
 meris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps
 eadem sententia (v. 5—12) ita continuetur, ut proximo quoque disticho
 ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, ve-
 lut ἀπετέχθην et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω
 v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΝΔΕΧΕ cogit. Boeckh;
 pudenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕ
 ΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθείς Boeckh, ubi extremum displicet;
 postulatur participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείση
 vel δοθείση (coll. v. 9) vel τραφείση. — 21 ΟΥΚΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Corcyrae. Ex Mustoxydis libro delle cose Corciresi Wachsmuth
 Mus. Rh. XVIII 551.

- ἐ]ν σταδίῳ[ι] παλαίσας
 ἀυξήσας]οῖκον ἄριστον
 κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρσου
 τύμβῳ κεκ]αλυ[μ]μένος, αὐτὸς ἄνυμφος,
 5 πᾶσι δ' ἐταίροισιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρὸς·

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ῶ] μέγας ἦρως.
πατρίδος εὐκλείσας . . .]ΔΙΑΕ ἱερὰς Κορκίρης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. —
1 ΟΙΚΙΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.
— 3 ΜΕΤΑΘΥΡΕΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi
gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto
ῶ numerus fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πόλιας.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII
554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis secti-
lis incisus suspectus est.

— — — — —
· · · · · γυναιξὶ καὶ τέκνοις
· · · · · ε]ἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
· · · · · λαμπρὸν εἰ]ληφῶς κλέος,
πολλὸν λιπῶν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in la-
pide est. — 4 vel λιπῶν γυναικὶ τέκνα καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephallenia in insula. C. I. 1930.

· · · · ·]μα κήδεα πότμου
nomen defuncti μ'έσορᾶς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον
λείπω δ'ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρὸς
καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]κομένους·
5 · · · · · οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπετον Ἄδ[ου
· · · · · οἰκτρότατ]ος κατέβην·
ἀλλ' ὅστοῖσι πατὴρ κόνιν εὐσεβέ]ως ἐπέβαλλεν
καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.
· · · · · ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λιήταις
10 · · · · ·
ἀλλὰ λέγω δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,
· · · · · εἷς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος·
τοῦνεκα] ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων
· · · · ·

Litterae vulgares praeter ζ . Argumentum carminis adumbravi. — 2 χθονί Boeckh, idemque v. 9 ΟΙΕΚΑΙΠΘΛΙΗΤΑΙΣ et v. 13 ΟΡΗΙ correxit. — 4 vel γήραι τηκομένους. — 7 ΩΣ — 8 ΠΕΡΙΝΤΕ — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

Τὰ[ν] μεγάληνχον ὁ[ρ]ᾶ[ς] οὔνο[μ'] ἀνέγ[νως],
ᾶς κλέ[ε]ος ἐν Κρήτᾳ μίμνεται ἀθάνατον·

δόξη γὰρ γονέων, ἀρετᾶ [δ'] ἀνδρὸς συνο[μα]ίμου

Φείδωνος γεν[ε]ᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων

5 μναστῆρα σὺ δέδεξαι ἐπίφθονον. — [ἀλλ'] ἐτέκνωσας

σᾶς ἀλόχου, Πείσω[ν], ἔγγονον ἰσόθεον.

ἀλλά, [Ζ]εῦ Κρονίδα, σώ[ζ]οις γόνον, ὃν κατέλειπ[ον],

Σων[α]ύταν δεχέτη, δόξαν ἔχοντι' ἀρετᾶς.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine inpeditum. — 1 ΧΟΝ . ΟΙΑΝΕ . ΑΜΝΡΑΜΙΣΟΥΝΟΝ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in - αμης desinens) vocari. — 3 ΤΑΛ corr. editor, eidemque debetur συνομαίμου, ἀλλ' (v. 5), Πείσων (v. 6 ubi traditur ΠΕΙΣΩΣ), Ζεῦ et σώζοις (v. 7 ΣΕΥ et ΣΩΣΟΙΣ), Σωναύταν (v. 8 ΣΩΝΑΥ). — 4 pro ἀθανάτων coniecit Wilamowitz εὔγενέος simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro γενεᾶς possis γέννας, ΓΕΝΑΣ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore appellatum.

•266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ,

πέντε λιποῦσα τέκνων καλλιγόνου(ς) σταχύας.

μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ἠδεύσας

εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — ἰδοῦσα legitur in lapide; poeta fortasse ἐσιδοῦσα voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

Εὐκάρπῳ θρεπτῷ χρηστῷ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα.

χαῖρε.

Versum facere voluit.

268. Sicini. C. I. 2447.

— — — — —
 ἐνεγ]καμένη.
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφυς Ἡρης] βασιλείης,
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης.
 5 οὔνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην
 ὄ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν, ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

ii fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quae nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis.* Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro ποικίλα πόλλ' ἐδάης ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὄσσαι dederat, traditur ΟΝCAI. — 5 ΟΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙΘΕ — 7 ΨΥΛΛΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,
 Αἰδηψοῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέχ]ει
 ἀντ' ἰδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[πὴν]εσεν ἐνθά[δε ναί]ειν,
 ταῖς ἰλαραῖς αἰ[εὶ] φιλάμενος Χάρισιν.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequè alienum videtur ταῖς ἰλαραῖς αἰεὶ ἠόσι τερπόμενος. Gratiae artificii propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις σὺ μέγα φειλάμενος.

*270. Carthaeenses inter inscriptiones editum in *Herma* Λογίω, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὀστέα τὰμὰ ταραῖαι,
 στῆθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξης·
 οὐ γὰρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπτελαύνιν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiuntur. — 2 ΠΟΤ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχίτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε αὐλοῖς
πηκτίδος, οὔτ' ἄντροις, οὐ δένδρεσιν ὑσιπετήλοις,
ἤχῳ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἀγρονόμοισιν
ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκου ποθέων περικαλλέα ἔργα

5 Ἀμπελίου σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κὲ Μοῦσαι
ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοισ[ι] καὶ ὕδατίο[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΚΟΧΥ — 2 πηκτίς est fistula pastoricia vel syrinx, cuius singuli calami αὐλοί vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύριγξ αὐλοὶ μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος. — 3 ἀγρονόμοισιν scilicet gregibus. — 5 vita cotidiana relicta solis Musis deditus sum. σκιρτάω verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross *Inscr. ined.* 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus *Inscr. Syr. ins.* p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιελπτὸν ἔην κάλλος τε νόος τε
καὶ σθέν]ος ἠγορέη τε ἑξαέτους βρέφους
Δημοκρ]άτευς, ὃν τίκτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή
nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτευς ἄλοχος
5 Ἰκετο τοῦ] κλέος εὐρὺ Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς
Αἰνεά]δαις σοφίης εἴνεκεν ἠδ' ἀρετῆς.
πάτρη] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς
Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
οὔνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνιος Εὐβουλῆι
10 τέκνον] ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνη τ' ἀλόχῳ,
πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύδει φωτί
nomen avi]ῳ πάτραις τ' ἠδὲ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱεραν κ[εφ]αλ[ὴν] κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἀμπέλιον· λοι[βὰς] δὲ χέων στονάχησε θανοῦσαν
15 Μουσαῖος φιλόπατρι[ς] ἀνήρ
αἰνοπαθῆς Παυλεῖνά τε μ[ήτηρ]
καλὴν ἠδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἠδὲ [θε]ουδῆ,
μουνολεχῆ, προτέραις ἐναρίθμιον ἠρωε[ῖναις],
οὔνεκα δὲ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [νόψ] τε

20 πούλύ τι πασάων προφερεστάτη ἔσκε [γυναικῶν.
καὶ δ' αὐτὴ πάτρη μιν ὑπείροχα κυδαίνου[σα
πᾶσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθήκαι[ο τοῖσδε.

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Boeot.* 122. — 1 ἔξοχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπιλήπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανέλλησιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμοῖο παρ' ὀχθαῖς ut II. Δ 487. — 9 εἶσκεν Ross. οὔνεκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κείνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὲν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείοις παίγνιον, ubi quod Planudes habet Φερσεφονείας acciperem si legeretur ὅ γε σοῖς ἐνὶ δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσαίω Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioribusque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὴν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 ΤΕΙΜΙ Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μήτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 ΤΕΙ..Ι Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἑταῖρον
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῶ χρησάμενον βιότηω,
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα
Σῦρος. Ἰος.

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum est. Annorum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

Μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν, [ο]ὐ [β]ι[ό]τοιον
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ παλλὸν ἐπαυράμενον

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκευθεν,
 οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρός ἐστιν ὄμοιον·
 5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα
 δ]όγμασι μοιράων εἶλε μέλας θάνατος.

Litterae ΓΩΕ. — 1 .ΥΡΙ.ΤΟΙΟ suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρός ὄμοιον ἔφυ. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petitum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νείκην ἐνθάδ' ὄρας, [π]α[ρ]οδειτα, τήνδε θανοῦσαν
 ἧ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,
 ᾧ λείπω κατὰ δῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.
 τειμῆς εἴνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1 ΠΡΑΙΟ — 2 ΥΣΞΕΝ.

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,
 οὗτος [κ]αλύπτει· ὡς γὰρ ἤθελεν δαίμων,
 τρις δέκα παρασχὼν ἔτεά μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae Ε ΓΩ. Restituit editor. — 1 ΙΥΜΕ// — 2 ΙΑ — 3 ΖΗΕΛ.

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἄψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς
 δεῖξα,] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἐρεῖτ' ἀρετήν,
 οὐκέτι νικ]ῶ γὰρ πάσας τὰς σῶ[φρονας οὔσας
 κλεινὴν τ' Ἄλκησ]τιν καὶ Πηνελόπε[ιαν ἀρίστην
 . . . οὕτινα μείζον'

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praefixi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γάρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες
τύμβον ἐμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· ἰὼ φίλε· καὶ σὶ
ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῶ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·
πᾶσι δε χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt v. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *iuvenem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙΚΡΑΙΝΑ nomen certo erat. με Ἰέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius ω forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἐσπέρου ἐτῶν ξ
ἥρρικῶ θανάτῳ τῷδε τέτε[ν]χε τάφῳ.

Litterae ΑΕΩ. — 1 ξῖ monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἥρικοῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε], πᾶσι φιλητέ,
Καλότυχε, τε[χ]θε[ῖ]ς λυκάβαντας μ,
πλη[γ]εῖς ἐνκεφάλιο κακὸν μόνον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]
ἐν μελάθροισι λιπὼν ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutythis f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἔγωγε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ|ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est natus annos XL, ut locuntur Byzantini. — μ lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΒΛΑΙ.

281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 s.

Καλικράτης κεῖμαι τύμβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,
πεντήκοντα ἕνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. Π 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κεῖμαι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἑπτὰ·
καὶ σοὶ παραινῶ συν[. . . . ὀδῖ]τά, με
μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Litterae ΕΩΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-
δεῖτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura
structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum
σύν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχοῦσ' quando-
quidem te nactus sum conloquentem.

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παναρίστη Σπούδη ἐνθάδε κεῖμαι ἐτῶν κᾶ.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.
Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν· ὄρας οἶαν [λ]έλονχα·
ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμε ἐπὶ τύμβῳ·
τοῦνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

I ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. Rh.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύνβον κεν[όν]· ἄταφος ὦδ[ε γέ]γραμμα[ι]
ἐ[λ]θῶν ἐν πεδ[ίῳ] ληστῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι·
οὔνομά μοι Δι[όνυ]σις, ὑὸς Ζωσίμο[υ κ(αὶ)] Λεαίνης.
τὸν τ[ρια]κονταέτη κλα[ί]οις μόρον, ὅστις [ἀ]γαγνοῖ.

1 extr. ΜΑΤ et 2 init ΕΓ. | ΘΟΝ et 4 ΚΛΑ. ΕΙC. Corr. et suppl.
editor, nisi quod ἐλθῶν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίοις pro κλαίεις ego
scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζ]ώπυρος ὁ χ[ρ]ησ[τ]ὸς εὐσε[β]ῶς ζήσας βίον
 θανῶ[ν] ἔνερθε τοῦδε σή[ματος] πέλει,
 πατρὸς Διοφάντου, Γα[βινίας] δὲ μητέρος.

1 fere saeculi. — 1 χρηστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΓ apogr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι το[ῖς] γενέ[ταισι] φιλούμε[νης, ὠ]κύ[μορος] παῖς,
 Πρειμέρως [ζή]σας [τρεις] ἐτέων δεκ[ά]δας,
 ε]ὐφρασίη χά[ρισ]ιν τε γέλωτί τε πᾶν τακ[ερ]ώσας
 καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐ[ών].
 5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' [ὀμαίμου] ἐ]νόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα]
 εἰσάριθμον ζωῆς [κλῶσε] μίτοισι χρόνον.

π p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τακερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέτειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετῆρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiose descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κὰν τροχάδην βαίνης, φίλε ᾧ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χου].
 . . . ἀ[θ]ανά[των] με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
 γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι.
 ἢ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς,
 5 ὅστέα δ' εἰς Αἴδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
 τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων
 Εὐλάλιος, γαμικὸς μούνος ἐνὶ φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCΕΝ.ΑΝΑ ΧΟΡΟΣ Vidua, ΗΤΙC . . . Α.ΑΝΑΙ ΧΟΡΟΣ Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum est reiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est. ἤρησεν Boeckh, ἤγγισεν Wilam. An εἴρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum [scil. Proserpinae], i. e. in vita isto taedio liber fui. Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciam Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδη ἐσθλὴ, σὲ μὲν γοάοντε γονῆε
 μ]υρομένιω θάψαν φέρ[τα]τον ἠΐθεον,
 δεξι]ὸν ἰητῆρα μέγα στενάχουσι δ' ἑταῖροι
 ὀκτωκαιδέκτες ἄνθος ὁμηλικίης·
 5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκε, πανύστατα δῶρα, Μένανδρος,
 φεῖλος ἀδελφείου μηδενὶ λειπόμενος.

1 fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνδοξον ῥητῆρα scripserit. — 6 φεῖλος pro φιλία nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίους] κατὰ μ]οῖραν
 νεικήσας μὲν [πάντας· ἐλοῖσα] δὲ μοῖρα κραταιή
 ἤγαγε [μ'εἰς Αἴδη]ν, καὶ νῦν τίμβυσι πρόκειμαι
 ἔσχα τ[έλος] βίωτου χερσὶν φονίαις Ἀμαράντου.

Litterae ΕΩΑ. — 1 ΛΙΛΝΙΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντου gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

... ὁ πυκ[τ]ε[ύ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σταδίοις]
 ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκη]ν ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδείς.
 μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὕτως,
 Ε[.....π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΙΕΙΣΑC corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙC — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΠΕΠ — 4 nominis genetivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐ[ν] μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύμβος μὲν κρύ[πτ]ει με τὸν ἐν κόλπ[οισι] τραφέντα,
οὐνομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὃ γενήσας δὲ Σέλευκος·
πενταέτης δ' ἰκόμην Ἄι[δο]ς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ς
μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονέες, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τίμβω;
μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi ΓΟΝΒΙΣ traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπύσσεσθε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρίς δ' Ἀσίης προῖχουσα
Λαοδίκει', ἔθανον δ' ὀκ[τω]καιδεκέτις.

294. Alabandis. Lebas V 587.

Ν]ηρηῆος τόδε [σῆ]μα διδασκ[άλου], ὅ[ς] δά τε [πα]ισί[ν]
γραμμαμάτων

— — — — —
ζῆ.

1 . ΡΜΑ — ΟΣΡΑΤΕΓ . ΙCIN emend. Waddington, neque ego plura au-
deo in male traditis hisce γραμμάτων ΗΓΙ | CHIPWC . . Γ ΕΝΟΥΝΕΙ
ΤΟΠΡΙΝΗΑ . . . ΟCΝΙΟΙΙΙΙ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Λωιδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος, ὃν θέτο μάτηρ
ἀχθυμένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα·
σχέτλιος, οὐδ' ἔφθη χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
οὐδ' ἐσιδεῖν Ἐρμῆν γυμνασίου πρόεδρον.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermæ* IV 207.

Πόπλιο[ν γή]ρωσ ἐπὶ τέρμα μολόντα
εὐσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.
ἄσπάζεσθ' ἤρωα, τὸν οὐκ ἔδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[ς],
Λεύκιος Λαίλιο[ς] Ἀστράγαλος,
Ὀγουλνία.

ζῆ.

II saec. Litterae π et ε antiquitatis speciem adfectant. — 1 ΠΟΠΛΙΟ
Lebas. ΠΟ.Λ. Δ . . . Curtius, post Ποπλ - quattuor vel quinque lit-
teras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.*
p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν στα-
δίῳ γήρωσ κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρωσ restitueram
Comment. Bonnens. p. 21. Fuerit Πόπλιο[ν Αἰ]λ[ιανόν] simile nomen. —
2 ΕΥΣΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Ο]ὐλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῶιδ' ὑπὸ τύμ[βωι
ὅς κλέος ἐν τῶι ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἄρε[τῆς].
ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [ἐρασ]θήσ,
οὔνεκεν εἰς Αἴδου τήνδε χάριν φέρ[εται].

II fere saec. Litterae πc. Suppl. Waddington; at ἐρασθής v. 3
incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Prae-
cedit epigramma latinum quis (lege quā) superos potui iuvenis laesisse
penates cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰόπη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμὸν δύστηνον ἐπ' οὔνομα γράψε τὸ χαῖρε;
τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;
οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἔσακούω,
ὄστέα καὶ σποδιὴ κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἀλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, πᾶσο μῆτερ
Πρειμιγένη, ἀπόθου θυμοδακεῖς ὀδύνας·
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθε
τοῦτον· καὶ μακάρων παῖδες ἔνερθεν ἔβαν.

Litterae vulgares praeter C in ΚΡΗCΤΗ. — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740 Αὐτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὖνομα κείνου δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σπόδια; ubi traditum ἐν χθονίοις, quod ne intellegi quidem potest, cedet tituli lectioni ἐνχθόνιος, quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5 Π ΔΑΛΛΑ supplevi. πυκνῶν incertum est; de δὲ ἀλλά v. Elmsl. *Heracl.* 565.

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

Δειοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χαῖρε.
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων
 κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἶ φιλίας.

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τήν ad-
 didit. — 2 Boeckh κουφοτάτης φίλτρον [ἢ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς], quae non
 intellego. Wilamowitz ᾧ λίθος, ἐλπίδος εἶ. At queritur mater pro magna
 pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documen-
 tum, referre potuisse.

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν· ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,
 ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.

Notissimum distichon inscite corruptum.

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ
 ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ὧ παροδεῖτα,
 Θάλλουσαν μ' ἐσορᾷς μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη
 5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,
 τῆς] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερόν

Π fere saec. — 1 προσφιλὲς ferendum est. — 4 sqq. Boeckh prae-
 eunte Iacobsio μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙC) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος [ἔθηκε']
 ἀρετῆς εἰδὼς ἱερόν δὴ quae parum videntur probabilia esse. — 6
 ΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδὼς ἱερόν

μνήμ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum conparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

— — — — —
 ἄνδρα Μένιππ[ον ἔχει
 ὄν γ' Ἐρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος
 ἤγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,
 ἀνύσαντα κελεύθους
 — — — — —

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ· τίς εἴ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
 εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
 καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ' ὡς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
 μήθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
 5 μαστίξωσι λόγοις θλειβόμενον πενίῃ.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλουῦτον παρακαίρως ἠγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἐ[στὶν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με
 εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν
 — — — — —

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me meumque colitis sepulcrum? — 3 init. ΑΙ~ fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἐρμογένης Χαριδήμου ἰητρειήν ἀναγράψας

ἑπτὰ ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν οἰβ, ἱστορικὰ δὲ περὶ Ζμύρνης αβ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατρίδος α, Ἀσίας κτίσεων αβ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας σταδιασμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αβ, πίναξ Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nihil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque diligentis ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis, C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum unum: utrunque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr. n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros Hermogenem scripsisse ratus corrigit Oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθῶν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρὰ.

M. Μόδιος Ἀσιατικός
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores II saeculo Soranus et Caelius Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστάτης i. e. *methodicorum princeps*. Welcker *Syll.* 37 extr. — 2 Od. δ 230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτην ΑΑΣΚΕΠΟΝ λεύσσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνε
Πάρδος ὁμοιίου τευξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσκειπτον fecit, Wilamowitz Ἀδοκεῖτον coniecit, quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΞΕΜΕΝΟΣ Boeckh τευξάμενος. Fuerit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοίον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen significato.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpti homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

Καρπόφορος [πάντ]ων στ[ρατιωτῶν τεῦξεν ἀρίστῳ
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἰπέ] παρερχόμενος

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε . . . σπλι corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, καὶ γὰρ τόδε σῆμ' ὁ γεραιός
Ἑρμιανὸς χαρτάρης ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρείνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὺς ἄγαμαι.

3 πολύτευκτον corr. Boeckh; at vide ne πολὺ τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὀδεύσας
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοδ[ίκῃ] ἔθανον
κεῖμαι δεῖν Ἀΐδη ζοφερὴν ἐπικεῖ[μενός] ἄχλυν
μητρὶ λιπῶν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη].
5 ἀλλὰ γ', ἔμαι ψυχαί, δὴ ἀδελφι[δ]έ[οι]
χαίροιτ' εὐσεβίης εἴνεκεν εἰ[ς] φθίμενον,
στήλῃ τειμήσαντες ἐμὸν τά[φον] ἀθανάτοις τε
Πιερίσιν πάπποι δ' ἔλθετ' ἐπ' [εὐτυχίην].
Ἀσκληπιόδωρε Δίωνος χαῖρε.

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπιεί-
μενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιαε . .
addito συνόμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit
δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip.
Sid. A. P. VII 164 ἔλθοι ἐς ὀλβίστην πολιὴν τρίχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane.
Lebas V 1532.

Ζητεῖς, ᾧ παροδεῖτα, τίς ἢ στήλλη, τίς ὁ τύμβος,
τίς δ' ἢ ἐν τῇ στήλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει

υἱὸς Τρύφωνος τοῦνομα τὰτὸν ἔχω
 τεσσαρακαίδεκέτη δόλιχον βιότου σταδιεύσας
 5 τοῦθό ποτ' ὦν γέγονα στήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκὼν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredibile quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθο (i. e. τοῦτο) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
 ἀλγειν[ῶ]ν λύσσασα νόσων δέμας ἠδέι ὑπνωι,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·
 ψυχὴ δ' ἐ(κ) κραδίης δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὔρηι,
 5 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμ[ωι] πτερὸν ἠέρι πολλῶι,
 καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἡριγενείης.
 τειμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείας λόγους ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν
 10 αὐτίκα τειμήσας καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ] οὐρανὸν ἀστερόεντα
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα
 καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίησι τραπέζαι[ς]
 ἠδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορόωσιν,
 15 κράτος ἀπ' ἀθανάτοιο πα[ρ]η[ί]σι μειδιόωντες,
 νέκταρ ὅτ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ corr. — 4 ΔΙΑΜ δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέικε- λον ἄ. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἴθερον accipere. — 15 ΠΑΤ ΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplevit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

α. Δμωὰν Δωροθέας μετὰ χεῖρ[ε]σι τὴν ὁμόδουλον
 παρθένον εἰς Αἴδην θάπτον ἀπερχομένην
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χεῖουσαι ἀπόδημον
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μηδ[ε]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Αἶδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ
μηδὲ ἐνὶ Κοπρίαν μ' ὠνόμασαν γενέται·
οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπότης, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
10 αὐτοὶ, καὶ κοῖτον χερσὶν ἑμαῖς κομιεῖν
δῶκαν τιμήεντα· [τ]αχὺς δέ με παρθέν[ον] οὔσαν
δαίμων ἰς Αἶδην πένψεν ἀμειλιχί[ω]ς.
ἀλλὰ καὶ ὡς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν
καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμόδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 ΣΥΗ 6 ΙΥΜΗΔΟΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΩΛΑΝ corr. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes.* — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πευθομένα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΘΕΥΑΝ corr. Jacobs. — 11 ΚΑΧΥΣ et ΠΑΡΘΕΝΟΥΣΑΝ corr. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΧΙΗΣ adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχιος. ω forma ubique utitur lapidarius.

314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἔρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἄνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα
ἀτυχεῖς γονεῖς Λ. Μινικίῳ Ἄνθιμιανῶ τέκνῳ γλυκντάτῳ καὶ
• θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ ζήσαν(τι) ἔτη δ̄ μῆνας ε̄ ἡ(μέρας) κ.

- Νήπιός εἰμι τυχῶν τύμβου τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·
ὅσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῶ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐνκύρσας λαινέα στήλλη τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.
μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,
5 ἔκ γαίης με πατὴρ ἑμὸς εἴλατο χερσὶ γεγηθῶς
καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,
ἠΰχετο δ' ἀθανάτοις, ἄπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·
Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·
καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.
10 αὐτίκα δ' ἠΰξανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητός·
ἐν δ' ὦραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,
αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·
ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνὴν,
τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἑμὴν εἰάμασι σώσει.

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἕτερα νόσος εἶλε κακίστη,
 τῆς προτέρης νόσου πουλύ τι χειρότερη
 σῆψιν γὰρ [λαι]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὄστοις,
 εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου καί μου ὄστ' ἀνεῖλαν
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,
 20 καὶ ταῦθ' ὡσανύτως εἰάθην πάλιν, ὡς τὸ πάροιθεν
 οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη,
 ἀλλ' ἕτεραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς μοῖρα,
 σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτῆξασα τὰ λοιπά,
 ἄχρις ὅτου ψυχὴν μου μητρὸς χέρες εἶλαν ἀπ' ὄσων
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶν τέρματί μου βιοτῆς, ξένε,
 καὶ κατέλειπον τηκεδόνα σ[τυγερὴν] τοῖσί με γειναμένοις,
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

*Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus III fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius ΣΤΕΛΛΗ, Tetius στήλλη, ΣΤΗΛΗ e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, στήλλη formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobsio v. 11 γάρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 ΜΟΥ quod egregie correctum a Iacobsio recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γένεσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἀστρῶν διάταξις ὑφ' ὧν ἐγεγέννητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 ΤΗΚΕΔΟΝΑΣ ΤΟΙΣΙ omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius στυγερὴν supplevisse putandus sit.*

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθῆρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούφη κό[νις] ἔσχεν
 σῶμα· πατὴρ Διοφῶ]ν, οὐνομ' Ὀνησίμη ἦν.
 κάτθαν]ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίων.

Supplevi. — 3 ΕΠΙΣΠΗΩ . . . fuit dativus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθη, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὔνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
 ὃν [θ]ρέψεν Τροφιμᾶς πολυώδυνος ἐλπίσι λιφθεῖς
 μάμμη] δ' Εὐτυχία μασ[τοῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἔ[μ]ολες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —
 2 . ΝΡΕΨΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ . Σ COΓΓ. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[οις], οὗς ὀκτα-
 έτης ἐνόπ[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. οὔποτε' ἐώρα
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κάρ]ων μείζο[να]

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισάνιος,
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 Ἀσίς ἀπ' ἀνέρο[ς]? sed hoc
 quidem est nugas agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]

ζ]ήσας [έ]τη κ. [μ. θ. ή. ε.]

συνζύγο[ν] παλάμα[ι]ς [κ]ι[μ]ηθίς ἐνθάδε κί[με],
 πολλὰ καμῶν νείκης δὲ βραβῖον ἔχο[ν]τα

5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.

Ἀσκληπιοδότη ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[ί]ας χάριν
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τέ] χαῖρε.

1 II IC| κ. ΤΟΡΩ unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 ΣΤΗΚ

|NO+C et 3 ΜΑΤΣΑΙΝΗΘΙΣ correxi. — 6 ΑΝ |ΑΡΙ et 7 ΕΙΠΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadaelphiae. C. I. 3435.

Ξανθήπην Ἀκύλας μνήμη βίτου παρέδωκεν
 βωμῷ τειμύσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτηρ, ἧς ὄριον ἄνθος
 ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
 5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσ[τ]οῦ τελέωσε βίο[υ] ~~β~~ιαντούς
 καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - παυσάμενον. Homericum ἡμιτελεῖ δόμον multi imitati sunt (II. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum inceptam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et ΒΙΟΝ omnes, nisi quod unus Smith βίωσ. Boeckh ἐπ' εἴκοσι οὐ - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Α]ὐτὸ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ύψ]ίζυγος αἰθέρι ναίων
 σ]ῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ξ]ιας στέρνων ἐξείλετο θυμόν·
 οὐκ ἤ[μην] βροτός· [ἰ]θὺ [π]αρέσ[την μ]ητέρι σεμνῇ
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἐρμηνε[ύ]ουσα τάδ' οὕτως·
 5 μῆτε[ρ] Μελιτίνῃ, θρηνον λίπε, παῦε γόοιο,
 ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αννος
 τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀγήραον ἤματα [π]άντα
 ἀρπάξας ἐκόμι[σ]σ' εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. —
 . . . ν ἀναστήσας μ . . . αν τέκνοιο δα . . .
 μητρ]ὸς Μελιτίνης· [ἠ δ' εἶπ]εν ἔπος τοιόνδε·
 ἠλ]υθον ἔνθα Διός [μ' ἔδρ]αισι καθείδρυσεν [Ἐρμῆ]ς
 ημα . . ἰδι πα | . . εφν Ασκληπι . . . | εἰποολ . ιο . . |
 5 νπᾶσιν . . . | . . [ἀν]θ[ρ]ώποις . | σ . . .

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una alterave littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΓΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΑΕΣΑΣ — 3 ΗΙ . . . — ΓΑΡΕΣΙ . . 6 ΤΕΙΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ | ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[οῖρ]αν τέκνοιο δα[ῆναι, quamquam genetivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ | . . ΗΕΝ ἢ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἑρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσέῳ στεφάνῳ, τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Τατία Ἀπολλωνίου ἢ γυνὴ τοῦ Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἀμμιον τὸν ἀτιῶν πατέρα ἐτείμησαν.

Ὀλβιον ἐνθέμενος βίοτον καρποῖς ἐπέχαιρον
βῶλον ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις·
αἶ] δέ με χεῖρες ἔπα[υ]ον ἀπ' [ἔ]ργος, ἠνίκα θερμα[ί
ἀκτεῖνα[ι] προλίποιν ἐφημερίων καταδῦσα[ι,
5 γηθοσύνη Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν
ἄφνω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,
ἀρπαχθῆς τέκνων [ἢδ'] ἀλόχου γλυκερῆς,
ἦτις ἐμοὶ μέ[ν] ἐνειμε τά[δ'] ἔξοχα δῶρα καμόνι[ι,
στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,
10 καὶ θρήνοις κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,
ἠρεμίην κοίτης εἰς τέλος ἀραμέ[νη.
παῦ]σον δ' ὠδεῖν[ου]σ]α [κα]ὶ

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκρατην Διοδώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. — 3 ΗΔΕ COΓΤΕΧΙ. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum. — ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari possint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἰκτίς et ἰκτινος. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo cuique scriptori usurpatum hoc loco genetivum trahit ἐφημερίων i. e. mortalium. — 8 ΜΕΜΕΝΕΙΜΕΤΑΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa; fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παῦσον Waddington; dein haec

Δ'ΩΔΕΙΝΩ . ΞΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ
ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ
ΜΕΝΗΜΓ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ὦ παροδεῖτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·
 οὔνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾶς ἐμὲ παρθένον οὔσαν
 τήνδ' ἄρ' ἐμήν νεότητα πατήρ Παιδέρωσ ἐνέγραψεν·
 καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,
 5 μήτρωνες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἔ δέ τε μάμμα[ι
 Τιμογενὶς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἔγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἦν οὔποτε
 ἤλπισα τειμήν.

ἔτους σξθ̄ μηνὸς Δεῖου

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Steuartum .PI — 5 μήτρωνες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μήλωνες Keppel. — 6 ΚΑΠΥΧΗ Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — ΕΜΕΝ pro ΕΜΕ nisi barbara forma est, erravit lapicida.

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἔτ(ους) σξ̄. μηνὸς Γορπιαίου β̄[ι].
 Μητρᾶν ΕΞΛΗΟΥ ἔχι τάφος οὔτος ἄλυπον
 ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόντια φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita β̄. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῆ β̄. Probabilius β̄ corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τῦμβος ὄδ' ἐγκατέχει
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμμίτον ἔκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δυ[ν]ήθη
 ἀνθού[σ]η[ς] ὤρ[ης]
 ἀλλὰ τρισκαιδεκάτου π[ερ]ι[τελλο]μένου [ἐν]ι[αντοῦ]
 γειναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἑο[ῖ]ς [κατέ]λειψε τοκεῦσιν.
 Ἀὐρ[ηλ]ί[α Θεαν]ῶ Ἡροδότου προσφιλῆς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΛΙΚΩΝΥΚΙΟΗΟΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀνηλίκων ὕ. μ. C. I. Lat. I 1009, 12 *en hoc in tumulo cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine.* — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφοροῦσα rapta est a Plutone ἀμειλιχίῳ θεῶ. — 5 ΕΚ . . . ΠΟΥΔΡΑΥΙΗ ΟΗ ἔκφυγεν Boeckh, ἐδυνήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΓΗΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΛΑΙΕ . . . conii. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελεῖν coll. Solon. 24,6. — 7 ΠΗΣΜΕΝΟΥΠΠΑΥΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhen.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΣ . . ΕΓΛΠΕΡΙΦΟΦΕΦΜ . . . Subscripta ΑΥΡΠΑΙΔΟΗΡΩΗΡΟΔ κτλ'. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris. Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

- a. Κατίλλιο[ς θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί
 Δημητρίᾳ τόδ' ἐπὺ [δω]μήσας λίθου
 ἀγλ]άισμα λέκτρ[ων· ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος
 ζωῆς παρ[έ]σχεν ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.
- b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, αὐτὰ[ρ] ἐ[ς] αἴ[θρη]ν
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν· φθένξομ' ἀ[ρ]ιφραδέως·
 ἠιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὀ[λέθρο]υ
 ὡς ζῶουσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
 οὔθ' ἅμα παρ[θ]ενικῆσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὺν [ἄθ]υ[ρο]ν,
 10 (ἦκαχε γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι],
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[ήγ]α[γ]ε Νόσ[σος]
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

Χρυσίδα καὶ γαμίης ἐλπίδος ἐστέρεσεν.
15 αἰδίου μνήμης τύμβον ἐπαι[ρόμεθα.

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἰλία habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατἄλλιος spatium 18 fere litterarum intermisso ΗΣ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΣΣ ΧΕΝΣΕΝΣΕΝΙ . ΟΙΟΙΣ correxi. — 3 ΛΙΑΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλάισμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΑΛΟΝΑΥΤΑΙΞΣΑΙΟΙΙΙΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' ὀλέθρου et μοῖρη θανάτοιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΟΣΝ κτλ'. — ΛΟΥ .. Ν corr. Wieseler. — 10 extr. ΜΕΝΙΙΙΙ corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμενε. — 11 ΕΣ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐσεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐσ-ήγαγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΧΑΝ . Ν — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΕΠΛΙΙΙΙΙ Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

Ἄνρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατεσκεύασεν
ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ Ἀντωνείνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,
εἰδὼς κληρονόμων τὴν ἐπιλησμοσύνην
καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.
εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῆ καταθέσθαι πτώμα, οὔτως δώσει
τῇ Θασίῳ πόλει (δην.) ,β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.) ,β.
χαῖρε παροδεῖτα.

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εἰ syllaba abundat. — 2 προβλέπειν τι prospicere aliquid latini sermonis consuetudinem arguit.

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κείμαι
ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπῶν παλάμαις
εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,
ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐχ ὅσια·
5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκυν, εἶδε δὲ τέκνου

πώ[μα]τι λ[α]ινέω̄ σῶ[μ]α κ[ατ]ι[σχό]μενον.

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΛΔΙΝΕΩΚΑΚΩΙΕ... | MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editor. Emendavi de monumentorum aliquot graecorum carminibus (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[ᾱ]σιν εὐμενέτης τελέθω
τοῖσιν προφρονέως ὡς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae π fere saeculi. — 1 Curtius Goett. *gel. Anz.* 1860 p. 421 τελέθω Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam habebat magnitudinem, quae templi epistyllo conveniret. Loquitur defunctus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κῦνα Λεσβιακῆι βῶλωι ὑπεθήκατο Βάλβος
εὐξάμενος κούφην τῆι κατὰ γῆς σκύ[λα]κ[ι],
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλός· [ἦ]ν καὶ παράσχοις
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτὰ χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374) Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ὃν τύμβω δίης ὑπεθήκατο βῶλου (lege Δίης-βῶλου). — 2 ΣΚΥΚΑ — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler quam (i. e. κούφην γῆν v. 2) tu etiam concedas, compellatam putans ipsam Terram deam. Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ἦι κε παράσχοις, quod vertit cui te puto, o terra, praestituram esse, quod hominibus nunquam dubitas praestare.

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος
Λουκιλλιανῆ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
5 ἧς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός
Λέσβω ἐνὶ χώρῳ ἧ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνη
σῶμα μετῴκησατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτ]ῆσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἔθηκεν
nomen filii] ὑὸς μνηῆμα σαοφρο[σύνης.

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Οὔνομα Φιλοκύνητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
θῆρσιν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθῆκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζώ[ειν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἔχ]ο[ν]τα,
σώφρων δ' ὅς κεν ἔην ἢ πινυτὸς πραπίδας,
ο]ὔποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤλετο ΞΕ (nomen defuncti)
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν προμάχοις].
5 ἀλλ' οὔτο[ι] μοῖράν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιήν
θυητὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο [δ' ἐσθλὸς ὄμως
καὶ γὰρ] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ
ὤλεσε ΛΙΤΕΝ . ΤΑ
ἀλλὰ καὶ ὡς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας
10 κείμαι δ' ἐν τ[ύμ]βου ΛΗΣΤ
σῆμα δέ μοι πρέπον ἐστὶ καὶ
— — — — —

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμόν.. Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ὀφέλλειν hac sententia si vitam augeter animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret. At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille periisset, ut ipsum verbum ζῶειν vitam servare, σώφρων δέ altera prota-

sis pars esset. ἄν autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxi; pro προμάχοις possis ἐτάροις. ἰδεῖν Boeckh. — 5 τε recte Boeckh his quae recepi posthabuit μοῖράν τε - κ[αὶ Ἄδην. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expeditio; καὶ γάρ recte Boeckh. — 9 ΤΕΔΑΣ πέλας verum videtur, nec minus v. 10 τύμβου vel τύμβω, ubi ἐν ταβουλῆς voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

334. Apud Ilium novum. C. I. 3627.

Τὴν στήλην, παροδίται
 εὐφήμῳ γλώσση χεῖρε προσείπα[τ' ἐμέ,
 τὸν ζῶν]ν [πρ]ο[λ]ι[π]όντ[α], ποθητὸν ἀεὶ γον[έ]εσσιν·
 εἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόνον, ὦ ξένη, [κ]α[ὶ σ]ύ με κλα[ύ]σις,
 5 στέρ[ξ]ω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὔτινα [β]αίον·
 κ]ουρῆα τὴν τέχνην ἐσορᾶς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ία θέμενον·
 ἐ]ξόπιθεν χεῖρ γάρ μαι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἄδην,
 ἦλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἑβδομάσιν·
 πλεῖ]ον δ' οἶ[κ] εἶ]ασε Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ γάμ]ων ἀρτ[ιφ]υῆς ἔθανον.
 πολλὰ δ]ὲ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὄν κατὰ οἶκον
 δειλ]αίη κ[ατ' ἐμοῦ] χειρα βαλ]οῦ[σα] ῥέθους
 ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας παιδός
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βά[λλ]ο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην
 δέμοσιν ὦ μοίρης πικρὰ λογιζομένης·
 οὓς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νου ὑπο [πρ]εσ]βεύεσθαι,
 οὔτοι νῦ[ν αὐτοῖ] σῆμ' ἐπέθ[ηκαν] ἐμοί.

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut O pro Ω et Θ scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΛΙ . . . Boeckh ἀειμνήστην ἐσιδόντες. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh αἰῶν' ἐκπρολιπόντα. — 4 ΞΕΝΕΡΑ . . ΥΜΕ δάκρυ με κλ. B. — 5 init. ΕΞΟ corr. Franz. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ πνεῦμ' Ἀίδα B. — 9 ΧΙΝ post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 ἰάθην - ἐν τρισὶ μῆσιν. — 10 ΙΟΝΔΟΥΗΑΣΕ τὸν βίω]τον δ' οὐ πᾶσ[ι] Τύχη - [δῶκ'] ἀνύσαι πρὸ γάμων B. correxi non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse

vel dialectus probat. — 13 ΚΑΙ | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ | ΕΜΑΣ
 ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13
 Boeckh δακρυχέουσα pro χεῖρα βαλοῦσα. Idem quae v. 14 voluit taceo.
 μονίμοις videor certo correxisse; ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν. — 15 ΒΑ
 ΜΟΜΕΝΟΝ βαλλόμενοι B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*
caput detestabantur. — 17 sq. ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ probabiliter cor-
 rexit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kierperti apographo Franz *Annal.*
Instit. 1842 p. 144.

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος [ὁ
 Μοττιανῶν Βαιστεανῶν Τρινοιξειτῶν Ἀγεανῶν . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ
 Ἰ[λ]βειτηνῶν ‘Υχαντηνῶν
 [‘Ο χῶρος ὁ

fuit anaglyphum.

— — — — —
 δις] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγενημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου
 τοῦνομα [δν]στήν[ου
 θνήσκω] δ' οὐχὶ ν[όσ]φ βεβαρημένος, ἀλλὰ διώξας
 ἵππον [ὑπὸ] σπουδῆς α[ἰφν]ιδίως ἔπεσον·
 5 ο[ὐδέ γ' ἐθάλφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὁ τ[λ]ήμων
 κείμενος ἡμιθανῆς [ρεῖθρου] ἐ[π' ἴ]ϊόσ[ι]ν.
 τόνδ' ἄρα, μήτερ, ἐ[μοῦ] δέξα[ι] λόγον ἀντὶ τροφῆων,
 ὧν ἔκαμες
 οἴ[τ' ἀπό] μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάππῳ
 10 βαιὸν ἐ[μῆι] τ[έφ]ρηι βῶλον ἐπισ[κ]εδάσα[ι]
 ἔδει [μ'] ἀπὸ σ στεφανοῦσθαι,
 σὺνπαν πλῆθος ἐμὸν τύμβον ἔχευε τότε·
 καὶ το[κέ]ες ἐγ[ό]ω]ντο
 τοῦμοῦ πανκλαύστου δαίμονος ὡς ἀδικοῖ·
 15 ἀνθ' υἱοῦ γὰρ νῦν ὁσ[τᾶ, κενεὸν] σέβας εἶ[χον]
 ἀν[τι]], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ λί]θο[ν].

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur
 non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἑλέων ὁ πατήρ, idemque supplevit correxitve v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπί σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΙΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΕΙΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΙΓΟΔΟΥ extremae litterae ad v. 9 trahendae videntur. — 10 ΕΠΠΥΤΗΡΕΙ CORREXΙ. — ΣΧΕΔΑΣΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἴσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἤνικα γὰρ ἔδει με - στεφανοῦσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγώωντο posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΙΑΝΞΙΠΥΞΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quae tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔστι]ιν τοῦνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παροδεῖτα·
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεύς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.
 θν]ήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλοχόν μου
 κ]λεψίγαμον μιεράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει·
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καὶ μὸν γένος α[ἰσ]χῶν
 ἔλξ[ε] με κἀφ' ὕψους δυσκοβόλησε νέον·
 δισδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀίδῃ.
 χαῖρε.

Litterae vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χορῶν scripserunt nullo sensu. σορός vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἡ σορός ἢ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο. — 4 πυρί coni. Wilam. — 5 ΑΥ ΚΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker Syll. 51). — 6 ΙΛΕΣ θέλξε Boeckh; non opus videtur εἴλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἡμῆν στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,
 ἐ]ξηρέτοις πτέρυξιν ἠγ[λ]αισμένος,
 ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλεῆς ἀνήρ·

- ‘Ράβεννα δ’ ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
 5 ἔγνωσ τίς ἦμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ
 λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθάσεις τάφω
 δίκην τε ὑφέξις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν
 φίσκω τε δώσις (δην.) ,β καὶ [τ]ῆ πόλει (δην.) ,α.

Classem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradidit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 ΘΞΗΡ — ΗΓΑΙCΜ et 8 ΙΗ corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectypo.

Μίκκης οὔνομα μούνον ἔχει τάφος, εὐσεβέες δέ
 ψυχὴν καὶ πεδίων τέρμονες Ἑλυσιῶν
 τοῦτο σ[α]φροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ
 σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος·
 5 ἀλλὰ νυ μ[έν νύμ]φησι μετ’ εἰς[εβέ]σο(σ)ι κάθεται
 ἀνέρος ἐν μνήμη [κάρτι]α φυλασσομένη.

I vel II saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΗΣΙΜΕΤΕΥΣ|ΕΣΙ correxi non plane certa ratione; μέν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθηρμόσαο. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

Σῆμα, . . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον, ὃ παροδεῖτα,
 εἴ]μαρτο πᾶσιν, οὐχὶ δ’ ἐμοὶ δὲ μόνον
 εἰ] δὲ θέλαις σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστὶ μ’ ὁ τρώσας,
 δισσιῶν σου ταρσιῶν στήσας ἵχνος σὺ μάθε·
 5 οὐκ ἔφυγον δ’ ἀτρεκῶς μυρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη
 ναίτης γὰρ προλιπῶν φοβερόν [θ]ύ[μω]μα τὸ πόντου,
 εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.
 σῆμα δέ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλήης χάριν ἐνθάδε Οὐνίων,

οὐνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,
 10 Ἀπρηνῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,
 ἔκτον νεικήσας ὧδ' ἔλιπον τὸ φάος.
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλῃ τινά, δώσει τῷ ταμείῳ
 (δην.) ,βφ.

1 ΣΗΜΑΕΣΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τὸδ' εἰσοράας. Fortasse σῆμα, ὅπερ ἐσοράας. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Iacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακόλουθος: cum ego qui auriga essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκντάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον (δην.) ,βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζηὸν ἀμείλικτο[ς κ]τάνε μοίρη
 ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων
 π]ένθεσι δ' οὐχ ὀσίοισι [δ]υσέ[λπιδες
 παῖδ' ἔ[τ]ερον μελάθροισ.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὧ παροδεῖτα,
 ἦ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, οὐνομα Μειδίας,
 ἐς δὲ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι·
 ὅσσοις γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν [ἄωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρῶθηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ | ΕΡΤΑΝΕ ἤρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprehendere quam corrigere. Sic enim traditur:

Θ Α Λ Α Μ Ω Ν Ε Ν Θ Ε Λ Ι
 Δ Ο Υ Χ Ο Λ Ι Ο Ι Β Ι Λ Υ Γ Ε Χ
 Ο Ν Λ Π Ε Ι Ν Π Α Ι Δ Ε Ε Ρ Ο
 Ν Μ Ε Λ Α Θ Ρ Ο Ι Σ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16 - 18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἕτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆες — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἕτερον μελάθροισι. — 6 Η in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto ΤΕΓ, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ῶ]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα
 σὺν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδεισί[α]. ἄθλ[α δ]ὲ τοῦδε
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν.
 σῆμα δὲ τεῦξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κισ] καὶ ἑαυτῷ
 5 Ἀμμιαν[ῆ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ
 μνήμης χάριν.
 ἔτους τκβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΚΑΙΕ | . ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΓΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltoni Welcker *Mus. Rh.* III 251.

Χαῖρε.

Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται

 νυμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]ουτροῖς μοῖρα[ν] ἔπλησ[ε]ν
 ἐτῶν γ.

2 sic traditur: κεί ΤΑΙΠΗΜΑΝΗΤΟΣ

. . ΕΥΑΝΤΙ

ΝΟΜΩΝΔ

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΛΛΗ νυμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανηφόρος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄνθιος [θρ]έψαντι [λιπῶν] τῷ δεῖνα ἢ δ' [ἄμα] τίτθην Ναιβίλλη. Facilius quidem nutricis nomen Λιβίλλη i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτθην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙΣ — ΕΠΛΗΣΑΝ corr. Welcker,

343. Germae. Lebas V 1720.

Μνημα τόδ' Ἀύρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν
 ἀνδρὸς ἀρι[στ]ῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,
 nomen defuncti ὅς] πᾶσι περικτιόνεσσι θεὸς ὡς
 τεῖστο, [πρὶ]ν βιότου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη].

5 ἦν γὰρ, ἐπεὶ καὶ δῆρις ἦν
 μου[ν]ο[ς] ἔ[τ]' ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχο]μένοις.

2 ΑΡΙΗΟΣ correxit ut pleraque Waddington. — 4 τ.ΗΝ ἐπὴν Wadd. — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercidit describenti, et simile quid factum puto v. 5 ΕΗΝΤΙΕΙΜΙΝΟΥΕΙΝ, ubi litterarum numerus non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοισιν. Fateor tamen fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane conformandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΠΑΠΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

. π]αίδων ἀώρ[ων]
 καὶ θ]ρηῆνος γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ήσας
 γνῶθι τέλος βιότου· διὸ παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,
 πρὶν σῶν παίδων πένθος τοῖον ἀθρήσαι ἐπὶ τύμβοις.

5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐνὶ οἴκῳ
 ἢ θρηῆνος παύσει πολυώδυνον ἐν βιότοιο;
 τίνα χερσὶ[ν π]ατῆ[ρ] ἢ περιπτύξεται ἢ τίνα κλαύσει;
 Μηνόφιλον θρηνηῖ· Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἄριστον; πλείω πένθος ὥπασε τούτοις.

10 πάνγεος καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στονάχη[σεν],
 τοὺς πολύπαιδας ἄπαιδας ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντας,
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκον αὐτοί.
 καὶ θρηῆνος βαρύδουπον ἔχει πατὴρ Εἰλάσιος οἴκοις
 σὺν φιλίῃ σινεύῳ, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφρονίῃ

15 λείψατε νῦν θρηῆνους, γόους, στοναχάς, ἰκνούμεθα νε[κροί],
 καὶ σκέπ[εσθε κε]νοῖς Μαιαδίου λείψανον οἴκ[οις],
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηνιαῖον κατ[αθ]ήκην.

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΣΙΚΡΑΤΗΣΗΠΕΡΙ correxi, nam quis amplexetur dicto opus est. — 5-9 quem pater deflebit? quem consolantem habebit? flet Menophilum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius? Maeadio et Tertullae uxor vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος), quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiolas parentes erepti sine

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ postpositum ex crebro confusis καί et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλά) ad illud quod sequitur *civorum meminimus*. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΕΚΕΠΙ . . ΕΙΣ . ΝΟΙΚ.

345. Arameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρτι γενειάζοντά μ[ε ὁ] βάσκανος ἤρ[π]α[σε] δαίμων,
ὁ[γδ]ωκαιδ[εκέ]τ[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
μῆτερ ἐμή, θρήν[ων ἀ]ποπαύεο, λ[ῆ]ξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν Αἴδης οἴκ[τ]ον ἀποσι[ρέφ]εται.
Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω . . . κω τέκνω ἰδίω
μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et C fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος. — ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ὀκτωκαιδ. — ΑΔΗΝ — 3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΞΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr. Buttmann, cetera omnia Iacobs. Iuveni praeter Nonium alterum nomen fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI 9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cii. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καὶ μ' ἐλέησον
νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην
τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος· ἢ [μ'] ἀνέθρεψεν,
θάψεν Ἐπίκτησιν τοῦνομα κληζομένην.

I p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Ροσοκ. ἢ δ' Boeckh. ἢ μ' Iacobs.

347. Cii. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα γραφὴν ση[μ]άντορα τύμβου,
υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,
ἧς ζητεῖς εὐρεῖν τοῦνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —
Εἰρη[ναῖος ἔ]θηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

II fere saeculi. — 1 ΣΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. — 4 ΕΙΡΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηναῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; necdum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη
ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλα-
δος οὐνομα κτλ.

348. Cii. Lebas V 1154.

Ὁ φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων
ἀρτιθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας,

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 καὶ suppl. idem. — Post δέμας:
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum
memoria habuisse.

Ἐκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος Ὀμηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.
— ON corr. Boeckh, μὲν conl. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρᾶ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
Τα[ρσέ]α, ῥητιάρην, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον
οὐκέτι χαλκε[λ]ᾶτον φωνῆν σάλπιγγος ἀκο[ύων
οὐ]δ' ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.

5 φασὶν δ' Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσ[αι,
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τρισκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.
Θάλλος καὶ Ζιὴ Μελανίππ[ω] μνείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Recepi fere
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ|..ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.
ΤΑΥ) ἐθνικόν praetuli. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retiaris

est. — 4 Λ|.ΛΩΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀθλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur olim *M. dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis populi excitaverat plausum et tumultum.* — 6 .ΥΤΑΔΕΓΩ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τρισκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτὰρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τρισκαίδεκα.

351. Nicaeae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾶς με [νέκ]υν, [παροδίτα,
Χρυσ[ε]όμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κυ[ν]ηγόν,
θήρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς τ]έχνη[ι]ς ἀρ[ί]δηλον.
ἔκ[τ]εινεν δὲ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι.
5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφυγον, ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν.
'Ἡλιόδωρος Χρυσομάλλω ἐκ τῶν ἀντ[ο]ῦ μνείας χάριν.
χαῖρε παροδίτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΧΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΛΗΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΑΡΠΑ Ν ἀρίδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνην, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var. V* 42 in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardt's antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete iniciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydonius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΛΤΑΣΤΙΝΟΣ fortasse πελταστικός, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἰατρῶν πρό[μ]ον,
σπουδαῖον, εὐ[π]ροσήγορον] καὶ εὐσχί[μ]ονα
ὕος Θεόδωρος [θάψε κ]ῆδος συντε[λ]ῶν,

5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρυ
 γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,
 τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πόσει.

π fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans εὐσχημοσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5 hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum commisit.

353. Prusiade ad Hyprium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἀττίου Λιβιανοῦ παῖδα κορνοκλαρίου
 Ἀττιον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχι τόδ' ἔξ ἐτῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά]δ[ε τὴν ἱερ]ὰν κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,
 ἠ]ρώων προγόνων [κοσμήτ]ορα [θεῖ]ον Πα[υλεῖνον
 καὶ πάντες [δάκ]ρυ[ον] στρατιῆς [τ]ὴν λαμπ[ρ]ὸν [ὑ]παρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειαδῆν, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΑ — 3 ΤΕΣ.. ΡΥΣ — ΛΑΜΠΙΟ Ν unde non liquet, quo Ν littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μίμνω
 σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
 σὺν τε φίλοισι τυκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν ἐοῦσιν.
 ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
 ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὃ γε] ποιήσῃ εἵνεκα δώσει
 τῷ ταμίᾳ χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.
 Τρόφιμε χαῖρε.

III fere saeculi. — 1 ΙΔΙΟΙΚ corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patarensi infra n. 412 Ἰδρῖν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 ΙΕ Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλοχος γαμέτη δὲ ἔτευξεν
 ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ·
 Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ
 σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξαν ἀποφθιμένῳ.

3 ὀνομασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beyik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἡ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα
 ἀβροσύνη Ἀρήτη ἢ λαμπροτάτη,
 κεδνή, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας
 ἐνθάδε κείμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi. — 2 λαμπρωτάτη conii. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas *l. s. s.* et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,
 χρηστότατον παίδων ἐ[ννε]ακαιδεκέτη.

Editor versus non adgnovit. Κλόνιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρῶ[τι]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἄφρη, Μένανδρος, Ἀσκληπιᾶς καὶ Ἀττικός
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμόχθητον βίον.

I ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midae sepulcra. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλ[αύνω]ν·
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πατρὸς πρόμος ἐν[θάδ]ε ν[α]ίει

Εἶπας, Ἦλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 ΣΙΛΟ. — 3 ΕΝΚΛΛΕΝΙΕΙ ἐνθάδε μύει con. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΠΛΗΣΙΑΚΑΡΠΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλεων μὲν εἰμι δύο πολεΐτης, ἐπιφανῶν
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιαέων,
θρεπτὸς γενόμενος Ζωτικοῦ Λεωνίδης,
Ψοφᾶς ὁ κληθεὶς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγω·
5 παῖσον, τρύφησον, ζῆσον· ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΣΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Ψοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσον (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemodum intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero Ο ante ὀρχησαι omissum. Franz οἱ Θεώνειοι ὀρχησταί. Meineke (*Diar. litt. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ὀρχησταί.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[εῖνον].

Μνή]μης ἕκατι τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σορὸν
αἰδιδ]ον οἶκον τευξάμη[ν] τῇ φιλιτάτῃ
σεμ]νῇ συν[ε]ύνη· οὐς συνή[γ]α[γ]εν γάμω

Κύπρ]ις, κυροῦντα[ς] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χθο[νός],
 5 λέκ]τρον τ' ἔδωκε μέχρι τέλους ἐπήρατον.
 βάλ]λε, ὦ παροδῆτα, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχῶν γραφαῖ[ς].

π vel ιι summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. —
 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗΕΥΝΠΥΝΩΟΥΕΕΥΝΗΕΑΕΙΝΓΑΜΩ — 4 ΙΕΙΕΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in qui-
 bus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΛΛΛΕ — 6 ΤΑΜ
 ΜΚΙΝΩΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 cc.

Πραιτωρεανόν με στρατιώτην ἔνθα Φίλητον
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἦδε κόνις κατέχει.

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνυμφος δυστυχῆς.

Litterae magnificae ι vel ιι saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

Τύμβον σοι ποίησα, Πα[πείριε], Γορ[γ]ὰς ἄτεκνος
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἕτερον παῖδ' οὐκ[έτ'] ἔχουσα,
 πρῶτος γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλῆμον,
 κ(αὶ) πᾶσά[ν σ'] ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,
 5 ἀντὶ γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελίφθην
 ἀνδρός τ' ἠδ[ὲ] τέκνου, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ'] οὔσα.

Litterae ιι fere saeculi. — 1 ΓΟΡΓΙΑΕ corr. Franz, qui et filii nomen
 supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5
 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ
 ΡΟΥΤΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis
 filii beneficio debeo.

Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι τὸν ἔξοχον ἐν μερόπε(σ)σι,
 τὸν πρῶτιστον βουλῆς [ἠ]δὲ πόλης ὅλης,
 τὸν πτωχοὺς φιλέ[ονθ' εἰ]νεκεν εὐσεβίης,
 Εὐστοχίου φίλον υἱά, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον
 5 τοῦνεκα καὶ π[ηγαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἔς] ἀθανάτων
Δόμνον ζήσαντα [πέντ'] ἑτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΣΑΜΕΝ λοῦσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσοις ἔμβalon fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΓΕΤΕΩΝ Mordtm., ut tamen post ΤΑ sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidisse. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud ε quod ante ἑτέων traditur numeri quinari nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἄνεον τόδε σῆμα πατήρ εἶδρυσε θυγατρί,
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυον
μήτηρ δ' ἢ βαρυπενθὰς ἐπὶ τέκνου ταχυμοίρου
ἑμαυτὴν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,
5 ἀλ]x[υ]ονὶς [γ]ο[ε]ρ[οῖ]ς δάκρυσι μυρομένα.
χαίροις, αἰσθλὲ ὀδεῖτα σοφῶ νοῖ μάννε τειμάν
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα
ἔστι γὰρ καὶ ἐν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις
10 [μῆ]τύμβον, ἀλλ' ἀναγνοὺς πάριθι.
Τειμέας κ(αὶ) Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων conii. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΣΤΟΡΓΗΣ Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonnens.* p. 26. Aliunde petitum esse versum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάννε vulgo; correxit Heimsoeth. Plutonis honoris est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνοὺς πάριθι. Lebas x ΠΙΣΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ; unde non certum est, fuerit ἀναγνοὺς an ἀλλ' ἀναγνοὺς. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.
Ἐνθάδε γῆ κατέχει Θεοδώραν τὴν περί[βωτον]
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

ἢ φά[ο]ς ἡλίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπε[ι].
 ἄνθεα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,
 5 καὶ γῆ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὄ[ρμ]ος [ἔδη]σεν.
 τείμησεν πατρὶς ὄλη τὴν σὴν γνώμην καθορῶντες·
 Θεοδώρα, κλάδος ἑλέας, τάχυ πῶς ἔμαράνθης
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,
 τὴν σῶφρονα καὶ εἰγενίδα, ἢ τὴν πατρίδα προ[έλ]ιψεν.

Ὀνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλήτῳ
 καὶ Καλλιγενεΐᾳ καὶ Ὀνησίμῃ σὺν τῷ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ
 ἐγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentis. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 ΕΜΦΡΟ
 εὐφροσύνη Franz. — 3 ΦΑCIC — 4 τὸ σὸν Buecheler, legebatur τόσον. —
 5 Ο . . . ΟC . . . CEN Ὀρκος ἔδησεν Waddington; ὄρμος vel οἶκος certum est.
 — 9 ΠΡΟ . ΑΙΨΕΝ.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτη Ἰανουαρίου γυνὴ, κυριδία [π]ρωτό[μορος].
 Κυριδίους θαλάμους Γράπτη λύσσασα προ[ο]λείπω
 Ἰανουάριον τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν·
 ὄν σὺ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέεις σὺν τῷ πατρὶ [κ]αὶ Χαρ[ί]τεσσι,
 5 τέκνα δὲ μοι καὶ αἰτὸν σῶζετε, ἰκετεύω.
 τούτους γὰρ προλιποῦσα ὑπά[γ]ω πάντων ὑπὲρ αἰτῶν.

1 ΠΡΩΤΟΗΡC recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse
 Grapten. — 3 ΟΛΟΝ corr. Franz. — 4 ΧΑΙΚΑΡ suppl. et corr. Wilamo-
 witz. — 5 σῶζετε, [θεοί] Franz. — 6 ΥΠΑΙΩ corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἤρπασε μοῖρα·
 σωφροσύνη ζήσασα ἐν χηροσίῃ κατέλειψε
 σύνευνον χαλεπῷ πένθε[ι] τει[ρ]όμενον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot
 p. 126 n. 89.

"Ἄρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων
 οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φε]ν ἐν[θ]α Τρύφω[ν] με
 μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς] βίον εἶναι.
 ἢ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[φός] με
 [κ]αλύπ[τ]ει.

5 ἤς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἀγαθ[ῶ]ς καὶ εὐτυχ[ῶ]ς βίον.

infra:

οὐκ οἶδα ε[ἴ]τε κακῶν α[ἴ]τιον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.
 — 2 ΕΝΟ.Α — 3 ΑΑΔΕΟΝ. . | . . ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe
 mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui
 sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | . . ΙΜΕΓΑΛΥΠΕΙΤΗΜΕΜΝΗΛ. — 5 nec numeros neque
 ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-
 dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-
 lulamve scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae
 inventum:

"Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἴτιον εἴτ' ἀγαθῶν.
 ἀπλήρωτ' Ἀίδα, τί με νήπιον ἤρπασες ἐχθρῶς;
 τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,
 versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*
 p. 37 B ὃ φημι οὐκ εἰδέναι οὗτ' εἰ ἀγαθὸν οὗτ' εἰ κακὸν ἐστίν. Quartus
 denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 B. θανάτῳ πάν-
 τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-
 taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea
 omissum est, quia proveciori aetati non conveniebat. Disiecta quaedam
 archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate
 edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc
 denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.
 P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἤρπασας οὕτως Ἄτταλον; οὐ
 σὸς ἔην, κἄν θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέρα ἀΐλυθον.

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν γ]ενόμ[εν]ον ἐνθ[α]
 λά[χ]ε τέ[λος] θανάτιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νήω,

ὅς πάντων νεκῶν ψυχὰς παρεδέξατο χήρων
 5 οὐδ' ἄν τις θά[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μ]ον πάλιν ἔλθῃ
 οὐδ' ἔ[ν]θεν. . ΠΙΝΩΣΙΣ οὐδ' αἰελίου [προ]κύψ[ο]ντο[ς] ιδέσθῃ,
 οὐκ ἄστρον δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης
 φ]έγγος οὐκ ἰσορᾶτη, ἢ σκοτόε(σ)σα δὲ νύξ·
 ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ Ἄϊδη μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους
 10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]α[ίν]ε[τε], φίλ]οι,
 ὧν τα[ῦτόν] τέλος ἐστὶν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . . | . . ΝΤΩΝ
 ΤΗ . \ C | ΑΣΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛΝΙ
 αἴλυθον ἰς Ἄϊδα δόμον τὸν ἀφενγέα χῶρον·
 τὸν [τῆς] σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,
 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Δόμ[α]ς γονίην, ἣ θάνε[ν] ἐν [ἔ]τει ἐ[βδομηκοστῶ],
 μνη]μα δ[έ] μοι τεῦξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελέσ-
 λιπόμην κουριδίην [φ]ορος·

b. in sinistra.

Ἄρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῖο,
 ἣ θάνε αὐτῶ λυκάβαντι ἐβδομαικονταέτης,
 20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἦλυθε δῶμ[α]
 Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταίτης,
 Νόννης γαμετῆς συνζευχθῆναι θαλάμῳ·
 γαμβρὸς γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι σινίδρυσσε τύμβον·
 ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν Ἰδρυσά[ν] ἔνθα,
 25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσυνον δὲ [βί]ου·
 χαίροις, ἡσθ[λὲ] παροδεῖτα.

c. in dextra.

Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἤδη;
 τί σπεύδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κινήσατο μοιρῶν;
 πρὶν σε νυμφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[έ]ν θαλάμοισιν,
 30 πάτρην σε λιπῖν πενθαλέους δὲ τοκῆας·
 καὶ θρήνη]σε πατὴρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρίς] κ(αὶ) πότνια μήτηρ
 τῆ[ν] σ[ῆν] ἀωροτ[ά]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμευ[τον] ἡλικίην.
 τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νη ψυχὴ Ἀμμίας θανούσ[ης]
 δάκρυα θερμὰ χέουσα παρίσ[τ]ατο πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,
 35 ἣ]ν οἴστρος θανάτοιο λάβεν· [έ]ννημαρ δὲ θανοῦσα
 δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύστ]ιν θανάτοιο.
 μὴ κλῆε, π[άτερ] π[ο]λυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆτερ]
 κοινὸ]ν τέλος ἐστὶν τὸ π[ε]ρω]μένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΛ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ
ΟΙΟ . ΛΛ . C

IV fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod χήρων v. 4 χαίρων esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 COHHC φ litterae haec forma est †. — ΕΝΟΜΟΝ — 3 ΛΑΚΕ — ΝΗΩΝ † litteram et hic et v. 6 ΙΔΕCΘΗΝ delevit Wilamowitz. — 5 ΕΙCCOMΕΝΟC — 6 ΟΥΔΕΘΕΝ | sequebatur forte se ἡοῦς φηνούσης. — ΚΥΨCΝΤΟC πρυκυφέντος non est probabile. — 9 ΠΟ | ΙΕΤΕ — 10 ΠΕ quod potest etiam τις esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis M. . . | ΑΡΚΗΙΙΙ/ΝΟΙ — 11 cf. v. 38. — 12 δεκάτω λυ[κάβαντι] in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 ΤΟΝΙΙΙ omisso articulo v. 2. — 15 ΑΛ — proxima valde incerta ΗΘΑΝΕΠΕΝΤΕΙC ΚΑCΤ — 16 ΔΙ — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo λιπόμην. — ΤΑΤΙΑ — 20 ΑΛΕΜΗCΤΟΡΓΗC .— ΔΟΜ fortasse δῶμον scripserat pro δῶμα. — 21 ΕΙΩ γάρ particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem ducturum.* — 23 ΚΙΝΩΝΟC antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 ΗΝΗ — CΑΜ — 25 ΘΝΗΤΟ | quod fortasse recte mutavi. — 26 ΗCΘΑ post haec nihil iam se legere potuisse affirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 τί σπείδεις saepius Pluto increpatur. — 29 ΜΕΝΗΝ — 31 . . ΗΙCΕ — 32 ΑΩΡΟΤΗΤΑΝ quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam nonus dies est ex quo obiit filia, tunc demum et quidem in somniis cognovit mater.* Anacoluthon orationem integram reliqui. — 36 ΠΙ | ΙΙΝ — 38 κοινόν suppl. Wilam. — ΤΟΠΟΝΟ | ΜΕΝΟΝ.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ υἱῷ μνήμης ἔνεκεν.
Οὐ τὸ θαν[εῖ]ν [ἀ]λγεινόν, [ἐ]πεὶ τὸ [γ]ε πᾶσι πέπρωται,
ἀλλὰ [πρὶν ἡ]λικίης καὶ γονέων πρότερον.
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδών, οὐ νύμφια λέ[κ]τρα

κεῖμαι ἔ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσό]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ΕΨ corr. Lebas. ἐσσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾶ ἥρως χρησ[τέ] χαῖρε.

Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾶ υἱῶι καὶ οἱ πάτρωες αὐτοῦ
Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι.

Μήτηρ υἱέι Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς

τόνδε πρὸ ἑλικίης βωμὸν ἀποφθιμένω·

οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τερπνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,

εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.

5 πατρὶ καὶ ὠκνμόρῳ ταῦτόν πέλεν οὔνομα παιδί,

λυπρὰ δυσ[τήνοις] μοῖρα μί' ἀμφοτέροις·

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1 - 4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z¹⁰.

Μ[η]νογένης ὃ[δ' ἐγώ·] τέχνην δ' ἵπποι[σιν] ὀχεῖσθαι
εὖ εἰ[δὼς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έλη] καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 ΟΜ .. et 2 ΕΙΜ .. corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | ΦΒΙΨΝ correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἕνα δὴ τινα χρησμὸν αὐτόφωνον καὶ αὐτόν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.' καὶ ταῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidisse, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶⁰.

Πατρός ἐπ' εὐσεβ[ία] με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχεν,
ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῆδε θανὼν ἐτάφην·

Ζμυρναία δὲ κόνις με καλύψατο, γηραλέης δὲ
 ἐλπίδος οὐκ ἤλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον
 5
 μοῖρα κακὸν γονέων χηροσύνης δάκρυον.
 Νεωτέρου Ἀνικηίου ἐπιτάφιος.
 ὅστις νεκρὰν πρόσοψιν ἀφανίσει τέκνου,
 οὕτως ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis decurrit, quarum sinistra vv. 1-4, dextra reliqua continet; media interposita fuit νεκρὰ πρόσοψις τέκνου v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetra.* II β 12 καὶ παῖδα ἄωροις συμφοραῖς περιβάλητε. E re fore existimo, quae similia habentur in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἀπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.
 τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγη βαρύφθονον,
 ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 λιη Γρανὸς Ἀφφη.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 πολλαῖς ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 οὕτω[ς ἄω]ροις περιπέσοιτο συμφο[ραῖς].

d. Arisae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 Ἐκάτης μελαίνης περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἐρμῆς Ἀκμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ υἱῷ μου Εὐκάρπῳ καὶ
 ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδισίῃ.

ἔμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάψει τάφον,
πο[λλ]ῶν ἀώρων περιπέσοιτο συνφοραῖς.
ὃς δὲ ἐπιχειρήσει, ἐσοίσει τῷ φίσκῳ (δην.) βφ.'

3 πομῶν corr. Buecheler. πολλαῖς ἀώροις tamquam de lapide dedit Bailie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεὺς καὶ Πυλάδης Πυλάδῃ πατρὶ τύμβον ἔτευξαν
καὶ Ἀμίῃ ζώσῃ μητέρι μειλιχίῃ.

Nomen filii Περσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁵⁹.

Κυρίλλῃ τόδ[ε] π[αῖ]δες [ἀμύμο]νι σ[ῆ]μα τε[κνού]ση
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma z. — Supplevit Franz, σᾶμα tamen v. 1 non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἤλυ[θεν εἰς] Ἀίδην.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.
οἴμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς
καὶ θρηνεῖ σε γυνὴ καὶ παῖδες δακρυχέουσιν

5 μυρόμενοι περὶ σοῦ,
βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες
λαινέψ τύμβῳ μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶¹ ex Lebasio, plenius Waddington ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων]. μ[εῖ]νον, ξένε, μή με παρέλθῃς
Ἀντωνεῖνος ἐγὼ· κείμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἀναυδος,

ὄν κόσμησε ι[ύποι]σιν Ἐρωσ [θρ]επ[τὸς]

5 Ζεὺς με νέον Φρύγιον Γα[ν]υ[μ]ήδ[η]ν
ἠφάνισε]ν [σ]ὺν [έ]μῳ Καρπίωνι νέῳ [συ]νομαίμῳ.
ἔτ(ος) σοη. i. e. a. 278 epochae Sullanae
sive p. Chr. n. a. 193.

1 ΜΟΗ . ΛΙΑΗ . Μ . . corr. Wadd. — 3 pro τύποισιν quodvis pone
aliud. — Ο . ΕΓΕ . . . dein post notulam, quae versus exitum indicat:

ΘΑΛΛΕ ΕΝΔΕΑΘ
.. ΜΟΙΟΙΛΙΑΛΛΑΣΣΦ
ΗΝΚΑΤΕΧΕΙΑΕ . . ΙΝΟΥ . ΟΝΙΙΟ
ΕΥΣ κτλ'.

5 ΛΥΝΗΔΙΝ corr. — 6 ΝΝΕΥΝ.

381. Aezanis. C. I. Add. III 3846 i.

Ἀ[μμ]ίηι ζώση.
Ἀμμιον Δημητρίου δις δὺ' ἐτῶν ἐνθάδε κειμαι,
ἀρπα[χ]θεῖ[σ] Ἀίδεω] βασκανίσις
Ἀμμία τε ἄλγος ἔχει. Δημήτριός τε γονεῖς,
ὡς ὁ πατήρ ἀντὶ γάμου λίθον ἔστησεν θάφῳ.

Praescriptum ΑΝΙΑΙΗΙ, mulieri igitur vivae monumentum fecerat De-
metrius, quo prima Ammion filiola condita est. Franz Δημήτριος Ἀμ-
μί]α [γυναικ]ῆ ζώση. — 2 ΑΡΠΑΘΕΙΟΜΑΙ corr. Buecheler. — 3 pentame-
ter. — 4 senarius.

382. Ancyrae. C. I. Add. III 4079 b. Mordtmanni utor meliore
apographo.

Γαῖα μὲν ἦδε δέμας κεύθει κλεινοῖο [nomen defuncti,
βωμὸς δ' ἀργύρεος λείψανα φωτὸς ἔχει.

Litterae vulgares I fere saeculi. — 1 Texier, qui primus edidit,
Μενάνδρου supplevit, nomen illic terrarum haud rarum.

383. Prope Ancyram. Lebas *Rev. de la philol.* I 333.

a. Μάρκος τ' ἀδελφὸς καὶ Τρόφιμος σὸς εὐνέτης

σοὶ τόνδε τύμβον, ᾧ καλὴ Κορινθία,
 λάϊνον ἔτευξαν ὦ[κν]μόρφῳ μνήμης [χάρ]ιν·

- b. Μόνους ἰδοῦ[σαν] εἴκοσι ἔνια[υτῶν] κύκλους
 5 Ἄιδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

π saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edit Act. acad. Berol. min. 1863 p. 519.

Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· [Κ]ίσαμος πόλις ἐ[σ]τι πατρίς μο[ι],
 οὔνο[μ]α [Κ]α[λλ]ισ[τ]ά· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθη δὲ πρὸς οἴκους
 ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτῆ[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισσὰ λιπο[ῦ]σα
 βουλομένων Μοιρῶν [ἦ]λυθον ἰς Ἄιδην·

- 5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν ο[ἶ]δεν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,
 ὃς καὶ [τ]ύ[μ]βον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἶδρυσεν ἔνθα.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ —
 ΕΠ — 2 ΡΑΜΙΣΙΩΛΕΚΡΟΙΣ | ΝΑΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ ΠΟΠ ΠΡΑΕΣΤΑΙ ΑΝΕΡΟΣ ΕΥΚΤΗ-
 ΤΟΥ. — ΛΙΠΟΛΙΣΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΜΟΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5
 cf. epigr. atticum supra n. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἶχομεν
 ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἀριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3943.

- a. Δοκτικίου μορφῆς [μὲ]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]
 θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.

- b. α. Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; τίνος χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;
 β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Δοκτικίῳ μεγάλω[ν].

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est
 titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi
 veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΞΝ et ΔΥΤΕ
 corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. —
 Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λαϊνὴν μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἀριστοὶ - εἰκόνα,
 τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσιν ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Arameae Ciboti. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

Ἀπφία ἐγὼ κεῖμαι Μενεκλεῖ μίγα τῷδε σὺν ἀνδρὶ,
 καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δέ γε Ἀρτεμίδωρον,
ὃς χάριν εὐσεβίης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρ[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θέσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ἔ Ἀ. conl. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δέ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΗΔΟΙ corr. Franz.

387. Arameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις
οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ βίον.

ἔγὼ δὲ ἐτρύφησα Μηνογένης ὁ κὲ [Ε]ὑσταθής,

5 μετέδωκ[α] ἔμαντοῦ πάντα τῆ ψυχῆ καλὰ,

ἄμαχος ἐβίωσα με[τὰ φί]λων κὲ συγγενῶν,

μηδέποθ' ὑπούλως [ῆ] δολίως λαλῶν τι.

οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,

ἔς πάντα δ' ἠτύχησα ἔμαντὸν πιστεύσας θεῶ,

10 τὸ δ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῆ φύσει τέλος.

Ῥοῦφος ἐπ[ύ]ησα Μηνογενεῖ μου γλυκντάτω πατρί
κὲ Παυλεῖν[η μητρὶ τῆ] φιλάνδρω μέχρι τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ[Ο]Σ ἢ verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥΤ Hamilt. ἄΥΤ Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΡΕ[Π]ΛΩΝ Hirschf. ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplevit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠ[Υ]ΗΑ Hirschf. correxi. — 12...ΝΦΙΛ Hirschf. supplevi.

388. Ad Arameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαιὸν μεῖνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἐνθά πορεύση,
μὴ προλιπὼν στήλλην; ἀλλὰ μαθὼν [τ]ί λέγει.

Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κεῖμαι,

ὃν [ἐ]τ[ε]ξε Ζωτικὴ Παρθε[νί]ω κ[τ]έανον φιλίης.

5 λειψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το ποιήσας,

τοῦτο μόνον λύπης εἰς Ἀίδην ἔμολον.

4 ΓΤΡ// | κε aliud non video. — ΩΚΕΑΝΟΝ facile τ littera describen-
tem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post
ΤΟΥ totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consi-
lio. — ποιήσας suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

— — — — —
εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[εῖ]ας χάριν ἢδ' ἀ[έ]θηκεν.
χῆρε λέγει παροδίτες.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum
custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φί]λιππ[ος καὶ Στ]ρόγγυλος Ζεύξιδι ἀδελφῶι καὶ Νείκηι μη[τρι]
καὶ Φι]λίππῳ πα[τρ]ὶ γλυκντάτοις μνήμης χάριν.
Πᾶσι φίλος γενόμεν καὶ τι[μ]ήθη]ν [ὑ]πὸ πάντων.

Litterae recentiore produnt aetate, antiquiorem tamen iota duobus
dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum.
— καὶ τιμὴν πάντες ἔνειμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui
supremus sepulcro conditus est, Philippi patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt frag-
menta.

a. Οὐδε]ῖς ο[ἰ]ω[νός, ο]ὔ[τ]ις οἰων[ο]σκόπο[ς]

b. Μάρκου Πολείτου φιλοσόφου, πάντων φίλου.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma Ω. — 1. ΥΓΙΣ resti-
tutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli οἰωνός antepaenultimam cor-
ripere non dubitarem. Franz ὁ τύμβος οἰτός ἐστὶν οἰωνοσκόπου Μάρκου
κτλ'. At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic
aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo *nullum auspiciam neque
ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus*, idque pluribus
videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Ὄνομα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατρὶς ἡδ[ε].

1 ἡδη.

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

εὐσταθέα π , πᾶσιν δ' ἰσότιμον,

ὁρθησιότου παντὸς προεστῶσαν βιότου·

ἔ, τύμβον καὶ στήλην ἀνήρ μνήμαισιν ἀρίσταις

Μαρτιάλης στήσεν κήρυγμα τῆς φιλ[ί]ης.

ὅς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα ἐπιθήσει κτλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τάτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶσι φίλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθραυσθέντα παλαιγενέων ἡρώων

ἐν μακροῖσι χρόνοις Λούκιος ἡρμόσατο·

τοιγὰρ ὅσ[οι] τειμᾶτε τάφους νεκύων, παροδεῖι[αι],

Λούκιον [ε]ὐ[φ]ήμωις τεῖετ' ἀμειβόμενοι.

π fere saeculi. — 1 τ. N hoc ut reliqua suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

a. Πέτ[ρ]ην [τή]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἔτι ζωῆς
Ῥοῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ἰδ]ίης γενεῆς.

b. Ἐν νομικῇ προὔχοντα Κλεόμβροτον ἤρπασε μοῖρα,
πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῶ.

5 ὅστέα δ' εἰς πάτρην ὁ πατήρ Ῥοῦφος
καὶ κατέθηκε . . . ἔνθαπ[ερ ο]ἱ πρόγονοι.

c. Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε καὶ ἄλλοι φίλτατοι κεῖνται,
τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱὸς τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distincti epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΝΔΕΚΟΔΥΒ corr. Perrot. — 2 ΜΙΕΣ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initis mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὠπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἠνείκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΠΗΡΟ ἔνθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφω. — 8 ΤΙΜΕΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἰου(λία) Μυσίδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσύνης [θ'] ἔνεκεν.
ἔτους ροη̄ i. e. a. 178 epochae Amasianae
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 θ' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὀρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-
ετέκνωσέ [τε].
καὶ νῦν ὄτ' ἔδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα·
ἧς οὔποτε λήσομ' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,
5 ἔ [τ]άλαν ἐν φ[θι]μένοισι γε[γῶ]ς φιλότητ[ι] μιγείην.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod v. 2 ΤΕ correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγῶς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsumianis Belsianis C. I. 4116.

Οὔνομά σοι Καπίτω[ν
οὐδ' ἔπετε παρέχων τὰς [β]ιότου χάριτας.
Φένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] κὲ Μάρκελλος
πᾶδες ὁ[ρ]φανοὶ ὀδυρόμενοι
γλυκυστάτ[ω πατρὶ] μνήμης χάριν.

1 sq. sic scripti:

	ΟΥΝΟ	
ΜΑΣΟΙ	ΚΑΠΙΤ	ΩΛΙΣ
ΘΕΟΣ Ε	ΝΕΡΓΟΥ	ΔΕΠΕΠΕ
ΤΕΠΑΡΕ	κτλ.	

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus θεοσκ 'habet. Vera non sunt, quae Franz posuit οὗ τοι θεός ἐστὶ συνεργός, spatia enim litteris vacua manibus sublatis, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenque Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentameter enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omine non ratum fecit.* — 4 οἰφ corruptit ille probum hemistichion παῖδες ὀδυρόμενοι.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθά πλησίον βωμόν θ' ἅμα
ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεκάς
Ἀθηνίῳ γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ,
ἀγνώ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΞΑΣ, quod non magis intellego quam illud. Ἀπ Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne commisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ]ι[μ]ῆ Γαλατῶν
τιμῆεις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ἡδὲ βροτοῖσιν
ἔρνεσιν εὐπετάλοις χώρον [ἔχει σκιερὸν.

1 ΗΓΙΠΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 ΣΙΜ.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χάριν
ΣΑΚΑ

Ἀμφότεροι Χα[ρίτων τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,
ἀλλὰ κ]ακῶς προ[φυ]όντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔσχον.

Incertum incipiat titulus a verbis μνήμης χάριν necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩΣΠΡΟΕΠΟΝΤΕ dubitanter

correxi. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. —
Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpolit.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίκ[τ]εν ἄφρωνο[ν] ἐν οὔρεσιν παρθέ[ν]ον ἀγνί[ν],
ἠσίχιον τὸ [π]άροιδεν, νῦν αὐ[δ]ήε[σ]σαν ἅπασιν.
σμιλιγλύφοις τέχν[η]σιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος
ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπιίστορα τέχ[νη]ς,
5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ] μ[ή]τηρ ἐκάλυψε θανόντι[α]

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στηλήν loqui vidit Kirchhoff. — 2 ΑΥΛΕΟ | CAN — 3 ΤΕΧΝΕCIN — 4 ΓΡΜ — ΤΕΧΑ | ΜC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟCΔΗΤΕΡΜΑΒΙΟ///, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisse statuerit. Ipse dedit γνόντος δὴ τέρμα βίωιο.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. antec.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

Ὀλβ]ιος ὃν μοῖραι παναικέες ἐ[κπερό]ωνια
νηδύος ἀθρήσωσι γαληναίησι[ν ὀπιωπαῖς
ὡς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγαυοι[άτων ἀπὸ πατρῶν
βλα]στήσας κῦδος μὲν ἐνὶ στρατ[ῶ] ἀσπετον εἶλον
5 σῶ]μ' ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα τύμβον
ἀγ]χινόοις πραπίδεςσι φιλοστό[ργου] γυναικός·
ἦ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν αὐτή,
σκ]όμνους ἀνχήμετος ὅπως σ[υνέθρεψε] λέοντος,
καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοίον ἀ[θανάτοισιν].
10 ἀτρ]εκέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ' αὐτὸς ἔθηκα
ζηλ]ωτ[ὸ]ν παῖδε(σ)σιν ἐμοῖς, οὓς δ[ῖ]α γυναικῶν
τίκ]τε καὶ ἠέξησεν ἐνὶ μεγάροις [πολυόλβοις,
Πα]ντάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἡμερό[εντα] γένεθλα.
τὸ]ν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἠρώεσσιν
15 τῆ] σφ]ετέρῃ τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ] ποθεινῆς
θρε]ψαμένη πατρὸς τηλέκλυτο[ν] ἐλπίδ' ἔθηκεν·

νόσ]φι δ' ἐμοὶ θεμένη σ[ῆ]μα κλυτὸ[ν οἴω ἀπ' ἄλλων
 θε]σπεσίης ἀρετῆς πάσης κλέο[ς εὐρὸν ἀνῆκεν,
 τιμ]ῆεις ἄς ἔσκον ἐν ἀνδράσι κα[ὶ μακάριστος,
 20 μακ]ροῖς αἰώνεσσιν, ἕως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,
 λ]άμπει δ' ἠέλιος φάεθων τροχ[οειδέι φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplevit Roehl, inde tamen a v. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα v. 1 et ὡς v. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta quem tu *Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et v. 10 et v. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγγινοῖς R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ἦ et 8 σκύμους R. — 9 ΘΕΟΗΙΝ corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ΩΤΕΝ — δία γυναικῶν R. — 12 τίκτε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΙΗCΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναρίθμιον ἠρωεῖναις. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehlii supplementum, quamquam prima ε littera ex Ο potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κυδροτέρη. — 17 CMA σῶμα Roehl. cf. tit. Palaestin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙC — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatiae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

Ἄνδ[ρα] πολύκλυτον κοινὸς [μὲν] ἀνείλατο δαίμων,
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτρειαν πολύδακρυν
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε τύνβος,
 τὸν νῦν δὴ κόσμησε περίφρων Σταρτόνεικος,
 5 γνωτῶν εἷς, Ἄ[φ]είν[υ] σ[ὺ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέω τε.
 αἰδοῖαι δ' ἀγαπῆται ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ
 θυγατέρες κάσιος τε μόρον πατρός τ[ε]

Iniuria mutilum esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. v. 1 τόν supplevit et v. 3 τοῦ[ς] δὲ καταφθιμένους κοινός κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsit Stratonicum, qui *Σταρτόνεικος* scribitur (sic. Bels. ΣΤΑΡΑΤΟΝ Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrisque filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 ΓΝΩΤΩΝΕΙΛΑΘΕΟΙCΙΝ Bels. ΘΕΙΟCΙΝ Bub. Ἄφη nomen C I. 4143. 4145. Ἀφφία 4141. Hermann γνωτῶν εἶσαθ' ἐῷ σὺν κτλ'. Welcker *Syll.* p. 129 τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν cetera nihil curans. — ΑΔΕΛΦΟΥ — 6 ΑΝΕΑΖ — 7 ΚΑΙΟC Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus κάσιος i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur ΤΙΚΙΛΛΑ ΦΙΛΟ, nisi quod Belsus ΠΚΙ habet. Ego non expedio, sed videtur praepositio ἀμφί inesse, qua opus est ut μόρον habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἰκο[νόμον, χερὶ καὶ βουλ]αῖσι κραταῖόν,
 Γ]άιον Ἀνδρομένους ἐν[θά]δ' ἔχω φθίμενον
 ᾧ τόδε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἡδὲ καὶ αὐτῷ
 ζῶων, Εὐφρόνιος κ(αὶ) Ἰουλία ἄλοχ[ος,
 5 κ(αὶ) παῖδες φθιμένο[ιο] περικ[λείτ]ου [Γ]αίο[ι]ο
 Εὐφρ[όνι]ος Εὐκτῆμων θ'[ε]ῖνεκεν εὐ[σαβίης]
 Κύντα τε τῶν γ[ε]νέτεира, φίλ[ου] μεμνημένη ἀνδρός
 δεικνύω ἀλόχοις ἡθεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 Γάιον nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — ΑΛΟΧΩΝ cuius ex ultima litterae N particulam κ(αὶ) repetivi. — 5 ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΑΣΠΟΥΤΑΙΟΟ > ΕΥΦΡ Franz παῖδες [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟC corr. Franz. — 7 ΤΩΝΤΟΝΕΤ Bubesq. ΤΑΕΤΩΝΤΟΝΕΤ Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδρειάντ' ἂν [ε]ἰσορᾶς, φί[λε, Ζ]ωτικοῦ εἰκῶν
 ὃς δεκάπρ[ω]τ[ος] ἀν[ή]ρ ἐν [π]α[τρί]δι γῆ Γ]αλα[τ]εῖα
 ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ἰτοῖς
 ἐξάγαγ[ε]ν πόλης
 5 ὃν πάν[τ]ες ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ί[ου]ς ἀγάπησαν
 σωφροσύνην γνώμην τε καὶ ἔργοις παντοίοισιν
 οὗ χάριν ἔστησαν γονέες ὁ[δυ]ρόμενοι περὶ παιδός,

ὄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἄφφ]ία θρηνεύουσα,
 10 ἀρη[τ]ῆρες [Ἀχ]αιᾶς δήμου χάριν τῆς δεκα[μ]άζου
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.

ὅς ἂν δὲ κακῶς τῇ ἀνδριάντι[ι] π[υ]ήσ]η,
 ὄρφανὰ τέκνα λί[π]οιτο, χῆρο[ν] βίον, οἶκον ἔ[ρ]ημον,
 ἔν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὄλο[ι]το.

1 ANISOPACFI . . . ἀνδρειάνταν εἰσοράας - εἰκῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ
 ΧΑΗΦΕΝΚΑΧΗ | ΝΙCΙΑΛΑΙΕΙΑΛ ἐν πατρίδι γῆ vix verum esse sentio; at cum
 Γαλατείας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo
 Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium,
 cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de pu-
 blicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ΖΕΥΙΕCΙ aedificium aliquod
 dilapsum ruderibus egestis restituuisse videtur suisque iumentis et servis
 hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙ ΟΔΕΥΚΟΝΑΛΕCΤΟΡΑΟ | fortasse τὰ
 νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. —
 5 ΠΑΝΙΕC — ΤΕΙΛΟC Franz ἐτύμως. Requiritur vocabulum unde pari
 modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοις suspensus sit
 quod potest τοίους fuisse. — 7 ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ
 ΦΙΟΜΟC corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἄφφία
 nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΙΗΡΕC Franz ἀρχιερεῖς. Lapidarius errore post
 ἀρητῆρες distinxit. — ΔΚΑΙΑC — ΔCΚΑΗΑΖΟΥ Ἀχαιᾶς dubitanter scripsi
 cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoni-
 am transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαίας, Μᾶν deam
 intellegens; certe si Ἀχαιᾶς retineas, melius adpellativum velut θεᾶς
 adicias. δεκαμάζου Franz, μεγαλόμαζος comparans, quod et ipsum Cere-
 ris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam
 quadrifrontem, ut deae τριμόρφου Hecates Dianae Lunae persona acce-
 dente Proserpina (Κόρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΠΥΛΗ — 13 ΛΙΡΙΟΙΤΟ idem
 versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr.
 omnia Franz.

407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

Πάντη μὲν κ[υ]δος Τερτύλλου [πρὶν ποτ' ἀγαστόν
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρω[ν
 νῦν δ' ἔτι που καὶ μᾶλλον, ἀρηιφίλων ὅτε φωτῶν
 τόσσην ἐν σταδίοις ἐστό[ρ]εσεν στρατι[ήν,
 5 ἄρκτους πορδά[λι]άς τε κατέκτανεν ἠδὲ λέ[ον]τας,
 σ]φῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέρην θέμενο[ς].

τῷ μετὰ κλεινὸν Ἴαρον ἑνα[γ]ώνιος ἔστι κα[ὶ] Ἑρμ[ῆ]ς,
 ρείκην πορσύνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις.
 τοῦνεκα καὶ βασιλῆες ἐπιστέλλειν ἐπένευ[σαν],
 10 αἱ δ' ἀρεταὶ τοῦτου καὶ προγόνων πλέον[ες].
 σῆμα δέ, κεῖ τέχνα φρύ[γι]ον λίθον ἔργῳ ἑλέ[γχει],
 ψεύδεται ἐγγαίης τῆσδε πέφυκε λίθος.

Epigramma iv saeculo non antiquius, licet σήματι (v. 11) inscriptum, dubitari tamen potest an honorarium potius sit (coll. v. 3 νῦν δ' ἔτι κτλ.) eo tempore positum cum Tertullus magnam ferarum venationem in stadio exhibuit. — Omnia emendavit O. Mueller praeter v. 1, quem mutilum reliquit. — 1 ΚΗΔΟΣ — Franz supplevit πέπτατ' ἀγαυόν, Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 291 ἀγλαόν ἔστι. Apparet tamen coll. v. 3 πρὶν ποτε vel καὶ πρὶν sim. fuisse. — 4 ΕΣΤΟΗ-ΕΣΕΝ — 6 ΕΦΩΝ — ΜΕΝΟΙ — 7 ΑΡΩΝΙΟΣΕΣΤΙΚΑΤ — 9 imperatores ad eum epistolam dare dignati sunt Welcker. — 10 virtutes autem plures huius sunt quam maiorum. — 11 ΦΡΥΓΟΝ ad monumentum quod attinet, licet ars phrygiam speciem lapidi induerit, tamen noli phrygium putare lapidem. Distichon pro ligneo huius aetatis ingenio haud inficetum.

408. Coryci Ciliciae. Ex Bailii apographo C. I. Add. III. 4432 h.

Εἴ μου θ[έλις] γν[ῶ]νε μὲν τύπον, [ῶ] παροδίτα,

1 ♦... ΝΕΓΝ... ΝΕ et παροδίται, quae ut in Bailii apographo non ausus essem temptare, nisi certa formula restituenda fuisset; cf. supra n. 301 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ῶ παροδίτα. μου autem pro δέ scripsit, quia in principio epigrammatis versum posuit. — 2 sic traditur:

ΝΦΙΘΕ . ΝΗΝ . ΕΚΗΛΑΙΕΕΝ . . Δ
 ΕΙΡΕΨ ΟΔΟ.

409. Argycandis Lyciae. C. I. Add. III 4316 h.

Ζώσιμος Εὐτυ[χ]έους [Ν]ομίῳ [ύ]ιῷ [Ἀ]ρ[υκαν]δεύς
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις [χ]ῶ[σε] καθο[ιχο]μέν[ω]
 οὐρα[νίους] ὅς πατρίδ' [ἔ]ην κ[ό]σο[μ]ησε πόνο[ισ]ιν,
 ν]αοδόμο[υ] τέχ[νης] ἐρ[γασί]ας τελέσας.
 5 πρῶτο[υ] Ἰθ[ηναί]η
 θ]ῆ[κε] χαρι[ζόμενος, τ]ῆ δὲ πάτρη δαπάνας·
 δεύτερο[ν] ἀ[π' . .]είης [γε]ραρῆς σ[υ]νό[δ]ου περὶ κρατ[ί]
 στεφθε[ῖς] εὐσεβίην τέλεσεν.

ος βίτου φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας
10 μνημ]οσύνην [λείπων] τείμ[ιο]ν ἠδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΛΕΟΥΖΗΟΜΙΩΗΙΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἀρυκανδεύς, sed Τροκονδεύς traditum videtur. — 2 ΖΩΙΖΚΑΘΟΡ . . ΑΜΕΝ corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΑΙΝΙΜΡΟΣΕΛΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keilium. — 4 ΝΑΟΔΟΜΟΚΤΕΧΙ ΕΡΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ Θ . . ΠΑΘ ΣΗΜ πρῶτον Ἀθηναίας προκαθηγετίδος πολύσεμνον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΝΗΑΒΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΙΠΗΣΡΑΡΗΣΣΙΝΟΑΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνω Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in - εἰος. — 8 . ΝΗΟΑΙΩΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολῶ στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδόμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΑΠΒΙΚ ΣΒΙΟΤΟΥΦΙΛΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genetivos autem βίτου (vel ex mea coniectura φιλήης) et πόνου inter se coniungi particula ἠδέ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους ἕ μηνὸς Ἀώου ᾗ.
Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άτηι τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanæ epochæ a. 60, a. Chr. n. 25. — ΣΗ . . ΦΙΑΤΗΙ corr. Franz.

411. Pataris. C. I. 4284.

Τόνδ' ὁ παλ[α]ισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν
αὐτὸς ἔτι ζωᾶς τὸ γλυκὺ φένγος ὄρων,
ἠρίον ὄφρα γένοιτο τόν, ᾧ Μαίας κλυτὲ κοῦρε,
Ἐρμείη, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — I ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἴδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἢ ξείνη Πατάρων γῆ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τμώλου ἀπ' ἀμπελόεντος ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὀροφήν.

π saeculi. — 3 Dionysius Sardinianus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V 1170.

Ὠ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[ῦ]σα συνέ[σ]πε[το] καὶ κλέ[ος] ἐ[ργ]ων,
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[π]τάετην ὠλε[σ]ε μοῖρα νόσωι
 ὦι γόνον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδουχήσατο [μή]ι[η]ρ
 οἰκτρὰ σ[ὺ]ν γενει[ή] Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φίλοις τε σ[υ]ναίμοις
 ὠλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσῶν δὲ συναί[μω]ν
 φεῖδεο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ὦ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΣΕΤ. ΑΕΤΗΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΣΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legit, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δίς scripserim. — 3 ΩΚ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτῳ opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΕΔΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ. Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

νήπιος ἤρπασθην δ' ἑκκαιδεκάτου ἑνιαυτοῦ,
 ἕκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναίου τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἴ[κ]ον ἐπε[ῖ]δεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·
 ἔνθ' ἅμα παισὶ θεῶν [μ]ε [ἀγαγ]ῶν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἦδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἔπιον λιβάδα.

Litterae ατΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultum esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβύδῳ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσείδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἕκτον ὠροσύνης Franz, rectius Hermann ἕκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ σογρεκί. οἴκον ἐπελθεῖν Welcker, οἴτον ἐπισπεῖν Hermann, οἴτον ἔπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταζβεσθεῖς ἑνιαυτῶ,
 Φοῖβον καὶ Μουσῶν ὁ θέραψ, παντῶνυμος ἦμην.

Litterae ετΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα κατασβεσθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (Athenaei 1875) p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἕξοχον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἴσον χρόνον ὡς ἐτέτακτο·
 5 λοιπὸν νῦν, παροδεῖτα, φίλον γενέτην [δ]ὲ ἐλέερε,
 ὡς εἰδὼς ὅτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.
 Παντοματρική.

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΡΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyrnaeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΒΕΛΕΕΡΕ ἀεὶ ἐλ. Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros corrumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen scripta videtur a poeta.

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit Mariette, priorem versum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges epigr.* p. 16.

ἄδε γραφὰ παλάμας νιέος ἀγνυμένου.

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Τι. Πετρώνιος Καπίτων ἐτῶν κ̄.
 Βαιὸν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτοιο τ' ἔθηκε
 καὶ τύμβου, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,
 νύκτα μίαν ψεῦστιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις αὐλῶν,
 τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·
 5 αἰαῖ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμίριστα πεσοῦσα[ν
 στέμματα καὶ βίβλου(ς) σεῖο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·
 οἷ θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον, οἷ προκελεύθους
 λαμπάδας, ὑστατίου καὶ κενεοῖ[ο] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker *Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙΣ. — 8 λέχος quidem est rogos, at sine uxore.

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύπ[ροπος] ἐνθάδε κεῖται ἐὼν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὄκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῖ]τα, σοφός.

1 ΘΕΥΠΡΟΠΟΣ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ ΘΩΝ corr. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΑΣΟ. ΦΟΣ Herm. πάντα τ' ἔόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

· · · · · ον
π[α]ῖ[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ῖ[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ὶ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur . . βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΛΙΑΛΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit -ον παῖδα μ' ἔθηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΛΙΑΛΑΜΕΙΜΒΕΙΣΑΙΚΛΙΑΛΦΕΝΕΝΕΑ corr. Boeckh.

INSULARVM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κεῖμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχῇ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοερὰς παγίδας προὔφυγον ἀμπλακίης.
ἔτελειώθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(ηνὸς)
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὔσα ἐτῶν σ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. —
1 φωτός est in lapide.

*422. Ceo in insula, nunc Athenis. Paucas litteras corruptissime ed. Pittaces *Ephem.* 3032. Plenius ego *Bullet. archeol.* 1874 p. 171.

Σκῆνος μὲν σοι τῆδε, διοτρεφὲς Ζωσιμιανέ,
 κρῦψε γυνή στονόεσσα μητρὸς γαίης ἐνὶ κόλπ[οις,
 ἐκ στομάτων ἀπαλῶν φωνὴν πολύθρηνον ἰεῖ[σα
 αὐτάρ τοι ψυχὴ εἰς οὐρανὸν εὐ[θ]ῖς ἀνί[κε]ι
 5 χαίρουσ', ἴν' ἀγγελίειε θεῶ πατρὶ σὴν φιλό[τητα,
 ὦ]ς πάντας φ[ιλ]έεσκες, ποθ[ε]ύμ[ενος αὐτὸς ἅπασιν.

v saeculo videtur recentius. — 4 ΕΥΟΥΕΑΝΗ... εὐθύς certum est, non fuit εὐρύν coll. C. I. Christ. 1179 quod tales animae protinus astra petunt, i. e. statim relicto purgatorio. Pro ἀνήκει magis placeret ἀνήλθεν. — 6 π ω littera hanc formam habet ω.—ΠΟΘΕΥΜ- supplementum incertum.

*423. Ceo in insula, nunc Athenis. C. I. 9291. Correxī ex meo apographo.

. . . ἐνίριε μακά[ριε
 ὅς ἐφθασας ἀλόχου πρῶτος [εἰ]ς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν
 μοῖραν ἀναπλήσα[ς]
 οὕτω γάρ σ' ἐφίλησε πατὴρ θ(εὸ)ς αἰθέρι ναίω[ν,
 5 ὦ]ς μή, πένθος ἄτλητ[ον], τεὰς φρένας ἐς [θαλ]άμ[ου]ς.
 ἀλόχοιο φίλ[ης μ]όρσιμον ἤμ[αρ] ἰδεῖν.
 ὦ]δέ νυ σὴ παράκοιτις αἰεὶ μεμνημένη σεῖο
 ἤματα καὶ νύκτας οὐ πάυετε δακρυχέου[σα,
 τηχομένη χροῖα [κ]αλὸν ἀνπ[ν

VI fere saeculi. — 1.. ΠΤΕΝΙΡΙΕΜΑΚΑΙΙ' cetera quae scripsi certa sunt omnia; Kirchhoffium fefellit Baumeisteri apographum. — 8 videtur de insopitis fletibus dici.

424. In vico Phrygiae, qui *Eski Kara Hirar* vocatur. C. I. 9267.

† Ποιμένος ἀρίστου τῶν θεορρήτων λόγων
 ΑΗΝ, παροδίτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν
 Μαξειμίων ἔτευξε τοῦτο τοῖς πόνοις
 ἀλλ' εἰς μίωσιν ἦλθε τῷ χρόνῳ ποτέ,
 5 ἥπερ συννύαρχει τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις.
 ὁ δ' Εὐνόμειος καινίσας τὴν σύστασιν,
 ὡς σοφὸς ὑπάρχων ἰατρὸς καὶ γεννάδας,
 ἤγειρεν αὐτὸ προγονικῆς φήμης χάριν
 αὐτὸς προθύμως κληρονομήσας ὡς πάλαι.

VII saeculi iudice Kirchhoffio, at nescio an antiquius sit epigramma, cuius scriptor studuit saltem metrica vitia evitare; μίωσιν amphibrachyn et Εὐνόμειος ditrochaem facile etiam antiquioribus condonabimus, gravior est ἰατρός dactylus. v. 2 tamen, ubi HN Hamilton et Texter tradiderunt, AHN Laborde, Kirchhoff ἦν scripsit, vehementer dubito num verum reperi- tum sit. Conieci λην(όν), παροδίτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν, Μαξειμίων ἔτευξε τοῦτο[ν] οἷς πόνοις.

425. Phrygiae in oppido, quod *Assi Maliteh* dicitur, ad Sangarium flumen sito. Perrot p. 164.

Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον καὶ τοῦδε Τειμ[ίη]ν συνόμενον
 γαῖα φίλη κατέχει ψυχῆς ἀποπ[τ]αμένης·
 θ[άνατ]ον αἰνάρητον, σώφρον' ἔχον ἠδὲ ποθεινόν
 θρησκ[ε]ύοντες ἀγνώως θεὸν ἐπ' ἀοζίηι
 5 ἴσην ἔχον στοργὴν δὲ βίῳ καὶ ὁμοῖα ἔργα,
 ἡμασι δ' ἐν ταῦτοῖς ἐν φθιμέν[οι]σιν ἔβαν.
 τοῖς παῖς εὐσεβίης ἔνεκεν στηλίδας ἄρα[ξ]εν
 Κυριακὸς γονέσι μνήμ[α] γερασσάμενο[ς].

Memorable hoc artis metricae exemplum; versus enim iusto nec maiores nec minores, syllabarum tamen nulla fere legitima mensura. Commodiani est poeta simillimus, nisi quod caesurae leges non neg- legit. Litterae sunt vulgares, semel (v. 4) iota dativo adscriptum. — 1 ΤΕΙΜΗΙΝ uxoris nomine opus est. — 3 Ο ΟΝ — 4 in ipso templo sacra facientem mortuam Nonnam matrem praedicat Gregorius A. P. VIII 25 - 74. — 6 ταῦτοῖς forma barbara, at certa. — Pro ΣΙΝΕΒΑΝ alte- rum Perroti apographum habet ΣΕΝΕΒΑΝ. — 7 ΑΡΑΣΕΝ. — 8 ΜΝΗΜΗ.

426. Eumeniae. C. I. 3902 r.

Praecedunt nomina.

ὅς δὲ ἂν ἐπιτηδεύσει (alium inferre sepulcro), ἔσται αὐτῷ
 πρὸς τὸν ζῶντα θεὸν καὶ νῦν καὶ ἐν τῇ κρισίμῳ ἡμέρᾳ.
 καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν τρις χεῖρω κακόν.
 καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει.
 παρῆν τὸ γῆρος καὶ φέρει προς[ω]πεῖον.

Vetat Franz ne quis christianum putet; ego in vetitum nisus sum.

— 1 fortasse κακόν pro καλόν et χεῖρον pro χείρω scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandreis versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. γῆρος vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olymum. Kirchhoff, cui misit Sperling Cpolitanus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξιον ἐν] πολυόλβοις
 ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφειλάμ[ε]νος
 Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτου·
 ὅς] τειμὴν πλείστην ἐκ[τή]σα]το πᾶσι βροτοῖσιν
 5 ἀγί]ψ τε λαῶ θεοῦ υἱ[οῦ], οὗ ποιμένα τέρπ[εν]
 ψ]αλμοῖς τε ἀγίοις κ(αὶ) [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἔθ[ε]λγεν.
 ἐν ἀγείῳ τε τόπῳ εὐ[δει] Χριστοῦ ἀχράντο[υ]
 ΤΟΤΕ ἄνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡΙ/// μελάθροισ
 ἀγ[ί]ων.

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὀκτ[ωκαίδεκα λυ]κάβαντας·
 10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον]

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφειλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΗ corr. Perrot, ἐκικήσατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ]ῶ τε λαῶ (ναῶ?) θεοῦ υἱοῦ ποιμένα τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγαθῶν ἀναγνώστης C. I. 9303. — 7 εὐδει Perrot. — 10 ἄχραντον Kirchhoff. Cetera non expedio.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικεῖ[ην ἔ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κίτε
 Ὀρεστῖνος πρεσβύτερος πάτρη[ς, κῦδο]ς δὲ τοκῆων.

1 ΗΛΙΚΕΙΗ . ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἑῆς πάτρης, κῦδος ἐῶν τοκέων.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. καμάτων ἀλ]ύτο[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται
 εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέριμον.

1 supplevi ex titulo Syracusano C. I. 9452 ἡμέρα κυριακῆ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέων κύκλον [ἐξ]ανύσαντα
 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἴδην.
 ὦ χθὼν ἀμμοφανής, οἶον δέμας ἀμφικαλύπτεις
 Ἀββα[ῖ]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου·
 5 οὐκ ἀγέραστος ἔφην γὰρ ἀνὰ πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆ
 πανδήμῳ ἐθνικῇ ἐστέφετ' ἐν σοφίᾳ·
 δισσῶν γὰρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,
 τὴν διμερῆ δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν.
 πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχῆ, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,
 10 καὶ τέκνων ἀγαθῶν ἀν[ξάνου] ἐν γενεῇ.
 ἀλλὰ σύ, ὦ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός
 τ[όν]δε κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἄπιθι·
 'γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.'

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΔΑΝΥCΑΝΤΑ est. Non ausus sum corrigere τόνδ' ἀνύσαντα. — 4 ΑΒΒΑ . . ΟΥ suppl. Miller; alterum hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 etiam gentilibus litteris operam dedit. — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam honore contentus impensam remisit. — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 δέχου ὕστατα δή, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ. cf. etiam Theocr. epigr. 11. ψυχῆ autem vocativus est, ut saepe. — 10 supplevi. — 12 ΟΝΤΕ et ΚΟΙΑ correxi.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς
εἴκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη·
5 ἀπ[ρο]ιδῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μουννοέτι[ν δέ
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἠέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Jacobs, nisi quod v. 5 μουννογένη δέ scripsit; melius Boeckh μουννοέτη δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὄστέα [ἐπὶ ξ]είνης τ[ά]δ[ε] δέρκεο τῶδ' ἐνὶ τύμβῳ
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καιῆς·
πόντος καὶ γαία δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]ατον πῦ[ρ]
ἦ]τορ ὕδω[ρ, γαία δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΑΚΑΙΗΣ — 3 ΚΑΗΡ/ΠΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἦτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

“Υπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατε διε Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὡς ἦρωσ καὶ νέκυσ οὐκ ἐγένου·
εὐδεις δ’ ὡς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδρεσι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·
ψυχὰὶ γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸ[ς μὲν μούστ’ ὄ]νομα, ζαυέ[η δέ με Πέ]ιρη
γαίης Ἀραβίης γε[ίνα]το μητ[ρ]ό[π]ολις·
Αὐσονίων δ’
θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς κῦδος ἐ]γωγε πάτρης·
5 ἐβδόματον [δέ μ’ ἄ]γον[τ]α καὶ εἰκ[ροσ]τὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]ι[δ]α[μάτε]ιρ’ ἤρ[πα]σ[εν] εἰς Αἴ[δην].
τοῦτο δ’ ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[νον δ]άκεν, οἶνεκα μ[ητ]ρί
γηραιῆ θ[ρί]νον[ς] ἀε[νάους] λι[π]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — vv. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΟΡΡΟΛΙΕ — 3 ΛΟΥΗΙΜΣ ΙΛΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἡμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσόνιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nanturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπίς sim. praestat Franzii supplemento πρῶτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΛΙΡΙΡΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ ΛΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτη εἶνεκε πάντων,
σεμνοτάτη συνόμευνε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,
Φλάουια, τῶν Χαρίτων τοῦνομα κτησαμένη·
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτη προλιποῦσα
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτραν φιλίο[υ]ς τε συναίμους,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτιν θ’ ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ’ μην(ῶν)ί.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Welcker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εἰκόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιποῦσα. — 5 cave conicias φίλοις τε συναίμοις, nomen enim Αντιώχειαν poetae inscitia locum mutavit.

436. Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάρσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοις ἐπὶ τέκνοις,
ζώουσαν προλιπὼν ἦν ἐπόθεις ἄλοχον.

437. Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,
ὡς ἀπέδ[ωκε γυνὴ τήνδε χάριν φθιμένῳ
μνημα γὰρ ἀ[νδρὶ ἔτευξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταιή
ἤγαγεν ἐς γλυκε[ροὺς τέρμονας εὐσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren- disse mihi videbar epigrammati Cataniaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ . . . ἦν πα- ράκοιτιν καὶ βαιὴν στήλη τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

438. Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλύπτει·
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα δύνων.
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si- gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum omiserit Bergren.

439. Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington ad Lebas VI 2718.

— — — — —
οὓς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεφον,
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]είμενος τύμβοις [λέγω
πᾶσιν κλύειν μ]ου· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνε[σθε] τε·
κ]ενῶν γὰρ ἡμεῖν τέρμα μόχ[θων ἢ σορός.

2 extr. ἀγ.. traditur; αγ.. fuisse sumpsit ΛΕ[ΓΩ]. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλύες Ε[ὐσεβ]ίης [τε καὶ ἐν π]ροτέρη[σι Φιλί]ππου,
 τῶν ἀπὸ Κ, τῶν ποτ' ἐγει[ρ]αμέν[ων]
 μίλιον ἠδὲ Τύχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,
 κείνων ἢ σορὸς ἦδ', ἣν θέσαν ἐναέται
 5 ἀντ' εὐεργεσίης Ναμαρήσιοι ἄγχι πυλάων
 ἀλλά μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν
 λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας
 θρεψαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους
 οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο ἱγ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,
 10 Ἀύσονίων μούσης ὑψινόου πρύτανις.

II vel III saeculi. — 1 ΕΙ ΙΗΙΣ ΡΟΤΕΡΟΙΟ . . . ΙΠΠΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein ΕΙΠΠΗΙΠΗΙΣ et v. extr. ΠΠΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 ΚΕΙΜΕΝΟΥ Wadd. ΚΘΙΙΧΗΝΟΥ Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηνον desinens. — ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗΙ Wadd. ΕΓΕΙΝΙΜΕΝΗΙ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 3 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἡρώα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff.. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter inmutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr - el - Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ κεῖται
 συνκλήτου φίλον ὄμμα, σάοφρων Μαιουρῖνος·
 οὗ δύσις ἀντολίη τε μεσημβρίη τε καὶ ἄρκτοι
 πιστοτάτου [βασι]λεῦσιν ἀμωμήτοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου
 5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν αἰεὶ κλέος αἰείδουσιν·

τεῦξε δέ μιν ὄριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,
 αὐτοκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἦρως,
 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὀπάων,
 καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν εὐπτερύγεσσι πελείαις,
 10 λαοτύπων παλάμησιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΛΕΥCIN quod fuisse ΒΑCΙΑΛΕΥCIN haud du-
 bie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος.. ὀπάων, nam nihil praeterea de
 Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid ex-
 tremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur ΤΕΚΕΡΤΟΥ. Quod posui
 paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

Ῥητορικῆς πόνος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογήσας
 Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 ἐν]θάδε πατρὸς ἐοῖο καὶ μητέρου ὅστ' ἔα θῆκεν,
 τῷ μὲ[ν] θρεπτὰ διδούς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας
 5 μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν
 αὐτῷ καὶ γενέταις κτῆμα συνηγορίας.

II fere saeculi. — 3. ΙΟΑΔΕ et 4 ΧΡΙΤΑC corr. Waddington. — 5
 ΟCΟCΟΙΟCΜΝ omni ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Wadding-
 ton ad Lebas VI 2177.

Εὐδαιμῶν ἐμὲ Μάλχος ὁ Μαίωρος εἶσατο τύμβον
 τῆς ἰδιοκλήτου μνημα πανευτυχίης·
 ἡμιτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱὸς
 Μαίωρ κρηπεῖδ[ας τάσδ' ἐπέθηκε τάφω.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad
 Lebas VI 2432.

Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς υἱωνός, φίλος ὄλβιός τε,
 ὃς ποθ' ἠγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος
 ἔπλετο Φοινίκων, Δαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

5 αὐλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων,
ὅπποταν αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο
ᾔφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσσιν ἀειζώοισιν ἐνεΐη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praefendum putat Waddington ὤριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit ἀειζώοισι μετεΐη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος εἴλετο· τὰ[ς] δ' ἐκάτε[ρ]θε
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ] ἐπὶ πάσαις
5 ἴστασαν, ᾔφρα πέλοιτο φίλω πατρὶ [θ]α[νόντες].

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΙ — 4 ΑΥΙΛΑΤΗΝΑ — 5 ΕΑ correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἀψιν scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ
ἐαυτῷ καὶ ἀγα[πητῆ] ἄλόχῳ τ[ὸ μνη]η[μεῖον],
κόνχην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἄ
5 ἐσθλῆς ἐκ στρατ[ιῆς] ἔκ [τε] γεωπονίης
δου[κ]ικὸς τὴν τάξ[ιν] ἐπετέλ[εσσεν]
κὲ στέφανον νίκης [κ]ο[μ]ίσατο.
Μάξιμος οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΧΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΡΗΣΑΛΟΧΩΟΤΕΩΛΗΤ| ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝΩΡΩΝ ἀγαπητῆ scripsi, ἀγαθῆ Franz, qui subinde mira excogitavit ὅτε ὤλετο κόγχην προπάροιθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus paupertatem divitiis anteponens. κόγχη nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556 τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνχη - ἐκόσμησεν. Quo probato antecedere debebat sepulcri nomen, quod κόγχην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium se contulerat. — ΑΙΩΝΙΚΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —

5 ΕΚΓΕΟΠ ΤΕ inserui. — 6 ΔΟΥΧΙΚΟCΤΗΝΤΑΞΕΠΕΤΕΑ inepte Franz δουλικὸς τὴν τάξιν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκικοί vocantur, officium ipsum τάξις est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Justinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero *l. s. s.* p. 191 sqq. — 7 ΝΟCΟΙCΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαμος ε[ὺ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κεῖται,
ἐ[Ὶ] ἰδίης στρατιῆς σῆμα πο[νη]σάμενος.

1 ΕΙΦΡ - ΛΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΠΟΜΙCΑ corr. Kirchhoff. — εὺφρονέων πολυλ.
gaudens larga praeda.

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὐ[τῶ] κ[αὶ τ]ε[κ]έεσ(σ)ιν ἐδείματο σῆμα φαιινόν
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,
πρὸς δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μο]ν ἄφθιτον, οὗ τινος [αὐ]τῶ
αὐτοκασιγνήτων χεῖρας ὀρεξα[μέ]νο[υ].

5 τοῦνεκα ο[ἶ γε] μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δέ τις αἰνῆς
κλεπτ[ο]σύν[η]ς μετέχει, [ἄ]λγεα [τῶ]δε δότω.

1 Burckhardt ΛΥ ΓΕΝΕCΙΝ Richter ΕΗΚΥΓΙΝΕCΙΝ Franz αὐτῶ
συγγενέσιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonnens.*
p. 24. — 2 ΕCΙΑΡΗC et 4 ΞΑΝ/ΝΟC corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ
ΓΔΠΕΛΗΙΑCΙΝΔΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ correxi. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz;
ego de τυμβωρύχων execratione cogitabam. — ΛΓΕΑΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidis. C. I. 4588.

Κελεστῖνος πινυτός με ἐδίματο τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
αὐτῶ καὶ τεκέεσσι φίλη τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,
νηὸν Πλουτῆι καὶ ἐπενῆ Φερσεφονείῃ
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ς] πω·
5 οὔτω καὶ μείνεμι πολὺν χρόνον· ἰ δ' ἄρα κὲ δι
δεξαίμην γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum (vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
 Ἀνδρῶν οὐδ' οὐδενός εἰμι τάφος·
 οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ
 δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνήμα με ὄρῃς περικαλλές, ἀοίδιμον αἰὲν ὀδίταις·
 ἐστὶ δ' ἐμοῦ καθίπερθε πελειάων δόμος ἐπύς.
 Ῥουφῖνος δέ με τεῦξε· θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμαί
 γηραλέους δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.
 5 εἰμὶ δ' ἀλυπότατος κλινιῆρ πάντε(σ)σιν ἐτοῖμος,
 νιάσι θ' υἱωνοῖς τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰοῦσιν.
 Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν εὐτυχῶς.

II saeculo vix recentius. — 7 non videtur Neopolίτης scribendum esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.

[Αὐτῇ καὶ τεκέε(σ)σι
 δίματο Μαρκιανῆ
 υἱῶν παιδεσ(σ)ιν ἀμύμοσιν τε θυγατέρων
 αὐτῆς κυδαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·
 5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα
 πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν.

3 voluit poeta tale quid υἱῶν τε παιδεσσιν ἀμύμοσιν ἢ δὲ θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum *a* et partem tituli *b* ed. Franz C. I. 4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσοσ, ἐῆσ παίρησ μεγακυδέσ ἀγλαὸν ὄμμα,
 ἐκ σφειτέρου κ[α]μάτοιο γειωπονίησ τέ μ' ἔδειμεν

- οἷ τ' αὐτῷ παίδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί
 μνημ' ἀγανόν· βουλαῖσι δ' ἀειζώοιο θεοῖο
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εἴτ' ἂν ἔκ[α]στο[ς]
 τέ[ρ]μα ποτ[ὶ σ]φέτερον [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ωμένον ἐ[λ]θῆ.
 εὐτύχι Βάσσε.
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οά'.
- b. Αὐτῷ καὶ τεκέεσ(ο)ι καὶ ἧ πινυτῇ με γυναικί
 10 ἔ]ξ ἰδίων καμάτων πολλὰ πονησάμενος
 Βάσσοσ τύμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόληοσ,
 ὃν βαθὺ γῆρασ ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.
 αὐτὰρ ὕπερθεν ἐ[με]ῖο πε[λι]άσι καλὸν ἔδειμεν
 κόσμου τηλεφανῇ πύργον ἀριπρεπέοσ.
- 15 c. Βάσσοσ Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖσ ἀγαθοῖσ μὲν
 χάρματα, τοῖσ δὲ κακοῖσ εὐρ[ά]μενοσ ὀδίνας·
 ἀλλὰ μιν παῖδάσ τε ἐοὺσ καὶ αἰδοίην παράκοιτιν
 δέχεο γηράσ[α]νι[α]σ ἐ[ς] Ἀ[δου], πότνια νύμφη,
 καὶ ψυχὰσ προὔπεμπε, ὅθι ξ[α]νθὸσ Ῥαδάμανθυσ.
 4 θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si incorruptum traditur numerale, XXVII annis primo recentior duobusque prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΞ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΞΕΝΘΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein ΓΗΡΑCΗΝΤΟCΕΑΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐσ praepositione coniungi vult Ἄιδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum scribi poterit Ἄδεω. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus fere homericus est Od. δ 564 ἀλλὰ σ' ἐσ Ἥλῖσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸσ Ῥαδάμανθυσ. — Denique post Ῥαδάμανθυσ lineola interiecta ΧΜΓ - 4 Θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardochea Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

Τοῖσ γενέταισ ἐμὲ Μάλχοσ Ἀλέξαν]δρόσ τε σαόφρων
 δείμαντο φθιμένοισ αἰδῖον] μέγαρον·

ἡ ῥ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπανμα μέγιστον
ἐκ βιότου καμάτων ἠδὲ γ]εωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίδρου σὺν Μάλχῳ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῶ τέκνοις
ἔκτησαν.

Τὸ μνημῖον ὄρας, ξένε· τίπτει τέθρηπας;
αἰῶνος μακάρου νύχιον δόμον α[ὕτ]οι ἔτευξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίδρος, Σίδρος, Σίδρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσοσ ἀνήρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,
τύμβο[ν] ἐ]υξέστοις λάσειν ἰδρουσά[μην].

Supplevit Seidler. — ἄκρον ἄωτον Callimachi est h. *Apoll.* 112 clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανῶν ἀνήρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός
Δομιτιανὸς Θέμου, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλίτε,
τέτταρα τέκνα λιπῶν, χαίρων

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἐοῖς καμά[τ]οισιν ἔτευξεν.

Ἀναῖος Welcker *Syll.* 97.

458. Philippopoli. C. I. 4637.

— — — — —
Δρακόντις Θεμάλλου τόδε σῆμα ἐοῖς [καμάτοισιν ἔτευξεν.

1 ΟΙΚΕΤ. C. — 2 ΕΟΙΣ unde post ἐοῖς conicias fuisse ἔτευξεν.
 Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sabita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

*Ἦμην ποτιέ νέος, εὐπλόκαμος, Ἄδιονι ὄμο[ιος,
 αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆρας με ἐδάμασ[σεν,
 κυρτὸν ἠδὲ ἀναλκιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἔμ[αρψεν,
 κωφόν, ἀμβλυωπὸν ὀδόντας ἐξέτ[ηξεν.*

5 *εἶμι δ' ὁ γράψας ἔτη ὀγδοήκοντα βιώσας,
 Οὐερδιανὸς Μαξίμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έλεσσα.
 πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,
 πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.*

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἤμην ποτιέ μουσικὸς ἀνὴρ κτλ'. — 3 τρίχας ὤλεσεν Kirchh. τρ. ἐμάρανεν Wilamowitz. — 4 ΕΞΕΤΙ Waddington. — 8 ἄλογα videntur animalia esse, contra neograecae quidem linguae usum.

460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

. *αμελαθρον ὄραξ με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·*

ὅς τόδε σῆμα πόησα [ιδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,

. *ουνον ἐνθάδε γλυκὴν ὕπνον ἰαύω·*

ἱρεὺς γάρ εἶμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .

5 *εἰ δ' ἐτις πῶ[μ]α τῆσδε σοροῦ ἐπαίρει,*

ἀμαρτωλὸς ὅ]δ' ἔστω Ἐκαέ[ρη] μ[ετὰ τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῶ.

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubitatum Ἀμέλαθος fuerit. — 2 ΜΙΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι δὲ κ]ο[ι]νὸν-ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίῃ σορῶ. — 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacerdotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ΩΔΕ ΕΤΩΕΚΑΕΠΡΗΥΜΤΕΜΩΝΥΠ κτλ'. si non verba, sententiam saltem adsecutus esse videor.

IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse. Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.*

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων
 κὲ κει[μέ]νω[ν] ἐντᾶθα ἡρώων· ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ
 Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

..... τ]ῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως
 Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
 ἰέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,
 τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς ἱερῶ] πά[γ]ω, ἐνθα καλεῖται
 ἄγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,
 5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος
 [νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἄρην,]
 τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]ω, οἵτινες ἔτλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
 ἄστοι δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὀμφαλιῷ ἀ[μ]φί
 10 Νισαίων ἐ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρω[ν].

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Helladius iv vel v saeculi homo antiquissimum epigramma vetu-
 state absumptum non nimis curiose restituit, quod quo iure a Simonide
 compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit.
 — In praescriptis ΚΕΙΛΙΟΝΩ - ΑΠΛΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΟΝΩ - ΕΠΙΠΠΙΚΚΙC corr. Boeckh;
 cetera ΦΗΝΑΙCΤΟΥ . . . ΝΝΙΟΙΙΙΙΕΠΙΔΙΩΝCΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit τούτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ., quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglecti, qui ε pro αι et contra, οι pro υ sim. scripsit. Notanda vero v. 1 ΚΑΛΛΑΔΙ, v. 2 ΠΕΜΕΝΟΙ, v. 4 ΕΑΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh. — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΠΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοία ναυσικλύτῳ. Bergk Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperiique coniectura ἀλίῳ πάγῳ. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 ΒΟΙ ΟΥΤ . ω corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phliasiis ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΓΕΡΑΣ Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἀστοὶ δὲ [μνᾶμ'] ἄμμι τόδε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙΣΩΝΕΣΤΟΡΟΝ/ΜΟΔΟΚΩΝΑΓΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43,3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΧΡΙΣ-ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΓΥΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocockio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἠλίκεσσι μελιχώτατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῆ κακοῖς,
δόξες δ' ἐν ἄστει μυρίες ἀν[ξ]ούμενον,
ἀστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὐνο[μ]ον
5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα
δ[έ]δωκ[ε]ν, ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῶ μ[ε]τ[ά]ρ[ο]σιον·
τοιούτο[ν] ἴ[σθι] π[άν]τα Νικοκράτους βίον.
- b. Εἴκοσι[ἑξ] ἀνύσαντα δ[υ]σ[η]νύστ[ο]υ[ς] ἐν[ι]αυ[το]ύ[ς]
εἰλ' ἄτροπος Κλωθῶ Νικοκράτην βιότου,
10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερέων,
πάππου Νικοκράτους, νίεα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσι ὑπὸ χθονίαισι κέρρυπτε

σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διὰν ἀερθέν·
 σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἴνεκα μοίρης. —
 15 Πρηνὸν [x]αὶ γλυκ[ύθ]υμο[v], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
 υἷον Καλλιτύχοιο μένει [δ]ῖ[ο]ν φάος ἄλλο,
 πρὶν στυγερ

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio
 cumulata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3
 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum.*
 αἰνούμενον vel αὐχούμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοισιν Boeckh;
 idem correxit CΥNCNON et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜΤΙΑΣ . ION — 6
 ΔΙΔΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΗΝΙΚΟ κτλ. corr. Keil. —
 8 ΔΙCΝΥΗΙΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, δυσωνύμους coniecit, ad-
 iectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΑ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod
 nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαῖ ἀνιγροῦ δαίμονος,
 ὃς ζωᾶς εἴλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est καθελεῖν τινα βίου. — Tertii
 epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΙΓΛΥΚΙΟΥ
 ΜΟΙΙ et 16 ΑΙ . Ν (Lebas Δ . . . ΦΑΟΣ) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ
 ΥΙ . ΡΙ . ΙΙΙΟΙ . ΙΟΙΝΙΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙΝCΙΘΙ, Ροσοκ ΕΓΥΗΡΟ ΛΙΥΠΟΙΟΙΝΙΙΑΩΑΝΑΝΟ
 ΙΙΙΒΟΙΟΙ. Lebasii lectioni πρὶν στυγερῆς ὑπὸ ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ.
 nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi,
 quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν
 δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενίκα - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπε-
 ρασεν, - ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ
 στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπε-
 δάσσαο τιμᾶς.

463. Crommyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

Φιλοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμάς
 λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχέ με·
 ἐπὶ τοῖσ[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσασ' ἔτη
 πέμπτῳ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
 5 ἄπαις, ἄνυμφος, ἠίδεος· ὅτῳ δ' ἔρωσ
 ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνησ γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demon-
 stravit Welcker. — 3 ΤΟΙC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἄκτη nomen mariti . . .]α χρησιτὴ [χαῖρε.

Ἦθεσιν, ο]ὐ πέπλοισι μετάρ[σιος
 Ἄκτη καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,
 ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο]ν,
 ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους
 5 ο]ὐ[δ'] ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes maritique in -ας desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἦδε, ἀλλ' κτλ. — 4 Π. Ζ 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης. — 5 | ΛΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

Ἄρτι ν]έας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θ[εῖα
 στέμ]ματα Κα[ρον]ε[ί]αις δερκομέ[νην θυσίαις
 μοῖρα θοῆ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἤρπασε κόλπων,
 οἷά τις εἰοβόρος διψᾶς ε
 5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον· ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
 ὀκτιαέτιν· θνήσκω δ' [ἐκ πυρετοῖο νόσου,
 μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
 Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἠρίον ἀ[γχι Διός·
 ἐνθάδε γάρ με σύνεννος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καὶ
 10 τοῦτό μου ἐν νούσσοις δῶρον ἀ[πέσχον ἐγώ·
 ἤρπ]ακεν οὖσαν ἀμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
 ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ρας] [πόρε μοι
 τοίνυν οὐ τύμ[βον] κατ[ὰ γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα
 χῶρον καὶ τὰ θεῶν δῶματα χρυσοπαγ[ῆ].
 Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΝΙΣΔΕΡΚ κτλ'. Καρνεῖαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. *Modo ad novas erigebatur spes, modo sacras (Iovis scilicet, cf. v. 8) infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit e. q. s.* Idemque indicavit Aeschyli *Agam.* v. 487, ubi Ζεὺς ὕπατος cum Apolline coniunctus adpellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛ/ Lebas. διψᾶς ἐχιδνα φιλεῖ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾶς ἔδακνε τέκνον. — 6 non certe e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant *Maenius Apollonius*. — 8 supplevi ex proximis. — 10 ΔΩΡΟΝ/ Lebas. — 11.. ΠΑΚΕΝ Lebas, suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, .ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πόμε μοι* in titulo Spartano infra n. 476,6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc domum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq̄ mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimilatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδης vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post χαῖρε in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκρατέος κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ]ορίην σ' ἐλθόντα πο[τ' ἦ]δε κέκευθ[εν,
Σώγενες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

I TOPIN . NTEΛΘΟΝΤΩΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΣΕΛΟΟΝ . Α . ΠΩΙ
ΔΕΚΕΚΓΥΟ Fourmont, quae composui. ἐμπορία dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κ]ούφ[η γα]ῖα κέκ[ευθ]ε τρι[ακο]στῶ λυκάβαντι
ὠ[μ]ὸν ἔτ' ὠδείνων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ] λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρί,
μητέρα [τῆ]ν μήπω πικρὸς [ἐμ]α[ρ]ψ' Αἰδης.

II fere saeculi. — 1 .. ΣΥΦΙ . ΛΙΑΚΕΚ .. ἘΤΡΙ .. | .. ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ ...
.. ΩΔ κτλ'. Male Boeckh οὐφιλία κέκληκε - ἡ Μοῖρ' ωδείνων κτλ'. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravida fuisse dici debebat; itaque ὠμὸν ἔτι-
φόρτον scripsi, opus nondum maturum. — Cetera bene correxit Boeckh,
v. 3 Πώλλαν φΑΛ | .. λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | .. ΒΥΑ, v. 4 .. ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ, ubi
sic interpretandum quam cum nondum mater esset mors abripuit.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur con-
iecerit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένου χαῖρε.
Λικιννία χαῖρε.

Λικιννία Ἐλένη χαῖρε.

*Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με παστῶν
 νύμφην καὶχ θαλάμων ἤρπασ' ἄφνωσ' Αἶδας,
 Πώλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπῶν μνημήια τέκνου.*

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

Πήγη χαῖρε.

*Τίχτομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὔνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι
 κα]ὶ [θ]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.*

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ΜΙΟΝΗΣΚΩΓΓΑ ΣΔΥΣΜ - - - - | ΙΣΥΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχοαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

*Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐπὶ σήματι τῷδε
 μοίρης ἀνβροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.*

II vel III saeculi; litterae ΕΣΓΩ.

471. Cleonis. Rangab. 2220. b ex Bursiani apographo. Baumeister *Philol.* IX 182.

Νομων[ί]α Μεγαλοπολι[τις] χαῖρε.

*Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος
 ὕμ]ν[η]σ' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,
 σή[ν δ'] ἀρετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπα[ρκῶς
 ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].
 5 αὐτὸς ἄρ' οὖν ἐκά[λ]ε[σ]σεν [ἄν]α[ξ σ]ε, Νομών[ι],
 Ὀ[λύμπου],
 τηκεδόνι στυγερ[ῆ]ι σῶμα μαραιομένην.*

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΓΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri posse male iudicat Keil *Bullet. acad. Petropolit.* XIV 178. — 2 .ΗΝΞ corr. Rang. — 3 ΞΗΜΑ\ΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ἰσχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero v. 3 οὔτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὔτις ἐπ' αἴαν. — 5 ΟΥΝΕΚΑΔΕ . ΞΕΝΑΣΓΕΝΟΜΩΝ . Ο. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalis satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Ultimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit οὔνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωλία, ἤγαγ' Ὀλύμπου
 τηκεδόνι στυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermæ* X 153.

Γ]λαυκατ[ία με μ]νᾶμα Κάλας [ἔθει' Ἀνθ[ίδα υἱός.
 Παι[δίας ἐπόει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

*473. Spartae, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermæ* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεῖς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖε,
 ἔγγονε Παίωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων·
 ὅστέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν
 Φοῖβος ἐπ' ἠιδέοις τείμια πάντα νέμων,
 ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης,
 σοὶ δὲ Λυκαονίῃ ἔνδιον ἦ Πιτάνη.

b. Πᾶσιν ἱστορίας ἀπ' ἐμῆς Ἑλλησιν ἀμύνων,
 ὑῶ ἐπαρκέ(σ)σαι ὄ[ς μό]νον ο[ὐ δυνάμην,

Titulus Luciano fere aequalis, cuius addidit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀττικὸς εἶναι. . ἠξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς . . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitane patet, Spartae pagum, non solum Dianae, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera ο fuit.

474. Spartae. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὄδ' εἰμ[ί],
οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἴδην·
ὦν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἣ δ' Ὑγία, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·
ἄρρενι δ' ἠιδέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,
ἣν Αἴδης φθονερός νόσφισεν αὐξομένον.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτης.

Epigramma elegantissimum π fere saeculi; litterae εσΩ. — 1 olim ἐπι coniciebam.

475. Spartae. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμῶν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἀν' ἀνδρῶν
καὶ πόντου σπεύσας συνεχῆ συκνὰ κύματα πλεῦσαι,
ὥς ἵνα σοί τι Τύχη δῶη καλὸν ἔξαπίνης που,
οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα
5 σὴ κατέχει Σπάρτη, πολὺ φίλτατος, ἀλλὰ Κορῶνη
γῆ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πεπρωμένον οἷ προφυγόντα,
τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.

1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartae. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. Athenaei v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.
Ἄγνη μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνή
πρώτας ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·
Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατήρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,
γίνατο δ' ἠιδέους τηλυγέτην τε κόρην.
5 πένθος δ' οὔτι ἐκῶν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·
μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,
ἀλλὰ με νηλειῶς τρισσῶν ἤρπαξεν ἀδελφῶν
μητρός τε γλυκερῆς κουριδῆς τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 dolore quidem adfeci matrem, sed invitus; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.

477. Magnae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

. αἰς Λακεδαιμόνο[ς
 κ]αὶ κλέος ἄμπε[δ]ί[ον·
 β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έγα σῆμα
 ο]υ δῶρον ἐλευθερί[ης
 5 Ἄργο]λικὸς στό[λ]ος ὥπασε δ' ἡμ[ῖν
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλ[ηι τάφον·

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refictum esse epigramma ait, nisi mavis ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptum statuere. — 1 sq. huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percrebuit. — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est. — 5 Ἀργολικός Boeckh. — 6 ΚΡΟΠΟΛΙ — 7 sq. pauca supersunt haec:

ΥΝΟΝΥ.ΜΙΠΥ---ΔΗΛΟC
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως·
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν Ἴουλον
 ἤρπασεν ἢ προπετῆς μοῖρα διωξαμένη
 5 Θειοφάνη Νιρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρήνατο [δ]αίμων
 ἄμφ[ω] πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΛΟC et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΜΦΙΟ corr. Jacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν μέγα σῆμα καλίπτει
 Εὐτυχὸν οἰκονόμον, πολλὴν φιλίην πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα φιλοδέσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

Ἄ σ[ο]ῖ μὲν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εὸ]ς ἐσθ[λῆ].
ἐξανύσαι ζήσασ]αν ἔτη δύο καὶ δέ[κ] ἀτα[ρ]πὸν
α[ἰ]εὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - εν κατὰ μάν[τιν

— — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — — —

5 ἐν] παλά[μαις ζ]ώντων γονέων πολὺ χεῖρον[α πάσ]χει
— — Δ — ΜΟC — — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτιο
— — σαν ἐπεὶ [γ] ἀὐτο[ί τ]ε πικ[ρ]ῶ μὲν πέν[θει
— — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἔρ — — — — ἀνπαύσωντα[ι.

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ΑCΕΙΜΕΝCΟΙΠΕΜ - ΘΩCΕCΘ
ΑΙ — 2 ΔΕΖΑΤΑΘΙΟΝ — 3 ΑΓΕΙ post θεοῖς videtur μάντεως epitheton
fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.
Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc
posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*
stitum parentium moritur. — 7 ΕΠΕΙΤΑΥΤΟΠΕΠΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΠ
ΑΥCΩΝΤΑΚ sententiam non adsequor.

481. Patris. C. I. 1553.

Δομιτίου Φαίδρου.

Τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες
ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε πανσόμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui
nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδησε
τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ·
ἦόνος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε·
ὦ ταχ[ι]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

1 CΥΕΧΟΥCΑ emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΗ
ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*
navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas (ὥρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος
A. P. VII 263,3 eodem significatu) *et cingulo soluto* (ζώνην λύεσθαι in
itinere subsistere Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur.* Tunc
forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,

Parca quae navigantem perdere voluisset morae impatiens. — Inter verba *ἑαυτοῦ* et *ἥνους* nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versum facere voluisse vel integrum facere non potuisse videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἥρωος πατήρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν
Πυθικὸς εἶδρυσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένου·
ἰ]ητροῦ πά[ντεσσι φί]λου, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ
nomen .]ρου, βιοτῆς τυτθὸν [ἐπαυραμένου.

π fere saeculi. — 1 πατήρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατήρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οἶνομα δ' Ἐκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΡΗΤΡΟΥΠΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπαυραμένου Boeckh.

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλης ἔστας' ἐπὶ Κιτύλῳ ἦδ' ἐπὶ Δέρμνι.
Κιτύλος. Δέρμνυς.

v saeculi ineuntis.

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egregie tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι κἀριστοκράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio obversata sit.

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[α]ε[ί]δαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]έθηκε θανό[ν]τι
Ὅσ[σ]ιλος, ὧ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

v saeculi. — 1 ολ . . ε | δα π Ross, ολιρε | πππ Schillbach. 'Ολασείδαι Rossii coniectura est haud certa. 'Ολαίδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia 'Ιολαίδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo λέθηκε Ross, //έθηκε Schillbach. Falso scripserunt έπέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 π4 ωι Keil idemque 'Οσσυλος nomen invenit conlato Coorum nomine 'Οσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 'Οικλείδαι nomen posuit, hunc versum sic scripsit ω φίλος ων πένθος κτλ'. Ross ως φίλος ως πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

'Αστοῖ[ς κ]αὶ ξείνοισι φανείς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti
ὄ]ς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοι[ς ἔ]πεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κείται vel Εὐκλος ὅδ' ἐστίν et v. 2 ὄς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοισι πέσεν Keil.

*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermæ* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατρίς δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νιέ,
Ποντιάς 'Ηράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένου
ἡμ[ετέρ]ων ἐγχερσὶ φίλων· ὄ[θεν οὐ] ποτ' ἐπαίνου
λησό]μεθ'. ἧ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἠγασάμην.
. . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἠγασάμην. Unus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

'Ὀν μεγάλ' αὐ]χίσασα πατρίς Θί[β]η ποτ' ἐ[σ]ώ[λπει
πρωτεύσειμπάσης 'Ελλάδος εἰς ἀρετήν,

πρὶν [διά]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὧι κε[χάρητο,
 ὦλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχ[η].
 5 οχων ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός,
 ἐν πολέμῳ κοσμ]έωγγῆς πατρίας δύναμιν.
 nomen viri] οἰκείαι γνώμη Θηβαῖος ἔτ[ευξεν].

IV fere saeculi. — 1 extr. ΓΟΥΤΕΤΩ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΛΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κεχάρητο Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulcra: quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5. ΩΙ ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 ΤΗ ΕΠΓΗΞ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εὐφροσύνην ἦσκουν νέος ὦν [. . . . nomen defuncti
 τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λικί]α[ς].
 θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι·
 πάππου] δ' εἰμὶ Εὐανορίδα, πατρὸς δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo definiri nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omissum est. — 2 ΔΙ Δ. Welcker *Syll.* 26 καὶ πᾶσιν ἐταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος prae-tulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εἰδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme *Archives des missions scientif.* 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἦνεσας ἦβ[αν]
 σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν·
 ἦ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
 δόγμασιν εὐξυνέτοις, [ώ]ς [θ]έμις, ἀλικίας·

- 5 αὖθι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
εἶκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμε[ι]ς.
κεῖσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

II fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἤνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὡς θέμις non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας-ἀλικίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγυνοθέτης in Charitesis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ
ἀλλὰ Τύχη κρείσσων ἐλπίδος [ὦκ'] ἐφάνη,
ἢ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἠφάνισ' υἱόν,
πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει.
5 ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἔ[τ]' Ἡρακλέους τρὶς ἐν ἄθλοις
ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλάισεν.
Πολύκλειτος ἐπόεισε.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ ΘΗ Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ . ΕΦΑ ΝΗ ὦκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἡρακλέους τρὶς ἀέθλοις. Iovi βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος
τύμβον, ὃς ἐμούσ[ο]ις γράμμασιν εὐξυνέτως
παιδείαν ἤσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
ἦθος Λαρύμνης προσφιλέως ἔθετο.
5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοτον λείποντα καθ' ἴβην
κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσεν πόλις.

2 ἐμμούσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φειτέρην εἰς ἦγα[γ]εν αὐλή[ν],
πατρὶ [δὲ] μητρὶ
. προφ[θ]ιμ[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ος ἔσπετο· τοῖς δ' ἔπι σῆμα
Νεικείας στενάχων γα[μβ]ρὸς ἔτευξε φίλος.
5 πρὸς [δ] ἔτι καὶ κούρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
Ἄν[θ]ί[τ]πη[ν] ἐρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ιμ[έν]η[ν].

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ... ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ teneo πατρὶ dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κοῦρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spreto. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΙΗΜΑΣΥ. ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄνθίπη Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ.. ΑΓΗΙΙ.. ΣΑΙ... ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῦνομα μέ[ν] Χαρίας, Θήβη πατρίς, ἀλλὰ θανόντα
Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 ΜΕΜ lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermas* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἔροσεν ἄ φερέκαρπος
Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα·

- τ]ὸν καὶ χθῶν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης
 λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.
 5 | ἄ θνατοὶ, κραδίην φ[αύ]λην ἔχει, ἣν δὲ νοῆτε
 κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖ[ς] Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — I ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ΕΝΝΕΟΤΑΙΟΝ testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἡ φερέκαρπος γενεή i. e. *filiorum ferax*, et si Ἐνεότας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficies scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιότης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τὸν an ὄν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

- a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυσ ἐνθ[άδε] κεῖμαι
 Καλλιτύχη, φθονερῶ δαίμονι χρησαμ[ένη]
 Μοῦσαι δὲ εὐχολαῖσιν ἐπήκοοι οὐ[κ] ἐγένοντο
 πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου· μοῖρα δὲ ἔχι με [πέδω]
 5 | Ἀσκραίῳ κρύψασα· τίς ἐλπίδ[α]ς οὐ[κ] ἐδάκρυσεν
 τὰς ἀτελῆς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμε[νος];
 b. Σουλπικίου ζακόροιο λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε] κεῖται
 Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας].

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

- Οὔτος Σωκάρτης Γορτύνιος [nomen patris
 παντοίης ἀρετῆς ἔξοχος ἠνίοχος,
 ὄν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐνὶ Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἠύκομος Σθενίη, φερτάτῳ Ἀύσονίων
 5 | εἰνηθεῖσ' ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους
 καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·
 ἀλλὰ ἔ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα
 ἦρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.

10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδυῖ[α
 ἔστησ' Εὐπραξίς, κῦδος ἔη πατρίδ[ι
 οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [ἔστί,
 μείζονα τῆδε πόλει κόσμον ἔθηκε γ[υνή.
 ψ(ηφίσματι) β(ουληῆς) δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter κ. — 1 10110 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτου υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτω Vlrichs et Poc. φερτάτη Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΕΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΔΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Euraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΔΕ omnes, ego ΤΗΙΙΔΕ, unde τῆσδε conicias. — ἔθηκε περί Vlrichs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

. συν]ήγαγεν αἰών
 συ]ζυγίην
 ὧν ὁ μὲν]ν, ἢ δ' ἄρα κόσμου
 κρέσσων ἠδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. *nunquam vita melius hominum par matrimonio coniunxit.* Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scientif.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νην γήραι καὶ καμάτῳ
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῶ] ἀμειβόμενοι φιλότητος
 σήματι τῶδ' ἔτα]ροι· μνημ' ἀρετῆς Ἑλικίων.
 Κορ]νούτου δις γυμνα[σιαρχήσαντος
] Θεσπιάδου.

III saeculi. — 3 ΜΕΝΟΙ Decharme, qua nisus lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — *sepulcrum levis est grati piique animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri,* coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα 'μὲν Ἑλλάς ἀπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quaeras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

501. Lebadeae. *Ephem.* 836. Lebas III 784. Keil *Syll.* p. 161.

Nomen defuncti . . .]ε χαῖρε.

Nomen ε]πήρατον, ἔξοχον ἄνδρα
 μικρὸς ὁ τύμβος ἐγὼ τήνδ' ὑπὸ γ]ῆν ἔλαχον,
 ὃν θέτο παῖς γενέτη κρατε]ρῶ, φρένα κοσμηθέντι
 παντοίαις ἀρεταῖς· τρεῖς γὰρ δεκ]άδας ἐνιαυτῶν,
 5 (οὔτω μοῖρα βραχὺν ν]ῆσε βίον μερόπων),
 ἔξανύσας πικροῖο] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε
 καὶ λάχος ἀθάνατον δέξ]ατο παρ μακάρων.
 ἀλλὰ φίλη γαμετῆ . . .]ρεία κεῖτε σὺν αὐτῶ
 ἢ ποτε nomen deae . . .] προφητεύσασα
 10 ὡ]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν
 ε]ὐφροσύνης ἔνεκεν.

iv fere saeculi. — 4 γΑΔΑΣ Pittaces, ΑΔΑΣ Lebas. — 8 δέξατο Buecheler. — 9 Iunonis sive Cereris Proserpinaeve fuit sacerdos, cf. Paus. IX 39, 4. 5. — 10 quae suis ex divitiis multa profudit mortalibus ut laeta sorte gauderent.

502. Prope Thebas. Tres sunt unius sarcophagi tituli, quorum primum ed. Boeckh C. I. 1656, reliquos addidit Leake *Travels in the northern Greece* tab. IX n. 40, eosdemque ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 236. Lebas II 557 - 559.

a. Μαρμαρέη λίθος ἰμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα
 Νήδυμον ὑπνον ἔχοντα κα[ῖ] ἐν [φθιμέ]νοισι παρόντα,
 ὃν δῆμος χρυσῶ στεφάνῳ [τε]ίμη[σε γεραίων
 βουλή ταύτῳ ἐπραξε παρη[γορίην νί]οῖ[ο·
 5 κεῖται σῶμα λέοντος ἀ[ρηιφίλῳ ἐπὶ φωτί.
 Ζώσιμος νῖος ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανοῦσιν,
 ἔμπνου φθενγομένην ἀδεῶς [μ' ἐχάραξε] σιδήρῳ.
 ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν,
 χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,
 10 δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῶ ταμείῳ δ[η](νάρια) μυρία.

b. Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,
 τειμῶντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,
 ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὔνομα τοῦμόν
 Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἡμερος ὄντως.

15 οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος ἄστατος αἰών,
 οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον ἧς δ' ἔλαχέν τις
 μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει καὶ γὰρ βασιλῆες.
 ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος εἴνεκ' ἐμεῖο,
 20 αἰμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

c. Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ μοι καλῶς ἔχει.
 κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος
 κακ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγῶς ὁ Νήδυμος,
 τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.

25 μύσιν θεῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν
 ἦν γὰρ θίγη τις εἰς ἀνοιξιν τὴν ἐμὴν,
 μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σποράς,
 ἀλλ' ἐγγένους ὄλοιτο πάνρειζον γένος.

III vel IV saeculi. — Recte Keil epigrammata sic disposuit, ut post mortem Nedymi (a), qui Zosimum habebat filium, Nedymus nepos (b), postremusque (c) Zosimus, qui antea Nedymum patrem sepeliverat, monumento hoc conditus sit. — 2 Νήδυμον et nomen proprium et adiectivum. — ΚΑ. ΕΝ... ΣΙΠΑΡ Leake, κα... θνοις τε π. Welcker, ΚΑ... ΕΝΟΙCΤΕΠ Lebas. Keil καὶ ἀθανάτοισι παρόντα scribens ipse parum hoc conveniens esse sensit. Si Welckeri, qui raptim descripsit, et Lebasii consensui tantum tribuendum est, scripserim καταφθιμένοις τε παρόντα. Interim posui quod ex Leakii apographo facilius quis coniciat. — 3 sq. suppl. Keil; v. 4 tamen extremum vocabulum incertum; tradunt omnes οἰc. Confert Keil C. I. 2775 b ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ - παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. — 5 extr. Lebas duas in lapide hastas vidit II; supplevit Keil: militem arguit leonis imago. — 6 θανόντων Keil, cf. v. 11. — 7 μ' ἐτέλεσσε Keil, ἀδεῶς interpretans ἀενδεῶς. Ego ad φθεγγομένην refero: loqui se ait cippus sine metu, ne quis laudibus invidet. — 9 ΟΥ Lebas, ο. ceteri, ὄν Keil. — 10 ΔΝ Leb. ΑΝ Welcker. — 16 sq. sic intellego: *instabile aevum est, quamquam haud fallente incedit vestigio, sed suum sibi proprium habet cursum: nam quam quisque sortitus est sortem, ea tenetur.* — 23 ΚΑΚ Lebas, ceteri ΚΑΙ. — 27 si probus esset poeta, scriberem μή γ' ἐλπίδων.

503. Chaeroneae. C. I. 1667. Stephani Reise cett. n. 35. Keil Syll. p. 192.

Χαίροις, Σώτηρε, καὶ ἐν θνητοῖσ[ι] ποθητέ.

θνητοῖς lapis. In promptu est explere numeros inserto ὦ ante Σώτηρε.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. πατήρ | Πιθαίου· μάτηρ [μ]νᾶμα | ἀνέθηκε
Ἄγεσίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ΓΜΞ et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΛΙ ΟΞ, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 Ἄγεσίας an Ἄγεσίας scribam dubito.

505. Tricca. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vssing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Πουτάλα Πουταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
᾿Ωλεο δὴ στυγερωῖ θανάτωι προλιποῦσα τοκῆα[ς,
Πωτάλα, ἐγγαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις·
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῆι μελέαι.
Ἐρμάου Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Tricca. Lebas III 1201.

a. Ἴχνος ἐπιστήσας, π]αροδοιπόρε, τοῦμὸν ἐπιγνοῦς
οὔνομ' ἀπερχόμενος στεῖχε κατ' ἀτραπιτον
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὃν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἴσθι nomen patris . . .]ου Γῆρον ὑπόντα τάφωι
5 ἤσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκλαπίω, ἂν ἐφύλαξεν
πᾶσι παρ' Ἑλλησιν δ]όξαν ἀειράμενος.
ἀλλὰ σὺ τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνοῦς ἄνδρα δίκαιον
ἴστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.

b. Πλου]τώνια Φερσεφόνεια
10 σεονεις πυλον

ησκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν
 πᾶσι παρ' Ἑλλησι]ν δόξαν ἀειράμενος,
 πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα ἐ]τῶν· καθα[ρ]ὰν δὲ φυλάξας
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονγες τάφον·
 15 τοῦνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖ]ς γένος ἐν πολιήταις
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φω]τὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρυν defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ erravit lapicida doricæ fortasse formæ ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ῶΤΟΣ quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum praetuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiatæ subiectum esse videbatur.

507. Tricca. C. I. 1778.

Φῶτα θεοῖς ἵκελον, στυγερῶν ἰήτορα νοῦσων
 μοίρη ὑπ' ἀτρέπτω Κίμβερα τύμβος ἔχει·
 ὄν πινυτὴ παράκοιτις ἀνηρὸν [γ]οό[ωσ]α
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΟΙΡΑ Pouqueville. ὀδίτα in-scita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Pouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius C forma utitur; Psalidae lectio Pouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Πα]ρθενίαν [λεί]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρῖσ[τ]ῆς
 ἠδὲ Πολυγνώ[του] κεῖται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod N habet formam paullo recentiore. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιπούσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
 Ιατρόν μ' ἐσορᾶς, φίλε, Βιθυνὸν πόλεως Νικαίας,

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω
 μένον ὧδ' [ἀπέ]τεισα,
 ἔξ[ηκοστὸν] καὶ πρῶ[τον ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ.. περινοστήσας et πε-
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἦρωα σὺν Ἀυτοβούλῳ τέκνῳ.
 ἦρωες χρηστοί, χαιρετε πάντοτ' ἐμοί.
 Θ]ν[ή]σκῳ, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem
 numeros adfectasse. — 2 ἦρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ΩΝΙΣΚΩ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*
 1849 p. 149.

- a. Ἄντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κούρα,
 ἦξεν εἰς Ἡλύσιον αὐτὸς ἀναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆες ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτυριν, ἠιθέων πάμπαν ἀρειοτιέρην
 5 ἀλλά με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηνωῖς μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ὶ] ζωῖς κῦδος ὀπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui accuratam tituli
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγέτημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ.. τέ μοι
 Νεικολεόντης Henzen, idemque matris nomen Ζηνωῖς esse voluit; recte
 fortasse. — 10 ἐν ζωῖς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

. αἱ δ' ἐπὶ τύμβ[ω]
 κείραντο πλοκάμο[υς Μοῦσα, Θέμ]ις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ. ΥΣΠΑΦΗΝΑΒ. . . . Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίᾳ καὶ ἀοιδᾷ,
 τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσίνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβω
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ὴ τῆ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίψας
 κῆμε ἀνέσθητος ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος,
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν ὧδε κλαιόντων μοίρη[ν].
 σ[εμνó]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τ]' ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΗ ΓΤΗ ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ . ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ — ΜΟΙΡΗΣ ΤΑΤΑΖΑΓΗΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ . . ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2. — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἄδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἤροσε δ' αὐ[τ]άν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μέ]ναν,
 τίκτε δ' ἐνὶ κλ[άρ]οις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 υἱοῦ τῶν ὀσίων ἀντίασεν κτερέων·
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθυι τοῦτο παρ' Αἰδα
 εἶ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΠΠΙΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est ρ. — ΩΔΙΠΠΩΝ.

515. Pydnae. C. I. Add. II 1957 b.

Ἄρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς
μνείας χάριν.

Τῆδε καταφθιμένους διδύμους, δύο φῶτας ἀρίστους
Εἰάρινον τύμβος καὶ Σπόρον εἰς ἔλαχεν·
πατρὶς δὲ Ἡράκλεια καὶ Ἄρτεμίδωρος ὁ τεύξας
λαῖνον ἀμφοτέροις βωμὸν [ὑ]περθε τάφου.

πi fere p. Chr. n. saeculi sunt litterae. — 3 Boeckh: *Heracleam intellege vicinam* i. e. in Lyncestorum finibus positam.

516. Aegis sive Edessae. C. I. 1998.

Ἦδε πέτρος κεύθει Γραφικοῦ δέμας, ε[ἰς μακ]άρων δέ
ψυχὴν θεσπεσίην θῆκε θεὸς πεδ[ί]ον,
οὔνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἡγαθέοις δὲ πολεῖταις
πρῶτα φέρων πινυτῆς κῆδος ἐκαρπίσατο·
5 εὔξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἰμερτὴν παράκοιτιν
τοῦδε λαχεῖν τύμβου, γήραος εὔτε τύχοι.
Χαῖρε Γραφικέ.

πi fere saeculi. — 1 suppl. Boeckh.

517. Edessae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 216.

a. Καστρίκιόν με Φίλιππον ἐτύμβευσεν Τίτος υἱὸς
Εἰονίου πελάγους ἄνχι καταφθίμενον·
ὅστέα δ' ἐνθάδ' ἐνεικεν, ἐπεὶ γλυκὺ καὶ μετὰ μοῖραν,
οὐχὶ μόνον ζωῆς πατριὸν ἐστ' ἔδαφος.

5 b. Ἠδαίαν Εὐκλείας τὴν καὶ Μαρίαν με θανοῦσαν,
μητέρα τὴν ἰδίην υἱὸς ἔθαψε Τίτος,
ὀκτωκαιδέκτης λειφθεὶς νέος, (ὅστ' αὖ δὲ πατρός
εἰσενέθηκεν ἐμοὶ Δυρραχίου κομίσας)
ἦχι Φίλιππον ἔθαψεν, ἐμὸν πόσιν· ἀλλὰ τροφείων
10 μνησθεὶς ἀμφοτέροις τύμβον ἔχωσεν ἕνα.

c. Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον ἴσθι Φιλίππου
πατρὸς Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας.

d. Πατρίς μὲν μοι Ἔδεσσα, τὸ δ' οὖνομα Κλαυδία Γράπτη·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ' ἐγὼ σύγγαμος οὔσα Τίτου.

III vel IV saeculi videtur editori titulus esse. — 5 Ἠδαία nomen suspectum habeo. — 7 molestissima parenthesis; nam ἤχι adverbium (v. 8) revocat legentem ad v. 6.

518. Thessalonicae. Miller *Revue archéol.* 1865 II 66.

Νουμήνιος Κοίνου.

Ἡματι [μὲ]ν γενόμεν, ὧι καὶ κλυτότο[ξ]ος Ἀπόλ[λων,
τεσσα[ρ]ακαιδεχέτης δ' ἐ[ξέ]λιπον [β]ιοτήν·
τα]ῖα[ῶι] δ' ὧι γενόμεν [θ]άρον ἡματι, τηνίκα Φοίβωι
ἄστοι πανδήμους ἐ[ξ]ετέλουν θυσίας.

I vel II a. Chr. n. saeculi. — Κοῖνος patris nomen apud Macedones haud inusitatum, unde non debebat editor Κοίνου corrigere. — 1 ΛΙΦΝ — ΤΟΕΟΣΑΠΟΛΗ — 2 ΤΕΣΣΑΟΑ — ΕΣΓΛΙΠΟΝΕΙΟΤΗΝ — 3 ΔΥΤΗ — ΟΑΝΟΝ — 4 ΕΕΕΤΕ omnia haec bene emendavit editor. — Septimo mensis die natus septimo obiit Numenius ad bis septimum annum vita provecta; ἐβδομαγενῆ etiam Platonem perhiberi sciunt omnes.

519. Thessalonicae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 288.

Διογένης Ἡρακλείδου Μακεδών.

Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν ἔβησ δόμον Ἀίδος, οὐπω
εἴκοσ' ἐτῶν, μῆνα[ς] δ' ἔξ ἔτι λει[π]όμενος,
Δι[ό]γενες· [π]έν[θο]ς δὲ [λ]υ[γρὸ]ν στυγ[νό]ν τε [γο]νεῦσ[ιν]
κάλλιπες ἀ[ί]διον γήραι τε[ιρο]μέν[οις].
5 ἀλλ' [ο]ὐκ ἔστι τύχην προ[οφ]υγεῖν καὶ δαίμ[ο]να [θ]νητ[οῖς],
οὐδὲ παρώσ[α]σ[θα]ι μ[όρ]σιμ[ο]ν [ἦν] τὸ χρε[ῖ]ον.

Litterae vulgares. — 2 ΜΗΝΑΧ — ΛΕΠΙΟΜΕΝΟΣ — 3 ΔΙΓΕΝΕΣΓΕΝΟ
. ΣΔΕΔΥΤΙ ΝΣΤΥΓΙ . ΝΤΕΤ ΝΕΥΣ — 4 ΤΕΝ . . ΜΕΝ — 5 ΠΡ . ΙΥΓΕΙΝ — 6 ΠΑΡΩ
ΣΛΣΟΛΙΗΜ ΙΣΙΜ Ν ΙΤΟΧΡΕ ἦν τὸ χρεῖν Vseneg.

520. Thessalonicae. C. I. 1973.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν ἐπώνυμον ἔσκε γυναικί

εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.
 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτροπος αὐτῆ
 5 οἷ τ' αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
 σὺν φιλίῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
 τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν.

ἐὰν δέ τις ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατε-
 θῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσ[αι τὴν σ]ορῶν, δώσει
 τῷ ἱερωτάτῳ τάμειψ (δην.) μυ(ρία) ,β (δισχίλια).

Litterae vulgares. — Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo haec supersunt:

I. . N. I. C. L. I. I. Z. A. C. I. O

Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit.

521. Thessalonicae. C. I. 1966.

Μοῖραι καὶ Λύθη με κατήγαγον εἰς Αἶδαο,
 οὐπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὤρης
 γευσάμενον ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

Litterae vulgares. — 3 male correxerunt γευσάμενον. Epigramma enim olim in virginis sepulcro scriptum nunc in iuvenis usum conver-
 sum est.

522. Thessalonicae. C. I. 1988.

a. Κύματ[α] πορθμεύσας κείμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουνδίων
 γῆ πατρίδι κρυφθεῖς συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας,
 τ[ρ]ίς δέκα[το]ν πλήσας ἐτέων τὸ πανύστατ[α] βαῖν[ο]ν,
 λ]ύπην μ[η]τ[ρ]ὶ [λ]ι[π]ῶν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖς, ἐ[τάρ]ο[ι]σιν
 5 δίχα μάχης ζήσας· ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν
 πολλοὺς ε[ἶ]ς φιλέω]ν ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἔτα[ί]ρους·
 ο[ὐ]τε [γυν]ῆκ' ἔλαβον, ἐ[ζ]ῆσα [δ] ἐν εὐσεβίῃσιν·
 ἀλλ' ὅ[τ] ἀ[π]ητήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,
 δῆ] λά[κο]ν [ώ]ρ[κ]ι[κ]ῶς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·
 10 'μητέραν εὐσεβί[η] πολλῇ διασώσαθ', ἰκνοῦ[σ]μαι,
 εἰδότες ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως ὅτι λήγει·
 σώματα γὰρ κατέλυσε Δίκη, ψυ[χῆ] δὲ πρόπασα
 ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πωτωμένη πάντ' ἐπακούει.'

b. *Εὐδαίμων [Σε]κουνδίων Θεσσαλονικεὺς ἐντάδε κείμαι,*
 15 *μήτε δίκην εἶπας, μήτε γυναῖκα λαβών·*
ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότου μέτρα [λ]είψας·
καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

Titulus admodum recens pessime ex lapide descriptus est. — 2 ΜΑΙ ΝΟCΙ — ΤΡΟ — 3 ΔΕΚΑΩΝ et extr. ΒΑΙΝΩΝ corr. Hermann (*Progr. Lips.* 1833 p. 12), nisi quod δεκάτων necessarium non putavi. — 4 ΔΥΠΗ ΝΜΝΤΟΙΛΙΒΩΝ μητρί scripsi, μὲν προλιπών Boeckh. Mater in tertio eiusdem sepulcri titulo memoratur Ἰουλία Σεκούδα Πο. Αἰλίω Πωλίωφι μετὰ τῶν τέκνων. — ΚΑΡΑΣΙ — ΕΙΔΙΟΝCΙΝ βροτοῖσι πόθησιν Boeckh. At verba proxima δίχα μάχης ἔζησα postulant quo referantur. — 5 CΥΝΤΙΟC συμβίοις Boeckh, συμπλοίοις Hermann; emendatio incerta. — ΠΟΠΑΣΙΝ. — 6 ΕΚΦΙΛΙΟΝ corr. Boeckh. — ΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥC corr. Boeckh. — 7 ΠΟCΕΚ Hermann emendationem recepi, etsi difficiliorem certam tamen ex v. 15. — ΕΤΗΣΑΛΕΝΕΥCΕΒΙΗCΙΝ. ΟΥC ους syllaba ex antecedenti versu huc delata esse videtur. — 8 ΔΑΜΟΝΑΓΙΗ quae scripsi certa non sunt; certa tamen sententia, quam non intellexerunt, coll. epigr. Apameensi supra n. 387 τὸ δ' ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος, eiusdemque tituli verba ἀμαχος ἐβίωσα μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν conferri possunt cum Secundionis laude v. 4 sq. — ΛΟΥΝΑΙ — 9 ΛΑΒΕΝΟΡΚΙΧΩC ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκηκῶς Hermann, ἀλλά γ' ἐνωρκηκῶς Boeckh. Dicendi verbum, si v. 8 bene refeci, necessarium est; λάκον num fuerit dubito. — 10 ΒΙΝ — ΙΚΝΟΥΕΜΑΙ sigmatismum qui fuisse videtur retinui. — 12 Α. Ρ. VII 388 ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν, unde vanos esse patet Hermann scrupulos. — ΨΥΔΕ et 13 ΥΛΟΥ corr. Boeckh. — 14 ΟΕΚΟΥΝ ὁ Σεκουνδίων Boeckh. — 16 ΔΕΙΨΑC.

523. Prope Thessalonicam. C. I. 1958.

Ἀὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα
τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὐτῇ καὶ
φιλίῳ ἀνδρὶ
τοῦνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα
μῆνας·
κεῖσαι ἐν κοινῷ τάφῳ, ἄξιός ἦς ἐγένου σοφίας.
εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ
ταμείῳ προστίμου (δην.) ψν.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis referunt speciem. — 3 ἐγείου Boeckh, at cf. supra n. 167.

524. Prope Thessalonicam. C. I. 1960.

Ουλπιος Ἀγαθόμορος χρηστῇ τῇ συμβίῳ.
 χρηστὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε κοσμοῦμαι λίθῳ.
 μνείας χάριν.

Vide ad titulum praecedentem. — Tetrametrum iambicum facere voluisse scriptorem auctor est Wilamowitz.

525. In vico Conduriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 479.

Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ τόδε σῆμα θανούσῃ
 θῆκε Λυκειανῇ μνημοσύνης ἕνεκεν,
 ἢ συμ[βίω]σεν ἔτη δέκα, πέντε δὲ μῆνας,
 σωφροσύνης [ἀρ]ετὴν ἤθεσιν [ἀραμένη].

Supplevit Heuzey. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 σωφροσύνης μελέτην proposuit, at cf. epigr. Phrygium supra n. 384 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἐμὸς γαμέτης. Participio ἀραμένη fortasse δειξαμένη praestat.

526. Apud Berrhoen. Delacoulanche *Archives des missions scientif.* 1858 VII 266.

Ἐνθα νέκυς κεῖμε Φιλήρεμος, ὃν ἐπόθησεν
 δεσποσύνη Τύχης, καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτο[ί]
 ζωῆς, καὶ θανάτου ἀναπόστατος τούτου ἐγενήθη.
 Ἐρμιόνη με ἔθηκε γυνή· [παρ]ά[γ]ων χαίροις παροδεῖτα.

1 Φιλήρεμος nomen esse moneo contra Diltheium *Mus. Rh.* XXVII 416, cf. tit. Thessalonic. supra n. 522 κίματα πορθμεύσας κεῖμαι νέκυς ἔνθα Σεκουνδίων. — *Quem Fortuna domina ad sese revocavit desiderio capta, quemque ipsi dei e vita seduxerunt.* — 2 ΑΥΤΟΥ — 4... ΑΙΩΝ παράγων displicet; quid fuerit nescio. Clausula eadem in eiusdem tituli Thessalonicensis v. 17 καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

527. Berrhoae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 268.

᾽Ω]κυμόρου πινυτοῦ. Κρισπίνου [ἐνθά]δε σῆμα,
 ᾗ οἶπαι [π]έδων γένο[ς] μετόπισθε φανῖτε·
 ἄμφω [γὰρ] προτέρους κῆρ ὀλοῇ δάμασ[εν]

5 τ]οῖν[ε]κά μιν στήλην γράψατο [Σω]ζομένη
κουριδίη [με]ρόπεσσι κὲ ἔσσομένοισι πνθῆσ[θαι].

2 ΓΕΔΩΝ — 3 ΑΜΦΩΙ .. — 4 qualem verborum structuram sibi informaverit scriptor nescio. — .ΟΖΟ.

528. Haskevi prope Philippopolin. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 26 n. 58.

Ἀμφοτέρων τόδε σῆμα Σαβείνης Αἰμιλιανοῦ τε,
ἀνδρὸς κυδαλίμου καὶ πινυτῆς ἀλόχου.

529. Mahalé apud Philippopolin. Anaglypho vir exsculptus altera manu coronam altera gladium tenens. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 11 n. 15, qui partem priorem quae supra anaglyphum scripta est ex Tzoucalae, alteram ex suo edidit apographo.

Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι, πατρίς δέ μου Θεσσαλονίκη·
ἔκτινε με δαίμων, οὐχ ὁ ἐπίλορκος Πίννας·
μηκέτι κανχάσθω· ἐγὼ ἔσχον σύνοπλο[ν] Πολυνείκην,
ὃς πτείνας Πίνναν ἐξεδίκησεν ἐμέ.

5 κα[ῖ] Θάλλος προέστη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέ[λι]πεν [Βίκτωρ.

Idem argumentum in epigrammatis Trallensibus supra n. 290 et 291. Gloriatur Victor non Pinnae adversario, sed fato se occubuisse; at, inquit, non iam superbiae, nam Polynicen reliqui sodalem caedem meam ultum. Itaque Pinnae aut eodem certaminis die aut paullo post cecidit, utique vero ante positum Victoris monumentum. — 3 ΣΥΝΟΠΛΟΙΣ . . . Tzoucalas σύν praepositione in errorem inductus est. — Quae sub anaglypho scripta secuntur non vidit Dumont arte coniuncta esse cum superioribus. — 5 ΚΑΤΕ | . . . ΠΕΝ//III.

530. Kararizi, nunc Philippopoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 24 n. 53.

Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε, δαήμενε τίς πόθεν εἰμεί,
Λαδικίης πάτρις εἰμί, τουνομα Κυρίλλα,
οἰκοδόμου αλοχὸς Εἰκλαδίου, ὃς με θανοῦσαν
ἔκρουψεν

Ἀν(ρηλία) Κυρήλα Χρηστιανή
πιστὴ ἀείμνηστος.

2 patriae cum Laodiceae, πάτρις est πάτρης, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟΙΩ...ΟΙΕ | ΛΟΙΠ////ΟΓΕΝ//// quae non expedio. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisis sed grandioribus litteris.

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μόλις ποτὲ ἡὔρον δεσπότη[ην] εὐνούστατον
 Τρύφωνα μου τὸ κάλλος ἠφάνισ[ε]ν·
 εἰς [γ]ῆν ὄρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ῥοπῆ τοῦ κρίττονος
 [πρὸς οὐρανὸν κτλ'.

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ.. | ΞΩΓΟΣΜΟΥΤΟ
 — 3 ΤΗΝΟΡΩ erunt quibus alia sententia latere videatur.

532. Perinthi. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πολίεσσι τέχνην [ἦσ]κησα πρὸ πάνι[ων]
 ψιφιδ[έ]τας δώροις Παλλάδος [ἀρ]άμενος·
 οἷα λιπῶν βουλῆς συνέδρον Πρόκλον ἰσότηχρόν μοι,
 ὀγδ[ω]κοντούτης [nomen defuncti et moriendi verbum].

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer.
 — 2 ψιφιδέτης Boeckh, qui participium posuit εὐράμενος. — 4 Boeckh
 exempli causa τοῖδε τάφοιο λαχών.

533. Perinthi. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ὦ φίλε, μ[ὴ] . . . τ]αχί, μ[ὴ] με [τα]ρ[έ]λθης
 γυνῶτι] βίου τὸ τέλος. χαῖρε [λ]έ[γων].
 Παγιδ[α]φρος Μάρωτι ἐκ τῶν Μάρωνος
 υρείας χάριν.

1 extr. ΠΑΡ... οὐ με παρελθης inde ab Theocrito usitata est ver-
 sum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ.. et hic et in v. 1 etiam alia latere posse
 quivis intellegit; cf. supra n. 344,3 γυνῶτι τέλος βίου et orac. Sibyll.
 fr. 1 2 βίον τέλος οὐκ ἐπαύοντες.

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομιτίου, φύσι δὲ Ἐπικράτους, γραμματικὸς
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρος μούσησιν ἐνιπρέψας, Θεόδωρε,
τὴν κοινὴν πάντων ἤλθες ἀταρπιτὸν ἔπι·
πάτρι σοι γένεος Βειθύνιον, ἐν δ' ἄρ' Ἀθήναις
γραμματικῆς τέχνης οὔνομ' ἔδεξο μέγα·
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦραο, καὶ σε θανόντα
μήτηρ ὡς λαγῆσιν θήκατο δεξαμένη.
Δούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆϊ' ἔγραψεν,
σῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπαυστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟC quod non correxerunt editores. —
2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἔπι an ἐπ' ἀτραπιτόν. — 8 pro
γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde
ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀριστάρχου [κεῖτ]αι πολία[ρ]χος [ἐχ]έφρων,
ἔξοχα τὸν ῥ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώκιν.
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιρχία instituta est, cf. Boecking *Not. dignit.* I 174. — 1 ΛΙΑΙΧΟC//ΛΕΦΡΩΝ Dumont, ΛΙΑΙΧC CΛΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab initio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum Basiliae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot *Inscr. inéd. des côtes de la mer noire* n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς τίμβῳ ὑπὸ τῶδε τέθαμμαι
εἰκοσέτης Ἀκύλας πατρὶ λιπὼν ὀδύνας.

Ζῆ, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἄς φθονερός τοι
 δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ωπασε γηροκόμους.
 ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΣΕΤΗΣ et 3 ΤΟΒ ΟΟΓΓ. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society X new series* p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. *Christ Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ἦν] τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερεήνη,
 ἧῶτις ἔην, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,
 μανύσ[ει λίθ]ος ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην·
 πάτρα μοι πέλεται ματρόπολις Εὐξείνιοι,
 5 αστυ περικλήιστον ἐνμελίαο Τόμ[οιο].
 οὐνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάη[μαι] ἀνακτος
 Ἴπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 ὅσ]τις et ἐξερεεῖνει Spratt. ΕΖΙΕΕΗΝΗ Weick, unde et εἴ τις et ὅστις - ἐξερεήνη scribere poteris neque minus ἦν τις - ἐξερεήνη. — 2 ΤΙΤΕΡΕΖΑ Weick. — 3 μ]άνυσον τοςάδε Spratt. ΙΑΝΥC... ΟΟCΑΔΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανύσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 τομε Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δὴ Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝCΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἕλληνας ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ ΙΠΙΙ Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theodosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καὶ σευ
 πάντα λέλπειτ' ἀρετῆς, οἷς ἐπι τρυχό[μ]ε[θα],
 ἴθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρ]ὶν ἐν ἑμῆν
 τέρπουσαι νυνεὶ θρηνολογοῦσι, τάλαν.
 5 ματέρει πένθος ἔφυς, λύπα πατρί· [οἷ]α δὲ δένδρου
 κλῶν [νῦ]ν ἐκλάσθης] ἐ[κτ]ομος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων· ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθος, [ᾧ]σπε[ρ]
πᾶσι πάρος ζώων ἧς σ[ὺ] προσηνότατος.

π fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτροχόμεθα. — 3 ΣΕΑΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΑ — ΕΔΡΟΜΟΣ ἔνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ᾧσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

Τειμόθεος Δασεῖος χαῖρε.

Τειμόθεος, ὁ πάτρας ὄσιος φύς, παῖς δὲ Δασεῖος,
τρῖς δεκά[σ]δας ἐτέων τερματίσας ἔθανες·
ἅ τάλαν, οἰκτεῖρω σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ν]ῦν δὲ σὺν ἡρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

π p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Anglus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεύς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΩΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλία, οἱ' ἔπαθες. — 4 ΠΥΝ η]ῦν δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σύγ' ἡρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τειμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Αὐτό με γενομένην [γλυ]κεροῦ βιότου κατὰ δῶ[μα]
ἀνδρὸς κουριδίου μοίρη [σ]βέσε, ᾧκύμορος δὲ
πεντεκα[ι]εικοσέτης δόμον Ἄιδος ἀ[σ]τυφελίχτου
ἤλυθον, Ἄτρ . ο . . . διοιὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα
5 αρι νεηγενέας, [αὐτὴ δ' Ἄ]πρώνια δύσμορός [εἰμι.
οἴμμοι
π]αίδων [ν]ηπ[ιάχων, π]όσιος θυμαρέος ἐ[σθλοῦ,
ἡδὲ] νέας ἄρης καὶ φ

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γευόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirmant testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Α. ΚΕΡΟΥ — ΔΩΠΙ. — 2 σβέσε Koehler. — 4 ΑΤΡ. Φ... nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo cumque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thracicorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΛΑ... ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΔΩΝΗΠ... | ΟΠ ΟΙ ΠΟΣΙΟΣ Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλαῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΛΙ... | .ΡΥΤΙΜΙ... Γ... .

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι ὅ[ς] αὐτός.

Ἀχιλλεὺς κατέθηκεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ... ΝΗ... ΙΘ... | . ΣΑΥΤΟΣ. Boeckh Ζεῖ... (nomen defuncti) νήπιος αὐτως. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ CHRISTIANA.

542. Spartae. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς κεκλημένη
 ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐκλιπεῖν βίον,
 λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας μέρος,
 μή τις γε σῶμα σώματος [τοῦμοῦ πέλας
 5 κεῖσθαι ἐάσῃ· μῦθος ἐς[κεῖσθαι θέλω·
 πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων Ζεὺς ἔφν,
 ὡς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγγέλου τύχης
 ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπιγελῶν ἀβρύνεται,
 τοῦ δ[ῆ] κεραυνώσεις [ἐχθιστον δέμας,
 10 ἐπεγγελαῖν, ὅπως ἐμοὶ κείνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonicæ aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 ΔΙΙ corr. Buecheler.

543. In Pyrgetho vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

— — — — —
 ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρετῶν,
 εὐθυτάτην πίστιν ἠδὲ φιλοξενίην
 τῶν μετὰ καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς ἐς βίον ἄλλον,
 ξείνοισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφᾶς ἀρετῶν ἀπὸ πασᾶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτησι, cui recte obloquitur Keil: *in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.*

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροτοφθό[ρ]ο[ς] ἤρπασεν Ἄιδ[ης],
 Σέμνην [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφίλα[τ] ἔν αὐτῇ.

· · · · ·
 Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν· χέρετε παροδίτε.

1 BE — φθο. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΑΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quæ ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῆ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλαμεν αὐτήν. — 3 extrema littera τ superest.

*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

a. Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔργι
 Χρύσην Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.
 Μὴ λάθῃς μογέων, εἵπερ ἀνῦξε χρία κατεπίγει,
 4 ἀλλ' ἐνπρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθεν θύρα σήματι τῷδε.

- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῶξε πάντοθεν ἀ[νύξη·
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμε[νον].*

5 ANYΞENHHEΛHIANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiat sepulcrum. — Addidit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φιλόξενον καὶ φιλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

V. ITALIAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

MELIORIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

- a. Αἶν[ητῆ] πατρὶς Λυ[κί]ων ἔλοχεύσατο [γαῖα,
ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρά[γματ' ἀναγράφ]εται
σοί,) μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίου πάλιν [ἦμμ' ἀπο]πέμπει,
4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ι] θαπτόμενο[ν].
- b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
οὐδ' ὀλολυγαῖα νυκτερὶς ἀμπέταται,
ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χαρίεν περι ρίσκον ἀνέρπει,
κυκλόθεν εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον
πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρὴ μινυρίστρια ἀηδῶν
10 καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονὶς ἢ τε λιγύπνους
ἀκρὶς ἀπὸ στήθους ἴδὺ χέουσα μέλος.
Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,
οφρα καὶ ἰν' Αἴδη τερπνὸν ἔχοιμι τόπον·
15 τᾶλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτην,
οἴχηται πλὴν ἂ <πρὶν> ζῶν ἀπεκαρπισάμην.
- c. Πατὴρ Πάτρων μὲν, Ἀπποληῖα δ' ἐγώ·
τεκνῶ δὲ δισὰ τέκνα, πατέρα δ' εὐ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὲ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ια]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ]ων [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Μ. Αὐρήλιος Ἀγησίλαος τῷ συμπολείτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N ΠΑΤΡΙC ΛΥ
 ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ
 ΑΔΕΝΤΙΜΑΙC ΠΡΑ
 ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ
 ΕΞΘ ΛΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ
 ΠΕΜΕΠΙCΕΥΠΑ
 Θ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum.* — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (πᾶν δένδρον v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae ad Gallinas dicitur. — 15 κατέκτην integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΚΗΤΑΙ probam formam in ὤχετο mutabant; probabilius πρίν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἴα σου, Πώμπιλλα, [κ]αὶ [εἶ]ς κρίνα βλα[σ]τεῖσειεν
 ὁστέα, κα[ὶ] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοισ[ι] ῥόδων
 ἠδυπνόου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγηράτου ἀμαράντ[ου],
 κεῖς καλὰ βλ[α]στήσαις ἀνθεα λευκοίου,
 5 ὡς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτωι θ' ὑακίνθωι
 κ]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνο[ι]ς ἀνθος ἔχοι τι χρόνος.

ἤδε γ]ά[ρ], ἠνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλυε Φίλιππος
 λούσθιον ἀκροτάτοις χε[ί]λαι προσπελάσας,
 σ[τᾶ]σα [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπτιλλ[α]
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λα]βεν θά[ν]α[τ]ου.
 τ]οίην [συ]ζυ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έν]
 Πώμπτιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έ]κ]οντα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπευχόμενον διὰ παντός[ς],
 συνκεράσαι ψυχ[ῆ]ι πνεῦμα φιλανδροπάτη.

b. Εστρεψεν μοιραῶν μία νήματ[α, καὶ τὸν ἄτεγ]κτ[ον]
 16 αῖς ἰδίαις εὐχαῖς [ἦ] μ[ία] θέλξ' Αἰδην,
 ἦ] περίφρω[ν Πώ]μπ[τ]ιλλα
 ἦ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐξέ]λιπεν.

I p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla
 (l. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
 pro cuius vita vitam pensare precanti
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θάλλοις scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-
 λούς, quod non intellego, v. 8 λούσθιον pro λήθην vel σιγήν (Franz), v. 11
 τοίην cum Franzio pro οίην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγηράντου Franz,
 quo nihil opus est; novi titulum atticum IV saec., quem nuper a Leone
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγή-
 ρατος: τύμβω δέ κτλ'. — 7 - - Α ΗΝΙΚΑ — 10 ΘΑ ΙΑ ΟΥ — 13 sq. con-
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ὡς ὄδ' εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεῖς αὔραις ἀδύλοις γενναίας ἀλόχοιο. — 15 ΝΗΜΑΤ Ν . . . Ι
 . . . ΙΚΤΥ supplevi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora
 et Muratori, qui horum carminum paucula frustula habet, ΑΙΣ tradunt.
 — ΧΑΙΣ . ΙΜ . . . ἦ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΙΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ ΚΟ
 Ν Lebas ἦ περίφρων Π., Φιλίππου χρηστὴ ἀκοιτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathopus et Licinia Nomas fil(io) optimo piissim(o).

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτω ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος ἀνχηρῆ, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψουχα καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐείβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

Ὁ κλεινὸς ἴνις βασιλέων Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος,
ὧ γαῖα πατρ[ί]ς Κασπίας παρὰ κλή[θ]ρα,
Ἰβηρ Ἰβηρος ἐνθαδὶ τετάρχεται
5 πόλιν παρ' ἱρήν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνοσ νᾶμα.
Θάν[ε]ν δ' ὀπαδὸς Ἀυσόνων ἀγητ[ῆ]ρι
μολῶν ἄνακ[τι Π]αρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην,
πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηῖω λύθρῳ,
10 ἴφθιμον αἰαῖ χεῖρα δουρὶ κα[ὶ τ]ό[ξ]ω[ι]
καὶ φασγάνῳ κνώδοντι πεζὸς ἱπ[πεύ]ς τε
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11⁵/₆) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique reciperavisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΗΣ — ΚΛΗΘΡΑΣ qua forma offensus Meineke Κασπίοις παρὰ κλήθροις coniecit; at nec dativus satis aptus est nec κλήθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἰβηρ Ἰβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν ὄλβιος ἐκ μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amazaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae facto minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius . . . hic est crematus, ossa relata domi.* — Νικάνωρ pro Νικάτωρ conii. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26,117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur.* At cf. Dionis loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀρειτόλμω, inepte Franz ἀγακλειτῶν. Adiectivo si opus est, unum invenies litterarum vestigiis aptum ἀρήϊωι, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis et imperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΠΝΑΡΘΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΠΕΖΟCΙΠΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periisseque mortis Amazaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθάνγελος ὠνίρ,
 μυρόμενος φιλίην τερπνοτάτην ἀλόχου,
 μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Δάψιλος ἄμφω
 ἢ δ' ὅσσοι σ' ἐφίλουν κῆπόθεον δι' ὄλου.
 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολιὴν [τίλ]λουσα καθ' ὥραν
 ἠρίον ἀμφὶ τῶν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
 ἄλλο.
- b. Κεῖσαι δὴ, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆας
 ἠδὲ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλῆ,
 νόσου ὑπὸ στυγερῆς δεδασμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτροτάτη
 γραῖα δ' ἀνήκεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
 ἀμφὶ τετὴν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

II vel III saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 μύρονται M. κ. Δ. ἄμφω ἀδελφοί, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diar. litt. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνηρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρον
 λειτὸς ἢ δ' ἑξαπίνης τύμβος ἄναυδον ἔχει,
 καὶ κεῖται λίθος ὡς ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος
 Μοῦσα καλή, κούφη σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;
 6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,
 νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;
 ὤλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ὄμματα ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρῦσον οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
 10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλεται.
 ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμοροὶ ἐσθλῆς
 ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄδηλα τύχης·

Petroniae Musae.

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniam referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥΣ Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥΣ Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. e. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῶ Ἴρωι πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
 ἔξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένω·
 Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πατρὸς ἀπάνευθε Μυρίνης
 θάψε τε καὶ μουσῶν εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic *fato abreptum sepelivit pater*, sed *fatum sepelivit*, *pater monumentum posuit*. Moriendi verbum nullum.

553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
πρέσβυν Εἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Ἀύσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,
θρέψε Μακεδονίη, δέξατο δ' Εἰταλίη.

IV saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae ΑΓΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innotuit. — 2 sapientia ionica non in universum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIΓΟΝΟΙΟ.

554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἰητῆρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαῶς κραιπνὸν ακεσμα νόσου
ξυγὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλη εἶσα συνείνω
μνήμα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμέν ἐν Ἡλυσίωι.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν
Δελφίς ἐόν, τιμῶσ' εἴνεκ' ὁμοφροσύνης
καὶ φιλή νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
ἔσθλὸς Ἀθηναῖος ἐν θαλάμοιο τέλει,
5 ος τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεϊότηι θεσμὸν ἀέξων
εἴνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae ε solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμου φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμὸν ἀέξων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗΣ corr. Welcker *Syll.* 88.

556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηὺν ἐπισταμέναν,
εὐτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρ[ῶ]ς
δαίμονες ἴμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vixit annis LXXV.

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφαιρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης, unde simul adverbium ἀμαυρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟΣ.

*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνηῆμα φιλοφροσύνης Ἄσστη τόδε Δάφνης ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνήν Πηνελόπην ὃ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνήν Φηλικίταν, οὐ τάχα μιοτέρην·
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέροιο
ἔκλυες, ὦ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.

5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἦν εἰς Αἶδαο περήσω
εἶρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίταν παρὰ σοί.
Κλαΐδιος ἱετῆρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — I ἔσχε δὲ χῶ νῦν Frans nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδύσας-εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποιτὴς τάφος οἷτος ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔταιξεν
Ἄξιανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης

κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σὴν, ὦ ανερ, εὐσεβίην.

- 5 μέμνεο κῆν ζωῖς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποιχομένη,
καὶ λέγε Ποπιλίην εὐδεῖν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἴδὺν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produnt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ εμιτόν, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνος εἰς Αἶδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,
μορφᾶς ἅι πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σωφροσύνας,
5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν·
καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς
ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν.

- b. Εἰ καὶ σου κείθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
10 τύμβος καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωῖσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 ΣΤΑΜΑΙ corr. Reinesius. — 5 *Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum.* Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann συμφωνεῖν-δειξαμένα. Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. εὐφροσίνα nec melius Franz εὐφροσύνας. — 12 σωφροσύναν Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.
Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὅς ἐν ζωῖς ἦπια ἔκευθε νόω[ι].

Καὶ δὲ σέο κρύπ[τει κάλλος ν]έον [ἢ κόνις ἦδε
 χρηστήν, ἧ

I vel II saeculi. Nomina praescripta sunt cursivis quae dicuntur litteris. — De Eunostidis, quae est una ex phratriis Neapolitanis, cf. C. I. III p. 716. — 3 restituit Franz coll. ep. anteced. n. 560, nisi quod κόνις pro σορός scripsi. — 4 ex prioris pentametri similitudine factus tamen difficultates movet. Superant haec:

ΧΡΗΣΤΗΝΗΠ

ΤΣΠ

Χ

ΙΑΙΑΟΣ

Accusativus χρηστήν, qui respondet ad χρηστόν v. 2, non habet quo referatur; uxor adpellatur, sed nomini locus non est; extremum denique vocabulum nescio αἰδός[ύνη] sit an [κάν] 'Αίδος.

562. Romae in aedibus Rondaninis repperit mihique benigne misit F. de Duhn.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
 δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἶλε φίλαν ἄλοχον
 καὶ σὺ μὲν, ὧ πάντειμε, γόνων [ἄ]πάτερθεν ἰαύεις,
 μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιποῦσα βίον
 5 οὓς δὲ πόσις δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει,
 οσσων ἀέναον δάκρυον ἐκπροχέων
 οὐ γὰρ ἀμειλίκτους κραδίης ὀδύνας ἀκ[έοι]το
 ἀθάνατος παλάμη κρατ' ἐπαφησάμ[εν]ο[ς],
 ἐς δ' ὅσον ἐνπνεῖει βίοτόν τε ἐπὶ ἡμαρ ἐρύκει
 10 δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

II vel III saec. — 3 ΓΩΝΠΑΤΕΡΘΕ CORR. O. Richter collega. — 7 ΑΚ
 ΙΙΙΙΙΤΟ et 8 ΦΗΣΑΜΙΙΙΙΙΙ, ita ut duae ternarum litterarum lacunae explendae sint. Pugnat cum traditis Wilamowitzii coniectura ἀκέσαιτο
 ἀθάνατος παλάμη-ἐπαφησαμένη. Recepi quem ille proposuit optativum
 (sed praesentis temporis propter spatium), qui satis male ἄν particula caret, et ἀθάνατος dictum sumpsit pro ἀθανάτων τις, neque hoc aut magis aut minus barbare. Olim conieceram ἀκ[έον]το ἀθάνατο[ι] - ἐπαφησάμ[εν]ο[ι], ubi neminem offenderit παλάμη singulari numero positum.

563. Neapoli. C. I. 5820.

Τρεινακρία γαῖα με λοχεύσατο, τοῦνομα Οὐΐραν.
 σωφροσύνης βιώτῳ κῦδος ἐνεικαμένην

κουρίδιος δὲ πόσις κρύψε χθονὶ τῆδε καλύψας,
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων,
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρησιν,
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.
 ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφρευκτος ἀνάγκη,
 ὥς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτου.

Cornelianus scriba coniugi inconparabili contra votum.

π fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricæ memoria.
 — 1 γαία ex γαίη fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6
 σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μό]ρον, ὦ παριόντες,
 στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
 κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες].
 5 ἥς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἦσε τις οἰνοχαρῆς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

π saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε
 λυγρῆς σποδιῆς, cui voci resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.
 VII 334,13 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε (mater) et ep.
 Smyrnaeum supra n. 236 ὦ παστὸν οὐθεῖς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες
 πένθειον, ἦνίξ' ἐγὼ πενταστιζομένη
 παρθένης ἐν γονέεσσι ἐθήλεον, ἢ ἀγαπητῆ
 ἤλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδαο πόλ[ι]ν.
 5 οὐ ἐμὲ γ[ει]να[μέν]η μῆτερ Βένους, ο[ὐ] Χ[α]ρίτωνος
 πολλάκι βω[ο]μένον· χαῖρε Πρόκλα θυγάτερ.'

π saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —
 3 sq. ἢ δ' ἀγαπητῆ Jacobs, quo non video quid lucremur. Franz praeter-
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τῆν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν
 ὅτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura

ultro inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintellegat ὀδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥΣΟ... ΑΡΙΤΩΝΟΣ quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis immorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarior ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

- a. Ἐτῶν δεκοκτώ, μονογενῆ καὶ παρθένον
 Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωρόθεος πατήρ,
 ἣν μελλόνυμφον Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι
 εἶλες, πονηρὸν δαῖμον, ὅς τὸν ἔμπαλιν
 5 οἷ νόστον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἤλπισε.
- b. Ὀκτωκαιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
 Θεοδοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ·
 ἀλλ' ἄγε, νηλεόθυμε Χάρων, τί σε τόσον ἐνηῆς
 τέρψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηνὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἤλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego *age, Charon crudelis, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse.* — 8 ΧΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Urnae anaglypho Ulixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

- Ἀθανάτ[ος] μερόπων οὐδεις ἔφν· τοῦδε Σεβήρα,
 Θεσεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου.
 αὐχῶ σώφρονα τίνβος ἑμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
 κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
 5 οἷην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὔ[τ]ω[ς]
 ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἑλίωι.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΩΝ et 5 ΟΥΠΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam filiam Strymoniae subolis i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio iudicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος ἰ. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησκεντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεκαμένην,
ἣτις ἐνὶ ζωοῖσιν ἦκως ἀνέτελλεν Ἐῤῥος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῤῥος, νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum Aurorae et Cephalī filium nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et ex oriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. Astron. II 42 p. 80 Bunte.

•569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

- a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος ἰούλου
δευόμενον φθονερῆ μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λειποῖτα. βάσκανε δαῖμον,
οἷας οὐχ ὀσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
5 ἄλλα σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθῆ κούφη τ' Ἀκυλείνω
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἀνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλη τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνδοθι κείσθαι,
10 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοῆ κατενέρατο μοῖρα,
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se disiuncti sunt. — 9 ἐνδοθι nota poetam elegantiozem vulgare ἐνθάδε vitantem.

*570. Romae. C. I. 6201.

Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῖ,
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἶαρος ὥρη
 ἐξέτεμες ῥείζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλιππε, μηκέτ' ὄδυρμούς
 εἰμερτῇ κούρη σπένδετε μυρόμενοι·
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἠδυχροοῖσι μετώποις,
 αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
 10 ἤρπασαν ὡς τερπνὴν Ναίδες, οὐ θάνατος.
 Τινηῖα Ὑγεία τῇ ἰδίᾳ
 Θρεπτῇ φιλάτῃ
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wesseling. — 3 corrigunt ἀρχόμενου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicibus evellisti, priusquam ad florem perveniret. — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἤρπασαν ὡσπερ Ὑλαν. At nihil mutandum esse invitatus docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton*. p. 260.

571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νύμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιου,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἴνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὔσονις γένος.

I vel II saeculi.

572. Romae. C. I. 6273.

Θ(σοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτούς
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεοτερίῃ·
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κείται νέη ἐγγὺς Ὑγείῃ
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.

M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

I vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

• 573. Romae. C. I. 6241.

Δοιῶς Ἴππομέδοντασ ὁμὰ χθῶν ἄδε καλύπτῃ,
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένωσ,
 παῖδα μὲν ἐσ λαιὰν ἐσιόντων χῆρα τεθέντα,
 δεξιὰ δ' ἀν[τ]ετάφη γηραὸσ Ἴππομέδων·
 5 ἀμφοτέροισ δ' ἐπέθῃκε χυτὰν κόνιν Ἴπποδάμεια,
 μάτηρ Ποικιλίῳ ἐκγόνῳ ἀμφοτέρων·
 ὅσ (σ)φισι τῶσδε τάφωσ ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἄιδαν,
 πάππῳ καὶ θείῳ λισθοτάτασ χάριτασ.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιάδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἄιδης superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.

Εὐτύχου ἠρίον εἰμί καὶ οὐ κενόν· ὅστέα γάρ μοι
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντίσ ἀπ' Εἰταλίας·
 αλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολὺ πλεῖον δὲ τεκούσῃ,
 ἃ τρίτον ὠδεῖνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·
 5 στοργῆν δ' οἰχομένοιο περικλαίουσιν ἀδελφοί,
 παῖδεσ δ' ὀρφανίην, χηροσύνην δὲ γυνή·
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆσ μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούσ
 καὶ δύο, τῷ φθονερῷ δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — I verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέοσ τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μόρης μέμφεο.

*575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπονπεῖς
εἰς τὸν ἀμειδίητον Τάρταρον Ἰίδεω;
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἤρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἐπταέτη, μέσσοσ δ' ἐστὶν ὁ παῖσ γενετῶν.
α. δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖσ ὄμφακασ ἠλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similiumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — 1 προπονπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide προπέμπεις. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας
Βαυκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γενόμενον ζωᾶσ βρέφος ἤρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν
ἀπλήρωτ' Ἰίδα, τί με νήπιον ἤρπασασ ἐ[χ]θρ[ῶ]σ;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙΣ corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

Ἄνθρωσ ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸσ Ἑρμογένουσ τε καὶ Φύρμησ,
ἀνθήσασ δὲ καλῶσ ἔτεσιν δυσὶν οὐχ ὀλοκλήρωσ
φωτὸσ ἀφαρπασθεῖσ πρόμοιρον βρέφοσ ἐνθάδε κεῖμαι,
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶσ εἴτε κακῶσ ἔθανον.

5 ἀπλήρωτ' Ἰίδα, τί με νήπιον ἤρπασεσ οὕτωσ
σπεύσασ τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντεσ ὀφειλόμεθα;

1 matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

III. C. I. 6227.

D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudi Eugenetus. vix(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Αἴδη, τί με νήπιον ἤρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

C. Vibio Liguri Maxima mater fecit.

Τὸν τάφον ἠργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἑπταετ[ε] κλίματι.
συνγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἔθρεψαν, ἔθαψαν
Γάιον· ὃ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

ii fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-
ora quaerens. κλίνειν τινά i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίω, ὃν ῥ' ἔταρον ὥς
φίλατο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένωι.
εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένωι.
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύγε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἢ γὰρ ἔης ἀντῶι κεχαρισμένος, ἔξει παιδῶν
10 ἠπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
'Ελλάδος εὐ εἰδῶς ἠ[δ]ὲ καὶ Ἀysonίων.

1 vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΡΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζῶν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. ius Euandri (libertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούφη πέλεν, ἧ σε μάκαιρα
 ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτιέων ἔθειο.
 εἰ φθιμένην, ξένε, π]ίστιν ὄρας Σατύροιο θανόντος,
 ἀλλ' οὔπω] πίστις σῆς κατέδυ πόλεως.

1 vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. (liberti) (libertus) Anterotiianus sibi et Claudiae Homonoeseae conlibertae et contubernali.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἧ παρὰ Βάκχῳ
 καὶ θοίναις αἰτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
 ἧ λαλίη φαιδρή, τε χελειδονίς ἐνθ' Ὀμόνοια
 κεῖμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα.
 5 τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τσσαύτην
 δαίμων ἀπροιδὴς ἐσκέδασεν φιλήν.

permissu patroni.

Aetatem nomina produnt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

Tu qui secura procedis mentis parumper
 siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.
 illa ego quae claris fueram praelata puellis
 hoc Homonoesa brevi condita sum tumulo.
 cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
 quam Pallas cunctis artibus erudiit.
 non dum bis decem aetas mea ciderat annos,
 iniicere manus invida fata mihi.
 nec pro me queror hoc: morte est mihi tristior ipsa
 maeror Atimeti coniugis ille mei.

583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἐνθά
 ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·
 οἷ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
 λυπήσας τὸ γένος καὶ φιλίους ἑτάρους.
 5 τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
 οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ ὦι corrigunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est οἷ.

RELICVA.

584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερῆος [ἄγ]αν κλυτοῦ νίεα Μίθρου,
 Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,
 εὐγένι[ο]ν, σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Ἀυσόνιον δάπεδον βωμός θ' ὄδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δῆμῳ
 Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

ππ fere saeculi. — 1 ΛΙ | ΑΝ corr. Montfaucon. — 3 EYGENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνη i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandi-que erant (Boeckh ad C. I. 2741). Hinc ἀθλοθετήρ audit.

585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλίπτει
 Χυνδόνακτος ἰερέων ἀρχηγοῦ·
 δυσ(σ)εβί[ας] ἀπέχου λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μίθρης nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΡΕΧΟΥΛΥΣ
ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumulata iacet Bacc]hi dei nota [sacerd]os
pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,
nomine Ale]xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventae
robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvada Diti.*

Ἐνθά]δε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,
π]αστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἴσιδος ἀγνῆς,
εἴκοσι δὲς πληρώσασα χρόνο[υς] κεῖται λυκαβάντων.

ii vel iii saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον
Jacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλήσασα Jacobs, sed ignavus
poeta quod in archetypo legerat εἴκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μῆπω γευσάμενος ἤβης ὤλισθον ἐς Ἄδου
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βιότιο.
ἐπτά μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ύ]ω καὶ μῆνας ἔζησα,
5 ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ἔργια βάζων.
Ἐρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνωσ, ὦ παροδεῖτα, τίς ἤμην οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΑΥΣΑΙ COΓΓΕΧΙ. — 4 ΛΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὧν τρεῖς ad menses
refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Jacobs; intellege
vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus qui-
dem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος ὃ καὶ
ἱερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδῆς,
εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἐγεμόνος.

τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς
 5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡλίοιο.
 λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἐκάστης
 πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·
 οὐδεὶς γὰρ δύναται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.
 ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός
 10 ἔτεσιν ζ, ἡμέραισιν ιβ'.
 ἐποίησαν Αὐρηλεία Ἀντωνεία καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος
 γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.
 Θ(εοῖς) [κ](αταχθονίοις).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Jacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker Syll. 58 sive mystae sive profano cuique vitae generi addicti. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσιν nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum Θ. κ.

589. Romae. C. I. 6218.

D(is) M(anibus) s(acrum).

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,
 καὶ δεῖπνοις κρέινας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

Gaiomas animula.

1 cistiferum recte Wilamowitz *mysticum popam* interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat commensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,
 μοιράων βουλῆσι λιπῶν βίον ἡδ' ἐμὲ χήρην.
 τεῦξα δέ [τ]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 θηητὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθηκα φαιινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]’ ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ’ ἔθηκα,
οἶον ἔχων ῥητῆρσι μετέπρεπες Ἀύσονίοισι,
ἐν τ’ αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων
ἀλλ’ οὔτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[ὲ] κείσομαι αὐτῆ·
ὡς πρὶν δ’ ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμῶ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,
10 ὡς καὶ τεθνεῶντας ὁμῆ σορὸς ἀμφικ[αλύψει].

π fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 ΙΟΙ — 5 ΕΙ ΔΩ. ΝΓ — 9 ΣΩΟΙΣΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνή[ρ π]ροφερέστατος ἀνδρῶν,
ῥητορικός, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ’ αὐτῶ,
ἠσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἠδὲ σοφιστής.

π vel ππ saeculi. — Praescriptas litteras Θ. Ω. non explico; nihili enim sunt θεαὶ Ὠραι. — 1 ΑΝΗΠΡΟΦ — 2 *hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superimposito.*

592. Neapoli. C. I. 5821.

D. Servili D. I. Apolloni medici Servilia D. I. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

᾿Ωδ’ Ἐπάφου γέννημα; σοφοῖς ἐπ[ι]είκελος ἀνήρ
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἔλθῶν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

π saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — 1 ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὡς ἔλεγον inepte explicant *ut dicebant*. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἐρμογένην τὸν ἰατρόν-εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

* 593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐν τε φίλοισι φίλοιο καὶ ἰητῆρος ἀρίστου
 παιδείης θ' ἰερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένου
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
 ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

A. Φοντείω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι
 ἔτεσιν μ̄, μηνὶν β̄, ἡμέρ(αις) κ̄ε, ὥρ(αις) ζ̄, Ἐγνατία Βρισηῖς σύμ-
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΛΛΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In subscriptis legi Α. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίω.

* 594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἄνδρες, οἳ πάρος Ἀύσονίων πέδον εἶκετε, ξεῖνοι,
 βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο,
 ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσι
 5 ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
 τύμβω εἰναλέω πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον·
 ἐκ ρεθύων δ' ἅμα στείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 10 Λητοῖδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἱέρι τεύξας·
 εἰητῆρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσι.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter numerorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 οἴπερ ἐς Αὐσ. Iacobs. — 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebō medicae artis patrono repetiisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCΙΝ aperta lapidis lectio; describens vero notavi litteras NI ex ω posse corruptas esse. Itaque ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμόνεσιν reponere malui. — 8 σιγαλέω Iacobs. εἰναλέω non meliore corriges iure quam Πραιτωρεανόν similia. — 9 ἀναστείχων Iacobs sine causa: vix tumulum ingressus ad caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.

*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωῆς ὅτ' ἦν,
πολλούς τε σώσας φαρμάκοις ἀνώδυνοις
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ
οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μδ̄ καὶ ἡμέρας πγ̄.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlacii auctoritate praecedit nomen Χειρίσοφος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύννευον
Παυλεῖναν φθιμένην ἔννεακαίδεκα' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρός ἀνὴρ μνημή[ι]α τίνων
τήνδε πανυστατ[ί]ην [στήσα]το μαρτυ[ρί]ην.

II vel III saeculi. — 3 ΜΝΗΜΗΝ | ΑΤΙΝΩΝ corr. Wilamowitz. —
4 suppl. Brunck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὧν ἔτι κοῦρος
ἄστν κλυτὸν γαίην ἦλθον ἐς Αὔσονίων
Ῥώμη δ' ἐν ζαθέη ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. —
4 intellego: sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facto ipse comparavi.

*598. Romae. C. I. 6211.

Πατρίς μὲν ζαθέη Ῥώμη, Βασιλεύ[ς] δὲ πατήρ μοι,
Ἀττίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμεν, καλὸν οὖνομα μητρός.

κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἠβώοντας
τέσσαρας, οἳ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam *mentione ζαθέης Ῥώμης in utroque titulo facta*. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζάθεος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Cataniae. C. I. 5649 h.

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν·
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλ[ος, εὔρε δὲ τύμβον
ἀγχόθι λαινέης αὐλακος ὕδρο[φόρου,
5 τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρα πολλ[ὸν αἰείρας
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiorum esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναίαισιν] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[θηκε Δάμης]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguam me opus omnium postremum fecit ὁ δεῖνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficiebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum*. Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Iacobs.

*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur τέρμα τυχῶν.

*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροτιῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντείομοισι φίλοισι
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν(α)ὶ στήλαισι γραφέντα.

II vel III saec. — 1 ΣΟΦΙΗΣ lapis, σοφίῃ Brunck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρὶς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρὶς ἀριστεύς.

*602. Romae. C. I. 6324.

. χρησ]τῶ πρὸς πάλην
. κὰν ἰ]μαῖσι τεχνείτῃ τόνδε
κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας
μνείας [ἔκῃτι τεῦξε] Μάρκελλος τάφον.

II saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑΚΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑΣ, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτίχους αἰάζων κῆρα μιννθάδιον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν
τὴν αἰτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

II vel III saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μιννθάδιον. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit. Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascali vel poetae; intellego: qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suam (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset.*

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κείμαι,
κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·

Μαρκιανὸς δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὀδῖται,
μήτε νεκὸν προλιπῶν, μήτ' ἐν ζωῆς ἔτ', ἔοντα.

5 νοσφισθεῖς βιότου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Techniten* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

605. Messanae. C. I. 5629.

Παφιανὸς Πάφιος τῆδ' ὑπὸ γῆ λέλ[υ]μέ,
κωμωδός, λιφθεῖς τὸν βιότου στέφανον.

1 ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.

606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κείμαι,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·
ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος
γῆς ὧν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — 1 ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Engraverunt quicumque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed *terrae progenies*, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῆ με καλύπτει καὶ νέκυν. Neque ferri potest πλεῖστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλεῖστ' ἄξιος, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάειος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάειος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπίδων λόχος scribendum est. — 2 ΑΣΚΗCΑC πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίου Ἰουλίου Καρακουττίου
ποίησεν Κασία τῷ τειμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί·
πᾶσι φίλος θνητοῖς εἰς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
κοιμᾶται Καρακοῦττις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,
5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,
εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὤρισαν αὐτῷ,
εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimimum fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. Trist. II 501 *nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest.* — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. *dis manibus.* — Καρακοῦττις nomen simile porcelli nomini *Corocottias*, de quo vide Hauptii adnot. *Opusc.* II 178.

608. Romae. C. I. 6305.

Ἱστορίας δείξας καὶ χειρσὶν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συνπάσχων κείνοις [οἷσ]περ κεινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,
5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐγκώμια λίψας
κεῖτε δ[ὲ] γῆρα βεβαρη[μέ]νος· οὐκ ἔθανεν γὰρ
ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salvinius.

609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δήμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ
5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φῶς,
ἧ δὴ καὶ νέκυσ οὕσα ἴσην βίου ἔλλαχε τειμήν,
μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσάμενη.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· εὐψύχει Βάσιλλα· οὐδεὶς
ἀθάνατος.

III fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούση dative accusativum λαβοῦσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistionis epitaphium A. P. VII 155 πολλάκις ἀποθανών, ὡδὲ δ' οὐδεπώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatri, ubi repertus titulus.

610. Romae. C. I. 6306.

. βιό[τ]ε[υ]ον
 πάντες γάρ μ' ἐπό]θουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
 καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλ[οῖς δὲ μύ]ρησιν ἐχρώμην,
 καὶ [μ]ε[τὰ δόρπον] ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῶ [ἐνὶ καλῶ,
 5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ' ἐσθήμα]σι χρώμασι θείοις,
 κάλλος ἔχουσα τύποισ[ι] ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο,
 καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΙΟΙΕΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροισιν Welcker. — 4 ΚΑΙ' ΛΕ καὶ μὲν ἀγαστὸν, ἐκοιμώμην κλισμῶ περιχρύσω idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῶ ἐνὶ καλῶ Franz; at impudenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δειλῆς μὲν ἀν μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt vultus, quod contra interpretes monendum.

611. Duplici inscriptioni latinae prope Romam repertae sex versus graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.

Θρέψε πάτρη Ῥώμη κλυτὸς ἠνίοχος Πολυνείκης
 ὕϊε δύο Μακάριν Τατιανόν τε κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

612. Romae. C. I. 6234.

Ζωίλος ἠνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κείται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

M. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,
 ποιητῆς καὶ κιθαριστῆς,
 μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης.
 πολλὰ βυθοῖσι καμῶν, ὁδηπορίες δ' ἀτονήσας,
 5 ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν
 πνεῦμα λαβῶν δάνος οὐρανόθεν τελέσας χρόνον ἀνταπέδωκα,
 καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαί μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam Τραιανὴν Ἀδριανὴν adpellatam Romae fuisse scimus, cf. Lueders *Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulo tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1 - 3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

*614. Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς γελάσας παίξας τε, τρυφήσας
 καὶ ψυχὴν ἰλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
 οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα ῥήματα πέμψας,
 ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
 5 ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῆι χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι
 ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῖνομα Μηνόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzeni apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἦμην ὡς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
 ἀρτιτόκου φωτὸς ψυχίον ἐνθόθ' ἔχων,
 αἴσιος ἐμφιλότητι καὶ ὄλβιος ἐμπραπίδεσσι,
 μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὀρόω[ν],

5 ἦλθον, ἀπῆλθον αμεμπτος, ἀ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,
 εἴτ' ἦμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι
 παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσι φράσας ἀρετάς.
 κεύθι γαῖα φίλη με· τί δ' ἄγνόν ὄμως ὄνομ'; [ἦ]μην
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιτόκου *animulam habens tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 *vitae monstrum superavi*. — 8 ΛΘΑ ΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗΛΗ Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ἵπνον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

*616. Romae. C. I. 6291.

D. M. Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.

Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τίμβρον ἐπεὶ μόλες, ὦ ξένε, βαιὸν
 στῆσον ἴχνος παύροις γράμμασιν εἰσορόων·
 ζωὸς ἐὼν [Μούσαισιν ὀ]μείλεον· ἐν δέ τε παίδων
 εὐγενέων ἱερῆς ἤρξα διδασκαλίας·
 5 καὶ δὴ καλεύμην Ταξιάρχης ἐν βροτοῖς·
 οὐ γὰρ ἐν ἑξαμέτροισιν ἤρμοσεν τῶνομ' ἐμόν.

II saeculi. — In praescriptis lapis TAXIARCHE. — 3 ΕΩΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur παύροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα
 Κουίντα τέκεν θαλερῆ Ῥηγίῳ ἐν διερω·
 ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτείμητόν με κάλεσαν·
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν

δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἦδε νέον βῶλως, πατρὶ λιπόντι ἄχεα.

II saeculi. — 3 post κάλεσαν distinxi cum Franzio; intellege musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum.

*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bullet. arch.* 1871 p. 98 sqq.

Deis Manibus sacrum.

Q. Sulpicio Q. f. Cla(udia) Maximo, domo Roma, vis(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis induluisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infelicissim(i) f(ilio) piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Κ(οίντου) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον.

Τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιτο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἡλίῳ ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

Ἡμετέρου κόσμοιο φασφόρον ἄρμελατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες·
τίπτει κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
υἷέα καὶ πῶλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
5 ἡμετέρεην οὐδ' ὅσον ὑπο(δ)δείσας ἐπαρωγὴν;
οὐ τὰδε πιστὰ θεοῖς σεο δῆνεα ποῖ Φαέθοντος
εὐσταθὲς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο
φλόξ ἄχρι καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μίγνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενὲς ἄχθος ἀπ' εἴλης·
10 Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἠέρταζε,
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγὴν;
καὶ σπῆρος ἐς Δήμητρα καταίθετο, καὶ τίς ἄπλατον
ἄζαλέην ἔκλαυσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,
σπείρων εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αροτρον
15 ταῦρον ὑποζεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλυτοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βήεσσι·
 γαῖα δ' ὑπέστενε πᾶσα κακόφρονος εἴνεκα κούρου.
 καὶ τότε ἐγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα· μηκέτι παιδὸς
 μύρεο λυγρὸν ἥλεθρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
 20 μὴ ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσης.
 γίνωσκ' οὐρανίω Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
 'Ρεῖην ἄλλο τ[ι τ]οῦδε κακώτερον ἶδεν Ὀλυμπος·
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφνυ μεγακύδεος ἔργου.
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·
 25 οὐ σὸς ἔφνυ· πῶλων γὰρ ἀπείριτον [ο]ῦ σθένος ἔγνω,
 ῥυτῆρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνύσσαι.
 ἔρχεο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεὸν εὖχος
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρηις ἀμένηνα πονήσας·
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλοιο
 30 ἀντολίη καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἔπλετο δυσμή·
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὖχος.
 φεῖδεο γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμοιο,
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου·
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρκια· μαίεο, δαῖμον,
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὃ σὸς παῖς ὤλεσε πουλύ·
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ὄ]δευε,
 ἥμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὑπερθε τανύσσας·
 οὕτω γὰρ πρέψεις τεὸν φάος Οὐρανίδαισι,
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος αἰεὶ λειφθήσεται εὐχή,
 40 πρηυμενῆ δ' ἔξεις Ζηνὸς νόον· ἦν δ' ἑτέρη τις
 λείπηται σέο φροντίς ἀταρβ[έ]ος, ἱστορες αὐτοὶ
 ἀστέρες ὡς πυ[ρό]εντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἴψα κεραυνο[ῦ]
 ὠκύτερον πῶλων δέμας

Ἐπιγράμματα.

- a. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν
 Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Λίδην ἔμολον·
 νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἠοῖς,
 οὐκ ὄρφνης μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στηθὶ δεδουπότος εἴνεκα κούρου,
 ὄφρα μάθης σχεδίου γράμματος εὐεπίην,
 εὐφήμου καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τότε μοῦνον
 δακρύσας· εἴης χῶρον ἐς ἠλύσιον·

ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἄς Ἰιδωνεύς
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμη.

b. Βαιὸν μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἴκει,
Μάξιμε, Πειριίδων ἔξέο λειπομένων
νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.
15 οὔτις ἀδακρύτοισι τεὸν παρὰ τίμβρον ἀμείβων
ἠφθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὐστιχίην·
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπευθῆς
κείσεται οὐτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσι·
πουλὺ δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἠλέκτροιο φαινοῦ
20 ἔ(σ)σεται' αἰεὶ κρέσσων ἦν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agorum primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom.* c. 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem* iudicum favorem excitaverat, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐκ καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus suscepit. Idem argumentum haud sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν; ὅτι οὐ ξυνετάρραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ γυγνόμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἶση ὅποσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino

quindecim versus, v. 34 praeterea in anaphora σπονδειάζει. Bucolicae caesurae duodetriginta sunt exempla, quorum novem post sententiam gravius incisam, duo ante spondiacum exitum. — 3 θῆκες retinui incertus lapidario an puero tribuam plebeiam formam. — 4 legebatur ἐγγυαλίξας. — 7 ΑΚΜΑΤΟΙΟ Visconti spreta coniectura ἀκμαίοιο recte scripsit ἀκαμάτοιο, et sic Orph. fr. 6, 13 ed. Herm. Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ἀκμή. — 9 ἀπειλῆς legebatur; corr. Sauppe *Goett. gel. Anz.* 1871 p. 1036; idem κύκλους recte intellegit *corpora caelestia*. — 10 fortasse ex Ovidii *Met.* II 270. — 12 ἐς Δῆμητρα i. e. in terra, cf. Ovid. II 212 *pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor - materiamque suo praebet seges arida damno*. — ἀμαλλαν coni. Sauppe pro ἀπλατον. At agricola ἀπλατον ἐκλαυσε quod terrae arefactae frustra semina mandasset; cf. v. 14. — 13 sqq. sunt fere Telluris querellae Ovid. II 285 sqq. *hosne mihi fructus, hunc fertilitatis honorem - officiique refers, quod adunci vulnera aratri - rastrorumque fero* e. q. s. — 17 cf. Pseudosim. 146 B. μέγα δ' ἔστενεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν κτλ'. — 18 καίτοι Sauppe. — 19 εΟΥ legi; reliqui COY, unde σοῦ Henzen, σὺ Visconti. — 20 vereor ne ἀθρήσης voluerit Sulpicius *ne meum telum (i. e. fulmen) ardentius esse cognoscas*, coll. v. 42 et Luc. 3, quem locum supra adtuli. — 22 ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕ corr. Visconti. — 23 *mundus meus tuae fidei concreditus est, praeclara hercle res*. — 24 confundit duo diversa ἐν φρεσὶ κεύθειν et ἐν φροντίδι ἔχειν τι. — 25 ΕΥ corr. Visc. — 30 καλὸς δρόμος parenthetice dictum. — 33 *medius tutissimus ibis* Ovid. II 137. — 36 ΕΔΕΥΕ corr. Visc. — 37 Ovid. II 135. — 38 πρέψει ἐτεὸν φάος Henzen; sed omissum ἄν neminem offendet; τε τεὸν Sauppe. Ovid. II 134 *utque ferant aequos et caelum et terra calores*. — 39 sententia inscite expressa: *et hominum preces usque eae erunt, ut non de damnis eis querendum sit*. — 40 *sin vero iterum poenae non metuens curam tuam negleges, fulmen meum te equis citius in Tartarum deturbabit*. Haec sententia videtur esse; ipsa verba vix restitui poterunt. Vv. 41 - 43 in volumine scripti sunt, quod puer manu tenet, idque litteris multo minoribus valdeque conrosis. Legi v. 43 πω | ΛΩΝ CΩΚΟCΔC | ΜΑCΑΩΛΕCΝ//, ubi tamen quas punctis notavi incertiores sunt litterae; pro σῶκος potest fuisse σέ, θεός, δέμας. Non recte Sauppe πῶλων σε τεὸν τε δαμάσσεται ἄρμα.

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὗτ' ὄρφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμου ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἧσιν ὁ πάντων ἀρπακτῆρ Ἀίδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 *laus carminum quas reliquisti immortalis erit*. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

619. Romae. C. I. 6226.

D(is) M(anibus).

- a. Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλος ἐνθάδε ξένος,
ἑταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.
- b. Εὐβουλος μὲν ἔγωγε, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Κόρινθος,
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐτάρων.

T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.

II fere saeculi.

620. Romae in herma. C. I. 6233.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατὴρ ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἔστ' Ἀφροδισιάς·
πολλὰ δὲ ἄστεα π[ισ]τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθὼν
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδί
τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλιτὸν ἔργον.
ἔ]νθα φίλη ἀλόχῳ Κλυ[μέ]νη καὶ παιδί φίλοισ[ιν
τ]εῦξα τάφον· ζήσας [δὲ ἐ]τῶν κ[ι]μαι ἑπτὰκι δέκα.
ἐνθάδε [νῦν κε]ίμεσθα ἄ[λαλ]οι, [ψυχὰς ὀ]λέσαντες,
κ[αὶ παῖς ἡδ'] ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ τρίτος αὐ]τὸς ὑπάρ[χων].

III fere saeculi. — 2 ΠΙΣ... suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕΣ
ΘΑΛΑΜΑΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη
ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi. ἄλαλοι i. e. sine
lingua sineque spiritu.

621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

Ἐστὼς διστάξεις, [τίς] ὑπεστὶν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἑτέων δεκάδας,
τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξη,
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
5 τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα·
τοῦνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὄδε.

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾶς κλεινὸν Χαρίτωνα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Ἀύσονίη ἐνὶ γῆ·
τίκτε δὲ Σαρδονίη με [πε]ρίρρυτος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Ἀύσονίου.

5 ἀλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὸς δέκα τρεῖς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπίκειμαι κόνιν.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vixit annis XXXV, dieb(us) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produnt subscripta. — 1 ΜΕΤΕΜΟΝΤ legebatur μετέχοντ'. Quod scripsi apprime convenit cum Philodemi quem adduxit Welcker (*Syll.* 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone ἀνὸ καὶ χρῶς ἔτι πειθῶ πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοίης.

II vel III saeculi.

624. In Carpreis insula. C. I. 5872.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑποναιετε, δ[αί]μον[ες] ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Αἴδην κ(ᾶ)μὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἠρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου.

5 ἄρτι μο[ι] ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότη ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.

10 τοῦνομά μοι Ὑπατος, λίτομαι δὲ Τίτον συνόμαιμον
τούς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

I vel II saeculi. — 1 ΔΙ. | ΜΟΝΕΣΘΑΙΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ correxi. μέν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te expedies probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer mortuus sum* (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicesimum annum provectus*. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi Ο foliolum fuerit. — 9 δ' ἔτι τόν legas an δὲ Τίτον optio data est.

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος ἵππου
 α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
 α. προσ(σ)άκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλαέν μιν;
 β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἤμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΘΗΔΡΟΜΟΝ ἐς (ς) δρόμον vix recte coniecero. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz: neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἠρία κεύθει,
 εὐνοίας, στοργῆς, εἶδος ἀγλαίαν
 κούρη δ' ἄβρον ἄθυρμα ποθοῦσ' ἔλπεινὰ δακρύνει
 τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστίν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆμα τὸ Πανθείας.

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ῆς] παράγεις, ἄ[ν π]ως τόδε σημα νοήσης,
 μή, δέομαι, γελάσης, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
 ἐ[κ]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος.
 ὅς μου καὶ σ[τ]ήλη τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut. XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙΣΑ | ΑΛΛΗΤΩΣ Gorius, ΑΛΗΤΩΣ Voss. — 3 ΕΥΛΑΥΣΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟΣ — 4 ΣΗΛΗΤΟΝΑΕ — ΝΟΓΟΝ. Omnia emendavit Vossius.

628. Syracusis. Ex Spuchesi libro *Epigraphi inedite* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

᾿Ωλετ[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδῶν,
ἀθαν[άτο]ις κόλπῳ Κύπρι[δος ἀι]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — I si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post ποντοπόροις interpungendum.

*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέται ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένῃς μνήμ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομεύῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Δακρυόεις ἀλόχῳ Γλυκέρῳ τόδε σῆμα προμοίρῳ
τεῦξᾶ Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσοις ἐγὼν ὃδ' ἐκεῖνος, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]ορος ἀνίρ.

ΔΥΣΣΟΡΟΣ vel ΔΥΣΩΡΟΣ traditur. Inepte Franz δύσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενίς ἐνθάδε κείται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλίτεκνον σεμνήν ὄδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

636. Romae. C. I. 6229.

D(is) M(anibus).

Εὔρεσιν ἐνθάδε γῆ κατέχει θανάτοιο λαχοῦσα[ν
μητέρα τὴν εὔτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροδῖται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVSA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen v. 2 μητέρα - Εὐαίμονος, ὡς παροδῖται scribens. Intellege *felix qui vivit*.

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorcam insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνή Διδύμα παρακοιμηθεῖσα·
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα κέκευθεν.

ii fere saeculi.

• 638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός
Ἑρμῆς πολίτης εἴκοσι ζήσας ἔτη
μνήμ[η]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗΣ est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demen* p. 35.

• 639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Θειναμάξη ἀδελφῶ, Ἀθη|νίων
μνήμης χάριν.

Ἐν]θάδε Κυμαίω[ν] κείμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δύ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ//
ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟ///
ΜΝΗΜΗΧΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΝΙ, Gervasius ΑΝΟΠΤ.,
eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Apographum a Salina missum *Diar. arch.*
1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Καππαδόκων ἔθρους πολυανθέας οἶδατε ἀρούρας·
κείθεν ἐγὼ φυ[ό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·
ἐξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἠδὲ καὶ ἡῶ·
οὔνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἴκελον ἶν.
5 ἐξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΙΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 nomen
cum ingenii indole conveniebat. — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl;
at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem
tempora alia condicione transegisse putandus est. — 5 ἐκβιούν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerii *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

Μάγνης ἐκ Φρυγίης· Σκυθίη δέ με παρθένος ἀ[γν]ή
 ἔτρεφ' ἐλαιορῶι Μανθίωι ἐν πεδίωι,
 παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
 εὐπλοεῖτε.

I vel II saeculi. — 1 ΛΙΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est. Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. Ρου[φείνου]
 'Ρουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκληζον,
 ὃς προλιπῶν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν
 καὶ προκοπαῖς λάμπας, πολλοῖσ[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,
 5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
 μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
 τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
 ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
 καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἔπλευσεν
 10 καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
 ὢν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
 ἢ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνὴ [ἦ]δὲ φίλανδρος
 καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν
 καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
 15 καὶ τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
 Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ — 7 uxor cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post insculpendum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΔΕ corr. Jacobs. —

15 cf. tit. Philadelp̄hiae supra n. 319 *Ἐανθίππην Ἀκύλας μνήμη βιώτου παρέδωκεν.*

643. Messanae. C. I. 5626.

Ἀυρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

*Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντας
ὤλ[ε]σεν ἠιθέους, ὧ π[α]ροδεῖτα, μία.*

.
.

5 *σώματα δ'] αὐτὸς ἔχει[ν ἐ]πόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' αὐτοῖς
τεῦξε λυγροῖς [δακρῦ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς]
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὖνομα τύμβους,
οὗ [γ]λυκὺς ἐσθ' ἡμεῖν κὰν φθιμένοισιν ἔρωσ.*

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ
10 ΔΗΜΑΚΑΝΕ
. Τ
.
. ΑΥΤΟΣΕΚΕΙ
ΠΟΘΗΣΕΝΚΑΙ
15
ΤΕΥΞΕΛΥΓΡΟΙΣΜ . . .
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝΟ . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΛΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙΣ. Patet hinc alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutythisque auxilium enarrabatur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum esse:

*οὐ]δ' ἡμᾶς ἀνε[λῶν τις ἀνήγαγε συγγενέεσσιν
[θάψαι ὀδυρομένοις, ἀλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]
καὶ νεκίας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν ἐ]πόθησεν
χ[ήμῶν] τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμεν[ος].*

644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὧ κακὲ δαῖμον,
 οὐχ ὀσίως ποιήν εὐσεβίης κατέ[θ]ου
 Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν
 Πομπήιον μαζῶ θελγόμενον γλυκερῶ,
 5 μητέρα Ταρσογενῆ Πομπηίαν ἠδὲ Πούδεντας
 υἷον καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων·
 πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἠΐθεος δέ
 ὤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

II fere saeculi. — 1 ΑΤΙΝΙΑΝΩΙ — 2 ΚΑΤΕΔΟΥ quod si recte Gudius κατέθου scripsit (i. e. *deposuit sepulcro*) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis praemium, Rusticum* e. q. s. Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὀσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῆ traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen improbanda Scaligeri coniectura τ' Ἀργογενῆ. — Pompeia Pudensque Atiniae parentes, Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paulo aliter Franz.

645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλη τόδε σῆμα κα[σιγνήτη]
 μητρί τε πρεσβυτάτη [. . . . nomen filii ἔτευξεν
 οἷ τε καὶ οἷσι τέκεσσι κ[αὶ]
 φῶτε δύο, [τριτ]άτην οἰ
 5 καὶ τὴν μὲν προτέρη[ν]
 αὐτοκασιγνήτην, ἐτ[έ]ρην δέ

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτην Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σορούς vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) duabus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4) obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δέ v. 6) matri sibive ipsi destinavisse.

*646. Romae. C. I. 6298.

*D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixi) ann(is)
 XI s(ine) u(lla) q(uerella).*

M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.

- a. Μή μου παρέλθης τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,
 ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε καὶ μαθὼν ἄπι·
 οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
 οὐκ Αἴακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·
 5 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
 ὅστέα, τέφρα γεγόναμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.
 εἶρηκα σοι ὀρθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,
 μὴ καὶ τεθνακῶς ἀδ[ό]λεσχος σοι φανῶ.
- b. Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλλη χάριση, λίθος ἐστίν·
 10 μηδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·
 ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων
 πηλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανῶν πίεται.
 τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
 εἶπέ, ὅτι[ι] οὐκ [ὦν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.

Litterarum forma ΕΣΩ cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiantur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Niebuhrigio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 ΛΔΕΛ ΕΣΧΟΣ — νν. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 ΕΙΠΕ . ΟΤΕ . ΟΥΚΗΝΤΟΥΤΟ recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terras progenies*.

* 647. Romae. C I. 6203.

- a. Στέμματ', ἀφ' ὧν πτιοῖη καὶ πρήξιες αἱ κενεαυχεῖς,
 ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε, P
 Π τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον, i
 ε μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιῆ [λίθος] οὔνομα φωνοῖ. o
 5 ι Ἀλέξανδρος ὃδ' ἐστί, Βαλεντείνῃ δὲ συνεύδει n
 ο κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει i
 ν τοὺς δ' ἄμφω χάριεν τέλος ἔλλαχεν, οὐς κτερέιξε
 ι χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Παυλεῖνα τοκῆας,
 ο ἥδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας Π
 10 ν τριτύος ἐξ αὐτῆς, οἳ μεν μελάθρων μεδέοιεν. e

b. Νηλῆς ὦ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]’ ἀκαίριος ἦκεις. ι
 P χρῆν γὰρ ἐπ’ ὠδείνεσσι εἶχειν χεῖρα καὶ τότε ὀλέσσαι, ο
 i νῦν δὲ μετὰ πτολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νόσων ν
 ο λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδῶνας ι
 15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους ρεικνὸν καὶ κώδιον ἄξεις, ο
 i λυπρὴν δαῖτα Χάρων· νέων δ’ ἔμπης πεφίδησο. υ

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae εσω, alterius εσω sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece scriptum poetae videtur esse. — 1-3 Alexander aut omnino non iniiit magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. — 4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριτύος ἐξ αὐτῆς explicat Franz *prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus*, qua ratione ἤδη non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae; sed dubito quomodo τριτύον explicem. Aut triplicem partum i. e. tres filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*, quo sumpto relativum οἷ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem patremque referendum erit. — 11 μεῖ μοι scribebant ex Boissonadii coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis manu iniecta vitam adimere debebas*. Sententia est Sophoclea Oed. Col. 1225 - 1238 Dind. — 15 legi ego κωδιαναξείς, ceteri κώδιον omnes, quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker *ρεικνὸν καὶ κώδιον rugosum marcidum et exsiccum, quasi pellem*. Decet humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

*648. Romae. C. I. 6235.

Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ὃν Αἰνεΐας ἀγανόφρων
 εἶσαθ’ ἐοῦ ἑτάροιο σεβάσμιον Ἡιδέοιο,
 πάντα παλαιγενέεσσι ἀλιγκίου ἠρώεσσι,
 κάλλος τ’ ἠνορέην τ’ ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —
 5 ἐνθάδε δ’ ἐ[γ]ναί]ει καὶ Ὀλυμπιάς, εἰμερόεσσα
 Ἡιδέοιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνεΐαο,
 ἢ πάσας παράμ[ιψε] φιλάνδρους ἠρώϊνας,
 Ἄλκηστιν πινυτῆ, μορφῆ δ’ ἐρατώπιδα Λήδην. —
 9 τοῦτ’ ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἐνθα τε φῶτες

εὐσεβέες ναίουσι δικαιοτάτοί τ' ἀγανοί τε,
 οἷ σὺνὸν ζῶντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
 σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνη τε καὶ αἰδοῖ. —
 13 ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Αἰνεΐας ἀνέθηκεν
 ὄφρα κε κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
 πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβίῃσιν ἑταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειψε docet lacunae spatium. — Ledaе non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Ledaе*. — 12 ΚΟCΝΩ — 14 sq. nota inscitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

Οὐκ ἔθανες Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον
 καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
 ἔνθα κατ' Ἑλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 5 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
 οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
 ἀνθρώπων ἔτι σοι βίωτος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
 ἀύγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον οὐτως·

Π. Αἴλ(ιος) Ἀβάσκαντος Αἰλιά Πρώτη θυγατρί· ἔζησεν
 ἔτη ζ̄, μῆνας τ̄α, ἡμέρας κ̄ζ.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodea *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex *Od. δ* 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντος inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextiis in museo. C. I. 6860 b.

. ον ὀδεῖτα,
 κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῶ φίλος, οὐκέτι θνητός,
 ἡίθεος κούροι[σ]ιν ὀμηλικίῃ πανόμοιος

- πλωτ[ήρ]ων σωτηῆρσιν, Ἀ[μυ]κλαίοισι [θ]εοῖ[σιν],
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ὐ[τὸς] ἐὼν πόντου [τ] ἐνὶ κύμασι[ν] ἤσθην·
 ε]ὐσεβίῃ τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]ὴδε σῆμ' ἀ[νά]πανμαι
 νούσιων [κ]αὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνιοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωῆσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
 ἐν δέ [τε] τεθνε[ιω]σιν ὀμηγύρι[ές] γε πέλουσιν
 10 δοιαί, τῶν [ἐτ]έρ[η] μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται,
 ἢ δ' ἑτέρῃ τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,
 ἧς στρατιῆς εἷς εἰμ[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt... ΠΕΝΕ - - - - - ΑΝΧΝΕCII |
 ON, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΙΝΥΛΛΑΙΟΙCΙ — 5 ΚΑΙ
 ν ΕΩΝ καὐτὸς ἐὼν Jacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ' ἐνὶ scripsi. —
 6 ΤΙ. . ΕΩΝ — 9 ΕΝΔΕΤΕΘΝΕ ΔCIN τε addidi. — ΓΥΡΙΙ | ΓΕ — 10 ΤΩΝ
 .. ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-
 reum Platonikumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-
 tum ibant.

* 651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

- Αἰλιανῶι τόδε [σημα] πατῆρ ἀγαθῶι πι[νυτῶι] τε,
 θ[νη]τὸν κηδ[εύσα]ς σῶμα· τὸ δ' ἀθάνατ[ον]
 ἐς μακά[ρ]ων ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ ἀείζ[ως],
 ἢ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.
 5 ἴσχεο [σὺ] στοναχῶν, π[ά]τ[ε]ρ, ἴσχε δέ, μῆτερ, ἀδελφούς·
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβε μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΠ
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker Mus. Rh. III 257 (1845). — ΑΕ
 ΙΖC — ΙCΚΕΟΟΙCΤΟΝ legi. Dein ἴσχε δὲ μητέρ', ἀδελφούς legebatur; vi-
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧCΤΩΝ legi. — τὸν θεὸν μου i. e.
 τὸ θεῖον μου, animam meam. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἠδὲ κόνις κεύθει θεομύστορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ινυ[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνοδος
ἀθανάτων· βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINΥΠΟΥ.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἦίδεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνημ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] οὔνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δοῦσα,
5 πρόσθεν μὲν θνητῆ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
ἀίμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῆ παρακοίτι
τεῦξ' Ἐ[πα]φραῶς συνόμενος Ἀλεξάνδροιο πολεΐτης.
ΑΓΕΝΤΙ εὐψύχι· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: *monumentum videt propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste.* — ΦΙΛΟΥΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΥΗ, unus Muratori ΚΥΔΝΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΞΕΦΡΑΣΑΣ, unus Muratori ΤΕΥΞΕΦΡΑΣ, corr. Hultmann. — 9 neque ἄ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu ΑΓΕΝΤΙ in ΧΡΗCΤΗ mutandum est.

*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνὴρ,
οὐδ' ἐπέων ῥητῆρ ἄξια σεῖο φράσει,
5 οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χροά, οἷος ἰούλους,
ἥσων θ' ὡς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.
νύμφην δ', ἥ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἴῳ,
τλήμονα νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀΐδης,
οὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὡς Ἀΐδου.

III vel IV saeculi. — 7 οἷω recte habet: *tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nympham alui*. Legunt οἱ οἷ cum Leichio. — 9 ΜΟΥΝΟΙ corrigunt μούνω. *Iam cum Plutonis facti sitis virginitatem vobis servate, quippe coniugio non iam licito (μοῦνοι)*.

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἔκλεισε
κεῖται Καρουέντις πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρὶς μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

* 657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
εἶνεκ' ἐμῆς ἥβης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ
ἀλλὰ με μοῖρ' ὄλοτ', πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειάς,
ἤρπασε παρ φίλιων, οὓς τροφέας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 Εὐθαλῆς cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.

* 658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
ὦ Μέλαν ἴβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ανθος.

2 nihil aliud nisi hoc: *nam nunc quidem tu mortuus es.*

*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.

Βλαστὸν] ὄρᾱς γαίης· τὸ ποθούμενον ἐν στεφάεσσιν
οὔνομά μοι τόδ' ἔφν· Ὑάκινθος ἐνθάδε κείμαι.

ἔτ(η) κε.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra z. ET. KE legitur. — 1 [Ἄνθος] ὄρᾱς legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum i. e. servum.* Deinde hic verborum ordo τόδε τὸ ποθούμενον ἐν στεφάεσσιν ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρὸς θεῖου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσκε βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὐρ[ύ]ν ἔχουσιν.

5 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον ἐὸς θρεπτὸς Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΑΘΑΝΑΤΟΙCΔΕΔ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκειαβιάδην.

Ἀύρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πατρῶνι
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusanum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Bourbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ivit.

Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότητα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,
Ἀύσονίῃ γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. —
Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

*663. Romae in villa Volkonsky descripsi. Videtur ineditum.

. βιοτήν [γ]αίῃ ἐν Ἀύσονίῃ.
αἰεὶ δὲ μνήμη σε φυ[λά]ξομεν ὡς παρόντα
εἴνεκεν ἡ[θ]ίας εἴναικά τ' ἀγ[λ]αίης.
5 ο[ὐ]δέ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαιστρα,
ἀμφοτερῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδευόμενοι.
οἷ [ώ]ς μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὡς δὲ κραται[ῆ]
ἀμφὶ π[ά]λλῃ βιότου [ἄν]θος ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC
ΠΡΩΤΟ
CCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ

3 ΦΥΜΞΙΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙΗC utrumque correxit Wilamowitz,
ἡθείαν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθεῖος. — 5 ΟΙΔΕ — 6 ΕΡΙ
— 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΑΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφί
praepositio semel posita ἀπὸ κοινοῦ etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) re-
ferenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μεικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλήμον, ἰδεῖν γόνον οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον·

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί
χηρίαν δυστήνου παιδὸ[ς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — I non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθηκεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]οστεφῆς οἰχομένοιο
δυστήνων ὀράας δακρυόεν τοκέων.

2 δακρυόεν τόδε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Παπίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει νέον ἀνέρα, ᾧ πατρὶς ἦεν
καλὴ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὔνομα οἱ τόδ' ἔκειτο
Παπίας Παικράτους· κάθ'θ[ανε] δ'

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἦρωα κτίστην ille Docimium aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ'θανε Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθηναῖος·
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῆι; β. Νουμήνιος·
α. πόσων δ' ἔθνησκες τῶν ἐτῶν; β. δις εἴκοσιν·
α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ᾧ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

III fere saeculi epigramma (litterae AECW), cui insculpendo necubi omitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophī quidem nota neglecta v. 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἔτη quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἶ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi sit*.

*668. Romae. C. I. 6204.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς μ' ἀπέλυσας
νοῦσων καὶ καμάτων καὶ μογερᾶς ποδάγρας.
Αὐρ(ῆλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ὁ'.

1 melius scripsisset ἐμοί et γλυκερώτερος, mors mihi vita exoptatior.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.
C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθεὶς
Θρέπτος ἀκμὴν νέος ὦν ᾗχετ' ἐς ἡμιθέους.
Πατροβᾶς. Παπᾶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλῆς male Franz.

*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἠλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα
. ἰον γεραραῖς χερσὶ ταφένια πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorellii in versibus extremis supplementa esse dicuntur μο[ῖρα] et π[ατρός] sunt verba lapidis. — 2 ἸΟΝ nomen defuncti.

*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Ἐπτακαι[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,
ἢ μ'] ἐκύησε ἄκραν[τα· τάφω δ'] ἐκάλυψεν ἄν[ηβον,
πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Ἄϊδην.

.

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερός δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Ἄϊδην. — 2 ΑΧΡΑΙ legi ΑΡΧΑΙ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὅν γ' ἐκάλυψεν Franz. — Subscripta . . . NHC E.

672. Campigliani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,
εινημνημημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

1 ΚΑΙΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΟΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,
ἴν' ἢ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρτατος, ἀλλ' ἐμὲ ὦξεν (lege ἔμ' ἔωξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intellego ut in grandi monumento summum iste loculus obtinuerit locum. — 2 conieci οὐκ (ΕΙΝ) ἤμην, [ἔσο]με' ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, dum vivo non vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

— — — — —
ἔγραφε, ἐ]ν ψυχαῖσι βροτῶν [ὡς ἄφθιτ]ος εἶη,
ἐ]κ [θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφε θανμάσιε,
nomen defuncti] ος ἀνακτος ἀπο[πνόου εὐκλέα μορ]φήν.
Λαοδίκια πατρὶς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,
5 ἄστν ῥοαῖσι] Λίκοιο περίρρυτο[ν· ἀλλ' ἐνὶ] τύμβῳ
θάψε nomen mulieris σεμ]νὴ σύγγαμος [ἀχθυμέ]νη.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗΣΚΟΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἄφθιτος sit imago ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχθυμένη Franz.

*674. Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ
Ἄρριου μου φίλιου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δὲ κέ<ν> ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μοι,
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),
5 χηρείαις αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα
κῶχυμόρου τεκέων πένθει τακομένη·

ἐμβιότῳ δὲ πόνον πουλὸν δ' ἀνέτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μούνον τὴν φρένα θελγομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publianae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro κέ i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτλη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖτε,
ἧς μεμέρισται βρέφη. ζῶν παιρί, θάτερον ἀντί.

2 vix adgnoscentur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τίττουσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscript. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλὸν
τεῦξεν Ἰδας ἀλόχῳ, λάχεν ἢ οἱ πᾶν τὸ περὶ σσόν
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[άλιστα,
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἶη.

1 τῷ et extr. Τελεσίλλας ἐνθάδε θῆκε, 2 τευξενίδας-λάχεν ἢ οἱ παντοτε πλήρης, 3 τε μενοιτο, 4 ἄφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versuum lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae remove studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θευξενίδας Franz servato v. 1 ἐνθάδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἢ οἱ σεμνὸν ἔπαινον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγανοφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utro altero apographo.

*Pomp Mod[estae] Q. Passe Archia
ben[emerenti fecit.]*

Σεμνῶν τρόπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα
λειπὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσατ' Ἀρχίας,
ὁ σὸς σύνευνος· [χαῖρε, φιλτάτη γυνή.

I fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adgnovisse sibi videtur Mommsen conicitque *archiat[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίζηλον
μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἐνθά θέτο.

I ΓΛΥΚΙΟΝ γλύκιος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκιώτερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere χαρις.

679. Romae. C. I. 6253.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·
ἀρτίγαμος κούρη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.
αὐτὴ ἢ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα
ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγου.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδίης κτλ.'

680. Romae. C. I. 6285.

Δ(ις) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) Μ(ανίδις).

Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
καὶ μηοῖν τέτρασιν εἶτ' ἐνδέκατον πάλιν ἡμαρ
τῆδε σοριῶ κείμαι θυγατρὸς μέτα, ἢ με δῖωξεν,
διξαμένη στοργῆν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fetus, quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genetrix secum tenet in laeae Ditis.*

• 681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίσις).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἔης Ἐϋηνος ἔτευξεν
εἵνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίας ἀλόχου·
κούρη γάρ μιν ἔγημεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχουσαν·
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτεα πλησαμένη
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἐτέων γεγαυῖα,
εὐφράνασα πόσιν παντὶ ἐῷ βιότῳ.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἐλικίη, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε
ἐν πᾶσι πρέψασα φῶς λίπες ἠοῦς,
κἀμὲ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὄρ[ώ]ην,
οὔνομά μοι γλυκύ, Μέσσι', ἀμνήστη παράκοιτι.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΔΙΟΙCΙΝ σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem δουλίδα significat.* Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονεΐκη μ[οι] πατρίς ἔπλετο, οἶν[ομα] Δημ[ι]ώ,
κἀμ' Ἄσιος Β[ατά]λο[υ] ὑὸς φίλτροισι δάμ[ασσεν],

εὐνοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]κυρον, ἦν λάχο[ν, αἴσαν·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἄνευθε π[άτρης.

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. οὔνομ' Ἰγλη μοι Welcker Syll. 101. — 2 Β... | ΛΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoris. Relicum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὄδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἧς ἐ[π]ιγείων
παρθενικὴν ζωνὴν οὔτις ἔλυσε βροτῶν.
Ἐλπίδι ἀδελφῆ γλυκντάτη Δωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΙΒΙΩΝ corr. Maffei.

685. Cataniae. C. I. 5724.

Τύμβον ὄρῃς, παροδεῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἦν κτάνεν οὐχ ὀσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσσε Ἀβιάνιος τὴν παράκοιτιν
καὶ βαιὴν στήλη τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.
5 οὔνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκληζεν Ἐπαγαθῶ,
νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — 1 monuit me Wilamowitz de Theocriti versu (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενίκα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῃ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα
Κεστίᾳ Βικτωρίᾳ Φλωρεντίῃ εἶδος ἀρίστη,
ἔ]πτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοτον τελεθούση,
(λη) σωφροσύνης ἐρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.
5 Πιε]ρίδων Μουσῶν Ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς·
πέντε γ]όνους προφέρεσκεν [ἔ]κ νηδίου ἀγνῆς,

οἷσι τέκνοις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίω lapicidae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἔπτ' ἐπί est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λη' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermannō dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Περίδων Μουσῶν ἰσαρίθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, οὓς προφέρεσκεν ἑῆς ἐκ ν. vertuntque quae liberorum corona (Mysis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsam epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus conpositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσαρίθμιος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

* 687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης
τοῦτον ἐμοὶ Αἰνεῖα τε τέκνω ποιήσεν ὁ χρηστός
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.
χαίρετε.

ζησάση ἔτη λέ'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

I cur non scripserit παροδοιπόμε exposui in *Comment. Bonnens.* p. 27.

*688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τότε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆες,
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένου.

II fere saeculi.

*689. Romae duo fragmenta, quae conposui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ κεῖ]μαι παίδων ὄχ' ἀριστο[ς,
οὔνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς γένος Συρί[η]θεν,
ἔνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς·
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γνούς, μηδὲ βι[αίου
5 μικροτάτου

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεύων
 ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ρον ὡς ἐπέ[κ]λωσαν.
 μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ρέ[πτειρ]α γλυκεῖα
 Φανστεῖνα, μητρὸς [π]λ[ε]ῖον ἐμο[ὶ φ]ι[λ]ίη,
 10 ἧ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἀε[ὶ] θανέοντά τ' ἔτεισε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detrito difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΛΟΗΣΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 ΒΙ · Ι · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΛΛ frg. 2 ΛΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΔ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΩΝΩC ΕΠΕΙΛΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 .ΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΛΓΛΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 \ΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΙΗ — 10 init. ΕΙ — frg. 2 ΛΕΡ.

690. In Rupe sicca dittonis Marchionum Maximorum. C. I. 6303.

Βαιὸν ἐπισσιήσας ἴχνος ἐνθάδε τύνβον ἄθρησον
 παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένο[ν]
 ὥχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος αληκτον,
 δισση[ν] πληρώσας πεντάδ' [έ]τῶν συνό[λ]ων.
 5 τοῖος δ' ἦν γεγαῶς οἷός ποτ' ἔφυσεν Ιαχχος
 ἧ θρασὺς Ἀλκίδης ἧ καλὸς Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCCHC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ δισσην - πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz menses decem synodicos. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeivit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. Prope viam Ardeatinam, post Romae. C. I. 6282.

Ῥουφῖνα Κέλερος ἐξ Ἀριστείνης τ' ἔφυν,
 ζωὴ δὲ πλείων μητρὸς ἐν σπλάγγνοις ἐμή·
 ὠδεῖνα λύπης δ' ἧ τεκοῦσ' ἠλλάξατο.
 πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Αἶδαν,
 5 κληῖρον δὲ μητρὸς τῶιδε κληρουχῶ τάφωι·
 στήληι δὲ φωνῶ ἀνταγωνίας βίου.

II vel I adeo saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 quem pater matri destinaverat loculum eum nunc ego teneo.

692. Romae. C. I. 6259.

Μηρόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὄν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἤρπασεν, ὄν καθορᾶτε
ὄκτῶ μόνοις ἔτσειν βεβιωκότα μηνί τε πέντε.

II vel III saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Γρονον; quem ab parentibus rapuit invidia, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

*693. Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

- a. Ὀκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρύμηνης
Κλωθῶ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Ἄνρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκντάτῳ τέκνῳ.
- b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλίαι|Α(ουκίου) Θ(υγατρι) Ναρκισσια|
νη, ἥτις ἔζη|σεν ἔτη ε̄, μη|νες (sic) ῑ, ἡμέραν ᾱ|Βάλλιος Νάρ-
κισσος|καὶ Ἰουνία Ὀλυμπι|άς γονε[ις δυστυ]χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. 1sq. ΟΡΤΑΕΝΜΕΕΤΙΠΤΑΙΜΚΑΤΣΚΤΑΝCΝΗΒΑΡΙΩΗΝΙCΚΑΩΟCΡ κτλ.'

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλιος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος,
πατρὸς Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρὸς μ[ε] τεκούσης,
ὄκτῶ ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα ἐβίω[ν] ᾱ.

III fere saeculi. — 2 ΜΗ — 3 ΕΒΙΩ. Α corr. Welcker; ᾱ monosyllabum legenti.

695. Romae. C. I. 6289.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότμ[ω
 ἄμφω, θηλυτέραν παῖδα Σεραπιάδα·
 κείμαι δ' ἑξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλεν
 τεῦξεν, νει[κήσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίη,
 5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Δ]ομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
 οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

III fere saeculi. — I СЕΠΕΙΡΕΝ — ТАХУПОТМОС corr. Raponius, idemque supplevit v. 4.

696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλώρος Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται
 ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
 ἕξ ἐτέων ὄρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον
 θρεπτῆρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,
 5 ο[ὐ τόν]δ', οὐκ ἄκλαιτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
 φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
 δείλαιοι τροφῆων κειναὶ χέρεις, αἶ συνέλεξαν
 τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepulcro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est. — 5 ΔΟΥΚ Maffei, Ο ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido. — 7 legebatur κείναι, κειναί scripsi idemque voluit Wilamowitz. κειναὶ χέρεις eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus υ(ιxit) α(ηπισ) XXIV.

697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ
 μηδὲ τὸν ἑξαέτη πλησαμένη βίοτον.
 Α[ούκιος]ος Ἀνθιμ[ος τῆ μακα]ρίᾳ θυγατρ[ὶ
 μνείας χάριν.

Subscripta supplevit Amatius.

698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεῖωτα [ί]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει
 νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλίας·
 πατρί τ' ἐμῶι μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
 οἷ[ς] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.
 5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὖνομα τοῦμόν
 Ἐκλεκτός τ'οι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα
 Παλλάς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.
 ἔπτα δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας εἴκοσί θ' ἡμέρας.

II fortasse saeculi. — I ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλὴ κατὰ γαῖα Franz, ἀ-
 γαθὴ κ. γ. Jacobs. ἱερὴ vel ideo praefendum quod sic augetur quae
 aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κε-
 φαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει. — 4 ΟΙΕΠΟΡΟΝ corr. Jacobs; dictio paullo quae-
 sitior nihil videtur offensionis habere. — 6 τὸ ἐγὼ vel τῷ ἐγὼ corrigunt
 vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula,
 turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat
 cumque verba Ἐκλεκτός τ'οι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina
 sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non
 possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda vi-
 dentur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et
 extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem
 ὁ δεῖνα τ'οι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένη, παῖδα,
 ζήσαντ' ἐν μελάθροισι ἐς λυκάβαντα τέταρτον,
 οὖνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·
 αὐτοὶ δ' οἱ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν
 5 καὶ δακρυόισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον· ἄστατος ὄντως
 θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄπονος.

III fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit
 ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰών queritur boeotus poeta supra
 n. 502,16.

700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,
 Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή,

πρὶν γλυκεροῦ βιότιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἴσθησις, τέκνον, ἐστίν.
 5 κοῦφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τρίτη ὄν Dorville.

*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
 ἐποίει τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν
 Εἰρηνίων, ὅς (σ) ἐφίλησα.

1 Πρίσκει addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale
 monosyllabum. — Extrem. ὁ σε φιλῆσα[ς] male legunt.

*702. Romae. C. I. 6248.

Ἐνθάδε κεῖμε ἀναυδον, ἄπνου, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]
 παιδίον, ἐκπρολιπῶν γλυκε[ρὸν] φάος ἀελίοιο,
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας,
 ἐβ]δομάδας δισσὰς μό[νον, εἶτα βίου τέ]λος ἔσχον.
 5 ἐκπρολιπῶ[ν π]άτραν Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον οὔνομα τοῦμόν
 Κορνοντίων· κατάκειμε λιπῶν πένθος γονέ[εσ]σι·
 τὰμὰ δὲ νηπιάχου δάκρυα πλη[σ]ο' Ἀχεροντίδα λίμνην.
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 paullo aliter constitui; placeret
 quod Franz posuit μόριμον βιότου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ΠΡΩ . ΙΔΙΩ

unde conicias θρε]πτῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν.

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐννεακαιδεκάμηρος ἐγὼ κείμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατήρ Πρόκλος Συρίας ἀπὸ γαίης.
ὄνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαία πατρὶς ἢ παράκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
uvas brachiis amplectens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἠρίον ὅστις ὀδεύε[ις],
ἤγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφυρ[ά]μενος μικρῶι ἐπι' ἦν γὰρ ἐμο[ὶ] μείς
ἑβδομος οὐ πλήρης, ὄνομα' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exco[e]dere septem
haud licitum. multum fleuit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo μικρῶι additum esse (v. 3). — 1 Γαιῆνα in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuuenis exsculptus *ornatus
viridi tempora pampino*, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνείνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non inuenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος ἐοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει ΖΠ ΙΕ

1 πλησίον non intellego; conieci παιδίον, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

— — — — —
 οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' ἀλλοις,
 οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἔπαθον νούσ[ων] κακότησι
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν
 ἀλλ' ὅτε βαιὸ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
 5 ἤρπασθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσ[ι δὲ] χείρονας ἀρτι
 λύπας καὶ στεναχά[ς ἐπ' ἔ]μοι δάκρυσιν π[υκι]νοῖσ[ιν]

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ
 ΜΗΤΡΟΣΔΕ
 ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ κτλ'.

falso certe Michaelis Πρασιότου μὲν πατὴρ ἐμοί, μητὴρ δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠΙ . . . — 2 ΝΟΥΣΣ . . — Ceterum simillimam de puero multa perpesso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἥλιον θνητόν, παιδῶν βέλτιστο[ν] ἀπάντων
 κάλλει τε γνώμη τε τρο[π]οῖς [τ] αἰδημοσύνη τε,
 εἰκοστῇ λυκάβαντι δόμους Ἄϊδα μολόντα
 σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τειμήσας ἔξοχα πάντων
 5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἕνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἥλιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙΣΤΟΙ — ΤΡΟΓΟΙΣ | ΑΙΔ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνω Νιγρῖνος παιδὶ καὶ νέκυν στέργων.

Πλήνω coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τῇ
σ[υμ]βίῳ τῇ γλυκντάτῃ Οὐρβι[.] Μαρυλίνα καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ελ]ευθέροις.

Σῶμα . . πωτοβαρη ὄ[ς] ὑπὸ κρη[π]ῖδ[ος] ἐρίσης,
θηναίης ἀποθοῦ φόρτον ὁδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΙΑ . . | ΕΡΙΣΗΣ σῶμα οὕτω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπῖδος ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπῳ τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima interpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρείσης recte habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed monstrum illud vocabuli cum βάρως compositi domare nescio; neque enim fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὅς ὑπὸ κρηπῖδι ἐρίσης i. e. sub limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπῖς nomen. — 2 A. P. VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἄϊδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum. C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας
εἶπερ Ὑλας ἢ Θερσείτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
θήσει τῷ φίσκῳ τρεῖς δύο χειλιάδας,
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τείσοι ἀτασθαλίας βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a. 103 aedificatus est. — 3 sq. sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciiis punietur. — 4 τείσει Franz. βλαψίταφος adiectivum de Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

Τὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώση, [ὅς εἰμι,
καὶ πῶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσσα μαθήσ[η.
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτιοι <δ> ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλεῖ , νόμος ἡ Ἰοίς
5 Ἀλεξάνδρ[εια]ε πατράσιν

καὶ ἐν στρατιᾷ [. . . πα]νημερίῳ μετέπιτα θελήσας
καὶ κόσμον κεκ . . . ευκα, σχεδὸν εἶπομι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδὼν, οὐ χεῖρα φόνοισι μίανας,

10 Χ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἑξηκονταέτης, γυναικᾶ τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἶπας, μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὁμοίῳ
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

Σεράμμων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας
15 ἐν βιώτῳ περιῶν, λήθη, πλάνη, ἐλπίδι διώκων,
. , τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptam non audeo restituere. — I ΓΝΩΧΙΛΛ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 · I · ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΙΙ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑΝΔΡΙ . . Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἰοίς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyfici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut complures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτιοι ἀρούραις (v. 3); nam singulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ κᾶν στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίῳ Franz. Fortasse verbum periit velut μοχθεῖν. — 7 ΚΕΚ -- ΕΥΚΑ κεκόρευκα Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devirginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dix-erim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus* e. q. s. — 9 Κρόνιος Franz; Χρόνιος nomen supra n. 395. — 13 Serammonem hominem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi Ξοίδος fuit Alexandrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione. Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . ΗΝ _ _ ΟC . . ΤΟΥΤΟ sententiam hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra) fierem.*

714. In vico Genay prope Trevoux, dans le département de l'Aise. Henzen ex Wilmannsii apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmanns *Exempl.* n. 2498.

Ἐνθάδε κεῖται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου·
 ἐσ[θ]λὸς τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθειληνός,
 βουλευτῆς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίας,
 ὃς πάτραν τε λείπων ἤκε τῶδ' ἐπὶ χώρῳ
 5 ἐς πρ]ᾶσιν ἔχων ἐνπόρ[ιο]ν ἀγορασμῶν
 με]στὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὧδ' ἐπὶ Λουγουδούνιοι·
 ὤλεσεν ἐπὶ [Ξ]ενίης θανάτῳ μοῖ[ρα] κρατα[ι]ρή.

D(is) M(anibus) Thaei Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Canotha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa fratri pietissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen, fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Syriae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thaeus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κάναθα τῆς Κοίλης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ — 3 ΚΑΝΩΘΑΙΥΝΕ/// — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . Η ΛΕΙΝ corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

Φιλανδρίας εἶνεκεν Ἀρμονίας.

Αἴας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκάγαθίας εἵνεκεν
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αἴας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν $\bar{\alpha}$,
ἐν ἔτσειν ὀλίγοις λύπην κατέλιψε τεκοῦσι·
3 μοῖρα δ' ὡς κατέκλωσε ὄθεν ἦλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo
posuerat. — 1 pentameter; εἴκοσιν est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt
versus:

σνεκρίθη καὶ διεκρίθη ἀπῆνθεν ὄθεν ἦνθεν πάλιν,
γὰ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *con-*
sol. Apollon. p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν·
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποθ' ἑταῖροι
Πετροκόρακαν ἐκ[λ]ηζον.
οὐ τάχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτήσατο γνώμην·
5 ἦσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ ἅτὸν ἐτίμα.
διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ· ἀγαθὲ Πετροκόραξ·
ἔζη ἔτη $\overline{\text{XXX}}$.

1 [Ὁν κεύθει τόδε σῆμα, βροτοῖ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσσαν Franz. — 3 ΕΚΥ
ΗΖΟΝ — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗΣ | ΟΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male
v. 5 [θ'] ὑπὲρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Cataniae. C. I. 5702 ex Castelli apographo.

Ἐνθάδε κε[ῖ]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] $\bar{\alpha}$,
κοῦρο[ς] ἀνή[ρ], ἀπείρατο[ς] Κύπριδο[ς] ἰ]μερ[τ]ῆς.
Φρόντων εἰατῆρ [τὸ]ν [β]ωμὸ[ν] ὑ]ῶι ἀνέθ[η]κεν.

1 ΚΕΤΕ — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΗΣ — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΙΚΕΝ.

718. Cataniae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

Ἄν, ξένε, μ]ο[υ] ζητῆς ὄν[ομ] ἢ τίνας ἐνθ]άδε κείμε,
 Ἐφέσου, μεγά[λης] θεοῦ εἰμι πολ]εΐτης.
 πατὴρ δέ [ἐστίν ὄνομ'] Α(ἴλις) Ἀχιλλεύς,
 Στρατο[νίκη δέ μ]ου μήτηρ.

5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ μοι ὦ]δε θανεῖν.

ἐκκέδεκα [ἔτη ζή]σας κείμαι δὲ νῦν [λείπων φάος] ἠελίοιο.
 μνήμα δέ μοι [ἐστήσ]α[τ]ο Αἴλις Ἀχιλεῖς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗΣ — 2 post κείμε ΝΗΠΙ . . . | ΡΟΦΕΡΕΟΥ — 7 ΜΟΙ . . .
 ΑΙΣΑΙΛΙΣ non videtur sufficere spatium huic supplemento μνήμα δέ μοι
 [τόδ' ἔτευξεν ἑαῖς παλάμ]αις Αἴλις Ἀ., neque omnino quisquam in his ti-
 tulus certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripsi ex cod. Vallicell. R 26 f. 266.
 Vtor Bormanni ectyπο.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμαι Ὀλυμπία ἐτῶν κβ̄,

Ἐλλήν μὲν τὸ γένος, πατὴρ δέ μοι ἦτον Ἀπαμέα
 οὐδένα λοιπήσασα

οὐ μεικροῦ ψυχῆν, οὐ μέγαν κραδίην.

5 στήλην δ' ἦν ἐπίησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς.

παρθένον ἦν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεπόικα.

στοργῇ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν.

ὡς ὅπου φῶς τὸ γλυκὴν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,

ἠδὲν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὴν ὡς μελίτιν.

10 ταίτην τὴν στήλην ἐπίησα Σώτας σε φιλήσας.

ψυχῇ διψώσῃ ψυχρὸν ἕδωρ μεταδ[ό]ς.

Ἀδελφὸς ταίτης ἐπέγραψεν.

6 πεπόικα cod. πεποικα lapis — 8 ΛΑΜΠΩΝ lapis — γλυκὴν noli mu-
 tare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 ΥΔΡΩ
 lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕΣ —
 12 sic lapis et codex.

720. Mediolani. C. I. 6762.

Θ(εοῖ)ς κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θη] πᾶσα μοῖρη,
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,
 κούκῃ σοι φάος ἡελίοιο,
 οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα Ῥώμης,
 5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη.
 ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερ[ῆ] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΣΑ COΓΓΕΧΙ; τελείσθω Scaliger, τέλος ὤπασε Franz. —
 2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δῆ Scaliger. —
 5 ἄλοχος pro παρῖο nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ COΓΓ. Scaliger; τάλαινα
 Welcker Syll. 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος μόνη προὔχουσα πασῶν ἀλόχων,
 εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ, σὺν ἀνδρὶ τῶμῳ
 ξ̄ ἔτεα βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.
 ὄνομα δέ μοι Μυρωνίς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμένπτου
 βιότιο χάριν

5 Πάνθησ οὐμὸς πόσις ἐξετέλεσεν.

3 ΕΤΕΛΕΣΑΣΑ COΓΓΕΧΙ.

*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

Οὐχὶ πόνῳ δολί[ῳ] λημφθεῖς τὸ πρὶν ἦλθά σοι νῦν ἐπι-
 γράψας,

ἀλλὰ νόσῳ λημφθεῖς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ β[ά][σ]ανον.
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ
 ἀντίτυπον ρεύσει τοῖς δακρύοις χάριτα.

5 εἰ δέ τις ἐστὶ νόσος παρὰ Τάρτασιν ἢ παρὰ Λήθη,
 ἧς ἔσχον σπουδῆς ἐπὶ σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.

τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σου,
 αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.

Ἀγάθων ἀδελφῆ Ἀτταλίδι μνείας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem
 spectare videatur explicari nequit), sed morbo impeditus eram ne prius

facerem quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem. — 2 ΒΑΙΑΝ ΟΝ corr. Gorius; *cuius morbi te auctore habui experimentum, i. e. tuus in me morbus transiit.* — 3 χάρις, ἢ τ' corrigunt vitium vitio expellentes; nam ῥέω verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτυπον χάριτα posuisse pro nominativis: *cuius ex cera (nam in cera ipse scripserat) gratiae memoriae documentum (χάρις) lacrimis meis tamquam imago resonabit.* — 5 Τάρτασι, voluit opinor Τάρταρον dativum heteroclitum. — *Si quae tibi mortuae facultas est sentiendi mei in te studii, iam animadverteris me tibi gratiam exsolvisse.* — 7 τίς pro relativo accipi, ut sescentiens: *qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis (i. e. eodem tecum sanguine natus) dum vivis.* Male Franz σὶ δ' ἐν ζῶσιν. — 9 senarius.

*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene Catalog. Lateran. 438. C. I. 6223 b.

Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν ἰς ἀέρα,
ἣν ἤρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.

τίς ἐζήσεν ἔτη β, μῆ(νας) τᾶ, ῥμ(έρας)τ.

εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀΐδος ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 ΚΑ|ΤΕΙ^ϞΙΠΑΝ aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui κατ' ἐνωπάν vel κατένωπα scripserunt. Fortasse ἐρείπα sive ἐρίπα forma diversa est sensu non diverso pro ἐρίπια i. e. rupes; ut puellam de rupe praecipitatam cogites obiisse.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor accuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

ι κ ι β

POSSIS

ονω Τιβουρι
κβῖμαι πᾶσι φιλ
λείψας ἐν κλειτῆρι
ασινοισναρεσσας

- 5 θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος
 να ἐνὶ στήθεσσι κα
 λυψε τὸ πανσοφο
 συν μνησθῆτε
 ιδίξις ἅ ζωὸς ζω
 10 τοισι μέμνησθε λο
 σ ζωὸς ἔλεξα Εὐθύ
 τονος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytoni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omni-
 bus amicus (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίνοι-
 σιν ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius
 sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur
 versui sequenti, quoniam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κά-
 λυψε τὸ πάνσοφο[ν ἦθο]ς. Hortatur superstites ne inmemores sint eorum
 quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπίδειξις vel ἐπίδειξις v. 9), meminerintque
 quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὗς ζωὸς ἔλεξα v. 11).

APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirch-
 hoff, ipse imagine usus photographica, quam R. Garrucci edidit *Mélan-
 ges d' épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος ο[ὐρανίου ἄγ]ιον γένος, τρορι σ[εμ]νῶ
 χρησε· λαβῶ[ν πηγῆ]ν αμβροτον ἐν βροτέοις
 θεσπεσίων ὑδά[τω]ν τὴν σὴν, φίλε, θάλπεο ψυχὴν
 ὑδασιν ἀνάοις πλουτοδότου σοφίης·
 5 σωτήρος [δ]’ ἀγ’ ἰὼν μελιηδέα λάμβ[α]ν[ε βρω]σιν,
 ἔσθιε πιν[άω]ν, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.
 Ἰλ[αθ]ι, ἰχθ[ύ]· σὺ γὰρ [Γ]αλιλαίῳ, δέσποτα, σω[τήρ],
 εὐ[ό]δω [ἰη]τήρ· σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.
 Ἀσχάνδιε [πά]τερ, τῶμῃ κ[εχαρ]ισμένε θυμῷ,
 10 σὺν μ[ητρὶ γλυκερῇ, καὶ ἀδελφει]οῖσιν ἑμοῖσιν
 ἰχθύος ἐν δειπνῷ μνήσθε Πεκτορίου.

ματικός, qui absoluto opere in Pleroma reversus in Aeonum numero reside-
 dere putabatur. Kirhh. — 7 nota poetam naso ut aiunt suspendentem
 eos, quorum vulgari opinioni obloquitur, velut supra n. 266 κοινὸν φῶς
 ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ e. q. s. sim. — 8 ΚΑΘΤΑΝΕ — 9 θανόντες
 ἀληθῶς dici eos facile apparet, qui cum materialis sint naturæ (ὕλικοι) et a di-
 vina alieni, iam nunc et vivi haberi possunt mortui et post mortem perituri.
 A quorum consortio morte seiuncta Flavia mortua esse praedicatur morti
 obnoxia, vivere vero in eorum coetum recepta, qui verae vitae et partici-
 pes sunt soli et auctores (ζωοί) i. e. divinarum Pleromatis naturarum.
 Kirhh. — 10 quid tu mirare, Materia (ὕλη, quae hic γαῖα vocatur),
 genus defunctae (Flaviae), non illud materiale et tui simile, sed vere divi-
 num et coelestis originis, morte obita non domari tibi, verum eripi et ad
 sublimioris naturae sedes efferrī? An metuis iam sentiens nullum tuum esse
 imperium in eos, qui vinculis tuis vera γνώσει soluti ad altiora et vivi
 evaserunt et mortui sunt evasuri? Kirhh.

*727. Romae. C. I. 6254.

Μνήμην τῆς ἰδίης γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
 ἐν στέρνοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὣν ἔτι ζωός,
 ἦτις ἔφυ, στίλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·
 5 πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης,
 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν
 ἦν ἀγαθὴ, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγείνατο πᾶσιν.
 οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,
 δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.
 10 ζωὸς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
 δισσῶν ἀρρενικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
 ἦοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνωσ.
 κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἀπιστον,
 ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζῆσης εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.
 εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
 15 Μαρκίαν τὴν Ἐλίκην ζοφερὸς τάφος ἐνθα καλύπτει.

Christianae originis haud obscura vestigia vv. 6-8. — 15 Μαρκι-
 ανήν Jacobs.

*728. Romae in repositis musei Capitolini. Ineditum est.

Ζήσας ἀλίπως καὶ θανών, [ὡς δεῖ θανεῖν,
 ὑπὸ τόνδε κεῖμαι τύμβον

ἄμεμπτος, ἀκατάγνωστος
 ἀλοιδότητος, νῦν δὲ εὐ[τυχῆς γεγώς,
 5 ὅ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχον ἐ[γγὺς ἐν τάφῳ,
 καὶ τῆδε τῆ]ς ἀρίστης ἡμ[ερον τρέφων

Litteris nonnullis accentuum notae superadditae, quarum rationem non intellego, velut v. 2 ὑπό et κειμαί, v. 3 ἄμεμπτός ἀκαταγνωστός, v. 4. ἀλοιδορήτος, v. 6 ἀριστής.— 1 ΘΑΝΩΝC — 4 ΔΙCΕΙ — 6 CΑΡΙCΤΗCΙΙΙ.

729. Lorii in via Aurelia. C. I. 9852.

Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ κεῖτε Ῥουφεῖνος ἀμύμων,
 θεοσεβής, ἀγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ.
 ἑτῶν κα, ἡμ(ερῶν) ε, ὠρ(ῶν) . .

3 horarum numerus corruptus NYI . .

730. Romae. C. I. 9727.

agnus
 piscis piscis

Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος κοινοῦ βιότοιῳ ἄμοιρος,
 Ἠδίστου πατέρος καὶ μητέρος Εὐμορφίης,
 πρωτότοκον, διετές, θεῶ μεμελημένον ἠδύ,
 ἠλιόπαις, λυπῶν γλυκεροῦς χρηστοῦς τε τοκῆας.

ii vel iii saeculo non multo recentior iudice Kirchhoffio. — 2 Ἠδίστον et Εὐμορφίην parentium nomina esse puto. — 4 est ἠλιόπαις infans, qui die Solis fuit natus, τῆ κυριακῆ, nostratibus 'ein Sonntagskind.' Kirchh. — Subscripta ΘΟ, ΤΚΝ, nec Kirchhoff intellexit.

731. Romae in coemeterio S. Agnetis. C. I. 9579.

Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα [δ]ομωστικῶ Φιλίππου,
 ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ[π]ὶ τοῖσι [δ]ὲ τρία
 πληρώσας κατέλιπα σῶμα [χ]θονὶ πολυβοτίρη.
 λέξ[ω] δὲ τί[χ]ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατία[ς]
 5 κ[ά]μη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυπίου.

Restituit Kirchhoff. — 2 ΕΠΙΤΟΙΣΙΑΕ — 3 ΛΙΠΑΣΣΩΜΑΚΘΟΝΙ κατε-
λιψα Kirchhoff. — 4 ΛΕΞΥΔΕΤΥΗΝ — ΓΑΛΑΤΙΑΙΕ — 5 ΚΟΜΗ.

732. Romae in coemeterio S. Hermetis. C. I. 9715.

Ἀλκινόων δύο σῆμα Ἀλεξάνδρου τε συνέμων
τρεις δωδεχ[έ]τεις πιστοὺς γενέτη προέπενψα.
ἰχθύς
γ̄.

2 ΔΩΔΕΧΘΕΙΣ lapidarius formam vulgarem induxit pro postica δυο-
καιδέκεις, quam metrum requirit. Kirchhoff; potest tamen etiam τούς
articulum versus initio errore omisisse. — γενετῆ Kirchhoff interpretans πιστοὶ
ἐκ πιστῶν. Equidem intellego tres fratres duodenarios patri ante mortuo
misi; loquitur tumulus, qui tria corpora accepit. — Anagramma ἰχθύς
notum neque obscurus γ̄ numeri significatus.

733. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9696.

Ἐνθάδε Παυλείνα κεῖται μακάρων ἐνὶ χώρῳ,
ἣν κήδευσε Πακᾶτα ἐν θρέπτειραν γλυκερῆν,
ἁγίαν ἐν Χρ(ιστ)ῶ.

2 metrum sustentari poterat pro γλυκερῆν alio adiectivo posito, ve-
lut ἄμεμπτον sim.

734. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9688. Alterum titulum
descripsi Romae in museo Capitolino.

a. Σύνοι[δ]α ἔματ[ῶ] μη[δ]έν ποτε δράσας κακόν.

εἰμαρμένη δὲ περιπεσ[ῶ]ν κακῆ καὶ βασκάνῳ πικρῶ
ἔπαθον τοιαῦτα οἷα μηδεὶς π[ώ]ποτε.

ὁ [γ]ὰρ περὶ τέκνα πλούσιος [γ]ε[γ]ώς

5 ἔστερήθ[η]ν μετὰ μητρὸς αὐτῶν, συμβίου σεμνῆς καὶ σώφρονος·
ὅποια δ' ἦσαν ἐπὶ τόπῳ βλέψον [τ]έ[κ]να.

b. Ὅποτε πλούσιος περὶ τέκνα νῦν κακὸν κακῶς
τηρῶν ὡς Τάνταλος κολάζομαι.

1 CΥΝΟΙΛΑΕΜΑΤΟ . ΜΗΛΕΝ — 2 CON — 3 ΠΟΠΟΤΕ — 4 ΟΤΑΡ — ΤΕ
ΤΩΣ — 5 ΗΘΝΝ — 6 ΓΕΗΝΑ correxit Kirchhoff. — 8 legi ΚΟΛΑΖΟΜΑΙ,
quod κολάζομαι esse patet. — Ceterum dubitat Kirchhoff an non
christianus sit titulus.

735. Cataniae. C. I. 5700.

Αἰγιῆλις Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κείραι,
κόσμου πλάνην προλιπὼν, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθὼν.
μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλῆν βίον ὡδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἐδραμον ἐν κόσμ[οιο πλάν]ῃ χρόνον ὄν κεκέλευσμαι.
ποιήμά τε δεινὸ[ν φύσιν ο]ῦσα κατέγνων,
μειμησαμένη τον δέ
εὔπτερος ἢ πιστ[ῆ] ψυχῇ ἰς ο]ῦρανὸν ἔπτην.

1 supplevi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῆ δεσμευθεῖσα ἀλῆτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
ἧς καὶ τὸννομα Κυριακῆ, ἡμέρα κυριακῆ παντὸς βίου λύσιν
ἔσχε,
τὴν ἤτησε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαιῶν.

1 cf. supra n. 429.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

I. DIS DICATA.

SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδόν scripta composuit.

Κου[φαγόρας ἀνέθ]κεν Διὶς γ[λ]αυκώπιδι κούρηι.

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

. ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[ηκεν].

Titulus sinistrorsum scriptus.

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

*Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμεμφές ἄγαλμα
σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.*

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

741. Eleusine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

*Δήμωι Ἀθηναίων Ἀ
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον
Δήμητρος τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ἵπιο[δώρου].*

Titulus βουστροφηδόν scriptus. — 1 extr. . . κ ΛΔΕΘΕΝ Kirchhoff

α[πο ληίδος ὤ]κ[οδομ]ήθην. Ἐκείνων δ' ἄρα τόνδε κτλ., quae non displicerent, nisi parum apte ipse δρόμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mihi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-ηθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθηκεν ἐὼν Ἐ]καλήθεν Ἐκείνων, ὅς τόνδε κτλ., sed Clisthene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἀμεμπτον Boeckh. — 3 voc. χαρῶν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet ΝΥΝΤΕΡΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, δρόμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatam, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. I. 1. Ulrichs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναία . . . Γεας Φα . ε . . ιστος ἔθρηκε
Ἦραι τε, ὡς καὶ κεί[ν]ος ἔχοι κλέος ἀπθικον αἰΐει.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΝΕΓΑ κτλ'. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versus Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοίδας οὗτός γα Λάναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἀναξ legerat. — Post Ἀθαναία haec fere ΔΓΔΓΕΑ ΜΦΔΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΛΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Λάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύμπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἰλήσωι [θ]υμῶι τῶι Λακεδαιμονίωι.

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δὲ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δώδεκα ποδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἠνίκα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγείον ἐπ' αὐτῷ·

δέξο ἀναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάω θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 //ΛΚΡΟΝΙΔΑΙ// //ΒΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in ἰλήσῳι alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟ ΝΙC/III adferunt exempla huic singularis usui firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

SAECVLI QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακώσις τὸδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος πρόσθ' ἄρ' ἑμαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρκαδίαι παλυμήλωι,
ἑσλὸς ἑών, καὶ Ἰοι μνᾶμα τὸδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadium legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρίνις i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἑμαντινέα, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἑσλός adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἱέρων ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῷ Δι Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κίμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrhenis apud Cumas devictis. — 3 paroemiacum adgnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ὄπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 coll. Add. I p. 885.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῷ Διῖ τῶν Κορινθόθεν.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.* p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipari potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis. vol. suppl.* III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz (Act. acad. Vindobon.* XIII 1864) p. 3.

Ἀπόλ(λ)ωνι θεῶ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων.

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.* p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingio. — ΑΤΟ Frick ΑΓΟ Dethier et Mordtmann.

***748.** Athenis in arce. Kirchhoff 334.

*[Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμα[σιν ἐν πολέμου
δεσμῶ ἐν ἀχλύθεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
τῶν Ἴππους δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.*

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον, τὸ δὴ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε πρῶτον εἰσιῶσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τὰδε· ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde adparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — — — — — — —
4 Ἑλλ[άδα μὲν] πᾶσαν δούλιο[ν ἡμαρ ἰδεῖν.

b. Ἡ μαλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ῥα τ]ότ' αἰχμὴν
 στῆσαμπρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίας πολυβού]ου
 ἄστν, βίᾳ Περσῶν κλινάμενο[ι δύναμιν.

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam ἀεί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuae Minervae Propugnatrixis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*² p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἄρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμ'
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσι[έ]που[ς θυ]γ[ά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[ν]ιδεω εὐ[χ]ο[μα]ι εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΑΕΜΔΙΕΡΕΞΙΩΛΙΙΙΙ, ectypum ΑΛΑΜΥΙΕΙΕΛ//Ο//ΙΙ//, nisi quod Ε littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔθηκεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΕΙΕ //ΙΙΩ//ΠΛ//ΤΗΝ Ραc., ectypum Θ/ΙΞΙ/ΠΩ//ΙΙΛ/ΤΗΡ Θερσίππου Kirchhoff, Θερσιέπους Wilamowitz. — 3 Κ//Ι//Ο//ΔΕΟΕΥΙ// restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειππίδεω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύρης] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς υἱός,
 εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνι[ά]τ[η]ς Κρησίλας εἰργάσασαιο.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΣ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαι τας, qua ex corruptela patet satis accurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro ε. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni convenient. At in hoc Pyretis

donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatam esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ υἱός
ἐνθάδ' Ἀθηναίηι μνήμα πόνων Ἄρεος,
Ἡγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol.* vol. suppl. II 551. — 3 ΜΕΛΑΙΕΤΕ corr. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς θῆκ' ἀπὸ τέχνης,
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντιδιδούς,
Αἰγίλιεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὧ[ι] πολὺν ὄλβον
σῶιζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάρι[ιν] θεμένη.

vv. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὧν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαριζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηνα]ίαι τόδ' ἀπαρχὴν.
εὐχολὴν τελέσας παιδ]ι Διὸς μεγάλου.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναίαι (v. 1) et παιδί (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse ita quidem dispositi:

stria	1.	vacat	- αλ)	
	2.	Ἰφιδίκη	μ' ἀγ	ἑναφιδναιο
	3.	vacat		αθηναιοντο

Duplici modo haec temptavit Kirchhoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν δ' ἀπὸ δήμου
ἔστηκ' ἐν πόλει ἄκραι] Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἄλ[λοτε μὴν] ἐν Ἀφιδναίω[ν, νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

.
αλ
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν πρὶν ἄγαλμα,
νῦν δέ γ'] Ἀθηναίων το[ῖς παρισῦσιν ὄραν.
vel τῷ[ιδε παρα] προπύλῳ.

Ceterum cf. Addend. n. 4 a.

•756. Athenis in arce. Kirchhoff 349.

. . . . θάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναία[ι πολιοίχῳ
. . . ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένου.

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐξαμένου Kirchhoff; ab initio ἀργυρίου sim. supplendum. Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

. δ' ἀνέθηκεν Ἀθάναι.

Ante δ' hasta superest (ι); τόνδ' Boeckh.

•758. In vico Χαϊδάρη inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchhoff 381.

Πρὶμμὲν Καλλιτέλης ἰδρύσατο· [τόνδε δ' ἐκείνου
ἐ]γ[γ]ονοὶ ἐστήσα[νθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134 - 145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quod agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

•759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἑρμῆι ἄγαλμα Ἑρμοστράτου Ἀβδηρίτης
ἔστησεμπολλὰς θησάμενος πόληας.
Εὐφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἄδαῆς Πάριος.

2 πόληας pro πόλιας scriptum nescio poetae an lapicidae sit error.

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένη[ς] ἀνέθηκεν Ἀισχύλου ἰνὸς Κεφ[α]λῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter additum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῷ,
πατρὶ δὲ τῷι τήνου Δημοφύων ὄνυμα.
nomen artificis] ἐποίησε.

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Panicum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος
φραδαῖσι Νυμφῶν τάντρον ἐξηργάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum pago adscriptum*. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidem litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffio, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchoff 418.

. νικήσας μ' ἀνέθηκεν [μνημα Λυκ]αῖος,
 πάντας Ἀθ]ηναίους [εὐκλείσας] μεγάλως.
 Μί]κων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. 1 Ἴσθμια sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

ΝΕΘΕΚΕΝ

ΑΙΟΣ

ΕΝΑΙΟΣ

ΜΕΤΑΛΟΣ

5

ΛΟΝ

ΑΝΟΜΑΧΟ

ΕΠΟΙΗΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr. 679; sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis diserto.* Kirchoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchoff 414.

. ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 ον vacat
 vacat

1 clausulam versus homerici (Il. H 86, Od. ω 82) indicavit Kirchoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchoff 353 coll. Add.

. ς ἀγέρωχος . . . ο . . .
 ε]ὐξάμενος δεκάτην.
 Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

•766. Athenis in pinacotheca. Kirchhoff 347.

ἔρ]γματα vel [ἀπάρ]γματα Θουίμ[ου] vel Θούτιμ[ος]
πνο ἐ[σ]τησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchhoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

•767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchhoff 354.

ὄρχαμε : //
ε : καλῶς
ἀνέθ]ηκεν
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

Ἐ]ξ οὗ τ' Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[ι]μεν,
ο]ύδεις πω Λυκίων στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν καθαρῶι τεμένει,
νικ]έων καὶ πολέμου μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον·
5 Χέρσις ὄδ' Ἀρπάγου [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἀπ[α]ντα
χε]ρσὶ παλὴν Λυκίων τῶν τότε ἐν ἡλικίαι.
πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[ὺ]ν Ἀθηναίαι πτολιπόρθω[ι]
π]έρσας συγγενέσιν δῶκε μέρους βασιλέας.
ῶ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν·
10 ἐπτά δὲ ὀπλίτας κτεῖνεν ἐν ἡμέραι . . σαδας α[ν]δρας,
Ζηνὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οτῶν [ἔ]στ]η[σ]εν ἀπ' ἀν[δρ]ῶν·
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἔστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inierunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἐνειμεν
καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμῳ Ἀ[θηνῶν,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθὰ. —

2 ΤΟΓΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νεικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . Ι . ΙΕ nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾶτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ὄδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam *nemodum tale monumentum posuit: Harpagi filius ille est qui primus hoc fecit.* — ΓΟΥΙΟΞ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Meleagro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φείδου τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. *Aesch. Pers.* 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΓΟΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΞΑΝΤΟ Hesiod. *Theog.* 503 Οὐρανίδαι οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν. — 10 . . ΞΑΔΔΞ in lapide esse testantur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἄρσαδας scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΓΕΣΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η . ΕΝΑΓΑΝΙΩΝ, nisi quod Γ pro Β habet Leake. Optime Bergk πλεῖστα τρόπαια βροτῶν, alii ἔστησεν dederunt; at quod ἀπάντων scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows ΚΑΙΝ vel ΚΑΙ. Schoenborn ΚΑ . ΙΚΑ Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dynasty commonly called Kaianian (?)*; for *Kaikaus*, in *Greek Cyaaxares* appears to have been the father or uncle of the first Harpagus. Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythris. Hamilton *Researches* n. 231. Ross *Arch. Aufs.* II. 67. Lebas V 38.

. Θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃ πολιούχ[ωι
πα[ῖς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἔ[ργο]ν [ἔ]τευξε τόδε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75 - 82 Kirchhoff *Stud.* p. 13) docet Ξ forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ..ΘΕΡΣΗΣ Ham. ΣΗΣ Ross, qui Κλευθέρης coniecit. — 2 ΠΑ.ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. ΝΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· Ἰνήτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separatarum LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuam fecit. Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ...Ν.ΕΘΥΣΕ Ham. ΔΕ.Τ.Ν.ΤΕ ΥΣΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. Ross *Intelligenzbl. d. Allg. Littztg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεῖς ἐγμεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
σιτῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀγρυλῆθεν.

E pro EI scriptum in σωθεῖς, O pro OY in Λυσιθείδου. — Lysitidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Λυσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς κάγαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

*771. Athenis in arce. *Ephem.* 171. Hirschfeld *Diar. arch.* 1872 p. 20. R. Schoene *Hermes* V 309.

. ἀρετῆς
. ς ὅδε αὐτόχθων ἀ[νθετο Κεκροπίας.
τῶ]ι δὲ σὺ πλοῦτον σῶιζε, Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ,
αὐτῶι, καὶ γενεᾶι δὸς [πολὺν ὄλβον ἀεὶ.
Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; O pro OY scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αι, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνήμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρίος nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῆι στήσάμμε ἀγοραίωι,
σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.
Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. l non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυδιμον Ἑρμῆν, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβωι στήσε Ἀντίστας Φανομαχοσοῦ,
ἀθάνατον θνητῶι πατρὶ γέρας τελέσας,
Παρισάδεος ἄρχοντος ἦσιν χθόνα τέρμονες ἀκρ[οι]
Ταύρων Κανκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὄροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117²/₃; ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίας, rex Σίνδων καὶ Μαϊτῶν πάντων (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus accurate notavit; Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea incolunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh C. I. II p. 92. 105 sq. — 1 Φανόμαχος Σό[ου] legit cum Koehlero Boeckh, ἀνγιστὰς participium esse ratus explicans *coram Phoebō et ante Phoebum cum consisteret Phanomachus*, plane hoc improbabiliter. Duo nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κοσσοῦς Κοσσοῦ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ἐπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἑξαλαμῖνος,
υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
Θεσμοφόρους τε ἀγνάς ποτνίας ἐμφάρσει λεοκοῖς·
ὄψει δ' ἐν τρισσαῖς ἦρωα τόνδε σέβειν
5 ηνωγον πόλει ὡς φύλακογῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
ὦν ἔνεκα ἴδρυσεν τόνδε θειὸν Φίλιος.

IV vel III saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fuerit quaeve ei cum Thesmophoris deabus necessitudo intercedat non liquet; hoc certum existimo non Priensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-

gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen Ναύλοχος probare videtur. — 6 θεῶν i. e. θεόν, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Busirin et Memphin. C. I. 4702.

[Ἀργαλέου πολέμου κρουερὸν νέφος οἶδε φυγόντες]
κλειναῖς οἰκοδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρύσαντο.

Ἀυσίκριτος Ἀθηναῖ(ος)	Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)
Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)	Δημήτριος Ἀθηναῖος
5 Μνασιγένης Βοιωτ(ός)	Ἀπολλωνίδης Κορί(νθιος)
Ἐπιτέλης Κυρᾶνα(ῖος)	Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)
Στράτων Καρυανδ(εύς)	Ἀριστόβουλος Ἀθη(ναῖος).

. . . καὶ τ[ῆ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθρεσαν Ἀμυρταῖος Ῥόδιος [καὶ . . .

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 οἰκοδομαῖς Franz, idemque supplevit v. 8. — Tanus deus non innotuit.

TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσί τε καὶ [τέχνα]ις ἔργων τόλμαις τε δικαίαις,
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλιννα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνησεν
μοῖραν ἀπαρξασμένη κτεάνων, τιμῶσα χάριν σὴν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte τέχναις restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικοκλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπή]μων πατρὸς ἑαυτοῦ
ἀθανάτοισι θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμίνα.

Praeter ρ formam indoles epigrammatis melioris aetatis indicium est. — 1 ΚΕΝ . . . ΜΩΝ Spon, ΚΕΝΝΙ ΜΩΝ Wheler. Ἀπήμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragoga.

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατήρ ἤργα(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae ρ et ϵ .

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὐριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτω
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾶι,
νείσθω τῶιδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνωι.
ᾧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
στῆσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli aetate, de Philonis persona, de ipsa Iovis statua ariolationes mitto; videtur carminis ars haud ita longe a Leonidae vel Antipatri Sidonii aetate remota esse. — 3 sqq. sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat. — 6 ᾧδε ad hunc finem. Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τήνδε Ποσειδ[ιππος εἰκόν' ἔθηκεν
κοσμῶν Παιᾶνο[ς
ναοῦ θ' ἠδε πόλις πη[κτοῦς ἐπέθηκε πυλῶνας·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχν[ης ἔλπομεθ' ὠφελίην.

Litterae ρ et ϵ . — 3 per se patet aequo iure scribi posse ναοῦ θ'. ἢ δὲ πόλις κτλ'. — 4 pro ἐλπόμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαιὸν ὁδοιπορίας ἔ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος
 τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων
 χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῖς, ξένε· κάμῃ προσείπας
 χαίρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φιλίου τέμενος
 5 ἥρωος Ἀντιγόνου· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμουσιν
 ἔσθλόν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·
 καὶ γὰρ ἀοιδοῖσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει
 τῷ ἐπιγόνου κούρωι ξυνὸς ὁμενέτιδος,
 καὶ δρόμος ἠιθέοισιν ἰδρύεται ἠδὲ παλαιστ[ρ]η
 10 λουτρά τε καὶ ταρσῶι Πὰν ὁ μελιζόμενος.
 ἀλλ' ἀσινῆς ἔρχεσθαι καὶ ἀπ' Ἀρκαδίας τεμενουρόν
 Ἑρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐκ Φενέου.

Vidit Vsener *Mus. Rh.* XXIX 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorē duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemoris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῖ, qui Pheneates nescio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si quid arte musica valeant Musis sacra faciant: paratam enim esse thymelen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidiis prope Antigoni heroum positum esse demonstrat Vsener, quod rex cum inlustrem suam de xviii milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερήν,] πα[ράγ]ω[ν κῆπον, ξ]ένε τοῦτο [χαράδ]ρης
 χ]εῦμα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἔξανάβα.
 εἰ δ' καὶ πατρὶ ἐπειγῆι
 ἱερά, τῆ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων.
 5 οὔτοι κά[ι]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον
 ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — 1 ΓΑΙΛΩΝΙ ΕΝΕΤΟΥΤΟΑ ΛΑΡΗΣ χαράδρης editor. — 2 ΑΤΙ . . . — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium distichon hand leves movent difficultates. Pronomen οὔτοι (v. 5) si recte haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam *πατέρα* non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΛΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ' ἐπὶ πρὶν ἐξανύσαι καὶ μοῖ] καὶ πατρὶ ἐπέιγχι
 ἱερά, τῆ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων
 οὐ[ρ]ο[ν γ]ά[ρ] μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi *pater* Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμοὺς συγγενέων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si tamen priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam inpendere, per hos frutices (αὐτοῦ ἐφ' αἰμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα A. Plan. IV 236) molestam sane viam ingredi ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae. — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν ἀφικόμαν
 Ἑρμᾶς Ἀφροδίται πάρεδρος· ἀλλὰ χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προστάται, γραφὴ παροῦσα σημανεῖ·
 Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σιλεωνίας,
 5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,
 Ἀγαθόδωρος, Ξενόκριτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσικλῆς.

Litterae ρ et ε. — 1 sq. προστατῶν minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis (προστασία) Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant cuius ut mercatores inprimis addicti erant, Veneri socius conlocatur. — 4 Σιλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedicula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τερπνῶν εἰμι θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: aedicula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum. — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΠΟΔΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Δάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἴπποκράτους δὲ ἄλοχος
Χρυσίνα, ἐννυχίαν ὄψιν ἰδοῦσ' ἱεράν.

Ἐρμῆς γάρ νιν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]η προπολεύειν.

π vel ι saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσιέπους θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΛΙΣΤΑΘΝΗ ΔΑΦΝΗ Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θυή Keil *Philol.* vol. suppl. II 622. Explico quod posui: imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσοσ Μυρμιδόνοσ κούραν Διὸσ ἀνθετο παῖδα
Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῶιδε παρὰ προπύλωι,
Φοῖβωι Ἄγνιεῖ τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί]
δάφνας εὐσάμοουσ κλῶνας ἀναστέφεται.
ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶσ [μέροσ ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῶιδε,
ὡ ἄ[ρα], τᾶ[ι] μεγάλα[ι ταῦται] ἐπ' εὐσεβίαι.

π fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuum coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebos gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΩΣΑ . . . ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλασ τοι τιμᾶσ [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῶιδε, ὡσ ἄρα τᾶ μεγάλα [τέρψη] ἐπ' εὐσεβία, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui dis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντίδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἦν δὲ τι μείζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὡ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτοσ ταύτη, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβία, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῶιδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau* 1862.

— — — — —
 Ἡ Ζηνὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν
 πέμπω, τὴν ὀσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.

π fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ

Θ Ε Ι

Ἡ νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Fleckeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν ὀσίην, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα
 ε(ὕχην) ε(ὕξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρηι, Βρομίωι δὲ πρέ[πει λιγὺς αὐλός,
 τῆι μὲν ἴν' ἔνθεος ἦ, τῶι δ' ἴνα τερπν[ὰ πνέη.

nomen dedicantis . .] στου.

π fere saeculi. — Litteras supra scriptas Ε Ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpsit insignia inter se conmutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibiis enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Αἴτη Μνημοσύνη, Διὸς εὐνέτις, ἣ τέκε Μούσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statuae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiae vico, qui ἡ κάτω Ἀχαιῖα vocatur, veteris Dymae loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἠιδέων Πολύστρατε,
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἡρακλεῖ τετιμένε,
 ὅς πάλαι] δάμης ὑπ' αἰχμῆς θουρίων Μολινιδᾶν,
 πυκνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παραστάτης,
 5 ἔγχος ὄξ]ύνας σιδήρω[ι τ]ὸ πρὶν ἐστομωμένον.
 ἀλλ' ἔθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὄσσων οὐ πάρος δεδευμένων
 Ἡρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρὸν ἴαχεν,
 χαλκέωι χαίτην δ' ἄπλ]εκτον ἐσκύθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspergit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἀστεῶς ἐστὶ τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μεираάκιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἡρακλέους ἐρώμενόν φασιν αὐτόν, καί, ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σώστρατον Ἡρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἡρακλέα τό τε μνήμα αὐτὸν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπίθημα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χώματος καὶ Ἡρακλῆς ἐπειργασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribuas errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confundisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicive exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias Polystratum in Molinidarum pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam Polystrati operae tribuebant qui ut olim Herculis ita civium tum παραστάτης extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restitutoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaeï Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeum Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν, ἧ θέμις, ὕμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἄσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 εὔτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Ἄιδεω

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicetur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 μούσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν αἰεῖδε· - υἱὸν Ἀλκμήνης αἰεῖδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου. — 2 Διὸς ἄλκιμος υἱός Hercules ap. Pind. Ol. X 44. — 4 Hesiod. Scut. 198 de Pallade τῇ ἰκέλῃ ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν. — 7 A. Plan. IV 138 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον, ubi non debebat Dilthey (*Mus. Rh.* XXVII 311) κατειβόμενον corrigere. — ibid. γοηρὸν ἴαχεν cf. Alcaeï epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaeï ep. v. 2.

ÆTATIS ROMANÆ

*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Græc. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλείδης καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον
 τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

I nomina supplevit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου (Erechthei) Διὸς ἐστι βωμὸς Ἰπάτου, eodem vero iure Iovem Πολιέα intellegere poteris, de quo Paus. I 24, 4.

*792. Athenis in odeo Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Thesaur.* 137.

Ἵψιμέδων, ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπου,
 σὸν Ἐλαίου βωμὸν ἰκετεύομεν ἡμεῖς,

Θρήικες οἱ ναῖοντες ἀγακλυτὸν ἀστὺ τὸ
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὴν ἀδελφῶ τε καὶ τεκέεσσιν,
 5 οὔνεκά οἱ ἐπένευσας ἰδεῖν [ἀ]λό[ς] ἔκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῆι [τύχηι.

π p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΥΚΑΠ suppl. Pittaces. — 2 Ἐλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραίου ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὸν θ' Ἐλέου θ' ἱεροῦς βωμοῦς ἱκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑΣ falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ΙΔΕΙΝ . \ C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Iovi χαριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζμσ.

Γειαρότηας δοιοῦς τούσδ' ἐθέμην Σάγαρις,
 ἀντὶ βρωῶν ζώντων τοὺς Δοκιμεῖς ἀρότας,
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βούβρωστις κατὰ γαῖαν
 σαρκοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρεῖθουσα ἀλύκτων
 5 κόσμον ἐπέσχετ[ο] πάντα· ἐμοὶ φύγον ἐκ(κ)αμά[τριοι
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρε[ς].
 καὶ βόας ἐγρύσω, ψυχὰς δὲ βρωτῶν ἐσάωσ[ας
 κἀ[κ] Γαλατῶν γαίης ἤγαγες ἐς πατρίδας,
 υἷά τ' ἐμὸν κύδηνας ἐνὶ Τροκμοῖς ζαθέοι[σιν].
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[ηκα].
 τίς γὰρ δῶρον ἀνακτι θεῶ[ν] ἀνιάξιον εὔ[ροεν];

Sullanae epochae a. 247, p. Chr. n. 162. Paulo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovi acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικτῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ corr. Franz. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

a. Ἀσπί]δα καὶ Νείκην Παλλὰς χερὶ θ[εῖσ]α
ὄπ]λων οὐ χηρῆζω πρὸς Κύπριν ἐρχομένην.

b. Κεκρο]πίδης μ' ἀνέθηκε πατρὸς ἀπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Ἐρ]μύδοτος Παφίους Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΧΕΡΙΘΙ . . ΑΙ — 2 . . ἸΩΝ ἀσπίδα et ὄπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χερὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manui committat scutum et Victoriam; nam χερὶ θεῖναι in manus sumere non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι mente aliquid amplecti. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐνὶ ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κεκροπίδης Ross. — 4 Ἐρ]μύδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5,3 Λαοδίκης ὅδε πέπλος· ἐᾶ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηναῖ. πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας. — Φειδιακὴ χάρις non est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriam etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφεισιν [nomen dedicantis ἐ]στησεν Ἀθηναῖν,
εὐχόμενος πατρὶ τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

I ΑΦΕΣΙΝΦΕΣΙΝΤΗΣΣΤΗΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφεισις cf. Paus. V 15,4. — Rem declarat quem idem Dorville adtulit locum Pausan. I 31,6 καὶ Ἀθηναῖς βωμός ἐστιν Ἐγυίας· τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηναῖν ὀνομάζουσι κτλ'. Adde Paus VIII 47,1 τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν Τεγέα τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπίκλησιν . . . Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἔς τε Ἑλληνας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνεύκηκε. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηναῖς, τῇ μὲν Ἀσκληπιός, τῇ δὲ Ἐγυία παρεστῶσα ἐστι λίθου τοῦ Πεντελησίου, Σκόπα δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ἐγυίας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ'.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepo-
lemum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere
olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπό-
λεμος Λιμωρεύς.

•796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἄγαθῆι [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοῖ [τόδ', ἧ σοφῶν μέλει
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,
οἰ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἄνδρες ἄνθεσαν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*,
inquit, *Pallas videtur*, ἧ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum
spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori
tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta
fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Cur-
tius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτῆρ' ἀνθρώπων Ἄσ[κληπιόν, ἔργον ἄμεμπτον,
σο]ῖ φρενὸς ἐξ ἰδίας γρά[μμα τόδ' εὐράμενος
Πλειστάρχου Δοκιμεύς Ἄσκληπιάδης ἀνέ[θηκεν
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὡς ἐκ[έ]λευσεν ἄναξ.
5 ἰλήκοις, ὦ Φοῖβε, σὺν υἱέι τῷ δ' ὑγίειαν
δοίηθ', ὑμετέρεην ὑμνολογοῦντι χάριν.

π fere saeculi. — 1 Ἄσκληπιὸν ἱγῆρα Curtius, qui v. 2 in pessimis
Hirschfeldii supplementis adquevit. — 3 sic intellego: *Asclepiades*
Asclepii statuam ipsius Paeanis iussu (nescio Apollinem intellegam an
Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave inter-
preteris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc
iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητῆ[ρι νόσων], φαεσιμ[βρό]τῳ Ἀπό[λλ]ωνι
ἄνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φαεσφόρ[ον],
εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ὑπερ].

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἄνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἄρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapicidae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολλ[λον]
Πο[ι]κ[ίλιος patris nomen . .]ου παῖς ἀνέθηκε τόδε.

Litterae vulgares praeter π. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veiis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Φοῖβῳ ἀκερσεκόμη καὶ υἱέι βωμὸν ἔθηκεν
ἀρητῆρ Μαιῶρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱέι.

801. Catanae. C. I. 5649 d.

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἰδρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῆ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην κόσμον [φίλη εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΔΡΥΣΑΜΗΝΧΙ
ΚΟΣΜΟΝ
ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. *Matranga Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ἰ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν,
 ἀγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναιάδων,
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[υξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου
 αὐτός, ἄνα[ξ], ὑγιῆ θήκαο προσπελ[ά]σ[ας]
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἄνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt συρικτάς, et monuit Buecheler συρικτά (sed correpta α littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 *dedicavit Valentinus* (sic enim vertere licet Ὑγεῖνον), quem tu demum validum fecisti. — ΕΤΕ . . . Ν — 4 ΑΝΑ — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. or. I init. τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῆ πομπῆ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri disputationem de incubatione *Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatum. Anaglypho exsculpta mulier mortua porrecta passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus. Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιῆον ἄναξ Ἀσκληπιέ, τήνδ' ἀνέθηκεν
 εὐξάμενος [σ]τήλλην λαινέην ὁ Βάλης.
 νούσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρυαλέος οὔνεκα τῶν πρίν
 ὧν πάθον εἰαθεῖς ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε βιώσω
 — — — — — — — — — —

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quas antea bene mihi fecisti, grates habere satis est. — 5 ΑΩΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

*804. Romae in plintho statuae. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λί]θῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλουίου εὐξάμενος.

1 ΣΩΣΩΤΗΡ unde nec O. Muelleri ἐν ποδὶ σῶ nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμνος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῶ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
σὺν βάσει ἀργυρῆ γύψου μεστῇ ἀνέθηκεν,
ἄσταθμον ὡς εἶη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermæ* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

Ὀρθεῖη δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨΛ
Μῶαν νικήσας καὶ τάδε ἔπαθλα λαβών. BΨΛ

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσι. BΨΛ

Leonteus βούαγορ (Hes. ὁ τῆς ἀγέλης ἀρχῶν παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσοψήφου lusum pulcre perspexit Lueders; et me decoravit pater versibus quorum singulorum litterae, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingentorum tricentorum.

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἰσατο τήνδ' Ἐκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σιν] ἔτευξεν
βάτθρα τά[δ'], ἔσ[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πρίαπος [τῆ]δε Θηραίωπόλει,
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἀφθιτον φέρων,
καὶ σύμμαχος] πάρειμι καὶ παραστάτης
πᾶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΛΟΥΗΝ — 4 ΤΑΛΕΣΗΙ . ΣΕΝ corr. omnia Boeckh. — 4 βάθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΩΙ . . . ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πᾶσιν. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτη δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliae. C. I. Add. III 4341 f.

Ἄνρ(ἥλιος)

Ὅρ]θαγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς
Φοίβω καὶ κούρη Ἀρτέμιδ[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]η[σθ]είσαις πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,
ἄμφω ὅπως ποταμὸς λαγόνων ρεῖ[θ]ροῖ[ς ὑπ]οχεύοι.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΘΟΜΟΥ | . . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῆ τύχῃ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρξας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδει scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ . ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσαις uterque. — 4 ὑποδεύοι Franz, ἀποχεύοι Keil. Intellego: *utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagnantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.*

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἐρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθηκε Ἀφροδίτη.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 e Ὀργιλῶ Δημάρχου Ἀφροδίτη δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὄμορον Σιννητίσιν Ἀφρογένειαν,

- ξείνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην
 ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' ἡόνος, ἦν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄδυρμα δόμος.
5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἴμερον ἔσπασε κείνης
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
 Βάχχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἔστεφάνωσεν,
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένην·
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
 10 παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
 μὴ με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειτνιόωσαν
 πόντῳ καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίωι.

Junior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Sinuessae inter mare balnea tabernas posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antonias moribus Sinuessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάχχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernas vinarias, haec est distichi sententia: *Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi obferant et propinent.* — 10 *thermas* recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sic aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. *subsistite viatores fruituri quae ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.*

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης,
 Θεσπιαῖς Ἐλικωνίαισι ναίων
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
 ἰλήκοις τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,
 5 ἀκροθεινιον Ἀδριανὸς ἄρκτου,
 ἦν αὐτὸς κάμεν ἰππόθεν τυχήσας.
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σαόφρων
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-

des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia oblitteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat *περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται . . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν*, quibuscum conpara quae Marium Maximum secutus Spartianus tradit (*Hadr. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba *in quodam loco*; cui si unam ursam imperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 *Κύπριδα λυγείην* non noram; num forte Musarum sacris Ascre deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? *Μοῦσα λυγεία* est ap. Homerum Od. ω 62. — 3 *πηγὴ Ναρκίσσου* apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 *σαόφρων* gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζ]ηνὸς καὶ Μαίας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἑρμῆ[ν
 εὐκάρπρον [στ]ῆ[σ]εν [τ]ό[ν]δε [ἐ]πὶ φυταλίας
 Βάκχων Ζωοῦς νί[ός], ὅπως ῥαδ]ινὴ διὰ παντός
 ἄμπελος ὠραῖον καρπὸν ἔχη βοτρυών.
 5 ἀλλ' Ἰλαος, ἄναξ, Ζωοῦς γένος εὐφροني θυμῶι
 σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἄφθονον ὄλβον ἀεὶ.

Litterae c et ω sequioris aetatis; ρ et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN//O// //EPTI corr. Conze. — 3 *ῥαδινὴ* scripsi coll. Hes. *ῥαδινόν· εὐδιάσειστον* et Etym. M. 104, 5 *διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ*. Possis etiam *πυκινὴ*. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCΤΑΖΩΗΒΑΚΧΩΝΕΙΩΜΑΤΗΡ
 ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΤΑΚΩ

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνεῖω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΑΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

*813. Athenis. C. I. 457.

Ἑρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῆδε
ἔσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[s] ἐπ' ἀενάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατός recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἑρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]ς
ἔστησ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. litt. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἑρμῆν ἐμπολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido est cuiusque fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horatius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἄρτεμις ἡ Σαλουίου.

Οὔρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
ἦν σοι Σάλουιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ἡσίου ψυχικὰ δῶρα διδούς.

5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσοροώσης
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·
ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,
συμβίου ἀγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγίστας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
10 τιμᾶν, διπλῆν σοι τήνδε πόρεν θυσίαν.
καὶ σὶ δέ, παντοκράτωρ Ἑριοῖνιε, τόνδε φυλάσσοις
ζῶν, ὅπως τιμᾶ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

II fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἄρτεμις ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari senserunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at'piam memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 *Tallaei montes debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum* Boeckh. — 5 ψυχιαὶ δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique (i. e. Ἐριονίῳ v. 12) obferuntur.

*816. Romae. C. I. 5953.

Ἐρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator
infas palaestram protulit Cyllenius.*

Ἄ[ι]τις τὸν Ἐρμῆν εἶσαθ'. Ἐρμῆς δ' Ἀττίῳ
οἶκον φυλάττει καὶ γένος φίλους θ' ἔμα
..... Ἐρμῆ δ' ἐπ' αλειφα χε(ύ)σομαι
φυλαττομένῳ δῶμα τὸδ' Ἀττιαδῶν.

5 Ἐρμῆς [δ' ἐρ]μιούνιος.

*Interpres diuorum caeli terraeque meator
sermonem docui mortales atque palaestram.*

..... usque terrae,
sermonis dator atque somniorum
Iovis nuntius et precum minister.

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον. Ἐρμῆν εἶσαθ' Ἐρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CIPEICIA.. IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CIGN. ΗCCICΦΕΡΩΕΡΜΗ sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensui est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi CCEPMHC^CICIONIIIIINIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐριού- νιος quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

. νεμοι περικαλλέα νήσων
 ων ἡμετέροιο κλάδου·
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἐρμοῦ γενέτης τε καὶ νιό[ς]
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἐρμῆι Ἐλευθερέως·

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedito: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νήσον nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συννάοις θεῶις Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ὙΜΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά

 Νικιέης, οὗ πατρὸς ὄμ[ώ]νυμος, ἧδὲ σύ[νευ]νος

 5 σεῖο δὲ καὶ νηοῖο θύρας τεύξαντο [φα]εινάς

 οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ὐ[δ]οῖσιν
 καὶ βωμοὺς ἱε[ροῦς] τεῦξ[α]ν [ἐαῖς δα]π[ά]ναις,
 καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν
 10 τρισσά, δύω Νίκας, μεσσὰ [δὲ] Π[ερσεφόνη]ν.
 χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ ἰ]λήκοις Παρίοι[σ]ιν,
 δισσὰ]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
 καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[ά]ρον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,
 τοῖς δ' ἐθέλευσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἀν[α]π[τ]ε [κ]ακῶν·
 15 μᾶλλον δ' [ἄ]μ[π]αυσ[ο]ν, κα[ὶ τ]οῖς κα[κ]οεργέσι θείης
 μήτι κακὸν ῥέζε[ι]ν, ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.
 εἴ]λαθι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῆ[σ]δε πόλη[ος],
 κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]σι καὶ ἐσσομένοις·
 ἔξοχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάρματα δοίης
 20 Νικί[α] ἧδ' ἀλόχῳ παισ[ὶ] τε τ]ῶνδ' ἐραταῖς,
 καὶ παισὶν παίδων, τοί [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

εἶλαθι, τοῦνεκα σεῦ νηὸν [ἔθεντο γονεῖς.
τό]νδε σοι, ᾧ δαδοῖχε Δ[ιὸς] τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis accuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similibus saecula detrudamus. — 1 ΣΦΡΑΓΜΑΦΕΛ . . ΝΙ . . Ν . . ΙΝΙΑΨ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . ΝΝΗΙ - - - probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium scito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera Ν sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΙΙΝΙ . Α . Ι . ΙΙΙΙΚΑ . . . Ο . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΦΥΘΟΙΣΙΝ στόρεσαν αὐδοῖσιν Boeckh — 8 βωμοῖς ΙΕΙ . ΛΣΤΕΥΞ . Ν ΠΛΑΝΑΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ ΧΝΝ μέσσα δέ recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ΛΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΠΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΩΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posuit. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗ ΠΔΕΠΟΛΗΙ πολυλλίστη δὲ πόλῃ Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ ΤΕ ΡΓΟ ΚΑΙ ΙΠΡΕΡΙΤΟΣ posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ ΤΟῖΣ ΚΑΙ [ἐπ]εσσομένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΟΝΕ νηὸν ἔθηκε γονεῦς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΛΛΝΔΕΣΟΙ — ΔΛΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΟΣΣΕΥ ΙΑΤΟΑΟΛ . . . ὃς σεῦ ἴλατο δᾶδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίῳ ἰδρύσατο βωμόν.
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον τῆς σκηνῆς. Rhusopolus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργιε, βῆμα θεήτρον
Φαῖδρος Ζωίλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

ii fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωίλου Παιανιεὺς ἐποίη[ε]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. Lernae inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

Βάκχω μ[ε] Βάκχον καὶ προσυμναίᾳ θεῶι
 στάσαντο Δηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμω[ι],
 τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ῖ]δα ὁμών[υ]μ[ον] πατρί.
 ταῦτῳ δ[έ] με, ξει[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ς] κλυ[τ]ῶι
 5 Βάκχον Ἀ[ν]αίῳ, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ς] θ[ε]α[ῖ]ς
 Φοίβῳ Λυκεί[ῳ] ο[ὔ]νεκα ἀντίτων
 δά[μα]ρ τίθ[ε]ι με καὶ προσύ[μνα]ιος λε[ώς]
 α[ὐτοῦ] τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κοκτ]όνου.

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦC//|Δ ΟΜΩ// iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ ΜΑΙΚΛΥ//ΩΙ supplementa omnia certa. — 5 Λ//ΛΙΩ//ΗΓΔΕΠΥΡΦC//|ΟΙ//ΟCΛ// III CORR. editores. — 6 ΛΥΚΕΙ// III Ο//ΝΕΚΑΑΝΤΙΤΩΝ|Λ . . ΟΙ ubi οὔνεκ' ἀντίτων etsi certum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ ΣΙΜΕΚΑΙΠΡΟCΥΛ|//ΛΙΟCΛΕCΙ videntur certa supplementa. — 8 Γ//ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, λυκοκτόνου Michaelis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore consecrantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baccho, alterum Baccho unaque numinibus Lernaeis ac Phoebō Lyceo; priorem statuam largiti esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaeis mysteriis initiati erant (προσύμναιος λεώς), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyrophoris. Haec olim statui *de monument. aliquot graecor. carminibus* p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter hominum honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epigramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol. suppl.* II 588 sqq.

a. Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος, ὃ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
 Ἀρχέλειος γενεὴν πράξει ταῖς ἰδίαις,
 ἀντίδοσιν τελετῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
 βωμὸν ἀναστήσας Ἄττεω ἠδὲ Ρέης.
 5 οὔτος Κεκροπίην ἀρχεῖ πόλιν, οὔτος ἐν Ἀργεῖ
 ναιετάει. βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων.

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφν Βασιλίδος Ἥρας,
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

b. Δαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν
10 Ἥρας κλειῖθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Ῥέῃ,
Ἀρχέλεως τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου πρώτον δεῦρο τελειομένης.

II vel III saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis cleduchus, Proserpinae Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — II in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτά dici. — Archelaum conicio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacrorum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

Μητρὶ Θεῶν.

Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοΐβου στεφανηφόρος ἱρεὺς
Κρήσκηνς ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὅς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὅς δ' ἄρ' ἀφ' ἐσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε Θεᾷ παμμίτορι Ῥεΐῃ
5 κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιο φερίστης
ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — I videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communione coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rheae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῇ πάντων Ρεΐη τεκέων τε γενέθλω
 Ἄττει θ' ὑψίστωι καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελετῆς ἢδ' ἔτι ταυροβόλου
 5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ex) maior, XV vir sacr(is) fac(iundis), pater sacr(or)um dei invicti Mithrae taurobolio criobolioq(ue) percepto una cum Ruf(ina) Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nn. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. — 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον Ἀπόλλωνος i. e. *Apollodorus*.

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ξεῖνον τιμήσαντες, ὁδοί[πό]ροι, ἦρωα τόνδε
 Εὐοδον, εἴτ' αὐτοῖ στεί[χ]ετε σωιζόμενοι
 Φεΐδων Ἀμβρύωνος ὁ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα
 καὶ τιμάς, ἦρ[ως] ὧι δίδου εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non impediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ΛΑΙΛΟΙ — 2 ΣΤΕΙΥΕΤΕ — 3 ΚΟΗC — 4 ΗΡΟC correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐόδος Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἦρως praedicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐοδε Πάν, σοὶ τόνδε πάις Γλαύκου π[ό]ρ[ε κ]ό[σ]μον
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεῖς γῆς ἀπὸ τῆς Ἀ[ρ]ά[β]ων.

Litterae π et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ΠCΠ . . ΟΓΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.

827. Caesareae Paniadis Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἔνθ' ἀνέθηκεν
Ἑρμείαν, Διὸς υἱόν
Οὐίκτω[ρ Λυ]σιμά[χ]ου παῖς, Ἑρ[μαίο]υ δ' ἅμα [Π]ανός
ἄ]ρητήρ

b. Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι
Οὐίκτωρ ἄρητήρ, Λυσιμάχοιο γόνος.

2 ΥΙΟΝ|ΟΥCC.- - ΩC - - - ΙΠΟΓΓ - - ΟΥΙ|ΚΤΩ . . Bailie, quem interpolationis insimulans Waddington haec tradidit ΟΥCC. ΩC/ΠΠΟΓΓΙ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἑρμόπαν Hygin. *astron.* II 28. Franz Ἑρμογόνου. — 4 post ἄρητήρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nymphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenis. C. I. 2169.

Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων [αφθ]ιτε, νᾶμα φίλον,
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἵππολόφους,
5 ἔξ οὗ δὴ Δορί<κ>ναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἔλαιηρῆ τερπόμενος λιβάδι,
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίαις παλάμαισιν
τρισσὸν ὑπόλλυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; II p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Ροσοκ ΠΛΛ. ΑΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui apographi mutari posse adfirmasset tamquam fasciatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἡ[μαρ] ἀνήκε κόρη Διός ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων, Ὀρφιτε, νᾶμα φίλον

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nympha dias ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Jacobs Δορύναμα, Δορύκαμα Hermann *Opusc. V* 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) *laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi Grammaticus perfecit*. — δια' praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

*829. Romae herma mutilus. C. I. 6186.

Ἄλλος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κὰν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστής
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

π fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. I. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.
Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων,
υἱὸς Λασθέneos στήσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος κλεινῆ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Λε]ωφάνης Λασθέneos Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Λα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

ὦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,
 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
 ἦνίδε, τοὶ τόδ' ἀγάλμα φέρων κρητῆρος ἀγητόν
 θῆκα θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν]γλυφέων,
 5 οὓς ποτ', ἄναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
 ἄνδρας ἰδ' ὠμηστάς θῆρας ἐναιρόμενος
 τῷ σε καὶ νῆα Δίκηι Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες ἄτ[ι]μον ἄγον.
 ἦπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειή νύ μοι αἰεὶ
 10 εὐχομένωι τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεῖν ἔχεις
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάωσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
 Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστν πρὸς Ἀύσονιον.
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτὸν σε δοτῆρα
 παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν, Ἡράκλεες.

π fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theocr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (κειμήλια) de eodem Hercule. — ἐνγλυφέων Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praecceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τό accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. Pissander ap. *Platon. Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φονῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΙΙ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Ἀύσονίων.

832. Romae. C. I. 6002.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
 ἠδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
 στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος ἠδὲ Κυρίλλου
 εὐνέτις, ἣ μακάρων μήποτε ληθομένη,
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμὸν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

Πρὸ ζ Καλανδῶν] Ἀπριλίον, Φαρμουθὶ α ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κῶμ
 αντος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 νήν monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 ἀξιθέους οἱ ναοὺς ἤγαγεν Αἰθιόπων, ubi inaudita forma ναοίς aut pravæ pronuntiandi consuetudini aut lapicidae errori deberi videtur. Jacobs μὲν delevit. — 2 recte de Sarpidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim ἕνα θεσμόν intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceret *quippe quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο
κάρποκράτου τε διπλοῖς εἶδ[εσ]ι φαινομένου
βωμὸς ἐγὼ· σὺν παισὶ δ' ἔθηκεν κλινὸς Ἀνουβίων,
ανγελον εὐσεβίης ἠδὲ θυηπολίας.

2 εἶδ | εἶ εἶδεσι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biformem vel bicipitem.

834. Stratonicaeae Cariae. C. I. 2716.

Ζηνὶ Πανη[μερί]φ καὶ Ἡλίφ Διὶ Σεράπει
σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν
εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἐν οἱ τέσσαρες ἄνδρες
Ζωτικός, Ἐπίκτητος ἠδ' Ἀντίοχος [ἠδ'] ἅμα Νεῖλος.

1 suppl. Boeckh. Ζεὺς Πανημέριος cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟ Chandler et cod. Sherard. ΑΛΛΟΔΑΠΟΝΘΑΛ κτλ. Pococke; ἀλλοδαποῖο retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 Γ. ΑΜΑ corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi ruderibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκε [ύ]πὲρ σωτηρίας
Κ ου Εὐτύχους καὶ τέκνων.

Εἶλαθί μοι, Βαλμαρκώ[θ], κοίρανε κωμῶν,
καὶ κλύε [μ]ου, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ]ρων ἀνέθηκα
τ]ηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν
5 Ἄμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδωρ.

In praescriptis ἐπερ traditur, deinde ΚΟ. ΟΟΥ vel ΚΩΜΟΥ, unde Κόσμου vel Κόλπτου coniecerunt. — 1 ΜΑΡΚΩC — 2 ΟΟΥ utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce εἶλαθι. — 3 φέρων in promptu est. — 4 ΙΗΛΟΘΕΝ — 6 supplevi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur ἱερόδρομος vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges epigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. epigr.* n. 444.

Εὐθυντήρι τύχης Βήλω Σέξστος θέτο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Belus fortunae rector Menisque magister
ara gaudebit, quam dedit et voluit.* •

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et voluit*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἄρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδύσατο.

*Iustitiae Nemesei (F)atis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.*

II vel III saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper, cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.

Θεῶ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης,
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,
ἔστησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 Π 106 n. 3.

Διοῦς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνείρους
ἀντὶ διπλῶν ὄσσω, φωτὸς ἐπαυράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίοις τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ἀσκληπιεῖον. Quod Somnia dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo imperantur.

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεὶς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθων
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius *natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater.* Hor. *epist.* II, 2, 187.

841. Aliŕubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἡρώα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ἐρισθενέος
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνήεις ἄνδρες
τεῦξαν ὁμῶς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης,
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.
ζῶγρε[ι], δέσποτ' ἀναξ, τὸν σὸν ναετῆρα μεθ' ἡμῶν
Κλαυδιανόν, Θρηκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.
Ἵορφίτῳ καὶ Σοσίῳ Πρεῖσκῳ ὑπάτοις εἶδοις νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thraces non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-
δαμιουργοὶ ἀνέθηκαν
τῷ Ἡρῳ.

Egregie denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi conclamatum epigramma expedit (26 ed. Schn.):

Ἡρῳς Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῳ
ἴδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset ταῦτον. — 3 viri sculpendi scribendique pariter periti. — 7 ζῶγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θε[ά]
Ἀγαθόπους γενετερῆ

Coniecturis abstineo.

II. HOMINVM HONORES.

ÆTATIS GRÆCÆ.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς με δαίφρονι τῆδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,
ὅς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελύσατο πάτρα
πολλὰν δυσμενέων γὰν ἀποτεμνομένων·
5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπία ἐστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitusque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροΐβου δὲ πλησίον τέθραπται Ὀρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπία ἐνίκα στάδιον δραμῶν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγοῦντα ὕστερον τὸν Ὀρσιππον ἀποτεμέσθαι χώραν τῶν προσοίκων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. *Thucyd.* I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφρονι, v. 2 μνῆμα, v. 5 πρῶτος δ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitionibus fuisse concinnatum.* At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memo-

raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intelligit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem.* VII 155.

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμῳ Ἀ[θηναίων,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρ[ρ]α μεί[ζ]ονα θ[υ]νητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθὰ.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισάνδ[ρου] ἀρχοντος
τῇ κυρία ἀγ[ο]ραὶ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τῶν φυλετῶν
ἐν ἀκροπόλει.

Ἄνθρωπος Κηφισοδώρου Μελι[ε]ύς εἶπ[εν]· ἐπειδὴ [Πύρρ[ης]...
ἀνὴρ ἀγαθὸς] γεγένηται [περὶ τὴν φυλὴν καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-
νέσαι] αὐτὸν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πε[ν]-
τακοσίων [στε]φανῶσα [κτλ'].

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in sprogapho ΚΑΡΙΣΑΝΑ, ΑΓΛΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΙΠ . . ΠΥΡΡ . ., ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ . . ΕΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΦΑΜΕΙΠΙΟΝΑΘΙ . ΗΤ corr. idem, nisi quod θνητῶν scripsi pro θείην.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκρά]τη Σωκράτους Θεορίκιο[ν].

Ἡ μάλα σ]ᾶς ἐ[δ]άη[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν],
Σώκρατε]ς, ὠ[γ]υγίων νῆες Ἐριχθονιδᾶν·
τοῦνεκά] σοι σο[φ]ίας ἔδοσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθῆ[ναι]
5 ἴσασιν] τοιῶιδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append.* p. 51 n. 66. — 1 ΘΟΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΟΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. Οὔνεκα Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΗΑΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΣΩΤΥΓΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. οἶαι ἴσαν Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Aiac.* 517 χάρις χάριν γὰρ ἔστω ἢ τίπτουσ' ἀεί.

Scripsi τελειν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argis. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Μ]ατ[ρόπολις] μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,
 Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς·
 εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος
 Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.
 5 στᾶσαν δ' Ἄργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,
 Ἦραι ὃν εἰς ἔροτιν πέμπο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΛΑΤΙ . . . ΛΙΞ et 6 ΓΕΜΦΟ . . . ΟΛΑ restit. Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr. *Euaq.* 13 sqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλῖναν[τ]α τάλαντα,
 δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·
 ἦι σε τέλος θανάτοιο ἐκίχανεν,
 ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.
 5 τῶι ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἠγητῆρα
 σ]τῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuam cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficis hilum corrigens σ' σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίχης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δηίων ὕβριν ἀλευαμένην *A. P.* VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttman post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim *mors febilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum χερσῶν ἰδίαν. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. epigr. seq.

848. Athenis herma capite fractus. *Ephem.* 3447, coll. C. I. 136.

Υί]όν Νικου[άχ]ου σοφίη[ς ἐ]πιίστορα πάσης
στῆσεν Ἀλέξανδρος θεῖον Ἀρισιοτέλην.

Litterae ρ et ε bonae aetatis. — 1 suppl. Pittaces.

849. Delphis. Litteris minusculis ed. Vlrichs *Reisen u. Forsch.* I 38.

43. Lebas III 890.

— — — — —
πεζοὶ δὲ ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
δάμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἀγεμόνος,
ῥυσαμένους Ὀπόεντα βαρὺν δ' ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες
5 φρουρᾶς Λοκροῖσιν τεῦξαν ἐλευθερίαν.

Vidit Bergk *Diar. arch.* 1850 p. 172 subscriptum fuisse Ptolemaei Lagi f. statuae, quo duce Boeotia Phocis Locris Cassandri praesidiis liberatae sunt anno fere 311. — 1 sq. perierunt; superant haec:

ΓΕΙΣΤΟΞΕΞΕ

ΕΛΛΑΔΟΞΕΜ

ubi v. 1 fortasse πλείστους scribendum (scil. πλείστους ἐξεπόνησεν - ἀγῶνας sim). — 5 ῥυσαμένους Bergk; nec tamen hoc premitur, quod servaturi missi erant, sed quod servarunt Opuntem.

*850. Athenis ad Parthenonem. Ross *Arch. Aufs.* I 174.

— — — — —
Εἰκὼν ἤδ]ε σαφίς δηλοῖ [τύπον· ἔργ]α δὲ καὶ νοῦς
νῦν ζ]ώει παρὰ πᾶσι σαφῆ· [σεμ]νή δέ με μοῖρα
ἦ]γαγεν εἰς ναὸν περικαλλέα Παλλάδος ἀγνῆς,
καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾶ τύνδε ἐλάτρευσα θεᾶι.
Νικόμαχος ἐπόησεν.

Nicomachus saeculi iv exeuntis sive iii ineuntis artifex, cf. Ross l. s. s. — Videtur epigramma mulieris statuae subscriptum fuisse, cuius nomina lapide superne fracto perierunt. Superant haec:

ΟΙΙ
ΗΣ
ΝΟΣ
ΡΩΙ

1 ante σαφής aperta litterae ε vidi vestigia, neque minus clara litterae ω v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo incuriosius facto.

Nomen viri Ξενοφάν]του, [καθ' υιοθεσίαν] δὲ Ἀπήμονο[ς,
καὶ τὸ Ἐρατ]ιδείων κοινὸν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου θεοῖς.

Ἐσθ]λοῖς οὐ κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶ]ν
τᾶς γν]ώμας [μ]ύθων πολλὸν ἀφανρότερα·

οἷς καὶ] Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενόφαντος
καὶ] ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.

φ]αντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,
τ]αῦτα καὶ εὐκλει[ῶ]ν γράμματα Πιερίδων.

Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuam dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysiasis Aphrodisiasis Asclepiastis et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρώος καὶ τὸ κολλήγιον Βειβίω Ἀντωνίνω ἀνέστησεν τὸν βωμόν· τὸν δὲ πίνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμονος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΩΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΝΥΘΩΝ Ross τᾶς γνώμας ἀνθῶν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἢ γνώμας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γνώμας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὔτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — 4 τοῖσι legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντί verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ εὐκλειῶν an εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι, σὸ]ν κατὰ ναόν
 ἄδε τοι ἰδρύθη Φιλτέρα ἱρ[οπόλ]ος,
 Βουταδέων ἐτύμων ἐ[ξ] αἴμ[ατος], ἄς γενέτωρ μὲν
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι Πανσίμαχος,
 5 τοὶ [πρ]όγονοι δ' ἀνθῆσαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χῶ χθονὶ τιμάεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·
 ὧν τῶι μὲ[ν] ρήτωρ λόγος ἦνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἐλευθερίαν.
 Εὐ[χ]ειρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

π fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 IP OS, unus Lebas HP OS. Qui φιλτέρα Ἑρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplevi. Mulierum atticarum nomina sunt Φίλη (*Cuman.* 717. 1262), Φιλωτέρα (*id.* 651), Φιλίστη (*id.* 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΞΑΙΜ — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΡΗΤΩΡΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaces *Ephem.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μβοτ]ά[δη] Βατάκης Βατάκου Πει-
 ρα[ιεὺς] θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πτελεάσιος ἐποίησεν.

b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραὸς νόος εὔρ' ἐνὶ τέχναις,
 φαμὶ σὲ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
 κρίναντ' ἰητρῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσόν
 ἐκ βίβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμενον,
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἴνας γνιοπαγεῖς ῥνόμενον καμάτους.
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖτα[ι],
 λαμπρότερον δ' ἄστρων ἔσσειται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδότας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis πλ . . Cumanudes, γα Α Pittaces, quem recte supplevisse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβωτάδην. — 2 [νυ;]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque remedium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acute perspexisse.* — 3 sqq. non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quoque perscrutabatur, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum ratio. — ψυχῆς ὄμμα Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n. ὅς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15, Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρνεῖ σε χρόνος)
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΕΤΗΣ traditur, apertus error est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. — 4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensium. *Athenaei* vol. I 484.

Πατρὸς ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῖα σὺν ἵππῳ
δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων
δὶς γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο τὰν ἀσάλευτον
νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,
5 καὶ τρίτον ἱππήων· Ὀπόεντα δὲ πολλάκι τάνδε
καὶ χερὶ καὶ βουλᾷ θῆκε ὀνομαστοτέραν.
ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἔπλετο πάσαις,
ἀστῶν εὐνομίας θέσμια παρθεμένων.
τῷ καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,
10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἀρχία υἱὸς ὃδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σώζων
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βιότου.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θυγάτρα νέην ἔτι Καλλικλεία[ν
Λίνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολίων,
μάμμης ἠνκόμοιο χαριζομένη γεράε[σιν,
ἧ ποτε καὶ χρυσην εἰκόνα θῆκε Κόρη[ς.

3 ΓΕΡΑΕ . . . suppl. Ross. *Aviae accepta beneficia referens, quae inter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem dicaverat.* Videtur autem avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa ἠύκομος adpellari — 4 κόρης Ross, Κόρης Keil ap. Ross. l. s. s.

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]κομαι ἐν Διδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἠσπάσατ' αἰτός
λῆμμα κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας.
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἰ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetae sacerdotium publicum in plurimis Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophetae eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad C. I. 2880 *sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium.* — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut populus aut mater (v. 4). — 4 explicatio impedita. Vix recte Boeckh et Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsum secuti λῆμμα pro λῆμα positum putant hoc quidem sensu: *iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praecidium de te latum matrisque pietatem.* Mihi δικάζειν idem videtur quod κρίνειν, λῆμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non casu sed iudicio nititur; interpretor: *ter te vatem salutavit Phoebus, ter sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es adprobans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem*

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptum locum iudicabit et iure fortasse. — 5 ΕΙΛΕΝ corr. Boeckh.

859. Tichiussae Ioniae. Lebas V 243.

Προφήτης

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰσᾶς ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόδοξος.

Αὐτὸς ὁ [Λ]οξι[άδης] [σε προφή]τη[ν ἠσπάσ]α[τ]ο ἱρ[όν],
 μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας [ἐπὶ κ]ρητά[φοις]
 ἀργεννο[ῖσι τι]θε[ίς, ἐπ]ει[ῆ κ]αὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὄ[πασσεν]
 φ]ραδ[μ]οσύνα[ις] [ἀνδ]ρῶν ἀμφιάλων στέφαν[ον].

5 δ]ῆμος [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλον [ἦρ]ατο, [π]ᾶσ[ι πολίταις]
 χάρμα καὶ εὐτέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χῳ].

ὦ μάκαρ, ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδο[υ],
 ὀλβισ . . ου . . . ιψεισπαν . ασηνηῖ . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΑΔΙΑΣΩΡΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ... ΕΘΕΟΥΣΤ... ΕΙΙ... ΑΙΟΚ... ΡΟΣΟ — 4 . ΟΡΑΙΑ... ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ . ΑΣ . Σ ipsum verbum ἦρατο, non minus id certum quam πάλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis ἐτάροι. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΛΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΡΟΕΡΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῆι δὲ Δαμονί-
 κου, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικοῦ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς
 θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτοῦς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλά[ν] χάριν ἔργο[ις]
 ὥπασεν ἅ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
 εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου,
 καὶ σ' ἐν Ὀμηρείω[ι] γυμνασίωι θεμένα

5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα,
ἀνδρειάν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΛΑ ΜΕΙ — ΕΣΘΛΑΗ — ΕΡΓΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasio Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inclarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

ÆTATIS ROMANÆ.

*861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πότνα, σοί, θεά,
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμη
τὴν σὴν Θεανὼ πέντε καὶ [συνομαίμονες
δὸς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηρόσκειν καλιῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. ΟΙΣ, eiusdem tamen versus initio ΟΙΣ scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κούρην υἱῆος περιώνυμον ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναίδα.

Litterae ρ et ξ, at romanae ætatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί,
οἴνομα σιγάσθω τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὐτέ με Κεκροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
5 οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὐράμενον παυσινόσους ἀκέσεις,

οὐδὲ τὸν Εὐρουσθῆι δυώδεκα πάντας ἀέθλους
 ἔξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 Il. B 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πόλεσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἔσορᾶς με,
 τὸν μύστην Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demonstrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
 Ξειναγόρου μητρὸς θ' Ἑρμιππίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Δηοῦς καὶ Κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,
 Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος Ἐρώτιον· ὧι ῥα καὶ αὐτός
 Λερναίων ἀδύτων ἴσον ἔδακτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et neglegenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Δηοῦς καὶ Κούρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμους referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaeorum sacrorum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniorum habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλην τοῦ Ἄργους:

Τὴνδε πύλην λάεσσω ἐυξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πάτρῃ καὶ θάμβος ὀδίταις,
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δῶροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἄγαθῇ τύχῃ.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ [ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆ καὶ τῇ]
βουλῆ, τῶν χ, τὸν [ἀφ' ἐστία[s] μνηστ[έν]τ[α Ἀθ]ήναιον
ι[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἀ]θην[αί]ου περιοδο[νί]κου υ[ιό]ν.
Φλυέα.

Παῖς [μ]ἔ[ν] ἐὼν ὄνομ' ἔ[σχον] Ἀθῆν[α]ιος, ἀυξόμενον δέ
ὠνό[μ]ασαν τοκέες δῖον [Ἀ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ
ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΧΤΟΝ ἸΤΙΑΝΜΥΗ
ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἐστίας μνεῖσθαι illustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 ΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ | ἸΘΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῇ δεκάτῃ inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Eraphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν θεοῦ
Πείσωνα λεύσσεις, ἵππικ[ῶν] ἡ[γήτορα,
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον.

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγειτῶν τὸ ἱερὸν] συνέ-
δριον ἱερέ[ω]ς — — — — Ἀγαθόποδος Φλυέ(ως) . . .

Anno 175 Βιήσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Comm. epigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φίλον Boeckh; putabam vocabulum δμῶα accuratius definiendum esse; θεοῖν Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἹΕΡΕΟΣ viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱεράν γερουσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οὔ[νεκα δῆμος
σ]τῆσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

II fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuae mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κούρη Λητωίδα εἰοχέαιραν,
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμι ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκῆων
πατρὸς Ἐυκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἔσθλόν·
οἱ δ' εὔ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερῆδα τῆδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εὔ inepte additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti fierent numeri Jacobs θεαίνῃ, Boeckh τῆδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσαάδος ἀγροτέρου Βρο[μίου] Θέσαν εἰκόνα μύσαι
 ἐν τελεταῖσιν Ἀγνηροιδ[ῶν]
 μεσσατίων Βάχχοιό τ[ε] καὶ Δημήτερος ἀγνῆς
 ἴμιτελῆ μεγάρων τελ[έσασ] ὄροφώματα λαμπρά.
 5 ὧν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐθήκαμεν εἰκόνα κούρης·
 ἣ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνήμης ἀρετῆς τε
 τὴν μερόπεσσι ἀβα[κχεύτοις βάχχοις τ' ἀγαπητήν,
 Εἰσίαν εὐπατέρειαν

II fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΓΡ Ross APP Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσασα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsit Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedificando cum pecuniae cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuam in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣΕΤΕΡΙΞΕ Lebas ΕΤΕΙΞΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῆι τύχηι.

Αὐτὴ παρθενικὴ Ἐλαφηβόλος ἀρήτειραν
 θήκατο Κυδ[ονίην] Γ[λα]υκίω θυγάτρα
 ὑδροφόρον Πατνίη παραβώμια ρέξαι
 σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρυα καλλιθύτων.
 5 π[ά]τρη π[ό]λις, ἣ δὲ τιθήνη
 ἐκ ἡ[βης] ἔκτροφός ἐστι Πάτνος,
 νῆσος ἀ[γα]υ[ο]τάτη Λητωίδος, ἧς προβέβηκε
 β[έν]θεσι ἔδρανα ῥυομένη·
 Σκυθ[ί]ην ἀρήιος εἶσεν Ὀρέστις
 10 φύγεν ἧς μητροφόνου μανίης.
 τῆς] δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγάτηρ σοφοῦ ἰητήρος
 Γλαυκί[εω] βουλαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

Αἰγαίου πλ[ώ]σ[ασ]α ῥό[ο]υ δυσχέμερον οἶδμα
 ὄργια κ[. . . . ὡ]ς θέμις ἀγλάισεν.
 εὐτυχῶς.

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut dicamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis augere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΙΗ]ΝΓΜΥΚΙΕΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΝΠΑΤΝΗ ὑδροφόρον ἦν ἐν Πατνίῃ scripserunt, fuerit potius vocabulum ad Πατνίῃ referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΑΔΕΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΠ[ΑΙ]Σ Ross; indicabatur patria quae num Τείφη fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patmum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΗΣΒΗΙ[Α] ἤβης certum puto, antecedebat adiectivum. — 7 ΑΡΛΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ'. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαυροτάτη Welcker, ἀφαιροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΣΕΔΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις - νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγεσσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΦΗ ΙΝΘΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ΓΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίηθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ - - Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγερῆς vel simile esse adiectivum. — 11 ΗΛΕΚΑΤΜΙΦ ΙΑΤΗΡ θυγάτηρ Ross, idemque correxit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΥΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΣΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

— — — — —
 ἀ[γ]ρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀ[γροτέ]ρη, καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις
 Μαρκιανὴν ἱερῶ δερκομένη [θαλάμω·
 ο[ὔ] Διὸς ἀρητῆρ [ἠρᾶ]το, πατῆρ ἱερῶν,
 ἄρ[τ]ι[ι] πν[κ]ν[ὸ]ν Φιλίο[υ] σ[τέμ]μ' ἀν[α]δησάμενος

5 ἦ] δ' ἐφο[ρῶσα θε]ῶ[ς σὶν Μ]αρκ[ιανῆ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. CΦΥΛΛΑ
. ΚΟΝΟΝΑΜ
ΑΤΡΕΙΑ κτλ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΣΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ malui. — Τυμ καλοῖς ἐνὶ τόξοις Franz, deam opinor μελιχίοις βελέεσσιν ἐποιχομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΟ . . . et 3 οὐ Δίος Franz, ηρᾶτο Heimsoeth. — πατὴρ ἱερέων princeps sacerdotum, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΑ ΜΑΝ | ΔΗC κτλ'. στέμμι' ἀναδησάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ ΟΡΟ ΛΡΚ
ΕΝΕΤΗΡ ΚΑΙ ΤΑ
ΝΙΕΡ

874. Spartae. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις] τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενεστάτην Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῆ ἀγιωτάτῃ Ὁρθίᾳ Ἀρτέμιδι ἰδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἕνεκα, προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστάτου ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανοῦ τοῦ (Εὐτυχιανοῦ).

Ἄλλην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθῶν
Σπάρτη, Τισαμενοῦ θεσπεσίου θυγάτρα
τοίη μῆτιν ἔην ἥδ' ἥθεα καὶ νόον εὐθλόν
ἔργα τ' Ἀθηναίης ἴδὲ σαοφροσύνην.

5 ταύτη καὶ γένος ἔσχεσ ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,
Ἡρακλέους, Φοίβου πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ' Ἰα]μ[ι]δῶν.
οἶ σε ἀνηρείψα[ντο]
αὐτοκασιγ[νήτην] θᾶκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον].

ii vel iii p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ΕΤ . . . ΛΜ . | ΔΩΝ certo restitui; his tuis virtutibus pro-

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebō, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μνήμα τοῖς ἐξ Ἡλίδος μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαις et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαι καλούμενοι μάντεις γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ἄσματι Πίνδαρος (*Olymp.* VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. *Olymp.* ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίου epitheton v. 2. — 7 ΟΙΣΕΚΑΤΕ | ΡΑΙCΙΝΑΝΗΡΕΙΨΑ | ΛΙC>ΑΥΤΟΚΑCΙΓΙ | ΘΑΚΟΝΕCΕΘΝ certi nihil invenio, nisi quod ΚΑΤ male lectum puto pro ΚΑΙ. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 ἀέναον an ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλέον ἀνθεῖ
 παρθενίης αἰδοῖ πεπυκασμένος· εἰμὶ δὲ γείτων
 Τ]ει[τι]ανὴ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλή
 θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων
 5 τίμησαν βασιλῆες, ἐλευθε[ρίη] βιότιο
 μά]ρτυρι πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσοιο
 εἴνεκ]α παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κίης τε

π fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΡΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Ῥειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vitae liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky

. . . . ΑΠΑΙΔΕΙΗCΙ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΝΕΡΟΗC

Xanthopulus

. . . . ΠΑΙΔΕΙΗCΑ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΙΕΡΟΗ

*876. Thebis in museo descripsi. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονύσῳ.

Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]το[υ υἱὸν
ἐν]θά[δε] τεχνιτῶν μουσοπόλων σίνουδος.

I fere p. Chr. n. saeculi. — I legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΝ//, lapis valde detritus, at restitutio certa.

*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ] βουλὴ τῶν ἴρ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Πό(πλιον) Ὀρδε-
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφότερον. ῥητῆρα δικῶν μελέτησί τε ἄριστον
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.
εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, οὔνομα πατρός
καὶ πάτρης αἰτῶν τε οὔνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par* p. 24 n. 2 (*Sodales φιλομού-
σους . . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840*) ti-
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaei Assyrii discipuli, multorum
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νυνὶ . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius
de eodem munere Plutarchus *quaest. symp.* IX, 1, 1 Ἀμμώνιος Ἀθήνησι
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν
καὶ τὰ ῥητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.
att.* p. 29. Ephēbi igitur auctoritate senatus populi que praecptori sta-
tuam posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus l. s. s. εἰκόνες
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἕτερα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παναγῆ, Πό(πλιον) Ἐρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῆ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπέιδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
 εὔρατο παντοίην ἱστορίας ἀτραπὸν.
 ἧ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
 ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
 φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὃ νεανθῆς
 10 αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετῆρα
 μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege famam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuam vero a liberis positam.

879. Romæ. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praegloriosissimo poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuam in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus *praef. de bello Getico.* — 1 cf. *Addenda.*

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσεν ἀγασσαμένη τον ἀοιδόν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἶνεκα καὶ βιότου·
εἰκονα [δ'] ἐξετέλεσεν καὶ εἷσατο πατρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος Θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης.
5 ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδας ἔχουεν
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 *τείμησεν* Boeckh; at ut *μισεῖν* a *μῖσος*, sic *τιμεῖν* a *τίμος* ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 ΤΑΜΕΝΕΣΣΕ et v. 5 ΟΨΙΓΟΝΩΙ. — De archontis eponymi Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἄγαθῆι τύχηι.

Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἀστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' Ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θειολόγου Λαίτιοιο μετάρσιον ὕμνον ἀκοίσας
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον·
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῆ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 *θειολόγου divina loquentis.* — *μετάρσιον ὕμνον* nescio *carmina* interprete an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz.)

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν ὁμώνυμον ἄλσει μέσσωι
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuae olim subfixa. C. I. 1897.

Ἴσὸν τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὤπασε

Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,
ἔσθλὰ δαεὶς Παιώνος ἀλεξητήρια νούσων,
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνεῖτω τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,
ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα.

ii saeculo vix recentius; litterae εσω. — 1 ὤπασε τιμαὶ Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut bona illa praescripta opponantur digno huic monumento. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*coae Corciense*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἔτλα Koehleri, ἔχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἔτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρῶ Τροφίμῳ πίσυνοι θηρεύτο[ρε]ς ἄνδρες
τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν]ε[ιλ]όμεθα·
ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,
ἐγγὺς θηρείων ἰστάμενοι στομάτων.

vv. 1 - 3 sic traditi:

ΙΗΠΡΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ
ΘΗΡΕΥΤΟΟΚΑΝΔΡΕΣ
ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῷ τροφίμῳ πί-

συνοι, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ε[ὺ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] πρῶτον Παιήνορος, ἔξοχον ἐσθλῶν
 ἰητρῶ]ν ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
 μῶρον Νεικίαν Ἄρεος παγος.

Litterae ACEW. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τὸν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστν πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε
 Ζωσ[ι]μιανείδην, ἀγνοθετῆρα Σέβηρον,
 οφρα καὶ ἐσσομένοισι βρο[τ]οῖσιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλαι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἳ ἠνίκά ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἴτνης, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν οὐδενὸς μερίδι ἐποιήσαντο, οἳ δὲ ἔφευγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα οὔτοι μὲν δὴ τιμὰς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ζωσυμ — 3 ECCOMENOIC·I omnes; tum novo lapidis versiculo IPOHOCΛIΖEBPO Gualtherus et Dorville, IP . . . OELIΖE BIPO Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (Syll. 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller PCIV·CMZEIBPC. Male Franz ἥρωσ κλήζοιτο βροτοῖσιν. Unum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplevit ἀοίδιμος ἦσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύδ]εος ἀθλοθετ[ῆρ]ο[s]
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τῆσε[ν]

1 sqq. ΕΡΙΚΛ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΟΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΛΙΙ/ | ΥΟΤΟΝ : ΠΛΟΛΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ, ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέταο·θείας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στησεν et v. 3 init. πασα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαιστρα fuerit. Λυκούργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Λυκούργείοις ἔθεσιν εὐψυχίας καὶ πειθαρχίας χάριν, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Λάμπει κ(αί) φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ὐ] περι πάτ[ρη]ς
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]νὸν ἔθεντ' ὄφε[λος].
Ἀσ[κ]ληπιοδότῳ [ι] λόγος ἤρμοσεν, [ὦ] πόλις [ἴ]δε
οἷάπερ οἰκιστῆι τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

b. Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ύ]ς χρόνος, [ἀλλ'] ἀ[ρετάων]
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατο[ν],
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν [γ]έρα π[α]τριίδι τοῖς ἐπὶ π[ᾶ]σιν
καὶ τόδε μετρε[ί]σθω [ξ]υνὸ[ν] ἔρεισμα θ[ό]λου.

Asclepiodotum recte Iacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491 - 518). Natione Alexandrinus imprimis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardt Suid. s. v. Ἀσκλ.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΘΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περι πάτραν Welcker *Mus. Rh.* IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΟΝΕΘΕΝΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5 - 8 extant A. P. IX 704 (ἀδελον). — 5 ΠΟΛΙΣΧΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΣΕΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem κοῖλον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θόλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισηγήεντες εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματα τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεῖς ἔστιν οἷς.

*890. Thebis. Edidi Hermae VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου
ἢ πόλις ἔστησεν σωφροσίνης ἕνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλή) δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτετο[ν πα]τέρα Γ. Φλ(άουιον) Φιλ[εῖνον] Μόνδω-
νος [υῖον] Φλ(αουία) Εὔπραξι[ς θυ]γάτηρ ψ. β. [δ].

Litterae vulgares. — Statuam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syracusis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

Perpenna Roman(us) πα[τρ]ον(us) ρ(οϋλι) Syrac(usani).

Ῥω]μανοῦ πραπίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστν
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνίατος ὦρην
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσιν ἔχουσειν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlaciai Capodiecii fide nescio an non integra. Visconti ΚΑΙC . . . ΚΕΝΙΑΤΟC, Mommsen ΚΑΙΕ ΗΑΤΟC, incertas tamen Η et Τ litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὦρην, eademque versus clausula εἶαρος ὦρη supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significato. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσον γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α
βουλὴ καὶ δῆμος, ναέται ζαυέης Ἐπιδαύρου,
ἀντ' εὐεργεσίης, τὴν πολλακι δῶκε πόλῃι,
εἰκόνι τῆδε γέρηραν, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμου).

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρηρε. — θεοὺς ἀνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,
γένους τε ἑκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέψ.

ἐ]πὶ ἱερέως Αὐρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

* 894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποτ' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγώνων
ἦρατο π[ολλὰ καμών, ὅσσον nomen viri,
τὸν βουλή ἔστε[ψεν ἐυπρεπέσιν στεφάνοισιν
δώδεκα· π[έντε μὲν
ἑπτὰ γάρ[ρ

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέτ]ην με Βραχᾶς εἶδρυσε πόλῃ
κόσμον nomen ανι .]λίου, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
ζῆλόν τ' ὡς εἶναί] με τέκνω καὶ πατρίδι τειμήν,
δόξαν πᾶσι βρο]το[ῖ]ς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζηλωταὶ γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedire non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἄμφω, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαις ἐστίν
Τιβέριος, ὃς Μαρχελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

οὗτος καὶ πατρίδ' ἔην ἔσωσεν παρ' ἀνακτος.
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλῖνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος,
 ὃς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέγiras
 αὐτῷ καὶ γενετῆρι καὶ υἱ[έ]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΙΣΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὧδε δυναίμην
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Apparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eo opinor aequo vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruperunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν), πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ-
 τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἶκελον ἐστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράας, τύπον ὄρθιον Ἀντωνεῖνου
 Δωρόθεος πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

1 τύπος ὄρθιος statua. — 2 ὑπὸ πτελέῃ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ]εῖμ[ω]ν Τειμαίο[υ θέτ' Ἀναξίθε]μιν Θεοτεί[μου].
 τ]ὸν φίλο[υ ἀντὰρ ἔπαινοι] αἰμνη[στοι οἱ ἔσσονται].

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — I EIMON — IMIN versum

supplevit Franz. — 2 ΙΟΝ Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἕνε-
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Τὸν στρατιάς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἐ[κ] γέν[ε]ος βασιλή[ων]
τὸν πάσης ἀρετῆς ἄξ[ια τῆς] προγόνων
[nomen viri πράξαντα

1 ΤΟΗΓΕΝΟCΒΑCΙΛΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC
ΑΙΑΡΕΤΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-
pserit ἄξιον ὧν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17
ἄξια πράσων αὐτοῦ καὶ τᾶς τῶν προγόνων ἀρετᾶς et supra n. 851 ἐν ἀσ-
τοῖσιν Ξενόφαντος καὶ ξεῖνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae
antea Piceni caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa, pe-
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-
s(imis) principibus est delata.*

Ἴταλ]ίης ἄρχοντα σ[α]ρό[π]το[λ]ιν ἐστήσαντο
βουλῇ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.

Annus est 399. — 1 ΗΜΙΗC corr. Casaubonus. — CΛΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis imperato-
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermes* IV 132.

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρόβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [σιτῆ]σεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΞΕΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta *///NOMOI*, ubi ἀγορανόμοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος ὁ τῆς Ἀσίας ὑψαύχενά θῶκον ὑπάρχων
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος·
 ὧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῆν
 στησαμέν[η τειμὴν ὥπασε θ]ειοτάτην,
 5 ἦδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπίδα τορήσας
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίας ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab IV saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδῖον καὶ κτλ.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῆ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑΣΙΝ — 4 ΕΤΗΛΑΜΕΝ | . ΕΙΟΤΑΗΝ versum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίας τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῆ τίχη
 ψ(ηφίσμαι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρον πόλις, ἡ μακάρων γῆ
 Κεκροπίς. ἡ Διόθεν κῆδος ἀειραμένη,
 σ]τῆσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὖνομα Κάρπον,
 τοῖς ἰδίοις ἔργοις ἔνδον ἀ[γ]αλλόμενο[ν].
 5 ἐστὶ δέ μοι γενέτης, ὧ εὔχομαι ἰσοφαρίζειν,
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἦρως κτίστης Rhadamanthyis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsis beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relicta in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνία πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κεκροπίς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statucae iuxta conlocatae erant;

τιμήν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμήν ἀναστῆσαι alia
Ephem. epigr. lat. II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex
Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique
ex Pocockio.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμίην,
Ἐλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίη καὶ ἀρωγῇ
κουφίζων πόλιας θῆκεν ἑλαφροτέρας·
5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
βουλῆς καὶ Πύρρου στήσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Corneliana, integriora quae
in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res
perspiciatur enotabo. — 1 Ροσ. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ . Ο ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ . . . ,
reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην Gruter
eademque, nisi quod Μαρχελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine
Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμίην. Pococke Μαρχελλῖνον θρα . . unde
dubitari potest ὄρα̃ς scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum
praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέον scripsi,
θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίη Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius,
alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΩΡ . . — 4 ΘΕ
. . . . Ροσ. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΠΡΟΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπι-
μαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλή καὶ Πύρρον θῆκεν
Gruter, βουλῆς κάπυρος στήσε ἐν Cornelius, in margine vero βουλή καὶ
Πύρρον θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΙΣΑΠ . ΥΡΡΟΥΣΤΙ . . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόιντον Καικίλιον Ῥου-
φεῖνον, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντίλιος Πύρρος τὸν
φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuam
ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem
esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim
administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtri-
buerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor ad-
pellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus
esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem
postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore
cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si
minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia
aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀρορανόμοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχου
ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκε νέην·
ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας, εἰμὶ κριτῆς γάρ
ἠπιος ἰθυδίκους, τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.

5 στήσε δὲ Καλλεῖνικος ἐνηῆς δόγματι νήσου,
γαίης Ἰλλυρίδος δεῦτερον ἠέλιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) praefectum praetorio Illyrici (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἀρχων et σατράπης et ἡγεμῶν poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερός Πολιοῦχος ἀναξ ἠγίρατο ταύτην
νεύματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις
στήλην Εὐλαλίῳ, τὸν εὖ ἐνοήσατο θεσμός
πειθόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίῳ.

5 δέρκεό μοι, φίλος, ὧδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ
Ἡφαίστου σοφίῃ σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπήα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχου i. e. curatoris urbis munus significari. — 3 θεσμός Welckero (*Mus. Rh.* III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 ΣΟΦΗΝΣΩΜΑ cōrrexi licet tribus apographis confirmatum. -- Ceterum ex Xanthopuli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΠΕΙΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. δικ]ασπόλου ἠδέ τε ἄγνοῦ
 ἀνδρ]ὸς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν
 κῦ]δος δέ οἱ ἄφθιτον αἰεὶ
 μάλα καὶ πόλεις ἄλλας
 5 τει]μῆς χάριν ὑπατείας τε
 ιου· εὐτυχίτῳ ἢ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἱΜΑΛΛΑ) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisaeae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ) ὑπάρχων
 Πλούταρχον, καθαρῆσιν αἰοίδιμον εὐνομίησιν,
 προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
 εἰκόνι λαινέῃ στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντη Πλουτάρχιο κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
 πάντη δ' εὐνομίης εὐχος ἀπειρέσιον,
 υἱέος Εὐ[λαλ]ίοιο, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες
 πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

iv fere saeculi. Inepte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εΥ . . . ΙΟΙΟ Villoison, εΥ . . ΙΟΙΟ Fourmont. Εὐτυχίοιο vel Εὐμενίοιο vel Εὐθύμοιο Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. Keil *Mus. Rh.* XIV 493.

Δῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθηκαν
 Πλούταρχον σιαθερῆς ἔρμα σαοφροσύνης
 ὃς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[π]έλασσε
 ναῦν ἐλάσας ἱερῆν, πλοῦτον ὅλον προχέας.

Plutarchum recte Wilamowitz intellegit Nestorii filium Atheniensem, Proculi Lycii praeceptorem. — 1 ΒΑΣΙΑΗ . ΛΟΙΩΝ et 3 ΕΥΕΛΑΚΚΕΝ corr. Keil. — βασιλεὺς λόγων primus Herodes praedicabatur. — 3 sq. *sacram navem in pompa Panathenaica ad arcem usque et Minervae templum magnis sumptibus everit*; cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 287.

911. Athenis. C. I. Add. I 373 b.

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἐρκοῖλιον, ἀγνὸν ὑπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

iv saeculi. — Herculius fortasse ἀνθύπατος τῆς Ἑλλάδος fuit, cf. C. I. 372. — 2 μύθων ταμίης opponitur θεσμῶν ταμίη. Plutarchum eundem esse in titulo antecedenti patet; diversus tamen ab eo est cui Megarenses honores prospexerunt supra n. 909.

*912. Athenis in museo descripsi titulum ineditum.

Τὸ]ν πρόμαχον Θεσμῶν [Ἐρκού]λιο[ν, ἴσο]ν ἅπασιν,
ἐζόμενον θώκων [ὑ]ψόθεν αἰπυτάτων,
δεινὸς Ἀθηναίων Ἀπρωνιανὸς σε σοφ[ισ]τής
στήσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεχροπί[η].

1 C . . . ΙΙΙΟΙ . . . N quae si recte supplevi, dubitari nequit quin idem sit Herculius atque in tit. anteced. — 3 ab initio non plus una littera periit.

913. Megaris. C. I, 1081 ex schedis Fourmonti.

Ἐρκόλιον τὸν ἔπαρχον ἀ[νέστ]ησαν Μεγαροῦ[ε]ς,
παντοίω[ν ἔργων] καὶ πόλεων φύλακα·
τείχεα δ[ε]ίμα[το κ]αὶ [πόρ]ον ἔμπε[δ]ον [ῶ]πα[σ]ε Νύμφ[αις],
αστεα καὶ βουλάς π[άντ' ἔφ]ορῶν σοφίη.

Eiusdem Herculii, cuius tituli antecedentes. — 1 ΑΙΓΗΣΑΝΜΕΓΑΡΗΣ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΝΤΟΙΩ . . . ΙΣΩΚΑΙ παντοίων ἔθνῶν Boeckh; cf. *Aen. Poliorc. praef.* πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοιαν ἐκτέον. — 3 ΔΩΜ ΑΙΩΙΑΙΙ . ΟΝΕΜΠΕ . ΟΝΙΟΠΑΕΝΥΜΦ corr. Boeckh, nisi quod Νυμφῶν praetulit; Νύμφαις Osann. Huius aquaeductus rudera superesse dicuntur in agro Megarensi. — 4 ΠΑΙΚΙ . ΟΡΩΝ corr. Osann, sed fortasse πάνθ' fuit.

914. In Megaride. Lebas II 61.

Φ]ωσφόριον Μεγαρήες Ἀριστονόοιο καμόντες
 εἰκόνα λαινέην στῆσαν ἐπ' εὐδικίας,
 οὐνεκα πυργώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν
 τεῦξεν ἀτάρβητον δήιον ἔνναέτες.

IV fere saeculi. — 2 εὐδικίας i. q. εὐδικίαις, ut v. 4 ἔνναέτες. — 3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής vocabulo novo inlato sic intellegit: *quia urbibus muris munitis acerbum bellum hostium effecit ne timendum esset incolis*, in quibus θοῦρος (scil. Ἄρης) deus violentus ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet δήιος.

915. Athenis. C. I. 373.

a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαῶν εἰκόνι τῆδε
 στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

b. Ἀρχὸν ὄρας Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας
 5 τουνεκά μιν κατὰ ἄστν Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
 εἰκόνι λαινέῃ (τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις),
 εὐχόμενος μετέπιτα θεῶ γεννήτορι πάντων
 καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίου.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-saliam et Epirum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux*. Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distincti epigrammata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΕΤΗΕΙΝ Fourmont.

916. Troezenae. C. I. 1187.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἠέξησε
 πενκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προστασίης,
 ναὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν· ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
 ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. *pecuniam reliquit cuius usurae quotannis viritum populo distribuerentur*.

917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρείσιον ἄνθετο κούρα,
Σπάρτας ἅ πρώτα, Πηνελόπεια νέα,
ἦν μέγα χάριμα πάτρα Σπαρτιατικὸς ἠέξησεν,
κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θυγάτρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

IV saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἄλ-
λην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθών - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esset
si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh
Χαρείσιον filiae nomen adgnovisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

*918. Romae in museo Lateranensi descripsi titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος Ἑλλάδος ἀνθύπατοιο.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta. C. I. 4266 e.

a. Τατι]ανὸς μετὰ δικανικῆ[ν τοῖς ἄ]ρχουσιν συνκαθεσθεῖς,
ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τρω], δυσὶν τε ἐπάρχοις,
ἀρχὴν Θεβαίων λάχεν, ε[ἶτ'] Αἰγύπτου πάσης,
κειῖθεν ὑπατικὸς Συρίας, ἠδ' [ἔπ]αρχος ἑώας,
5 θησαυρῶν τε θείων κόμ[ης], εἶτ' ἔπαρχος μέγας φανί[ς].
ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]άττων ἔτ[εσι] τριάκοντα καὶ τρισὶν
δέξαιτ' ἀείδιον ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

b. — — — — — — — — — —
οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοῖσιν] χαίροντες
10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[ίμησαν] ἀφθάρτω[ς],
ὡς ἂν αὐ[τ]ῷ κῦδος καὶ τι[μ]ὴν ὀπάσοιεν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[οὺς τότε] καὶ μετέπειτα,
οὕνεκ' ἀπειροσίους πόνουσ [ἐξή]νυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum
praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367),
consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), consul 391, natus in provincia Lycia, cod. Theod. IX 38, 9; cf. Claud. in Rufin. I 232. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C. I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θεβαίδος ἱστορήσας ἐθαύμασεν [τὸ] θαῦμα ξυγόν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟC — ΔΙΚΑΝΙΚΗΙ — 3 ΛΑΧΕΝ . ε|εἶτ' Seeck. — 4 ΗΔΟ' ΑΡΧΟC CORR. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ ΔΕ ΤΙ ΠΡΑΤΤΩΝ Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισίν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 ἀειδῶν Franz. — ΠΑΠΤΩΝ ΠΑΠΠΩΝ scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi so- leret senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:

. . . . ΝΑΨΕΑΥΤΟΥΤΝC
ΛΟΥCΠΟΥΛΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδή nomen. — 10 οἱ θεῖοι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτω dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΑΥΙΩ — ΤΙ|ΛΗΝ *τερπωλὴν* Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica II. K 212 μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 δῆνυσιν Franz.

920. Romae. C. I. 5921. 5922.

I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῇ πρὸ ζ Κα-
λ(ανδῶν) Μαρτ(ίων).

De Mileti persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδα πόλιν ἀγνήν
ἐνθάδε ἦλθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου βασιλεύοντι Σε-
βήρῳ.

καὶ πορίσας βίον ἐκ καμάτων ἰδίων

5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον ἀεὶ.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.
 Ὁ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romam profectus inperante Severo suis impensis monstrosum aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum popolare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); improbable enim histriones vel mimos pantomimosve, quae est Welckeri coniectura (*Syll. praef. XIX*), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεσθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κίον[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασιλείαν
 δ[έ]ρ[ο]κεο, ἔνθα πόλῃ θειμιστεύουσιν ἄνακτες·
 οὐνομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια· τίς δ' ἀνέθηκεν;
 Σιμπλίκιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ὑπαρχος.

*D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae
 v. c. Simplicius praef. urb. dedicavit.*

Supplevit Frick. — *Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.*

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερῆς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κο[μί]ζει
 ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἠνιοχ[εύειν]

Tituli mutili sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

III. AGONISTICA.

MVSICA CERTAMINA.

*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικήσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ρα̃[ι ἀνδρῶ[ν
. τόνδ' ἀνέθηκ]εν ὄρον,
ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὄροις ἔξω κατὰ φύ[λα
τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φύλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσσοι ἔλοντ' ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροὶ ἀνδρῶ[ν
δῆμος Ἐρεχθιδῶν ἐνθάδ' ἔθηκ]εν ὄρον,
στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φύ[λα
κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδος. —

2 init. poteris ἐκπρεπὲς ἄθλον ἐλῶν, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθηκεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶ̃ περικαλλέα βωμόν - Δεύκης καὶ Πτελέης μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ.' — 3 post φύ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φύλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

924. Athenis in theatro. Benndorf Goett. gel. Anz. 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [ἐ]ν[αγ]ωνίῳ Ἑρμῆι ἔρεξεν
ἱερά, καὶ Νίκη τοιάδε δῶρα πρέπει,

ἦν πάρεδρον Βρομίωι κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
Πρ]αξιτέλης δισοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustiore, medio II non recentiore esse titulum Koehler iudicat. — 1 . ΝΔ/ΩΝΙΩΙΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν τοῖς τῶν περὶ τὸν Διώνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionyso sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Λαμπτρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἡδυέλωτι χορῶι Διονύσια [Σ]ῖμ[ος ἐνίκα.
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔ]θηκεν,
δήμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι.
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἶ]λετ' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΣΙΑΕΙ ΜΙ . . . ο Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρω δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem inpulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν· ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου
Πυθo]κλέης πλείστων ἀντιτυχῶν ἀέθλων·
ἑλλαδικαὶ ν]ῖκ[αι] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς [Νεμέη τε
καὶ π]αρά [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,
5 τρεῖς δ' ἔτι καὶ Ζεὺς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος ὡς ἐτίμας [τοι
εἰπεῖν ἐξ ἰ]ε[ρ]οῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ῦλ' οὐ[κ ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὓς ἀν' Ἀχαιίδα] γῆ[ν ἠ]γαγόμε[η]ν στεφάνους,
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλφ]δός τε καὶ ἐγκυκλίοισι χοροῖσιν
10 ὅσα τε κωμφ]δός, ταῦτα καταγράφεται,
ἦνίκα Βοιωτῶν] με [π]αν[ή]γυ[ρι]ς] ἐστεφάν[ω]σεν
. πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγ[κά]μεν[ον].

χώ] στέφανος Μούσαις Ἐλι[κω]νίσι καὶ Διονύσ[ωι
 Κ]αδμείωι, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.
 15 κ]αὶ [β]ασιλεῖς δώροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν ἀοιδὸν
 υ]ῖὸν Ἀριστάρχου, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῆ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt III saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν Πυθοκλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀρι[στάρχ]ου Ἑρμιονεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . v . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ νῖκαι τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἑλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΕΙ — ΤΕΛ ΒΟΝΑ corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ . Ε . ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτύμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΙΓΗ ΓΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἄν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit corrective Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΤΑΥΤΑ — 11 Γ . Ο . ΜΕΤ . ΑΝ . . Ρ . ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ μέ πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 Ι . . . ΙΝΟΣ . . Λ . ΩΙΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΙΙ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρώτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΛΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δώροισί μ' probabiliter Wilamowitz.

*927. Athenis ad στοὰν Ποικίλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμματος Κυδαθηναί-
 εὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός
 ἄγαλμα δήμῳ Κέκροπος ἐστάσαντο με,
 ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,

ὡς μὴ φέροι τις αἴσχος ἀποκισσούμενος·
 5 ἐ]γὼ δ' ἐκάστῳ τόσον εὐκλείας νέμω,
 καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλομαι.

π fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuique laudis partem tribuo.

*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
 λαὸς ἔλεν φυλᾶς τ' ἐκγονοὶ Ἀδριανοῦ
 Αἰγείδας τε φερεστέφανος Πανδειονίδαι τε
 αἶμά τ' Ἐρεχθιδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
 5 ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,
 τα]ρσοῖς ἀνλοβόαν Ζώσιμον ὀσσοῦμενοι.
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπᾶν
 νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
 nomen ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκα
 10 ἔσπετο οἱ κλειν]ά τ' Ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodis subscriptum fuit, qui quo loco rotundae basi infixus fuerit etiam nunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidascalus idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B^s. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ὄχοις legi, ἄχοις Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet impedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελπόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων]ι ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα
 ἐπλετο κυδαλίμ]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displicet plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

*929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνεΐκα.

Οὔτος ὄτ' ἐχ]ορήγεε, φυλαῖς
 δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεΐκος ἔην
 οὗ τρίποδα κλεινὸν λείσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ]λον
 nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενεικίδεω
 5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἠείδο[ντο,
 ῥυθμὸς δὲ nomen . . ἤρμωσ]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήιον ἐνθάδε κεῖμαι
 σταῖσε δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isidis sacerdos in titulo apud C. Curtium *Diar. arch.* 1871 p. 17.

*931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vtor etiam quod benigne mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τὰδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρώιε, σήματα νίκης
 Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης
 τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια
 μηδοφόνος τε Πλάται' ἠγλά]ισεν στεφάνοις,
 5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θώρηξ
 δισσάκι Ῥαριά[δος
 Φοῖβε, σὺ δ' εὐ

Litterae vulgares aetatis romanae; v. 1 scriptum ΠΑΤΡΩΪΕ. — 1 ΠΩΡ
 Kaibel, *Epigrammata graeca.* 25

haec ut reliqua supplevit Michaelis. — 1 μῆλα cur σήματα νίκης Phoebō donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est Ἀπόλλων μαλό-εις Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebaeae Παμβουώτια (C. I. 1588), Plataeis Δαίδαλα et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 θώρηξ quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus τὴν εὐ[επίην], nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat̄ z.

AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidae in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

Ἀργολικοῖς ὅκα πάντες ἐ[ν] ἄγκεσιν ὠκέας ἵππους
 ἤλασαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀν[τίπαλοι,
 σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ᾧ]πασε λαός
 κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἤλθες ὑπὸ στεφ[άνους].
 5 ἀστῶγγὰρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἵππικόν [ε]ὔχος
 ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηνοριδᾶν.
 αὐχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστν
 δευρόμενον νίκαις εὐκλέα ματρόπολιν·
 πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ωι] εὐχος ἀγ]αῖνος,
 10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῆ τόνδ' ἐβόασε [θρόον·
 'οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνε[αι] ἔξοχα, Σιδῶν,
 ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[όροις] ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ΑΜΙ — 9 ΤΕΛΕ
 ΣΒΙ — ΙΩΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9, ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτ(ιον) Προμηθεά "Ωαθεν πα[ρ]άδοξον, περιοδονε[ί-
κ]ην τὸν ἀντικοσ[μητῆ]ν Τ. Δομίτ(ιος) Προμηθε[ὺς]
"Ωαθεν καὶ Τ. Δομί(τιος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαυτῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἴσθμ[ια] [Νέμεια]
ᾱ. β. ᾱ. ᾱ.

"Αλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλάς ᾗ[πασα
ἄρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,
ᾗ]λ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δῖς, πέμπτ]ον ἐν Ἴσθμῷ,
εὐμ]όχθ[ου] νείκης ἄθλα [φέ]ρον[α π]άτρῃ,
5 ἔξ]ήκονθ' ἰ[ερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.
γ.

Τ. Δομίτιον Προμηθεά ἀντικοσμητῆν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ]. — ἐαυτῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ἀ[ριστον] M. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἴσθμῷ M. — 4 . . . ΟΧΣ . . εὐμόχθου invenit M. — 5 . ΖΗΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genetivus *sexaginta coronarum ἀσυνδέτως* positus et quidem pendens ab ἄθλα vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικούς et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἴππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔστεφε Πῖσα,
εὐπατρίδην Ῥόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem proveci erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικοπόλεμος, 'Ραδιᾶτος, Πύρρος, Εὐθύνικος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλ]οις παυσαμένοιισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
 Πο]ρ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δέδωκε γέρας·
 πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ύ]ς π[ό]ρεν ὠκέας ἵππους,
 λάζετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐστέφετο.
 5 ἔνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος], ἔνθεν ἀυτή·
 ὥς Βενέτους, τέρψη, κοίρανε, κα[ὶ] Πρασίνο[υ]ς'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὸς ἡμῖ[ν] Πορφύριν,
 Πρασ]ίνο[ι]ς Πορφύριν.
 ἔ]τερ[ψ]εν εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·
 εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplevi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 18 sqq. — 2 . . . ΡΟΥΡΙΩ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙCΠC lapis. — 6 τέρψει Planudes. — Porphyrius Calliopas natione Afer (de quo copiosius exposui *l. s. s.*) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεύς fortasse Anastasius, cf. *l. s. s.* p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δειλῆς κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνιόχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαραδίδουσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεύη οὐκ ἀντικαταλλάσσονται - φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μνηύοντα ὁ τοῦ Βενέτου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνο[υ] Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἔπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. *l. s. s.* p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; inperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. *l. s. s.* p. 20. (τέρψη coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ΗΜΗ traditur, deinde ΙΝΟΥC et CΤΕΡΥΕ, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse inperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἵππικόν, cf. l. s. s. p. 20), *cede Porphyrium*, et adiciunt ad ipsum Porphyrium conversi *si ipse audes, sume pannum prasinum*; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq. Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλκων ἀνέθηκε [τῆ]ν τεα
Ἰσχύ[λ]λου, θεοῦ []ὸς τοῖς δημοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκη κα[ὶ] δὶς τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; relicus versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit ΚΕΥ+ΙΟ, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Tertii deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΞΤΟΙΞΔΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχύλλου Θίοπος, ut concedam Θίοπον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross ΟΟΝ tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, ΘΙΟ aut scriptum male aut lectum pro θεοῦ ratus, ρ autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκων vix

invenies aptius nomen. — 2 σπάδιον dorice i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ὀπλίταν scil. δρόμον.

937. Aphidnis. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
 ΝΗΟΞΕΝΑΣΤΕΙΓΑΝΤΗΓ
 ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ
 ΦΥΙΟΥΤΕΣΤΑΔΙΟΝΕΩΞ
 ΓΟΥΝ ΥΞΕ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde σταδίου nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστιας παῖς ὁ Τρίακος,
 κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
 ἄλλους τε ἀθλοφόρους πτανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,
 εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστυ καλὸν στεφαν[ῶ].

Καφισίας ἐπέεισε.

I fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter ς, si fides est Rossii apographo; η formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem adgnovit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adtulit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου.
 νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἷς δρόμος, εἷς στέφανο[ς]· νίκης κρίσις ἀμφοτέροισιν
 ἔλ(λ)αχεν ἰσοταχῆς· οὐνομα δ' Ἴππόλυτος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀκο[ύσα]ς Εὐαγρος ἡμ[ῶ]ν
στῆσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter α. — 3 ΑΚΟ|ΕΙΣ corr. Egger. Ter praeterea in apographo peccatum ο littera pro ω scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Νῆικαι ἔξ
Παναθήναια παί[δων]
Θαργήλια

Τῆσι δὲ τις δείξας παραδει[ί]γματα παισὶν ἑαυτοῦ
μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ηε et scriptura ΕΑΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παίδων supplevit. — Titulus vix integer est.

*941. Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bullet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος
νίκη Ἰσθμοῖ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὴ ἐνίκων,
Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμῶι πανκρατι[αστής],
καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]. ῥώμην δὲ χερῶν [ἐ]π[έ]δ[ει]ξ[αν].

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. κΘΜΩI legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi ΙΙΠ . ΔΙ . ΞΙΙ, unde confirmatur Keilii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante v. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΓΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapide deprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

Δωροκλείδας Ἰμείροντος
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

Ἄ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' ἄως
δὶς Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.

I fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter A.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

Ἄθλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου]
λαμπάδας Ἑρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephebus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplevit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380^m. coll. Add. III p. 1169.

Ἀγωνοθετοῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθένιος Φρόντων Οἰνοαν-
δεύς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, στεφθεῖς ἀνδρῶν
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔστεψέ με πάτερη
καὶ κύδηνε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ·
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα
ἀράμενος πάτερη θῆκ' ἔρατὸν ξόανον.

In praescriptis ΠΕΙΛΟΥ Schoenborn, Π. ΙΑΙΟΥ sched. Danielli; Μει-
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post
πανηγύρεως omnes Ε - - - - - ΕΥ κτλ'. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφράτης πάις ἦλθον, αἴθ' ἔ πλοκαμεῖδες ἐπῆσαν
ἑξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[υ]κλείσα.

1 αἴθ' ἔ pro ἔθ' αἴ scriptum esse dixi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 40, cf. Petron. c. 57 *et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta.* — 2 ΕΠΗΛΚΛΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληίζομαι ἐστὶ δὲ πάτρη
Νῦσά μοι εὐκλειῆς πόλιος δὲ γέρηρέ με δῆμος
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοὺς ἀνδριάντας Μ. Αὐρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κυανίου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἐρμείου.

3 ΑΤΑΡΒΕC — In subscriptis ΓΥΙΩΜΑΧΟΥ. Deinde Κυάνιος recte se habere puto neque emendandum Κιανού.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . τρος αὐτοῦ Ν[εική]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τείχειν,
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ διάυλον
Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,
5 μείζονα θ' Ἡρακλέους ἐνεγ[κ]ών,
αἴσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' [ἐπ]ε[υκλεί]σ[ας] ἐπ-
αι[ν]ον ἔχ[εσ]κεν.

Ῥώμη τῇ κοσμ[οτρ]όφῳ χάριν οἶδε μεγίστην,
ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εικήσας
στέμ]μα[τα πέν]τε τυχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμ[ι] προφήτης
10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.

b. Νεικήτης, τῷ γένει [Μ. Τύλ]λ[ι]ος
Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεΐτης ἐποίει.

c. ἀληθ]ῆ[ς ἐ]ς τοὺς [θ]νη[τ]οὺς γείνετε θεὸς Ἑρμῆς
Μ.] Οὔ[λ]πιος φίλος καὶ αὐτὸς σὶν
Εὐοδίη, ἣν εὐχομε σῶζεσθε πάντοτε.

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἑρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗC, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἴσι dativus referri possit; fortasse igitur μείζονα[ς] Ἑρακλέους . . . ἴδας ἐνεγκών scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗC | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΘ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑCΡΩΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗC in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμί Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΕCΙΑ
ΝΕΙΚΗΤΗC
ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΛΕΟC
ΕΥΤΥΧΗC κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — Μ. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium inpeditissimus hic est:

ΟΗΕ
ΟCΤΟΥC
ΟΝΗΡΟΥC
ΓΕΙΝΕΤΕ
5 ΘΕΟC
ΕΡΜΗCΕΙΑ
ΕΥCΚΟΥΠΙ
ΟCΦΙΛΟC
ΑΠΟΛΙΕΙ
10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘCΠΑΝΤΟΤΕ

ubi ab initio ἀληθής posui; Ἰλεως Franz idemque θνητούς v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρτι improbabiliter v. 11 sq. Franz.

IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephem.* 3408.

Οἱ] ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμνασιάρχου Φιλίσκου τοῦ Φιλίσκου,
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἑρμῆι καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur epheborum nomina

Τᾶς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί
θ[έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἠιθέ[ω]ν φ[ύ]λα[κ]α,
ἔργμ]ασιν εὐτάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι
καὶ φιλί[αι] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,
5 τοὶ περὶ γυμνασίαρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον
σ[ω]φροσύνα[ς], Σίμον [τ' ἔ]ν[γ]ονο]ν Ἀρχα[γ]όρου,
οὔνεκ' ἐ[γὼ πι]νυτ[ᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθεσι κόσμον
δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μῶμου πάντοθεν εἰρουσάμην.

Litterae vulgares praeter Α; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 87 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum epheborum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝ ΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΡΟΥ. — 1 ΜΕΝΤΑΣ et 2 ΘΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗΙ ΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἠίθεοι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΡΟΥ Σίμων τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genctivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . ΡΟΝΥΤ . ΤΑ et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΜΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

Συνέφηβοι Δαμοκράτους.

Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν, υἱὸν Διοκλῆος
 ἀμφὶ παλαίστραισιν στήσαμεν ἡμετέραις,
 παῖδες ἀνίκατοι, σφεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,
 Ἑρμάωνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,
 5 βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ον ἄλλων
 ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίαις πρότασις.

ii p. Chr. n. saeculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephēbis atticis* p. 46.

*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

Τόνδε ἀπὸ δαδούχων ἱερῆς μητρὸς τε γεγῶτα,
 ἢ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Διοῦς,
 Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παίδων,
 στήσεν ὁμιώνυμος υἱός, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφήβων.

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεοῖν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρόθεν Lycomida, μητρόθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφήβων cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

Ἰππέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἐφήβον,
 Κήρυκος Ζήωνος ἀφ' αἵματος υἱέος υἱόν,
 Ζήωνος Ζήωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,
 πατὴρ καὶ μητὴρ Στρατόλας παραμύθιον εἶναι.

Litterae ζ antiquior forma Hadrianeae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positum esse; quis posuerit nescitur.

*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰκόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,
Ἡρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermae* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρησιότη[τος] εἶνεκεν
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 *epheborum consilio.*

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὀμωνύμου παῖς εἰμι κλινὸς Ἀρχικλῆς.
κοσμητῆς
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratum et epheborum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermae* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλή τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν] κοσμητῆ[ρ]ν Ἡλιοδώρον Π[ει]-
ραιέα.

Σχῆμα τὸδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου
κεστροφόροι ξυνῶ τῶδ' ἀνέθεντο τύπῳ,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ εἴ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ [δ' ὄ]τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[υρ]ίου Μητροδώρου Σουნიέως ο[ί] ἐφήβοι
ἀν[έγ]ραψαν τοῖς παιδευτὰς καὶ ἑαυτοῖς.

sequitur tabula magistratum et ephēborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.
— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 ΕΥ.ΛΕ corr. Cumanudes idem-
que reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶν ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφόδοτου.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς
ἐφήβων Ὡλῆος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεύς κτλ'.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. —
Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio,
recteque ἐφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte ὡς
litteram temere insertam putat in metri simulque lusus cuiusdam gra-
tiam; illius enim aetatis homines cum ὡ vocalem non aliter pronuntia-
rent ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi ex-
cusatam scriptor commisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non *dum in*
ephebis est, sed *una cum ephēbis*, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. —
παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum inprobabilis
videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν ἐφήβοισι παλαί-
στραις, ut sint palaestrae ἀγαθούς ἐφήβους ἔχουσαι.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att.
III 736.

Ἡ[ρ]ο]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτες δ' ἐσθλὸς [Ἰάκχο]ν
εἰροπόλος, νυχίων μυστιπό[λος συν]όδων·
Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρου [Ἰνεκα] Μαρκιανοῖο,
τάνδε γραφὰν φιλῆς μνημόσυνον θέμενος·
5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλαῶς,
αὐτὸς δ' Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ]τροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathionius archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381); i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl. Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius est Marathionius; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol.* vol. suppl. II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 supplevi *Hermæ* XI 383; Keil v. 3 ἐτάρου νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.* XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρου μετὰ Μαρκιανοῦ v. 3) amicitiae monumentum posuisse iudicavit; nam cui hoc φιλῆς μνημόσυνον dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

6 ὄεσαν ἐυξε[ί]νων Με[γαρήων
 ἦν ἀρετὴν διὰ] π[ᾶ]σαν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἄπ[ασιν].
 ἀλλὰ χάριν μνήμ]ης ζάθεον, βρέτας ὅς [τ]ό[δ] ἔθηκεν
 ζωὴν Δ]ειογένους εἴνεκ' [ἀμ]ειψ[αμένον],
 10 οὐδὲν ἰδὼν τούτου] φιλή[ς γ]λυκερώτερον ἀν[δρός]
 τῆς τ'] ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις μ]νωόμενος φ[ιλίης],
 Μαρκιανὸς] τάδ' ἔγραψε, τεὸς φίλος· ἀλ[λὰ φίλει με
 καὶ κρυερὸ]ν χ[θ]ονίων ὄ[ρμ]ον ἀ[μ]ειψά[μενος].

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen supplevi; utrumque vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensē docet epitheton (v. 6) εὐξείνος. — Ab initio quae tradita sunt non expedio:

ΠΟΙΣΙ

ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟΧΜΥΟΑ

ΑΙΠΟΥΣΛΙΣΠΟΕΛΟΝΙΙΑΓΕΡ

ΕΙΚΑΙΕΥΓΕΝΙΗΟΥΠΟ

5 ΜΑΟΑΙΟCΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ

ΘΕCΣΑΝΕΥΞΕΝΩΝΜΕ κτλ'.

ubi v. 4 κάλλει κεύγενίη praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Megarenses morte sua graviter afflixisse dicitur. — 6 Με[γάρων] praeivit Boeckh. — 7 ΜΠΛΕΑΝ extr. ἄπασιν Boeckh. — 8 ΠΗC — ΟC·Ο — 9 ΕΙ ΝΕΙΚΛΛΕΙΥ εἴνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑCΙΕΝΩΜΕΝΟCΦ μνωόμενος conii. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛΛCΕΙΨΑΙ ἀμείψαι Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἐρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13⁷/₈, septimus 14⁴/₈; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt litterae, inlusit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῆ τύχη
ἐπὶ ἄρχοντος Φ]λ. Ἀρριανοῦ Παιανιέος

κοσμη]ιεύοντος Ἀθηναίου [σύ]τρεμμ' ἀνέθηκεν
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e. a. 14⁷/₈. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus. C. I. 284.

. εὐήν]ορος ἀλκῆς
αἰὲν ἐς ἀνχεμαχ
— — — — —
ἄνθεσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur ephēborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate huc rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse

dicitur reliqua habet ΟΡΟΣΑΛΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΚΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil inpediſt quominus verba interiora scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρί
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,
πίστιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἀρχοντος Τίτου Αἰρηλίου Φιλήμονος [Φιλ]άδου,
κοσμηθέντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Comment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Λεὼς ἐφήβων τόνδε κοσμητὴν θέτο
Ἦνασον Ἐρμάωνι κυδῆνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάκου βουλὴ τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-
δίου) Λυσιάδου ἀρχοντος Ἦνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit Neubauer.

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermæ* XII 9 (C. I. Att. III 753).

Ἐρμᾶν Ἀλέξανδρος μ' Ἀλεξάνδρου πατρός
ἔσιασ' ἐφήβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eandem esse vidit, qui in titulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio Bradua Attico Marathonio memoratur.

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια
ἀγαθῆι τύχηι.

Ἡρ]χεν ὁ [Δ]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτενε δὲ ἐφήβων
Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης.
ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθεοῖσιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν
τὴν πνυμάτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.
5 τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο
τὴν πρώτην παίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.
φωνη

Fl. Diogenes Marathoniensis, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Littztg.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphiei ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟΙΕΝΗΣ ἦρχεν ὁ Μηνογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διογένης μέν Neubauer *l. s. s.*; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulae ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙCΙΝ ἐν δ' ἄρ' ἠίθεοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus γ πάλην, Asclepiades α πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos PhiladelphEOS spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑΙ CΑΞΙΡΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΗΣ τοῦ δὲ πανάξιος ὦν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἔταρος . . . εἰος Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγένειος iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Herculis statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους ὀλυμπιονῆκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hance: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στι[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακίδεσιν ἀστοῖς
πατρὸς τοῦ[ν]ομ' ἔχων δημόθεν Εὐπ[υ]ρίδης,
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβο[υ]ς
καὶ στεφάνου κῦδος μρ[ῦ]νος ἐνεγκάμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων.

Σεβήρεια
Ἀντινόεια

Ἀντώνεια
Κομ[μό]δεια.

Circa exitum II initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146. — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — 1 ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΣΤΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΩΡΙ ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟCΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟC — Ludorum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quartum traditur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadrianeorum ludorum agonotheta electus sodalibus suis inpensis ex more praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s. v.* 3 explicat) solusque videtur in Severeis Antinoeis Antoneis Commodeis coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.* III 277.

Ἐλευσεῖνιον γόνῳ με παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες εὐκλεᾶ κοσμήτορα,
Φοίβου προφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

Ἄρχοντος Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratum epheborumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno archon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες in indice nominantur Macareus et Epimachus.

*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.* I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότιο
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἀεθλοθέτην,
ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφωνα,
πατέρα κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ἔρμα πόλης,
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντιου Ἰμέρτου Μαραθωνίου
τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

νιοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος
 Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ
 κοσμητῇ Ῥούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et ephēborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermae* XII 10 sqq., idem-
 que recte explicat quem ipsi imperatores coronaverunt et athlothetam con-
 stituerunt (i. e. *xystarcham*), hunc patria cosmetam fecit puerorum. —
 5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλης supra n. 452, 11.

*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

“Ο]ς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἐρμῆν
 νῦν σ[τ]ήκω κἀ[ι]γὼ Τελέσφορος ου[τος]
 στεφάνου
 οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς Ἰσακούω

Telesphorus ephēbus est, qui cum olim Philemonis (cosmetae) ima-
 ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine
 honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.
 seq. — 1 ΠΟΤΟΓΥΜ Lebas, ΠΟΤΣ . ΥΜ ego. — ΕΣΤΑΙΕΝ Lebas ΕΣΤ . ΝΕΝ
 ego; σταίνω verbum non magis barbarum quam στήκω (v. 2), quod et
 hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento
 alienum est. — 2 Ν . ΥΠΣ . ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝΣΙΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ΕΧ-
 ΤΡΕΜΑΕ versus in lapide litterae sunt; deinde Lebas . Τ . ΤΗΗΤΟΤΟΠΟΣ
 C | ΥΣΤΕΦΑΝΟΥΛ΄ΥΑ, ego . . . ΝΗΣΕΟΤ//ΓΟСО | . . ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ΄ΙΝ — 4 οἱ
 μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙΣΑΚΟΧΩΚΑΝ . Ι

Ι

Ξ

ΩΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

ΙΙ ΟΝΩΟΥ

ΥΑ

ego ΙΣΑΚΟΥΩΚΑΙΙΙ//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

ΙΙ ΩΝΟΥ

Coniecturis praestat abstinere.

*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάρχην Μ.
 Αὐ[ρ. Τελέσ]φορον Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-
 σης ἔνεκεν.

Τελέσφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθείδης με Νέρωνα δις εἶσατ' ἐφ[ή]βων
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,
 στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσυντέροισι πυκάσσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισιέα; neque enim δῆμος Ἐρεχθείδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — 1 adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephēbis (δῆμος Ἐρεχθείδης - ἐφήβων i. e. omnes ephēbi attici).

*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν Κεχροπιδῶν ἀρχὸν βασι]λῆά τε δ[ῆμος
 κοσμητῆ[ν βιότου στήσα]τ' ἐπ' εὐδικί[η,
 Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν πατέ]ρων ἄπο γείνα[το μήτηρ
 ἀρρήτου τελ[ετῆς ὄργια δ]ερκομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Ἀρείου πάγου βουλή κτλ.]

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βιότου scripsi pro παίδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον summi supersunt apices.

*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —
 παι[έ]ρεσσι σο[φοῖς καὶ μη]τρᾶσι δῶκε,
 πολλ]ὰ [σ]αοφροσύνης ἔρ[γα πονησάμ]ενος.
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητρᾶσι Wilamowitz. Videtur sophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἑρμῆ πατρῶι[ε], δίδου δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῆι
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένωι
τρὶς μάκαρ Ἑρμεία, οἶμον τριτάτην ἀνύσας σοι
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἀγα[νό]ν.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΔΙΔΟΥ et 2 ΤΗΡΑΣ CORR. Letronne. Fortasse minor fuit poeta versus Callimachei h. Iov. 94 χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφενός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΜΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (Syll. 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genetivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quietum aliquando vitae videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανόν poteris ἀγαθόν (cf. Orph. h. X 22 ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιώτοιο τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975. Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἦλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων
ἀνδράσι] σοὶ δὲ ἄναξ, Ψέλχιδος [ὃς μ]εδ[έε]ις
Αἰγύπτου] ι[ε μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ιόπων νεάτης γ]ῆ[ς,
Ἑρμῆ, ἐπευ]χό[με]νος ῥέζε θυηπ[όλιον].

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCCOΠΕΔCΟIC — 3 ΝΤΗΙΠΤΑΞΥΚΑΙΑΙΘ+ΟΙCΓ . . . Ι'ΓΡ
ΙΗ — 4 ΘΥΗΠC . C correxit omnia Letronne, nisi quod v. 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνδράσι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075 - 5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβεΐτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnaeus. — 3 C. I. 5100 Ἑρμῆ . . Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιοπῶν μετέχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτιοι ἐμμί καὶ Αἰθιοπῶν γὰς ὄριον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἦλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν [ἄπο
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδή[ος].

1 ΘΗΒΩΛΙ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΦΑΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῖος Letronne, Ποσειδέος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (ὑδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Receuil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b¹.

Ἀ[ρι]σσ[τ]ί[ω]ν[ος] ἔκετ' [ἐνθ]άδε ξένος
Ζω]νᾶ[ς] ἄρισ[τος] τῶν ξένων Ναυπάκτιος

— — — — —

1 ΤΑ . . ΣΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΦΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 Τ . ΝΑΕΑΡΙΣ . . ΩΝΤΩΝ

3 Λ . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras ΕΧΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀριστίων ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἄριστον τῶν ξένων Ναυπάκτιο[ν] e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

978. In insula Philis. C. I. 4923.

Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπείρων κρατέοντι
 Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἐλευθερίω[ι,
 δεσπότηι Εὐρώπας τε καὶ Ἀσίδος, ἄστρωι ἀπάσας
 Ἑλλάδος, ὃς (σ)ωι[ῆ]ρ Ζεὺ[ς ἀ]ν[έ]τ[ειλε] μέγας,
 5 Ἴσιδος ἐν προπύλοισι Κ]α[τί]λιος ἀγνὸν ἔθηκε
 γρ]άμμ' ἀπ' [Ἀλεξάνδρου δ]εῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.
 καὶ μέγαν [ἐκ] μεγά[λων] Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,
 Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἀγεμόνα
 στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἵν' εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον
 10 πᾶς ὁ μολῶν ὑμνῆι τὸν χθονὸς [ὀλ]βο[δ]όταν.
 ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι· κ[αλὸ]ν πέρας Αἰγύπτιο
 ἔ]μμὶ καὶ Αἰθιόπων γᾶς ὄριον νεάτας.'

Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνο[ρος L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώθ]
 ιβ', ἐπὶ Νείλου στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κγ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἐλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟΩΠΡΖΕΥΓΑΝΓΙ/Ι. ΜΕΓΑΣ — 5 ΑΠΛΙΟΣ — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 ΣΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΤΑΙΔΕΦΥΛΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplevit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἴσιδος ἐν νάσω Κατίλιος et sine sensu v. 11 τᾶδε Φίλαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσιν ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turrano praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

Κᾶμ[ε] τὸν εὐτέχνου φωτὸς στίχον, ὦ φίλε, βῆμα
 τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι
 λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμα
 οὐ κενά, μηνύων οὔπερ ἔφυν γενέτου·
 5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένε, χεύματα Νείλου
 καιρὸν ἔχω φωνεῖν· χαίρετε πολλά, Φίλαι·
 νικῶμαι πέτραις τε καὶ ουρεσιν, ὦ καταράκται,
 κᾶγὼ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα
 νοστήσας καὶ ἰδὼν Νικάνορα καὶ γένος αλλο'.
 10 ρος κατάλοιπον ἔχω· τοῦτο γάρ ἐστι τέλος.

Acrostichi lusu perspecto Κατιλίου τοῦ καὶ Ναιάνορος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effici nomina conpositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem Nili, inquit, *flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valete catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quae vidi commentariis perscripturus.*

980. In insula Philis. C. I. 4924.

. καὶ Φίλαι
. κατὰ ψυχὰν χάριν
Νείλου δ' ἐπε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος
σοφὸν λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε
5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἱαρῶ,
ἐμοῖς προσώ]ποις τὰς καλὰς δρακῶν Φίλας.
τὸ σεμνὸν εἴ]τωι μὴ συνέζευκται, ξένε,
μισητὸς ἀ]στ[οῖς ἐσ]τ', ἀ[νιη]ρὸς θεοῖς·
ὁ δ' εὐσεβῆς ὦν] οὔδ' ἐκάρφος ἐβλάβη,
10
φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[ιμ]ώμενος·
Ἐρμῆς δὲ τ]ό[ρθε] καὶ κα[λῆ] σὺζοι Κύπρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΚΚΑΙΦΙΛΑΙ — 2 ΕΧΟΝΙΗΠΓΔΥΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 ΠΕΧΘΩΝ ἐπελθὼν Franz. — 4 ΟΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - Ὁσειρίδος γράμμ' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τάφω, quae non scripsit Catilius. Forma ἱαρῶ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz *iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pro nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant.* Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ἸΑΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟCΘΕΟΙC restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΤΝΩCΙΟΕ. 4. ΧΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur qui sancte vivit (ἀγνῶς) divina uti-

tur sorte (. . . ἔχοι τύχαν); at neque optativus ἔχοι placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχαν. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 ΟΙ-ΚΑΙ ΚΑΙΚΑ ΣΩΖΟΙ καλή Franz; alterum καί videtur describentis error. Wilamowitz Ἐρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτιο πέρας, περικαλλέα νῆσον,
Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι
καὶ Νείλου βαθὺν χεῦμα, ὃς Αἴγυπτον πολύολβ[ον]
αἰὲν ἔτος σώζει Καίσαρος εὐτυχίαις.

5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν χαίροις θ' ἅμα καὶ σύ, Σάραπι,
γαῖαν ἐναντιπέρα ναίων, Ἄβατον πολύσεμνον,
καὶ πέμψαις ἡμᾶ[ς] σώους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π]', Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν
Ἴσιδος, Αἰθιόπων πρόσθεν, ἀφιζάμενοι
10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,
ἄξιθέους αἰ̄ [λ]αοὺς ἠγάγον Αἰθιόπων
γαῖαν ἐς ἡμετέραν πυρηφόρον, ἄξι[θέ]ωρον,
ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμν[ύ]νουσιν.

1 fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. — 2 Ἰναχίη Ἴσις Callim. ep. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) *superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit*, in quibus Caesar significat romanam civitatem, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιπέρα nove dictum. — Ἄβατον insula prope Philas sita, Osiridis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur *elysium* comparato Pindari versu *Olymp. II 70* ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν, ἐνθα μακάρων νᾶσος κτλ'. At nec σώους (quod haud temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quendam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita versum est ut nomen aegyptium non iam perspicimus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτιο πέρας Letronne, — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξίθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιώθεος, sed *deam ferens*, θεὰν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Mueller FHG IV 100). — 12 ΛΕΙΟΚΩΡΟΝ corr. Niebuhr. — 13 ΑΣΑΡΕΣ — ΣΕΜΝΨΝΟΥΣΙΝ.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)' ἀνέθηκα,
μνησθεῖς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φίλιων
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισσεν
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 ΓΡΑΜ simplici μ littera scriptum testatur apographorum consensus. — 3 Ptolemais Thebaidis urbs a Ptolemaeo Sotere condita habebat σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεὰν,
μνεῖαν ἐπ' ἀγαθῶι τῶν γονέων ποιούμενος
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτη.

Secundum annum Letronne putat Ptolemaei Auletæ dici (*Recueil* II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφόρου corrigunt iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἴσιν θεὰν τὴν
ἐν Φίλαις
μνεῖαν ἐπ' ἀγαθῶι τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.

Ἴο]ύνιος ἔνθα Σαβῖνος ἔχων ἰ[ππ]αί[δ]α [π]όρπαν
 ἴκτο Συηναίας ἔσμὸν ἄγων στρατιᾶς,
 ἔνθ]α πανο[π]τεύουσαν ἑοῖς ἐγ[άν]ωσεν ἰάκχοις
 Εἴσιν [ὄλον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[να]ν.
 5 αὐτὰ δ' Εἴσις ἐθα]υ[μασ]άμην
 ἰππεία]ς ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.
 οὗτος γὰρ κατὰ μ]ῶλον ἔεις τότε καὶ [π]άρος ἀνήρ
 κ]αὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ΠΙΓΑΙΙΑΛ . ΟΡΠΑΝ correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-
 beam equestrem contineret; fortasse tamen πόρπης vocabulum poeta
 latiore significato pro *anulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse
 videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΠΑΝΟΕΡΤΕΥ
 ΟΥΣΑΝ ἃ πανεορτεύουσαν Franz; ἐορτεύουσαν invenerat Letronne. Videor
 correxisse. — ΕΓΜ . ΩΣΕΝ corr. Letronne. — 4 ΕΙCΙΝΙ . . . ΩΖ . . ἀεὶ
 σώζειν vel potius καὶ σώζειν Letronne; τὰν σώζειν Franz. — ΜΕΙ . ΛΝ —
 5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem ἐθαυμασάμην satis cer-
 tum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci.
 Reliqua despero. — 6 ΛΧΚΕΝ — 7 ΛΩΛΟΝΕΙCΙC κατὰ μῶλον ἔεις Letronne;
 sententia dubia.

986. In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἢ
 γῆρυν οὐδ' ἔτι [δὴ σοι
 ὀξειῶς φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έχε]ται
 ῥηιδίως, Μέ[μνων], ἐκ γαίης ἄχον ἰ[έντι].

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomo-
 do Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod
 a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at ineditum
 in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΛΤΕΡΟΝΗΕ Pacho,
 eademque Bailie sed Β littera ab initio addita. ΕΛΤΕΡΟΜΗΓ . . ΟΠΠ . . .
 ΥΛΗΝΟΤΙ Caillaud, cuius extrema confirmant et Pacho, qui ΑΥΛΗ, et
 Bailie, qui ΑΥΔΗΝΟΤΙ legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΙΧΙΕΙΟΥCΩΥΔΑΝΙΟΝΔ . ΟΥΔΔΠ
 Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΕΝΕΙΝΟΥΙΟΝΔ . . ΔΠ Pacho, ΓΗΡΥΝΕΧΞΕΝΜΕΜΝΟΝCΕΔ
 ΕΟΥCΥΙΟΝΟΥΔΕΤΙ Bailie. — 3 CΠ . . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCΠΝ . ΛΓΤΜΙ Caill.,
 . . . ΟCΞΦΩΝΕΩΝΕΝΔΙΟCΞΝΑΞΤΑΙ Pacho; recepi Bailii lectionem licet in-
 terpolationis suspicione non immunem eiusdemque supplementum ἐνδέ-
 χεται. — 4 ΥΗΙΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗCΛΥΟΝΙ . . V Caill., ΗΙΔΩΜΞΝ

..... ΕΓΓΑΙΗCAY Pacho, ΡΗΙΔΙΩCΜΕΝ ΕΚΓΑΙΗCΗΧΟΝ Bailie,
unde supplevi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: non tibi
iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

*Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T.
Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(yp̄ti) audit Memnonem hora
I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra
scriptis.*

Φθέγξασ, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθεται,
Μέμνων, ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις.

curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis
GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie.
— 1 recte explicat Wilamowitz *Phoebe locutus es: nam tui pars magna
Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.*

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλυον αὐδάσαντος ἐγὼ ἔπυ λίθω Βάλβιλλα
φώνας τᾶς θείας Μέμνωνος ἢ Φαμένωφ·
ἦνθον ἦμοι δ' ἐράται βασιλήιδι τῷδε Σαβίνναι,
ῶρας δὲ πρώτας ἄλιος ἦχε δρόμος,
5 κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτωι δεκότηωι δ' ἐνιαύτωι,
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πέουρα·
εἰκόσιωι πέμπτωι δ' ἅματι μῆνος Ἄθυρ.

Iuliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales gram-
matici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); co-
mes fuit Sabinae Hadrianae, qui anni 130 mense Novembri Thebas
visebant. — 1 ἔπυ i. e. ἀπύ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωφα
vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωφ infra n. 992. — 3 Σάβιννα formatum ex
Σαβίνη ut Φίλινα ex Φιλίνη. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ
ΙΑΔΕΧΕCΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid
Letronnio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies signifi-
cari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora
prima audiverunt Memnonem.

989. In statua Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

Ὅτε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

Ἐχθίστον μάν, [φίλε] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,
ὡς πάλιν ἀλλοτρι[ω]ς βάξιν ἄναυ[δ]ος [ἔφυς·

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλήιδος, [αἶ σοι
ἐ[λ]θοῖσαι [γ' α]ὔται θήιον ἄχον ἴη[ς·

5 μὴ καί τοι βασίλευς κοτέ[ση, ὅ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν
τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον·

κὼ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἄ[δρ]ι[άνοιο
ἔξαπίνας αὔδασ· ἅ δ' οἴοισ' [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur inperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiisse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon auditoris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem exspectantibus inofficiosum se praebuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse inperator tibi succenseat, quod tam diu uxorem moreris.* — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) ΜΕΜΝΟΝΟΣ — 2 post ὡς πάλιν (ὅς πάλιν Bailie) Salt et L'Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΟΑΞΙΝΝΑΑΝΟΣ . . , Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΑΝΑΥ . ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ Α L'Hôte, ΠΡΗCΘ ΗΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . . ΜΙ, ubi Salt ΜΙC habet; αἶ μή Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ ΛΥΟΝΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΗΙ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἴη scripsit. — 5 ΚΟΤCΣ . ΝΥΔΛΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ - - - ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέση, ὅ νυ δᾶρον ὄνια - κατέχη Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗΙ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙCΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ΙCΑC ΙΝ L'Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλήων praeiivit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΗ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L'Hôte; correxit optime Franz, οἴοισα est αἴουσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

Ἰουλίας Βαλβίλλης, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστὸς Ἄδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον, ἀλίω αὔγαι
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίικω ἔπυ λίθω·

- Ἀδρίανον δ' ἐσίδων, τὸν παμβασίληα πρὶν αἰγας
 ἀελίω χαίρην εἶπέ [Σ]οι ὡς δύνοτον·
 5 Τίταν δ' οὔτ' ἐλάων λεύκοισι δι' αἴθερος ἵπποις
 ἐ]ν σκίαι ὠράων δεύτερον ἦχε μέτρον,
 ὡς χάλκοιο τύπεντος ἴη Μέμνων πάλιν αὔδαν
 ὀξύτονον· χαίρων καὶ τρίτον ἄχον ἴη.
 κοίρανος Ἀδρίανος χ[ήρ]αις δ' ἀσπάσσατο καῦτος
 10 Μέμνονα. κα[πιθέμαν] καλλ[ιλό]γοισι πόνοις
 γρόππατα σαμαίνο[ν]τά τ' ὅσ' εὔιδε κῶσσο' ἐσάκουσε·
 δᾶλον παῖσι δ' ἔγε[ν]τ' ὡς [Σ]ε φίλ[ε]ισι θεοί.

3 poterat δὲ Σίδων. — 4 ΓΟΙ et 12 ΓΕ corr. Franz. — 6 -Ι . . . СКИ
 ΛΙ Pococke, ΛΙΚΚΙΑΙ Salt, ΝΚΚΙΑΙ Bailie; legunt quod posui, nescio an
 non recte. Franz dictum putat pro ἐν ὠρολογίῳ. — 9 ΑΔΡΙΑΝΟΤ . . . ΛΙ
 СΔ Salt, ΑΔΡΙΑΝΟС -- ΑΙСΔ Pococke, ΑΔΡΙΑ ΝΟСΚ . . . ΔΙСΔ Bailie, qui
 χάρει· δις δ' ἀσπάσσατο legit. . At ter sonantem ter salutari oportuit; et
 docet illud καῦτος quid opus sit: χαίρων sonat ille, χαίρων ut par est
 respondet Hadrianus. Itaque puto insoliti aoristi participium latere
 χ[ήρ]αις, cuius mediale χηραμένην habet Leonidas Tarentinus A. P. VII 198.
 Idem coniecerat Wilamowitz. — 10 ΚΑΝС - - - - ΛΚΑΛ -- ΜΟΥΠΙΟΥΟΙС
 Pococke, ΚΑΝС . . ΛΚΑΜΙ . ΕΝΟΙCΙΤΟΝΟΙС Salt, ΚΑΠΙ ΛΚΑΜΕΓ
 ΟΙCΙΠΟΝΟΙС Bailie, ΚΑΙ ΚΑΛΛ ΠΟΝΟΙС L'Hôte. Verum
 num adsecutus sim dubito, sed falsi certe sunt qui Βαλβίλλα δ' ἄρ κά-
 μεν οἴσι πόνοις vel similia argutabantur. — 11 СΑΜΑΙΝΟ . ΤΑ et 12 ΕΓΕΙ .
 ΤΩCΓΕΦΙΛ . ΙCΙ Bailie; corr. Franz.

991. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4730 coll. Add. III p. 1202 sq.

- Χαῖρε καὶ αὐδάσαις πρόφρων ἔμε [δέχνησο, Μέμνον,
 τὰν [μέγα δυστυχίαι σαῖ ἐπι μυρομένην
 γλῶσσαν μὲν τοι τ[μ]ᾶξ[ε]
 Καμβύσαις ἄθεος
 5 δῶκέν τοι ποίαν τῷ σῶ οἰκι[ίρματος ἡδ' ἄς
 τόλμας, ἄς Ἄπιν
 ἄλλ' ἐγὼ οὐ δοκίμωμι σέθεν τό [γε θῆον ὄλεσθαι,
 ψύχαν δ' ἀθανάταν, ἄ[φθιτε], σῶ[σδες ἄι.
 εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένηται σέ[πτας ἀπὸ ρίσδας
 10 Βάλβιλλός τε σόφος κἀντίοχος [προπάτωρ
 Βάλβιλλος γένητ' ἐκ μᾶτρος βασιλῆιδος Ἄκ[μας,
 τῷ πάτερος δὲ πάτηρ Ἀντίοχος βασίλευς·

κῆνων ἐκ γενέας κ' ἄγω λόχον αἶμα τὸ κᾶλον,
 Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τ' ἄδ' εὐσέβ[εος].

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. —
 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Pococke ΤΑΝ . . .
 ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΞΕ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμᾶξε certum puto, quamvis au-
 dacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΛΘΕΟCΤΟΝΜΟΥΤΩC
 Salt, ΤΟΜΟΙ. CΩC Bailie; non expedio. De ipsa re cf. Herod. III 27. 29
 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὀχος
 ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιν, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα
 λυπῆσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ
 βοὶ οὐ μεμπτὰς οὐδὲ ἤττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην
 τετολμηκότος. — 5 ΤΩCΩΙΟΙΚ Salt, ΤΩCΩΙΚΤ Bailie, qui τῷ σῶ οἰκτί-
 στω ὀλέθρῳ Franzio probavit. — 6 ΤΟΝΗΛΑCΑΠΙΝ Salt, ΤΟΛΜΑCΑC Bai-
 lie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse)
 scripsi τόλμαc, ἄc, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam
 quae traduntur post Ἄπιν litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τό γε
 κᾶλον ὄλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΛΟΙΤΙΟCΩΙ Salt, ΛΟ-
 ΙΕCΩC Bailie, qui ἄθλιε, σῶσδες ἔτι scripsit; ἄφθιτε verum puto, ἄι dedit
 Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse
 sententia εὐσέβειc γὰρ ἔμοι γένεται (σὲ δὲ λῶμεν ὀίω). Letronne σέ[ποτ'
 ἀσπάσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔΟCΚΑΛΙ Salt, ΛΗΙΔΟCΑΚΛ
 Bailie; Ἄκμαc Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego
 Mommseni sequor explicationem hanc: *Balbilli mater Acme regiae stir-
 pis fuit, nam avus eius (τῷ πάτεροc δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive
 ex Syriae sive ex Commagenes regibus is fuit.* — 14 ΓΡΟΠΑΤΑΔΕΥΟΟΤΕ
 Salt, ΓΡΟΠΑΤΑΔΕΥCΕΒ Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὺν τῇ Σεβαστῇ Σαβείνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμμονι.

Ἄως καὶ γεράρω, Μέμμον, πάι Τιθώνοιο,
 Θηβάαc θάσσων ἄντα Δίοc πόλιοc,
 ἢ Ἀμένωθ, βασίλευ Αἰγύπτιε, τῶc ἐνέποισιν
 ἴρηεc μύθων τῶν παλάων ἴδριεc.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.

993. In basi statuae Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιοδότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι. Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν
 μάνθανε, μητρῶη λαμπάδι θαλπόμενον
 Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὄφρυσιν. ὧν ἀποτάμνει
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
 5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μήτ' ἐνὶ Τρώων
 φθέγγεσθαι πεδίωι μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίηι.

Antoninorum aetate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniuncti. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις scilicet Aurorae. — 4 Νεῖλω ἐλαυνομένω non habeo quae simili-ora comparem quam ὄρχον et αὔλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

. τῷ σοφιστῇ

Μέμν]ων οἶδε λαλεῖν ὄσ[α] ῥήτωρ, οἶδέ τ[ε] σιγᾶν,
 εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἤσυχίας·
 κα]ὶ γὰρ ἰδὼν Ἡῶ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον
 ἤχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἡδύτερον λαλίας.
 5 τα]ῦτα Φάλερνος ἔγραψε ποιητῆς ἠδὲ σοφι[στι]ῆς
 ἄξ]ια καὶ Μουσῶν, ἄξια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis saeculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23.
 Praescripta haec sunt:

ΩΤΩΣΟΦΙΣΤΗ

ΩΝ

I ΟΩΝ videtur Wescher qui descripsit C litteram legendo geminasse et N pro A legisse. — ΤΩΣΩΝ — 4 ΓΕΩΛΙΓΥΙΗΣ — 5 ΓΟΦΙΑ.

995. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4721 coll. Add. III p. 1201.

Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεὶ Χαρείσιος
στρατηγὸς Ἑρμώνθιός τε καὶ Λάτων πατρὸς,
ἄγων δάμαρτα Φουλβίαν ἀν[ή]λυθεν
σοῦ, Μέμνον, ἠχίσαντος ἔν[εκ', ἐπεὶ] μήτηρ
5 ἢ σὴ χυθεῖσα σὸν δέμας ἀ[μφ' Ἡὼς σ]τέφει
θύσας τε καὶ σπείσας τε κα[ὶ κλύων σαφ]ῶς
τοῦτ' αὐτὸς ἠύτησεν εἰς σεῖο κλ[έος·

λάλον μὲν Ἀργὼ παῖς ἐὼν ἐ[γὼ μάθον,
λάλον δὲ φηγὸν τὴν Διὸς [Πελασγι]κοῦ,
10 σὲ δ' αὐτὸν ὄσσοις μοῦνον ἐδρά[κη]ν [έμοῖς,
ὡς αὐτὸς ἠχεῖς καὶ βοήν τιν' [ἐκχέεις.

τοῦτον δέ σοι χάραξε τὸν στίχων [χορόν,
ὅσ' εἶπες αὐτῷ, φίλτατος, τε[λῶν πάλιν.

Cf. C. I. 4722 Δούκιος Φουνεισουλανὸς Χαρείσιος στρατηγὸς Ἑρμων-
θείτου καὶ Λατοπολείτου ἠκουσα Μέμνονος δῖς . . . σὺν τῇ γυναικὶ Φουλβίᾳ
Θῶθ ἦ, ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ τοῦ κυρίου, i. e. a. 123. — 2 ἙΡΜΩΝΘΙΩΙΣΤΕ ΛΑΤ
ΩΝ Salt; dedi Bailii lectionem. — 3 ΑΙ ΘΕΝ Pococke, . . . ΤΟΕΝ Salt,
. . . Ν. ΛΥΘΕΝ Bailie, qui male ἐὼν ἠλυθεν; ἐλήλυθεν Franz. — 4 ΗΛ ΜΗ
ΤΗΡ Pococke, ΕΝ ΜΗΤΗΡ Bailie, qui ἕνεκα invenit; opus enim
est vocabulo unde pendeant genetivi σοῦ ἠχίσαντος. — 5 ΑΠΣ φει Pococke,
ΑΠΟ τεφει Bailie; recepi quod Wilamowitz coniecit. — 6 ΤΕΚΑΡΤ
Pococke et Salt, ΤΕΚΑΡΤΑΟ ΩΣ Bailie; scripserunt κάρτα φιλοθέως
vel θεοσεβῶς, in quibus non video quid particula τε fiat. Sententia
quam ipse intuli necessaria videtur propter ea quae secuntur *postquam*
te audivi, et ipse locutus sum. — 7 suppl. Letronne. — 8 ἐγὼ μάθον
Letronne, ἐγὼ κλύον Franz. — 9 extremas litteras ΚΟΥ solus Bailie,
confirmans Grotefendii emendationem. — 10 ΕΔΙ omnes praeter Bailium,
qui ΕΔΡΑ . . . Ν, suppl. Letronne. — 11 legebatur ἐκφέρεις. — 12 ΣΤΙΚΩΝ
Bailie, ΣΤΙΚΟ reliqui; ὄχλον ego, χορόν pulcre sed vereor ne ultra poetae
ingenium Wilamowitz. — 13 τεΔ Bailie, reliqui solum τ habent; τελῶν
certum puto, πάλιν addidit Wilamowitz; conicerem χάριν, nisi sic pro-
babilius esset ὧν εἶπες αὐτῷ scripturum fuisse poetam. Ceterum cf. v. 6 sq.

996. In Memnonis crure dextro. C. I. 4723 coll. Add. III p. 1201.

Κέλερ στρατηγὸς ἐνθαδεὶ παρῆν,
Μέμνονος οὐχ ὅπως ἀκούσεται·
ἐν κόνει γὰρ αὐτῇ τῇ τῶν χωμάτων

παρῆν θεωρὸς καὶ προσκυνήσων [ἄμα·
 5 Μέμνων ἐπιγνοὺς οὐδὲν ἐξεφθένξατο,
 Κέλερ δὲ ἀπήει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν.
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο
 ἤκουσεν ἐλθῶν τοῦ θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ζ̄ Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ζ̄, ὥρας β̄.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 ΚΩΜΑΤΩΝ L'Hôte et Pococke, ΚΩΜΙΤΩΝ Salt, ΚΩΜΙΤΩΝ Bailie; κωμητῶν primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 *du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1er juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer.* Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem veneraturque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΩΛΑΝ, Bailie ΚΩΝΛΙΑΝ, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπήει ἐφ' ἃ πάλαι παρῆν πάλιν.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἑρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος
 Μέμνονος ἀντέλλουσαν ἰδόντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: *Q. Marciius Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudit Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo coss., i. e. a. 134 mensis Martii die VII.* — Saltii apographum sic habet:

CANTOCMEMNONOCANTCΛ
 ΔΑC . . . ΑΟΝΤΟC

nec differt L'Hôte, nisi quod ANTE habet v. 1. Pococke extremum versiculum sic tradidit: ΛΔΟΜΑΟΝΤΟC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέλλουσαν ἐὴν γενέτειραν ἰδόντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκέ σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀντωνεῖνου
 δ[ω]δεκάτῳ κα[ὶ] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεξ' ἔχοντι

5 ἤμα]τα δίς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος
 ἡελίου λίμ]νης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος,
 οὔνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων·
 θῆκε δὲ νῦ]ν πέτρου, φωνὴν δ' ἀπὸ πέτρου [ῖεσθαι.
 ταῦτα δ'] ἐ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδὶς ἐνθά[δ' ἀνελθ]ών
 10 σ[ύν τε φ]ίλη ἀλόχῳ 'Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.
 εὐτυχῶ[ς].
 'Ρ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγεῖν[η].

Annum ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ . ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Il. I 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν-ῶψ (v. 2), Il. Π 76 οὐδέπω Ἀτρεΐδew ὀπὸς ἐκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὴν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera Ν, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῖ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed Ν litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. ΕΙΗ Salt, ε . . Bailie; ἔηκας Franz. — 9 ΕΤC . . . ΕΜΕΛΛΟC Salt, ΤΟ - - - - - ΕΜΕΛΛΟC Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθών reposuit. — 10 CH - - - - ΙΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΗ ΙΔΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΗ - - - ΙΔΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τίς] νύ σε τοιά[δ' ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐραγιώνων
 μασιδίως [ῶσει] τι [κ]α[κὸν ῥέζοντα ἐνωπῆ;
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀντ[ωνείνου τοῦ κυρίου
 Καίσαρος [μηνός
 εὐτυχ[ῶς].
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Pocockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inseruit confirmando:

L'Hôte:		Pococke:
ΝΥCETOIA	εφ	ΠCNYCETOIA
ΜΑΨΙΔΙΩC	ΤΙΝΑΛΓΕ	ΜΛΨΙΔΙΦΩΠΝΑ
ΕΞ ΑΝΤΟ		ΕΞCΛΛΙΤΟΙΜΙC
ΚΑΙCΑΡΟC	ΕCΑΚΓΙ	ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ
ΕΥΤΥΧΟ		CΥΤΥΧ
ΜΑΡΙΩΓΕΜΕΛΛ	ΕΚΑΤΟΝΤ . .	ΜΑΡΙΩΤΩCΛΛCΟΕΚ.

Homerica inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus Π. Ε 373 sq. adgnovit Franz, qui infra μηνός Φαρμουθί scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

Τοῦτοις τοῖς ἐλέγοις Πετρωιανός σε γεραίρω,
 αὐδήεντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,
 πατρόθεν οὔνομ' ἔχων Ἀ[ύρ]ή[λι]ος, Ἴταλὸς ἀνὴρ
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρὸν, ἄναξ, χάρισαι.
 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστεῖχουσι δαήμεναι, [εἶ] δ' ἔτι Μέμνων
 τοῦ λοιποῦ γῆρην σώματος ἐντὸς ἔχει
 αὐτὰρ ὁ γε στέ[ρ]ων κεφαλῆς τε ἄτερ ἤμενος αὐδαῖ,
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·
 εὔτ' ἂν δ' ἠέλιος φαέθων ἀκτεῖνας ἀνίσχηι,
 10 ἡμαρ σημαίνει τοῖς παρεοῦσι βροτοῖς.

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχικὰ δῶρα διδούς. — 3 ΛCΤΗΝΟC Salt, ΛCΓΡΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρήνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Αὐρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 ΑΜΑ et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

Τρεβούλλης.

Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνονος
 ἐπόθουν σε, μήτερ, καί [σε] ἀκούειν εὐχόμεην.

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπόθουν σε, μήτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρός. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἑξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim ΚΑΙΣΑΒΟΥΕΝ, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypt. antiq.* I 111 ΚΑΙΣΑΡΟCΕΝΕΥΩΧΕΙΝ. *Velim, enim inquit Trebulla, ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.

*Αὐδῆς τὸ πρόσθεν μῦνον ἑξακούσαντας
νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἠσπάζετο
Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο
αἴσθησιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα
5 ἢ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;*

Trebulla cum priorem breviorum titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorem imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianeae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebulae carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

Καικιλία Τρεβοῦλλα

*ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.
ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον
βασιλέος εἴφου εἰκόνα ἐκμεμαγμένον
φωνὴ δ' ὀδυ[ρο]ῦς ἦν πάλαι μοι Μέμνονος,
5 τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
αναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφῆ τὰ φθέγγματα
ἠλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.*

4 ΟΔΥΜΟC, solus Bailie ΟΔΥΡΜΟC; corr. Franz. — 5 ΤΑΠΑΘΗΓΟΟ CΑΗΝ Pococke, ΔΕΟCΣΑΗΝ auct. descr. Theb., ΓΟΥCΑΛΗΝ Bailie; γοῶσα· δὴν κτλ'. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda in lapide post γοῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse, Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

1004. In Memnonis pede sinistro praecedenti titulo a dextra. C. I. 4742 coll. Add. III p. 1204.

Ἀπῶνις ὤρα ᾧ ἤκουσα.

Ἀφροδειταρίου τὸ προσκύνημα γέγραφα
ἐμῆς δάμαρτος, ἣν ἔχοιμ' ὅσον φθέγγη.

Aponius una cum Aphroditario uxore Memnonem audiit. — 2 ΟΙ ΟΝ vel ΟCON apographa, quod ὅταν vel οἶον corrigunt. Intellego *qua frui velim, quamdiu loqueris.*

1005. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4744 coll. Add. III p. 1204.

Ὁ Σαρδιηνὸς Παρδαλᾶς δις ἤκουσα
μεμνήσομαι σεῦ κὰν ἐμῆσι βύβλοισι.

Pardalae pariter ac Catilio Nicanori de Aegypti miraculis librum edere consilium erat.

1006. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4743.

Ἀ]ῦδήεντά σε, Μέμνον, ἐ[γὼ] Πα[ίω]ν ὁ Σιδήτης
τὸ πρὶν ἐπυνθανόμην, νῦν δὲ παρῶν ἔμαθον.

1 Salt ε . . ΠΑΝ | ΝΟCΙΑΗΤΗC emend. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr.* 1871 VII 278 ex titulo sequenti.

1007. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 c. Melius Wescher *l. s. s.* (cf. ad tit. anteced.) p. 278.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο δέμας σόν,
ἀλλὰ σύ γ' αὐδήεις, ὡς κλίον αὐτὸς ἐγώ.
Μέττιος, ὃ Μέμνον, Παίων τὰδ' ἔγραψε Σιδήτης.

Nomen viri fuit Mettius Paeon, nugae agit Wescher.

1008. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4745. Melius Wescher *l. s. s.* (cf. ad n. 1006) p. 280.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο [δέμ]ας σόν,
θειοτάτου νύκτωρ ὀμφὴν ἐπὶ Μέμνονος ἤλθον,
ἐκλυον ἕς Κάτουλος, ταγὸς ὁ Θηβαῖδος.

1 cf. epigr. anteced. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθ[αλμοῖσι]ν ὄ[ρωμαι].
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἦυσεν φωνῆι, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο.

Ἀρείου Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici Il. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonum genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Jacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ΑΡΓΕΙΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Recueil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ἐπὲρ τύχης τοῦ] κυρίου Διονυσίας
τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἑναρχὸς ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἑναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθένγη [τι, λάλ]ησ[ον ,
εἰ δὲ μόνον [σει]γᾶ[ς
ἀ[λλὰ θε]λων ἐπακο[ῦσαι nomen viri ἐνθάδ' Ἴκανον,
μή μοι τὴν σειγὴν
5 εὔ, Μέμνων, ἐλάλησας
πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἠελ[ιο

1 ημ ης εἰ φθέγγη τι λαλήσας Letronne. — 2 ιεγaws γεγαώς Franz. — 3 αιναλωτων corr. Franz. — 4 σειηνενη — 6 ταιων πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: *si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas.* Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potitus laudat deum: *bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te facundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam, ut ludam ἐγὼ ὀὲ μνήσομ' ὁμείνου πάντοτε καὶ παίδων ἡέλιον προσιδών.*

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Μέμνων ἡμερί[οισιν ἄμ' ἀ]ντολῆ [ἡ]ελίοιο
 θεσπίζων μερό[π]ε[σσι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ]
 ἐκ πάσης [γὰρ [γῆς ἐ]λθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύθ]ονι[ε]ς
 5 οἱ μὲν ἐπ[ήρανα δεχρ]ύμενο[ι μάλα] θανατάζοντες
 οἴχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς.

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 ηνωcc Salt, ηνωc --- ηεοοιοινο Pocke, cuius ceteroqui tam corruptum est apographum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ημερπια ητοληκελίοιο — 3 μεροεωνc οχιπροαυσι μερπέσσα Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσάυσει posuit. — 4 ηπι λθεῖνι οντοc — 5 ηπι γμενοc ηθαυμ κτλ'. — 6 οκωνταιγ γατρα τυχοντοc suppl. Franz, nisi quod χρησμεῖς scripsit pro φθέγγοιο. — Mutilum carmen esse docent εἰ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

ὦ παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων. [λαλέεις δέ τι χ]άρι[α] ποθεν
 θεῶ]ν εἶνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΩΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ
 ΑΡΜ
 ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙΟΜΕΛΙΟΜΑΙ
 ΟΡΟΙΚΑ
 Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur dearum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eis que brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδών (v. 4) et ἀμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὸν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,
ἐς μέσον εὐθύναντες ἀρουραίοιο τραπέζης,
νήσου πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.

5 γείτονα πυραμίδων τριήν θέσαν εἰσοράασθαι,
οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὡς ἐπὶ Θήβαις,
τῇ δὲ θεᾷ Λητοῖ πρόσπολον ἀγνοτάτην,
τὴν] ἐπιτηροῦσαν πεποθημένον ἐσθλὸν Ὀσειριν,
γαίης Αἰγύπτιο σεβάσμιον ἡγητῆρα,
10 ἔξοχον] οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα]
εἵκελον Ἡφαίστω
εἰς ὅταν ὠκε[αν]ο
ἐς γαῖαν

Ἀρριανός.

2 ΠΥΡΙΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicent. Cui parcutur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim *terras caloribus subactas*. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρούραιος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην *planum quadratum, in quo positus est Androsphinx*, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφεως, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomus, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΤΙΥΕ ΠΙΤΗΡΟΥΣΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isidis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν Ὀσειριν ἀντικρυς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σείριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν οὐχ ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον-

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μνηοειδοῦς γεγονέναι μιμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρύψεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperi igitur dicitur Isis, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝΜΕΓΑΝ Clarac; post ΜΕΓΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΓΤΟΜΙΝΙΙΙ, idemque v. 11 post ΗΦΑΙΣΤΩΙ haec Ι Ι . . ΤΟΙΙΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . CICOTANOKEMOKCI . ΜΟΙΑΛΙΝΟΙ ΜΙΥΙ, ubi Clarac ΕΙΚΟΤΑΝΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ . ΟΛΙ ΝΙΙΙ --, ubi Clarac ΕΓΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante οὐράνιον fortasse non debebat quidquam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; *μεγαλήτορα* tamen certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Nysaeos cippo inscriptis εἰμὶ δὲ Ὀσιρις ὁ βασιλεύς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν χώραν . . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τᾶλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

1016. Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. III 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντι[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θεῖον ὄραμα·
 σ]ῶμα [γ]ὰρ [εἰ] νοεῖς [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἔπλετο τῆδε.
 φάσματος [ἐξ] ἱεροῖο νοήσεις κόσμον ἅπαντα,
 ἱερὸν [ῶ]ς ἐθύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θε[ε]ρό[πν]ουον,
 5 γυ[ῖ]α δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θεῶν.
 θ]εινὸν [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἀτ]ρεκὲς δ' εἴ τις γε νο[ή]σει,
 ὄψιν [ἔ]χει
 ἐκ τῆς θειότητος
 ἐσθλῆς· ἀντὰρ [ἔ]γ[ω]γ[ε] [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟCNCΦΙ . ΣΙC πάντων σφίγξ, ἢ καὶ Letronne, πάντως ἢ σφίγξ καὶ Franz. Mihi lusisse videtur poeta *omnium est et tortrix et spectaculum divinum*. — 2 ΚΥΜΑΙΑΡΚΗΡΝΟΘΕΙCΥΦΟCCOΠΕΡ σῶμα γὰρ εἰ νοεῖς ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑCΜΑΤΟCΔΕΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργου Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώπου. — 4 CΟCΕΦΥΠΕΡΚ . Ε et ΘCΟΤΗΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕC corr. Franz. — 7 ΤΝCΧΕΙΤΕΙΗΟΤΟΕΤΙΥΝΑΜΟΝΗCΛΑCΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; conieceram olim ὄψιν ἔχει [σ]τε[ρ]ν[ο]ι[ο] ἐκ[μ]αθ'όν. — 8 ΚΕΙΚΕΤC ΑΝΤΘΑΕΙΑΙΟΜΕΔCΙΓCΕΚΤΗC videbar olim πανταλέτω simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 CTWIEEACAPIWN ἔγωγε
Letronne, Σαραπίων Franz.

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνὸν
Θα]ίμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Uranium cynicum non novi, neque alium
ullum Demonacte recentiore, qui mortuus est a. 150. — 2 ε ΥΜΑ ΗC
suppl. Franz.

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Ίάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος,
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὀρόων μέγ' ἐθαύμ[α]σα Βησ[ᾶς],
τὴν δὲ μάλιστ' ὀρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλή[ν].
Ἡ]ρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. *app.* 30, 3. Besas ho-
mo indoctus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν
τὸ] Θαῦ[μα ξ]υνὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —
2 UIΘAYA ΞΥΝΟΝ — ΑΙΓΥΠΩΝ Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-
tronne τὸ μνημόσυνον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune.*

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβὰς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλῖνος ἐν προ[θύρ]οισ[ιν],
τέχνην θαυμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΛ . . ΣΕ corr. Letronne. — ΠΡΟΣΚΙΜΟΙΣ προθυραίοις vel προφυλαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgarius. — 2 poterat λαοτόμων ἱερῶν, uti observavit Franz. Vrbi vicina sunt sepulcra montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νωσ γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σίριος]
 σέβου τὸ θεῖον, θῦε πᾶσι τοῖς θεοῖς,
 ἐφ' ἕκαστον [ἱε]ρὸν [ἐ]πιπορεύου προσκυνῶν,
 ἡγ[ο]ῦ μά[λισ]τα τοὺς πα[τ]ρώους καὶ [σέβου]
 5 Ἰσιν, Σά[ρ]απιν, τ[οὺς] μεγ[ί]στους τῶν [θεῶν],
 σω[τῆ]ρας [ἀγα]θ[οὺς], εὐμε[νεῖς] εὐεργέτα[ς].

1 C A N C N W C — 3 Θ Φ Ε Κ Α C T O N T . C | Ρ Ο Ν Θ Π Ι — 5 C A C A Π Ι N T C . . . | Τ Ι . Τ Ο
 Υ C T W N — 6 Τ Η Ρ Α C A T / Θ C . . . | Ν Ε Ι C restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6
 τηρήσατε θεούς, εὐμενεῖς εὐεργέτας posuit, correcta haec a Franzio. Du-
 bium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum vi-
 detur senarium esse; scripsisset enim τόδ' υἱός) et σέβου v. 4, ubi ad-
 iectivum potius velut φίλους fuisse puto; nam σέβου si posueris vix
 poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praeccepta
 ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντη πάντως αὐτός
 τε σέβου κατὰ τὰ πάτρια καὶ τοὺς ἄλλους τιμᾶν ἀνάγκαζε, τοὺς δὲ δὴ ξε-
 νίζοντάς τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κόλαζε κτλ., nisi quod ex parte ob-
 loquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe iudicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσοχέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶς ἀγάπημ[α]
 Λατοῦς γόν[ε], χρη[σ]μ[ωδ]έ, λυρόκτι[ν]π', [ἰ]ή[ι]ε Ἀπολλ[ο]ν,
 ὁ τὴν μελανόστολον βασιλισ[σαν] Εἰ[σιν]
 ἰσαθρήσας δ' ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]ς ἰκάνω προσκυνή[σ]ας σ[ε],
 5 τὸν προκαθη[γέτην] Μανδο[ῦ]λι καὶ πρό[φ]ρον[ως] ἐθυσάμην
 τὴν σὴν [μ]αντοσύνην τίς δ' ἄ[ν] κομίσαι[τ]' ἐπινεύσαντ[ος];

Ἰ]λα[θ]ί [μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸς τέκνο[ς] ἠδ' [ἐ]π[ί]ν[ε]υσον
 σῶξέ με καὶ κ[εδν]ῆν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδας ἀρίστ[ου]ς
 σ]ῶ[ς]ε πάντοτε καὶ [σφᾶ]ς κ[αὶ] δμ[ῶ]ας πατ[ρί]δ'
 ἰκέσ[θαι]

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ἄ]τερ χαλεποῖ[ο πό]νοιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δεξιὸς ἰστ[ία] ἰκ[άν]ων

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 ΧΕΛΕ — ΑΓΑΠΗΜΙΕΙΛΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἶ λίαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΣΕΙΛΙΕΙ . . . Α supplendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΚΙΚΑΝΩΣ ἔνθα εἶης ἰκανῶς προσεκύνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗΠ/. ΧΜΑΝΔΟΤΛΙΚΑΙΠΡΟΟΡΟΝ προκαθηγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἐθυσάμην ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΣΑΙΣΠΙΝΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΛΑΠΙΛΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΙΠΝ . ΥΣΟΝ — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪΙΣΩΣΕ σῶζε scripsi. — ΕΤΙΣ ἔτας Niebuhr. — ΚΝΔΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙΣΚΕΣ ΟΝ — 10 ΜΟΣΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΟΙΩ versus fere Hesiodi est opp. 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡΣ ΤΦΕ . ΩΝ — ΔΙΣΙΟΙΣΙΤΑΙΚ ΩΝ λαμπρὸν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσιδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαντο[σύν]ας, v. 14 traditur . ΑΟΡΕΝΑΙΣΕΧ . CONCXYNACYΧΑΣ . . ., fortasse legendum [καὶ] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι διασώζειν.

1024. El Gabaouat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

- a. Ἀμμώνιον [θεὸν] Χρ[ι]σιτῶ με[μ]ελημένο[ς] εἰ[δ]ον
Ἰλαθεῖ, Χρ[ισ]τιεὶ πάτερ, χρύσειον γένος ἀν[θ]υποφήνας
- b. ἀν[θ]ρω[π]ο[ι]ς

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗΣΤΩΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῶ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΠΕΤΕ — sub finem ^{ΑΝ : Α} ^{ΥΠΟΦΗΝΑΣ} quae correxit Franz. — 3 ΔΝΟΚΠΩΛΠΩΙΠΡΣΝΕΛΣ fortasse ἀνθρώπων πτωχῆ γενεᾷ.

VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Χαῖρέ μοι, ὦ Δ]ήλου μεδέων, φαεσίμ[βρ]οτε [Τ]ε[ιτ]άν,
 ἄντροις ὀ]μφαίοισι Κλάρου Βράνχου τε ἰ[ε]ρο[ῖσιν
 τιομ]εν', ὠρομέδων, μουσηγέτα, χρυσοέθ[ειρε,
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ιτ]ε, δεῦ[ρ'] ἐ[πάρηξον
 5 εὐχομ]ένοις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνου ν[αέταισιν,
 καὶ κλύ]ε θειοπρόπιο φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,
 χειρ[ῶ]ν [δ]υσ[με]νέ[ω]ν τε τεὸν βρέτα[ς] εἴ[ρουσαι αὐτός

 πη]κ[τί]δα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλίης τ[ε χορῶν τε

II vel III saeculi. — 1 ΦΑΚΚΙΜΜΟΤΕΙΕΤΙΑΝ corr. Boeckh. Ab initio Φοῖβε ἄναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὀμφαίοισι Nonnum secutus (IX 283) ὀμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. Delphis. — ΤΕΙΡΟΝΤΟ requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεροῖσι cedit vero. — 3 χρυσοέθειρε Boeckh. — 4 ΩΝΑΠΕΦΙΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΕΠΕΔΕΥΙΕΙΣ ἄφθιτε Boeckh; similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΙΣΝΤΕΗΣ ΜΕΡΟΠΕΣΣΙ Boeckh, idemque ναέταισιν supplevit; traditur ΝΛ. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ corr. Boeckh; extrema certa sunt. — 7 ΡΟΝΛΥΛΙΝΕΟΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΣΥΠ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς vel πανηγυρέες legendum. — 9 ΚΠΔΑ corr. et suppl. Buecheler. Non videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρη πολυκρέκτω ἀρμόζεις κτλ'.

*1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
 σὴ δύναμις κακίεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπήν
 ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [Δέσποινά τ' ἐπαινή
 Ἄδης τ' εὐρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[κέα χεῖρα
 5 ἀντανύσης, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοισ μερόπεσσιιν.
 νῦν οὖν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
 σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ἑάων.

Πατριῶνου.

Patroinum (C. I. 6649) cur carmen fecisse negaverit Bergk (*Poet. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μούνης τε στυγέει σ' Ἄιδης ψυχοφθόρος αἰεί. — 4 ΖΩΑΛΙΙΙ aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δείξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα. — 5 φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplevit v. 7.

*1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi conmisso.

Ἄγαθῆ τύχη.

a. Ἐγραιῶ, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
 Λητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων παῖ,
 ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
 σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἰλάσκονται
 5 σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν
 ἔγραιῶ καὶ τεὸν ὕμνον, ἰήιε, καί κλυτι χαιῖρε.

b. Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νείν τὸ λει-
 πόμενον

βίου· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγείην
 εἶ] δ' αὖθις ἢ πλούτου χάρι[ς] ἢ τεκέων

10 εἶ] δ' αὖθις εὐδαιμόνος ἀνθρώπο[ι]ς βασιληίδος ἀρχᾶς,
 ηπιοφρον

ζυγίης Ἀφροδίτας ελκεσι θηρεύομεν·

εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ακοα
 [π]έ[φ]ανται,

μετὰ [σ]ῖ[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,

τέθαλε κ[αὶ] λά]μπει χαρίτων [φ]άος.

15 σέθεν δὲ [χ]ωρίς οὔτις εὐδαιμόνων ἔφν.

c. νεωθαλος αφθιτον, Τελεσφό-
 ρε, σὰς ἀρετὰς πάνσοφε
 λυσιπόνοι[ς] ενε δ᾽-
 μον α θά

20 νατον λαθικ[η]δ[έα]

. πάγ]γλωσσα γένη

μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων

βαρυαλγέα νοῦσον ἀπωσαμένω·

Παιᾶν δὲ γέγηθεν ἀχειρεκόμης

25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν
 περὶ κῆρ ἔσ[τη],

καὶ πολλάκι σεμνὰ θεοῦ Καμάτου

βροτὸν ἐς φ , σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων

μετὰ σοῦ βαρὺ

30 Ἴδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολὺ[τει]με,

π[α]ῖ[ζε], Τελ]εσφόρε, παῖζ', ἰ[ή], σὺ γε γηθοσύ[νοισι
 σοῖς] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].

ὑμναίωμέν σε, μάκαρ, φαεσίμβροτε, [δ]ῶ[τ]ορ ἑάω[ν],

Παιᾶνος Ἴδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ιοικῶ]ν.

35 καί σε Ἐπιδάυριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν αἰοδαῖς

γηθόσυννοι μέλπουσιν, ἀναξ, Ἀκέσιν καλέοντες,

οὔ[ν]ε[κ]' ἄ[κ]ος θν[η]τοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν ὀδυνάων·

Κεκροπιδ[αι δ'] ἄδουσι Τελεσφόρον, ἔξοτε γ[έ]η

νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]

40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσκ[ηθ]έα, δαῖμον, ἔθηκας·

οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἄδομεν οἶον,

ἀλλ' ὅτι κ[αὶ] Παιᾶνος ἀχειρεκόμου θεραπείαις

ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρεψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggessit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephebi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεόν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

} ΤΕΙΑΚΑΙΚΛ/ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γυῖα δεμνίων ἄπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὄσων νύχιον ἀέρος βάρους, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπίας. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis assecdis positum esse; nam σῶν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρώτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Aripbronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληῆδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ·
σθένος δὲ χωρὶς οὔτις εἰδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapsus, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspectandae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάριν (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterioris fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σοῦ pro σεῦ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ξυνείης (de quo statim dicam) pro ξύνοικος εἶης (v. 8), denique interpolatum

βροτοῖσι (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (ναίειν) ex ΝΑΙΟΙΜΙ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicarit), ita apertum est ΞΥΓΕΙΗΝ a lapidario de Ὑγείᾳ cogitante pro ΞΥΝΕΙΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟΦΡΟΝ pro ΗΠΟΘΩΝ, ΕΛΚΕCΙ pro ΑΡΚΥCΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΕΘΑΝΤΑΙ pro ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΑΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΔΑΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΙΓΑΡΤΙCΗ, in his Γ et Ρ litterae evanidae, Η pro ΕΙ scriptum fuit, θ et τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΔΑΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙCΟΔΑΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum ἰσοδαίμων, substituit εὐδαίμων, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur, nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΔ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΟΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίαις non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΔC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΕΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΙΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝ//Υ adgnoscere. — 20 ΛΛΕΙΚΙΑ legi. — 21 πάγγλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem ἀνεγείρατον formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCΗ — 28 CΥΔΕ|ΘΝ certum. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . Η//ΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; inpeditiones sunt primitres. — 30 ΠΟΛΥ . . . ΜΕ lapis; suppl. Baier. — 31 Π//Π|CΕCΦΟΡΕΠΑΙΖΙΕ CΥΓΕΓΗΘΟΥCΥ . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παιῖζε, Τελεσφόρε, παιῖζε, ἐπεὶ σύ γε γηθοσύνουσι σοῖς περί κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodopod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πραοτάτη καὶ σοῖς προπόλοις Ἰλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῶ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκέϊαν. — 32 ΥΕΙC Voelkel, ΧΕΙC lapis; ἱερεῦσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΛΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet Παιᾶνος ἴδρυμα et scripsit Παιᾶνός θ' ἴδρυμα-δι-
οῖκει. — 35 ἀλεξιμόροισιν Hermann; traditum vereor ne verum sit. —
36 Ἀκέσιν i. e. Ἀκέσιον Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7.
— 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΣΥΣΙ corr. Baier. —
ΕΙΟΤΕΓΧΗ litterae γ et η plane certae, media quae interposita est rotun-
da fuit; scripsi γέη i. e. γαίη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. —
40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ . ΙΝΤΑΧΕΩΣΑΚΚΙ//ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post
κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθέα dubitanter scripsi homerici
versus memor ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι. — 41 ΟΥΜΑΝ//ΙΥΔΕ. — 42 κᾶν Παιᾶνος
Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝΣΕΘ quid opus esset vidit Hermann, qui
σε ἔθηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθρεψεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim
correxit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften*
III 271 sqq.

columna prima.

Αἰγύπτου βασιλεία λινόστολε, [τ]ᾶι γονοέσσας
 αὔλακος ἀρχαία μέλεται πολύπυρος ἀγνιά,
 σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοισι τε Μέμφις
 γαθομένα πεδίοισιν, ὅπαι στάλαν ὀσάλευτον
 5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων,
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἰκέταισιν
 λαοῖς ἀπύοισαν Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἴσις,
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὅσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς
 ἀελίω σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.
 10 διεφαλέω δ' Ἐρμᾶνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλτων
 εὐρομένα γραφίδεσσι κατέξυσα, ταῖσι χάραξα
 φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσα τε δᾶμος
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
 ἐκ φρενὸς ὑφάνασα διακριδόν ἄδε τυράννων
 15 πρέσβα, Κρόνω θυγάτηρ, Εἴσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος
 ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσειρίδος, ὧ ποτ' ὀ[παδός
 τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [ὀργάδα νηδύν,
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος [ἐν πλοκάμοισιν,
 αἰπυνόω βασιλῆος ὃν ὠ[ρα]νὸς ἐ[π]ρέσ[βευσεν,
 20 θεσμοθέτις μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν
 οὐδ' ἀπαμανρώσει πο[λιὸς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν
 ἐμπετάσει λά[θραν]
 ἀστροφόροι

- Θῆλύ τε γάρ
 25 ἐξέκαμον
 Εἷσις ἐγὼ πολύβουλος
 καὶ χθόνα μυδαλέαν
 ἐς κρίσιν ὠ[ρ]ανίοισι κα
 ἀτραπιτὸν πλαγκτ[ῆρ]
 30 λοξοπόρου σελάγες α καὶ πυροέντων
 ἀέλιον πύλων ἀγήτορα φαίνο[π]α κύκλων
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [Ἦ]ν εὐκόσμοισι πορείαις
 ἄξονες ἰλίγγοισι περίκτυπέοντι διαύλω[ι
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος· ἄδε θαλάσσης
 35 πρᾶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦνεσα μόχθον,
 ἄδε δικασπολῖαι ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναῖκα συνάγαγον, εὖ τε, σε[λάν]ας
 ἐς δεκάταν ἀψείδα, τεθαλότος ἄρτιον ἔργου
 φέγγος, ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον, ἄδε γονῆων
 40 ἀζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι φοιτάδι δ' ὀργᾶι
 μᾶνιν ἐρειαμένα μυκάμονος ἄχρισ ἐπ' εὐνάς
 Ἄιδος ἠπειλήσα, μελαμπα[έω]ν τε βερέθρων
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυπάμοσιν. ἔμμι δ' ἀρούρας
 45 πυρνοτόκω μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν
 ἐχθομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,
 τὰν λύκος ὠρυκτάς, λιμῶ τεθροωμένος ἀλκάν

columnae secunda tertiaque fere interierunt.

columna quarta.

- ἀελίω βασιλῆον ὀμαῖ συν
 καί με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα
 50 συνφέρουμ' ἀκτείνεσσι κατω
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[ε, χειρὶ κρατούσαι
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα]
 κῦρος ὑποκλάζοισ', ὑπάταν βασιληίδα τε[ιμάν
 πτήσσονθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκουσαν ἀν[άγκαν
 55 ἀνλύω· πλωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα
 νηυσὶ μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδους ἀνχμῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἰλαρὰν ἐρύθοισα παρειάν,
 ἀμπειάσω Τηθὺν γλαυκώλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτὰν ὁδόν, εὐτέ με θυμός

- 60 κορθύσηι, κλονέω· παντᾶι δὲ μελανθεί ροίζωι
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπήλυγξι βαθείαις
 μυκᾶτ' ἐξ ἀδύτων. πράτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων
 κολπωτὰν ὀθόναισι θοὰν τρόπιν ἰθύνεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
- 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἐλικὰν ἔστασε χορείαν
 Δωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἔτ' ὄθμασι παπταινοίσαις.
 Ἴσις ἐγὼ πολέμω κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθων
 ἀμφέβαλον κληίζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
- 70 θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ριζᾶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτὰ,
 ὤρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄκραις
 στηρικταῖ[ς ζείδω]ρον ὑπερτείνοισα, βοαύλοις
 μαλοκόμοι[ς τε . . .]αν· ἐπ' ἀφριόεντι δὲ Νηρεύς
- 75 πλά[ζ]ετ' [ὔδει, τεύ]χων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας
 φλο[ἰσβ]ο[ν ἐριβ]ρεμέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αισιν ἀράσσω[ν
 χοιράδας. ἀμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὀφρύος ἐρσάεσσαν,
 κεκλιμέναν φέρ]βω ποτὶ ματέρα, πε[ρ]κάζοισαν
 βότρυν χαρμοδ]ότειραν· ὑπερ[φι]άλοις δὲ κεραυνῶ
- 80 ἀστράπτοισα β]ολαῖς στιβαρὰν [θ]νατο[ἰ]σ[ιν] ἀπειλάν

desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similium exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim* Turici 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiorem esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo III potius exeunte quam IV ineunte factum carmen statuatur. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeabant, neque omnino poetarum ferox fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturaeve ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορθύσηι (v. 60) atque adeo adverbiiis ὅπαι (v. 4) et πάντα (v. 60) et for-

tasse ὀμαῖ (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saevuisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiler, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (vit. Proaeres. p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαίνεται, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Δάγου τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἀγνοῶ δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τάφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας . . . εἶναι δὲ καὶ στήλην ἑκατέρω τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι· ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἢ βασίλισσα πάσης χώρας, ἢ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λύσαι. ἐγὼ εἰμι ἢ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὠρου τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἢ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Αἴγυπτε, ἢ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ'. — Ceterum Isidem Andri cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσίδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Saupii Bergkii Welckeri (*ll. s. ss.*), denique Hermannii (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γΔ Ross, γΛ Welcker, τᾱ Bergk. — 2 ἀγνιά de urbe dixit Pind. N. VII 92. Ol. IX 34, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 Hesych. θρεσκή ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occuluerat litterarum notas, has ego repperi repertasque insculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellegerent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11 ΧΑΡΑΞΑΣ lapis, qua nisus lectione Hermann scripsit ἀσφαλέων Ἑρμᾶνος ἀπόκρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσιν ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύσταις . . . ὅσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi detrahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. — 14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm. cum Sauppio. — τυράννω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adsum - summa numinum - prima caelitum.* Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. *l. s. s.* — 15 suppl. Sauppe. — 16 ὀποτο sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit ὦ ποτε νηδύν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ὦ ποτ' ὀπαδός - τὰν αὐτὰν ἀνέδυσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf. Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρρηξαι λαγόνας sim. γενέθλιον αὐλακα ῥίζας Herm. Similia ego posui. — 18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk, quorum prioris supplementum recepi. ἐλικόπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermann, σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negans. — 19 ΒΑΣΙΛΗΙΟΣΟΝΩΙΝΟΣΕΙΓΡΕΣ βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste Welckero ΓΟΝΗΙΩΝ. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 γῶς Herm. scil. θεσμούςς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτις repetuntur. Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit; verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 τῶς οὕτις ἀνὴρ καταλύσει, ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras ΠΟ in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθρα. Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. *l. s. s.* — 23 sqq. *in coeli sideriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi. Feminineum enim et masculinum in me consociata habens effeci hunc rerum cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum.* Interpretatio fere Sauppian est; idem Plutarchi verba comparat *l. s. s. c.* 43 διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθηλον οἶονται. Cf. etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Misc Isidis filia ἀγνήν τ' εὐιέρων τε Μίσην, ἄρρητον ἀνασσαν - ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῆ λύσειον Ἰακχον. — 28 ΩΙΑΝΙΟΙΣΙΚΑ . . . ΧΙΟΝ . . . ΟΣ . . . ὠρανίοισι καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego consiliosa aerem temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accuratum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfeci et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulorum rotationem di-*

rex e. q. s. — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτήν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ ΑΚΑΙ σελάγεσκε κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξόπορον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κύκλος) ἐσφήκωται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙΝΟΝΑ quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explanatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ἴν' Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΩ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΣΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΣΕ . . ΤΑΣ εὔ τε σελάνας Sauppe et Bergk. εὔτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλότος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum εὔτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graeca dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula εὔ ad τεθαλότος referenda; ἄρτιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta *ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux apta est bene adulto fetui, infantem modo (in utero) generatum eduxi (ἐπάγαγον).* — vv. 39 - 43 intellege *lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpressuris, in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. μυκάμων Ἄιδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significantur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 plane meminervis-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata. — vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis.* — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμφαέων praeplacet; cf. Carcini fr. 5 N. δῦναί τε γαίας ἐς μελαμφαεῖς μυχούς. — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 πύρνα· πύρινα σίτια. — δαιξάνδρων Bergk; dein ΑΠΟΜΕΙΡΩΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; ἐχθομένην ante βρώμαν lapicidae error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum inmutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed literarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermissis videar. Incipit columna II *δυσμαθέων ἀπενη* . . , v. 2 τ[λη]θύμων (ΤΑΙΘΥΜΩΝ), v. 3 ἀγροίκους (ΚΙΟΣ) τῶς ὄρυμὸς [ἀ]μείλιχος, v. 4 φείσατο, v. 7 [τ]ὸ νέον [δ]άπτοισα φιλά τοκάς ἀμ . . (ΛΑΠΤΟΙΣΑ), v. 8 μαιμῶντ . . , v. 9 αὐχμῶ, v. 10 [ἀνθ]ρώποισιν, v. 36 μ[η]τέρα κ . . (ΜΕΤ), v. 37 αὐλάκ' ἐκυμαν . . , v. 38 ἀμητὺν ὄρεπ[τ . . . , v. 39 ἄμπελον ἐκπρο . . , v. 40 ἀμερίω καμάτω, v. 41 ἔργα κασιγνήτας ε . . , v. 44 ὄρυς εἰ . . , v. 45 Εἴσι[ς], v. 46 καὶ πρῦταν[ις]. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 ἔπλασε μῦθος, v. 8 [ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναῖκα, v. 10 [κ]ατεύνασεν ἤσυχα Πειθῶ, v. 11 [νε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΘΑΓΕΟΣ) ἠδ' ἀμαρυγᾶς, v. 15 εἶδεα δ' ἀγνά, v. 16 εἶδεσι παστῶς, v. 17 πεύκας, v. 19 ὑμεναίοις, v. 20 [παστ]άδος ὄμφᾶς vel ὄμφα[ξ], v. 22 εὐστοχὸν οὔροις, v. 23 αἴσχους, v. 25 βαρεῖαι, v. 26 μερίμνας, v. 27 ἐλαύνει, v. 28 Ἐρεινύς. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur *ΑΕΛΙΩΒΑΣΙΛΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ*, interpretatur Sauppe *cum sole regiam simul dignitatem teneo*. — 49 possis haec fingere ἐλα[υνομένοισι δὲ πώλοισι] συμφέρομ' ἀκτείνεσσι κατω[μαδόν], cf. II. O 352 ὡς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἠλασεν Ἴππους. — 51 εἴσιδε Hermann. — 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΠΑΝΚΑΙΣ quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schneideri emendatio (*Philol.* IV 563) τὰ δ' ὑπέροχ' ὄπανικ' ἀιστῶ vitiosam infert caesuram. Itaque τὰ δ' ὑπέροχα πάν[τα] (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 τειμάν Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 ἔχων βασιληίδα τιμὴν et *orac.* apud *Diod.* XXXIV 13 ἔξεις βασιληίδα τιμὴν. Veneris βασιληίδα τιμάν *Eur. Hipp.* 1280 monstravit mihi Wilamowitz. — 54 ἀνάγκαν certatim omnes reposuerunt. — 55 Ἀμφιτρίτη de mari dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. praeter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempli Hauptii *Opusc.* II 74 c. adnot. Similiter infra *Τηθύν* (v. 58). — 58 ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς Bergk, ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro ἀπεράντοις. — 66 εὐλοχία nobilis proles *Doridis*. Sauppe εὐλογία vertens *Doridis pietas*. At dubitare non sinit *Catullus* 64, 21 illa (*Argo*) rudem cursu prima imbuit *Amphitriten*. Quae simul ac rostro ventosum procidit aequor tortaue remigio spumis incanduit unda, emersere freti candenti e gurgite vultus aequoreae monstrum *Nereides admirantes*, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 ΚΛΗΖΟΙΣΙ solus retinuit Bergk, reliqui κλήζοισα. Intellege belli horrendam caliginem septis circumdedi, quae opulentum ac legiferum regnum finibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βοαύλοις μαλοκόμοι[ς τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann μαλοκόμοις πλήθουσιν scripsit; at sic βόαυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζετ' ὄχῳ νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Saupprii emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΔΔΙΣΙΝΑΡΑΣΣΩ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὄμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praetuli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἄγαθῆι τύχηι.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι-
 σός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,
 αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων
 κοίρανος ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπις·
 5 σή τε, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυώνυμος Ἴσις,
 ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κύμασι πόντου
 μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
 πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν
 καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διαν ἄνασσαν
 10 πανδε[ρχ]ῆ· μεγάλ[ω]ν [δ' ἀγα]θ[ῶ]ν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 ΣΕ corr. Boeckh. — 6 Uranus Noctis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΛ/ΗΜΕΓΑΛΩΝ ΘΩΝ . . . ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnam. C. I. 3165.

Ἕμνῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σωτῆρά μου,
 παντός με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπανμένο[ν].

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντός λοιμοῦ, Villoison παντός δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένον ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

· Ἀὔξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσιν κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[έ]την.

2 ΕΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequè facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θῆλύς τε καὶ ἄρσιν πάντα δίδωσιν
αὐξείν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὐξείν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v. 2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὐξήσιν τῶν ὄλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ, τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

· · · · · νυκτὸς] ὀπωπ[ητῆρα
· · · · · ος ἀδελφη . .
· · · · · π]ολυωπέος Ἄργο[υ
· · · · · λύρην εὐρὼν θ]έληθρον ἀνει[ῶν
5 · · · · · δι' ἔργα]σίην Διός, Ἐρμῆ[ν
ὄς ναίεις ε]υέρωνων γυάλ[οισι
· · · · · πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]γιστον, ἀνει[μι.

Rampfi supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 *νυκτὸς ὀπωπητῆρα* vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba *αἰμυλομήτην* usque ad *πυληδόκον* (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. oyrh.* 40, 6 ἢ *ναί-εις ἀγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν.* — 7 *ἄνειμι* i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 βωμου

3 versus

5 κλει]νὸν πτολίεθρον

. ἀ]ντιθέου τόδε

. σ[τ]ὰ[ς] εἰς ἴχνο[ς]

. μετὰ σπουδῆς θεο

9 νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἠδὲ

3 versus

ἴσσω ἐκτείνας παν]δερχέ[α φω]σφόρον αἴγλη[ν

. φρου]ρεῖν ἀύπνοις φυλακαῖσι[ν

15 ἠδὲ φυλάττεσθαι], μή σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς

ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτός μετὰ πήματος ἐλθῶ[ν

. θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῶι

. , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοί τε·

μηδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερος ἦσσινα μάρψας

20 ἴρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις πτερύγεσσι νεοσσόν,

λιμὸν ἀχειόμενος φ]οινὴν εἰς γαστέρα θῆται·

τοῦ δὲ]ούλου δυσσπότροπ[ο]ς ἄ[τη

. φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν

III fere a Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter rettulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ἄντο . . ONON ego, Δ . τ δλοὸν ον Cum. — 7 ΣΙΑ//ΕΙΣ ego, ια(π;)α(ς;) εἰς Cum. — 12 ΕΓΟΝ ΕΝΤΕΞΙΘΩ, ubi coniciat aliquis Ἰθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . εφορον videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἔρπετά referenda. — 19 τανυσίπτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colorem duxisse ex Hesiodi opp. 203 sqq. — 21 ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν Hesiod. Theog. 487. — 22 δυσάποτροπος ἄτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

. . . εἰης νί[ῆ]ι τ[ε]τειμ[έ]νον ἱερὸ[ν] ἄστν,
ἀρχαίων ἴδρυμα
τίπιε πέρας πο[ταμοῖο]
εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε
5 τί[ν]' ὑπὸ σπλάνχν[οις] φροντίδα κεύθει
στόματος
βαιή δ'
βαρὺ [γ]ὰ[ρ] κραδίη τ[ε]τάραται.
Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος
10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ο]ς
βροτοῖς ἐπεισι π[ῆ]μα
πέμπειν δ[.] πέμ]πεται [δ]ὲ
φόνω[ν] ὦν] τὰ μὲν κείνου ι[ό]ος
14 τε]λοῖ, [τ]ὰ δ' α[ὕ] ἔνκειται πέδω

3 versus

. . ἐν μυ]χοῖς κευθμῶνο[ς] Ἀί[δο]ς [τ'] ἄφαρ,
ὄπη τ[ὸ] Τ]αρτάρειον εἶδεται βάθρον.

- 20 Ἄλλ' ὦ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέδου,
 εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έλ]εσθε ἄχους λεύ(σ)σειν ὑπε[ξ]άλυ[ξ]ιν,
 ἔρδειν ἵπουδαίοις θεοῖς, ε[ὔ] ἴ]σθ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,
 καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμεῖν κνηκόν, θε[αῖ] δὲ μῆλο[ν],
 κελαι[ν]ὰ [δ'] ἄμφω . . . βόθρους δ' ἐπὴν ἐσέλθῃ
 25 αἶμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεῦναι ὑπερθεῖν
 σὺν ἀθροῖσιν ἄκροισι τὰ δ' αὐτίκα δηνύσθω φλόξ
 εἶθαρ σὺν θυέεσσι καὶ εὐόδοις λιβάνοισι,
 καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρῆ ἀφ[αγνίσ]αι [α]ἴθοπι [ο]ἴνῳ
 καὶ πολιῶι [πε]λάγει, στήσαι δέ νυ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοι[γόν]
 30 το[ξο]φόρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ύ]προσ[ημ]αντήρα·
 εἰ [δ' ἐτ]έρη [δήμ]ῳ στ[υγερὴ] πελάσειεν ἀνεῖη
 ν]η[λή]ς ἀνδροελῆς, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰσέτι ποινή.
 ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων
 καὶ ταμιῶν Γ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ
 35 καὶ Τ[ιβ.] Κλαυδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliupolitis a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΞΥΙΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliupoli sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΑΡΥΜΑ . . . ΛΟ . . ΚΤΕ — 3 ποταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΠΝ ΙΕΙΣ Σ — 12 ΔΙ. Μ. Ι. Σ. . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . . ΝΥΣΣ . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀποίνης? — 14 ΚΡΛΟΙΠΑΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελοῖ possis ἔρδοι; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλουρόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ Η
 ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΟΜΑΙ
 ΔΕΙ ΞΥΧΑΤΕΥΧΗΣΕΙΔΕΟΣ
 . . Σ ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΞΑΙΣΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΠΗΤΘΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΩ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΠΝΥΠΕΡΜΙΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo

dubitare poli. — 22 ΕΙ . ΣΘΕΡΑΣΤΑ — 23 ΕΥΧΑΙΤΗΡ — ΘΕΝΔΕΜΗΛΟΠ —
 24 ΚΕΛΑΙΓΑΛΑΜΦΩ . ΜΕΙ lacunam non expleo. — 25 ΔΗΚΙΚΥΤΗΝ — 26 δη-
 νύσθω esse i. q. δαινύσθω sola est Franzii adnotatio. — 28 ΚΑΙΔΕΝ —
 ΑΦΗΓ . ΑΙΛΙΘΟΠΙΘΙΝΩ ἀφαγνίσαι invenit Wilamowitz. — 29 ΠΟΛΙΩΙΑΛΓΕΙ
 ὕδατι (scriptum ὕδατει) coni. Kiessling. — ΔΕΝΥΚ . Ι . ΡΟ . ΥΛΟΙΟΝ mira
 sunt haec Apollinis nomina, sed videntur certa; cf. Welcker *Kl. Schr.*
 III 36 sq. Iubentur Apollinis statuam ponere. — 30 τοξοφόρον supplevit
 Robert amicus. — ΙΠΟΣΤΥΑΝΤΗΡΑ — 31 ΕΙΣ . . ΕΡΗΛΙΣΤΩΣΤΗ . . . ΛΑΣ
 ΕΙΕΝ δήμῳ στυγερή vocabula incerta. — 32 ΜΗΔ . ΣΑΝΑΔΡΟΕΛΗΣΙΝΕΧΕΥΣΕ
 ΤΑΙ νηλῆς ἀνδροελῆς Wilamowitz, verbo ἐλεύσεται praepositionem addidit
 Kiessling. — 35 ΤΗΚΛΥΔΙΟΥ.

1035. Pergami. C. I. 3538.

. Κ]λα[ύ
 διος] Κ]λαύδιος
 και Κλαύδιος
 • ἐπιμελ]ηθέντες και ἐμβα
 τ]ὸν ὑπογεγραμμένον
 " αιον χρησμόν.

ὅ]ν χρησμόν ἔδοξεν τῆι βουλῆι και τῶι δήμῳ τῆς μητροπό-
 λεως τῆς Ἀσίας και δις νεωκόρου πρώτης Περγαμηνῶν πό-
 λεως ἐν σιήλαις ἀναγράψαντας ἐπὶ τε τῆς ἀγορᾶς και τῶν
 ἱερῶν ἀναστῆσαι.

Τηλεφίδαις, οἳ Ζηνὶ πλέον Κρονίδι βασιλῆι
 ἐξ ἄλλων τισκόμενοι Τευθραντίδα γαῖαν
 ναίουσιν και Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθληι,
 ἤμην Ἀθηναίηι πολεμηδόκῳ Ἀτρυιώνηι,
 5 ἠδὲ Δι[ω]νύσωι λαδικηδέι φουσιζώωι,
 ἠδὲ και εἰητήρι νόσ[ω]ν Παιήονι λυγρῶν
 οἷσι πάρ' Οὐρανοῦ νῆες ἐθῆσαντο Κάβειροι
 πρώτοι Περγαμῆς ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀ[σ]τε[ρ]ο[πητ]ή[ρ]
 τικτόμενον Δία, μητρῶιην ὅτε [γα]στ[έρα] λῦσ[εν]
 10 φραίην κε ἀτρεκέως ἀψευδέσιν ἄλκα[ρ] ἐπ'] ὀμ[φραῖς,
 ὡς μὴ δηρὸν ὑπ' ἀργαλέηι [τ]ρύοιτό γε νούσωι
 Αἰακίδης λαός· τὸ δ' ἐμῶι κεχαρισμένον ἔσται
 νίει· τ[ῷ] κέλομαί σε, Θεαρί[δ]ος ἡγέτα ὀ[δ]οῖο,
 τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐφ' ἡ[γ]ητήρας ἅπαντας,

- 15 ἴσσοι ὑπὸ ζαθέην τύρσιν χλαμυδηφόροι εἰσὶν
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἠγεμονῆ[ας] ὀπάσσαι·
τῶν ἢ μὲν Κρονίδην ὕμνωι, μία δ' Εἰραφιῶτ[ην,
ἢ δ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν,
ἢ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλη, ἐμὸν φίλον υἷέα, [μέλψ]ηι·
20 ἑπτὰ γεραιρόντων εἰς ἤματα μῆρα ἐπὶ βιωμ[ῶ]ν,
Παλλάδι μὲν μύσχου διετήρονος ἄζυγος ἀγνοῦ
δαίοντες, τριένου δὲ βοῶς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχαι·
ῶσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἠθαλέοιο
ταύρου μήρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,
25 ἠΐθεοι χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι ὀππῶσοι ἐ[στέ,
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων· λοί[β]η [δ] ἐφ' ἐκάστη
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκος ἐσθλὸν
αἰτέετε, [ῶ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχ[θ]ο[δ]α[π]ῶν χθόνα φωτῶν
ἐκτόπιος προνέοιτ[ο — — — — — — — — — —

Secundus Pergamenorum neocoratus cum sub Antonio Pio, tertius sub Caracalla fuerit, recte Boeckh pestilentiam vidit eam dici quae Antonini Pii aetate orta diutius obtinuit; neque ipsi versus videntur antiquiores, qua de causa in praescriptorum versu sexto nec ἀρχαῖον nec παλαιόν suppleri potest; traditur χΛΑΙΟΝ. Deinceps ὃν χρησμόν scripsi; τὸν χρησμόν legebant. Antea ἐπιμεληθέντες participium Boeckh dedit. — Vaticinantes intellegit Welcker (*Syll.* p. 231) Apollinem Gryneum et vicinum Pergamenis et consanguineum; Eurypylus enim Gryni pater, Telephi filius est, cf. *Serv. Verg. ecl.* VI 72 (*Meineke Anal. alex.* p. 78), idemque Iovi Baccho Minervae Aesculapio praecipuos a Pergamenis honores habitos fuisse docet ex nummis et scriptorum testimoniis. — 1 Τηλεφίδαις scil. φαίην κ' ἀτρεκέως v. 10. — 5 ΔΙΟΝΥΣΩΙ — 6 ΝΟΣΟΝ — 8 ΑΚΥΘΑΣ ΤΕΡΟΨΗΖΗ et 9 ΟΤΕΥΣΤ ΑΛΥΣΕΜ . . . optime correxit Welcker; idemque de Cabirorum apud Pergamēnos sacris monuit. — 10 ΑΛΚΑΙΣΙΟΜΟ . . . ἀψευδέσι νάμασιν ὀμφῆς Boeckh Platonis memor, qui τὸ λόγων νᾶμα dixerat (*Tim.* p. 75); sed aliud requiritur, quod certa coniectura reciperavi. — 11 ΟΣ — ΡΥΟΙΠΟ corr. Franz apud Boeckhium. — 12 Αἰακίδης λαός, quia Pergamus eponymus heros Aeacida fuit, *Paus.* I 11, 1. — 13 ΤΟ ΤΟ scribunt; τῷ. reposui, cui veterat Aristarchus iota adscribi. — ΘΕΑΡΙΛΟΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ corr. Boeckh, nisi quod praestare ait θεωρίδος corrigere, recte intellegens architheorum ad Apollinem missum. — 14 ΗΡ ΗΤΗΡΑΣ ἐφηβητῆρας Boeckh, quod vocabulum nec fuit unquam nec aptum hic est; Welcker ἐφ' ἠγητῆρας, quod ex v. 16 explicandum. Similiter oratio conformata v. 24 sq. — 15 ζαθέη τύρσις eadem quae supra v. 8 ἀκρίς Περγαμῆ vocabatur. — 17 ΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤ.νε corr. Welcker. —

19 ΥΙΕΑ ΙΗΙ suppl. Boeckh. — 20 ΒΩΜΟΝ — 21 διετήρων adiectivum invenit Boeckh. — 25 ΟΠΠΟΣΟΙΕ . . σε corr. Welcker. — 26 ΛΟΙΡ ΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ μοίρη δ' ἐφεκάστη Welcker, μοίρη δ' ἐφ' ἐκάστη Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 λοιμοιο supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 ΟΣ — ΕΚΟΟΛΑΝΩΝ ἐχθροτάτων Welcker, ἐχθοδοπῶν Boeckh. — 29 ΠΡΟ ΝΕΟΙΤ Ε Ρ.

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

Ἀμφ[ίπ]ολ' [ε]ὐτραφίης γεοθ[α]λπείος ὦ πολι[ά]ρ[χ]α,
εἰῆναι κέλομαί σε ὠρ[ο]μέ[δ]οντα
καὶ τὴν ὑδροβόλοι[σ]ι δρόσοις πάνφο[ιτ]ον ἄνασσαν
ἣδὲ ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαίνουσιν.

5 ητ[ο]ι ιροισ
ὑψι νησ
τηε εο[ι]ο
νερ σω
ταν λισ
10 αυε ασοιας
χηη ρεωνω
χω θ]εαίναις
ωδε σουσα
Δήμ[ητρος] , ἰέρεια
15 καισ θαι
ἀστ νοστλς
χηι
ὦδε [γ]ά[ρ], ὡς ἐνέπω, [τ]ά[δ]' ἐρεσσόμενοι πολιῆται,
εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπὸν.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — I ΑΜΦΠΙΟΛΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΟΘΑΛΠΕΟΣΩΠΤΟΛΙΑΡΙΑ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus εὐθενίας ἑπαρχοι, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 ΙΗΝΑΙ εἰῆναι Boeckh, sed verbum ἰαίνω nescio an non satis aptum sit; fortasse πρηῦναι. — ΚΕΛΟΜΑΙ ΣΕΣ ΛΩΠΥΡΟΝΩΡΜΕΛΟΝΤΑ Boeckh κέλομαί σε σωτηῆρ' ὑψιμέδοντα. Certum

vero est ὠρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedebat nec σελασφόρον nec σαόπτολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absonum videtur θεὸν ἄφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἄνασσαν v. 3. — 3 ΥΑΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοισι Boeckh. — ΠΑΝΦΟΠΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΟΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταῦ[ρος] v. 9, αὐε[ρύσαι] v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί- ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΛΕΡΕΣΣ κτλ. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τὰδ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὡδὲ γάρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

Εἰρήσεις δ' Ἀίδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ [κρήν]ην,
 παρ δ' αὐτῆι λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον
 ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
 εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
 5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν.
 εἰπεῖν· γῆς παῖς εἶ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],
 αὐτὰρ ἐ[γὼ] γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
 δίψηι δ' εἰμί [αὐ]ῆ καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.
 10 καὶ[τοί σοι δώ]σουσι πιεῖν θείης ἀ[πὸ κρήν]ης,
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώ[ε]σσιν ἀνάξει[ς]

π fere saeculi. — Oraculum adgnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1 docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro insculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΝΥ tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Λήθης πηγή, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ χρὴ πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditurum) Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθη γένηται οἱ πάντων ἀ τέως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὐθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, ne dum bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΝΙΙ ἐγώ Franz; fortasse ἐμόν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΔ | Η αὐῆ Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ - ΝΛΛΣΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενδώσουσι Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότ' ἔπειτά σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξειν Goettling; καὶ τότ'

ἔπειτα φίλοισι μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsit ex titulo attico supra n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΣΕΙ — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — —
ΘΑΝΕΙΘ/ — — — — ΛΛΕΙΜ — — — —

1038. Attaliae Pamphyliae. Hirschfeld *Act. acad. berlin. min.* 1875 p. 716.

I αςςς[γ] $\overline{\kappa\beta}$ Μοιρῶν ἐπιφανῶν.

Εἷς] Χεῖρος, τρεῖς δ[ὲ] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπτων
μὴ χ]άλα, μηδ' εἰς χεῖρ[α κα]υ[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.
δυσχερές ἐστι τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθῃ κὲ ἀπ[ι]σ[τον].
5 ἀ]λλ' ἡσύχιος μένε, λῆσα[ί] τε ὁδοῦ καὶ ἀγορᾶς.

II δδδδς $\overline{\kappa\beta}$ Ποσειδῶνος.

Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐ[ξεῖ]της τ . .
εἷς] πέλαγος σπέρμα βα[λεῖν καὶ γ]ράμματα γράψ[αι
ἀμφότερον μόχθῳ τε κενός [κ]αὶ ἀπρακτος.
10 μ]ηδὲ βιάζου θνητός ἐὼν θεό[ν, μὴ] σέ τι βλάψ[η].

III δγ[γ]ςς $\overline{\kappa\beta}$ Ἄρεως θουρίου.

Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[ειν]
. νίκην [ξ]ένε· τήνδε γὰρ οὐδεὶς
. μέγα σόν τε φυλάξ[αι]
15 δεῖ [ἄ]χος· ἀπρακτος [ὁ μόχθ]ος, ἐπ' ἡσ[υχ]ίῃ δ' ἀ[νά]μεινον.

IV αςςςδ $\overline{\kappa\gamma}$ Ἀθηνᾶς.

Εἷς] Χεῖρος, τρεῖς δὲ ἐξε[ῖ]τε καὶ τέσσ[αρ] ὁ π]ένπιος·
Παλλάδ' Ἀθηναίην τείμα καὶ πάντα σοι ἔστε
ὅσσα θ[έλ]εις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελεῖ[ται],
20 λ]ύσι [δ] ἐγδεσμῶν καὶ [τ]ὸ[ν] νοσέοντα δὲ σώ[σει].

V ςςδδγ $\overline{\kappa\gamma}$ Εὐφροσύνης.

Σ]τέλλε' ὅπου [σ]ο[ι θ]υμός· πάλιν γὰρ δόμον [ἔ]σται
εὐρῖν, καὶ πράξ[ι]ς κατὰ νοῦν πάντα τε κρατ[ή]σεις
24 Εὐφροσύνην, [ὦ]νεῖσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ύ]τως.

VI 555γγ $\overline{\kappa\delta}$ Πυθίου Ἀπόλλωνος.

Μίμνε κ(αί) μὴ πράξης· Φοίβου χρησιμοῖσι δὲ πεί[θου·
ἄλλο]ν χ[ρῆ καιρ]ὸν τηρεῖν· νῦν δ' ἤσυχος ἴσθι·
μι]κρὸν ἐ[πι]σχῶν τελέσις [πά]νθ' ὅσ(σ)α με[ρ]ι[μνᾶς.

VII δδδδς $\overline{\kappa\delta}$ Κρόνου τεκνογάγου.

30 Μίμνε δόμων ἐπὶ σῶν· πάλι μὴδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,
μὴ σοι θῆρ [ὄλ]ο[ὸς και] ἀλάστωρ ἐγγύθεν ἔλθῃ·
οὐ γὰρ ὄρω [σὴν π]ρᾶξιν ἀσφαλὴν οὐδὲ βέβρον.

VIII δςςςγ $\overline{\kappa\epsilon}$ Μηνὸς φωσφόρου.

35 Θά]ρσι, καιρὸν ἔχισ, πράξις ὃ· θέλις, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξη
τὴν ὄ]δὸν ὁρμηθῆνε· ἔχισ καιρὸν τιν'. ὃ μόχθος
ἔργ]ον τ' ἐνχειρῖν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκ[αιον.

IX 5555α $\overline{\kappa\epsilon}$ Μητρὸς θεῶν.

40 Ὡ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσι λύκοι κρατεροί τε λέοντ[ες
β]ουῖς ἔλικας, πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος ἔ]ξεις,
καὶ πάντ' ἔστε σ[ο]ι, ὅσα ἐπ[ει]ρώτας σὺ [μ' ὄ]δῖτα.

X 555δδ $\overline{\kappa\zeta}$ [E]ρ[μ]ε[ία ἐριου]νί[ου].

Ἡ πρᾶξις καὶ [ν]ῦ[ν ἀ]τε[λής]
λυπηρά τις ὁδὸς γὰρ
ἦ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν

Oracula quinorum ex talorum (ἀστραγάλων, quibus desunt et binarius et quinarius numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero dei que alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermas* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constitit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. tragoed.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΣΕΓΓΙΤΕΕ ἐξείτε i. e. ἐξίται (iactus senionis) restituit Kirchhoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖος novum

videtur ternionis vocabulum. — 3 ΠΥΛΛΑ Hirschfeld, ΠΥΛΛΑ Barth. — ΧΕΙΡ//ΚΛΥΚΩ Hirschf. ΧΕΙΡΑΛΥΚΩ aperta interpolatione Barth. Arist. *polit.* V 10 διὰ τὸ καυχῆσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν. — ΕΟΥΤΙ Hirschf. ΣΟΠΙ Barth. — Intellege *ne remittas animum neve nimium tibi fidas.* — 4 ΤΙΡΑΓΜΑ — ΚΕΥΘΗ et ΑΠΗΣ . . . corr. Wilamowitz. — 5 ΔΗΣΑ΄Ε Η. ΛΗΣΑΣ Β. de ἔλησάμην aoristo cf. Lobeckii adnot. *Phryn.* p. 719. Scriptor τε et καί particulas saepius inter se confundit; poterat scribere ὁδοῦ ἀγορᾶς τε. — 7 post τέσσαρες Hirschf. . . . Υ . . . ΔΕ . . . ΤΗΣΤ., Barth . . . ΥΙΣΛΕ — ΤΗΤ πέμπτος δ' ἐξείτης ἐστίν conl. Leo. — 8 ΒΑΡ////////ΕΡΑΜΜΑΤΑΓΡΑΨΙ cf. Leutsch *Paroemiogr.* I 344. — 9 καὶ [πρᾶξις] ἀπρακτος conl. Leo; at solet ille μόχθον ἀπρακτον dicere, cf. v. 15. — 10 ΘΕΟ//ΠΛΣΕΤΙΒΛΑΨΙ quod olim proposui ἢ σέ τι βλάψι iam displicet; cf. infra n. 1039, 6 μή τι καὶ βλαβῆς. — 12 ΦΡΑΖΙ// — 13 //ΗΡΑΙΝΙΚΗΝΜΕΛΑΙΣΞΕΝΕ Η. ΒΙΗΗΝΜΕΛΛΙΣΞΕΝΕ Β. — 14 //ΘΩΝΕΣΧΩΧΗΣΛΕΙ Υ Η. ΝΕΣΧΩΝ. ΗΣΛΕ. ΜΕΤΑ κτλ'. Β. versus pondum correcti. — 15 ΟΣΕΠΗΣ' ΚΙΗΔΑΙ//// Η. ΤΟΣΕΠΗΣ Β. ἐπ' ἡσυχίῃ neminem offendet; ἀνάμεινον sumpsit ex alio oraculo infra n. 1039, 10. — 17 ΔΕΔΕ bis scriptum δέ. — 19 ΘΑΙΣ — ΤΕΛΕΙ// Η. ΤΕΛΕΙΑ Β. τέλεια falso Roehl; cf. Euripidea fabularum clausula καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη. — 20 //ΥΣΙΑΕΓ — ΚΑΙΓΟΜΝΟΣΕΟΝΤΑΔΕΞΩ fortasse σε σώσει, cf. infra n. 1041, 9. — — 22 ΔΟΜΟΝΤΕ//// — 24 ΝΗΝ. ΝΕΙΣΘΕ ὠνεῖσθε Roehl. — ΣΙΤΩΣ καὶ οὕτως barbaro poetae idem videtur significare quod ὡσαύτως. Εὐφροσύνην κρατήσεις omni ex parte (πάντα); nam et deae nomen est hoc loco et laetitiae vocabulum. Graviter olim de his Εὐφροσύνης versibus erravi. — 26 //ΛΙΜ ΝΕΚΜΗ — ΠΕΙΟ//// — 27 ΝΧ. Ν//Λ//ΟΝ ἄλλον χρέ Leonis supplementum est, quod recipi quamquam spatium sufficere non videtur; at enim καιρός aliud adiectivum vix addi sibi patitur, cf. Arist. *Rhet.* 1382 B 10 αἰεὶ γὰρ τηροῦσα καιρόν. — 28 //ΚΡΟΝΕΙΣΧΩΝ — Γ//ΝΘΟΣΑΜΕΒΙΝ μεριμνᾶς ποῖ magis certum quam quod Leo proposuit μενυνᾶς i. e. μενοινᾶς. — 30 ΜΗ ΔΑΜΟΘΙ corr. Dit. Volkmann; cf. Anthol. Pal. VII 393 μή με κόνι κρύψητε τί γαρ; πάλι, μηδ' ἐπὶ ταύτης κτλ'. — 31 ΘΗΡ//ΛΟ//Σ — 34 Θάρσι Kirchhoff; cf. infra n. 1041, 5. — ΕΝΙΤΕΝ'//// cf. infra n. 1041, 3. — 35 //ΝΟΝ τὴν ὁδόν Kirchhoff. — 36 //ΠΡΟΝ ἔργον Wilamowitz. — 38 //ΣΑΡΝΑΚΑΕΧΟ ΥΣΙ — 39 κράτος ἔξεις D. Volkmann; neque enim sufficit κρατήσεις metro, quod in versuum exitu corrumpere devitat scriptor; cf. Philostorg. *hist. eccl.* VII 15 τοῖς πανταχόθεν χρησιμοῖς τῶν Ἑλλήνων ὁ παραβάτης (Julianus) ἀναπεισθεὶς ὡς ἄμαχον ἔξει τὸ κράτος κτλ'. — 40 ΠΑΝΤΕΣΤΕΣΘΙΟΣΑΕΠ//ΡΩΤΑ ΣΣΥΛΛ σύ με, ὀδῖτα Wilamowitz. — 41 Π//Γ//Λ//Μ//Ν//ΝΙ//// quod quin Ἑρμεία ἐριουνίου fuerit nullus iam dubito. — 42 ΚΛΙ^ΥΝ//ΛΤΕ// — 44 //ΠΡΙΣΘ ΙΓΧ^//Π//ΟΝΙ χαλεπόν Wilamowitz; cf. infra n. 1039, 10 κύμασι μάχεσθαι χαλεπόν, neque minus difficilis haec cum oraculorum sordibus pugna.

1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

- Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθεον.
 Γῆ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόνων.
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
 5 Ἐρῶς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.
 Ζάλην μεγίστην φεῦγε, μή τι καὶ β[λ]αβῆς.
 Ἥλιος ὄρᾳ σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὄρᾳ.
 Θεοὺς ἀρωγοὺς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.
 Ἰδρῶτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]εριέση.
 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν· ἀνάμειν[ον], φίλε.
 Λαιὸς διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολὴ δ' ἔσται καλή.
 Νεικηφόρον δῶρημα τὸν χρησιμὸν τε[λει].
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λα[βεῖν].
 15 Οὐκ ἔστι μ[ῆ] σπείραντα θερίσαι κάρπιμα.
 Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψη στέφος.
 Ῥᾶον διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνο[ν].
 Σιαφῶς ὁ Φοῖβος ἐννέπει· μείνον, φίλε.
 Τῶν νῦν παρουσῶν συμφηρῶν ἔξις [λύ]σιν.
 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]ρᾶγμα γενναίαν ἔχει.
 Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψη θ[ε]οῖς.
 Χρυσοῦν ποιήσεις χρησιμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.
 Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.
 Ὠμὴν ὀπώραν [ῆ]ν λάβης, οὐ χρήσιμον.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim con-
 ieci (*Hermæ* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae
 nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribueban-
 tur. — 4 facilius intellegerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισι ἀσθενής, sen-
 tentia vero non diversa videtur *vis inportuna ubi leges adsunt nil valet*.
 — 6 ΒΑΒΗΕ — 9 ΕΡΙΕΕΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑ
 ΓΟΕ Graefe, ΛΑΙΟΕ Walpole; λαγῶς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et
 Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem
 non addunt. Intellego homericum *ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω qui sis ignarus,*
omnia expertus bene edoceberis; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda
 est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii
 adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΡΟΛΗ
 μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶ-
 ρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρησ-

μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur ubi largitus eris quod cupis consequeris. — 14 suppl. Blomfield. — 15 μι — 16 ΑΙΩΝΑΙ et 17 ΧΙΟΝΟΣ et 19 λύσις et 20 ΤΟΙΡΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΨΗΘΟΙΣ Graefe, qui correxit. — 22 conferunt Luc. *necyomant.* c. 4 χρυσοῦν ἀπέδειξαν τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad.* 432. — 23 addit Blomfield Eur. *Andr.* 1271 sq. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἤδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. — 24 ΙΚΛΑΒΗΣ quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

Δέσποτα Ἀπολλ[ον] καὶ

.

χ]ρησ[μ]ω[δ]

γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]ο[ς] ωπασε

5 Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἄπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ]ήσε[ις] ὧν θέλεις.

Βοηθὸν ἔ[ξι]ς [μ]ε[τ]ὰ Τύ[χης] τὸν Πύθιον.

Γλυκὸς [με]λισσ[ῶν] ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εὐχερής.

Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.

10 Ἐγῶ]δα σοι [πά]ν[τ]' ἐς τρ[οπ]ὰς [ἐλ]θεῖν καλάς.

Ζῆσαι προσεύχον· τοῦτο

Ἡ [μ]ὴ προαιροῦ [τ]οῦργον, ἢ [π]ό[νους] φέρε.

Θεοῖ[ς] ἀρωγὸς τῆς ὀ[δ]ο[ῦ] ταύτης ἔχεις.

Ι] μέμψηι [τ]ο[ῦργ]ον

15 Κλυδ[ῶ]ν [θ]αλάσ[σ]ης

Λύπης πέπαν[σ]ο, π[ρ]ος

Μοχθεῖν ἀνάν[κ]η[ν] [μεταβ]ο[λή] δ' ἔσται κ]αλ[ή].

Νε]ικηφόρον δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.

Ξηρῶν] ἀπὸ [κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.

20 Ὅ]ταν

Πειρῶ διαμε[ί]νας

Ῥοδ

Σ[υν]οχή τις ἔσται σοι κακῶν τε καὶ καλῶν.

Τε[ι]μῶν τὸ [θεῖ]ον τ[ε]ίμιος καίτιος φανεῖ.

25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ πρᾶγμα [γ]εν[ναί]αν [ἔ]χε[ι].

Φ]αύλ[ως] τι πράξα[ς] μετὰ χρόνον μένψη [θ]ε[ο]ῖς.

Χρυσοῦν π]οίσει[ς] χρησμὸ[ν] ἐπ[ι]υχ[ῶ]ν, [ξ]ένε.

[ψ

[φ

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΣΠΟΤΑΑΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΛΕΕ . ΑΙ
 ΑΝΟΚΟΚΑΙΒΙΗ ΠΑ
 . ΡΗΕΗΛ
 ΓΑΡΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΥ . ΗΝΤΗΝΟΣΟ
 . ΦΟΙΒΟΛΑΠΟΛΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 χρησμωνδός vel χρησμωνδεῖν vocabulum certo fuit. Franzii supplementum παρειλήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντοσύνην τὴν θέσπισε Φ. Ἄ. vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ΠΡΑ . ΙΚΚΑ . . ΚΗΕΕ - - minus apte Franz κάκτελεῖς ποτ' εὐτυχῶς. — 7 Β . ΕΠΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκὺς . . ΛΙΕΕ sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΣΟΙΓΑΝΙΕΣΤΡ . ΙΑΕ - - - - Ε ἐγῶδα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΠΑ ΡΑΡΡΙ . ΚΟ . ΕΣΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΣΞ vix recte Franz ἤδη προαιροῦ τούργον ἐκτελέσαι καλῶς. Quae ipse posui in eis ἡ μή - ἡ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΤ — ΟΒΟΥΤ . . ΞΞ . . — 14 . . . ΗΜΕΜΨΗΙΟΠΡΟΝ . . . ΕΗΞΝ τούργον Wilamowitz; extr. Franz conicit ξένε. — 15 ΚΛΥΔ . ΝΟΛΛΑΙΗΕΜ COΓ. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟΙ - - - - Ο . . Χ ΡΑΡΜ probabiliter Franz προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς. — 17 ΑΝΑΝ Η Ο - - - - ΑΛ . . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non νικηφόρον sed νεικηφόρον fuit ab initio. — 19 . . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a πειρωῖ imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - - ΡΑΙΕΞΜ - - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz ῥόδοις παρέσται σοι κάρα στέψαι τάχα. — 23 ΕΝΝΟΧΗΤΙ ΞΞ - - sententia incerta; συνεχῆ corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΧΕΓΙΝ — ΓΕΝΔΛΑΝΓΧΕ — 26 ΛΛΥΛ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 ΟΙΗΕΙ . ΧΡΗΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΙΠΟΘΗΝ . ΙΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠΠ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ δαίμων, νῦν ἐς ὄρθ[ὸ]ν ὁδηγεῖ.
 πράξεις πάντα κατὰ νοῦν· μηκέτι τρίχε σεαυτόν
 ἐντεύξει σύ τ' ἀμέμπτως ὦν ἂν ἐπιθυμ[ῆ]ς.

ὅσα θέλεις πράξεις· ε[ύ]ρησεις
 5 ἐνχείρι, ξένε, θαρσήσας· παντὸς [δ' ἐπιτεύξη].
 ἦσυχά βουλεύο[υ] καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλαὶ πράξεις· σπεύδε[ιν] σε χροί· [πάνια] κρατήσεις.
 καίτο[ι] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεὸς σε φυλάξει].
 ἐκφρεύξη γὰρ νόσου χαλεπῆς πάντω[ς] θεὸς αὐδᾶ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ὀρθεν corr. Franz. — 3 ἐπιθυμεις — 4 εἰ ρησεις corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 ἐν χεῖρι, Franz ἐν χεῖρί. Intellege *conare bono animo*, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρη, 8 κρατήσεις καὶ τοῦ αλωμενον, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντων δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

III. EPIGRAMMATA VARIA.

I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι Κ]ε[φραλ]ῆς τε καὶ ἄστεος []Ερμῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιὰ μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΗΕΥΘΗΚΕΘΡΙΕΥ ἐν μέσσωι γε Θρίης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄστεος haec ΑΝΛΡΘΘΓΕΡΜΕΥ, quae ἄνερ, ὅθ' (i. e. ὅδ') Ἑρμῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriorem muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἔσι[η]σ[έν με β]ροσι[οῖς] μνημεῖον ἀληθές
 πᾶσι] σημαίνε[ιν μέ]ι[ρον] ὁδοιπορίας·
 ἔστιν γὰρ τ]ὸ μεταξὺ θεῶμπρὸς δώδεκα βωμόν
 τεσσαράκοντ' ἐγλιμένος στάδιοι.

iv saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 ΜΕΤΑΧΣΥ. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmani O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ ΡΟΥ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .
ΓΤΙ . . ΟΔΟΙΓΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπί vel ἑπτ' ἐπί.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ]όπλου Φιλοποίμε[νος] αἴμ[α λαχοῖσαν
παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν,
ἂν ἀπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἠνεῖκατο μ[ούναν,
Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἱροπόλον.
5 τέρ]μονι γὰρ ναοῖο [πέ]ριξ εὐερκέα θρινκόν
θ]ήκατο καὶ ξ[εῖ]νοις [χῶρον ἄμ' εὐφρ]οσ[ίνας.
εἰ] δὲ γυνὰ
ο]ῦ θαῦμ'. [ἐξ ἀγαθῶν αἰτὰ ἔγεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus
τέρμονι (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1
ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΙΣ — 6 Ξ//
ΥΝΟΙΣ Τ//ΝΟΣΙ sumpsit viatoribus simul tranquillum ad quie-
tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —
7 ΓΥΝΑΠΛΛ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —
8 ΥΘΑΥΜ' sententia certa est ex v. 1.

*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

a. Αἶδ' εἶσ' Ἀθῆναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλις.

b. Αἶδ' εἶσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θεσέως πόλις.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλου.

a. Δεῖρ' ἴτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
'Ρηγίλλης ἔδος ἀμφὶ θυοσκό[α] ἱρὰ φέρουσαι.
ἢ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
'Αγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
5 γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐρανωῶνα[ι
τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,
τῆσι περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνιοιο γυναικός

- ἀγκεῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἠρώνησι νένασται
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·
 10 τοῖτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον,
 ὡς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην
 γῆραι ἐν ἄζαλέωι χήρῃ περικείμενον εὐνήι,
 οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
 "Αρπυιαὶ κλωθῶες ἀνῆρείψαντο μέλαινα
 15 ἠμισέας πλεόνων· δοιοὶ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,
 οἴην σφι νηλῆς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
 πρὶν περ γηραιῆσι μιγήμεναι ἠλακᾶτῃσι·
 τῶι δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳι ἀκόρητον
 20 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἐοικῶς,
 Ζεὺς μὲν ἐς ὤκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκ|α
 αὔρησι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἠλυσίησιν,
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 25 ἦμος ἔτ' Αἰνεῖαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
 νύκτα διὰ ὄνοφερὴν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτῆρ
 παμφανόων ἐνέκειτο σελ[ηναίης] κύκλο[ς] αὐγῆς·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι π[οτ'] ἐνερράψαντο πεδίλῳ,
 ἔμμεναι Αὔσονίοις εὐ]ηγενέεσσι γέρα[τ]α.
 30 οἷ' μιν ὁ[ν]όσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἔοντα
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,
 Ἐρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεδὸν δὴ
 Κῆρυξ Ἡρώδεω πρόγονος Θησηιάδαο.
 τοῦνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἧ μὲν ἄνασσα[ν]
 35 ἐς βουλήν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι,
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνήν
 Ἡρώδεω· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
 ἠ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεϊώνη
 καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνιον γένος ἦην
 40 Τρωὸς Ἐριχθονίδαο· σὺ δ' ἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,
 καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
 ε[ὔ] δὲ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζειν·
 οὐ μὲν γὰρ θνητῆ, ἀτὰρ οὐδὲ θείαινα τέτυκται·
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον

- 45 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι ἵκελον δῆμωι ἐν Ἀθήνης.
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
 τοῦτο δὲ Φανστεΐνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
 δῆμωι ἐνὶ Τριόπεω, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
 οὐ μιν ἀτιμήσειε θεή, βασιλεία γυναικῶν,
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην·
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἐρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,
 55 οὐδέ μιν ἠρώνησι παλαιῆσιν μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ,
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 ἢ λάχεν ἠλυσίησι χοροστασίησιν ἀνάσσειν,
 59 αὐτῇ τ' Ἀλκμήνῃ τε μάκαιρά τε Καδμεϊώνῃ.

- b. Πότνι', Ἀθηνάων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
 ἢ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὄραας, Ῥαμνουσιάς Οὐπι,
 γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τειμήσατε χῶρον,
 δῖμον Δηώοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθε[ν].
 ὡς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούπιοιο λιποῦσαι,
 ὡς τίνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωή[ν],
 λήϊά τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῆων ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔηκε,
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἐστεφάνωται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοιοι ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμμεναι· ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρῆνον
 75 σμερδάλεον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 μή τωι νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λάαν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθήη.
 κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῶται·
 80 ἱερὸς οὔτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὐκ ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[π]' ἄλσα δενδρέων
 ἢ ποιήν χιλῶ εὐαλδέει χλωρὰ θέουσαν
 δμωὴν κυανέου Ἄιδος πήξειε μάκελλαν,
 85 σῆμα νέον τεύχων ἢ ἐ πρότερον κεραίζων.
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦισι καὶ ἔκγ[ο]νος ἔσσαμένο[ιο]
 κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάσρος εἴστωρ·
 καὶ γὰρ Ἀθηναίη [ποτ'] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 90 νηῶι ἐγκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τωι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖ[ς],
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήπιτα γένηται,
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
 τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα·
 95 οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο
 ὦναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῶι ἦτοι ποιήν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
 χώρου, μή τοι ἔπηται ἔπι Τ[ρ]ιόπειος Ἐρινός.

Herodes Atticus Marathonius Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuitu et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέα Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hoc καὶ οἱ κλονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν· καὶ οὐδενὶ θέμιτον μετακινήσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λῶιον τῷ κινήσαντι· μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Orph.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *περὶ ἰχθύων* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relicta. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneave ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustinae, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos auctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter complectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter afflicto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriiis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium imperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustina maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret.* — 17 *priusquam senectutis fines attingeret*; recte Martialis breves colos conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίηρον* supplendum participium velut *δούς*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisve insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 σεληναίης κύκλος [αἴγλης] Salmasius, αὐγῆς Visconti, idemque v. 28 πότ' invenit; traditur πσ . . — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt ΗΓΕΝΕΕCCTΓΕΡΑΑ. In priore parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit ΑΥ, quod si conposueris cum litterarum vestigiis γσ quae Visconti adgnovisse sibi visus est, non modo speciosa sed paene necessaria evadit emendatio Αὐσονίοις vel Αὐσονίων, velut Salmasius σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραιόν, Visconti ὑιάσιν Αὐσονίων εὐγενέεσσι γερᾶα, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' ἐραννόν scripsit, aut ὅς δέ κεν Αὐσονίοις εὐγενέεσσι γεραστός scribendum putavit. Franz denique quod posui; γέρατα nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 δύο χρύσεια κέρατα. — 30 quaesitius haec dicta, neque eum, spero, tusca calceamenta (cf. Serv. Verg. Aen. VIII 458) respuent, quod non sit Romanus. — 31 ΤΕΡΑC — 32 Paus. I 38, 3 Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατρὸς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμόλπου. Alii Pandrosus matrem tradiderunt, Poll. VIII 103. — 33 ΚΗΡΥΧ — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post ἔδραι distingues et sic interpretaberis propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munere fungebatur, qua re in prima domini senatus (Mart. XVI, 1) subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regalius erat. Herodes consul a. 143; Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλέα λόγων Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 οὔτε τι φωνήν ut v. 44 οὔτε τι τύμβον. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. Il. V 229 Δάρδανος αὐτὸς τέκεθ' υἱὸν Ἑριχθόνιον βασιλῆα, 230 Τρῶα δ' Ἑριχθόνιος τέκετο Τρῶεσσιν ἄνακτα· Τρῶος δ' αὐτὸς τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, 239 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυον (ἔτεκεν), ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (ibid. 215) Δάρδανον αὐτὸς πρῶτον τέκετα νεφεληγερέτα Ζεὺς, haud obscurum est; noluit enim cum ipso imperatore contendere, qui Διὶ πατρὶ φωνήν καὶ μῆτιν ἔοικεν. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeat et hoc et σίσασα v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 ΕΙΔΕΤΟΙ correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura κατὰ τέταρτον τροχαῖον et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 ΜΕΝ lapis, δέ Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, σῶμα nimirum et ψυχὴν inter se opponi ratus. — σῆμα est Odeum, cf. Philostr. vit. Herod. p. 551 ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate acquisiti coll. C. I. 6184 Ἀννία Ῥηγίλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν. — 50 ἐλαιήεντες ἄρουραι v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. *Orph. Argon.* 262. — 54 Cecropis filias etsi sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hersen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 ὄμπνια Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hersen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernit superioribus heroinis adscitam.* — 59 ΑΥΤΗΙ lapis; iota abundat. — 71 Callim. *hymn. Cerer.* 47 ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις. — 76 μή τωι νήποιον scil. εἶναι vel ἔσεσθαι. — 77 ἀτρέϊες pro ἀτρῆες scriptum, sicut v. 96 νεῖόν pro νηόν. Accusativo ἀτρέα usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 ὦ μοίρας ἀτρύτου ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοί. — 82 ΕΝ ἐν pro ἐς positum esse nemo cum Salmasio credet; ἀν ἄλσειa Iacobs, facilius Franz ἐπ' coniecit, quae praepositio κατὰ κοινόν ad ὄρχους et ἄλσειa et ποίην referenda est. — 84 ΡΗΞΕΙΕ quo servato Salmasius eumque secuti alii δμωῆ-μακέλλα scripserunt. At erravit lapicida latina forma Ρ pro graeca η posita, ut supra v. 33 ΚΗΡΥΧ. — 83 χλωρὰ θέουσαν satis mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 ΕΚΓΕΝΟC quod nescio an probandum sit ita scriptum καὶ ἐκ γένος ἐσσάμενοιο qui eius qui posuit proles est. — 89 ΕCΤΩΡ sched. Holstenianae Barberinae solae ΕΙCΤΩΡ, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: *nemini agrum colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non illicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit.* Cf. C. I. 26 μάρτυς δαίμων Ἐνοδία. — 89 ΤΕΡΠΙΧΘΟΝΙΟΝ Ἐρχθόνιον βασιλῆα clausula homerica ex eodem loco (Il. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; absque hoc foret, melius certe scripsisset καὶ γὰρ Ἐρχθόνιόν ποτ' Ἀθηναίη βασιλῆα. Pro τε vero quod ferri nequit, Herm. *Orph.* p. 738 οἱ, Iacobs περ reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse ποτ'. — 90 νηῦ i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 conferunt πολίπλαγκτον ἀλάστορα *hymn. Orph.* 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum κυλινθήσει v. seq. — 95 Triopas Callimacho (*h. Cer.* 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Trioepo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque Δηῶν v. 64. — 97 itaque cave Triopae poenam luas aut Triopae nomine Τριόπειος nomineris, ne Triopεία te vindicta expetat.

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρό]θυρον δωμήσατο τείχεος ἐντός
 ὑψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἱρῆι ἐνὶ Κύσει,
 οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]ῦ[μα] νομιζόμενον,
 5 ἄ[ργμ]ατα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἔπ[ορ]εν ὑπο δέχεσθαι
 τῆ] θ[ε]ῶ [ε]ῦ[κ]άρποι[ς] τερπομένη πεδίο[ι]ς

 πᾶσι πα[ρ'] ὀψ]ιγόνοισιν ἀοί[δι]μ[ος] ἔσσεται
 ἠπιο ἐὼν υἱὸς ὁ [Φλ]αυι[ανοῦ].

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab ceteroqui traditis non dissentire videbatur. — 4 ΕΝΝΑΕΤΙΚΟΥΜ . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ Caill. ΕΝΝΑΕΤ . ΠΚΕ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Hyde, ΕΝΝΑΕΤΗΣΕ[ΡΔ]ΕΝ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Bailie. — 5 ΛΘΓ+ΑΤΑΙΝΑΙΗΟΣ . . ΝΟΙΣΕΘΕΤΕΝΥΤΟΤΑΣ . ΙΔΕ ΧΕΣΕΛ Caill. ΛΘ++ΑΤΑΙΝΑΙΠΟΣΣΝΟΙΣΕΠΕ- . ΝΥΠΟΠΑΕΙΔΕΧΕΣΘΑΙ Hyde, ΛΘ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΑ]ΛΟΙΣΕΠΕΣΙΝΥΠΟΠΑΣΙΔΕΧΕΣΘΑΙ Bailie. — 6 . . Ο . ἘΝΧΑΡ ΠΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΟΕΣ Caill., ΥΝΑΡΤΤΟΙΟ . ΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[ΣΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΝΕ[Π]ΙΣΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄργματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed laetis planitiei segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῶι, quae ad sensum magis quam ad eoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; pergit enim v. 7 ΠΑΣΙΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙΣΝΑΟΝΜ[ΕΓΑΝ ΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΙΟΘΟΛΜΟΣΩΝΥΙΟΣΟ[ΦΛ]ΑΟΥΙ[ΑΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑΣΓΑΣΣ+ΗΓΟΝΟΙΣΙΝΑΟΙΛΜ, v. 8 ΗΠΙΟΣΟΛΝΟΣΩΝΥΙΟΣΟΟΝΔΛΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑΣΓΑΣΣΧΗ-ΟΝΟΙΣΙΝΑΩ . Μ, v. 8 ΗΠΙΟΣΟΛΜΟΣΩΝΥΙΟΣΟ . ΟΝ . ΕΜ Certum in his videtur quod Franz invenit ὀψιγόνοισιν, totum distichon non arte sic restituit πᾶσι γὰρ ὀψιγόνοισιν ἀοίδιμον ἔργον ἔτευξεν Ηπιόθολμος ἐὼν υἱὸς ὁ Οὐεργιλίου. Permirum est Ἡπιόθολμος nomen (ubi malo ἠπιόθυμος vel ἠπιόσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in portica. C. I. Add. III 4957 h.

Ἐπιτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος
 τὴν Ἴβι κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ
 Ἐρμόλεως ὁ γυναικὶ σὺν Ἀνθούσῃ μεθ'
 πατρίδος ἔξ Ἐρμοῦ, υἱὸς δ' Ἐρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἑτην, Bailie ΟΤΗΝ[ΔΕ]. — 2 ΤΗΝ ΠΗ. ΟΣΜΗΝ Caill. ΤΗΝΙΒΙΟСМСС. N Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἴβι) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin *Hibé* (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos - Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἴβι nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἑτην litterae paullo violentius mutandae in ἐπίκλην hac fere sententia *spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἴβι adpellatur lapidibus constravit.* — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἑρμειασοσασυναχμηνηναθεουσα. ἑἑ eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθοδεύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ὁδ' Ἐρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

ᾠλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα·
 τοῦτο δὲ τεῖχος ἐμὸν πολ[εμόκλονον ἔχθει Ἄρηα
 οὐδ' οἶδεν δηίων ἔργα τε καὶ ῥ[αθάγους·
 5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχω[λαῖσι τέθηλεν
 ἠιδέων τε χοροῖς πάντοθ[εν ἀγρομένων·
 αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ρούεται ἐνθάδ' ὁμοκλή,
 ταύρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύε[ται αἶα φόνψ,
 ἴμασι δ' ἀνθ' ὄπλων κοσμο[ύμεθ' ἐπὶ χρῶα λευκοῖς,
 10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[νυμένοισι πρέπει·
 παννυχίοις δ' ὑμνοῦμεν· ὑ[π' εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα
 Ἄρμαχιν στεφάνοις κράτα [πυκαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusine Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρί-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ
λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.*
1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa.
— 7 ἀκούεται ὀρθίος ἤχη Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε ad-
verbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm.
At languet καί, abundat διὰ χειρῶν, εἴμασι denique epitheton sibi postu-
lat, quo rectius *armis* opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὑπ'
εὐφροσύναις θεὸν ἀγνήν-Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἄρμαχίς vide
C. I. Add. III 4699 v. 17.

1050. Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων
Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἠδόμενος,
οἷς θεάτρον κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.
εὐτυχῶς.

IV saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis prae-
tuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρη-
γοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

1051. Sardibus. C. I. 3470.

Εἶθε μή], ᾧ πανάριστε Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
ἔργον ἐ[φυ] πραπίσιν τοῖα πονησαμένῳ.

Titulum, qui sic fere traditur:

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ
ΕΡΓΟΝΕΟΠΡΑΠΙΣΙΝ
ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἶθε μή supplevi, ΕΟΙ
autem (Spon. ΕΘΙ) in ἐφυ mutavi. Sepulcrale enim non esse epigram-
ma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror
Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur
initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistylis scripti.

1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἦρως
 πᾶσιν ἁμοῦ ναέταις ἄστει τ' ἡμετέρωι.
 Εὐθεῖος κλυτόμητι[ς] ἀγασθενέων βασιλῆων
 ἀνδράσιν εὐνομίης ἔργα φυλασσόμενος·
 5 θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόων μόθον εἴργων,
 χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

IV fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —
 3 sq. custodiebat leges (εὐνομίης ἔργα) imperatorum inter cives (ἀνδράσιν).

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit
 Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Οὐ τάδε θελξιμελῆς Ἀμφιονὶς ἦρα[ρε φόρμιγξ,
 οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε βία].

Litterarum praegrantium formae πι ρ. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de priore versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiant enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἔ[στ]ησ' ἐ[πι] Θήβης
 τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος,
 ἀδυλόγον μοῦσαν μεθέπων· τῷ καὶ δοκέουσι
 ἀκμηῆτ' ἐσ[τή]ξειν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

IV fere saeculi. — 1 ΕΞΗΣΕΝΘΗΒΗΣ ἔστησεν Θήβης Boeckh, ἐξήνυσε
 Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μούσαις κιθάρης i. e. *citharae*
cantu. — 4 ΑΚΜΗΤΕΣΡΕΞΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης
ἔξοχος ἐν στρατιῇ Ἀμμώνιος, ᾧπερ ἅμ' [ἴ]σῃν
ἀθάνατοι φιλέοντες εὐφροσύνην τε καὶ ὄλβον
δοῖεν ἔχιν στρατιῇ τε φέριν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Ἀϋλῆς νῦν [ἔσορᾶς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σῃν]
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἶψα δὲ τοῦτο πέλοι),
ὄψαι Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·
τέκνοις δ' ἐκτελέει καὶ τεκέων τέκεσιν.
τελείω.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείω non satis intellego; nam Iovi τελείω vix ille domum suam custodiendam tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντεῖνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπεύροχος ἄλλων,
οἶκον ἐδείματο τόνδε μετ' εὐκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf. tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf. Kirchhoff *Act. acad. Berolín.* 1863 p. 272.

Στρωτηῆρας τοῦδε δόμου τεκτῆνατο Ἄδδος Ταροῖδου,
οἰκοδόμων ὅχ' ἄριστος· ἔργον δέ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καί inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

ἶδρυσε φαιδρὸν δῆμος Ἐειθηγῶν Καισαρήων
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον α[ύτῃ].

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει. — 2 αὐτῷ vel αὐτῶ aptius putabam quam vulgare αἰεί.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ CHRISTIANA.

1060. Corcyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασίλιαν ἐμῶν μενέων συνέριθον
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum exstruxit. — 4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς iungendum esse cum verbo ἔκτισα (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰὲ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεύς
τολμήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔσθη
κίων ἠελίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis
iussus et extinctis palmam portare tyrannis
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
ter denis sic victus ego domitusque diebus
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim inperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 προκλος; cod. Anth. Palat. (IX 682), πρόκλω Planudes et lapis. — 4 τριακονταδύο codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὁρθοτό[ν]ου ταμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,
 ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμετρον
 Ἀντίπατρ]ο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,
 κυ[δ]αίνων μεγάλως θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,
 5 Μαρίαν πολύμνον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone inperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΑΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἄενας δ]όμος εἰμι ἀεθλοφόρου Θεοδώ(ρου)
 μάρτ[ν]ρος ἀθα[νάτιο, θεοῦ τε] καὶ ἀν(θρώπ)οιο·
 σ]ῶμα γὰρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 ἀγγε[λ]ικ[ῆ] τελέθει κάγηραον ἔρμ[α

5 καὶ ναέτ[ησ]ι καὶ ἐσομέν[οις μέγα θαῦμα ιδέσθαι.
 ῥκοδομήθη τὸ μα]ρ[τ]ύριον Μαίω τῆ ε̄, ἰνδκ. ᾱ, [πό]λ[εως] ἔ[τει]
 ὑπέ.

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 Ἄενας addidi. — 2 ΜΑΡΤΗΡΟΣ — ΚΕΑΝΘΙΟ quod frustra legerunt ὠκεανοῖο. Idem conpendium in titulo Bethlehemiensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ANINN i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplevi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποιο, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτιο, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΩΜΑ — 4 ΑΙΓΕΧΙΚ — ΕΡΜΑΟΕΤΕΥ ἔρμα λοέτρον Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret κάγηραος ἐμβιοτεύει. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum verbum supplevit. — In subscriptis ΠΥΡΙΟΝ recte Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de passione interpretatus; *templum* dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΔΚΑΝΗΛΘ ΕΝΤΑΥΠΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
 εὐσεβίην σκηπτουῆχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων
 Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
 5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οὐ πυρῆς ἀτμὸς ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν
 κιορανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι
 10 καὶ κράτος αὐξήσεις θεοστεφύς Θεοδώρας,
 ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
 καὶ κτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

Sergius martyr perit sub Galerio Maximo Caesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurarem nec βασιλῆες (v. 1) nec ὄν (v. 5) pro τόν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μεῖζονα τοῦ προτέροιο σὺν ἀσφαλέεσσι θεμέθλοις
 εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,
 Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνύσ(σ)ας,
 μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὀπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff Act. acad. Berol. 1863 p. 290.

Κάλλος ἐμὸν [τ]όδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὥσπερ ὁρᾶτε,
 ψυχῆς ἠδὲ κακῶν λυτήριον ὄφρα πέλοιτο,
 τοίχου[ς] ἠδὲ θ[έ]μεθλα καὶ εὖ καθύπ[ερ]θ[εν] ἐρέψας,
 Δωσι[θ]έου ἀγίου Βόστρης ἱερ[ητεύ]οντος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΟΔΕ — 2 ψυχῆς ἠδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΕΝΔΕΘΕΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΕΡΘΕΝ — Post θέμεθλα participium τεύξας supplendum. — 4 ΔΩΣΙΘΕΟΥ — ΠΕΡΙ ΟΝΤΟΣ correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξεπόνει τό]δε κά[λλ]ος ἔηι [ϑ]ρεπτήρια [π]ά[τρ]ηι
 ἔξ ἰδίωv κα]μάτω[ν ὁ] Φιλάγριος, ὄφρα σαώσ[ηι
 ἄστν τε καὶ ν]αέτας, ὅτε χεΐματος ἴσταται ὦρ[η].
 πολλὸν Χριστὸς] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὔνομα τούτο[υ
 5 παντοκράτωρ ἀλό]χου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

Ceteri versus vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑ ΛΑΟCΕΗΙΟΡΕΠΤΗΡΙΑΙΛΙ — 2 ΜΑΤΩΗC — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕCΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τούτο[υ] scripsi pro τούτο. — 4 Χριστὸς ἄχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοισιν ἐτύχθη
 πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλνται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης
 τῆς προτέρης πάντη με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.
 καὶ ποτ[ε τετρα]πόδων, ὅποσα μογέοντα δαμείη,
 5 ἐνθάδε ριπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρή·
 πολλάκι καὶ παριών τις ἔη[ς] ἐδράξατο ῥινός
 καὶ πνοιῆ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.
 νῦν δὲ δι' ἀμβρο[σ]ίοιο πέδου περὶ ὧν τε[ς] ὁδεῖται
 δεξ[ι]τερὴν παλάμην σφετέρῳ προσάγουσι μετώπῳ
 10 σ]ταυροῦ τιμήεντι[ι τ]ύ[πῳ ψυχὴν προ]ο[ι]ελοῦντες.
 εἰ [δὲ] θέλεις κ(αὶ) τοῦτο δαήμεναι, ὄφρ' εἰ εἰδῆς,
 Αἰνεΐα[ς] τόδε κάλλο[ς] ἔμοι πόρεν ἀξιέραστον
 πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱεροφάντι[ς].

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re si quidem vere dixit locum etiam tunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispiam Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egressit:

huius enim templi dudum exoleverant sacra. — Supplevit omnia Boeckh *Act. acad. Berol.* 1853 p. 16 sqq. — 1 ΘΑΜΒΟΕ — ΠΑΡΕΟΧΟΜΕΝΟΙΩΝ — 2 ΑΚΟΜΙΝΕ — ΝΕΦΟΕ — ΛΗΜΗΕ — 3 ΘΡΟΥ — 5 ΔΙΕΓΕΡΕΤΟ Dieterici, ΔΙΕΤΕΡΤΙΡΕΤΟ Bertou, ΔΙ . . ΡΗΡΕΤΟ Schmidt; iure videtur Boeckh διεγείρετο, quod in promptu est, reiecisse. — 6 ΕΗΓ — 7 ΠΝΟΙΗΕ — παρέθρεξε non certum est, sed conveniunt quae Schmidt habet, si quidem his fidei quidquam est: ΕΙΑΙΡΟΥΤΙ — 8 ΑΜΒΡΟΚΙΟΙΟ — ΠΕΡΟΥΝΤΕΓ — 9 ΔΕΠΕΡΗΝ — 10 ΕΤΑΥΡΟΥΤΙΜΗΝΗΔΥΟ ΟΔΕΛΟΥΝΤΕΣ Bertou; in quibus litterae conplures notantur incertae esse, supplementa vix vera; crucis signo putat Boeckh quasi consecrari templum adeuntis animam. — 11 ΕΙΑΦ Schmidt. — 12 ΑΙΝΕΙΑΕ — ΚΑΛΛΟΡΕ — 13 ΕΥΕΒΙΝ — ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ Bertou, ΙΕΡΟΦΑΝΤΥΓ Schmidt.

1069. Aiaz Syriae. Burton *Unexplored Syria* II 381, tab. II 25.

- a. † Ἐπηγῆς δόμος εἰμὶ βα[θ]υκτεάνων ναετήρων,
 λ]αινέαισι πύλαις ἀπήμονα τέκνα φυλάσσω.
 ἰνδικ. α τοῦ . . ἔτους.
- b. διώκοι τὸν φθόνον.
 θε]οῦ λόγε, μει[λ]ίχιον φῶς,
 5 ἔ]δειμα[το] κό[σ]μον ἄ[μεμπτ]ον
 σὴν χά[ρ]ιν ἄ[φθιτ]ον αἰ[ε]ί
 ἀ]πήμονα χ[εῖρ]α κομίζει
 μενοινᾶς

 10 θε]μείλια πήξασο γαίης
 ἔσσομένη
 ἀ]νίδιμον αἰ[ε]ν ὄρᾶσ[θ]αι.

1 ἔπηγῆς videtur αἰπεινῆς esse eaque heteroclita forma pro αἰπεινός. — ΒΑΟΥ — 2 ΔΑΙΝΕΑΙΩΙ — πύλαις non videtur lapidarii sed poetae vitium. — Alterius carminis pauca expediri; invocatur Christus (v. 4) eiusque laudes efferuntur. — 4 ΜΕΙΧΙΧΙΟΝ — 5 ΖΔΕΙΜΑΚΟΜΟΝΑ////ΗΙΟΝ supplementis diffido. — 6 ΧΑΒΙΝΑΟ//ΠΟΝΑΙΩΙ — 7 ΧΕΙΒΑ — 8 ΜΙΚΑΚΟ// // ΕΙ//ΤΟΙΟΜΕΝΟΙΝΑΣ — 9 //ΥΠΕΡΟΥΚΑΙΑΘ//ΜΙΟ — 11 ΨΕΚΚΟΜΕΝΗΟΙΟΙΝΟ//ΑΖΟ ΙΟ — 12 ΑΙΟΝΟΡΑΕΑΙ.

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν
 υἱέος Ἀσπούργου, εὐσεβέος Κότυος,
 γαίας καὶ προγόνων πατρώιον ἀραμένοιο
 κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος ὄλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba imperantibus regno bosporano praefuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ Ξ Mur. ΠΟΛΛΗΝ|ΑΙ . . . ΕΞ Antiq. Bosp. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsit Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχίων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debuerunt; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὄλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρὸν μὲν [π]ροχέω Νύμφαι[ς, θ]νητοῖσι δ' ὑγείην,
 ὦ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκ' Εὐνο[μο]ς ἰθύντηρ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ . Ρ
 ΝΟΣΧΕΩΝΝΥΜΦΑΙ
 ΟΝΗΤΟΙΣΙΔΥΤΕΙΗΝ
 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣΑ
 ΔΡΕΑΣΘΗΚΕΥΝΟ
 ΗΣΙΘΥΝΤΗΡΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν; θνητοῖσι δ' ὑγείην
 θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου,

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.

1072. Philadelp̄hiae. C. I. 3431 ex Sberardianis.

. . . σφαίρης
 Ὠράων δόμ[ον]
 Ν[ύ]μφησιν δρόμον εὐρύν
 Ὠραῖς καὶ Νύμφ[αῖς ξυνὰ θεῖτ'] Εὐτρόπι[ο]ς.
 5 ε[ἰ τ]ο[ῦ]τον κλυτὸν ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα
 καὶ δρόμον Ὠρα
 κείονας ἄτλαντ[άς τε περίξ ἔστησε]
 ἀθροῖσαι ποθέ[εις]
 δέρκεο κρήδεμνο[ν πεπυκασμένον εἰκόνι καλῆ]
 10 Εὐτροπίου χαρ[ί]εις τοῦ κλυτοῦ ἐστι τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 . . . ϸΦ ΑΙΡΗΣ . . . — 3 ΝΙΜΦΗΣΙΝΑΡ . . . — 5 ΕΠΤΟΝΤΟΝΚΛΥ . . — 7 Paus. II 4, 5 πηγὴ καλουμένη Δέρνα· κίονες δὲ ἐστήκασι περὶ αὐτὴν καὶ καθέδραι πεποιήνται τοὺς ἐσελθόντας ἀναψύχειν ὥρα θερούς. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἠγε[μ]ονῆια
 πολλὸν [ἐπαινῆσας] μέλπε πορευόμενος·
 δίψη τιρομένοισιν μελισταγῆς [ἦ]γαγεν ὕδωρ
 καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὔρε πόρον ὕδασι,
 5 καὶ τά[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύ[ζ]ειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασει τειρομένοις.
 τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὀδίταις
 ὕμνιν, θαρσαλέως τῆδε πορευομένους,
 ἧ Χαρίτων πόρον ε[ὔ]ρεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 10 ὃς θέμιν ἡμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

IV vel V saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΟΝΙ | ΜΕΛΠΕ ΣΟΓΓ. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠΙ ἀπ' ἀμηχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et aptius correxi. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΣΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΚΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἧ Χαρίτων legebatur; confidentius ἧ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *περευομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — ΕΣΧΕΝ quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 ΗΜΗΡΙΟΙΣ.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

Ἀσίδος εὐρείης προφερέστατον οὐδας ἀπάντων,
 χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,
 νάμασιν, ἀγλαίησι κεκασμένη

2 ΙΕΡΗΟΛΙ Chandler et codex Askewianus; Ἱεράπολι Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen Ἱερήπολι fortasse scribendum. — 3 extremam Η litteram unus Smith addidit, omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
 Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλ(λ)όμενος ἔνθα Σιβύλλης
 εἰρήνης ἄρξας Εὐτυχιανὸς τὸ πάροιθε
 δαπάναις ἐτοίμοις, ἀγορανόμος φιλότιμος,
 ἄμφω δ' εὐψίχως σὺν Εὐτυχιανῷ παιδὶ πανηγυριάρχη
 ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ πατρίδι τὸ ὕδωρ
 φαιδρυνέν τε γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
 μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσσομένοις.

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem redigebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 αὐλιεῖον fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 αὐλία καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. l. s. s.), iuxta cuius antrum Eutychianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nymphe nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio .ΙΜΕΝΦΙΣ et extr. ΤΕΥΞΑΝ.Ι., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξαν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκεῖνας-μοῦνας ἔσω παλσθεω τὰς Χάριτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀνάοισι ἀθύρ[ματα]
 δ]ό[ξ]αν ἐῷ γεν[έ]τα

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen dedicantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ENIAOZANEWΓENHTAI — — —
 ΠΑΣΑΡΟΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facile deprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
 ἀρρηκτον κρηπίδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις,
 ὧν ὑπερ εὐρείην ἐξειάνυσσας ὁδόν,
 5 ἦν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρεῖησι νόοιο
 Κυδναίων ρεῖθρων τεῦξαν ἀφανροτέρην·
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,
 (καὶ ποταμὸς πλήθων πρηύτερος τελέθει),
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
 10 ἡγεμόνος πιθοῖ τοῦ διασημοτάτου,
 ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἴσον ἐκείνοις,
 οἷ Νείλου προχοῆς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnam flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQVE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2 d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαοφ[ό]νον ξίφος υἱέ[ος] ἤρκεσα πάτρῃ,
κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίῃ·
ἔς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνω[ν] ἐνιαυτό[ν],
πρὸς δὲ μ[ί]τον μοιρ[ῶν] οὔτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuæ olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriæ defendendæ parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Paridis Deiphobique manu periit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind. λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους. — 4 legebatur μοίρ[ης].*

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίχτε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἴης,
οἷον Ζεὺς ἔρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ἔρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς γ' αἰεὶ οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuae subscripti, quem *τίκτε τέχνα* i. e. *quoniam ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Ilii se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermae* IX 257) v. 16 ἡρῶ-
όν ἐστίν Ἴκτορος ὅπου χαλκοῦς ἕστηκεν ἀνδριάς ἐν ναίσκῳ βραχεῖ· τούτῳ
τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλέα κατὰ τὸ ὑπαιθρον. — 2 εφυ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Οὐκ ἴσ]α πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς α[ἴα
ἀλκὰν Ἑλλαδικὰ[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΗΓΑΘΟΝΤΑ

ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρίη γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiacis quoddam epitaphium esse putans, quem ut πύργον Ἀχαιῶν ita ἀλκὰν Ἑλλαδικάν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Ai.* 434 sqq.

ὄτου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κλείου παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αἴα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευ-
θομένα pro κεύθουσα dictum videtur soloecae.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἀμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ]το[ν] ὑπὲρ Ἡρακλέ[ο]υς φασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[ν]α-
τεθῆναι· τὸ γὰρ ε[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἡρακλῆ ἀλλ' Ἀλκαῖον αὐτὸν
καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὗς ποτ' ὑπὲρ Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἄθλους·
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερὸν κατέπεφνε λέοντα,
 δεῦτερον ὕδραν Λερναίαν· ἔκτεινε, τρίτον δὲ
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·
 5 πέμπτον δὲ στρουθοῦς Στυμφαλίδος ἠλασε λίμνης,
 ἕκτον δ' Αὐγείᾳ ἐφόρει κόπρον· ἑβδομον ἐλθὼν
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον Ἴππους
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος, Ἰππολύτης τε
 ζω]στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δὲ
 10 Γηρῦν]ην ἔκτεινε [καὶ ἤ]γαγε βοῦς ἀγελαίας·
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,
 Ἐσπερίδων δ' ἤνεγκε μολῶν [ἐπὶ τέρματα γαίης
 χρύσεια μῆλα, δράκοντα λαθ[ών, τὸ πανύστατον ἔργον —
 δώδεκα μὲν τούσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτ[ω κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δὲ
 Ἀνταῖον· Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
 Κύκνον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὺς ἤσθιεν ἤπαρ,
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ'

Consimili ratione Herculis labores conplures enumeraverunt et gram-
 matici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit
 scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo
 singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo
 admixto dictionis fuce. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno
 argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut
 Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans gram-
 maticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον· μου-
 νουχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi
 defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas,
 idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot
 aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς
 legit Stephani . . . L. . . recteque supplevit. Coepta versus primi sen-
 tentia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. —
 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est
 Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθών Franz,
 reliqua supplevit Wilamowitz. — 14 ἐξεγ . . vel ἐξεν . . traditum; ἐξε-
 τέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἄθλους non opus est, cf. ad v. 1;
 scripsi τότε i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθέως ἠναγκαίσθη (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo ἐκκαθαίρειν utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cycnum propterea puta cum Promethei vexatore compositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Λυδοῖς πύματον κτάνε Συλέα καὶ Διτυέρσην. At certa est θ littera post πύματον. — 18 ab initio ουτον vel ιλυτοις traditum et spatio novem litterarum intermisso ουτε. Stephani nihil legit nisi .υτο.

*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρου τοῦτο πέσημα Μελανθείδαο [ἄνακτος,
ξείνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσα[το
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλῃ φέρων τάρχυσεν [Ἀθήνης
λαός ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμέ[νου.

Litterae vulgares praeter Α; videtur II p. Chr. n. saeculi. Supplevit Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilissum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένου Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigeminam (*alle tre fontane*) herma. C. I. 6092.

“Ὀμηρος.

a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προφήταν,
Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἀέλιον,
Μουσέων φέγγος, Ὀμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
παντός, ὄρᾳς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.

>
5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέωι
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὐνομά φασιν Ὀμηρον,
ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

>
c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθανάτον σε ἐποίησαν
10 Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πᾶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
οὐ μὰ σέ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητὰ, φρονεῖν
ἀλλ' ἔγνω τὸ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει
ἄνθρωπὸν φασιν, θεῖέ σε Ὅμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; II saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φίλῳ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrumque fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet opinioni, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem resipiunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas posuit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845 III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Claudii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata; quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλάνων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri vereretur ineptus factus est. Melius poeta IV saeculi supra n. 906, 6 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide corrigendum. — ἀγήρατον codex et lapis, certaue ratione hoc et Antipatro et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri versus παντός, ἀλιρροθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις ex rerum necessitate mutatus est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὄρας τούτου δαίδαλον ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδούς ἐρικυδέος, ὦ ξενε, λείσσεις εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus defatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P. XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quaestionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἐ Μοῦσαι πέμψαν, ἴν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. — 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem quidem te praedicant, at divinum*, quam sententiam poeta non apertam, sed veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricatam, cf. A. P. l. s. s. 296 εἰ δέ με Φοίβου χρῆ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας, -πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός κτλ'.

1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

Μένανδρος.

- a. Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλω σε, Μένανδρε,
ὣ̄ συνζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ.
δῆλος δ' εἰ φορέων αἰεὶ θεόν, ὅπποτε καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδῶν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος ὄρᾳς, σειρῆνα θεάτρων
τόνδε Μένανδρον αἰεὶ κράτα πυκαζόμενον,
οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἰλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
ἠδύνας σκηγῆν δράμασι πᾶσι γάμων.
- 10 c. Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
τῆσδὲ γ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
ἀλλὰ σε δεύτερον ἔταξε σοφὸς κρεῖνεν μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homerici; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisione foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΣΑΣ Gruter ex Ursino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena omnibus actionibus nuptiarum Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans (*Menand. et Phil. rel.* p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ὦ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο; cf. Meineke *l. s. s.* p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quintilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: ita omnem vitae imaginem expressit.

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

*Κυκλείδας Κ]υκλήος ἀδε[λφ]ε[ιῶ]ι Ἀρίω]νι,
τὸν δελφίς [σῶ]σε, μνημόσυνον τέλεσεν.*

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 45 sq. — Recepi quia ingeniose haec Boeckh mihi iussisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

Μιλτιάδης.

*Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
civibus ingratis et patria interit.*

*Πάντες, Μιλτιάδη, τά[δ] ἀρήια ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.*

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρήια, cautius Jacobs corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρήια certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna 'ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

a. *Ἐπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε αὐτῶν,
ἧσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.*

<i>Εὐρώπη</i>	<i>Ἡ ἐπιπασιμάχη</i>	<i>Ἀσία</i>
	<i>τρίτη πρὸς Δαρῆ-</i>	
	<i>ον γενομένη</i>	
	<i>ἐν Ἀρβήλοις.</i>	

b. *Εἰμὶ δ' ἀφ' Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.*

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos de Mithridate.* — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragodia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

. ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρὸ[ς] ἀοι[δήν],
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]κανίη [γ]είνατο Πα[ρ]θέ]νιο[ν],

ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(σ)ι τετιμένον ἠγεμόνεσ[σ]ι,
 μυρία] ἐ[π]' Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η,
 5 μυράμενον λυγ]ροῖσιν [ἐ]πὶ φθιμένη ἐλέγοισιν,
 ἀνέρα παντ]οίη[ς ἔ]μμορον εὐεπίης.
 καὶ] τὸ μὲν οἴχετα[ι ἄω]τον ὑ[πὸ] πλημῆσιν Ἀναύρου,
 π]ε[τροφ]υᾶ [γ]ραπτὴν [σ]υραμένοιο λίθον
 τῆ]ν δ' ἄρ' ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[υ
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μου[σῶν δῶρον] ἀφ' [ἀγνοτ]άτ[ω]ν,
 ὄφ]ρα καὶ] ὀψιγόνοισιν [ἀγα]κλέα τ[ύμβος] αἰεῖδοι
 ἀστὸν] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρο[οσ]ύν[ης].

Tractavi *Hermae* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui mag-
 nam verae interpretationis partem occupaverat. Singula quae posui verba
 incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus
 est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor
 in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. ν. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . .
 Ἀρήτης ἐπικηδεῖον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest praeter
 unum imperativum ἀννεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.*
 II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Caesar resti-
 tuit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim
recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinae laudem aucupabatur
 (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ ΠΙΝΕ ΡΙΑΕΙΚΕ
 ΤΟΝΛΗ:ΔΡΟΕΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρίν fuisse videtur:
olim hoc loco legebatur praeclarum Parthenii carmen. — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ
 ΤΟΠΑΛΟCΝΙΟ Ἀσκανίη γείνατο Scaliger, qui Παιόνιον nomen fuisse putavit.
 — 3 ΑΕΝΙΜΕΕCΙ — ΗΓΕΜΟΝΕCΕΙ imperatores intellege Tiberium et Hadri-
 anum. — 4 ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ ἐπ' Ἀρήτη plane incertum.
 — 5 ΜΙΡΟΙCΙΝΠΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba
 quae e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. *Apoll. Rhod.* II 782
 ὄντινα λαός-οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΑΜΜΟΡΟΝ —
 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗCΙΝ praestat fortasse forma πλησμῆσιν.
 Αναυρον Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum vil-
 lae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 ΤΗΕ
 ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. —
 9 ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ πάλι θήκατο
 τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΡΙΑΝΟCΜΟΥC
 ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἀφ' ἀγνοτάτων apte Franz, nec praestat opi-
 πορ ἀφ' (vel ἀπ') ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri *Sid. ep. A. P.*
 VII 14 ἀφθιτα μνησαμένα δῶρ' Ἐλικωνιάδων. — 11 ΖΡΑΕΝΟΥΤΙ
 ΓΟΝΟΙCΙΝΠ ΚΛΕΑΤ ὄφρα Franz. — 12 Μ
 ΑΠΑΜΗCΑΙ ΑΛΟCΕ ΥΦΡΗΥΝ videtur Arameensium civis nominari Parthe-

nus; Suid. Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, ἢ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen ultra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Luculli legatis capta est, Appian. b. Mithr. c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίνα λάφυρον aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλος Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἥρωσ Πολυδευκίων,
ταῖσδέ ποτ' ἐν τριόδῳσιν σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμεν.
πρὸς θεῶν καὶ ἡρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. Ἐπὶ τὸν Μαρκόπουλον' Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἡρω[ς],
κ[α]ὶ το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι συν]ωμειλή[σαμεν ἄμφω].

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. vit. soph. p. 559 εἰκόνας γοῦν ἀνετίθει σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν ὄρυμοῖσιν, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖσιν, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖσιν, . . . ξὺν ἀραῖσιν τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσοντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ
ΗΡΩΚΛΙΤΟ
ΤΟΙΣΛΟΥΤΡΟ
. . . ΩΜΕΙΛΗΣ

*1092. Ad Erechtheum herma. *Ephem.* 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Ἀίδος εἰθὺν νεοίμην,
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήχματος οὐχ ὀσίου.

1 εἰθὺ non εὐθύ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀίδην ἰθεῖα κατα-
ήλυσιν.

1093. Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδώρηον μάθε τάξιν Ὀμήρου,
ἥφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

l suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodororum, rectius ut videntur alii grammaticum qui ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit.

1094. Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύ γε λάμβανε, οὐ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρηος ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undeunque initium feceris, semper eadem verba compones.* — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

1095. Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Hensen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Δ Δέλτα]υσιν· ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.
Ε Εἷ· Διομήδης μὲν ἀριστεύει· πρὸς δ' Εἴλιον ἔρχεται Ἐκτωρ.
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλπι.
Η Ἡτα· Ἄϊας Ἐκτορι μονομαχί, καὶ νῦξ αὐτοὺς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀπόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βιβλίον et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut versus

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσω [θ'] ὄρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσω omnia incerta. Deinde ἐπι | πωλοῶ | ἀγαμέμ | μνων corr. Henzen. Stephanus *l. s. s.* δέλτα θεῶν ἀγορή, ὄρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ὄρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜΙ | ΛΙΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ἀριστὺς conieci olim ζῆτα δ' ὁμιλεία πρὸς Ἀνδρομάχην Ἑκτωρ Πάρων ἐς χάριν ἔλκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δῶ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn *l. s. s.* tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Λύτρα.

Λύτ]ρα νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱππ[οδάμοιο.

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spernendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis. ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapiei pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

M] νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	λα
ε] ἕρον, μετρήσας μουσ[ικῶ συντ]άγματι	λ
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἢδ' ἐ]πεμβόλους,	λα
Ἔ]να ἄν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδευτοῦ τύχης,	λα
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	κη
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθμησας τάδε.	λα
ο] ἕτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	λ
σὺ μοι, Πρόνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	λα
εὐπερινόητον ἠδὲν ἀγγεῖλαι στίχον	λ
10 ὑπερτάτοις γὰρ ἡμῶν εὐχὴν Ἑρη καὶ Διί	λα
Ῥεμβηνόδῳ περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	λα
εὐδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς].	λ

S ἀφ' ἔ[τ(ους)].

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis adgnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc μνημόσυνον ἡμερήσιον non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 ΙΕΜΟΝ νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἢ δ' ἐπεμβόλους Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad *Lebas* V 514) νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ. proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares (τριακάδας) et dies additicios*. — 4 ΛΝΑΝ Chandler, ΝΑΝ Sherard; ἴν' Boeckh. — 5 παρησίαν simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 ἀριθνμήσας. — 8 σύ μου προνοία Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum post-hac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 Ζεὺς Ἐμβήνοδος ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, αφ pro φα positum ratus, quem annum DI repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchhoff *Stud.*² p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριᾶς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Statua fuit Apollinis colossaea a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse Ναῆσιοι Ἀπόλλωνι. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley τ]οῦ ἀ]υτοῦ λίθου, quod ferri non posse (nam nec τ litterae locus est in lapide, neque] litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchhoff *l. s. s.* p. 62. Verum latet.

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst.* XXXIII 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.*⁹ p. 63 sqq.

Θε]λξήνωρ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐσίδεσ[θε].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Ἐξηκτίας ἔγραψε κάπότησε ἐμέ.

v saeculi.

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse iudicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) κῆ ἐχάραξε Δαμονικίδ[ας].

π fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίδυος, ἔφορος, νομοφύλαξ, κᾶρυξ, γραμματεὺς.

1102. Romae. C. I. 6272.

Εἰσοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον ἀείρας
κρίον ἀεξικέρων ἔμπνοον ἀχθοφορεῖ.
Πάτρων Νέου.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculaneis (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulium eodem prorsus modo portantem. — Patroni f. nescio artifex fuerit an poeta.

1103-1106. In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

Ὁ θρασὶ[ς] ἀνθέστακεν Ἔρως [τῷ Πανὶ παλαίῳ,
 χά Κύπρις ὠιδεῖνει, τίς τίν[α πρ]ῶ[τος] ἐλεῖ·
 ἰσχυρ]ὸς μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερός, ἀλλὰ πανοῦργος
 ὁ πα[ν]ὸς καὶ Ἔρως· οἴχεται ἅ δύναιμις.

Supplementa sunt Diltheii, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum ω α η α reliquiae agnoscī posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus commutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheio probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus.*

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι,
 ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης·
 ὦν ἀπὸ μὲν πτανῶν Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις
 τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος εἰναλίῳν.
 5 ἀνδ' ὦν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὖστοχον ἄγρην,
 τῷ δὲ διὰ δρυμῶν, τῷ δὲ δι' ἠμόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera ο, v. 3 nominis Δᾶμις Δ, v. 4 ab initio τ Δ, v. 5 ab initio Α ω, v. 6 ΤΩΔΕΔΙ primae versus litterae.

III Sedet senex meditabundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΛΛΕΙΣ adpictum) sciscitantur quae infra scripta sunt:

ὄσο' ἔλομεν, λ]ιπόμεσθα, ὄσο' οὐκ [ἐλ]ο[μ]εν, [φερόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅσ' οὐχ, reprobata vulgatam ὅσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κἄν με φάγῃς ποτὶ ρίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praeclari poetae admirationem confessurus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc.* II 72 adtulit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol. l.* IV 17. — 1 κῆν cod. Palat. et schol. *Arist. Plut.* 1129; καί Suet. *Domit.* c. 14. — ἐπί pro ποτί cod. Palat., schol. *Arist.*, Suet., idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex aduerso fuit Panis cum Amore luctae, nihil superest nisi Bacchi status comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροῖα λευκόν
θῆκε φύσιν ζηλῶν κάλλει τεκτοσύνας.

1 ΝΘΟΞΟΟΣ corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφείλετο· θερμὸς δὲ κλέπτης,
ὅς τῶν φιλητέων ᾤχετ' ἀνακτι[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφείλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticium epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὡ παραδόξου· μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

1109. Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

*Φθέγγεται, ἡρεμέει· γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει
τάνδε λίθῳ ψυχάν· μορφὰ τήσων δύναται.*

2 τῶδε legi maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA VASCVLORVM RELIQVA.

•1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

ᾠραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς ᾠλυμπον ἀπὸ χθονὸς ε[ὕρ]υοδ[εῖη]ς
λευκοῖσιν φάρεσσι [κ]α[λυ]ψαμένα χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς Εὐνομίη τ[ε]
5 αὐτό[ματ]αι δὲ πύλ[αι μύκον] οὐρανο[ῦ, ἐ]ς [δ' ἴτ]ον ᾠραι.

II fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι. Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φαρέεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. *Vsener Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ/// | ΗΠΟΛΟΝ//ΠΣΤΗ legi; Η//Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Δῶς δὲ δικ]ηπόλοι ἤστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ ΙΔΕΤΥΛΛ . . . | ΟΥΡΑΝΟ . ΕΣ . ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛΛ// | ΟΥΡΑΝΟ . ΣΣ . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex Iliad. E 749 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ᾠραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem* et *Iustitiam* illum pro Horis habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae. Edidi *Hermæ* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ]ν, Ἀρχῖν, ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφ[ου·
εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τὴν προπέτει]αν ἔαι.

Ἀκρητος [καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν], ὧν ὁ μὲν αἰτῶν
εἶλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπ]έτην ἔαν.

5 ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶι.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictum. Utique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi l. s. s., nisi quod ΕΑΙ (v. 2) et ΠΡΟΠΕΤΗΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia. Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum conviciis; sin autem invitus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me traxit, Liber inpedivit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiavi (velut Ἀρχῖνε Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

*D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [t]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iu-
lius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).*

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ίθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΑΓΜΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΠΙΘΟΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inridenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πίθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τίς που τῶν φιλοχρύσων τάδε·
'θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον·
πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·
'ῥανίς φρενῶν μοι μάλλον ἢ βυθὸς τύχης.'

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναϊε 'θυμοῦ κρατέειν' Περίανδρος,
ὅταν μισ[ῆ]ι σε ἢ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. χόλου κρατέειν, duo vero Parisini θυμοῦ κρατέειν, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatior videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba ὅταν μισῆι σε ἢ φίλη σου in manubrio scripta addidit qui amicus amicum praeter supellectilem utilem utiliore consilio inpertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ' ὄραν βιότου.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est 'τέρμα δ' ὄραν βιότοι' Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.

1115. Lugduni. C. I. 6792.

D. M. Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.

Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστίν· ἔχι γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
τήχι γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος et melius ἔχει δὲ τι καλὸν ἐν αὐτῷ. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (in *epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustius invidia nihil est, quae protinus ipsum
auctorem rodit excruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistyllo. C. I. 1935.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

a. Οὐκ ἤμην, γενόμεν· ἤμην, οὐκ εἰμι· τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὢν.

b. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἢ γλῶσσά τοι
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἴνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem, de qua sententia v. Welcker Syll. 62.* — 3 voluit δίκαιος ὢν, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στειῖχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλώσσα δολία νόσος, ἄς ἀχάλινος-ἀφροσύνα τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀπωπὴν
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deleto ἢ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀδωδὴν-ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formatum, ut viola in corbe, quae modo [ex]iguus scripseris pro qui ad accuratam interpretationis formam redeunt.*

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἄμπελος ὕδωρ πιούσα παρὰ τοῦ δεσπότητος
ἄκρατον αὐτῷ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλῆν.
φιλοπόνει.

Scrispsit haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 delevit αὐτῷ ut versum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλῆν resecandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἄκρατον αὐτῷ ἀποδιδῶι, χάριν διπλῆν vel διπλῆν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severis, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet, quod subicitur itaque labora ut rem tuam augeas*.

*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβ[ιάδης]

in latere:

Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμών[υμοι], οἱ δὲ ὅμοιοι,
οἷ μέχρι μὲν ζώουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],
αὐτὰρ ἐπὴν [θανέωσι, τότε] ἀλλήλοισι μάχονται.

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis *περὶ τρόπων* libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μῦνοι (l. δὲ ὅμοιοι),
ὄφρα μὲν σὺν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,
ἡελιόν τε ὀρῶσι (l. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

addens *περὶ τῶν ἀστραγάλων, οἶμαι, λέγει*. — In hermae titulo v. 3 *θανέωσι* dubitanter scripsi, sed *ἐπὴν* certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

Πατρίς
πέντε φ
τὸν μηδ
ὀκτάκι μ
5 οἱ πίσυρε[ς]
ἐς τρεῖς ἄγ
δοιὰ σοι ε
δις δ' ἐπὶ λ

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori ἐπι-

γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΛΙΣΛΕΠΛ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[ι] μόχθοις ἰκανώταται· αἱ δὲ μεί' αἰτίας
γράμμασι δεικνύμεναι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — 1 ΩΡΑΣ — Adtulit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad Il. H p. 554, 46 ἰστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πείθεται τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφνηαμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἔξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσίν, αἱ δὲ ἄλλαι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίσατο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατίαις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὔ[τι] ἔγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΨΑ male editor οὔπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκίνων genere κατὰ ἀναποδισμόν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomede somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῆ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν τὴν Δημητρίου.

Luc. dial. meretr. IV 3 init. Male intellexit Franz.

1126. In gemma. C. I. 7290.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισση χάρις· εἰ δέ με μεισεῖς,
τόσσον μεισηθείης, ὅσσον ἐγώ σε φιλῶ.

2 sententiam non adsecutus E. Curtius τόσσον μισοίης correxit. Haec intellego: amori amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiatur quidem se amari, ipsa tamen non redamet; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amorem decet amore rependere, sic odium odio; iuvenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ametur. Itaque ad sententiam optime habet illud μισηθείης, poeta scripsit fortasse quod Villoison coniecerat μισηθῆς.

1127. In achate. C. I. 7293.

Λέγουσιν, ἀθέλουσιν·
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι·
οὐ φίλει με, συμφέρι σοι.

Versus sunt anacreontei; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuvenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi.* Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀ θέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

1128. *Alopecias in ecclesia infra montem Hymettum, Fourmont, ex quo C. I. 126.*

18 ὄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὲν Μο[ν]ν[υ]χιῶν ἦν,
ὀκτ[ω]καιδεκάτη δ' ἔρανον σὺναγον φίλοι ἄνδρες
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίας ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐρανιστῶν.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit versuum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοισι καὶ ἀλλήλοις ἀνε[θηκ]αν, unde de consilio sodalicii coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΡΗΚΟΙ-ΜΟΙΝΙΧΙΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἦ

θορύβους κειῶν φαίνοιτο, ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς
 τετράκις ἢ ὡς (δραγμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πληγαῖς [δέ]κα
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΠΑΔΗΠΛΑΙΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩΙ |
 ΜΕΝΟΙΣΕΑΤΤΚΑΙΚΚΗΠΛΗΓΑΙΚΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aest. 1877 p. 10.*

1129. In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta da-
 ribus referta. C. I. 7298.

‘Πῖνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περίχεισο
 ἄνδρα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἕξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.
 Pal. Πολέμωνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἄδηλον est. —
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

1130. Athenis vasculum.

Μογέα

δίδωτι τᾶ[ι] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
 τηῖτρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίηι.

Litterae sunt boeoticae saeculi vi. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen. XI 477 c* καὶ γὰρ ὁ Θρη-
 κίην μὲν ἀνήνατο χανδόν ἄμυστιν ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. *Lobeckii Paralip. p. 152 sqq.*

1131. In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch. 1873 p. 109.*

Εἰμὶ δὲ Πausανίου τοῦ καταπυγοτάτου.

1132. Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κηφισοφῶντος ἢ κύλιξ· εἰ δέ τις κατάξη[ι],
 δραχμὴν ἀποτείσει[ι], δῶρον ὃν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασ]ύ[λλου].

1 ΚΑΤΑΣΗΕ — 2 ΑΠΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον ὃν παρὰ ΞΕΝΥΧ ita in
 Υ

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitis nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

1133. Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Ritschl *Annal. Instit.* 1837 p. 183 sqq.

a. ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμαν].

b. ἤδη μὲν ἤδη πλέον· [ἀ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat *o Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; votum igitur exitum habuit. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. litt. antiq.* 1837 p. 845.

1134. Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Instit.* 1864 p. 183. 197.

Ἄνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ῶ[ν] ἐνθάδε κείμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) ῥάκος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

1135. In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamml.* 2868.

Νώτῳ [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφόδ[ε]λον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Λαίου [ὑ]ὸν ἔχω.

I ΝΩΤΩΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΑΣΦΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μαλάχην*, at cf. Athen. II p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΛΙΟΥΙΟΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata γ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμαμάτων, λέγον

ὡς ἀπὸ τινος τάφου, ὅτι νῶτῳ μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δειῖνα ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk *Poet. lyr.* II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui nam praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epitaphium fuisse videtur, coll. Ausonii epigr. XXI:

*Hippothousm Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

1136. In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Ephymb. att.* 2583.

Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]τήματα καὶ μέγα κῦδος
καὶ πρᾶξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο
δίσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντ[α
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5 σύν θ' Ἐκάτη χθονία

Σωσίκλειω

Βιτῶ
καὶ Ἐρινύσιν ἡλιθιώναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae Γ et ε, ν. 4 ΕΚΑΤΕΙ scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *Cn. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaestum ipsumque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabsimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σύν θ' Ἐκάτη χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — ὁ ἡλιθιώναι novo vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορὰ φρενοδαλῆς-ῦμνος ἐξ Ἐρινύων-δέσμιος φρενῶν.

*1137. Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος οὐδὲς ἐστιν ἀσφαλιῶς·
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

1 numeros restitueris deleto ἐστὶν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod στυᾶν male pro στυᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praemium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ]άδαι κατοικεῖ, μηδὲν εἰσειαίτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰσειαίτω i. e. εἰσιέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ Λ ΔΕΚΥΓΙΕΪ
ΜΗΦΕΝ Λ ΙΣΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατυκεῖ, μηθὲν εἰσειαίτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἰς δὲ Ἀκωρι-
χα[ῖ]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.

π(άτε)ρ εἰς χιράς σου παρ[α]τίθ[η]μ[ι τὸ] π(νεῦ)μά μου.

ἡ μήτηρ σου
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆς] κραδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, ὄφ[ι], πῦρ, Βελιὰρ κ[ακό]μορ[φ]ε,
. . . . μ[ί]ασμα, δράκων, θη[ρῶν λ]όχε, λύσσα χό[λ]ος [τε,
βάσκαν[ος, ἀν]δ[ρ]οφόνο[ς] καὶ πε[ρ]ω[τό]γον[ο]υ [γ]ένος
5 λυγ[ὸ]ν ἐ[π]ασσύν[τερον σ]κ[εδά]σ[α]ς καὶ θαν[ά]τιο,

Χ(ριστὸ)ς ἀναξ κέλετέ σε φυγε[ῖ]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ] Ἐγέ[ο]ν ὠκαι[α]ν[οῖ]ο,
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ύ]πόε[ι]κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΜ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΣΜΑ κ[ακ]ο-ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΘΗ | ΛΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex improviso feras opprimentem. — ΧΟΟСВАСKAN | ΔΕΟ ΦΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟС СΕΠCΛΥΤΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗΑCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν ἐπασσυτέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγρὸν i. q. λοιγόν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec convicioꝝ turba curae esto. — 6 ΦΥΓ | ΕΝ — 7 ΕΓΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΓΕCΥ . ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκαιανοῖο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΥΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ corr. Nauck. — ΑΛΛΥ | ΠΟΕΚΕ corr. Kirchhoff.

ADDENDA.

1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μενεσαίχμου
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὡς καλὸς ὢν ἔθανε.

VI saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

2 v. 1 lege Ξενοφάντωι.

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.*
1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθοῦ [καὶ σώφρονος ἀνδρός
'Αριστίων]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antilochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem adgnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen 'Αριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera + superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Δημήτριος
Θεοδότη Σ

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σόν, [Δημήτριε, σῶμα
οἴχεται εἰς Ἔρεβος· σωφροσύνη δὲ τρόπων

θάλλει ἀγύρατος· τύμβωι δέ σ[ε θῆκεν ἐαυτῆι
4 Ἔρξις ἴσον στέρξασ' οἷσί τε ἴσον τέκεσιν.

b. Ἄφθονον εὐλογίας πηγὴν, Δημήτριε, καλὸν
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβες
ὧν σε χάριν στέρξασ' Ἔρξις
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον φθιμένωι.

Alterius saeculi IV partis. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΗΤΕΙ certam lapidis lectionem esse adfirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἤρηται δ' ἄφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετὴν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΣΤΕΙΣ quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσιν ὁμοίως.

40. Cf. Gompertz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

Μνη]μα τόδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ζ]α[κόρ]οιο δέδορκας,
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
ὃς τελέτας ἀνέφηγε καὶ ἔργια πάννηχα μύσταις,
Εὐμόλπου προχέων ἡμερόεσσαν ἔπα.
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσε
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
Ἄ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
.

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graeciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΠΙΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ CORR. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege στονό[λ]εσσαν.

181a. Corcyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΞΗΟΤΞΟΡΤΑΜΟΜΙ
ΕΠΙΤΥΜΟΙΠΟΛΥΝΟΦΑΣΞ
. . . . ΠΤΑΜΟΤΞΠ

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperies vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Σᾶμα . . .]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ] ἐπὶ τύμῳι
Πολυνόσας· σ[τοναχὰ δὲ νίῳι κατελεί]πετο ματρ[ός].

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμβῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμῳ. — 2 Πολυνόσας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντωρέως.

Ἦκει καὶ Νείλου προχοᾶς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδὸν
τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεὶ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphilochns Lagi f. (nam Λάαγος idem esse quod Λᾶγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περαίας Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ὀλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΧΕΚΡΑΤΙΑΕΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cett.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετᾷ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανύουσ', tacet vero de vv. 7 et 8.

228 a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, *Wood Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

‘Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,
εἶπε μ[ελιγ]λώσσων ἴδρις ὁ Πιερίδων
τοῦτ' ἐτύμως ἐπ' ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνεῖλεν
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.

5 καλὰν δ' ἐξσώζων γενέτα χάριν, οὐ βίότου φῶς
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἤψ' [ἔτ]ερον βίοντον.
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γὰρ
δῶκαν ἐμοὶ τέκνου ζῶσαν εὐφροσύναν.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἤψ' ἱερόν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΨΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et i pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta *alteram accendit mihi etsi non vitas lucem, tamen laudis famaeque vitam.* — 7 εἰς ἀρετάν in virtutis gratiam.

228 b. Ephesi. *Wood Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

Ἀρτι με] νυμφιδίων κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Ζωί]λον αἰακτῶ τῷ δ' ὑπένασσε τάφῳ
καλ]ή τε γνωτή τε παναιδοίῃ Στρατονίκη
ξυν]ά τ' Ἀλέξανδρον κοῦρον ὀμηγενέα,

5 ἀσ]τοῖς καὶ ξείνοισι προσηνέας, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.

Ἀητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλή adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα-ἔρδειν.

229. Ed. *Wood Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλιττα i. e. Πώλιττα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῷ βωμῷ ἢ τῷ τόπῳ καταβαλεῖ
εἰς τὸν φίσκον (δηνάρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἄφλέκτους Ὑμέναιος ἐμῶν ἡείρατο πεύκας
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων·
 ἄγε δυσὶν ζευχθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
 τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὄρφανὰ τέκνα λιπῶν·
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
 ὡς θέμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων·
 ἀλλὰ καὶ ὄμποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
 τὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἄδικομμόρον οἰκτρὰ γοᾶται
 ἧς ζωῆς τέκνων οὔνεκα φειδόμενος.
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ὅταν φρενὶ πότμον ἀ[κού]οι
 τὸμβαρύν, ὡς με τρίτῳ νύξ ἐμάρανε φάει;
 15 ἢ δέ με πρὶν σώιζουσα πολύστονος Εἰλείθυια
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμμογέουσαν
 θῆκ' Αἰδῆς ἔμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων.
 οὔνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἔπ'] ἀνέσχον
 20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳ (v. 14) et participio σώιζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitate et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πεύκαι incassum accensae faces. — 3 ξυνήονα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus, *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 alteri viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ANEXOΙ in AKOYOI correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένη χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi ΟΙCEN pro ΟΙCΙC ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὦν ὕπερ. — 20 traditur τειμαε πέρην βιοτῆς; cf. supra n. 343.

241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12 sq.

Ὁ τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἄγεμὼν ἄν' Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξισώσας τὰν λόγῳ
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδὸν
Πυρρωνιαστὰς Μενεκλέης ὅδ' ἤμην ἐγώ.

Meneclum Πυρρώνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendat propter Πυρρωνιαστῆς vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρωνιαστῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὅδ' εἴμ' ἐγώ vel ὅδ' ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspecta singula epigrammata mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔξοχον ὑἷα τέχνης, v. 10 τῆς τ' ἱστορίας, v. 11 νοῦσος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦσ]ος ἔλυ[σε μέ]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ', ἤρως, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedivit, v. 18 ψυχὴ μένει ἀθανάτη et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν εἶν. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 invenitque v. 31 ἔνθα et κείσομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

. . .]ην ὠκεανοῖο δεδου[πότη
Σώταν δυσμενέων μαρ[νάμενον προμάχοις,

υἷα τὸν Φιλίου, ὃς ἀγοντα
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φεκάλυψ' Ἀΐδης
 5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ὀ]λέσσας· ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης
 ἤλυθε σὺν Κίντῳ κρα[. εἰς Ἀσίην,
 ἔνθα οἱ εὐρυμενῆς γα[ίη τάφος ἐστί· φίλοι δέ
 ἐκτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς
 10 ὠλειο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀύσονίης].

Σώτας Φιλίου

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut
 in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri
 nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in
 Asia confixerunt Romani altero a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ην editor
 Musei, addens η litteram incertam esse; N Perrot. Versu extremo
 litterae η vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 lit-
 terae η, v. 3 α, v. 5 η, v. 6 ι, v. 10 ε. Primo versu dici videtur Sotas
 in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίου, ὃς ἀγοντ . . . ed. Mus.
 Perrot ΦΙΛΟΠΡΑΓΟΝΤΑ, quae non expedio. — 6 Κίντον dubitanter sumpsi
 romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui in-
 certa sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wila-
 mowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam
 Achilli inmolaturus precatur δέξαι χεῖρας μου τάσδε κηλητηρίους, νεκρῶν
 ἀγωγούς· ἔλθῃ δ' ὡς πίης μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα κτλ'. Itaque quid-
 quid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advo-
 cetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem
 necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quae-
 sitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque le-
 gat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273 a. Pano in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris mi-
 nusculis.

Διφίλου οὗτος ὃδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου υἱοῦ,
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιῇν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὗτος ὃδε uti ὃδ' ἐκεῖνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἄνδρα κλυτὸν Δίαδ
 ὦ ξεῖν', ἐνταυθὶ τύμβο[ς ἔχει φθίμενον
 οἰκονόμον] πατρὸς, ἀγορανόμον
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγ]κάμενον,
 5 παιάνων τ[ε ἱερῶν ποιητῆν
 βούλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς
 εἰκοσιᾷ] λυκάβαντας ἀναπλήσαν[τα

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρωσ χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἐπτα[έτ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρὸς τε σὺν αὐτῷ·
 Μαρκελλεῖνος ἔην ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χοαῖς, δακρύοις τε καὶ ῥοδαῖς
 τειμῶσιν τὸν σόν, Μαρκελλεῖνε, τάφον·
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,
 κοινὸν ἔχειν ἐθέλων οὖνομ[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλουμενὴ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἑπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[υ], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

306 a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἄδε κέκευθε
γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον
ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι· τί τὸ πλεόν; εἰς Ἀίδαο
ἤλυθον ἠβήσας [έννεακ]α[ιδ]εχέτης,
5 ο[ὕ] τῶν πόνος, ἀλλ' ὅ
πένθος ἐφῆ[κε πικρὸν μοῖρ'] ὄλο[ῆ] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχου novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοίους ἀστέρας αὐχῆσεις Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἠβήσας ἄ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi ὄ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὅ δν[όφειον]-πένθος ἐφῆ[πλωσαν ἀμφίπ]ο-λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνεῶς οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν. V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῖρ' ὄλοῆ certa est.

307 a. In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῆ Δεκούρατον ὄρας, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ί]ττας
λαιῆς χειρὸς ἐμῆς οὐ προφυγῶν θάνατον.

1 Σάγτ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

313 a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

319 a. Philadelp̄hiae. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [έν]θάδε, ξε[ῖ]ν', ἐσοράς,
ὅς θάνεν [ὀ]κταέτης·
τῷ δὲ π[α]τήρ Γάιος Παπιαν[ή τε] τεκοῦσα
μνείας χ[ά]ριν εἰκόνα τῆ[νδε]
5 ἄν]θεσαν.
ἔτους [μ]η(νός) Ἀπελλαίο[υ].

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξείν' pro ξέν', v. 5 άνθεσαν pro άνέθεσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἡμην ἐν ζωῖς · φάος [ἤδὺ δὲ] λείπον ἀγεννῶς·
οὐνομά μοι Χρηστεῖνος τὸ πρῖν, άνέθρεψε δὲ γαῖα
Βειθυνῶν πρώτη Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὡς ἄνθρωπος.

5 Ἀντωνία Ὀρείνῳ ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννῶς si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 sq.

335. Ante v. 1 non debebam tacere tradita esse haec:

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ ΔΛΙΠ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευάσθη. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣ ΑΔΕΛ . . Ι . ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γιμον] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,
τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέρνοισι δίκαιον
παρθενικας τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,
καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λογίσις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕΙ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἄνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Μεγαρῆς τόνδε

Descripsisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαρῆς τόνδ' ἐνθάδ' ἔθαψαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Δεινία τόδε [σᾶμα], τὸν ὤλεσε πόντος ἀναι[δής].

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471a. Sparta. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Αἰνετίδαν με χθὼν Πολυαινέτου εἶλε Κόρινθος,
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συνόδοις ὀλόμαν,
ἃ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε πατρὶς δέ μοι ἐστὶν Ὀρειοί.
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπιγυνομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3 Ὀρειοί oppidum ignotum.

497a. Cyprissiae Messeniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς
αὐτομάτῳ [θανάτῳ] θνη[σ]κ

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ἐυστοῦ με παῖδα

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δί[ο]
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναϊκά τε
χήρην Ἀριστόκλειαν, [ῆ] φιλ[αν]δρίας
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡθός· [ῆς] βα[ρ]ύς
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καὶ] παίδων δυ[εῖν],
10 οὗς ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]ος φίλη πατρὶς
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

Duo sunt nescio an non unius hominis epitaphia. — 1 ΠΑΙΣ . . ΩΙ ΠΟΣΤΕΠΩΝΟΣΜ . ΝΟΣ quae neque ego expedio neque expedit G. Hermann *Opusc.* IV 322 sq. — 2 ΠΕΝΗΟΚ corr. Welcker *Diar. antiq.* 1830 n. 86. — 3 non fuit opinor *ἔϋστου παῖς*, sed in gymnasio altus et tamquam natus. — 5 ΔΥΕΙΝ et 9 ΔΙΟ transposuit Hermann. — 6 sq. suppl. Welcker. — 8 ΕΖΗΝΩCΕΝ corr. Welcker. — ΗΘΟΣ . . ΒΑΙΥC et 9 ΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕ . . . ΠΑΙΔΩΝΔΙΟ corr. Hermann, idemque vv. 10 sq. supplevit; patriae nomen incertum.

545. Gravi sane meo errore factum est quod Decharmium dixi tertii tituli nihil nisi fragmentum addidisse. Addidit enim haec:

c. *Τίς Πλάταιαν σύλησεν; τίς ὄλεσεν ὄρμον ἀ[π]άντω[ν,
Σκεπτιανὴν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχριστι[ον];
οὔνεκεν ἐν παραδίσῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κληῖρος
αὐτῇ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[νδ]ε τάφον,
5 ἐσ[λ]ός φίλος τό[δε] σ[ῆ]μα.*

1 ΑΕΑΝΤΩΙ — 2 ΠΛΩΤΕΥΑ ubi latere putat editor barbaram aliquam adiectivi πλούσιος formam; latet ni fallor ipsum hoc adiectivum. — 4 ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ . . . ΟΛΛΕ . . . ΑΤΟΤΑΦΟΝ pentameter videtur, quem non expedio. — 5 ΕCΑΟC ab initio, tum 12 vel 13 litterarum spatium, deinde ΛΩΡΟΦΙΛΟCΤΟΛΙC. Videant alii.

552 a. *In museo Victorio, Romae opinor.* Franz C. I. 6314 ex Lupo.

Nomen . .]ωι ἥρωι θέσαν τότε πά[ντες] ἑταῖροι
κλειν]ὸν ἔδος Κλυμένου δώ[ματ' ἀμειψαμένωι,
ἄρτι] γενειήσαντι, τὰ δ' εἰς βίο[ν] ἴσα γεραιῶι
δε]ιξαμένωι, ἀρετᾶς εἶνε[κα καὶ σοφίας
5 ᾧ] λόγος, ἄι σθεναρὴ γυμν[ὰς] πρέπεν, οὔ βίον ἴσμεν
λαμπρὸν πρὸς σοφίαν ἧδὲ π]ρὸ[ς] εὐ[σ]εβίην.

Aetatis bonae videtur epigramma sat elegans, cui quae adhibui supplementa non nimis a vero opinor recedunt. — 1 possis παῖδες ἔφηβοι, nam romanum titulum esse non constat, cf. v. 5. — 2 κλεινόν, 4 δειξαμένω, 6 πρὸς εὐσεβίην dedit etiam Franz. — 3 sententia aperta, cf. A. P. VII 603 ἀλλὰ νόω τοῖς πολιόισιν ἴσον. Vocabulum βίος propria quadam vi oppositum τῇ ζωῇ (ἄρτι γενειήσαντι); alterum vivendi ratio est, alterum vitae spatium. — 6 ΙΡΟΤΕΥΤΕΒΙΗΝ.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum. illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale Romae* 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . . .
 . . . ΝΤΕΣΕΜΗΣ . . .
 . . . ΣΠΟΔΙΗΣ
 . . . ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . . .
 . . . ΩΔΥΣΤΟΚΕΕΣΤΟΚΕ . . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)σιν (ἑπτὰ), ἡμέραισιν (ἕνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646 a. Urbini in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

— — — — —
 ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκενώθη
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαινον,
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλυμπον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθη καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὀστῶν.

5 ὡς οὔν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρισαι, σπατάλησον
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἄπερ δύνασαι· τίνι τηρεῖς;

M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca

fi[liae

Ante v. 1 paucarum adsparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΙΙ —
 3 ΠΡΟ — 4 dictio satis mira corpus solutum exhaustum est.

688 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino Romae* 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσάορος
 δωδεκέτης δὲ πέλω.

. ὅτι δαίμονες αὐτοί
 ἤρπασ]ατ' ἐκ μερόπων
 τὴν ἐσθλὴν καὶ ἄμεμπτον ἐν Λύσονίδεσσι κόραισιν
 ἢ πασῶν θαλερ]ᾱ προὔφερ[ε καλλ]οσύνη,
 5 πυκναῖσιν πραπίδε]σσι κεκασμ[ένη, ἧ ν]υ μὲν αἰδώς
 ἔπρεπε σωφροσύνη τ' ἔργα τε Καλ]λιόπης
 ἐχόρε[υσεν

Plura non audeo in apographo non nimis curiose facto. Praescripta obscura sunt:

ΝΩΙ ΙΙ
 ΝΟΣ ΧΡΥΣΑΘΡΟΣ *
 ΔΩΔΕΚΗΤΗΣ ΔΕ ΠΕΛΩ

In proximis primi distichi eadem videtur sententia fuisse, quae est supra n. 526 καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοὶ ζωῆς. Cf. etiam A. P. VII 241 extr. — 1 ΥΣΟΤΙ — 2 ΓΑΤΕΚ — 4 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ/// ΜΟΣΥΝΗ — 5 ΚΕΚΑΣΝ ΥΜΕΝΑΙΔΩΣ — 6 ΑΛΙΟΠΗΣ — 7 ΕΧΟΡΕΙ// puellae saltandi psallendique ars laudata fuit.

697a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad tit. praeced.) p. 107 n. 476.

Γάιος Οὐε[ν]οῦσ[τος]

Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ[ω]σσό[ς],
 ἀ]λλίστου ταχέως ἀντιάσαντ' Αἰδεω
 οὔ]νομα δ' [εἰ] δίζησαι, ἐνὶ πρώτοισι Μένης [ἦν.
ia]m spes externis semper committimus oris.

Epigrammati praescripta nomina sic traduntur ΓΑΙΟΣ ΟΥΕΔΟΥΣ, quae probabiliter emendavit Buecheler. — 1 ΚΡΟCCO// — 2 //ΛΙCΤΟΥ — 3 ΝΟ ΜΑΔΗΔΙΖΗCΑΙ alteram versus partem minime certo restitui. — Infra haec tradita:

IM · SPES · ES · EXTERNIS · SEMPER · COMMITTMVS · ORIS

restituit Buecheler adnotans versum sumptum videri ab nobiliore aliquo poeta.

772a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture cet.* (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυκντάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ᾧ οὖνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτός δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον
5 τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἑκκτο[ν ἔτος
ὧδε κεῖται οἴκῳ ἐωνίῳ παραλημφθε[ίς.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse supervacaneum.

750a. Paeo in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶν γενεὴν βίοτόν τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνηι.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκύδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκυδίδην Ὀλόρου Κεκροπίδην τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνηι editor; corr. Kirchhoff.

805a. Romae ad thermas Traiani. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
ὁ ἰατρός.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε Θεοῖο,
Παιᾶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μνάμα καὶ ἔσσομένοις·
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νόσων τε κακῶν ζωάγρια Νικομήδης
καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
Σμυρναῖος ἰατρός.

Οἶον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι
 ἐκ Φλεγίου κούρης Φοίβῳ ἀκειρεκόμη,
 τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νηῖ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὄρασθαι
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

π p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statuam, quam Boethum fecisse Carthaginensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre ceciderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπιληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἄγαλμα peritae manus monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrocinator non temere *prudentem Amorem* adpellari existimat, sed ut ὁ σῶφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 sqq.

828 a. Pano in insula. Olympius Athenasi V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφό[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]
 Παπιανοῦ ἐκ τ' [αῖρα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — Η Νύκτα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἦδυκα (Ἦδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiani patris matris Myrsinae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινοῦ ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μοισέων ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. Particula ἄρα quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis bracchiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἢ στέφει, αὕτη
ἠπείρων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόνον θέτο Κάρπος
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι . . ἠνίοχος μὲν τοῦ ἄρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θεῖην esse operae tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπείδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

Ἐπέριστε κ]ο[ίραν]ε κό[σ]μου καὶ χθον[ός], Σάραπι,
ὀχοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρτο[ν] Ἴσι,
ὑμῖν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης
ιδρύσατο τῆς Θεοπέιθους εἰκόνης τύπωμα
5 Ἐνναλίου κατ' ἔνοπλον σχῆμα Μητρόδωρος,
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνου θ[υμ]ὸν ἐκκαλύπτων
ὃν ἔσχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οῖς ἐτῶν ἀριθμούς
πάτρας ὑπερ εἰς φρονέσσαν δηίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem conicit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλιω σχήματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das aelteste Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn.** — 1 Ο . . . ΕΚΟ . ΜΟΥΚΑΙΧΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 Ἴσις scripsit. — 3 legebatur εἰσαμούσης.

875 a. Olympiae nuper repertum.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος.

- a. Τῆμμὲν ἀδελφὴν Δηικράτης τῆγΓοργίου ἔσχεν,
ἐκ ταίτης δ' αὐτῶι γίγνεται Ἴπποκράτης,
Ἴπποκράτους δ' Εὐμόλπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
4 δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἔνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' εὖρε τέχνην
οὗ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκῶν ἀνάκειται,
οὗ πλοίουτο παράδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

IV saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμόλπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῆ τῆ Γοργίου· οὗτος, ὁ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Χαρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keilii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librariorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος. — 5 cf. Platonis *Gorg.* c. 58. — 6 Plat. *Gorg.* p. 448 c ὧν καὶ Γοργίας ἐστὶν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et attici epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. *hist. nat.* 34, 4 *Gorgias hominum primus et auream statuam et solidam Delphis in templo sibi posuit.* Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877 a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana* n. 11.

praecedat index discipulorum undecim.

Δίς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλῖδαι.
πρῶτω δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]
ᾠρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. vit. soph. p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμιανὸν τὸν (τῶν?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηρήσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι Κῦροί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii iudicaverunt, qui bis illum *sophistarum principem* honorifice adpellaverunt. Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl. Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm. praef. p. XV.* — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus Homerum Vergiliumque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentissime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Gesner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.*

886 a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehlerii apographo Dittenberger *Hermæ XII 13 sq. (C. I. A. III 726).*

Σωτῆρα] βουλῆς γενόμενον δήμου τε ἅμα
 ξανθαῖσί με] σταχύεσσιν ἠγλαισμένον
 καλῶ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίηνην Φιλήμονος
 5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quemadmodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[Ἡ πόλις]

κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δήμου τε ἅμα
 τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἠγλαισμένον
 καὶ τῷ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγάλ]ων στέφει
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίηνην Φιλήμονος
 γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput spicis redimitur, et πολύκαρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona; adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam μ...ΩΝ haud inpune quattuor litteris expleveris. Denique etsi vetat sic intellegi Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἄρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχύεσσι* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 *Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ* cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustina in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888 a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ἑπατικὸν ποντίφικα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν

Παντοίης ἀρετῆς σιάθμην, ῥυσίπτολιν ἄνδρα,
 ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Ἀύσονίων,
 κλεινοῦ Κοδράτοιο φίλον πατέρ', ᾧ βασίλειον
 Ἀρμονίη θάλαμον πήξατ' ἐπ' εὐγαμίη,
 5 Ἀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σεουῆρον,
 εἰκῶ χαλκείην οὖνεκα προστασίης.
 ὑ[μῖν δ'], ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὁρᾶσθαι
 ἔστα]ότ' [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis conplectar; adcuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiae Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et conplures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum conplecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξοχος et πρόκριτος. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνοτάτων. — 7 ὑ[μῖν], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔστεπται πλ]ησίῳ ἐν τ. editor. Nolui scribere ὅσα π]οτ[ὲ ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίῳ displicet, sed melius non habeo.

903 a. Hyraeris. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 114.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀνθεμίου παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτων μέγ' ἀμίνων,
ὑπάρχου πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἠδ' ὑπάτοιο,
ἴσα Διὸς Θέμιδι φραίνων χραίσμη[σιν] ἅπασιν.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος νῖδον ὑπάρχου
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰκόσιν μαρμαρέησιν
Ἐπαίπων ναετῆρες εἴσαμεν εἴνεκεν ἀρχῆς,
προνοησαμένου τ[ῆς ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV aede saeculi. — I ἀμείνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χραίσμησιν editor; idem supplevit subscripta.

1029 a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμ[πίου] ἀγλαὰ τέκνα,
ἀγλα[ὰ] τέκνα θεῶσι καὶ ἀνθρώ[ποισι] ποθεινά,
Μουσείων ἐπέων μόναι εὐρέτ[ιδες], θεαὶ ἀγναί,
ἠδὲ δαίμονες φθόγγ[ων] στομά[των] λαρῶν προῖεῖσαι,
5 συμφώνοις τέχναισι γλυκῦ
[ἰ]με[ρ]όεντα χορὸν
θνητοῖς τ' ἀνθρώποις

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ε, postea ς forma traditur. — I ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni

Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐργιδούποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[ὰ] τέκνα iteranda esse vidit Wilamowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται. — 3 clausula θεαὶ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. — 4 φθοιγοικ ἠδυμελεῖ φθόγγῳ A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγγατο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΣΚΛΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ// //ΘΗΜΕΓΛ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse . . . μετὰ [θεοῖσιν ἄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙΣ// //Ν// //Γ
 ΕΝ ΤΟΥΙΕΡΟΥ . . ΠΟ
 ΕΛΙΚΩΝΑ ΙΤΩΝ// //
 10 ΕΤ ΕΝΤΥΝ . . . ΙΑΟ
 ΛΙΤΑΙΣ ΜΕΙΛΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 adgnosuntur Ἐλικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10 ἔντυνον ἀοιδήν, v. 11 λιταῖς et μειλχίοις. — Probabiliter amplior fuit hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. Π. Ψ 81) adiectivum εὐηγενής ut male formatum reprobasse adsentientibus G. Curtio et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani Cretensis studiis homericis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. — v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὀπόσων ἰήματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de aoid.* III 3 τοῖς μεγάλοις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκνάδος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὀπόσα πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Homerus est P 172 τῶν ὄσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν.

INDICES.

I. EXORDIA.

Α νίκα πύκταισι 942.
 *Α σοὶ μὲν, σοὶ πένθος 480.
 .. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναία 754.
 *Ἀγγελε Φερσεφόνης 575.
 Ἄγνη μὲν μήτηρ 476.
 .. ἀγρεῖ δ' Ἄρτεμις ἀγροτέρη 873.
 .. Ἄδαμάντιος 172.
 *Ἄδ' ἀρετὰν στέρξασα 212.
 .. ἄδε γραφὰ παλάμας 417.
 *Ἄδ' Ἑρακλείδην 239.
 Ἄδίστας Μενέδημος 514.
 Ἄεναος δόμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.
 Ἄενεον τόδε σῆμα 367.
 Ἄζομένη κούρη 870.
 Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν 147.
 Ἀθάνατόν με θανοῦσιν 21.
 Ἀθάνατος φιλία σῆς ψυχῆς 80.
 Ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς 567.
 Ἀθηνόδωραν τὴν ἀγαθὴν 176.
 *Ἄθλα τὰ τῆς νίκης 943.
 Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι 115.
 .. αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.
 .. αἶ κε θανῶν ὡς ζῶν 243 c.
 Αἰαῖ συνλέκτροιο 562.
 Αἴας Αἴαντος 715.
 Αἰγύπτου βασιλεία 1028.
 Αἰδ' εἶσ' Ἀθῆναι 1045.
 Αἰθὴρ εὐσεβέα ψυχὴν 315.
 .. ΑΙΛΑΙ Ἀρχεμηνίδα 194.
 Αἰλιανῶ τόδε σῆμα 651.

Αἰνεΐα τόδε σῆμα 30.
 Αἶνεσον εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044.
 Αἰνετίδαν με χιθῶν Πολυαινέτου Add.
 471 a.
 Αἰνητὴ πατρίς Λυκίων 546 a.
 .. αἰς Λακεδαίμονος 477.
 Αἰχμῆ τόνδε θανόντα 31.
 Ἄκειλιον Θεόδωρον 352.
 Ἄκταῖς τὴν ὄμορον 810.
 Ἄλκείδου με τραφέντα 226.
 Ἄλκῆ καὶ μύθοισι 878.
 Ἄλκιβιάδην Κλονίου 359
 Ἄλκιδάμου κοσμητεύοντος 961.
 Ἄλκίδου Βάσσον 892.
 Ἄλκινῶν δύο σῆμα 732.
 Ἄλκων ἀνέθηκε τήντεα 936.
 .. ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος
 Add. 646 a.
 Ἄλλην Πηνελόπειαν 874.
 Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.
 Ἄλλοις παυσαμένοισιν 935.
 Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.
 Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.
 Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερόν 829.
 .. αμελαθον ὄρας 460.
 Ἄμισοῦ πολιῆτιν 250.
 Ἄμμία, θυγάτηρ πιτυτή 372 c.
 Ἄμμιον Δημητρίου 381.
 Ἄμμώνιον θεόν 1024.
 Ἄμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- 'Αμφάλης ἔστας' 484.
 'Αμφὶ παραστάσι ταῖσδε praefat. 824 a.
 'Αμφὶ λίθῳ, Σωτήρ 804.
 'Αμφίπολ' εὐτραφίης 1036.
 'Αμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου 1082 a.
 'Αμφίων μούσαις κιθάρης 1054.
 'Αμφότεροι Χαρίτων τε 401.
 'Αμφότερον ῥητῆρα 877.
 'Αμφοτέρων τόδε σῆμα 528.
 'Αμφω ἀριστότοκος 896.
 'Αν, ξένε, μου ζητῆς 718.
 'Αναῖος τόδε σῆμα 457.
 Ἄνδρα 165.
 'Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἔοντα 107.
 . . ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.
 Ἄνδρα κλυτὸν Διαδ' . . Add. 277 a.
 'Ἄνδρα πολὺκλαυτον 404.
 'Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι 273.
 'Ἄνδρα φίλον φθίμενον 555.
 'Ἄνδρειάντ' ἂν εἰσοράας 406.
 'Ἄνδρες ἐποίησαν 1100.
 'Ἄνδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.
 'Ἄνέρες, οἱ πάρος Αὐσονίων 594.
 'Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο 548.
 'Ἄνθεμίδος τόδε σῆμα 73.
 'Ἄνθεμίου παῖς οὗτος Add. 903 a(a).
 'Ἄνθετο μὲν μ' Ἐπίδαιρος praef. 877 b.
 'Ἄνθος ἀνερχόμενον 342.
 'Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν 577.
 'Ἄνθρωπε πολλῶν 128.
 'Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ 303.
 'Ἄνικα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ praef. 768 a.
 'Ἄντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς 511 a.
 'Ἀντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.
 'Ἀντιοχῆ Θεμισωνος 112.
 'Ἀντιπάτροιο θυγάτρα 857.
 'Ἀπαντα πράξις εὐτυχῶς 1039.
 'Ἀπαντα πράξις καὶ κρατήσεις 1040.
 'Ἀπλήρωτ' Ἀίδη 578 cf. 576,3 . 577,5.
 'Ἀπολλωνίδη ἐσθλέ 289.
 'Ἀπόλλωνι θεῷ 747.
 'Ἀπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.
 'Ἀπφία ἐγὼ κεῖμαι 386.
 'Ἀργαλέου πολέμου 775.
 'Ἀργολικοῖς ὄκα πάντες 932.
 . . ἀρετῆς . . ὄδ' αὐτοχθων 771.
 . . ἀριδείκετον ἀνδρὸς αἰοιδὴν 1089.
 'Ἀριστίωνος ἵκετ' 977.
 'Ἀρριανὸς μὲν μούστ' ὄνομα 434.
 'Ἄρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.
 'Ἄρτι γενειάζοντα 345. } cf. Add. n.
 'Ἄρτι γενειάσκων 100. } 552 a3.
 'Ἄρτι με γευομένην 371. } cf. n. 540.
 'Ἄρτι με γευόμενον 576. }
 'Ἄρτι με νυμφιδίων 208 a.
 'Ἄρτι με νυμφιδίων Add. 228 b.
 'Ἄρτι νέας βαίνουσαν 465.
 'Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα 233.
 'Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.
 'Ἀρχένεως τόδε σῆμα 3.
 'Ἀρχία υἱὸς ὄδ' ἐστ' 856.
 'Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.
 'Ἀρχὸν ὄρας Θεόδωρον 915 b.
 . . ἀρχων μὲν Ταυρίσκος 1128.
 'Ἀσίδος ἀνθύπατον Add. 903 a(b).
 'Ἀσίδος ἀρχιερῆος 584.
 'Ἀσίδος εὐρείης 1074.
 'Ἀσκληπιοδότης ἱερόν 174.
 'Ἀσκληπιοῦ με δμῶα 868.
 'Ἀσκληπιῷ ἱητῆρι 805.
 'Ἀσπίδα καὶ Νείκην 794 a.
 'Ἀστακείης γαίης 168.
 'Ἀστοῖς καὶ ξείνοισι 487.
 'Ἀτθὶς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.
 'Ἀττίου Λιβιανοῦ 353.
 'Ἄττις τὸν Ἑρμῆν εἶσαθ' 816.
 Αὐδῆντά σε, Μέμνον 1006.
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.
 Αὐλῆς νῦν ἐσορᾶς 1056.
 Αὕξειν πάντα δίδωσιν 1031.

Αὐρήλις Βιτάλης 735.
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς 154.
 Αὕτη Μνημοσύνη 789.
 Αὕτη παρθενική 872.
 Αὕτῃ καὶ τεκέεσσι . . . δίματο 451.
 Αὐτό με γευομέναν 540.
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.
 Αὖως καὶ γεράρω 992.
 Αφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).
 Ἐφλέκτους Ἰμέναιος Add. 241a.
 Ἐφροδειταρίου τὸ προσκύνημα 1004.
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς 178.
 Ἐχιλλέως παῖς 105.
 Ἐψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.

Βαῖον ἐμὲ Νύμφαις 599.
 Βαῖον ἐπιστήσας 690.
 Βαῖον μεῖνον, ξεῖνε 388.
 Βαῖον μὲν τόδε σῆμα 618b.
 Βαῖον ὀδοιπορίας 781.
 Βαῖόν σοι τὸ μεταξύ 418.
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.
 Βαλβεινιανὸς ἑναρχος 1011.
 Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε 379.
 Βάσσος Ἀβουρίοιο 452c.
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.
 Βάσσος ἐγὼν ὄδ' ἐκεῖνος 633.
 Βάσσος ἐῆς πατρὸς 452a.
 Βέλτερον ἢ . . . 986.
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι 529.
 . . βιώτεον. πάντες γὰρ μ' ἐπόθουν 610.
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.
 . . βίοτον φίλον ὤλεσα Πίρσκος 162.
 Βιττώ καὶ Φαινίς 232.
 Βλαστὸν ὄρας γαίης 659.
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δορποφόρον Add. 828a.
 . . βωμου . . κλεινὸν πτολίεθρον 1033.
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἐλθόντα 466.
 Γαῖά με τίκτεν ἄφωνον 402.
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.
 Γάιον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.
 Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ 525.
 Γειαρότας δοιοὺς 793.
 . . Γεμινᾶν ἐκάλεσαν 716.
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.
 . . γενόμεν Μαρεωτῶν γαίῃ 135.
 Γήραι θανοῦσαν 126.
 Γῆρας ἐρημώσασα 497a.
 Γλαυκατία με μνᾶμα 472.
 Γλαυκία ἐστὶ τάφος 664.
 Γλευκίτα τόδε σᾶμα 187.
 Γλήνῳ Νιγρῖνος 709.
 Γνωθὶ μετ' εὐσεβέεσσι 259.
 Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν Add. 875a(b).
 Γοῦργος χρυσοχόος 46.
 . . γυναῖξί καὶ τέκνοις 263.
 Δαδοῦχος με Κόρης 822b.
 Δαίμοσιν εὐσεβέσιν 607.
 Δακρυόεις ἀλόχῳ 631.
 Δακρυόεν τόδε σῆμα 214.
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνα 757.
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.
 Δέξο, Λάναξ Κρονίδα 743.
 Δέρκεο τὰν ἀρίσαμον 260.
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.
 Δέσποινα Παλλάς 796.
 Δεσποίνῃ Νεμέσει 837.
 Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες 1046a.
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.
 Δεινία τόδε σᾶμα Add. 463a.

- Δημοκύδης τοῦ ἄγαλμα Add. 750a.
 Δῆμος Ἐρεχθίδης 971.
 Δῆμος Ἐρεχθῆος 910.
 Δήμῳ Ἀθηναίων 741.
 Δημοχάρους τοῦδε σῆμα 17.
 Δηοῦς καὶ Κούρης 866.
 Δησῶ ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.
 . . δικασπόλου ἠδὲ τε ἀγνοῦ 908.
 Διογένης ἀνεθῆκεν 760.
 Διονυσόδωρέ, χαῖρε 245.
 Δίς δέκα καὶ δισσοῦς 215.
 . . δίς δέκα καὶ δυ' ἐτῶν 335.
 Δίς με σοφιστὴν πρῶτον Add. 877a.
 Διπτὸν πένθος ἀθρήσον 138.
 Διφίλου οὗτος ὅδ' ἐστὶ τίπος Add. 273a.
 Δμῶν Δωροθέας 313.
 Δμῶν δρηστοσύνησι 121.
 Δοισὺς σοι Διόδωρος 839.
 Δοῦς Ἰππομέδοντα 573.
 Δοκταίου μορφῆς 385a.
 Δόξαν συνεφήβεις 953.
 Δόξης ἐρδοτόνου 1062.
 Δρακοντίς Θεμαλλοῦ 458.
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.
 Ἐβρομον εἰς ὀκτατὸν τε 231.
 . . ἔγραφε, ἐν ψυχῆϊ βροτῶν 673.
 Ἐγραψε καὶ ἐχάραξε 1101.
 Ἐγραῶν, Πασιῶν 1027a.
 Ἐοραμον ἐν κέσματι 736.
 Ἐθνεσ Βαυτῶν 748.
 Εἰ δὲ τελευτήσει τις 712.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.
 Εἰ καὶ στυ κενθεῖ 560b.
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325b.
 Εἰ κλύες Εὐσεβείας 440.
 Εἰ με θελὸς ἀνχεῖν 270.
 Εἰ με θελὸς, ὦ ξεῖνε 530.
 Εἰ με φιλοῦντα φίλεις 1126.
 Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχῖν' 1111.
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084c.
 Εἴ μου θελὸς γῶνε 408.
 Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι 304.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψεν 39.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν 65.
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιῦσι 191.
 Εἴ τι πάθος μερόπων 853b.
 Εἴ τις βούλετε ἀνῦξε 545b.
 Εἴ τις ὄλως γέγονεν 95.
 Εἰ τοιῶνδ' ἀνόρων 24a.
 Εἰ φθέρῃ τι, λάλησον 1012.
 Εἰ, φίλε, πυνθάνεαι 186.
 . . εἰς υἱὶ τετειμένον 1034.
 Εἶθε μή, ὦ παρῆριστε Βοκόντιε 1051.
 Εἶθε σε καὶ χρυσέω 897.
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.
 Εἰκόνα λαϊνῆν 888.
 Εἰκόνα μὲν γραπτᾶν 97.
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.
 Εἰκόνα σου, Πολύκλεις 854.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνεθῆκε 70.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνεθῆκεν 777.
 Εἰκόνα τήνδε ἀνεθῆκε 938.
 Εἰκόνα τήνδ' ἐσαθρεῖ 906.
 Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶς 956.
 Εἰκόνα Φαίβῳ στησα 773.
 Εἰκόνι χαλκείῃ 902.
 Εἰκὼν ἠδὲ σαφὴς 850.
 Εἰκὼν μῆμα χρόνου 82.
 Εἰκοσέτη τὸν παιῶνα 569b.
 Εἰκοσί με ζήσαντα 572.
 Εἰκοσιῆ ἀνίσαντα 462b.
 Εἰκοσὸν ἔξ λυκάβασσῳ 680.
 Εἶλε σὺν, Ηράκλειτε 30.
 Εἰμί δὲ Πανστανίου 1131.
 Εἰς ἐπὶ Βεργλίῳ 879.
 Εἶπέ, τύος πάτρης 110.
 Εἶπεν, τίς σὺνταται 711.
 Εἰς θρήσκους ἐφύλαξας 644.
 Εἰς ἱα στυ, Πώμπιλλα 547a.

Εἰς δρόμος, εἰς στέφανος 939.
 Εἰς Βαίτ, εἰς Ἀθώρ 1139.
 Εἰς Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξεῖτε 1038.
 Εἶσατο τήνδ' Ἐκάτην 807 a.
 Εἶσεν ἀνὴρ πιτυτός 144.
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.
 Εἰσοράας δίκηλον 1102.
 Εἰσορόων τόδε θαῦμα 1073.
 Εἶτ' ἀστός τις ἀνὴρ 1.
 Ἐκ γενεῆς περίβωτον 909 a.
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.
 .. ἐκθύμως φιλέων 543.
 Ἐκλυον αὐδάσαντος 988.
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.
 Ἐκτόρειον τύμβον 349.
 Ἐλευσεῖνιον γόνυ με 968.
 .. Ἑλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.
 Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.
 Ἐλπίς ἔμογ' ὄνομ' ἐστί 293.
 Ἐμοῦ θανόντος 376 e.
 Ἐμπεδίωνος παῖδες 941.
 Ἐνθ' ἀναβάς ἐχάραξα 1021.
 Ἐνθα βλέπεις τύμβον 285.
 Ἐνθα νέκυς κεῖμε 526.
 Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα 731.
 Ἐνθα σορὸς κατέχει 316.
 Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον 425.
 Ἐνθάδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.
 Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ ονηια 19.
 Ἐνθάδε Γαιωνᾶς 589.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 47.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 368.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 666.
 Ἐνθάδε Διάλογος 104 a.
 Ἐνθάδε Διαλόγοιο 104 b.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 74.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 541.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 719.
 Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ 729.
 Ἐνθάδε Θέρσανδρον 37.
 Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ 674.

Ἐνθάδε κεῖμε ἀναυδον 702.
 Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος 730.
 Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ 600.
 Ἐνθάδε κεῖται Θαῖμος 714.
 Ἐνθάδε κεῖτε Δέδαλος 717.
 Ἐνθάδε κῆτε θανῶν 456.
 Ἐνθάδε κηρὶ δαμέντα 103.
 Ἐνθάδε Κυμαίων 639.
 Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι 672.
 Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται 591.
 Ἐνθάδε Παυλείνα 733.
 Ἐνθάδε Πυθοκλῆς 71.
 Ἐνθάδε σῆμα θανόντι 12.
 Ἐνθάδε σοι, Δομνεῖνα 720.
 Ἐνθάδε Σωσιπάτρα 470.
 Ἐνθάδε Σώτηρον 269.
 Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν 51.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς 416.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν 1094.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 272 b.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 354.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 661.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.
 Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην 48.
 Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα 347.
 Ἐνθάδε τὸ πρόθυρον 1047.
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.
 Ἐνθάδε τῷδε τάφῳ 163.
 Ἐνθάδε Φ ἀλοχον 13.
 Ἐν κλεινοῖς Μέντωρ 290.
 Ἐν μέσσω Κεφαλῆς 1042.
 Ἐν νομικῇ προὔχοντα 395 b.
 .. ἐν σταδίοισι παλαίσας 262.
 Ἐν τε φίλοισι φίλοιο 593.
 .. ἐνεγκαμένη· εἶδος μὲν 268.
 Ἐνεακαιδεκάμηνος 703.
 Ἐνταῦθα κῆμαι 638.
 Ἐξ οὗ Κέκροπα λαός 844.
 Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην 768.
 Ἐξ ὥραι μόχθοις 1122.

- Ἐξεπώνει τὸδε κάλλος 1067.
 Ἐξορίας ἔγραψε 1099.
 Ἐξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272a.
 Ἐπ' ὠκυμοίρου τοῦτον 246.
 Ἐπηγῆς δόμος εἰμί 1069a.
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.
 Ἐπταέτους ὁ τάφος παιδός Add. 297a.
 Ἐπτακαιδέκτη 671.
 Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν 1048.
 Ἐπταξαν βασιλῆες 1088.
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.
 Ἐρκόλιον τὸν ἑπαρχον 913.
 Ἐρμῶν Ἀλέξανδρος 965.
 Ἐρμῶν Ναιάδων 813.
 Ἐρμῶν τὸν κλέπτην 1108.
 Ἐρμῶν Χρυσίππου 959.
 Ἐρμῆς δίκαιός εἰμι 814.
 Ἐρμογένης Χαριδόμενος 305.
 Ἐρρηφόρον πατήρ με 861.
 Ἐσθλὴ τῆδε νόημα 84.
 Ἐσθλοῖς οὐ κενεὰ 851.
 Ἐσθλὸν τῆδ' ἱερῆα 211.
 Ἐσλὸς ἐν Πολυίδος 221.
 Ἐσπερίας πάσης 905.
 Ἐστησεν Βρομίω 876.
 Ἐστησε νοῦσος 131.
 Ἔστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.
 Ἔστιν τοῦνομά μοι 336.
 Ἐστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547b.
 Ἔστως διατάξεις 621.
 .. ἔταροι δέ τε πάντες ἴσασιν 25.
 Ἐτῶν δεκοκτῶ 566a.
 Εὖ εἰδὺς κληροτόμων 326.
 Εὐβουλος μὲν ἔγωγε 619b.
 Εὐβούλου Πολλίων 946.
 Εὐγενῆς ἀνὴρ 177.
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος 443.
 Εὐδαίμων Σεκουνδίων 522b.
 Εὐδεις, ὦ φιλότεκνε 202.
 Εὐδίων ἐκ μακάρων 223.
 .. εὐήγορος ἀλκῆς 962.
 Εὐθυνητῆρι τύχης 836.
 Εὐθυτόνῳ Τιβουρ . . 724.
 Εὐκάρπῳ θρεπτῶ 267.
 Εὐοδὲ Πάν, σοὶ τόνδε 826.
 Εὐρεσῶ ἐνθάδε γῆ 636.
 Εὐρήσεις δ' Ἀίδαο 1037.
 Εὐρυμάχου ψυχὴν 41.
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν 299.
 Εὐσεβέσῳ κλήροις 858.
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ 887.
 Εὐσεβίης ἅμα καὶ πρυτῆς 869.
 Εὐσεβίης τύπος οὗτος 1055.
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.
 Εὐτύχου ἠρίον εἰμί 574.
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.
 Εὐφράτης πάϊς ἦλθον 945.
 Εὐφροσύνην ἤσκουν 490.
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757a.
 Ἐφθάσθης, δύστανε 538.
 .. ἔχεις .. συμποσι... 129.
 Ἐχρῆν μὲν στήσαι 1085a.
 Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα 38.
 Ζητὶ Πατημερίω 834.
 Ζητὸς καὶ Μαίας 812.
 Ζήσας ἀλύπως 728.
 Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν 669.
 Ζητεῖς, ὦ παροδεῖτα 311.
 Ζμύρνης οὗτος ὁ τύμβος 143.
 Ζῶεν, εἰναλίη Θετί 993.
 Ζωῖλος ἠνιόχων 612.
 Ζώνη μὲν πρώτηιστα 360.
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.
 Ζώσιμος Εὐτυχέους 409.
 Ἡ βουλὴ τείμεσεν 880.
 Ἡ γενεὴ δόξη τε 224.
 Ἡ δὲ Ἀλκίμυλλα 364b.
 Ἡ διασημοτάτη 904.
 Ἡ Ζητὸς Διὶ τόνδε 787.
 Ἡ μάλα δὴ κείνοι 749b.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σείο 183.
 Ἡ μάλα σᾶς ἐδάησαν 845.
 Ἡ μὲν καλλίκομος 88 b.
 Ἡ παναρίστη Σπούδη 283.
 Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι 414.
 Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.
 Ἡ πόλις ἔστησέν με 1043.
 Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.
 Ἡ ποτε κυδιώωσα 169.
 Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν 519.
 Ἡ σεμνὴ καὶ φιλανδρος 721.
 Ἡ σορὸς ἢ μεσάτη 445.
 Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.
 Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.
 Ἡβας δὴ κείνας 203.
 Ἡδαίαν Εὐκλείας 517 b.
 Ἡδ' Εὐνοστιδέων θήκη 561 a.
 Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.
 Ἡδε πέτρος κεύθει 516.
 Ἡδη μὲν ἤδη πλέον 1133 b.
 Ἡδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.
 Ἡδίστης τόδε σῆμα 158.
 Ἡδυγέλωτι χορῶ 925.
 Ἡέλιον θνητόν 708.
 Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.
 Ἡθεσιν, οὐ πέπλοισι μετάρσιος 464.
 Ἡίθεον Καλόκαιρον 653.
 Ἡκει καὶ Νείλου προχοάς Add. 197 a.
 Ἡκω Πρίαπος 807 b.
 Ἡλθεσ ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.
 Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.
 Ἡλθομεν Αἰγύπτιοιο 981 a.
 Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.
 Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261 a.
 Ἡλικίαν μὲν ἐμὴν 78.
 Ἡλικίη, μορφῇ 682.
 Ἡλικίης μετέχοντα 670.
 Ἡλικίης χοικῶν 157.
 Ἡλυθεσ οὐκ ἀβόατος 240.
 Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

Ἡματι μὲν γενόμεν 518.
 Ἡμέρα κυριακῇ 737.
 Ἡμετέρου κόσμοιο 618.
 Ἡμην ἐν ζωῶσι Add. 333 a.
 Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.
 Ἡμην ποτὲ νέος 459.
 Ἡμην στολάρχης 337.
 Ἡμην ὡς ἡμην 615.
 .. ἦν γὰρ ἀπάσης 8.
 Ἡν ὅτε μουνον Ὑγεῖνον 565.
 Ἡν ποτ' Ἀθηναίη 118.
 Ἡν τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν 537.
 Ἡν χρόνος ἠνίκα τόνδε 254.
 Ἡν ὥρα συνέχουσα 482.
 .. ἦν ὠκεανοῖο δεδουπότα Add. 242 a.
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ 317.
 Ἡραῖς ἐνθάδε κεῖμαι 282.
 Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.
 Ἡρχεν ὁ Δειογένης 966.
 Ἡρωες χρηστοί 510.
 Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε 395 c.
 Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς 1084 a.
 Θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068.
 .. θανάτῳ .. 33.
 .. θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.
 Θάρσει τέθνηκας γάρ 436.
 Θαύματα συρίγγων 1019.
 Θεολόγου Δαίτιοιο 882.
 Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.
 Θειοτέλους τόδε σᾶμα 496.
 Θελξήνωρ ἐποίησεν 1098.
 Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.
 Θεμίσων Ποσίλλης 124.
 .. θέρσης ἀνέθηκεν 769.
 Θεσσαλονεΐκη μοι πατρίς 683.
 Θευδοῦτα ἀ μάτηρ 201.
 Θεύπροπος ἐνθάδε κεῖται 419.
 Θεῶ μεγίστῳ 838.
 Θεβαΐας σύριγγας 1017.

- Θῆκε σε φωνήεντα 998.
 Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας γρα-
 φαί. 474 a.
 Θρέψε πάτρη Ῥώμη 611.
 Θυσσάδος ἀγροτέρου 871.
- Ἰάρων ὁ Δεινομένεος 745.
 Ἰατρόν μ' ἐσαρᾶς 509.
 Ἰγορίοιο τάφος 655.
 .. εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.
 Ἰδριν Ἀθηναίης 412.
 Ἰδρις Ἀθηναίης 356.
 .. Ἰδρυσε φαιδρὸν δῆμος 1059
 Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.
 Ἰέρωνα κατέχῳ 122.
 Ἰητῆρ μεθόδου 306.
 Ἰητῆρι νόσων 798.
 Ἰητρῶ Τροφίμῳ 885.
 Ἰκαρίου μὲν παῖδα 471.
 Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκῶθ 835.
 Ἰουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ Add. 772 a.
 Ἰουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.
 Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο 355.
 Ἰούνιος ἔθα Σαβίνος 985.
 Ἰππέα Ῥωμαίων 951.
 Ἰππῳ νικήσαντα 934.
 Εἰρεὺς Καλλιμάχος 819.
 Ἰσθμὲ παλαγγενέος 200.
 Ἰσιδὶ καρποτόκῳ 982.
 Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο 833.
 .. ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοισι 109.
 Ἰσὸν τοι τοκέεσσι 884.
 Ἰστορίας δείξας 608.
 Ἰταλίας ἀρχοντα 901.
 .. Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.
 Ἰχθύος οὐρανίου 725.
 Ἰχνεύεις, ὧ ξεῖνε 227.
 Ἰχνος ἐπιστήσας, παροδοιπόρε 506 a.
- Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561 b.
 Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 81 a.
- .. καὶ θάνον ἀτρέστιν 242.
 Καὶ μετὰ λαοφόνον 1079.
 .. καὶ μητρὶ φίλης 85.
 .. καὶ νῦν ὀδύνας 513.
 Καὶ σὺ πάρος μούσησιν 534.
 Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις 111.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον 1110.
 Καὶ τούτοις λουτροῖσι 1091.
 .. καὶ Φίλαι 980.
 Καίαμος εὐφρονέων 447.
 Καικιλία Τρεβοῦλλα ἔγραφα 1003.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978.
 Καλικράτης κεῖμαι 281.
 Καλλιμάχου μνημεῖον 23.
 Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς 542.
 Καλλίτεκνον σεμνήν 635.
 Κάλλος ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.
 Καλὸν τὸ γηρᾶν 426.
 .. καμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.
 Κάμῃ τὸν εὐτέχνου 979.
 Κᾶν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν 1106.
 Κᾶν τροχάδην βαίνῃς 288.
 Καππαδόκων ἔθνος 640.
 Καρποφόρος πάντων 308.
 Καστρίκιόν με Φίλιππον 517 a.
 Κατίλλιος θυγάτρ' ἔθαψεν 325 a.
 Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588.
 Κεῖμαι Σέεμος ἀνὴρ 662.
 Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.
 Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550 b.
 Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.
 Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε 794 b.
 Κέλερ στρατηγός 996.
 Κελεστίνος πιτυτός με 449.
 .. κέλευθον θαλάσσια 161.
 Κήρυκι ἀθανάτων 772.
 Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμί 603.
 Κηφισοφῶντος ἢ κύλιξ 1132.
 Κίονα πορφυρέην 921.
 Κίονα τετράπλευρον 1061.
 Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550 a.
 Κλαυδιανὸν πύκτην praef. 942 a.
 Κλαύδιος ἰητήρ 554.
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.
 Κλεινὸν Κεκροπιδῶν 972.
 Κλεινὸς παῖς . . . Add. 497 a(a).
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.
 Κλευνίκη Ἑρμαγόρου 809.
 Κόδρου τοῦτο πέσημα 1083.
 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα 266.
 Κόμφης τόδ' ἐστὶν μνήμα 210.
 Κοσμητεύοντος Ἀθηναίου 960.
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.
 Κούρην υἱῆος 862.
 Κουριδίους θαλάμους 369.
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.
 Κρίσπιον εἰκοσέτη 257.
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . ον 16.
 Κτώμενον εὐκλειαν 24 b.
 Κυδίμαχον χθῶν ἤδε 67.
 Κυδίστη ἀλόχω 686.
 Κύζικος ἦν μία πᾶσι 643.
 Κύιντος Ἰούλιος Μείλητος 920 Π.
 Κυκλείδας Κυκλῆος 1086.
 Κυκλοτερῆς κόσμοιο 922.
 Κύματα πορθμεύσας 522 a.
 Κυρήνην πολίων μητρόπολιν Add. 842 a.
 Κυρίλλη τόδε παῖδες 378.
 Κύριλλος τόδε σῆμα 700.

Δάινά σοι τύμβων 204 a.
 Δαίνεος στήλη με περίξ ἔχει 468.
 Δάμπει καὶ φθιμένοις 889 a.
 Δέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.
 Δείψανα Λουκίλλης 675.
 Δευκάς μὲν πατρίς ἐστὶν 92.
 Δεῶς ἐφήβων 964.
 Δοιμῶ θανούσης 11.
 Δουκίλλη τόδε σῆμα 645.

Λουτροῖς ἀενάοισι 1077.
 Λουτρὸν μὲν προχέω 1071.
 Λυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.
 Λυσίμαχον μύθοισι 251.
 Μάγνης ἐκ Φρυγίης 641.
 Μαῖα καὶ ἰατρός 45.
 . . μα κήδεα πότμου 264.
 Μάξιμος ἐδίματο 446.
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.
 Μαρκέλλης τάφος εἰμί 679.
 Μαρκιανοῦ στῖλβει τύπος 918.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997.
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383 a.
 Μαρμαρέη λίθος ἰμί 502 a.
 Μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397.
 Ματρόπολις μοι χθῶν 846.
 Μεῖνον ἀκουσον ἐμοῦ 167.
 Μεῖνόν μοι παράγων 380.
 Μείζονα τοῦ προτέροιο 1065.
 Μέμνονα πυνθανόμαν 990.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.
 Μέμφις καὶ Γελάσις 1076.
 Μὴ γελάσης, ξένη, μοῖραν 284.
 Μὴ κείναι λίθον ἐκ γαίης 166.
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.
 Μὴ μου ἐνυβρίξης 195.
 Μὴ μου παρέλθης 646 a.
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646 b.
 Μηδένα πατρὶ διδούς praef. 288 b.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.
 Μηνογένης ὄδ' ἐγώ 375.
 Μηνόφιλον τάφος οὔτος 692.
 Μήπω γευσάμενος 587.
 Μητέρι τῇ πάντων 824.
 Μήτηρ Μαρκιανοῦ 863.
 Μήτηρ μοι Γαιῆνα 704.
 Μήτηρ μοι σεμνή 637.
 Μήτηρ υἱεὶ Δόμνα 374.
 Μητρᾶν . . . 323.
 Μητρὶ φίλη Ἀγέλη 629.

- Μητρός καὶ θυγατρός 474.
 Μητρός παντοτέκνου 44.
 Μίθρης ἐν ὀργᾷδι χῶμα 585.
 Μίκης οὔνομα μῦνον 338.
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν 1118.
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.
 Μνᾶμα τόδ' ἐστ' ἐπὶ σώματι 26.
 Μναμεῖον τόδε σεῖο 206.
 Μνήμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.
 Μνήμα δικαιοσύνης 54.
 Μνήμα με δρᾶς περικαλλές 450.
 Μνήμα Μνησαγόρας 87.
 Μνήμα τόδ' Αὐρηλία 343.
 Μνήμα τόδ' εἰσαθήρησον 199.
 Μνήμα τόδ' ἥς ἀρχῆς praef. 743 a.
 Μνήμα τοδ' ὑψιφανές Add. 97 a.
 Μνήμα τόδε Φρόντωνος 1092.
 Μνήμα φίλη μήτηρ με 86.
 Μνήμα φιλοφροσύνης 557.
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.
 Μνήμης ἕκατι τήνδε 363.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Add. 1029 a.
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.
 Μογέα δίδωτι τᾷ γυναικί 1130.
 Μοῖρα καὶ Εἰλειθυια 238.
 Μοῖραι καὶ Λήθη 521.
 Μοίρας θρέψατε παῖδα 155.
 Μοιράων με μίτος 274.
 Μοιρίδιοι κλωστῆρες 145.
 Μόλις ποτὲ ἤρρον 531.
 Μόνους ἰδοῦσαν 383 b.
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.
 Μῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.
 Μουσῶν προφήτην 127.
 Μοχθηρᾶς ὄδ' ἴβη 29.
 Μυρί' ἀποφθιμένοιο 184.
 Μυστῶν ἠγητῆρα 865.
 Νείλου περάσας 983.
 Νείλου περάσας 984.
 Νέος ἠλικεῖν, ἔρνος κλυτόν 824.
 .. νεμοι περικαλλέα νήσων 817.
 Νεωθαλος ἀφθιτον .. 1027 c.
 Νηλῆς ὦ θάνατος 647 b.
 Νηὸν μὲν σγαλόεντα 832.
 Νήπιον ὠκύμορον 699.
 Νήπιός εἰμι τυχών 314.
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.
 Νῆσον ἐπ', Αἰγύπτιοι περάσας 981 b.
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.
 Νικαίης προλιπών 597.
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.
 Νείκην ἐνθάδ' ὀρᾶς 275.
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.
 Νικήσας τὸν ἀγῶνα 923.
 .. νικήσας μ' ἀνέθηκεν 763.
 Νικοκράτους λαγόνεσσι 462 c.
 Νόστος Μυρμιδόνος 786.
 Νουσολύτα, κλυτόμητι 1026.
 Νούσων εἰητῆρα 108.
 .. νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032.
 Νύμφαι κρηναῖαι 571.
 Νύμφαις Ναιάσιν 1075.
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.
 Νῦν Βασίλειος ἐγώ 694.
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.
 Νυξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.
 Νύσης εὐτάκτου Add. 313 a.
 Νώτῳ μὲν μολλάχην 1135.
 Ξανθίππην Ἀκύλας 319.
 Ξεῖνον τιμήσαντες 825.
 Ξυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).
 Ὁ θρασὺς ἀνθέστακεν 1103.
 Ὁ κλεινὸς ἴνις βασιλέων 549.
 Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος 907.
 .. ὁ μουσοτέχνας μ' ἐκτρέφει 193.
 Ὁ πάντα σοφός 330.

- Ὁ παυσίλυπος οἶκος 1137.
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῆσι 207.
 Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος 822a.
 .. ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.
 Ὁ Σαρδιηνὸς Παρδαλάς 1005.
 Ὁ τὰς ἀοιδᾶς ἀγεμῶν Add. 241b.
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν υἷα 208b¹.
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.
 Ὁ φθονερὸς ζωῆς 348.
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.
 Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστίν 1115.
 ΟΑΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.
 Ὀδίτα, βαιὸν σάματι 185.
 .. ὅεσσαν ἐυξείνων Μεγαρήνων 958.
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.
 .. οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.
 Οἱ στύγιον χῶρον 624.
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.
 Οἰνόβιος Δίωνος 220.
 Οἶον ἐμαιώσαντο Add. 805a(b).
 Οἴτινες δ' οἱ προστάται 783.
 Ὀκταέτη μ' ἔτι παῖδα 693a.
 Ὀκτωκαιδεκάτου με 228.
 Οκτωκαιδεκέτιν με 151.
 Οκτωκαιδεχέτης 566b.
 Ὀλβιον ἐνθήμενος βίσιον 321.
 Ὀλβιον εὐγήρων 68.
 Ὀλβιος ὃν μοῖραι 403.
 Ὀμωνύμου παῖς εἰμι 954.
 Ὀν βασιλῆς ἔστεφαν 969.
 .. ὄν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 764.
 Ὀν μεγάλ' αὐχήσασα πατρίς 489.
 .. ὄν ὀδεῖτα. κοῦρος ἐγώ 650.
 ὄντως δίζηαι 101.
 ὄντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.
 Ὀρθαγόρας εἰρήνης ἀρχας 808.
 Ὀρθεῖη δῶρον 806.
 Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς 843.
 .. ὄρχαμε .. 767.
 Ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα 376d.
 Ὅς δὲ Κορινθον ἔναιε 1113.
 .. ὅς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.
 .. ὅς ἔφθασας ἀλόχου 423.
 Ὅς πάσας χάριτας 656.
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.
 Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε 761.
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.
 Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.
 Ὅστέα ἐπὶ ξείνης 432.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.
 Ὅταν ποιῶν πονηρὰ πράξῃ. 1117a.
 .. ὅτι μοῖραν 98.
 Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι 546b.
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.
 Οὐ μόνον ἠΰχούμην 192.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο 491.
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστός 536.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικί 53.
 Οὐ τὰδε θελξιμελής 1053.
 Οὐ τὸ γένος, παροδίτα 132.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 198.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 373.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακὸν 300.
 Οὐ φαύλως ἔστησα 1085c.
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.
 .. οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.
 Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον 35a.
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.
 Οὐδὲν ἀφαιρότερος 875.
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρεῖττον 28.
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφυ 1013.
 Οὐκ ἀκλεῖ Δεκούρατον Add. 307a.
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτη 649.
 Οὐκ ἔπιον Δήθης 204c.
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βίσιον 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117 a.
 .. οὐκ ἤρκει τὰ πάλαι 707.
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.
 Οὐκέτι κηροχύτοισι 271.
 Οὐλιάδης κεῖται 297.
 .. οὐνεκα πιστὸς ἔφυς 18.
 Οὐνομα Ζωτικός εἰμι 392.
 Οὐνομα Θεσμοφάνην 153.
 Οὐνομα μὲν τοῦμόν 52.
 Οὐνομα μούνον ἔχει 230.
 Οὐνομά σοι Καπίτων 398.
 Οὐνομα Φιλοκύνητος 332.
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.
 Οὕρσι Ταλλαίοισι 815.
 Οὕριον ἐκ πρύμνης 779.
 Οὕς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος 1082 b.
 Οὕς πρὶν μὲν ἄλλων 439.
 Οὕτος ἔχει τύμβος 253.
 Οὕτος ὁ γῆς τέμνων 116.
 Οὕτος ὁ τῆς Ἀσίας 903.
 Οὕτος ὃς ἐνθάδε κεῖται 63.
 Οὕτος ὅτ'... ἐχορήγεε 929.
 Οὕτος Σωκάρτης 498.
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084 b.
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα *praefat.*
 222 b π.
 Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν 83.
 Οὐχὶ πόνῳ δούλω 722.
 Οὐχ ὁσῶς ἤρπαξες 570.
 Παῖ Διὸς Ἐκφάντῳ 740.
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.
 Παῖδά με πενταέτη *Add.* 697 a.
 Παῖδά με Πλουτάρχου *Add.* 306 a.
 Παῖδά με τεθνεῶτα 698.
 Παῖδα Μενεκράτῳ *praef.* 492 b.
 Παῖδα Ξειναγόρα 864.
 Παῖδά τοι ἰφθίμαν 77.
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.
 Παιδὸς ἀποθιμένοιο *Add.* 1 a.
 .. παίδων ἀνών 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.
 Παῖς μὲν ἐὼν ὄνομ' ἔσχον 867.
 Πανί τε καὶ Νύμφαις 827 a.
 Παλλὰς Ἐρεχθειδῶν 852.
 Πάμμαχον, ὧ Θήβα *praef.* 938 a.
 Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε 1052.
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.
 Πάντα χθὼν φύει 438.
 Πάντες, Μιλτιάδῃ 1087.
 Πάντες χοραγοί 927.
 Πάντη μὲν κῦδος 407.
 Πάντη Πλουτάρχου κλέος 909 b.
 Παντοῖης ἀρετῆς στάθμην *Add.* 888 a.
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.
 Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται 634.
 Παρθένῳ Ἐκφάντῳ 752.
 Πάσας μὲν σύργγας 1018.
 Πάσῃ κοσμηθεὶς 473 a.
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.
 Πᾶσιν εὐμενέτης 328.
 Πᾶσιν ἱστορίας 473 b.
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.
 .. πατέρεςσι σοφοῖς 973.
 Πατὴρ Πάτρων μὲν 546 c.
 .. πατὴρ Πιθαίου 504.
 Πατρὶ ... ἠδὲ Φιλίνα 55.
 Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης 657.
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.
 Πατρίς ... 1121.
 Πατρίς Ἀλεξάνδρεια 94.
 Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι 620.
 Πατρίς μὲν Ζαθέῃ Ῥώμῃ 598.
 Πατρίς μὲν μοι Ἐδισσα 517 d.
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.
 Πατρίς μὲν Μύνδος 205.
 Πατρὸς ἀριζηλοῖο 855.
 Πατρὸς ἐπ' εὐσεβία 376.
 Παφίανος Πάφιος 605.
 .. πεζοὶ δὲ ἰππῆές τε 849.
 Πένθος κουριδίῳ τε πόσει 76.
 Πέντε καὶ εἴκοσι μούνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.
 Πεντήκονθ' ὅς ἔτη 32.
 Πεντήκοντα τριῶν ἐτέων 430.
 Περσεφόνη πρόπολον 494.
 Πέτρην τήνδ' ἐκόλαψε 395 a.
 . . πικρὸς ἐξ ὠμῶν χρόνων 130.
 Πῖνε, λέγει τὸ γλίμμα 1129.
 Πίστιν ἔχων βασιλίαν 1060.
 Πιτθεῖδαι Θεόδωρον 916.
 Πλειῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88 a.
 Πλειίστην δὴ θνητῶν 213.
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ 502 c.
 Πλουτάρχου τόδε σῆμα 146.
 . . Πλουτωνία Φερσεφόνηια 506 b.
 Πλωτῖς ὁ πολλὰ καμῶν 113.
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.
 Ποιμένος ἀρίστου 424.
 Πόλεων μὲν εἶμι 362.
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.
 Πολλὰ πονησάμενος 310.
 Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσεν 209.
 Πολλαῖς ἐν πολίεσσι 532.
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.
 . . πολύμητιν ἀμίμονα 173.
 Ποπιλῆς τάφος οὗτος 559.
 Πόπλιον . . γήρως ἐπὶ τέρμα 296.
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.
 Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε 1046 b.
 Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.
 Πότνια Σωφροσύνη 34.
 Πραιτωρεανόν με 364 a.
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.
 Πραξιτέλους ἦνθουν 42.
 Πρίμμὲν Καλλιτέλης 758.
 Προκλείδας τόδε σῆμα 182.
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.
 Πρωθήβην ἔτι κοῖρον 569 a.
 Πρωθήβην μ' αἰζηόν 340.
 Πρῶτος ἐγὼ Τρωῶν praef. 932 a.
 Πύθων Ἑρμῆ ἀγάλμα 759.
 Πύκτην ΛΑΣΚΕΠΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγή; 99.
 Ῥήνω παρ ποταμῷ 229.
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.
 Ῥουφῖνα Κέλερος 691.
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.
 Ῥώμη καὶ ξείνῳ κούφη πέλεν 581.

 Σᾶμα . . ἴμου ματρός Add. 181 a.
 Σᾶμα τόδε Ἀρνιαῖα 180.
 Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Add. 461 a.
 Σανένως γράφει 1022.
 Σατορνείος ἐγὼ 705.
 . . ὁ ἀγέρωχος 765.
 . . ὁ Ἀθηναῖα μ' ἀνέθηκεν 739.
 Σεμνὴν Πηνελόπην 558.
 Σεμνῶν τρόπων 677.
 Σῆμα . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.
 Σῆμά με Νυκτελίοιο 665.
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.
 Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ 10.
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.
 Σῆμα τόδ' ἦρωος 483.
 Σῆμα τόδε Κύλων 9.
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.
 Σῆμά τοι, υἱ γλυκερῆ 676.
 Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο 623.
 Σῆμα φίλου παιδός 15.
 Σῆμα Φρασικλείας 6.
 Σήματα συνῆραυσθέντα 391.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπτολέμη 61.
 . . σῆς δ' ἀρετῆς 59.
 Σκῆνος μὲν γενετῆρες 502 b.
 Σκῆνος μὲν σοι τῆδε 422.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν 106.
 Σμυρναῖος Μοσχιανός 604.
 Σοί, Παιῖον ἀναξ 803.
 Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.
 Σοὶ τὰδ' Ὀνήτωρ μίλα 931.
 Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θεά 818.
 Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θεά 842.
 Σοὶ τόδε καλὸν ἔτευξε 820.
 Σοὶ τόδε, συρικτά 802.
 Σὸν δέμας ἔκπαγλον 1015.
 Σοῦ λάμπει μὲν δόξα 860.
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.
 Σουλπικίου ζακόροιο 497b.
 .. σοφίης πείρατ' ἐφιέμενον 40.
 Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων 346.
 Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα 688.
 Στάλα Ξενάρεος 181.
 Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον 560a.
 Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη 647a.
 Στέργω καὶ φθιμένα 189.
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαῖαν ἐών 141.
 Στήλη μαρμαρέη 625.
 Στήλην ἔθηκαν 595.
 Στήλῃν Παρθενόπης 139.
 Στήσεν Ἀχώριστος 967.
 Στρωτήρας τοῦδε δόμου 1058.
 Συνζύγου παλάμαις 318.
 .. συνήγαγεν αἰών 499.
 Συνναδεὺς θεράπων 119.
 Σύνσιδα ἐματιῷ 734a.
 .. σφαίρης .. Ὠράων δόμον 1072.
 Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας 955.
 Σωθεὶς ἐγμεγάλων 770.
 Σωθεὶς ἐκ πολλῶν 840.
 Σῶμα .. πωτοβαρη 710.
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν 35b.
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνις 652.
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὸν ἐν κόλποις 56.
 Σῶζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.
 Σωτῆρ' ἀνθρώπων 797.
 Σωτῆρα βουλῆς γενόμενον **Add. 886a.**
 Σωτηρίχαν με τύμβος 276.
 Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει 64.
 Σώφρονα Κρησκεντεῖναν 568.
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγάλαυχον ὄρας 265.
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν **Add. 805a(a).**
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.
 Τάργεῖοι ἀνέθεν 746.
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.
 Τὰς μελέτας ἀνθήμα 948.
 Τατιανὸς ἡγεμῶν 1020.
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919a.
 Τάφον τὸν ἐνθα 399.
 Τέκνα τέκνων ἐσιδῶν 279.
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.
 Τέρμα βίου τελέσας 606.
 Τέρμα δ' ὄραῖν βίτου 1114.
 Τέρπεο καὶ σκηνῆς 1050.
 Τέρπων εἰμί θεᾶς 784 cf. **praef.**
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.
 Τέσσαρα τέκνα λιπῶν 327.
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον 140.
 Τεῦξεν Ἀριστομένης **praef. 1100a.**
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.
 Τῆ κλυτῆ ἐν πιτυτῆσι 331.
 Τῆδε καταφθιμένους 515.
 Τῆκει καὶ πέτρην 889b.
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.
 Τηλοῦ πατρίδος οὔσ' 91.
 Τηλυγέτην με τοκῆς 511b.
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.
 Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν 551a.
 Τὴν κύνα Λεσβιακῆ 329.
 Τῆμμέν ἀδελφὴν Δηκράτης **Add. 875a(a).**

Την πάντων γλυκίω 678.
 Τὴν πολλοῖς δήμοισι 609.
 Τὴν σεμνῶς ζήσασαν 596.
 Τὴν σὴν εὐνοίαν 481.
 Τὴν στήλην, παροδεῖται 713.
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.
 Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις 370.
 Τὴν τρίβον ὅς παράγεις 627.
 Τὴν ὑπάτην ἄφεςιν 795.
 Τήνδ' ἀρετῇ . . ἀπακυδήνασαν 164.
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.
 Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε 827 b.
 Τήνδε Ποσειδίππος 780.
 Τήνω τοι τόδε σᾶμα 187.
 Τηροῦσ' ἢ διέμεινεν 159.
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545 a.
 Τῆς ἱεῶς ἀκούουσα 1001.
 Τίκτε τέχνα τὸν ἄριστον 1080.
 Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δέ 695.
 Τίκτομαι ἐν Παγαῖς 469.
 Τειμάνδρα Κυπάρης 697.
 Τειμόθεος ὁ πατὴρ 539.
 Τείμων Τειμαίου 899.
 Τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγη 376 a.
 Τίς ἂν προσάξει χεῖρα 376 b.
 Τίς ἂν προσοίσει χεῖρα 376 c.
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.
 Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας 667.
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν 478.
 Τίς μου τὴν Σειρήνα 551 b.
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε 999.
 Τίς Πλάταιαν σύλησεν Add. 545 c.
 Τίς τίνος ἦν, εἶρη 247.
 Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; 385 b.
 Τίς τοῦμὸν δύστηνον 298.
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.
 Τὸ μνημῖον ὄρας 454.
 Τὸ σῆμα Φράτη 410.
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4 a.
 Τοιάδε τις δεῖξας 940.
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδέ ποτ' ἐν τριόδοις 1090.
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.
 Τὸν Ἐστιαίου τῆς τραγωδίας γραφῆ
 p. 222 b1.
 Τὸν θεράπων πρῶτον 886.
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι 366.
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς p. 856 a.
 Τὸν νέον ὄντα, φίλοι 278.
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε p. 1046 a.
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.
 Τὸν πᾶσιν ἠλίκεσσι 462 a.
 Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα 237.
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν 500.
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἡρωα 841.
 Τὸν σοφίῃ προὔχοντα 601.
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372 a.
 Τὸν σοφὸν ἐλλόγιμον Add. 459 a.
 Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν 920 i.
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.
 Τὸν τάφον ἠργάζοντο 579.
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντ' 622.
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμψαντα 222.
 Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα 963.
 Τόνδε Λυκοκλείδης 791.
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.
 Τόνδ' ὁ παλαιστροφύλαξ 411.
 Τόνδε Πύρης ἀνέθηκε 751.
 . . τόνδε τάφον τεῦξεν 523.
 Τοῦνομα μὲν Χαρίας 495.
 Τοῦπικλέους παιδός 7.
 Τουτὶ τὸ δῶρον p. 1119 b.
 Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν 520.

Τοῦτ' Εὐδοξοῦ βροτοῖς 261 b.
 Τοῦτο σαοφροσύνας 204 d.
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.
 Τοῦτον ὄν εἰσοράας 898.
 Τραιανοῦ τάφος οὗτος 632.
 Τρεινακρία γαῖα 563.
 . . πρὸς αὐτοῦ Νεικήτης 947 a.
 Τρωίλε, χαῖρε καμῶν 475.
 Τυτθὸν γευσαμένη 421.
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.
 Τύμβε, τίνοσ τὸοε σῆμα; 256.
 Τύμβον . . πίστιν ἀμειβομένη 117.
 Τύμβον μὲν, Φιλὰοἰλφε 243 a.
 Τύμβον ἔρῃε. παροδεῖτα 685.
 Τύμβον σοι ποίησα 365.
 Τύμβος μὲν κρύπτει με 292.
 Τύμβον μὴ παρίδης 687.
 Τύμβος ἔοε κρύπτει 684.
 Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441.
 Τύμβω τῷδε Βόηθον 216.
 Τῷ κλυτῷ υἱωνοί με 133.
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις p. 119 a.
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβω ἐγώ 689.

 Υγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027 b.
 Υἱὸν Νικομάχου 848.
 Υἱὸς Ἀριστάρχου 535.
 Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων 236.
 Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν 617.
 Υἱοῦ Τλασίασο 179.
 Ὑμνῷ θεὸν Μέλητα 1030.
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Add. 874 a.
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.

 Φαίδιμον Εὐθυγένους 72.
 Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος 1085 b.
 Φαρνάκεω στάλαν 252.
 Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδῆς 1140.
 Φθέγγεται, ἡρεμέει 1109.
 Φθέγγασο, Λατοῖσα 987.
 . . . Φίλα ὀέ με γείνατο μήτηρ p. 480 a.
 Φιλῆτιν τὸοε σῆμα 630.
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.
 Φλαβιανῷ ἥρωι 552.
 Φλωρεντῖνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.
 Φλωρος Καικιλίου 696.
 Φοίβης ἐνθάοε σῆμα 150.
 Φοῖβον ἀκερσεκόμην 801.
 Φοῖβω ἀκερσεκόμη 800.
 Φουνεισουλανὸς ἐνθάοεί 995.
 Φράζε, γύναι, γενεχὴν 248.
 Φράζε, τίνοσ γονέωσ 218.
 Φῶσ πατρικὸν ποθέουσα 726 a.
 Φωσφόριον Μεγαρῆεσ 914.
 Φῶτα θεοῖσ ἱκελον 507.

 Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243 b.
 Χαῖρε, Ἐρμῆ πατρῶε 974.
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεισ 991.
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.
 Χαῖρε, Κρίτων 235.
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.
 Χαῖρε μάκαρ, πολυόλβε 361.
 Χαῖρέ μοι, κάλλιστε καλῶν 790.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δήλου μεδέων 1025.
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.
 Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶσ 190.
 Χαίρετε οἱ παριόντεσ 22.
 Χαίροισ, πᾶσι βροτοῖσ 280.
 Χαίροισ, Σώτηρε 503.
 Χαίροισ, ὦ παροδεῖτα 322.
 Χερσί τε καὶ τέχναισ 776.
 Χθίσδον μάν, φίλε Μέμμον 989.
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θείασ 626.
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.
 Χρηστὸσ τέθαπτ' Εὐβουλοσ 619 a.
 Χρηστοῦ Τέχνωιοσ 93.

.. χρηστῷ πρὸς πάλιν 602.
 .. χρυσάορος . . δωδεκέτης δὲ πέλω
 Add. 688 a.

Χρυσοχέλυ Παιάν 1023.

Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα Add. 35 a(a).

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι 658.

ᾠ Διὸς Ἀλκμήνης τε 831.

ᾠ Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133 a.

ᾠ μὴ δίδωσιν ἢ τύχη praef. 1117 b.

ᾠ παῖ τοξότα 811.

ᾠ παῖ, φυλάσσου 1117 b.

ᾠ παῖ, χαῖρε πρόφρουιν 1014.

ᾠ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα 1009.

ᾠ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.

ᾠ φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.

.. ὦ φίλε, μή . . 533.

ᾠ Χρόνε, παντοίων 27.

ᾠδ' Ἐπάφου γέννημα 592.

.. ὡ ἦρωι θέσαν τόδε Add. 552 a.

ᾠ Σοφίη καὶ Μοῦσα 413.

ᾠ κυμόρου πιτυτοῦ 527.

.. ὠκυπετῆς δὲ μόρος 148.

ᾠ λεο δὴ στυγερωῦ 505.

.. ὠλετο καὶ Θήβης 1049.

ᾠ λετο ποντοπόροις 628.

ᾠς ἀγαθὸν καὶ παῖδα Add. 228 a.

.. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.

ᾠς ῥόδον εἰαρινόν 544.

adde:

Ἐγλυψέν με σίδηρος praef. 831 b.

Ἠλικίην παῖς εἶμι praef. 831 a.

II. DEORUM NOMINA.

- Ἄγεσίλας 195,2.
 Ἄδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.
 233,10. 252,1. 383,5. 496,3. 544,1.
 1026,4. Ἄδας 202,3. 239,2. 250,3.
 256,9. Ἄιδης 150,8(?). 151,8. 162,3.
 199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.
 468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.
 241a18. 242a4. Ἄιδας 256,9. —
 Ἄδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.
 646,3. 1082,11. Ἄιδου 655,10.
 Ἄιδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.
 Add. 697a2. Ἄιδας 16,1. 235,1.
 558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.
 306a3. Ἄδα 222,3. Ἄιδα 26,9.
 42,4. 372,13. Ἄιδος 87,4. 292,3.
 431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.
 1034,15. 1046,84. 1092,1. — Ἄιδη
 310,3. 336,8. 372,9. Ἄδα 514,5.
 — Ἄδην 129,8. 334,8. 671,3. Ἄιδην
 215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.
 12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.
 538,6. 547,16. 624,2. Ἄδαν 204,10.
 241,5. 573,7. Ἄιδαν 208,14. 231,6.
 238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.
 691,4. — Ἄιδη voc. 578,1. Ἄιδα
 576,3. 577,5. — Ἄιδωνεύς 618a9.
 Ἄιδωνίδος Δήθης 204,11.
 Ἄθηναίη 409,5. 1046,89. Ἄθαναία
 560,4. Ἄθήνη 1046,54.75. — Ἄθη-
 ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἄθηναίης
 (ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργων).
 874,4 (ἔργα). 910,3. Ἄθηναῖς 1023,1.
 1038IV. Ἄθήνης 152,7 (δῆμος).
 161,6. 162,5 (ἄστν). 1046,46.
 1083,3. — Ἄθηναία 739,1. 754,1.
 756,1 (πολιούχῳ). 768,7 (πτολι-
 πόρθῳ). Ἄθηναίη 752,2 (παρθένῳ).
 769,1. 1035,4 (πολεμηδόκῳ Ἄτρυ-
 τῶνῃ). Ἄθαναία 742,1. Ἄθάνη
 43,3. 757,1. — Ἄθηναῖν 795,1. —
 Ἄθηναῖ πότνια 771,3. — Διὸς γλαυ-
 κώπιδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.
 — V. Ἄτρυτῶνῃ, Παλλάς, Τριτο-
 γένεια.
 Ἄθῶρ 1139,1.
 Αἰδῶς Hora 1110,4. Αἰδῶς μεγα-
 λόφρονος 34,1.
 Ἄιδωνεύς v. Ἄδης.
 Ἄκέσιον Telesphorum 1027,36.
 Ἄκρητος 1111,3.
 Ἄκωρι 1139,1.
 Ἄμενώθ Memnon 992,3.
 Ἄμμων 1029,3. Ἄμμωνος 833,1.
 835,5. Ἄμμώνιον θεόν 1024,1.
 Ἄμυκλαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.
 Ἄμφιτρίτα 1028,55.
 Ἄνουβι 1029,1.
 Ἄπιν 991,6.
 Ἄπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.
 — Ἄπόλλωνος 191 et 192 (Καρνήου).

- 1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7. praef. 743a2 (Πυθίου). — Ἀπόλλωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a. — Ἀπόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. — Ἀπολλων 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2 (ἰήιε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V. Λοξιάδης, Φοῖβος.
- Ἄργου 1032,3
- Ἄρετήν 34,2.
- Ἄρης 24,4. 180,1 209,4. Ἄρης Νομάδων 251,2. — Ἄρεος πόνων 752,2. Ἄρεος πάγος 886,3. Ἄρεως 1038 III. — Ἄρην 407,7. 461,6. Ἄρεα 187,3. Ἄρηα 1049,3. — Ἄρείου πάγου 867. 878. 955 praescr. 964. 972 subscr. Ἄρείας βουλής 893,1. Ἄρεοπαγιτῶν 868 subscr.
- Ἄρμαχιν 1049,12.
- Ἄρμονίη Add. 888a4.
- Ἄρποκράτου 833,2.
- Ἄρπυιαι κλωθῶες 1046,14.
- Ἄρτεμις 872,1. 873,1. — Ἀρτέμιδος 461,4. 869,2. 872,1 (Ἐλαφηβέλος). Add. 888a8. — Ἀρτέμιδι 808,2. 874 praescr. (Ὀρθία). Add. 750a2. — Ἄρτεμιν 786,2. 870,2 (Ὀρθωσίην). — ἄνασσαν Ἐφέσου Κρησίαν 798,2. — V. Ὀρθία.
- Ἄσκληπιου 506,11. 868,1. Ἄσκληπιῶ 506,5. — Ἄσκληπιῶ 805,1 (ἰητῆρι). Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add. 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — Ἄσκληπιόν 797,1 (σωτῆρα). 1035,19. — Ἄσκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτήρ). Add. 805a9(Παιάν). 1027,1(Παιήων). 1027,5 (ἠπιόφρων). — Aesculapio υἱεί i. e. Phoebi 797,5. 800,1.
- Ἄτρυτώνη Ἀθηναίη πολεμηδόκω 1035,4.
- Ἄττει ὑψίστω 824,2. — Ἄττειω 822,4.
- Ἄφρογένειαν 810,1.
- Ἄφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1. 811,8 (οὐρανίας). 1046,4 (Ἰδαίης). Ἄφροδίτας ζυγίας 1027,11. — Ἄφροδίτη 809,1. Ἄφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.
- Ἄχαιᾶς Cereris 406,11 (?).
- Ἄχέροντος 228,7. — dat. 559,3. — acc. 256,4. 260,3. — Ἄχεροντίδα λίμνην 702,8.
- Ἄϋως v. Ἡώς.
- Βαίτ 1139,1.
- Βάχχος 1027,43. — Βάχχου 810,7. 821,1. 5 (homo Bacchi specie indutus). Βάχχοιο 871,3. — Βάχχω 582,1. 821,1.
- Βαλμαρκῶθ 835,1.
- Βασιλᾶν i. e. Cereris et Proserpinae 822,9.
- Βασίλεια Διός Iudi 492,5.
- Βασιληίδος v. Ἥρης.
- Βελιάρ 1140,2.
- Βήλω 836,1.
- Βοναδῆς 588,2.
- Βορέου χεῖμα 214,4.
- Βρομίου 614,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρομίοιο 608,2. — Βρομίω 788,1. 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.
- Γενίου 840,2.
- Δάματρι 785,1.
- Δέσποινα Proserpina 1026,3.
- Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praef. 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?). 1046,96. — Δήμητρα terram 618,12. — Δημητρία χθονί 325,2. — V. Δάματρι et Δηώ.
- Δηὼ παλαιή 1046,6. νέη i. e. Faustina maior ibid. — Δηοῦς 116,1. 153,12 (πυρφόρου). 821,2. 864,2. 866,1.

- 950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.
— Δηῖοιο Τριόπαο 1046,64.
Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.
909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.
Διονίσσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.
Διωνίσσου 153,11. — Διονίσσῳ 587,5.
588,3. 926,13 (Καδμείῳ). Διωνίσσῳ
1035,5. — Διόνυσον 871,5. 876
praescr. — Διονίσσια Iudi 925,1.
— V. Βάχχος et Ἐλευθερέως.
Διόπανι 827,5 (φιλευήχῳ).
δώδεκα θεοῖς 768,3. — θεῶν 1043,3.
Δωρῖος εἰλοχία 1028,66.
- Εἰλειθνια 238,1. Add. 241a15. —
Ἐλειθυίη 94,4. — Εἰλειθνίαι Add.
805a7.
Εἰραφιώτην 1035,17.
Ἐκαέργη 460,6.
Ἐκάτης 376d2 (μελαίνης). — Ἐκάτη
χθονία 1136,5.
Ἐλέου βωμόν 792,2.
Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.
Ἐλευθερίας τέμενος 903,6.
Ἐνυαλίου Add. 874a5.
Ἐργάνη θεά 776,3.
Ἐρεβος 1029,7. Add. 35a2.
Ἐρινύς 218,7. 1028 col. ΠΙ. 28.
1046,98 (Τριάπειος). — Ἐρινύσιν
162,3. ἡλιθιώναις 1136,5.
Ἐρισίνιος 272,9. — voc. 815,11 (παν-
τοκράτωρ). — cf. 816,5. 1038 κ.
Ἐρμάωνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.
— Ἐρμᾶνος δίφαλέω 1028,10.
Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-
λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (οἶκαιος).
947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.
— Ἐρμοῦ 817,3. Ἐρμέω 1046,32.
Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία
1038 κ (ἐρισυνίου). Ἐρμάου χθονίου
505. — Ἐρμῆ 759,1. 772,1 (ἀγο-
ραίῳ). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίῳ). 948.
Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.
— Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων παρέ-
δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναιά-
δων συνοπάονα). 816,1. 5. 1032,5.
Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῆ 575,1.
815,1. 974,1 (πατρῷε). 975,4. Ἐρ-
μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.
— Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-
μαῖ hominum imagines 108,3.
949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσίπ-
που). 965,1 (Ἀλεξάνορου). 970,1
(Φιλήμονος).
Ἐρμοῦ ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.
Ἐρσης 1046,32. — acc. ibid. 54.
Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —
gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —
σώφρων 811,7 cf. Add. — παῖ
τοξότα Κύπριδος 811,1.
Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.
Ἐσπερος 568,4
Ἐστία praef. 824a1.
Εὐβουλήι Plutoni 272,9.
Εὐνομίη Hora 1110,4.
Εὐσόδον Panem 825,2. — voc. 826,1.
Εὐσεβίης τόπος 1055,1.
Εὐφρονίῳς Uranus 1029,6.
Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.
Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.
Ἐψος 568,3.
- Ζεὺς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6
(τερπικέραυτος). 336,4. 380,5. 542,6.
618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4
(Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.
1080,2. — gen. 170,3. (αἰγώχου).
288,4 (αὐλάς). 312,8. 465,8 (Υψί-
στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-
φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἶκον).
618,21 (οἶον) 738,1 (κσίρη). 740,1
(παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

- 786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (Σωτήρης). 818,23 (τέκος). 822,9 (δαδοῦχος). 827,2 (υἰόν). 828,1 (κούρη). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀρητήρ). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (ἀγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλιος). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγιόχοιο). 903a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Διί 746,1. Δί 787,1 791,2 (ξείνων ἐφόρῳ). 834,1 (Ἡλίῳ Σεράπει). 1035,22 (Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Ρεμβηνόδῳ). praef. 1100a (Ὀλυμπίῳ). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστεροπητήν). praef. 856a6 (σωτήρα κτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διόθεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.
- Ζεφύροιο 1046,22.
- Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Πανημερίῳ). 1035,1 (Κρονίδῃ βασιλῆι). Ζανὶ Ἐλευθερίῳ (Augusto) 978,2. — Ζήνα Οὔριον 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.
- Ἡγεμόνος Jacchi 588,3.
- Ἡελίου δρόμον ludum 947,4. — Ἡλίῳ 618. 834,1 (Διὶ Σεράπει).
- Ἡμέρη 232,1.
- Ἡρη 243,22 (ζυγίη). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιληίδος). — Ἡρα 742,2. 846,6. Ἡρη 1096,10.
- Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἄθλοις). 874,6. 947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλέος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλεῖος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡράκλεες 831,2. 14. — Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1. Ἡριγενείης 312,7.
- Ἡρωα 841,1.
- Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.
- Ἡώς 995,5. 998,1 (ρόδοδάκτυλος). — Ἡούς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡῶ 994,3.
- Θαργήλια 940.
- Θέμις 512,2.
- Θεῶ μεγίστῳ 838,1 cf. praescr.
- Θεσμοφόρους deas 774,3.
- Θέτις 191,8. — voc. 993,1.
- Ἰάκχου 957,1. — V. Ἡγεμόνος.
- Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός.
- Iustitiae 837 ep. lat. 1.
- Ἰοχέαιραν 1046,53.
- Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος). 1028,15. ibid. 26 (πολύβουλος). ib. 68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen. 586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης). 981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρποτόκῳ). — acc. 983,2 et 984,2 (μεγάλην θεάν). 985,4. 1022,5. 1023,3 (βασιλίσσαν). — voc. Add. 874a2.
- Κάβειροι 1035,7.
- Καδμείῳ Διονύσῳ v. Διόνυσος.
- Καλλιόπης ἔργα Add. 688a6.
- Καμάτου θεοῦ 1027,27.
- Καρνεῖαις θυσίαις 465,2.
- Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.

Κλωθώ 693,2.
 Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης
 741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.
 Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνο-
 φάγου). Κρόνω 1028,15.
 Κρονίων 998,7.
 Κρονίδης 511,2 (ἄναξ). 831,7. — acc.
 1035,17. — voc. 743,1 (ἄναξ).
 Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3.
 980,12. 1103,2. — gen. 582,2.
 628,2. 717,2. 811,1 (Λυγείης cf.
 Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5
 (ὄσιαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα
 810,12.
 Κυρήνην Add. 842a1.

Λήδης 863,5. — acc. 648,8.
 Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. —
 Λητοῖδου 1027,2. — dat. 594,10.
 Λατοῖδα (Memnon) 987,1. — Λη-
 τωίδος 872,7. Λητωῖδα κούρην 870,1.
 — Λητογενές Add. 228b7.
 Λιβύη Add. 842a2.
 Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.
 Λυαίω 821,5.
 Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.
 Λυκείω v. Φοῖβος.

Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.
 Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1.
 — Μαιάδος 815,1.
 Μανδούλι 1023,1. 5. 7.
 Μέλητα θεὸν ποταμόν 1030,1.
 Μέμνων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1.
 996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. —
 gen. 988,2. 989 praescr. 990 prae-
 scr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002
 praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2.
 — dat. 992 praescr. — acc.
 990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.

— voc. Μέμνων 987,2. 1012,5.
 Μέμνον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4.
 998,2. 1006,1. 1007,3.
 Μηνὸς φωσφόρου 1038 VIII.
 Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat.
 872,3 cf. Add.
 Menis 836 ep. lat. 1.
 Μητρὸς θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat.
 823 praescr. — Μητρὸς παντοτέκνου
 44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.
 Μίθρης indeclin. 585,1. — Mithrae
 dei invicti 824 subscr.
 Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add.
 1029 a 1. — Μνημοσύνης λίμνης
 1036,4. 9.
 Μοῖρα καλῆ 838,1.
 Μοῖρα (καὶ Εἰλείθυια) 238,1. 552,4.
 — gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖραι
 314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I.
 — fati vocabulum creberrimum.
 Μοῦσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. —
 Μούση δεκάτη 609,5. — nom. pl.
 271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen).
 781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1
 (προφήτην). 226,7. 231,6 (σελίση).
 415,3 (θέραψ) 614,4. 686,5 (Πε-
 ρίδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον).
 Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μου-
 σάων 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶρα).
 1084,8. Add. 228a7. Μοισᾶν 845,1.
 Μοισάων 238,2. — Μούσαις 100,1.
 580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Ελ-
 κωνίσι). Add. 277 a 4. praefat.
 474a1 (ἀρέσας). Μούσαισι 273,1.
 616,3. 674,8. Add. 888 a 5. Μού-
 σησι 224,1. — Μούσας 789,1. —
 Μουσείων ἐπέων Add. 1029 a 3. —
 V. Πιερίς.
 Μῶαν 806,2.
 Ναίδες 570,10. — Ναιάδων 802,2 (κοι-

ρανε Apollo). 813,1. — Ναιάσιν Νύμφαις 1075,1. — V. Νύμφαι.
 Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos). 1046,93. — Νεμέσει δεσποίνῃ 837,1 cf. epigr. lat. 1.
 Νηρεύς 1028,74.
 Νίκας 818,10. — dat. 924,2 — acc. 794,1.
 Νύμφαι 115,1. 571,1 (κρηναῖαι). — Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (πότνια). Νυμφάων 162,5. 828,2. (ἄφθιτε). — Νύμφαις 599,1. 810,12. 827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1 (Ναιάσιν). Νύμφαισιν Add. 828 a 1. Νύμφησιν 1072,3.
 Ὀνειρούς 839,1.
 Ὀρθείῃ 806,1. — V. Ἄρτεμις.
 Ὀρθρός 232,3.
 Ὀσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,16. — acc. 1015,8.
 Οὔπι Ῥαμνουσιάς 1046,61.
 Οὐρανὸς Εὐφρονίδης 1029,5. Οὐρανοῦ υἱές 1035,7.
 Οὐρανιώνων 288,6. 999,1.
 Οὐρανίδασι 618,38.
 Παιάν 797,4. 799,1 (βασιλεῦ). 1023,1 (χρυσυχέλυ). 1026,1 (δέσποτα). 1026,7 (μάκαρ). ibid. 24 (ἀχειρεκόμης). Add. 805 a 9 (Ἀσκληπιέ). Παιήων 1027,1 (Ἀσκληπιέ). Παιῆον 803,1 (ἄναξ Ἀσκληπιέ). — Παιῶνος 473,2. 884,3. Παιᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add. 805 a 2. Παιήονος 886,1. — Παιήονι 1035,6.
 Παλλάς 794,1. 796,1 (δέσποινα). 844,2. 852,1. — gen. 97,2 (ἐργοπόνου). 532,2 (δώροις). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (Τριτογενεῖ). 912,4 (προμάχῳ Κεκροπίῃ). 1035,21. — acc. 1038,18 (Ἀθιναίην).
 Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen. 827,3 (Ἐρμαίου). — dat. 827,1. 1103,1. — voc. 1104,2 (ἀγρότα). — V. Εὐδοξος.
 Πανημερίῳ v. Ζηνί.
 Παφίῃ 512,2. — gen. 614,4.
 Πειθῶ 1028 col. III 10.
 Περσεφόνη 494,1. Περσεφόνα 195,3. Φερσεφόνα 244,2. — Φερσεφόνης vel Περσεφόνης θάλαμος vel θάλαμοι 35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4. 231,2. — δῶμα 62,4. — δώματα 189,6. — δόμον ἀδίαυλον 244,9. — αὐλή 494,1. — ἄγγελε Ἐρμῆ 575,1. — Φερσεφόνη 272,10. — Περσεφόνην 818,10. — παμβασίληα 218,15. — Φερσεφόνηα Πλουτώνια 506,9. — Φερσεφονείῃ (ἐπαινῆ) 449,3.
 Πιερὶς 98,2. — gen. pl. 207,2 (φίλος). 618 ep. 12 (carminum). 686,5. (Μουσῶν). 851,6. Add. 228 a 2. — dat. 310,7 (carminibus). — acc. 268,4.
 Πληιάδος 223,4.
 Πλούτων 558,6. 575,5 (δακρυχαρής). 848,7. — gen. 367,7 (βασιλῆος ἀνθρώπων). — Πλουτώνια v. Περσεφόνη. — Πλουτέως 125,6 (κελεύσμασιν). 128,6. Πλουτέος 226,4 (ἐμμεγάρους). 372,2 (οἰκία). 372,20 (δῶμα). — Πλουτήϊ 449,3. — Πλουτεῦ 462,14. 570,1 (κοίρανε). — V. Ἄγεσίλας.
 Πολύμνια 787,1.
 Ποσειδῶν 779,3. — Ποσειδῶνος 1038 II.
 Πρίαπος 807,5 (Λαμψακηνός). — Πρίαπος (?) 817,3. — acc. 782,5.
 Πρόνοια 1096,8.

Πύθειον Apollinem 1039,2. 1040,2.
— Πουθειῶς 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥείη
823,4. 824,1. — Ῥείην 618,22.

Ῥεμβηνόδω v. Διί

Σαράπιδος 832,1 (ὑψιμέδοντος). 875,3.
824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.
— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —
V. Σέραπιδες.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.

Σέραπιδες 1029,4. — Σεράπιδες (Ἡλίου
Διί) 834,1. — Σέραπι 920 π 7.

Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.

Σοφίη 413,1.

Sphinx 1015. 1016.

Σιωτήρ v. Ζεύς et Ἀσκληπιός.

Σωφροσύνη 34,1.

Τᾶνον 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Ἄιδεω). 1136,3. —
παρὰ Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρη ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύς (mare) 1028,55.

Τιθωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.
1025,1 (φαεσίμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τυχα 208,8. 240,6. — Τύχης
440,3 (ιερόν). 491,5 (οἶακι). 526,2
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,
12. 640,6. 847,1 (τάλαντα). 1039,2.
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Ἵμέναιος Add. 241a1. — V. ind.
vocab.

Ἵπερεῖον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλόργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπόλ-
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8
(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 968,3.
1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,3
(Ἀγυιεῖ). 800,1 et 801,1 (ἀκερσε-
κόμη). 808,2. 821,6 (Λυκείω) Add.
805a8 (ἀχειρεκόμη). — acc. 594,6.
1034,30 (τοξοφόρον). 797,5. 931,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τρισεῶν).
948,4 (ὁμοφροσύνη). 994,6. 1073,9
(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.
1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτεσσα
369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμεύς). — gen.
302,3 (νήα). — dat. 647,16. —
voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίου v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,6
(ἄναξ). — gen. 427,7 (ἄχράντοι).
726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντος). ib.
7. — dat. 733 (ἄγιαν ἐν Χ.). 1024,1
(μεμελημένος). — voc. ib. 2 (πάτερ).
Χρόνε 27,1.

᾽Ωκεανός 618,10.

᾽Ωραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —
᾽Ωράων 1072,2. — dat. ibid. 4. —
᾽Ωρα . . ibid. 6.

III. NOMINA GEOGRAPHICA.

- Ἄβατον ins. Aegypti 981,6.
 Ἄβδηρίτης 326 praescr. 759,1.
 Ἄβυθναίου Ὀσειρίδος 414,5.
 Ἄγγελῆθεν 78.
 Ἄγεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 Ἄγρυλῆθεν 770 subscr.
 Adrianis tribus: Ἄδριανοῦ ἔκγονοι 928,2.
 Ἄζηγιεύς 956 subscr. — ἐξ Ἄζηγιέων 128 praescr.
 Ἄθειληνός 714,2.
 Ἄθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — Ἄθηνῶν 92,2. 844,2. Ἄθηνέων 1046,37. Ἄθηνάων 912,3. 1046,60. — Ἄθῆναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. — Ἄθῆνας 26,6. 164,1. 1046,66. — Ἄθῆνηθεν Add. 877 a1.
 Ἄθηναῖος 22,3. 775 subscr. — Ἄθηναίη (γῆ?) 118,1. — Ἄθηναῖοι 36,2. 941,1. — Ἄθηναίων 26,5. 638,1. 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878 praescr. 955 praescr. — Ἄθηναίοις 868,3. Ἄθανάοις 928,7. — Ἄθηναίους 763,2. — V. Ἄττικὴ et Ἄτθίς.
 Αἰανὴ 514,2.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7. — Αἰγαίας θαλάσσης 1140,7. — Αἰγαίην πόντου πλάκα 779,5.
 Aegeis tribus: Αἰγεΐδας λαός 928,3. Αἰγίλιεύς 753,3. Αἰγινήτης 52. Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3. 1028,1. Αἰγύπτιο 713,3. 978,11. 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτω 1082,15. — Αἴγυπτον 981,3. — Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. — Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. — Αἰγυπτίων 1020,2.
 Αἰδηψοῦ 269,2.
 Αἰθιώπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.
 Αἰμονιεῦσι 191,1.
 Αἰνιέων praef. 856 a2.
 Αἶνον 1034,4.
 Αἰξωνεύς 50 praescr. 128 praescr. 957 subscr. — Αἰξωνέως 133.
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.
 Ἄκαδημείης 40,3.
 Ἄκμονεύς 376 e.
 Ἄκουιτανίης 714,6.
 Ἄλαιεύς 65.
 Ἄλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. — Ἄλεξάνδρου πόλις 978,6. — Ἄλεξάνδρεῦς 713,14. — Ἄλεξάνδροιο πολίτης 654,8.
 Ἄλεξανδρεῦς Troadis 336,2.
 Ἄμάσεια 154,1.
 Ἄμισοῦ 250,1. Ἄμισοιο 875,6.

- Ἀμύκλης 473,5.
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυρασίου 50.
 Ἀναύρου 1089,7.
 Ἀναφλυστίου 81.
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῆ 112,1.
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Antiochus 957,6.
 Ἀπάμεα urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμέα 881,1.
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.
 Ἀρβήλοις 1088.
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἀργεῖοι 746,1. 846,5. — Ἀργείων 466,2. — Ἀργεῖη ἀσπίς 931,5. — Ἀργολικὸς στόλος 477,5. — Ἀργολικοῖς ἄγκεσιν 932,1.
 Areopagus v. Ἄρης.
 Ἀρκαδίας 781,11. — Ἀρκαδία 744,3. 1082,4.
 Ἀράθθοιο ῥοῤαῖσιν 180,2.
 Ἀρυκανδεύς 409,1 (fortasse ἤρωι Τροκονδεύς).
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίη περίφρων praefat. 474 a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877 b. — Ἀσίην (?) Add. 242 a 6. — Ἀσίδος 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903 a 4. — Ἀσίδα 1083,2.
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.
 Ἀσκραίῳ πέδῳ 497,5.
 Ἀστακείης γαίης 168,1.
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2. Ἀτθίδι χθονί 852,6.
 Αὐσόνων ἀγητῆρι Traiano 549,7. — Αὐσονίης (?) Add. 242 a 10. Αὐσονίη γῆ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὐσονίην 146,2. — Αὐσόνιον ἄστυ 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὐσονίου χρήματος 622,4. — Αὐσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888 a 2. — Αὐσονίους 590,6. 1046,29. — Αὐσονίς 571,4. — Αὐσονίδεσσι Add. 688 a 3.
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.
 Ἀφροδισιάς Cariae 620,1.
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνέα 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.
 Βαιστεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 Βειθύνιον 534,3.
 Βειθυνός 947 b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333 a 3. — Βειθυνᾶν 250,2. — Βειθυνικῷ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτίῳ πεδίῳ 461,7.
 Βοσπορίς γῆ 252,5.
 Βόστρης 455,1. 1066,4.
 Βοίβαστος 1028,3.
 Βύζαντος πόλει 534,5. — Βυζάντιος 330,2.
 Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῆ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

- Γαργήττιον 108,2.
 Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —
 Γορτύνιος 54. 498,1.
- Δαλμάτιος 444,4.
 Δαρδάνιον γένος 1046,39.
 Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-
 φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.
 Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.
 Διδύμοις 858,2.
 Διογένειον Atheniens. 114.
 Δίρκα praefat. 938a5.
 Δοκίμοιο χθών 666,2. — Δοκιμεύς
 797,3. — nom. pl. 793,2.
 Δορύναμα 828,5.
 Δυρραχίου 517,8.
- Ἐδεσσα 517,13. — Ἐδεσσαῖον 517,12.
 Ἐειθηνῶν Καισαρήων δῆμος 1059,1.
 Ἐλαιουσίω 969 subscr.
 Ἐλευθερναῖος 851 subscr. 932 subscr.
 Ἐλευσεινίου 151 subscr.
 Ἐλεφνηορὶς βῶλος 103,9.
 Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.
 1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,
 13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.
 Ἑλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.
 — gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.
 905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —
 dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.
 27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.
 — Ἑλλαδικὰν ἀλκάν 1081,2.
 Ἑλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.
 982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἑλλάνων
 843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —
 dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.
 Ἑλλησπόντῳ 764,1.
 Ἐπίδαυρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.
 — Ἐπιδάυρου 892,2. — Ἐπιδάυριοι
 1027,35.
 Ἐρετριεύς 89 praescr.
- Ἑρμιονῆ 926,16.
 Ἑρμοῦ ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis
 1048,4.
 Ἑρμώνθιος nomus Aeg. 995,2.
 Ἑρύθρου πόλις 904,1. — Κεχροπίς
 ibid. 2.
 Ἑσπερίας χθονός 905,1.
 Εὐβοίας 103,2. 461,3.
 Εὐμενεύς 376e.
 Εὐξείνιοιο i. e. πόντου 537,4.
 Εὐπυρίδης 967,2.
 Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b
 praef. — Eius figura 1088.
 Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.
 768a3.
 Εὐσεβέων ἄστῳ Catana 887,1.
 Εὐωνυμεύς 772 subscr.
 Ἐφεσος 71,4. — gen. 228,4. 718,2.
 798,2. — dat. 229,4.
 Ἐφύρη 172,2.
- Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.
 Ἡλύσιον 511,2. — V. ἡλύσιον πεδίον.
 Ἡράκλεια Pontica 488,2.
 Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.
- Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326
 subscr.
 Θεσπιαῖς 811,2.
 Θεσσαλίη 993,6. — Θετταλίας 192,2.
 Θεσσαλονεΐκη 683,1. 529,1. — Θεσ-
 σαλονικεύς 522,14.
 Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θήβα
 938a1 praef. — Θήβης 1054,1.
 Θήβας 932,7. — Θήβαις 876
 praescr. 1015,6. — Θεβαῖος 90,4.
 489,7. — Θεβαῖοι praef. 768a4.
 Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης
 1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμηίδος).
 — Θήβην 993,4 (καλλίπυλον). —
 Θεβῶν 976,1. — Θεβαίας πόλιος

- 992,2. — **Θηβαίας σύργγας** 1017,1.
 — **Θηβαίων** 919,3. — **Θηβαίικω**
λίθω 990,2. — **Θηβαίδος** 1008,3.
 1020,1.
Θήρας 807,3. — **Θηραῖος** 762,1. —
Θηραίων 807,5.
Θοραεύς 67 praescr.
Θορίκιον 845 praescr.
Θρήκης 140,3. 1082,8. — **Θρήκιες**
 792,3. — **Θρηκῶν** 841,8.
Θυάτειρα 248,5.
Θυμβοιάδες 1046,1.
- Ίβηρ Ίβηρος** 549,4.
Ίβί 1048,2.
Ίεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti
 713,4.
Ίεράπολι Phrygiae 1074,2.
Ίθάκα 187,2.
Ίλβειτηνῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
Ίλιον 1095,2. — **Ίλιάς αἶα** 1081,1.
Ίλλυριοῖσιν 183,3. — **Ίλλυρίδος γαίης**
 906,6.
Ίμβρίων δῆμος 151.
Ίναχίδων (?) 464,2.
Ίνδόν flum. Add. 197a 1.
Ίνδούς 569,7.
Ίσθμῷ 933,3. 941,2. — **Ίσθμοῖ** 941
 praescr. — **Ίσθμια** 933 praescr.
Ίσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.
Εἰταλίη 553,4. — **Εἰταλίας** 574,2.
Ίταλίας 901,1. — **Ίταλός** 1000,3.
 — **Ίταλῆ χθονί** 614,5. — **Ίταλικῆς**
 502,14.
Εἰτεαῖος 62 praescr.
Ίωνες Add. 888a 7. — **Εἰονίου πελά-**
γους 517,2. — **Εἰαονίης σοφίης** 553,2.
- Κ . . . ηνον oppidi nomen** 440,2
Καμαριναῖος 744,2.
Κανωθαίων 714,3.
- Καππαδόκων** 640,1. — **Καππαδόκαις**
 138,2.
Καρσί 161,3.
Καρυανδεύς 775 subscr.
Κασπίας κλήθρας 549,3.
Κασταλίαν 926,4.
Κατάνης 599,6.
Καυκάσιος gen. 773,4.
Κέκροπος δήμω 927,2. — **Κεκρόπων**
 120,3. 168,2. — **Κεκρόπεσσι** 969,3.
 — **Κεκροπή (terra)** 878,2. — **ίας**
 88,4. 771,2 (?). — **ίης** 863,12.
 866,3. 915,2. — **ίη** 150,8. — **ίην**
πόλιν 822,5. — **ίους τάφους** 118,6.
 — **Κεκροπίδης** 794,3. — acc. 1046, 30.
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a 6.
 — **Κεκροπηίδος γαίης** 140,3. —
Κεκροπίς tribus 26,10. — dat. 844
 subscr.
- Κεκροπίς Erythrae** 904,2.
Κελτῶν 831,12. Add. 242 a 5.
Κερκείνιον 514,3.
Κερκύρα 37,2. — V. **Κορκύρης**.
Κεφαλής 1042,1. — **Κεφαλήος** 760,1.
 — **Κεφαλήθεν** 61.
Κηφισιέως 959 subscr. — acc. 971
 praescr.
Κιανός 347,4.
Κίλιξ 667,1.
Κίσαμος 384,1.
Κλάρου 1025,2.
Κοθωκίδης 58 praescr.
Κόρινθος 619,3. Add. 471 a 1. — acc.
 1113,1. — **Κορίνθιος** 619,2. 775
 subscr. — **Κορινθόθεν** 746,1.
Κορκύρης 262,7. — V **Κερκύρα**.
Κορώνη 475,5.
Κοτιαέων 362,2.
Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. 8.

1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. —
Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. —
Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιεῖ
Μίνωι 514,5.

Κριεύς 61 praescr.

Κρόνου ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.

Κρωπίδαι 852 subscr.

Κυανέας δῖνας 779,3.

Κυδαθηναίους 927 praescr.

Κυδναίων ρείθρων 1078,6.

Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.

Κύζικος 643,1.

Κυθηρία 47,2.

Κυλλήνιος Ἑρμῆς 414,9.

Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.

Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. —

Κυπρίου 188,1. — Κύπρις γὰ

846,4. — Κυπρογενῆ 257,2.

Κυραναῖος 775 subscr.

Κύσει 1047,3.

Κῶς 101,2. Κῶως 202,6. — Κῶαι
233,3.

Λακεδαίμονος 192,2. 477,1. — Λακε-
δαιμονίῳ 743,2. — ἰης Λήδης 863,5.

— Λάκαιναν ἀσπίδα praef. 768a3.

Λακιάδης 39 praescr. 954 subscr.

Λαμφακηνός 807,6.

Λαοδίχεια 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.).

— Λαδικίης 530,2. — Λαοδικεύς 929,6.

Λαρύμνης 493,4.

Λάτυια πόλις praef. 856a3. — Λα-
τυέων ibid. praescr.

Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης
995,2.

Λεβάδεια 931,3.

Λεοντῖνος Add. 875a praescr.

Λέρνη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3.

— Λερναίων ἀδύτων 866,4.

Λέσβου 230,2. — dat. 228,3. 330,6
(ἐνὶ χώρῳ). — Λεσβιακῆ βώλῳ 329,1.

Λευκάς 92,1.

Λεύκτροις praef. 768a5.

Λήθης 204,11 (Ἰιδωνίδος). 261,10

(πῶμα). Λάθας 244,10 (πόματι).

— παρὰ Λήθη 772,5. — V. ind.
vocab.

Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμάθων

118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν

993,3. — Λιβύων 877b praefat.

Λιγύων 831,12.

Λιμναγενῆ 245,4.

Λιμύρων 615,10.

Λίνδος 857,2.

Λοκροῖσιν 849,4.

Λουγουδούνιοιο 714,6.

Λουσοί praef. 952a3.

Λυδοῖς 1082,18.

Λυκίης 615,10. — Λυκίων 546,1.

768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).

Λύκοιο flum. 673,5.

Λύκων πόλις 414,1. 415,1.

Μάγνης 218 subscr. 641,1.

Μαιάνδρου 272,8.

Μακεδῶν 262,3. 519 praescr. — Μα-

κηδονίη 553,4. — Μακέταις 313,7.

Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.

Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef.

480a2.

Μαραθῶν 1087,4. — acc. 1046,5. —

Μαραθωνίου 155 praescr. — acc.

114 praescr.

Μαρεωτίδι γαίῃ (?) 135,1.

Μεγαλοπολίτις 471 praescr.

Μεγάρων 26,2. — Μεγαρής 461,9.

843,1. Add. 461a1. Μεγαρήες

909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρήων

958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.

Μεδιολάνῳ 720,6.

Μελιτεύς 34,3. 844 subscr. — gen.

45 praescr. 893 subscr.

Μέμφις 258,7. 1028,3.
 Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπηί-
 δος πάτρης 273,3.
 Μεσσάνιος praef. 1100 a 1.
 Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145
 praescr. — gen. 155 praescr.
 Μινύαις 491,6.
 Μεισηροῦ 671,3. — Μεισηρῶν στόλου
 838,2.
 Μήδων 747,1.
 Μοττιανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.
 ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009
 subscr.
 Μύγδονος νᾶμα 549,6.
 Μυκάλας 461,5.
 Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.
 Μυρίνης 552,3.
 Μυτιλήνη 330,6.

 Ναμαρήσιοι 440,5.
 Νάξιος 1098,1
 Ναρκίσσου κήπον 811,3.
 Νεμέη 931,3. praef. 932 a 4. — Νε-
 μέα 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέ-
 μεια Iudi 933 praescr. Νέμεα 932
 praescr. Νέμειος νίκη 938 a 3 praefat.
 Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3 (?).
 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προ-
 χοάς). Add. 197 a 1 (προχοάς). —
 dat. 981,10.
 Νείλου πόλιν 642,3.
 Νειλωτίδος θεᾶς Isidis 586,2.
 Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.
 Νικομήδεια Bithyn. Add. 333 a 3.
 Νισαίων 461,10.
 Νισύριος 775 subscr.
 Νομάδων Ἄρης 251,2.
 Νῦσα 946,2.

 Ζοῖς pomus Aegypti 713,4.

Οἰανθέος γενεάν 179,2.
 Οἰναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.
 Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.
 Οἰνοανδρῆς 944 praescr.
 Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,
 3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11.
 1029,8. — acc. 1110,1. Add.
 646 a 3.
 Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλύμπια Iudi
 933 praescr.
 Ὀπόεντα 849,3. 855,5.
 Ὀρειοί Add. 471 a 3.

 Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.
 Παιανιεύς 70 praescr. — gen. 960
 praescr.
 Παλληνέα 964 subscr.
 Παμβοτάδη 853 praescr.
 Παναθήναια 940 pr. — gen. 878
 praescr.
 Πανδιονίς 26,10. — Πανδιονίδαί 928,3.
 Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat.
 272,5.
 Παντοματρῆϊου 416,8. — ματρική 416,7.
 Παρθοῖν ὑσμίνην 549,8.
 Παριητός 86 pr.
 Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πά-
 ριος 759,3. — gen. 750,3. — dat.
 pl. 818,11.
 Πατάρων γῆ 412,2.
 Πάτνος 872,6. — Πατνή 872,3 (v.
 Μήνη).
 Πατρεύς 105,2.
 Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. —
 dat. pl. 794,4.
 Πειραιέως (παρ χθονί) 113,2. —
 Πειραιεύς 75,3. 853 pr. — acc.
 955 pr.
 Πειρήνην 926,4.
 Πελαζγικόν Ἄργος 846,1.

Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.
 Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμόθεν 877 b2 praefat.
 Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῶ πολέμῳ 461 pr.
 Πέτρη 434,1.
 Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932 a.
 Πιτάνη 473,6.
 Πλάταια 931,4 — acc. Add. 545 c1.
 Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντίας Ἡράκλεια 488,2.
 Ποντωρέως Add. 197 a pr.
 Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.
 Ποτειδαίας 21,6. 10.
 Προυσιάς 110,4. — gen. 229,2.
 Πρυμνησσέων 362,2.
 Πτελεάσιος 853 pr.
 Πτολεμαῖδος 982,3.
 Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5 (?).
 Πυθοῖ 933,3. — Πύθια ludi 933 pr. Πούθια 492 b praef. — Πυθῶν νίκης 931,2. — Πουθιῆος dei 492 b praefat.
 Ῥάβεννα 337,4.
 Ῥαμνοῦντα 1046,66. — Ῥαμνουσιάς Οὔπι 1046,61.
 Ῥαριάδος δεαε(?) 931,6.
 Ῥηγίῳ 617,2.
 Ῥηνεῖς μυχός 149,3.
 Ῥήνῳ παρ ποταμῶ 229,1.
 Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥοδία γᾶ 197,2.
 Ῥώμη 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἑκατονταπύλειο). Add. 242 a5 (?). —

dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Αὐσόνιον ἄστῳ 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.
 Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.
 Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμινίου (Κυπρίου) 188,1.
 Σαλυβρίαν 36,4.
 Σαρδονίη 622,3. — Σαρδηνός 1005,1.
 Σέλγην 199,3.
 Σεριφιάς νῆσος 214,5.
 Σιδήτης 772 a2. 1006,1. 1007,3.
 Σιδῶν 932,11. — Σιδῶνιος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.
 Σινυητίσιν ἀκταῖς 810,1.
 Σινώπας 252,2. — Σινώπην 702,5.
 Σκυθῆς Ἀρτέμιδος 872,12. — Σκυθίθην 872,9.
 Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805 a (b). — Ζμυρναία κόνις 376,3.
 Σουινεύς 152. — Σουινέως 955.
 Σπάρτη 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471 a2 (?). praef. 768 a1 (δῶρυ).
 Στειριέως 956. 968.
 ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.
 Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.
 Συναδεύς 119,1.
 Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.
 Συρίας 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίθην 689,2.
 Σῦρος 273,4. — Σύρου 212,3.
 Σφηττίου 954.
 Σχερίη 186,7.
 Ταίναρος urbs Add. 497 a 10.
 Ταλλαίοισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσω 622,3. — Ταρσέα 350,2. —
 Ταρσογενή 644,5.
 Ταύρων 773,4.
 Τενεδίων δῆμος 151.
 Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.
 Τηλεφίδαίς Pergamenis 1035,1.
 Τήλου 199,3.
 Τήνου 1025,5.
 Τιβουρτῖνος (?) 724,1.
 Τμῶλος 234,1. — gen. 412,3.
 Τόμοιο ἄστυ 537,5.
 Τραιανί foro 879.
 Τράλλεος πόλιος 946,3.
 Τρεινακρία γαῖα 563,1.
 Τρινοιξειτῶν ὁ χῶρος Mysiae 335.
 Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.
 Τροκμοῖς 793,9.
 Τρώων πεδίω 993,5. Τρώων praef.
 932a1.
 Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect.
 745,3.

Υπαίπων Add. 903a6.

Υπατα praef. 856a8.

Υχαντηνῶν ὁ χῶρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.
 Φαρίη γαίη 414,2.
 Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.
 Φίλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.
 981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.
 Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.
 Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —
 Φοινισσῶν (?) 461,6.
 Φολόην 1082,16.
 Φορωνίδος λαός 932,3.
 Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —
 Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).

Χαιρωνέα 269,1.

Χαλκιδέων 206,5. 748,1.

Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.
 — Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.

Χολλεΐδου 963. — ἐκ Χολλειδῶν 930.

Ψέλχιδος 975,2.

Ψαθεν 933.

Ψαρείου (ἀγροῦ) 89,2.

IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

*'Αβάσκαντος 959.
 'Αβάσκαντος 649.
 'Αβασκαντίς 630,2.
 'Αββαῖος (?) 430,4.
 *'Αβγαρος 583,1. 6.
 'Αβιάνιος 685,3.
 'Αβούριος 452,15.
 'Αγαθάγγελος 550,1.
 *'Αγαθήμερος 554,1.
 'Αγαθειῖνος 296. 363 (?). 558,8.
 'Αγαθίων 374.
 'Αγαθόδωρος 783,6.
 'Αγαθοκλῆς 928,5.
 'Αγαθόμορος 524,1.
 'Αγαθόπους 842,2. 868.
 'Αγάθων 722,9.
 *'Αγαμέμνων 1095,1.
 'Αγαπήτη 355,2.
 'Αγαπωμενός 617,1.
 'Αγασικλῆς 772.
 'Αγάσιππος 772,3.
 'Αγέλη 629,1.
 'Αγεσίας (?) 504,2.
 'Αγέστρατος 851,3 cf. praescr.
 'Αγνηορίδαι 871,2. 932,6 (-ᾶν).
 'Αγνής 86,3.
 Agrippa v. Avidius.
 'Αγχίσης 1046,4.
 'Αδάη 502,14.
 'Αδαμάντιος 172,2.

'Αδδός 1058,1.
 'Αδίστα 514,1.
 'Αδμητος 191. 192.
 *'Αδριανός imperator 863,12. 928,2.
 988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.
 1045,2. — poeta 811. 1089. Add.
 888a5. — 'Αδριάνεια ludi 967.
 'Αδριανός Garmi f. 454 praescr.
 'Αδωνι ὄμοιος 459,1.
 'Αθαναίων 249,1.
 'Αθην . . . (nomen defuncti) 43,1.
 'Αθήναιος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.
 Athenaeus v. Antonius.
 'Αθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.
 'Αθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.
 Athenio v. M. Antonius.
 'Αθηνοδώρα 176,1.
 'Αθηνόφιλος 867,2.
 *'Αἶακος 173,15. 646,4. 846,2.
 *'Αιακίδης Achilles 191,8. — ἴδαι
 567,2. 1088,4. — ἴδης λαός Perga-
 meni 1035,12.
 *'Αἴας 1095,4.
 Αἴας 715. 715,1.
 Αἰγεῖδαι 852,5.
 Αἰθαλος 248.
 Αἰλιανός 651,1. 1084,6.
 Π. Αἴλιος 'Αβάσκαντος 649.
 P. Aelius Africanus 622.
 Αἴλιος 'Απολλώνιος 950,3.

- P. Aelius Audax 1112.
 Αἴλιος Ἀχιλλεύς 718,3. 7.
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.
 Αἴλια Πρώτη 649.
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.
 Αἰμιλιανός 528,1.
 * Αἰνείας 1046,25.
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13.
 687,2. 1068,12.
 * Αἰνεάδαι 272,6. 1046,3. 28.
 * Αἰνειώνη Regilla 1046,38.
 Αἰνετίδας (?) Add. 471 a 1.
 * Αἰολίδας Triopas 1046,95.
 Ἄισσχύλος 760,1.
 Ἀκείλιος 352,1.
 Ἄκμα 991,11.
 Ἀκύλας 319,1. 536,2.
 Ἀκυλεῖνος 425,1. 569,5.
 * Ἀλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.
 Ἀλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373.
 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1.
 Add. 228 b 4.
 Ἀλεξάνδρα 207,4. 570,5. 930.
 Ἀλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.
 Ἀλεξάνωρ 474,3.
 * Ἀλκαθίου ναετῆρες Megarenses 909,7.
 Ἀλκαίνετος 856,1.
 Ἀλκαῖος Hercules 1082 a.
 Ἀλκαμένης 962,4.
 * Ἀλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?).
 -ίδης 690,6. 892,1. — Ἀλκείδου
 γυμνασίοισι 226,1.
 Ἀλκήν 183,2.
 * Ἀλκηστis Admeti ux. 277,4. 648,8.
 * Ἀλκιβιάδης Cliniae f. eius herma
 1120.
 Ἀλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.
 Ἀλκίδαμος 961,1.
 Ἀλκιμάχη 50 praescr.
 Ἀλκίμιλλα 364,3.
 * Ἀλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.
 — Ἀλκινόοιο χθών Corcyra 184,7.
 Ἀλκίνοοι fratres 732,1.
 Ἀλκίφρων 741,2.
 * Ἀλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.
 — νης γόνον 830,1. — νης αἶμα
 832,1.
 Ἄλκων 936,1.
 Ἀλύπιος 731,5.
 Ἀμάζασπος 549,1.
 * Ἀμαζών 727,12. — Ἀμαζονίς Hip-
 polyte 1082,9.
 Ἀμάραντος 290,4.
 Ambrosia v. Servilia.
 Ἀμβρύων 825,3.
 Ἀμῖη 377,2.
 Ἀμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf.
 praescr.
 Ἀμμιανή 341,5.
 Ἀμμιον 321. 381,1.
 Ἀμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.
 Ἀμπέλιος 271,5.
 Ἀμπέλιον 272,14.
 Ἀμυρταῖος 775 subscr.
 Ἀμφάλκης 484,1.
 * Ἀμφίων Antiope f. 1054,1. —
 Ἀμφιονίς φόρμυξ 1053,1.
 Ἀμφικτύων 668 subscr.
 Ἀμφίλοχος 237. Add. 197 a 2 cf.
 praescr.
 * Ἀμφιτρυών 1082 a.
 Ἀναῖος (Ἄνναῖος?) 457,1.
 Ἀναξίθεμις (?) 899,1.
 Ἀνδοκίδας 26,7.
 Ἀνδροκλῆς 75,3.
 * Ἀνδρακλῖδαι Ephesii Add. 877 a 2.
 * Ἀνδρομάχη 1095,3.
 Ἀνδρομάχη 507,4.
 Ἀνδρομένης 405,2.
 Ἀνδρόνικος 596,3.
 Ἀνδρόχαρις 775 subscr.

- 'Ανθεμίδης i. e. Anthemii f. Add. 903a5.
 'Ανθέμιος Add. 903a1.
 'Ανθεμῖς 73,1.
 'Ανθιμανός 314 praescr.
 'Ανθιμος 314. 697.
 'Ανθίππη 494,6.
 'Ανθος 577,1.
 'Ανθοῦσα 1048,3.
 'Ανίκητος 376,7.
 'Ανουβίων 833,3.
 *'Ανταῖος 1082,16.
 'Αντιγένης 629,2.
 *'Αντίγονος Gonatas 781,5.
 'Αντίγονος 553,3.
 *'Αντινόεια ludī 967.
 *'Αντίοχος rex Syriae (Eriphanes) 957,6.
 'Αντίοχος rex ignotus 991,10. 11.
 'Αντίοχος 445,1. 834,4.
 'Αντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.
 'Αντίστας 773,1.
 'Αντιστάτης 22,1.
 'Αντιφῶν 208,5. 953,2.
 'Αντόλιος 902,2.
 'Αντώνιος 168,1. 588,1. 9.
 Antonius Athenaeus 646.
 M. Antonius Athenio 646.
 M. Antonius Encolpus 646.
 *'Αντώνεια ludī 967.
 'Αντωνία 588. Add. 333 a.
 *'Αντωνεῖνος imperator 998,3. 999.
 'Αντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.
 'Αντωνεῖνα 326.
 Avidius Agrippa 714.
 'Απατούριος 103.
 'Απελλᾶς 374 cf. praescr.
 'Απήμων 777,1 (?). 851.
 'Απίων 236,1.
 Απολλᾶς 414,1.
 'Απποληία 546,17.
 'Απολλόδωρος 48. — 'Απόλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.
 Apollodorus v. Petronius.
 'Απολλοφάνης 621,3. 960,2.
 'Απολλωνίδης 289,1. 775.
 'Απολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903a7.
 Apollonius 592.
 'Απρωνία 540,5.
 'Απρωνιανός 912,3.
 'Απτυρις 511,4. 9.
 'Απφη 376 a.
 'Απφία 247,7. 386,1.
 'Απφία 386,1.
 'Απῶνις 1004.
 'Αργαῖος 853,5 cf. praescr.
 *'Αρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.
 'Αρήτη 358,2.
 'Αριαστίς 71,3 cf. subscr.
 'Αρειος 1009 subscr.
 'Αρισταγάθος 783,4.
 'Αρισταγόρα 508,2.
 'Αρίσταρχος 535,1. 926,16.
 'Αριστεάς 223,11.
 'Αριστεῖνα 691,1.
 'Αριστίων 4 adn. cf. Add. 4a2. 977,1(?).
 'Αριστόβουλος 775.
 'Αριστόδικος 216,1.
 'Αριστόδωρος 58.
 'Αριστόκλεια Add. 497a7.
 'Αριστοκράτης 485,1.
 'Αριστόκριτος 24,4.
 'Αριστόμαχος 169,9. 984,2.
 'Αριστόνοος 914,1.
 'Αριστος 1073,9.
 *'Αριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitar 847,5.
 *'Αριστοφάνης grammaticus 1085,12.
 'Αρίστων 97. 575,3. 774,2.
 *'Αρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

- * Arcadius imperator 879.
 Ἀρμονία 715.
 Ἀρνιαδάς 180,1.
 Ἀρπαγος 768,5.
 Ἀρποκρατίων 106,3.
 Ἀρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).
 960. 1015.
 Ἀρριος 674,2.
 Ἀρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.
 praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.
 Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Ἀρτεμις 815.
 Ἀρτεμισία 340.
 Ἀρτέμων 660,5.
 Ἀρχαγύρας 948,6 cf. praescr.
 Ἀρχέβιος 39.
 Ἀρχέδημος 762,1.
 Ἀρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).
 Ἀρχέμαχος 77,2.
 Ἀρχεμηνίδα 194,1.
 Ἀρχένεως 3,1.
 Ἀρχέστρατος 783,5.
 Ἀρχεστράτη 51,2.
 Ἀρχίας 677,2 (?). 856,1.
 Ἀρχικλῆς 954,1.
 Ἀρχῖνος 1111,1.
 Ἀρχιτελής 478,2.
 Ἀσιάρχης 699,3.
 Ἀσιατικός 306,1.
 Ἀσιος 683,2.
 Ἀσκλάπων 128.
 Ἀσκληπᾶς 360,2.
 Ἀσκληπι . . 320b4.
 Ἀσκληπιάδης 340. 593,3. 594,11.
 797,3. 870,4. 966,5.
 Ἀσκληπιάς 870,3.
 Ἀσκληπίοδος 246,1. 889,3. 6. 993.
 Ἀσκληπιόδοτη 174,1. 318,6.
 Ἀσκληπιόδωρος 310. 606,3. 957.
 Ἀσπυργος rex Bospor. 1070,2.
 Ἀστέριος 642,2.
 Ἀστη 557,1.
 Ἀστράγαλος 296.:
 Ἀσφάλιος 750,2.
 Ἀσχάνδιος 725,9.
 Ἀσώπιχος 492,3 cf. praefat.
 Ἀταλάντη 661.
 Ἀταρβος 22,1.
 Ἀτθίς 204,2.
 Ἀτείμητος 582,4. 617,3.
 Ἀτῖνια 644,1.
 Ἀτρ . ο . . 540,4 cf. adn.
 Ἀτρείδᾶν ἔκγονοι 254,4.
 Ἀτταλῖς 722,9.
 Ἀτταλος 576.
 Ἀττική 130,5.
 Ἀττικίη 161,2.
 Ἀττίκιλλα 598,2.
 Ἀττικός 360,1. 2.
 Ἀττιος 353,1. 2.
 Ἀττις 816,1. — Ἀττιαδῶν δῶμα
 816,4.
 Ἀυγείας 1082,6.
 Audaх v. P. Aelius.
 Αὐξέντιος 1078,1.
 Αὐρήλιος . . . 808.
 Αὐρήλιος Ἀμφικτύων 668.
 Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588,1.
 Αὐρήλιος Ἀφφιανός 114.
 Αὐρήλις Βιτάλης 735,1.
 Μ. Αὐρήλιος Ἑρμειος 946.
 Αὐρήλιος Εὐτυχῆς 643.
 Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.
 Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.
 Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.
 Αὐρήλιος Ὀνήσιμος 588.
 Αὐρήλιος Πετρωνιανός 1000,3.
 Αὐρήλιος Πωλλίων 893.
 Μ. Αὐρήλιος Σύμμαχος 946.
 Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.
 Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.
 Αὐρηλία 343,1.

Αὐρηλεία Ἀντωνεία 588.
 Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Αὐρηλία Ἀταλάντη 661.
 Αὐρηλία Θεανώ 324.
 Αὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.
 Αὐρηλία Τατία 372,18.
 Αὐτόβουλος 510,1.
 Ἄφειος (?) 404,5.
 Ἄφρικανός 229. — V. Aelius.
 Ἄφροδίσιος 96. 336,1.
 Ἄφροδεισία 341,2. 376 e.
 Ἄφροδειτάριον 1004,1.
 Ἄφροδείτη 635,1. 687,1.
 Ἄφφη 360,2.
 Ἄφφία 406,9.
 *Ἀχιλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.
 Ἀχιλλεύς 105,1. 541,2. 718,3. 974,1.
 Add. 333 a 3.
 Ἀχόλιος 903,2.
 Ἀχώριστος 967,1 sq.
 ΛΑΣΚΕΠΟΝ 307,1.
 Α (nomen defuncti) 100,2.

Βάκχιος 244.
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.
 Βάλβιλλος 991,10. 11.
 Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14. — V.
 Ἰουλία.
 Βαλβεινιανός 1011,1.
 Βάλβος 329,1.
 Βαλεντεῖνα 647,5.
 Βαλέριος 832.
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.
 Βάλης 803,2.
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.
 Βαλλία Ναρκισσία 693.
 Βασιλεύς 597,4. 598,1.
 Βασίλιος 368 praescr.
 Βασίλιος Μακρεῖνος 694,1.
 Βασίλεια Δεώκιν 535,2.
 Βασιλειῶς 186.

Kaibel, Epigrammata graeca.

Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.
 Βάσσος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.
 633,1. 892,1.
 Βατάκης 853.
 Βάταλος 683,2.
 Βαυκυλῖς 576.
 Βένους 565,5.
 Βερενικίδης 929,4.
 Βῆρος 593,3.
 Βησαῖς 1019,1.
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.
 Βικτωρία 686,2.
 *Βιργίλιος 879,1.
 Βιτάλης 735,1.
 Βιττώ 232,1. 1136,5.
 Βίων 236,1.
 *Βόηθος sculptor Add. 805 a 3. 9.
 Βόηθος 216,1.
 Βοκόντιος 1051,1.
 Βολούμνιος 1073,1.
 *Βούσειρις 1082,15.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 Βούτιχος 514,2.
 *Βράνχος 1025,2.
 Βραχᾶς 895,1.
 Βρισηῖς 94,2.
 *Βύζαντος πόλει 534,5.
 Γαβνία (?) 286,3.
 Γάθων 485,1.
 Γαιανός 445,3.
 Γαιῆνα 704,1.
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.
 Add. 319 a 1.
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.
 Γαλακτεῖνος 631,2.
 *Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη
 Regilla 1046,39.
 Γάρμος 454.
 Γαυδέντιος 442,2.
 Γελάσιος 1066,1.

- Γελάσις 1076,1.
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.
 Γερμανικός 701,1.
 Γεώργιος 1065,2.
 *Γηρυόνης 1082,10.
 Γῆρυς 506,4.
 Γλαυκατίας 472,1.
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.
 Γλαῦκος 186,3. 826,1.
 Γλάφυρος 640,4.
 Γλευκίτας 188,1.
 Γλῆνος 709,1.
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.
 Γλυκίας 322,2. 4.
 Γλύκων 243,1. 4. 29.
 Γοργάς 365,1.
 *Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.
 Γοργίας 223,2. 765.
 Gordiana classis Misen. 838.
 Γοῦργος 46,1.
 Γραμματικός 828,8.
 Γράπτη 369,1. 517,13.
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.
- Δ (viri nomen) 15,1.
 Δέδαλος 717,1.
 Δαίνης 139,2.
 Δαμαίνετος 77,1. 189,7.
 Δαμάρατος 196,1.
 Δαμαρμένης 103.
 Δαμασίστρατος 7,1.
 Δαμασσαγόρας 254,2.
 Δᾶμις 1104,3.
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.
 Δαμονικίδας 1101,1.
 Δαμόνικος 860.
 Δαμοστρατεία 642,16.
 Δαμῶ 142,3.
 *Δαρῆος 1088.
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus
- sit nominis Δασεύς an adiectivum
 παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).
 Δάφνης 557,1.
 Δάψιλος 550,3.
 Δῶεινίας Add. 463a1.
 *Δεινομένης Hieronis pater 745,1.
 Δέκμος Σερουῖλιος 592,3.
 Δεκούρατος Add. 307a1.
 Δελφίς 555,2.
 *Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10
 cf. praescr.
 Δέρμυς 484,1.
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.
 Δηκράτης Add. 875a1.
 *Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπίγονος
 781,8.
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2.
 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917.
 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.
 Δημήτρια 404,2.
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.
 Δημοκράτης 173,14. 272,3. 396,1.
 Δημοκύδης Add. 750a1.
 Δημοσθένης 149,5.
 Δημοστράτη 175,2.
 Δημόφιλος 510,1.
 Δημοφῶν 86. 761,2.
 Δημοχάρης (?) 17,1.
 Δημῶ 683,1.
 Δημῶναξ 256,3.
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.
 Didius Taxiarches 616.
 Δείδιος Σεκοῦνδος 954.
 Διδύμα 637,1.
 Διτρέφης 86.
 Διώγειτος 47,1.
 Διογείτων 489,5.
 Διογενιανός 1034,34.
 Διογένεια 142,3.

- Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.
 957,3. 958,9. 966,1 (?).
 Διόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.
 949,1. 970,4.
 Diocles v. M. Septimius.
 *Διοκλητιανός inperator 832.
 *Διομήδης Thraz. 1082,8.
 *Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.
 Διονυσιάς 1010,1.
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.
 praescr. Add. 306 a1.
 Διονυσία 83,3.
 Διονυσόδωρος 245,1.
 Διόσκορος 832,3.
 Διότιμος 188,2 932,3 cf. praescr.
 Διοφάνης 941,2 cf. praescr.
 Διόφαντος 286,3.
 Διοφῶν (?) 315,2.
 Δίφιλος 57,1. Add. 273 a1.
 Δίων 220,1. 310.
 Δμωίς 121,1.
 Δοκτίκιος 385,1. 4.
 Δομανώ (vir) 96.
 Δομεστικός 695,5.
 *Domitianus inperator 987.
 Δομπτιανός 456,2.
 Τ. Δομίτιος Νάρκισσος 933.
 Τ. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.
 Δομίτιος Φαῖδρος 481.
 Δομίτιος 534.
 Δόμνος 366,7.
 Δόμνα 372,15. 374.
 Δομνεῖνα 720,1.
 Δομσαλώς 96.
 Δρακόντις 458,1.
 Δράκων 43,1.
 Δροσερίς 723.
 *Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia
 vel Antonia).
 Δύσφορος (?) 633,1.
 Δωνατίων 684,4.
 Δωρίς 259,1.
 Δωρόθεος 566,2. 7. 898,2.
 Δωροθέα 313,1.
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.
 Δῶρος 552,1.
 Δωσίθεος 1066,4.
 Εἰάρινος 515,2.
 Εἰκόνιος 136,2.
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.
 Εἰρηνίων 701.
 *Ἐκαδήμου λέσχαι 103,3.
 Ἐκλεκτος 698,6.
 *Ἐκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Ἐκ-
 τόρεον τύμβον 349,1.
 Ἐκφαντος 740,1. 752,1.
 Ἐλάτη 248,6 cf. praescr.
 Ἐλένη 327,3. 468.
 Ἐλευσεῖνιος 968,1.
 Ἐλεφνηορίς βῶλος v. ind. geogr.
 Ἐλήμων 415,1.
 Ἐλίκη 727,15.
 Ἐλλάδιος 461. — Ἐλλάδιν 136,2.
 Ἐλπίς 293,1. 478,2. 684,4.
 Ἐμπεδίων 941,1.
 *Ἐνδοῖος sculptor 13,2.
 *Ἐνδυμίων 690,6.
 Encolpus v. M. Antonius.
 Ἐννεότας (?) 496,2.
 Ἐξηκεστίδης 58. 133.
 *Ἐξηκίας pictor 1099,1.
 ΕΞΛΗΟΥ nomen defuncti 323,1.
 Ἐπαγαθῶ v. Ῥοδογοσίνη.
 Ἐπαφος 592,1.
 Ἐπαφρᾶς 654,8.
 Ἐπαφρόδιτος 710. 867.

- Ἐπικλῆς 7,1.
 *Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.
 Ἐπικράτης 534.
 Ἐπίκτητος 384,3. 834,4.
 Ἐπιστήμων 8,3.
 Ἐπιτέλης 775.
 Ἐπιτυγχάνων 132.
 Ἐρασιθένης 211,2.
 τὸ Ἐρατιδεῖων κοινόν 851.
 Ἐράτων 155.
 *Π. Ἐρένιος Δέξιππος Ἑρμειος 878.
 *Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθει-
 δης δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδᾶν
 910,1. — αἷμα i. e. Ἐρεχθίδης 928,4.
 *Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο
 1046,40. Ἐριχθονιδᾶν 845,2.
 Ἐρκούλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρ-
 κόλιον).
 Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.
 Ἐρμέρως 169,9.
 Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.
 Ἐρμιανός 309,2.
 Ἑρμιος vel Ἑρμειος 97,5. 234,2. 878.
 946. 952,1.
 Ἑρμιόνη 526,4.
 Ἑρμῖππος 241,4.
 Ἑρμῖππίς 865,2.
 Ἑρμογένης 577,1. — V. Μάρκιος.
 Ἑρμόδοτος 794,4.
 Ἑρμοκράτης 206,4.
 Ἑρμόλεως 1048,3.
 Ἑρμόστρατος 759,1.
 Ἑρμόφιλος 1048,4.
 Ἑρξίς Add. 35 a 4. 7.
 Ἑρσηίς 91,1.
 Ἑρως 380,3.
 Ἑρώτιον 866,3.
 Ἑσπερος 279,1.
 Ἑύαγρος 939,3.
 Euander 581.
 Εὐανορίδας 490,4.
 Εὐάρεστος 944. — Εὐαρέστεια Iudi ibid.
 Εὐαρέτα 376 a.
 Εὐβουλίδης 852.
 Εὐβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.
 Εὐδαίμων 580,1. 6.
 Εὐδήμος 74.
 *Εὐδόξια Augusta 921,3.
 Εὐδωρος 74.
 Εὐήνος 681,1.
 Εὐθαλής 657,1.
 Εὐθεῖος 1052,3.
 Εὐθίας 38,2.
 Εὐθυγένης 72,1.
 Εὐθύδαμος 187,1.
 Εὐθύδικος equus 625,2.
 Εὐθύκριτος 49.
 Εὐθύτονος 724,11 cf. v. 1.
 Εὐκαρπος 267,1. 376 e.
 Εὐκλάδιος 379,1. 530,3.
 Εὐκλῆς 783,5.
 Εὐκλεια 517,5.
 Εὐκολίνη 56.
 Εὐκτήμων 405,6.
 Εὐκτίμενος 870,4.
 Εὐλάλιος 288,6. 907,3. 909,7.
 *Εὐμολπος 153,9. Add. 97 a 4.
 Εὐμολπος 959. Add. 875 a 3.
 Εὐμορφίη 730,2.
 Εὐνομος 230. 1071,2 (?).
 Εὐνόμειος 424,6.
 Εὐνοστιδέων θήκη 561,1.
 Εὐξενία 1044,2. 4 cf. praef.
 Εὐόδιος v. Χρόνιος.
 Εὐοδίη 947 c.
 Εὐοδος 261,14. 17. Ex falsa lectione
 pro Στόλος 201,1.
 ἐξ Εὐπατριδῶν 152,4 cf. praescr.
 Εὐπορος 97,5 cf. praescr.
 Εὐπραξίς 498,10. 890.
 Εὐρεσις 636,1.
 Εὐρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.
 Εὐρύμαχος 41,1.
 Εὐρυμενίδης 208,10.
 *Εὐρυσθεύς 863,7. 1082,1.
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.
 Εὐσταθέα (?) 393,1.
 Εὐσταθής 387,4.
 Εὐστάθιος 170,8.
 Εὐστόχιος 366,4.
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες *ibid.*
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.
 Εὐτροπος 520,4.
 Εὐτυχής 280,1. 372. 409,1. 603,2.
 643. 835. 947 b.
 Εὐτυχιανός 167,4. 874. 1075,2. 4.
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.
 Εὐτυχίη 266,4. 316,3.
 Εὐτυχίς 167,3.
 Εὐτύχιος 368.
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.
 Εὐτυχοῦσα 102,1.
 Εὐφάνης 74.
 Εὐφράτης 945,1.
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.
 Εὐφρων 561. 759,3.
 Εὐχαρίς 1130,1.
 Εὐχαρίων 251.
 *Εὐχειρ sculptor 852.
 *Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.

Ζεῦξις 390 praescr.
 Ζήλων 189,10.
 Ζηνόδοτος 826,2.
 Ζηνωίς 511,7.
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.
 Ζώη 350 subscr.

Ζωῖλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,2.
 769,2. 820,2. Add. 228 b 2.
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).
 Ζώνη 360,1.
 Ζῶος 151,4.
 Ζώπυρος 286,1.
 Ζωσιμιανός 422,1.
 Ζωσιμανείδης 887,2.
 Ζωσιμίων 904,6.
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.
 19. 24. 928,6.
 Ζωτικός 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.
 Ζωτική 388,4.
 Ζωώ 812,3. 5 cf. subscr.

Ἠγέλοχος 752,3.
 Ἠγήσιππος 777.
 Ἠγίλλα 78.
 Ἠδαία (?) quae et Μαρία 517,5.
 Ἠδιστος 730,2.
 Ἠέλιος 708,1.
 Ἠίθεος 648,2. 6.
 Ἠλιόδωρος 351. 955,1 cf. praescr.
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828 a 2.
 Ἠπιόθολμος (?) 1047,9 cf. adnot.
 Ἠραίς 238,4. 282,1.
 Ἠράκλειος 1018,1.
 Ἠράκλεια 874,5 cf. praescr.
 Ἠρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.
 561. 609,5. 943,1. 1019.
 Ἠράκλειτος 30,1.
 Ἠρακλέων ὁ καλούμενος Ἰσαῖς 859.
 Ἠρόδοτος 324.
 Ἠρόφιλος 587,6.
 Ἠρώ 208,15.
 *Ἠρώδης Atticus 957,1. 1046,33.
 37. 71.

Θαῖμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰαυλιανός).

- Θαλλος 350. 529,5.
 Θαλλουσα 301,4.
 Θαυμασιος 176,2.
 Θεανώ 324. 861,3.
 Θεία canis 626,1.
 Θειναμάξη 639.
 Θεῖος 204,1.
 Θειστέλης 496,1.
 Θειοφάνης 478,5.
 Θελξήνωρ 1098,1.
 Θέμαλλος 458,2.
 Θεμιστοκλῆς 112,2. 915,2. 5.
 Θεμίσιων 124,1.
 Θεογεΐτων 90,3. 860,5 cf. praescr.
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.
 Θεοδύτη Add. 35a. — V. Θευδότα.
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-
 ρηος τέχνη 1094. -ηον τάξιν 1093,1.
 *Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.
 Θεοκλείδας 191. 192. — V. Θευκλεί-
 δας et Θεουκλείδης.
 Θεοκλῆς 209,7.
 Θεόξενος 105,1.
 Θεοπεΐδης Add. 874a4.
 Θεόπροπος 934,1. — V. Θεύπροπος.
 Θεόσημος 10,1.
 Θεότειμος 899,1. — V. Θεύτιμος.
 Θεόφιλος 969.
 Θεοφίλη 60,1. 212. Θειοφίλα 212,2.
 Θέρσανδρος 37,1.
 *Θερσεΐτης 711,2.
 Θερσιέπης 750,2.
 Θεσμοφάνη 153,1.
 Θεσπιάδης 500.
 Θευγένης 884,2.
 *Θευδόσιος Magnus 1061,2.
 Θευδόσιος 915,8.
 Θεύδοτος 240,2. 241,6.
 Θευδότα 201,1.
 Θευκλείδας 192,5.
 Θεύπροπος 419,1.
 *Θησέως πόλις 1045,1. 2. — Θησηά-
 δης Herodes 1046,33.
 Θεουκλείδης 53.
 Θεύτιμος 766,1.
 Θράσυλλος 1132,2.
 Θρασυμήδης 778,1.
 Θράσιων 884,1.
 Θρέπτος 669,2.
 Θυμουῆχος 90,3.
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.
 *Ίαμίδαι 874,6.
 Ίάννας 373.
 Ίανουάριος 369,2 (-άριν) cf. praescr.
 841,6.
 *Ίάρων Dinomenis f. 745,1.
 Ίάσιων 205,3.
 Ίασσα (?) 84,1.
 Ίγόριος 655,1.
 Ίδας 676,2.
 Ίέρων 122,1.
 *Ίκαρίου παιῖδα Penelopen 471,1.
 Ίλαρος 113. 835,2.
 Εἰλάσιος 344,13.
 Ίλλύριος 1054,2.
 Ίμείρων 942.
 Ίοβιανός inperator 1060,4.
 Ίομήδης (?) 440,9 cf. adnot.
 Ίόπη 298.
 Ίούλιος Ἀντιγένης 629,2.
 Γ. Ίούλιος Καρακούττιος 607,1.
 Γ. Ίούλιος Κάσιος 956.
 Ίούλιος Δούκιος Μειδίας Εὐάρεστος
 944.
 Κ. Ίούλιος Μείλητος Εἰωνικός 920i 1.
 C. Iulius Probus 1112.
 Ίουλία 405,4.
 Ίουλία Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14.

Ἰουλία Κρισπέϊνα Add. 772 a 1.
 Ἰουλία Μυσις 396,1.
 Ἰουλία Ποθοῦσα 480.
 Ἰουλιανός 355,1. 704,4. 714,1. 805.
 Ἰουλιανή 416,3. 8.
 Ἰούνιος Σαβίνος 985,1.
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.
 Ἰουνίωρ 810.
 *Ἰουστινιανός inperator 1064,3.
 Ἰπποδάμεια 573,5.
 *Ἰπποκράτης Cous 107,4 (?). 243,16.
 537,7 (θείοιο).
 Ἰπποκράτης 623,2. 785,2. Add.875a2.3.
 Ἰππόλυτος 939,2.
 *Ἰπολύτη 1082,8.
 Ἰππομέδων 573,1. 4.
 Ἰππόστρατος 8,3.
 Ἰπποστράτη 48,3.
 Ἰσ ς (defuncti nomen) 29,4.
 Ἰσαῆς 859.
 Ἰσίδωρος Add. 903 a 5.
 Εἰσία 871,8.
 Εἰσίων 145.
 Ἰσχύλλος 936,2.
 *Ἰφιγένεια 1046,53.
 Ἰφιδίκη 755,2.
 Εἰωνικός 920,1.

 Κα . . κα viri nomen 768,12.
 *Καδμειώνη Semele 1046,59.
 Καίαμος 447,1.
 Καικίλιος 696,1.
 Καικιλία Τρεβούλλα 1001. 1002.
 1003.
 *Καῖσαρ Augustus 978,1. — M. Au-
 relius 1046,56.
 Κάλας 472,1.
 Κάλη 359,1.
 Καλλυγένεια 368.
 Καλλιέλεια 857,1.
 Καλ(λ)ικράτης 203,3. 281,1. 693,2.

Καλλίκριτος 193,1.
 Καλλίμαχος 23,1. 50. 819,1.
 Καλλίνικος 406,9. 906,5.
 Καλλιόπα 184,2.
 Κάλλιππος 50. 953,2.
 Καλλιρόη 869,2. — Καλλιροεΐη 199,1.
 Καλλιστονίκη 542,1.
 Κάλλιστος 638,3.
 Καλλιστώ 56. 82,3. 151,2. 384,2.
 Καλλιτέλης 758,1.
 Καλλίτυχος 462,11. 16.
 Καλλιτύχη 497,2. 8.
 Καλόκαιρος 653,1.
 Καλότυχος 280,2.
 Καλπουρριανός 229.
 Δ. Καλπούρριος Καλπουρριανός 229.
 Γ. Καλπούρριος Κυντιανός Ἀφρικανός
 229.
 *Καμβύσης Pers. rex 991,4. 1000,8.
 1003,2. 5.
 Cammarius 837 ep. lat. 2.
 Καπίτων 398,1. 3. 418,2 cf. praescr.
 660,2. 841,5. — Capito 619.
 Καρακοῦττις 607,1. 4.
 Καρουέντις 656,2.
 Καρπίων 380,6.
 Κάρπος 904,3. Add. 842 a 3.
 Καρποφόρος 308,1.
 Κάσιος 956.
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.
 Κασία 607,2.
 Κασσιόδωρος 431,4.
 Π. Καστρίκιος Ἀγαθεῖνος 296.
 Καστρίκιος Φίλιππος 517,1.
 Κατάγραφος Add. 459 a 5.
 Κατῶλιος Νικάνωρ 978,5. 979 acrost.
 980,3.
 Κατίλλιος Νόσσοις (?) 325,1. 11.
 Κάτουλος 1008,3.
 Κατυλλῖνος 1021,1.
 Καφισίας 938.

- Κελεστῖνος 449,1.
 *Κέρκωψ 173,18. 844,1.
 Κερκοπία 152,1.
 Κέλερ 691,1. 996,1. 6.
 Κέλσος 982,1.
 *Κένταυροι 1082,16.
 *Κέρβερος 646,4. 1082,11.
 Κεντρίκις 168,4.
 Κέρων 274,4.
 Cerellia Fortunata 646.
 Κέρωνος 483,1.
 Κεστία Βακτωρία Φλωρέντιν 686,2.
 *Κήρυξ heros epon. 1046,33. gentile
 951,2.
 Κηφιστόωρος 844.
 Κηφισοφῶν 1132,1.
 Κιλαιία 169,7.
 Κίμβερ 507,1.
 Κίμων 372,23.
 Κίπτος (?) Add. 242 a 6.
 Κιτύλος 484,1.
 Κλάδος 247,1.
 Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.
 Κλαύδιος Ἀγαθεῖνος 558,8.
 *Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.
 Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.
 Κλαυδία Γράστη 517,13.
 Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.
 *Cl. Claudianus poeta 879,2 cf.
 praescr.
 Κλαυδιανός 841,3. 8.
 Κλεαγόρα 80,2.
 Κλεάδας 866,2.
 Κλεαρίστη 508,1.
 Κλειόημίδης 34,3.
 Κλειόημος 34,3.
 Κλειογένης 207,3.
 Κλείσφυσσα 189,8.
 Κλείτος 841,5.
 Κλειτοφῶν 211,2.
 Κλείτωρ 1104,4.
 Κλείβουλος 2,1.
 Κλειτίης Add. 1 a 1.
 Κλείμανδρος 219,1.
 Κλεονία 250,1. — V. Κλεονία.
 Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.
 Κλεοφόρος 700,2.
 Κλεπίκη 809,1.
 Κλόπης 359,1.
 Κλυμένη 620,6.
 Μ. Κλωδίας Ἐκαφρέδιτος 710.
 Κόρατος 500,1. Add. 888 a 3 cf.
 praescr.
 *Κόρος 1083,1.
 Κόως 518.
 Κόρατος 625,4.
 *Κομμώδεια Iudi 967.
 Κόμψη 210,1.
 Κοκρία 313,8.
 Κοροθία 383,2. 5.
 Κορτυτίων 702,7.
 Κορυντός 110,3. 500. 880,4.
 *Κορωνίς 1027,2. 1035,23.
 Κόσμος 392,1.
 *Κάτυς rex Bosphor. 1070,2.
 Κουότα 617,2.
 Κουφαγέρας 738,1.
 Κρατίστα 77,1.
 Κράτων 108,1.
 Κρέων 783,5.
 *Κρησίλας sculptor 151,3.
 Κρησκεντεῖνα 568,1.
 Κρήσκηρ 823,2.
 Κρίνης 744,3.
 Κρίης 63.
 Κρισπέινοσ 337,3. 526,1.
 Κρίπιος 257,1.
 Κρισπεῖνα Add. 772 a 1.
 Κριταγόρας 783,4.
 *Κριτίος sculptor 752.
 Κρίτων 235,1.
 Κριτωνίδης 750,3.

* Cronius Eusebius 901.

Κυάνιος 946.

Κυάλα 189,5.

Κυδίμαχος 67,1.

Κυδονία 872,2.

Κύδων 706,1.

Γ. Κυίντος Ίμερτος 969.

Κυίντος 108,2.

Κυίντα 405,7.

Κυιντιανός 229.

Κυκλείδας (?) 1086,1.

* Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.

* Κυκλωπεία χείρ 1053,2.

* Κύκνος 1082,17.

Κύλων 9,1.

Κυπάρη 697,1.

Κυριακός 372,21. 425,8.

Κυριακή 737,2.

Κύριλλος 700,1. 832,3.

Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).

Λάαγος Add. 197a.

* Λαγείδας Ptolemaeus 255,4.

* Λάιος 1135,2.

Λεύκιος Λαίλιος Ἀστράγαλος 296.

Λαΐτος 882,1. 4.

Λαμπιτώ 13,2.

Λαοδίκη 310,2.

Λαρέτα 629,1.

* Λαρτίου γόνος Vlives 185,11.

Λασθένης 830,2.

Λαφάνης 830,4.

* Λαχάρης 170,9.

Λέαινα 30,1. 285,3.

Λεοντεύς 222. 806,1.

Λεόντιος 400,2. 823,2.

Λεύκιος 128. 972,3.

Λευκεία 152,14. 561.

Λέων 30,2. 930.

Λεώκιν (?) 535,3.

Λεωνίδης 341,1. 362,3.

Ληγαῖος 111.

Λίβιλλα (?) 342,2.

Λίβυς 95.

Λικινιανός 944.

Λικινία Ἐλένη 468.

Λονγεῖνα 998.

* Λολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.

Λουκίλλη 645,1. 675,1.

Λουκιλλιανή 330,4.

Λούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.

Λούκουλλος 534,7.

Λυκαῖος (?) 763,1.

Λυκειανή 525,2.

Λυκοκλείδης (?) 791,1.

* Λυκοῦργος orator 852,5.

Λυσανίας 299.

Λυσέας 5,1.

Κλ. Λυσιάδης 964.

Λυσιθείδης 770.

Λυσίκριτος 775.

Λυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.

827,3. 6.

ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.

Μαιάδιος 344,9. 16.

Μαιανδρή 244,5 cf. praescr.

Μαίνιος 465,8.

Μαιουρίνος 441,2.

Μαίωρ 443,1. 4. 800,2.

Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.

Μακάριος 611,2.

Μακρεῖνος 694,1. 2.

Μαλίχα 47,2.

* Fl. Mallius Theodorus 901.

Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.

Μανία Σμύρνα 465.

* Μαξιμιανός inperator 832.

Μαξιμίων 424,3.

Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.

618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.

1056,2.

Μαργαρίς 681,1.
 Μαρία ἢ καὶ Πατρικία 421. — *Μαρία
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).
 Μάρκος 322,5. 383,1.
 Μάρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.
 *Μάρκελλος Sideta 1046.
 Μαρκέλλη 678,1.
 Μαρκελλεῖνος 896,2. 5. 905,2. Add.
 297 a 2. 4.
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.
 958,12.
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.
 Μάρκιος Ἐρμογένης 997,1.
 Μαρκία ἢ Ἐλίκη 727,15.
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.
 Μαρυλίνα 710.
 Μάρων 533,3.
 Ματρώνη 652,4.
 Μαχάτας 830.
 Μεγάθυρσος 262,3.
 Μεγάκλεια 1044,2.
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.
 Μεῖξις 181,1.
 Μεῖσις 144,1.
 *Μελανθείδης ἀναξ Codrus 1083,1.
 Μελάνθιος 202.
 Μελάνιππος 350,2.
 Μέλας 658,2.
 Μέλινα 776,2.
 Μελινώ 81.
 Μελίτη 79,1.
 Μελιτίνη 320,5. 10.
 Μέλιττα 48.
 Μέμφις 1076,1.
 *Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.
 Μενέδημος 514,1.
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241 b 4.
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.
 Μενέσαρχμος Add. 1 a 1.
 Μένης Add. 697 a 3.

Μένιππος 302,2. 1096 acrost.
 Μέντωρ 290,1.
 Μένων 75,3.
 Μεσσαλῖνος 1050,2.
 Μέσσια 682,6.
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.
 Μηνᾶς 550,3. 815,3.
 Μῆνις 250.
 Μηνογένης 375, 1. 387, 4 (ὁ καὶ
 Εὐσταθής).
 Μηνόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.
 Μητρᾶς 323,1.
 Μητρίς 241,9.
 Μητρίχη 86,2.
 Μητρόδωρος 86. 955. Add. 874 a 5.
 Μειδίας 340,6. 944.
 *Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.
 Μίθρης 584,1.
 Μίκκη 338,1.
 Μίκων 278,2 (?). 763,1.
 Μείλητος 920 I 2 II 2.
 *Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.
 Μινακώ 95.
 Λ. Μινίκιος Ἄνθιμος 314.
 Λ. Μινίκιος Ἄνθιμιανός 314.
 Μινούκιος 148,5.
 Μνασέας 185,3.
 Μνασιγένης 775.
 Μνησ 65.
 Μνησαγόρα 87,1.
 Μνησαρχίδης 65.
 Μνήσαρχος 65.
 Μνήσιππος 65.
 Μογέα 1130,1.
 Μόδεστα 677.
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.
 *Μολινίδαί 790,3.
 Μόνδων 890,1.
 Μοσχιανός 604,1.
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.
 Μοῦσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

- Μουσαῖος 272,15.
 Μυρίνη 11,1.
 Μυρμιδών 786,1.
 Μυρσινέα Add. 828a2.
 Μυρτάλη 554,3.
 Μύρτον 205.
 Μύρων 214,2. 708,4.
 Μυρωνίς 721,4.
 Μυσίς 396,1.
- Ναίβιλλα (?) 342,2.
 Ναίς 102,1.
 Νάνα 367,11. 370,1.
 Ναόλοχος heros 774,2.
 Ναρκισσία 693.
 Ναρκισσίων 652,2.
 Νάρκισσος 388,3 (νεώτερος). 693. 933.
 Νείλος 591,1. 834,4. 978.
 Νέος 1102.
 Νεόφρων 865,3.
 Νέπως 140,1.
 Νέρων 971,1.
 Νέστωρ 880,2.
 Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.
 Νεώτερος 376,7.
 Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.
 Νήπιος 308,1.
 *Νηρεύς 1028,74.
 Νηρεύς 294,1.
 *Νησιώτης sculptor 752.
 Νήτης 769,2.
 Νηγρίνος 709,1.
 Νικασίχορος 855,9.
 Νείκανδρος 218,3.
 Νικάνωρ v. Κατίλιος.
 Νεικατόρις 427,3.
 *Νικάτωρ Seleucus 549,5.
 Νείκη 275,1. 390.
 Νεικήτης 947,1. 6.
 Νεικηφορίς 870,5.
 Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.
- Νικιάδης 818,24. 859,7 cf. praescr.
 Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1.
 886,3.
 Νείκις 341,4.
 Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.
 Νεικόδημος 511,7.
 Νικοκλής 777.
 Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10.
 11. 613.
 *Νικοκρέων Cypri rex 846,3.
 Νικόμαχος 848,1. 850.
 Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a5
 cf. praescr. a et b.
 Νικοπολέμη 61,1.
 Νικοχάρης 87,1.
 Νείκυς 322,5.
 Νικώ 255,2.
 Νῆρος 478,5.
 Νοήμων (?) 771,1 adn.
 Νόητος 246,2.
 Νόμιος (?) 409,1.
 Νομωνία 471,5 cf. praescr.
 Νόννη 372,22.
 Νόσσοις 325,11. 786,1.
 Νουμήνιος 518. 667,2.
 Νυκτέλιος 665,1.
 Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.
 Νύση Add. 313a1.
 Νώνιος 345. 660,5. (Αρτέμων).
- Ξανθίππη 319,1.
 Ξειναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.
 ΞενΓάρης 181,1.
 Ξενόκριτος 783,6.
 Ξενόφαντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.
 Ξενοφῶν 427,3.
 Ξενώ 253,3.
- Όγουλνία 296 subscr.
 *Οἰβαλίται 191,2.
 *Οἰδίπους 1015,6. 1135,2.

- Οινόβιος 220,1.
 Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρος 835.
 Ὀλαΐδας 486,1.
 Ὀλυμπία 719,1. 6.
 *Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor
 1088,4.
 Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.
 Ὀλυμπιόδωρος 64.
 *Ὀμηρος 185,10. 349,1 (θεῖος).
 471,1. 879,1. 1080,2. 1084,3.
 7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον
 γυμνάσιον 860,4. Ὀμηρεῖη κε-
 φαλή 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητῆς
 1009.
 Ὀμόνοια 582,3.
 Ὀνασος 964,2 cf. subscr.
 Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.
 Ὀνησίμη 315,2. 368.
 Ὀνήτωρ 844. 931,1.
 Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.
 *Honorius imperat. 879.
 *Π. Ὀρδεώνιος Λολλιανός 877.
 Hordionia Polla 569.
 Ορεῖνος v. Χρηστεῖνος.
 *Ὀρέστης 872,9.
 Ὀρεστῖνος 428,2.
 Ὀρθαγόρας 808,1.
 *Ὀρριππος 843,1.
 *Ὀρφίτος 841.
 Ὀσσίλος 486,2.
 *Valens Aug. 824.
 Ουάλης 838,1.
 *Valentinianus Aug. 824.
 Valerius Valens 838.
 Τ. Ουάριος Χαρεῖνος 154.
 Γ. Ουενοῦστος Add. 697 a.
 Ουερόδιανός 459,6.
 Ουήρα 563,1.
 Ουείβιος 548,4.
 Ουίκτηρ 827,3. 6.
 Ουλιάδης 297,1.
 Μ. Ουῦλπιος (?) 947 c.
 Ουῦλπιος Ἀγαθόμορος 524,1.
 Vlpus Charito 622.
 Ουῦλπία Ἄπφη 376 a.
 Vlpia Charitine 622.
 Ουῦνίων 339,8.
 Volusiana v. Rufina.
 Ουράνιος 1017,2.
 Ουῦρβι . . Μαρυλίνα 710.
 Ὀφέλλιος 602,3.
 Παιδέρωσ 322,3.
 Παιδίας 472,1.
 Πακάτα 733,2.
 Παίων 1006,1. 1007,3.
 Παλλάς 698,7.
 Παμμένης 124.
 Παμμόνιος 715.
 Πάνθεια 243,20.
 Πάνθης 721,5.
 Πάννικος 783,5.
 Παντακλῆς 926,1.
 Πάνταρχος 403,3. 13.
 Παπᾶς 669.
 Παπέριος 365,1.
 Παπίας 666,3 cf. praescr.
 Παπιανός Add. 828 a 2.
 Παπιανή Add. 319 a 3.
 Παρδαλᾶς 167,2. 1005,1.
 Πάρδος 307,2.
 *Παρθένιος Nicaeensis 1089,2.
 Παρθένιος 388,4.
 Παρθενίς 634,1.
 *Πάρις 1095,3.
 *Παρισάδης Bosp. rex 773,3.
 Παρμενίων 218,4.
 Πασικράτης 666,3. 772.
 Q. Passe . . . Archias (?) 677.
 Πατρικία 421.
 Πατροβᾶς (?) 669.
 Πατροκλῆς 227,4.

- Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.
 Πατρώϊνος 1026.
 Παυλεῖνος 354,2. 572,2.
 Παυλεῖνα 178,1. 272,16. 387, 12.
 596,2. 647,8. 733,1.
 Πausanias 1131,1.
 Πausimachos 852,4.
 Παφϊανός 605,1.
 Πεδανίη 331,1.
 Πείθων 66,2.
 Πεισιάναξ 7,2.
 Πεκτόριος 725,11.
 *Πέλοπος χθών 846,1.
 *Περίανδρος Corinthius 1113,1.
 Περγένης 468.
 Περικλῆς 86,2.
 Perrenna Romanus 891.
 Πετροκόραξ 716,3. 8.
 Πετρωνϊανός 1001,1.
 Petronius Apollodorus 824.
 Τι. Πετρώϊνος Καπίτων 418.
 Petronius Secundus 987.
 *Πηλεύς 192,6.
 *Πηνελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυνά
 250,2. — Πηνελόπεια 277,4. 874,1.
 917,2 (νέα).
 Πίγρης 1104,3.
 Πιθαῖος (?) 504,1.
 Πίννας 529,2. 4.
 Πειόνιος et Pionius 647 marg.
 Πείσων 265,6. 868,2.
 Πιστὸς ἐπωνυμίαν 52,3.
 Πιστοτέλης 152.
 *Πιπθεῖδαι 916,1.
 *Πλάτων 882,4.
 Πλείσταρχος 797,3.
 Πλήνος (?) 709,1 adn.
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967
 praescr. Add. 306 a 1.
 *Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.
 Πλώτις 113,1.
 Πνυταγόρας 846,2.
 Ποθεινός 956,1.
 Ποθοῦσα 480.
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.
 *Ποίμανδρος heros 495,2. 496,2.
 Πολεμύ 64.
 Πολιάνθης 783,6.
 Πολισῦχος 907,1.
 Μ. Πολείτης 391,2.
 Πολυαίνετος (?) Add. 471 a 1.
 Πολυάρατος 61.
 Πολύγνωτος 508,2.
 *Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.
 Πολύζηλος 865,1.
 Πολύιδος 221,1.
 *Πολύκλειτος 492.
 Πολυκλῆς 854,1.
 Πολυκράτης 62.
 Πολύκριτος 855,1.
 Πολυλλίδης 70.
 Πόλυλλος 70.
 Πολύμνηστος 61. 751,1.
 Πολυνείκης 529,3. 611,1.
 Πολυνόσα Add. 181 a 2.
 Πολυξένη 76,2.
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).
 Πολυχρόνιος 395,8.
 Πομπήϊος 644,4.
 Πομπήϊος Διοκλῆς 600,2.
 Romp . . . Modesta 677.
 Πομπηία 644,5.
 Πομπωνϊανός 893,2.
 *Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.
 Ποπιλίη 559,1. 7.
 Πόπλιος . . 296,1.
 *Πορφύριος 935,2 cf. subscr.
 Ποσειδῆος (?) 976,2.
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.
 Ποσιδώνιος 858,1.
 Ποτάμιλλα 128.
 Πουβλιανή 674,3.

Πούδενς 644,5.
 Πουτάλα 505. — Πουταλεία κόρα ib.
 — V. Πωτάλα.
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.
 Πραξιμένης 179,5.
 Πραξίνους 52.
 * Πραξιτέλης 42,1.
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.
 * Πρίαμος 1095 adnot.
 Πρειμέρως 287,2.
 Πρειμυγένη 298,6.
 Πρισκιανή 344,17.
 * Πρίσκος 841 subscr.
 Πρίσκος 165,1.
 Priscus v. Flavius.
 Πρόβος 902,1.
 Probus v. C. Iulius.
 Πρόθυμος 145.
 Προκλείδας 182,1.
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.
 Πρόκλα 565,6. 703,3.
 * Προμηθεύς 1082,17.
 Προμηθεύς 933.
 Πρώταρχος 233,3. 8.
 Πρωτίω· 133.
 Πρωῶτος 214,7 (?).
 Πρώτη 649,1.
 * Ptolemaeus Lagi f. 849,2.
 * Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.
 Πτολεμαῖος 292,2.
 * Πυθαγόρης 882,3.
 Πυθαγόρης 36,2.
 Πυθείας 245.
 Πυθικός 483,2.
 Πυθίων 26,2.
 Πυθόδωρος 775.
 Πυθοκλής 71,1. 926,2.
 Πύθων 759,1.
 Πυλάδης 377,1.
 Πύρης 751,1.

Πύρρας 844,3.
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.
 * Πυρρωνιαστὰς philos. Pyrrhonius (?)
 Add. 241 b 4.
 Πωλίττα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πώλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionia
 Πωλλίνα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πωλλίων 946,1.
 Πώμπτιλλα 547,1. 9. 12. 17.
 Πωτάλα 505,2.
 Ραγέδαφνος 533,3.
 * Ραδάμανθυς 173,15. 452,19. 514,5.
 1046,47.
 Ρειπάνη nomen corruptum pro Τει-
 τιανή 875,3 adn.
 * Ρήγιλλα Herodis Attici uxor 160.
 1046,2.
 Ροδογούνη 685,1.
 Ρουστικός 644,3.
 Ρουφίλλη 998,10.
 Ρουφείνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.
 Ρουφίνα 590,1. 691,1.
 Rufina Volusiana 824.
 Ρουῦφος 395,2. 5. 969.
 Ρωμανός 891,1.
 Σαβίνος 433,1. — V. Ίούνιος.
 * Σαβίνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.
 6. 992.
 Σαβίνα 527,1. 680,1.
 Σαββίων 538,7.
 Σάγαρις 793,1.
 Σαγίττας Add. 307 a 1.
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satus)
 714,1.
 Σαλβία Ματρώνη 652,4.
 Σάλουιος Μηνᾶς 815,3.
 Σανένως 1022,1.
 Σαραπιάς v. Σεραπιάς.

- Σαραπιακός v. Σεραπιακός.
 Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).
 861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σε-
 ραπίων.
 Σατορνείνος 705,1.
 Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3
 (lat. Saturnus). 969.
 *Σεβῆρος inperator 920 II 3. —
 Σεβήρεια ludi 967.
 *Σεουῆρος (L. Catilius) Add. 888a5.
 Σεβῆρος 887,2 (Ζωσιμανειδής). 1034,
 35.
 Σεβήρα 567,1. 3.
 Σέκκιος Τρόφιμος Add. 772a2.
 Σεκουνδίων 522, 1. 14.
 Σεκουῆδος 954. — V. Petronius.
 Σέλευκος 40,5. 292,2.
 Σέμνος (?) 804,2.
 Σέμνη 544,2.
 Μ. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.
 Σέξτος 836,1.
 Σεουῆρος v. Σεβῆρος.
 Μ. Septimius Diocles Add. 646 a.
 Σεράμμων 713,14.
 Σεραπιακός 695,1.
 Σεραπιάς 695,2.
 Σεραπίων 963.
 *Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.
 Σερουίλιος 592,3 cf. praescr.
 Servilia Ambrosia 592.
 Σήμων 5,1. 801,2.
 Π. Σθένιος Δικινιανός 944.
 Π. Σθένιος Φρόντων 944.
 Σθενίη 498,4.
 Σιβύρτιος 156,1.
 Σίδρος v. Σίδρης.
 Σίδρης 454 (i. q. Σίδρος).
 Σίλεωνίας (?) 783,4.
 Σίλουανός 432,2.
 Σίλουιος 804,2.
 Σιμπλίκιος 921,4.
 Σῆμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.
 Σιμύλος 37,1.
 Σίμων 88.
 Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.
 Σκευᾶς 529,1.
 *Σκιπιάδαι 674,4.
 Σκλάδατος (?) 537,6.
 Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα 314.
 Σκυθίη 641,1.
 Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.
 Σόεμος i. e. Σόαιμος 662,1.
 Σόσσιος Πρίσκος 841.
 Σουλπίκιος 497,7. 618.
 Σοφοκλῆς 208,5. 9.
 Σοφώνιχος falsa lectio pro Ἀσώπιχος
 492,3 cf. praef.
 Σπαρτιατικός 917,3.
 Σπενδοφόρος 688,1.
 Σπόρος 515,2.
 Σπούδη 283,1.
 Σπουδοκράτης 69.
 Στάκτη 696,1.
 Στάτιος Σεραπίων 963.
 Στεφανηφόρος 342,1.
 Στέφανος 538. 941,3.
 Στησίας 15,2.
 Στόλος 201,1.
 Στρατεία 205,5.
 Στρατόλα 951,4.
 Στρατωνίδης 74.
 Στρατονίκη 718,4. Add. 228 b3.
 Σταρτόνικος 404,4.
 Στράτων 775.
 Στρόγγυλος 390.
 Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f.
 567,4.
 Σύμμαχος 88. 946.
 Σύμφορος 963,3.
 Σωγένης 215,6. 466,2 (?).
 Σωζομένη 526,4.
 Σώζων 171,1.

- Σωκρατέα 218,4.
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.
 Σωναύτας 265,8.
 Σωσθένης 704,2.
 Σωσειάναξ 205,2.
 Σωσίβιος 844,3.
 Σωσίλεια 1136,1.
 Σωσιλῆς 775. 783,6.
 Σωσίνοος 54.
 Σωσιπάτρα 470,1.
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.
 * Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.
 Σωτηρίχα 276,1.
 * Σώτηρος sophista Add. 877a2.
 Σώτηρος 269,1. 503,1.
 Σώτιος 64,1.
 Σωτία Κοσσινία 155.
 Σωφρονίη 344,14.
 Σώχαρμος 217,1.

 * Τάνταλος 734,8.
 Ταξιάρχης 616,5 cf. praescr.
 Ταροῦδος 1058,1.
 Τατία 321.
 Τατία Βαυκυλῆς 576.
 * Τατιανός 919,1. 1020,1.
 Τατιανός 611,2.
 Ταύγετος 698,7.
 Ταυρίσκος 1128,18.
 Τελεσίλλα 676,1.
 Τελεστοδίκη Add. 750a1.
 Τελεσφόρα 123,1.
 Τελεσφόρος 123,1. 357,2 (Ἀλέξανδρος).
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et
 971 (M. Aurelius).
 Τελέσων 783,6.
 Τερείας 52.
 Τερσεύς (?) 377,1.
 Τέρτιος 971.

 Τερτία 257,5.
 Τέρτυλλος 407,1.
 Τερτύλλα 344,8.
 Τέττιχος 1,2.
 Τέχνων 93,1.
 Τηλεκλῆς 40,3.
 Τηλέμαχος 69.
 * Τηλεφίδαί v. ind. geogr.
 Τιβέριος 896,2. 897,2.
 Τειμαῖος 899,1.
 Τειμάνδρα 697,1.
 Τιμέας 187,3. 367,11.
 Τειμή 425,1.
 Τιμογενῆς 322,6.
 Τειμόθεος 539.
 Τιμοκλείδας 783,4.
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκλῆς
 492,3 cf. praef.
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.
 * Τιμόχαρις sculptor 851. 932.
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.
 Τιμοτέλης 783,5.
 Τείμων 899,1.
 Τινηία Ὑγεία 570.
 Τίρων 444,2.
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praescr.
 Τειτάνιος i. e. Τιτιανός 473,1.
 Τειτιανή 875,3.
 Π. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,9.
 Τιτυρεία γυνά i. e. Tityri uxori 505.
 Τλασίας 179,1.
 * Τόμοιο ἄστυ 537,5.
 Τουρράνιος 978,7.
 * Τραιανός: Αὐσόνων ἀγητῆρι 549,7.
 Τραιανός 632,1.
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παῦλος?).
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.
 * Τρίπας (-ας) 1046,64. 1046,49
 (Τρίπεω ἐνὶ δήμῳ). ibid. 95. —

- V. Αἰολίδας — Τριόπειος v. Ἐρινύς.
— Τριόπειαι Regilla et Faustina
ibid. 65.
- Τροφιμαῖς 316,2.
Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.
383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.
Τρυφέρα 169,8.
Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.
928,8. 969,3 cf. subscr.
Τρωίλος 475,1.
*Τρώς (Ἐριχθονίδης) 1046,40.
Μ. Τύλλιος Εὐτυχής 947.
Τύρινα 224,1.
Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.
- *Υάκινθος Apollineus 473,5.
Υάκινθος 659,2.
Υγεία 474,4. — Υγεία 570. 572,3.
Υγείνος 565,1. 802,3.
*Υλας Hercules 711,2.
Υλεύς (?) 351,4.
*Υμμίδιος Κόδρατος Add. 888a.
Υπατος 624,9.
Υψικλῆς Add. 461a1.
- Φ (virgi nomen) 13,1.
Φα . ε . . ιστος (virgi nomen) 742,1.
Φαίδιμος 72,1.
Φαῖδρος 481,1. 820,2.
Φαίνιππος 398,3.
Φαινίς 232,1.
Φάλερνος 994,5.
Φαναγόρα 50,2.
Φανόμαχος 763.
Φανομαχοσσός 773,1.
Φανοστράτη 45. 133.
Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.
*Φαυστεῖνη maior 1046,48.
Φαυστεῖνα 689,9.
Φαῦστος 476,3 cf. praescr.
Φειδιακὴ χάρις 794,4.
- Φεΐδιππος 66,2.
Φεῖδων 265,4. 825,3.
Φερενίκα 260,1.
*Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.
Φηλεικίσσιμα 314.
Φηλικίτας 558,2. 7. 9.
Φίλη 82,3. 510,1.
Φιλάγριος 1067,2.
Φίλαγρος 78.
Φιλάδελφος 243,1. 9.
Φιλαδέλφεια Iudi 966.
Φιλέρως 368.
Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.
Φιλήρεμος 526,1.
Φιλησίη 571,4.
Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.
Φίλινα (?) 55,1.
Φιλῖνος 623,1. 890,1.
Φίλιος 774,1. 6. Add. 242a3.
*Φίλιππος rex Maced. 1088,3.
Φίλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.
514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.
553,1. 731,1.
Φιλίσκος 948,5 cf. praescr.
Φιλίστα 1125,1.
Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.
Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.
Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.
Φιλοκύνηγος canis 332,1.
Φιλοξένη 126,1.
Φιλόξενος 260,5.
*Φιλοποίμην 1044,1.
Φιλοστράτη 50. 463,1.
Φιλόστρατος 761,1.
Φιλότειμος 963,2.
Φιλουμένος 132. 949,5.
Φιλουμένη Add. 297a.
Φίλτατος 570,5.
Φιλτέρα 852,2.
Φίλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.
853.

Φλάμμας 927.
 Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.
 Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.
 Δ. Φλάουιος Φιλάμμας 927.
 Flavius Priscus 619.
 Φλάουια 435,3.
 Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός
 552,1.
 *Φλεγύας Add. 805a8.
 Φλωρεντεῖνος 1057,1.
 Φλωρέντιον 686,2.
 Φλώρος 696,1.
 Φοίβη 150,1.
 Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.
 Fortunata v. Cerellia.
 Φορύστας 938,1.
 Φουλβία 995,3.
 Φουνεισουλαιός 995,1.
 Φούριος Μητρόδωρος 955.
 Φρασίκλεια 6,1.
 Φράτης 410,1.
 Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.
 Φύρμη 577,1.
 Φωσφόριος 914,1.
 Φώτιος 175,1.

 Χαίρεστράτη 44,2 cf. praesocr.
 Χαρίας 495,1.
 Χαρίδημος 305,1.
 Χαρίσανδρος 844.
 Χαρείσιον 917,1.
 Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vhria.
 Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.
 *Χαρμαντιδῆς Gorgiae pat. Add. 875a.
 Χελειδών 556,1.
 Χέρσις (?) 768,5.
 Χρησίμη 861,2.
 Χρήσιμος 357,3.
 Χρήστη 654,1.
 Χρηστιανή 530,5.
 Χρηστεῖνος Ὀρεῖνος Add. 333a2.
 Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀρτεμί-
 δωρος Εὐόδιος).
 Χρυσεόμαλλος 351,2 cf. subocr.
 Χρύση Σκεπτιανή 545,2.
 Χρυσία 785,3.
 Χρυσίον 413,4.
 Χρύσιππος 959,1.
 Χρυσίς 325,14.
 Χρυσογόνη 186,4. 785,2.
 Χρύσων 197,1.
 Κυρδόναξ 585,2.

 Ψερόσιρις 1022,1.
 Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

 Ὠκέανος 559,2.
 Ὠράριος 943,1.

 .. θάνης 756,1.
 .. θέρης 769,1.
 .. ἴμου Add. 181a1.

V. VOCABULA POTIORA.

ἄ μὲν — ἄ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων 237,8.
 οὐκ ἀβόατος 240,1. — κλέος οὐκ
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρὸν ἄθυρμα capis 626,3.
 ἀβροσύνη βίον ἐκτελέσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῶ 983,3. 984,3.
 ἀγάλλετο δαίμονι χρηστῶ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 540,2. ἀγαλλομένην θέμιν
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἐρμάωνι θεῶ
 949,4.
 κλεινὸν ἀγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμψαν ἀγαλμ' Ἀΐδη 336,8.
 χειρὸς ἀγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b) 10.
 ἀγαμαι τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἀγασσαμένη 880,1. -μενοι
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μνήμ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίας
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἄθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κῦδος 407,1.
 ἥρωος ἀγαυοῦ 674,1. νῆσσοι ἀγαυ-
 οτάτη 872,7. ἀγαυοτατων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἀγγελον εὐσεβίης agam 833,4.
 ἀγέλας ἡλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἰππείας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγεννῶς Add. 333a 1.
 ἀγέραστος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 νων 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χήν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγητὸν ἀγαλμα 831,3.
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίσειν φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκεσιν 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίησι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἠγλαίσειν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίσαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσαν δέ
 μ' ἀνακτες praef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἠγλαισμένος 337,2.
 σταχύεσσιν ἠγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαόδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαόπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὑπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον
 980,5. ἀγνωσάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνῶτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοραίω Ἑρμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στήλη ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγρεσίης 1104,2.
 ἀγρεύσας ἠλικίην 252,2.
 ἀγρεῖ 873,1.
 ἄγρην 1104,5.
 ἀγροίκοις 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγροῦται 1046,79.
 ἀγρονόμοισιν 271,3.
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις
 ἀγροτέρη 872,1.
 ἀγρότα Πάν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγυιά 1028,2.

ἀγγέμαχος 962,2.
 ἀγγιᾶλοις ἐπ' αἰώσιν 234,6.
 ἀγγιθέων προτέρων 847,4.
 ἀγγίθυρος Δίκης 906,3. γείτονες ἀγγί-
 θυροι 1046,62.
 ἀγγίνοος 580,10. ἀγγινόοις πραπίδες-
 σιν 403,6.
 ἄγων ἔτος ὃ 668. ἐβδόματον ἄγοντα
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγώ-
 μην ακορεμ δυκί 372,15. ἄγεται
 sc. τὸ ἵππικόν 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.
 570,5. ἄγ' ἰών 725,5.
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγωνοθετοῦντος 944. -σύντων 946.
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.
 ἀγωνοθετήρα 887,2.
 ἀγωνοθέτης 939,4.
 σὺν ἀδαῆς 759,3.
 ἀδάητον ἔτ' ὄθμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. ἀδα-
 κρύτοισιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδεῶς 502,7 adn.
 ἀδελφιδέοι 310,5.
 πάντα ἀδηλα τύχης 551,12.
 ἀδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δόμον Φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδικούσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδόλεσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων magis 1028,62. Δερναῖον
 ἀδύτων 866,4.
 αἰίδουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰίδα
 1089,11. αἰίσας χαίρειν τινα 237,7.
 ὑμέναιον αἰίσασμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἠείδοντο 929,5.
 ἀσομένη 628,2.
 αἰιζώοιο θεοῖο 452,4. ἀνδρεσσιν αἰιζώ-
 οισι 444,7.
 αἰιζως ψύχη 651,3.

μοῖρά τις ἀεικέλιος quadrisyllabum
575,3.

ἀέναος δόμος 1063,1. ἀέναον δάκρυον
562,6. ἀεναίου κρήνης 813,2. ἀένεον
σῆμα 367,1. ὑπὸ στάλα ἀεναίω
250,4.

πένθος ἀεξίβιον 562,10.

κρίον ἀεξικέρων 1102,2.

ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν
ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1.
εὐσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους
498,8. ἠέξησεν liberos uxor 403,
12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.

Τάρταρον ἀερόντα 1136,3.

ἠέρταζε 618,10.

ἀετόν Prometheus 1082,17.

ἀζαλέην Δήμητρα 618,13. γῆρα ἐν
ἀζαλέω 1046,12.

ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἠγητῆρα 847,5.

ἀζομένη deam 847,5. γονῆων ἀζο-
μένως τιμάν 1028,40.

ἄζυγος μόσχου 1035,21.

ἀηδονίδα puellam 551,6.

ἀηδών 546,3. 628,1. ἀηδόνα 246,8.

ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

πέμπε δι' ἠέρος εὐστοχον ἄγρην 1104,5.

ἠέρι πολλῶ 312,5. ὑπ' ἠέρι 594,10.

μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὸν

κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα 723,1. εἰς

ἠέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.

ἀθαλάμευτον ἠλικίην 372,32.

οὐκ ἀθέμιστον 1046,88.

ἄθεος Καμβύσαις 991,4.

ἀθιγής 520,3.

ἄθικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.

ἀεθλεύοντι 935,1.

ἀθλητῆρσι 969,3.

ἄθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς

Ἄϊδην ἔμολον 618 ep. 2.

ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.

ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου
martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδρά-
σιν 407,8. ὄχοις 932,12. ἀθλο-
φόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀε-
θλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add.
306 a 3 praef. 932 a 4.

ἀθροίσης male pro ἀθρήσης 618,20.

σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι 1034,26.

Ἄθυρ mensis 988,6. 7.

τέκνον ἄθυρμα φέρει Mercurius dis
inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis
626,3. ἦν — θρέψεν ἄθυρμα δόμος
810,4. ἀθύρματα 1077,1.

χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.

αἶ κε c. indic. aor. 243,31.

αἶ i. q. ἀεί 991,8.

αἶα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἶα 1081,1.
πατρίδος αἶης 1080,1.

αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος
κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.

αἰακτὰν θυγάτρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ
Add. 228 b 2.

εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον 263,2.

αἰγίοχος v. Ζεύς.

αἰγίπυρον 548,2.

αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.

αἶδαλος τύχα 240,5.

αἰδημοσύνη 708,2.

αἰδῖον οἶκον 363,2. πένθος 519,4. ὑπά-
των λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης
325,15.

αἰδοσύνη (?) 561 adn.

αἰδοῖ παρθενίης 875,2.

αἰζήν 340,1.

αἶθε 1133,1.

αἰθέριον πόλον 225,3. αἰθερίοις τεί-
ρεσσι 650,11.

αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.

ἐς αἶθερον 312,4.

αἰθέρος ἀθανάτοισι δόμοις 570,8. δι'

αἰθέρος 990,5.

- αἶθρην 325,5.
 αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.
 αἶθροπι οἴνω 1034,28.
 βρέφος αἶλινον 694,1.
 αἶμα Διός 831,1. κλυτὸν αἶμα 1046,4.
 αἶμα σὸν frater sororis 722,8. αἶμα
 Ἐρεχθιδᾶν 928,4. πύλων αἶμα ptaef.
 932a5. αἶμα λόχον 991,13. αἶμα
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-
 νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-
 ματος 1046,87. ἀ νίκα πύκταισι δι'
 αἵματος 942,1.
 δι' αἵμασιέων 782,4.
 αἰμορῦτοιο νόσω 218,8.
 αἰνάρετον θάνατον 425,3.
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητῆ
 πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῆ παρακοίτει
 647,6.
 αἰνόμορος 86,2. 314,27.
 αἰνοπαθής 272,16.
 αἰνοτόκων γονέων 692,3.
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 αἰπηνῆς δόμος 1069,1.
 αἶπος 781,1.
 αἰπυνόω βασιλῆος Osiridis 1028,19.
 αἰπυτάτων θύκων proconsulis 912,2.
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε
 φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος
 Κλωθὴ Νικοκράτην βίотου 462,9. τίς
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.
 αἰρετίσας 252,7.
 γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης
 966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον
 ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,
 12. ἠρεμίην κοίτης ἀραμένη 321,11.
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-
 νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-
 μενον στέμματα 881,2. κῦδος ἀρα-
 μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον
 944,4. περὶ νῶτον ἀείρας 1102,1.
 εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἀείρας 441,10. εἰς
 ἠέρα πολλὸν ἀείρας 599,6. ἠείρατο
 πεύκας Add. 241a1. ὠδύων φόρ-
 τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν ἀειρά-
 μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῦ-
 δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθέν 462,13.
 αἶσα μάχης 30,2. αἴσης πότμον 243,9.
 ἐκ Διός αἴσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον
 683,3.
 μηδὲν αἰσθομένα 313,6.
 εἶ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰσθησίς ἐστιν
 700,4. αἰσθησιν τῷ λίθῳ ἢ φύσις
 ἔδωκε 1002,4.
 αἰσίμου ἦθους 257,5.
 αἶσιος ἐν φιλότῃ 615,3.
 ἠίστωσεν 162,3.
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.
 αἰτέομαί τί τινος (gen. pretii) 974,4.
 οὐκ οἶδ' εἶτε κακῶν αἴτιον εἶτ' ἀγαθῶν
 371,6. 576,2.
 αἰχμὴν στησαν 749,5.
 ὀλοῖσα i. q. ἀλοῖσα 983,8.
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε
 corpus 642,15 adn. — αἰῶνων
 gnosticorum 726,3. 6.
 αἰωνοपुरεῖον 1140,8.
 ἀκαίριος 647,11.
 ἀκαιρος δύναμις 1039,4. 1040,9.
 ἀκάκη θεῷ Plutoni 462,14.
 ἀκάκωτος εὐχή 618,39.
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.
 ἀκάρηνος Memno 1013,1.
 ἀκατάγνωστος 728,3.
 ἠκαχε 325,10.

ἀκειρεκόμης et ἀκερσεκόμης v. Φοῖβος.
 ὀδύνας ἀκέοιτο 562,7. νούσου μ' ἀκέσω
 803,3. λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21.
 ἀκέσεις 863,6.
 παντοίης ἀκεσμα νόσου 554,2.
 ἀκεσώδυνε (Παιάν) 1026,7.
 ἀκηρασίους σκήπτροις 907,4.
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δώροισιν ἀκή-
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Μαγισσῶν
 1062,5.
 ἀκίνδυνον γέρας (τὸ σγαῖν) 1137,2.
 ἀκινήτην γαῖαν 1046,73. ἀκίνητοι θεάι-
 ναι 1046,80.
 ἀκλαυτον τάφον 696,5.
 οὐκ ἀκλεῆ Add. 307a1. οὐκ ἀκλεᾶ
 πόνον 850,4.
 ἀκλυτα 1046,91.
 ἀκμαῖος Add. 241a5. κάλλει ἀκ-
 μαίαν 127,2.
 ἀκμὴν νέος ὦν 669,2.
 ἀκμῆτα πείρατα τέχνας 1054,4.
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
 τοις δάκρυσιν 507,4.
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
 ρομένῳ 1046,19.
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
 202,4. ἀκεσσι 1034,26.
 ἀκοσμίας 1068,2.
 φρενὶ πότμον ἀκούοι Add. 241a13.
 ἄκρατον 1119,2.
 ἄκραις collibus 1028,72.
 ἄκριος Περγαμίας 1035,8.
 ἀκρίς 546,12.
 ἄκριτε δαῖμον 204,3. ἄκριτον ἀλικίαν
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.
 ἄκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἄκρα φέρουσ'
 ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι
 547,8. ἄκρον adv. 948,3. ἄκρων
 (scorulorum) ξίφος 214,5.

ἀκταῖς Σινυητίσιν 810,1.
 ἀκτὶς ἀελίω 1028,8. ἀκτῖσιν πυρίναις
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.
 ἀκτεῖναι 321,4 adv.
 ἀκωλύτῳ τύχη 149,8.
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.
 ἀλάμπετον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπετον
 οὐδας 264,5.
 ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,3.
 ἀλώμενον ἐν ξενίῃ 1041,8.
 πένθος ἄλαστον 243,21.
 ἀλάστῳ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστῳ
 1046,93.
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.
 ἀλγηδῶν 215,4.
 πιτυῶν δεδμημένος ἄλγει 233,5.
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.
 ἀλέασθαι 1046,97.
 ἀλέγησθον 1046,65.
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.
 ἀλεείνων 1068,7.
 ἐπ' ἀλειφα χεύσομαι 816,3.
 ἀλεξητήρα κακῶν 831,13.
 ἀλεξητήρια νούσων 884,3.
 ἀλεξιχόροισιν αἰοδαῖς 1027,35.
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815a12. ὕβριν
 ἀλευάμενον 847,2.
 πένθος ἄληκτον 690,3.
 ἀλγκίου ἡρώεσσι 648,3.
 ἀλικιύστῳ παρ χθονὶ Πειραέως 113,2.
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.
 ἀλλίαις Στροφάσιν 184,6.
 ἀλίπλαγκτος ἔχισ 1033,15.
 ἀλιστεφῆς Thasus 208,16.
 ἀλιτρονόων 1052,5.
 ἀλιτροσύνην 1046,78.
 ἄλκαρ 1035,10.
 ἀλκῆ κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῆ
 (μέγαν) praef. 856a1. ἀλκὰν Ἑλ-
 λαδικὰν 1081,2.

ἀλκίμω Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-
 μον 854,4. ἀλκιμον *Herodem deum*
 841,1.
 ἀλκυονίς 205,6 *adn.* 241,8. 367,5 *adn.*
 ἠλλάξατο ὠδίνα λύπης 691,3.
 ἀλληλοφονίης *praef.* 877b.
 ἀλλίστου Ἄιδεω *Add.* 697a2.
 ἀλλοδαπὰν γαῖαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
 λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
 σῶν 834,2.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.
 ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης 1104,2.
 ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν 646,6.
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἀλλο-
 τρίως *modo modo* 989,2.
 ἄλμα κρημνῶν 225,2.
 ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
animalium 459,8.
 δαίμων ἀλόγιστος 334,10.
 ἀλοιδόρητος 728,4.
 ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουν πολλῆς
 ἀλός 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.
 ἄλσος *Mysis sacrum* 829,1. ἄλσει
 μέσσω *statua posita* 883,1. ἄλσεια
 δενδρέων 1046,82.
 φόνων ἀλύκτων 793,4.
 ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.
 ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἀλυ-
 πότατον 202,6. ἀλυπότατος κλητήρ
 450,5.
 ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. *acc.*
 170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.
 ἀλωήν 1046,68.
 ἀμαιομακέτοις βυθοῖς 863,4.
 ἀμαλλοτόκοισι πεδίοις 1028,3.
 ἀγηράτου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
 ἀμάραντον 250,5.
 ἀμαρυγᾶς 1028 *col.* III 19.
 ἀμαυρῶς 556,3.
 οἶκον ἀμαυρώσας 321,2. βίος ἡμαύρω-
 ται 344,12.

ἄμαχος ἐβίωσα 387,6.
 ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.
 ἀμβλυωπὸν 459,4.
 ἀμβολὰς *Nili fl.* 980,3.
 σώματος ἀμβροσίην 338,3.
 ἀμβροσίω πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
 μοίρης 470,2. ἀμβροσίησι τραπέζαις
 312,13.
 μετέβης ἐς ἀμείονα χῶρον 649,1.
 ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ
 τύμβον ἀμείβων 618 *ep.* 15. ἀμεί-
 βοντα κλυτὰ φύλα *Κελτῶν* 831,11.
 ἀμειβομένου οἶμον μοιρῶν 688,2.
 πίστιν ἀμειβομένη 117,2. ἀμειβόμενοι
 χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὄρμον
 ἀμειψάμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-
 μένου 959,9. ἀμειψαμένω δώματα
Κλυμένου Add. 552a2.
 ἀμειδῆτον Τάρταρον 575,2.
 ἀμειλικτος μοῖρα 340,1. ἀμειλικτων
 (*sic enim corrig.*) ὑπὸ μοιρῶν
 324,1. ἀμειλικτους ὀδύνας 562,7.
 ταῦτα ἀμειλικχα σάρκες ἔχουσιν 650,8.
 ἔργον ἀμεμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.
 δρόμον *ambulationem* 714,2. ἀμέμπ-
 τως 1041,3.
 ἀμεμφές ἀγαλμα 740,1.
 ἀμένηνα πονήσας 618,28.
 ἀμέριμνος 727,11.
 κερδέων ἀμετρησίη *praef.* 877b.
 ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.
 κάλλος ἀμετρον 1062,2.
 ἀμήτορα μητέρα 365,3.
 ἀμητύν 1028 *col.* II 38.
 ἀμηχανίης πόρον 1073,4.
 γάμων ἀμάντων 204,13.
 ἄμματα παρθενίης 248,8.
 ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμιε 208,21.
 ἄμμιγα 474,8. 948,4.
 ἄμμορος πατρὸς *Add.* 242a10. - ἐσθλῆς ἐλ-
 πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 *ep.* 14.

ἀμμοφανῆς χθών Aegyptus 430,3.
 ἀμοιβαδῖς 998,9.
 ἀμοιβῆς ὑπατίας 919,10.
 βιώτοιο ἀμοιρος 730,1.
 πατρίδος ἀμῆς 537,2.
 ἀμουσος 247,3.
 ἀμπελος θαλερή 720,6. — ῥαδινή 812,3.
 ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119,1. ἀμπελον 1028 col. II 39.
 Τρωίλου ἀπ' ἀμπελόεντος 442,3.
 δεινὴν ἀλγεσιν ἀμπεχόνην 698,4.
 παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
 ἀμύμωσιν 451,3. 594,6.
 ἀμύντορα πατρίδος αἴης 1080,1.
 ἀμύριστα στέμματα 418,5.
 ἀμφαδόν prae f. 938 a 6.
 ἀμφεπες ἔργα δίκης 173,16. τάφους ἀμφεπε 264,8. ἀμφὶ δὲ νίκᾳ ἔσπετο 928,9.
 ἀμφιάλω Ἰθάκᾳ 187,2. ἀμφιάλων ἀνδρῶν 859,4.
 ἀμφιβέβηκεν ὅστέα Φοῖβος 473,3. ἀμφιβέβηκε κόνις 234,2. -θεοῦ χάρις 1068,3.
 ἀμφιβαλὼν ὄροφὴν 402,4. ἀμφέβαλον ἔρκεσι 1068,59. ἀμφιβαλὼν πτερυγεσσι νεοσσόν 1033,20. ἀμφὶ βαρυζήλου τέρμα βαλοῦσα τύχης 214,6.
 χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι 1035,25.
 ἀμφιθαλῆ πόσιν 550,8.
 ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι 928,8.
 ἀμφίκυρτον σελήνην Add. 874 a 2.
 ἀμφιλόγους δίκας 647,15.
 θῶκον Ὀσείδος ἀμφιπολεύω 415,5.
 ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει 1046,47.
 ἀμφίπολος Minervae 97,1. Διός 556,1.
 ἀμφίπολον γεράων 1046,52. ἀμφίπολ' εὐτραφίης 1036,1.
 ἀμφὶς ἔχουσιν 546,5.
 ἀμφιστέφει 995,5.
 κόνις ἀμφιχυθεῖσα 104,5.

ἀμώμητον σῶμα 150 adn. — hominem 596,1.
 ὦ ἀνα 786,6.
 πηγαὶ ἀναβλύζουσι 810,9.
 ἀναγνώσασιν 427,6.
 ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοὶ 222,8.
 ἀναγράφεται 546,2. ἐν χρηστοῖς πολιήταις 506,16. Εὐβούλου κούρα ἀνεγραφόμαν adoptata 205,2.
 εἰς μέτρα ἤβης ἀνηγόμεν 193,3.
 ἀναδεξάμενοι 937,1.
 στέμμ' ἀναδησάμενος 873,4.
 ἀνάθημα 440,3. ἀ. ἀπὸ Μήδων 747,1.
 πόντος ἀναιδῆς Add. 463 a 1.
 ἀναιμοσύνοις 1047,5.
 ἀνεῖλε Add. 307 a 1. μνάμαν ἀνεῖλεν Add. 228 a 3. δῶρον ἀνειλόμεθα 885,2.
 κείμαι ἀναίσθητος 513,2. ἀναισθήτω περὶ τύμβω 502,12.
 ἀνάκεισθαι 829,1. ἀνάκειται Add. 875 a 7. ἀγκειμαι 817,4. ἀγκείται 1046,8.
 μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσεν 1084,10.
 ἀνακρούει ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἀνάκτορα Διοῦς 950,2.
 ἐκ βίβλων ἀναλέξας 878,5.
 ἀνήλλατο Add. 646 a 3.
 ἀναλκιν 459,3.
 ἀνέλυσσα νηδύν 1028,17. ἀνέλυσσα absolute 713,2. ἐς θεοὺς ἀνέλυσσα 340,7. ἀνλύω 1028,55.
 οὐκέτι μοῖρ' ἀνέμεινε 482,3. ἀνάμεινον 1038,15. 1039,10.
 πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε 146,3.
 ἀναξ Mercurius 772,2. Hercules 831,5. Homerus 1084,10. ἀνακτι θεῶν 793,11. ἀνακτα ζωῆς Christum 427,8. ἀνακτες Caesares prae f. 877 b 3 et saepius. ἀνακτες θεοί 618,2. ἀνάκτων θεῶν imperatorum

892,4. ἀνακτος Ἴπποκράτους 537,6.
ἀνακτος χεῖρες canem sepelivere
627,3.
ἀνεξηραίνετο flumen 618,11.
ἀνάπαυμα μέγιστον sepulcrum 453,3.
σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων 654,3. ἀμπαύ-
σας βῆμα 979,2. ἄμπαυσον scil.
maleficos 818,15. σῶμ' ἀναπαυ-
σαμένη 609,8. ἀνάπαυμαι νούσων
650,6.
ἀνέπεισε 603,4.
ἀμπετάσω Τηθύν 1028,58.
ἀμπέταται 546,6.
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε 891,2.
θανάτου ἀναπόστατος 526,3.
πυρσὸν ἀναπτε κακῶν 818,14. πυρὸς
ἀτμὸς ἀνάπτων 1064,5.
ἀναρθρα φθέγματα 1003,6.
ἀνασσα Φιλῶν Isis 981,5. ἀνασσαν
Ἐφέσου Dianam 798,2. ἀνασσαν
βουλήν senat. rom. 1046,35.
χοροστασίησιν ἀνάσσειν 1046,58. ἄλ-
λοισι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξεις 1037,11.
ἀναστείχουσι 1000,5.
τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν 829,4.
κλῶνας ἀναστέφεται 786,4.
ἀντανύσης χεῖρα 1026,5.
ἀνέτελλεν 568,3. μητέρα ἀντέλλουσαν
(Memnonis matrem Auroram) 997,2.
ἀνέτειλε σωτῆρ μέγας 978,4.
ἀνατιθῶ 1096,12. ἀλιτροσύνην ἀναθήη
1046,78. ἀνέθεν 746,1.
ἀνέτλην μογέουσα 674,7.
ἀναυδος 380,2. ἀναυδος βάξιν Memno
989,2. acc. 551,2. 702,1.
τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνε τ.
Add. 97 a 3.
ἀναφανδὸν ἐπέστη 802,5.
ἀναφθεγξαμένη 372,33.
ἀνδριάς 1097,1. ἀνδριάντα 406,1.
860,5.

ἀνδροελῆς ἀνίη 1034,32.
ἀνδροφόνος Satanas 1140,4. ἀνδροφόνους
ληστάς 184,6.
ἀνεγείρατε ἐκ καμάτων 1027,22. μή-
μην ἀρετῆς ἀνέγειρας 896,6.
ἀνεγκλήτως βιοτεῦσαι 65,3.
ἀνέδραστον ἔχων ὁρόμον vitae 502,17.
ἀνείμι πρὸς τινα adorandi causa 1032,7.
ἀνίη 653,4.
ἀνέκβατος ὄρμος 368,5.
ἀνηρείψαντο 874,7. ἀν. Ἄρπυιαι 1046,14.
δένδρος ἀνέρπει 546,7.
ἀνερχομένην πελάγους Venerem 810,2.
ἀνθος ἀνερχόμενον 342,1. ἐς γῆρας
ἀνερχομένῳ 974,2.
ἀνευθε πατρῆς 683,4.
ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην 259,2.
φέγγος ἀνεῖχε Add. 241 a 2. ἀνέσχον
εὐχὴν ibid. v. 19. ἀνασχόμενος
τελέσασθαι 1078,9.
ἀνηβον 671,2.
ἀνήκει (ψυχὴ εἰς οὐρανόν) 422,4.
ἀνήκεστον πένθος 550,11.
ἀνηλέα νύκτα 418,3.
πλέον ἀνθεῖ (magis splendet) 875,1.
ἤνθουν λαοζόος 42,1. ἀνθέοντα κῆ-
πον 811,3. ἀνθούσης ὥρης 324,4.
πρόγονοι ἀνθήσαν 852,5. ἀνθήσας
καλῶς 577,2.
μελέτας ἀνθημα 948,1.
ἀνθέστακεν 1103,1.
ἤβης ἀνθος 658,2. ἄβας ἀνθεσι 233,2.
ἀνθος βίотου 663,8. ἀνθος βρεφέω
152,5. ὀκτωκαιδέκτες ἀνθος ὀμηλι-
κίης 289,4. ἀνθος ἀπ' Ἰναχίῳν
464,2. ἀνθεα περίκεισο 1129,2. ἀν-
θεσιν ἐν μαλακοῖσι 649,4. ἀνθεσιν
ἄχνας 1028,75.
ἀνθοφόρου sacerdotis 324,2.
ἀνθοφυῆς βῶλος 103,10.
Ἑλλάδος ἀνθυπάτοιο 902,2. 918,1.

Ασιδος ἀνθύπατον Add. 903a4. ἀν-
 θυπάτω 919,2. ἀπ' ἀνθυπάτων
 καὶ ὑπάρχων 909,1. ἀνθυπάτων
 μέγ' ἀμείνων Add. 903a1.
 χρύσειον γένος ἀνθυποφήνας 1024,2.
 ἀνίη 1034,31. ἀνιῶν θέλγηθρον 1032,4.
 ἀνιάζουσι 404,6. ἀνίασε νήπια τέκνα
 128,3.
 ἀνιγροῦ δαίμονος 562,1.
 ἀνιηρὸς θεοῖς 980,8. ἀνιηρὸν γοῶσα
 507,3.
 πένθος ἀνίητον 550,10.
 κλέος εὐρὺ ἀνήκεν 403,18. ἱερὴν ἀνά
 γαῖαν ἔηκε 1046,71.
 παῖδες ἀνίκατοι 949,3.
 ἀνις αὐλῶν 418,3.
 ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,9.
 ἀνίσων αὐλῶν 350,5. — θανάτων 644,6.
 ἀνιχνεῖν 270,1.
 οὐρανὸν εἶδον ἀνοιγόμενον 882,2.
 ἀνόνητος πόνος 1064,2.
 νοῦν τε καὶ ἀνορέαν 8,2. ἠνορέη pueri 272,2.
 κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3. ἀνόρου-
 σας 726,5.
 ἀνοσον 68,1.
 ἀντα c. gen. 444,4. 992,2. ἀντα πρὸς
 τινος 223,4.
 ἀνταγωνίας βίου 691,6.
 δάνος ἀνταπέδωκα 613,6. χάριν ἀντα-
 ποδοίη 784,2.
 πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων 600,1. ἀρετῆς
 ἀντάξιον ἡμετέρησιν 563,5. δῶρον
 ἀντάξιον 793,11.
 τύχη ἀντίασεν 244,4. ἀντίασεν τῶν
 ὀσίων κτερέων 514,4. ἀντιάσαντα
 Ἄιδεω Add. 697a2.
 δαίμων νήπιον ἀντεβόλησε 579,2.
 ἀντίδοσιν 822,3.
 ἀντιθέου 1033,6. ἀντιθέοις γεράεσσιν
 648,14.
 ἀντικοσμητὴν 933.

ζῶν ἀντέλαβεν θανάτου 547,10.
 ἀντινέμεσθε χάριν 205,8.
 ἀντίπαλοι 932,2. dat. 343,6. acc. 209,4.
 ἀντιπάλων sc. ἵππων 935,4.
 ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες 21,11.
 ἀντετάφη 573,4.
 ἀντιτυχὼν ἀέθλων 926,2.
 Ἄμμωνος χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 ἀντίτυπον τοῖς δακρύοις χάριτα 722,4.
 ἀντιφιλοῦσα φιλοῦντα 79,2.
 ἀντλήσει πένθος 562,10.
 ἄμ' ἀντολῆ ἡελίοιο 1013,2.
 ἀντολίη 441,3. 618,30. ἀπ' ἀντολῆς
 823,3. ἀντολῆς βασιλῆα Memno-
 nem 998,7.
 τάντρον ἐξηργάξατο 762,2. ἀντροῖς
 ὀμφαίοισι 1025,2.
 ἀνυμφος 262,4. 463,5.
 ἄνω verbi aoristus ἤνεσα 1028,35.
 ἤνεσας 491,1.
 ἄνωγε 915,6. ἤνωγον 774,5.
 ἀνώδυνον σῶμα 505,4. φαρμάκοις
 ἀνωδύνοις 595,3.
 ἀνωμαλίην Fortunae 257,6,
 ἀνώτατος οὗτος ὁ τύμβων 672,1.
 ἀξιέραστον κάλλος 1068,12.
 ἄξια Μοισᾶν 845,1. Μουσῶν ἄξια καὶ
 Χαρίτων 994,6. σεμνύνοντι τοῖς τρό-
 ποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a2.
 ἀξιθέους νέας 981,11 adn.
 ἀξιθέωρον γαῖαν 981,12 adn.
 ἀξυνέτων ἀνθρώπων 225,3.
 ἄξονες 1028,33.
 ἀοζίη 425,4.
 ἀοιδίην 1089,1. ἀοιδᾶς artis poeticae
 Add. 241b1. πάντων ἐν ἀοιδαῖς
 614,2.
 ἀοιδόν 880,1. 926,15. ἀοιδόισιν 781,7.
 τοὺς πρὶν ἀοιδούς 277,1. ὄρνις ἀοι-
 δότατος 330,3.
 ἀοιδίμον εὐνομήσιν 909,2. μνήμα

- 450, 1. αοίδιμον αἶεν ὀρᾶσθαι 1069,12.
- ἀόρατον ἀτραπιτὸν βίτου 223,1.
- ἀπαιδεύτου τύχης 1096,4.
- ἀπηγήθην τὸ τέλος 522,8.
- ἀπαλοτρεφῶν λειμῶνων 1046,70.
- ἀπαμαυρώσει 1028,21.
- πάτρης ἀπάνευθε 552,3.
- ἀπαξάπαντας 129,8.
- ἀπάργματα 766,1.
- θρήνος ἀπαρήγορον 344,2.
- ἀπαρχήν 753,1. 754,1.
- ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐκ μελέτης 781,6.
κτεάνων μοῖραν ἀπαρξαμένη 776,4.
- γόνων ἀπάτερθεν 562,3.
- ἀπάτα Διὸς 1124,1. ἀπάτην τοῖς ζῶ-
σιν ἐποίησα labyrinthum 920 II 5.
- ἀπητίμησεν 1046,54.
- κέντρον ἀπαυστον ἔχων 534,8.
- ἀπειλάν 1028,80.
- μᾶνιν ἠπέιλησα 1028,43.
- ἀπειμι regii 95,5. ἀπι imperativ.
646,2.
- ἀπείρατος Κύπριδος 717,2.
- γονέων λυγρὸν ἀπειργε μόρον 413,8.
- ἀπειρείησι νόοιο 1078,5.
- ἀπειρέσιον βίον 358,1. πένθος 566,9.
οὐρανόν 618,36. εὐχος 909,6. ἀπειρε-
σίων ἡμερίων 863,10. ἀπειρεσίους
πόνους 919,13. Νείλου προχοάς
1078,12.
- ἀπείριτον σθένος 618,25.
- Ἄπελλαίου mensis Add. 319 a.
- ἀπενθήτοις τέκιοις 436,1. ἀπενθήτους
ποιούνται vitae vicissitudines praef.
877 b.
- ἐν ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,58.
- ἀπευθής 618 ep. 17.
- δῶρον ἀπέσχον 465,10. κοῦφον ἀπέσχε
τέλος 259,4.
- ἀπεχθεά δάκρυα 467,3.
ἐν ἀπημοσύνη Add. 750 a 4.
- ἀπήμονα χεῖρα 1069,7. τέκνα ib. 2.
- ἀπηνή ἠέλιον 204,19.
- κάλλος ἀπιστον 727,12.
- ἀπλατον ἔκλαυσεν 618,12.
- χαίτην ἀπλεκτον 790,8.
- ἀπλήρωτ' Ἀἶδα 576,3. 577,5. 578,1.
- αἰάξας ἀπληστα 233,7.
- ἤσκει τὴν ἀπλότητα 716,5.
- ἀπνουν 702,1.
- ἀπ' ἄρα βέβακε (scil. votum) 1132,3.
- ὑπνον ἀποβρίζοντες 109,2.
- ζωνὴν ἀπέδησε 482,1.
- ἀπόδημον 313,3.
- καρπὸν ἀποδώσει 1039,3.
- σῶμ' ἀποδυσάμενος 403,5.
- εἴληγεν ἀποινον 1046,10.
- ἀ πρὶν ζῶν ἀπεκαρπισάμην 546,16.
- ἀπόκειται πᾶσι τὸ θανεῖν 416,6.
- ἀποκισσούμενος 927,4.
- ἀποκληζομένη 863,2.
- ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν 440,6.
- ἀπόκρυφα σύμβολα 1028,10.
- ἀποκυδήνασαν 164,1.
- οὐκ ἀπελείπετο τέχνης 243,28.
- φιλίης (matris) οὐκ ἀπολειπόμενος 69,4.
- μηδ' ἀπόληγε ὑμνεῖν 1073,7.
- μ' ἀπέλουσε λύτρου 314,6.
- πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ὄρους
ἀπελύσατο πατέρα 843,3.
- χάριν ἀπεμνήσαντο 768,9.
- βίος βραχὺς οὐδ' ἄπονος 699,6.
- ἀποπαύετε θρήνων 264,13. θρήνων
ἀποπαύεο 345,3.
- ψυχῆς ἀποπταμένης 425,2 et ἀπο-
πταθείσης 261,22. μαζῶν μητρὸς
ἀποπταμένου 690,2.
- ἀποπνόςου 673,3.
- ἀποπρολιποῦσα μερίμνας 653,3.

απορρήξας λόγχας 26,3.
 πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα 618,18. φθό-
 νος ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 χεῖμ' ἀποσεισαμένους 214,4.
 ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς mulierem
 244,1.
 Ἄιδης οἶκτον ἀποστρέφεται 354,4.
 ἦς (uxoris) βαρὺς δαίμων ἀπέσχισέν
 με Add. 497a9.
 ἀποτάμνει 993,3.
 γὰν ἀποτεμνομένων 843,4.
 ἀποθοῦ ὀδύνας 298,6. φόρτον ὀδοι-
 πορίας 710,2.
 ἀπετέχθην (χθονός) 261,5.
 ἀποτιμήσει 1046,92.
 δραχμὴν ἀποτείσει 1132,2. ἀπέτεισε
 τὸ πεπρωμένον 509,2.
 πρῶτ' ἀπενεγκάμενος 926,12.
 θυμὸν ἀποφθίμενος 414,2. σῶμα
 ἀποφθίμενον 243,19. ἀποφθίσθαι
 420,2. ἀποφθίμεναι 325,10.
 μόχθος ἀπρακτος 1038,9. 15. ἀπρή-
 κτους λιτάς Add. 241a16.
 ἀπροιδῆς δαίμων 582,6. νοῦσος 431,5.
 ἀπροφασίστως 65,4.
 ἀπρόφατος Νέμεσις 1046,93.
 φῶς ἦψε Add. 228a6. ἦψαν φῶς
 τὸ γαμήλιον 256,7. παιδείης ἐγγύθεν
 ἀψαμένου 593,2.
 ἀπύ i. q. ἀπό 988,1. 990,2.
 πρᾶγμα ἀπυστον 1038,4. πάμπαν
 ἀπίστω 1046,16.
 σταῖλαν ἀπίοισαν 1028,7.
 νοῦσον ἀπωσάμενος 1027,39 cf. v. 23.
 ἀπωσαμέναν μόρον ἔγκυον 238,3.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ἠράτο 873,3.
 ἠραρε 1053,1.
 στηλίδας ἀραξεν (fort. στηλίδα χάρα-
 ξεν) 425,7. ἀράσων χοιράδας
 1028,76.

ἀργεννοῖς: κροτάφοις 859,3.
 ἄργματα 1047,5.
 βάσει ἀργυρῆ 805,2. ἀργυρῆν βασι-
 λειαν i. e. statnam 921,1.
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.
 ἀργύφειος βωμός 382,2.
 Ἄργω navis 995,8.
 ὄθεν ἀρδεταί ἄστυ Ἀθηνῶν 162,5.
 ἀρειοτέρην ἠιθέων 511,4.
 πᾶσιν ἀρέσκων 64,3. πᾶσι βροτοῖς
 ἀρέσας 163,2. Μούσαις ἀρέσας
 praef. 474a1. ἦνδανεν οἷς χρῆν
 64 adn. εὐαδε 955,3.
 ἐξ ἀρετᾶς virtutis ostentandae causa
 252,4. σωφροσύνης ἀρετὴν 384,5.
 506,14. 525,4. κρήνης ἀρετὴν 1070,1.
 ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἀρήιος Ὀρέστης 872,9. ἀρήιον 33,3 ἀρήια
 ἔργα 1087,1.
 ἀρηφίλιω φωτί 502,5. ἀρηφίλων φω-
 τῶν 407,3.
 ἀρήτειραν 872,1.
 ἀρητήρ 800,2. 827,3. 6. 873,3 nom. pl.
 406,10.
 ἀριδείκετον αἰοιδὴν 1089,1.
 τέχναις ἀρίδηλον 351,3. μνᾶμα 843,1.
 ἀρίζαλον Κλεονίκαν 250,1. ἀρίζαλου
 σοφίης 494,4. πατρὸς ἀριζήλοιο
 855,1.
 ἐτῶν ἀριθμούς Add. 874a7. τρίτον
 ὠδίνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει 574,4.
 ἀρίσαμον mulierem 260,1.
 ἀνδρὸς ἀριστῆος 343,2.
 ἐν τοῖσιν ἀριστος 419,1.
 ἀριστεύει 1095,2. ἀριστεύων ἔπεσον
 487,2. πολλὸν ἀριστεύοντα 180,3.
 ἀριστεύσας 168,5. τρὶς ἀριστεύ-
 σαντα 601,3.
 ἀριστότοκος 896,1.
 ἀριφραδέως 325,6.
 ἠρκεσα πάτρη 1079,1. ἄρκεο 413,7.

ἄρκεσιν 192,7.
 ἄρκετά praef. 288b10.
 ἄρκιον 618 ep. 17. ἄρκια 618,34.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5. ἄρκτοι 1028,
 46. ἄρκτους 407,5. ἄρκτοι se-
 ptemtriones 441,3.
 ἄρμα Phoebi 618, 7 et saepius.
 ἄρματι νικήσαντα 932. 933,2.
 ἀρμελατῆρα 618,1.
 ῥυθμοὺς ἤρμοσε 929,6. οὐ γὰρ ἐν
 ἑξαμέτροις ἤρμοσε τσῖνομα 616,6.
 λόγος ἤρμοσέ τι 889,3. σήματα
 ἤρμόσατο 394,2. στέφος ἀρμόσατο
 985,8.
 ἄρνας κατέχουσι λύκοι 1038,38. .
 ἀρνούμενος νίκαν 855,4.
 εὐτεκνίης ἀροτῆρα 601,1. βοῦς ἀρο-
 τῆρες 793,6.
 ἀρότας (βοῦς) 793,2.
 ἤροσεν 496,1. 514,1.
 ἀρούρας Καππαδόκων 640,1. ἀρούραις
 Αἰγύπτιοι 713,3.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3.
 μοῖρά μ' ἤρπαξεν ἀδελφῶν κτλ' 476,7.
 ἄρπαχθεῖς τέκνων 321,7.
 δισσῶν ἀρρενικῶν 727,10.
 ἄρρηκτον κρηπίδα 1078,3. ἀρρήκτους
 δεσμούς 170,6.
 ἄρρενι ἠιθέω 474,5. ἄρρενα γυῖα
 618,16.
 ἀρρήτου τελετῆς 972,4. ἀρρήτων θέσμια
 Add. 97a6.
 ἀρσενόπαιδα γονάν 218,12.
 ἄρσην sol. 1031,1. ἄρσενα θυμόν Add.
 874 a 6. ἄρσενας παῖδας Add.
 497a5.
 ἀρτιβίου δόξας 208,3 sed cf. adn.
 τέκνον ἀρτιγάλακτον 205,3.
 ἀρτίγαμος 679,2.
 ἀρτιγενεῖς παῖδας 248,12.

ἀρτίγονον βρέφος 1028,39.
 ἀρτιεπής 444,2.
 ἀρτιθαλεῖ ἀλόχῳ 631,2. ἀρτιθαλεῖς
 ἐλπίδας 348,2.
 ἀρτιος εἰς τι 810,6. ἀρτιον ἔργου
 φέγγος 1028, 38. ἐτῶν ἀριθμῶν
 ὀγδοήκοντ' ἀρτίων praef. 222b4.
 ἀρτιτόκου φωτός pueri 615,2. ματρός
 Add. 805a(a)2.
 ἀρτιφυής 334,11.
 ἀρτίχουν 201,6.
 Ἐρεχθιδῶν ἀρχαγέτι Pallas 852,1.
 ἀρχαίων λεχέων prioris coniugis Add.
 241a8.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀρχεχόροιο 603,1.
 ἀρχὴν λάμβανε (incipere) 1094,1. εἶνε-
 κεν ἀρχῆς (muneris) Add. 903a6.
 ἀρχῆ πανδήμῳ iussu populi 430,6.
 ἀρχὴν Θηβαίων et Αἰγύπτου πάσης
 919,3. ἀρχαῖς muneribus 855,7.
 919,13.
 ἀρχηγοῦ Ἰερέων 585,2.
 ἀρχίατρος 352,4.
 ἀρχιδικαστής 1011,1.
 ἀρχιερεὺς 461. 1062,2. acc. 460,1.
 Ἀσίδος ἀρχιερῆος 584,1. Ἰσιῶς
 ἀρχ. 1047,2.
 ἀρχιμάγου Add. 903a.
 Ἀτθίδος ἀρχός 820,2. ἀρχὸν Βοιωτῶν
 855,2. — Ἀχαιῶν 915,1. 3. Κεκρο-
 πιδῶν 972,1.
 ἀρξαντα τὴν ἐπώνυμον 868,3. 878.
 τὴν τοῦ βασιλέως 878. ἤρξα ὀϊασ-
 καλῆς 616,4. ῥόδον ἀρχόμενον 570,3.
 ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 πατρίδος (Cyzici) ἀρχων 880,3. Ἰτα-
 λῆς ἀρχοντα 901,1. ἀρχων ἐφήβων
 950,4.
 ἀρωγῆ κουφίζων πόλιας 905,3.

ἄρωγός 542,6. ἄρωγὸν νούσων 202,3.
 ἄρωγούς τῆς ὁδοῦ θεοῦς 1039,8.
 1040,13.
 στάλαν ἀσάλευτον 1028,4. νίκαν 855,3.
 τύμβος οὐκ ἄσαμος 258,1. Ἴπποκρά-
 τούς οὐδὲν ἀσημότερος 243,17.
 ἀσαφῆ φθέγματα 1003,6.
 ἀσινής 781,11.
 ἤσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εὐφροσίνην
 ἤσκουν 490,1. ἤσκει τὴν ἀπλότητα
 716,5. ἤσκησεν παιδείαν 493,3. —
 τέχνην 506,5. 11. 532,1. ἀσκήσας
 κόσμον σωφροσύνης Add. 35 a 6. —
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.
 ἀσκῆσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
 Add. 875 a 5.
 εὐτοκίην ἀσκηθεῖα 1027,40.
 ἀσκητῆς σοφίης 104,2.
 ἀσπάζεσθ' ἤρωα 296,3. ἠσπάζετο
 1002,2. ἠσπάσατο 858,3. 859,1.
 ἀσπάσατο 990,9 (verbum ado-
 randi).
 τῷ πέλον ἀσπασίη 582,5. ἀσπασίοισι
 λόγοις 301,2.
 ἔρις ἀσπετος 935,5.
 ἀσπίς Ἀργεῖη 931,5. Λάκαιναν ἀσπίδα
 praef. 768 a 4.
 ἀσταθμον (ἀγαλμα) 805,3.
 βίος ἀστατος 699,5. ἀστατος αἰὼν
 502,16.
 ἀστερόεντα πέδιλα calceamenta sena-
 toria 1046,23.
 ἀστεροπητὴν Δία 1035,8.
 συνομαίμονας ἀστεφανώτους 314,27.
 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306 a 2.
 ὁδὸν ἀστιβέα 1028,59.
 ἀστονάχητον 556,3.
 ἀστόργου θανάτου 146,6. ἀστόργοις
 amorem non expertis 1028,44.
 ἀστράπτουσα Isis 1028,80.
 ἄστρων οὐρανίων 853,3. ἄστρων ὁρό-

μος 372,7. — ἄστρω ἀπάσας Ἑλ-
 λάδος 978,3.
 ἀστροφόροι.... 1028,23.
 ἄστυ πάτρας 938,4.
 Ἄϊδος ἀστυφελίκτου 540,3.
 ἄσυλον (γαῖαν) 1046,73.
 ἀσφαλές οὐδὲν ἔνειμε Τύχη 240,6.
 οὐς ἀσφαλές εἰπεῖν 249,1.
 ἀσφόδελον 1135,1.
 ἀταλόφρονα 325,13.
 ἀτὰρ οὐκ 1046,41. ἀτὰρ οὐδέ 1046,
 43. 45. ἀτάρ 1028,18.
 ἀτάραχον ὁδὸν vitae Add. 241 b 3.
 ἀταρβέος 618,41. Ἡρακλῆος 946,3.
 ἀτάρβητον δῆιον 914,4. ἀταρβήτων
 καμάτων 831,2.
 ἀτασθαλίας κόλασιν 712,4.
 αἰωνοपुरεῖον ἀτάσθαλον 1140,8.
 ἄταφος 285,1.
 ἄτεγκτον Ἄϊδην 547,15.
 ἀτέλεστον ἔργον 1051,1. ἀτέλεστοι
 ἐλπίδες 151,9.
 πρᾶξις ἀτελής 1038,42. ἀτελεῖς ἐλπί-
 δας 497,6.
 δυσαπότροπος ἄτη 1033,22.
 ἀτιμήσειε 1046,51.
 ἀτίμητον (ἀγαλμα) 805,3.
 οὐκ ἀτιμος ἔην 313,9. εὐτέ μιν
 ὑβρισταὶ ἀτιμον ἄγον 831,8.
 ἀτίτηλεν 695,3.
 κίονας ἀτλαντας 1072,7.
 πένθος ἀτλητον 423,5.
 πυρὸς ἀτμός 1064,5. νέκταρος ἀτμόν
 787,1.
 ὁδοιπορίαὶς ἀτονήσας 613,4.
 ἀτρακτοὶ μοιρῶν 222,7.
 ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6.
 ἀτραπα (nom. ἀτραψ?) 223,2 adn.
 μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι 1046,77.
 ἐπ' ἀτρεκές 185,12.
 μοίρη ἀτρέπτω 507,2. accus. 727,1.

- ἀτρέστῳ κραδία 242,1.
 ἄτροπος Κλωθώ 462,9. — νόμος (μοι-
 ρῶν) 288,5. ἄτροπα γραψάμεναι
 (μοῖραι) 153,4.
 ἀτροπόν i. q. ἀτραπόν (?) 475,1.
 ἀτρυγέτης scil. θαλάσσης 863,9.
 ἀτρύτου (μοίρας) 222,7.
 αὐγῆς σεληναίης 1046,27. αὐγᾶς vitae
 560,7. ἀλίῳ αὐγα αἰθόμενον Mem-
 nonem 990,1. 3. αὐγαῖς ἐν καθα-
 ραῖσιν 649,8.
 αὐδα Memno 1000,7. θεὸς αὐδα
 1041,9. αὐδασε 989,8. αὐδασον
 185,4. αὐδάσαις part. 991,1.
 αὐδήσαντος 998,5. αὐδάσαντος 988,1.
 χαίρειν αὐδήσαντες 205,7.
 αὐδῆς 1002,1. πολεμογράφον αὐδᾶν
 praef. 877b3. αὐδαν ἱη Memno
 990,7.
 αὐδήεις 1000,2. 1006,1. 1007,2 (de
 Memnone). στήλην αὐδήεσαν 402,2.
 αὐερύσαι 1036,10.
 αὐθαίμου 214,2.
 αὐλῆς πρόθυρον 1056,1. αὐλήν (Περ-
 σεφόνης) 494,1. Διὸς αὐλαίς 288,4.
 αὐλακα 1028! col. II, 37. αὐλακα
 Διοῦς 116,1. αὐλακος ἀγυιά
 1028,2. αὐλακος ὑδροφόρου 599,4.
 αὐλιεῖον 1075,6.
 αὐλοβόαν 928,6.
 αὐλός 788,1. αὐλῶν ἄνις 418,3.
 αὐλῶν ὁμοκλή 1049,7. πηκτίδος
 αὐλοῖς 271,1.
 αὐλωδός 926,9.
 γενεὴν βίοτον τ' αὐξε Add. 750a4.
 αὐξειν πάντα 1031,1. αὐξων γενεὴν
 822,1. αὐξουσα φήμην 211,4. κῦξα-
 νόμην 314,10. τέκνων αὐξάνου ἐν
 γενεῇ 430,10. αὐξόμενον 867,1.
 αὐξήσεις 1064,10. ἦβη αὐξηθέντα
 209,3. accedit barbarum αὐξού-
 μενον 462,3.
 δίψη εἶμ' αὐη 1037,8.
 ἄυπν[ος] 423,8. ἀύπνοις φυλακαῖσιν
 1033,14.
 αὐρησι Ζεφύροιο 1046,22.
 αὐστηρὸν πόνον 201,5.
 κατ' ἀλύτάν 180,3.
 ἠύτησεν 995,7.
 ἦυσεν φωνῇ 1009,3.
 αὐτό adv. i. q. ἄρτι 540,1.
 αὐτομάτῳ θανάτῳ Add. 497a2. αὐ-
 τόματοι 257,8. αὐτόμαται 1110,5.
 αὐτόχθων 771,2. --
 αὐχῶ c. acc. 567,3. αὐχεῖ 822,5.
 932,7. μεγάλ' αὐχήσασα 489,1.
 ἠύχούμην 192,1.
 αὐχμηρὴ βάτος 548,2. αὐχμηροῦς
 Ἄιδος εὐνάς 431,3.
 αὐχμῶ gen. 1028,56. col. II,9.
 πυρκαϊὴν ἀφαγνίσαι οἴνω 1034,28.
 ἀπὸ δεσμῶν ἐλόντες 849,3.
 ἀφανῆ (velut τύμβον) 190,6.
 ἀφανίσει 376,8. ἠφάνισε 380,6. 492,3.
 τὸ κάλλος 531,2.
 ἄφαρ 551,7. 1034,18.
 φωτὸς ἀφαρπασθεῖς 577,3.
 ἄφατον τάχος 618,4.
 οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 ἔργα χειρῶν γνώμας πολλὸν ἀφαιρέ-
 τερα 851,2. Κυδναίων ρείθρων
 ἀφαιροτέρην (γέφυραν) 1078,6.
 ἀφεγγέα χῶρον 372,13. νύκτα 420,3.
 ἀφειδέες ἀγῶνες 1064,12.
 ἀφελῆ ψυχὴν 727,5. ἀφελῶς 727,14.
 τὴν ὑπάτην ἀφεισω 795,1.
 ἀφευκτος ἀνάγκη 563,7.
 ἀφηρώϊξε 191. 192.
 ἀφθάρτοις Μούσαις carminibus 226,5.
 ἀφθάρτως ἐτίμησαν 919,10.

αφθιτος ἐν ψυχαῖς 673,1. ἀφθιτε
δῆμε 200,1. ἀφθιτε Νυμφάων
828,2.

ἀφθόγγω φθεγγομένα στόματι 234,4.

ἀφθονος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.

ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.

θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.

ἀφιξάμενοι 981,9.

ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.

ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.

ἀφρώεντι ὕδει 1028,74.

βρέφους ἀφύλακτος Ἐρινύς 218,7.

ἀφωνον στήλην 402,1.

ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.

εἰς ἀχάριστα σπείρων 618,14.

ἀχθεινοῖσι βόεσσιν 618,16.

ἀχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἀχθος

ἔχουσα κραδίης πένθεος 679,4.

ἀχθοφορεῖ 1102,2.

δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι 748,3.

ἐπικείμενος ἀχλυν 310,3.

ἀχνας ἀνθεσιν 1028,75.

ἀχους βέλος 1034,10.

Χριστὸς ἀχραντος 1067,4. gen. 427,7.

ἀχραντον δόξαν 427,9. ἀχραντον

(ἀγαλμα) 805,3. ἀχραντα θέσμα

Add. 97a6. ἀχραντα ἐκύησε 671,2.

ἀχρι c. acc. 618,8. ἀχρισ ὅτου 314,

24. ἀχρισ ἐπὶ 1028,42.

ἀψαυστοὶ τέκνων 241,2.

ἀψευδεῖς τοὺς ἀοιδοὺς δεῖξα 277,1.

ἀψευδέσιν ἄλκαρ ἐπ' ὄμφαις φαίην
1035,10.

ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων

1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας

1028,38. ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου

618,3. 33.

ἀώριον 16,1.

ἀώρος 12,2. ἄωρον μίτον μοιρῶν 478,1.

ἀώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9

cf. seqq. ἀωροτάτην ἱλικίην 372,32.

Kaibel, Epigrammata graeca.

ἀωρότητα 372,32 adn.

ἄωτον 1089,7. ἄκρον ἄωτον 455,1.

νεαρᾶς ἄκμης ἐν αὐτῷ 154,3.

ὄργια βάζων 587,5.

βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-

θρα 807,4.

εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.

βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.

βαθυνομένας νάσως 1028,70.

βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ

φρενός 1028,13.

βαιῆς ἀπο 582,5.

νέας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας 465,1.

τοκέων βάκτρον 257,2.

βάκχοις 871,7.

βάλλε δάκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν

ὀλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτίσιν

βαλλόμενος πυρίναις Memno 987,2.

βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.

βάξιν 989,2.

βαρβίτω 102,3.

νόσω βεβαρημένος 335,3. γήρα

608,6.

βαρνάμενον 180,2. 182,2.

βαρυαλγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.

θρήνος βαρύδουπον 344,13.

βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.

Κλωθῶ βαρύμηνης 693,1.

ἀστόργοις βαρυπάμοσιν 1028,44.

βαρυπενθάς 367,3.

βαρυπενθής 212,3.

χεῖρα βαρύφθονον 376a1.

ἦς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.

βασάνων ἀνάγκη 1064,6.

βασιλείαν θεσμοφόρον 1028,69. βασι-

λέας μέρος 768,8.

Αἰγύπτου βασιλεία Isis 1028,1. βα-

σίλεια γυναικῶν Faustina 1046,51.

βασιλεύς et βασιλῆς imperatores ro-

mani saepissime. — νόμος ἐκ βασι-

- λήων 1028,5. βασιλεῦ (Παιάν) 799,1.
 ἀντολῆς βασιλῆα 998,1 et βασιλέος
 ἐώου 1003,3 (Memno). ἐς βασι-
 λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θειο-
 τάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicostrao
 Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-
 σιλεύς (Balbillae proanus) 991,
 12. ἐκ γένεος βασιλῆων 900,1.
 βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-
 σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος
 1046,36.
 θάλαμον βασιλείον Add. 888a3.
 ἀελίω βασιλῆον 1028,48.
 βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.
 dat. 988,3.
 βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ίδα τι-
 μάν 1028,53.
 βασιλίδος 685,6.
 βασιλίαν πίστιν 1060,1.
 βασιλισσαν Ἰσιν 1023,3.
 βάσιν πεδίων 1028,72. σὺν βάσει
 ἀργυρέῃ 805,2.
 βασκανίει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης 496,6.
 βασκανίοις Ἀίδεω 381,2.
 βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνω
 πικρῷ 734,2 βάσκανος δαίμων 345,1.
 vocat. 569,3. φθόνος 379,1.
 βάτος 548,2. βάτοι 546,5.
 νηοῖο βεβήλοισ 109,1.
 ἄχους βέλως 1034,9. Ποντίων βελῶν
 classis Ponticae 337,1. βελέεσσι
 invidiae 1116,1.
 βέλτερον 986,1.
 Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους
 ibid. v. 6.
 βενεφικιάριος ἡγεμόνος 444,3.
 βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)
 872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ
 820,1. βῆματι Βιθυνικῷ tribunalī
 395,4.
 μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.
 βιαίω θανάτῳ 624,3.
 ἐκ βίβλων δρεψάμενον 853,4. ἀναλέ-
 ξας 878,5. — V. βύβλος.
 βικαρίω 919,2.
 βιοδῶτα Aesculari 1026,5.
 βιοδώτορος Ἀτθίδος 820,2.
 βιολόγος φῶς 609,6.
 ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεὰν
 βλαστῶν 88,3. εἰς κρίνα βλαστή-
 σειεν ὅστέα 547,1. βλαστήσαις
 εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγαυοτάτων ἀπὸ
 πατρῶν βλαστήσας 403,4.
 βλαστήματα τέκνων 275,3.
 βλαστόν filium 224,6. βλαστόν γαίης
 659,1.
 βλαψίταφον κόλασιν 712,4.
 βοαγός 806,1.
 βοαύλοισ 1028,73.
 βοηθὸν ἕξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.
 θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418,7.
 βόθρους 1034,24.
 βολαῖς κεραυνῷ 1028,80. βολαῖς σελά-
 γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2.
 πυροφόροις βοτάναις 321,2.
 δένδρεα βοτρυόεντα 1046,69.
 βοτρυοστεφάνω κωμωδία 38,3.
 βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.
 βοτρυώδεος οἴνης 88,5.
 βούβρωστις 793,3.
 θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.
 βούλαρχον Add. 277a6.
 βουλευτής 714,3.
 ἐν βουλαῖς ἀριστον 854,3. ἐν βουλαῖς
 κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θάρ-
 σος ἔχων 112,3. καὶ βουλαῖ καὶ
 χερσὶν ἐς Ἄρεα (πρᾶτος) 187,3.
 βουλαῖ καὶ χερὶ 855,6. βουλήσω

ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινος 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805 a 12. — πρώτηστον βουλῆς ἡδὲ πόλης ὅλης.
 ἀστέρα βουλυτοῖο 618,15.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 νίκης βραβεῖον 318,4.
 βρέτας 1025,7. praef. 831 a 1. hominis imago 958,8.
 δακρύοισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον 699,5.
 βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.
 βρίθουσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθόμενα (πλοκάμοισιν) 1028,18.
 βρότεια πνεύματα 575,5.
 βροτοκτόνον sphingem 1015,6.
 βροτολογόν Apollinem 1034,29.
 βροτοφθόρος Ἄοης 544,1.
 βρώμαν 1028,46.
 βρωσιν Christi 725,5.
 ἴσαις ἐπὶ βύβλοις totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσομαι σεῦ κὰν ἐμῆσι βύβλοισι 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.
 ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἰλύος 1028,71.
 θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμών 613,4. ἦγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.
 γαῖα 563,1. 703,3.
 παῖς γαῖος 606,1. — V. γῆ.
 γάλακτος δεομένων τῶν παιδῶν 176,5.
 γαληναίησιν ὀπωπαῖς 403,2.
 γαμετῆ ἀλόχῳ 310,2.
 γήματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.
 γαμήλιον φῦς 256,7. ζυγόν 564,5.
 γαμικὸς μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις 288,7.
 γαμῆς ἐλπίδος 325,14.

δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.
 γάνος οἶνας 853,5.
 εἰς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἴσιν 985,3.
 γαστρὸς μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστέρι φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρὸς τινα (loquitur lapis) 502,1. 9.
 γειαρότας (βοῦς) 793,1.
 γεινιόωσαν πόντῳ κτλ. 810,11.
 γείτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.
 μὴ γελάσης μοῖραν 284,1.
 γέλωτα χεῖς ἱερεῦσιν 1027,32.
 γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.
 γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηνὸς γενέθλη 1035,3.
 γενέθλιον νηδύν 1028,17.
 τεκέων γενέθλη 824,1. ἡμερόεντα γένεθλα 403,13.
 ἄρτι γενειάζοντα 345,1. ἄρτι γενειήσαντι Add. 552 a 3.
 ἄρτι γενειάσκων 100,1.
 γένεσις genitura 314,21.
 γενέτειρα μοῖρα 287,5.
 γενετῆρες parentes 502,10.
 γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.
 γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.
 γεννάδας 424,7.
 ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναίαν ὑπόσχεσιν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.
 ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.
 γέννημα 592,1.
 θεῶ γεννήτορι πάντων 915,7.
 ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σεμνὸν γένος Add. 228 a 7. μαρμαρρίων τὸ γένος 920 II 7.
 γεραὸς νόος 853,1.
 γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλήν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεραίρων

- 502,3. ἐπεστεφάνωσε γεραίρων Add. 97 a 7. ἐλέγους σε γεραίρω 1000,1. γέρηραν εἰκόνι 892,4. δόμῳ (templo) γεραίρει 1064,4. σοὺς ἐγέραιρε τόπους 815,6. θυσίην λοιβαῖσι γεραίρει 815,3. μῆρα γεραιρόντων 1035,20. μνῆμα γερασσάμενος 425,8. γεραῖρα sacerdos 44,1. γεράρω Τιθώνοιο 992,1. γεραρῆς συνόδου 409,7. γεραραῖς χερσίν 670,2. γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα 889,7. γέρατα 1046,29) sacerdotium 866,4. statua 845,3. 849,1. 935,2. γεράεσσιν donis 857,3. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2. θανούσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο γὰρ ἐστὶ γέρας 249,4. εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν 48,6. εὐσεβίης γέρα 199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3. τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέσας 773,2. ἀμφίπολον γεράων 1046,52. γερουσία praef. 1119 b 1. γευομένην ζωῆς 371,1. γευόμενον ζωᾶς 576,1. βιώτου 540,1. γευσαμένη βιώτου φωτός 421,1. γευσάμενον θαλάμου 520,3. γευσάμενος ἡβῆς 587,1. γέφυραν 1078,9. γεωμόρον τέχνην 185,8. γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4. γεωργός 618,13. γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6. κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2. γήθεο 421,3. γηθόμενον 452,12. γέγηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γεγηθότες 1027,4. σκιρτώσα γέγηθας 649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις 1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα 240,3. γηθοσύνη 321,5. γηθοσύναν 859,6. γηθόσυνοι 1027,36. γηθοσύνους ἱερεῦσιν *ibid.* 31. γηραιῇ μητρί 434,8. γηραιὸν βιοτᾶς τέρμα 241,10. βίοιο γηραιὸν μέτρον Add. 497 a 11. γηραιῆσι μεγγεμένοι ἡλακότησιν 1046,18. γηράος 573,4. γηραλέου βίου τέρματα 237,2. γηραλέης ἐλπίδος 376,3. γηραλέην ἐλπίδα 201,6. γῆρας θέμενος 446,4. γηράσκειν καλιῶς 861,4. ἀφθόνως γηρασκέτω 463,6. γηράσκοντας 449,6. γηράσαντα 303,4. 452,18. γηροκόμους filias 536,4. γηροκόμον χέρα 152,12. γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3. γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10. γῆρυν 986,2. 1000,6. παιδείας ἡλπιζα γενέσθαι 167,5. ἥς ἐγένου σοφίας 523,3. χρόνοις πολλοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κασιγνήτῳ 173,19. — ἔγεντο 187,2. 406,8. 990,12. — γενέσθην nata sum 870,4. γυνῶθι βίου τὸ τέλος 533,2. μηδὲν κακὸν γνοῦς 689,4. γλαυκώλενον Τηθύν 1028,58. γλυκιώτερον 572,4. τὴν πάντων γλυκίω 678,1. γλυκύθυμον 462,15. ἔγλυψα 620,4. ἔγλυψεν praef. 831 b 1. γλύψας 841,5. γλύμμα 1129,1. γλυπτῇ στήλῃ 149,1. γλυφή 917. γλυφικῆς 841,4. γλῶσσαν τμᾶξε (Cambyses Memnonis) 991,3. γλῶσσαν Ἀθηνέων Herodem 1046,37.

γνήσιος ἐραστής 829,3. τέκνα γνήσια
 κούχλιν νόθα 120,6.
 γνώμας μύθων 851,2.
 γνώμων νόος 1028,51.
 γνώριμος discipulus 883,2.
 γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.
 γνωτὴ Add. 228 b3. γνωτῶν 404,5.
 γνωτοῖς πᾶσιν 91,2. 698,2.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7.
 γονέτου (αἰ γενέτου?) 427,3.
 γοιὴν Δόμνας filiam 372,15. γοιὴν
 subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος
 208,5.
 γονοέσσας αὔλακας 1028,1.
 τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον 782,5.
 γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος 116,2.
 γοργῶπις Ἀθήνη 1046,54.
 Γορπιαίου mensis 323.
 γουνὸς Ἀμύκλης 473,5.
 γραῖα 550,12.
 γράμμα et γράμματα titulus 89,6.
 114,1 (τὰ πρόσθεν γρ.). 258,5
 (κολαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.
 797,2. 825,3. 978,5 (ἀγνόν). 982,1.
 σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-
 ματα Πιερίδων 851,6. — εἰς πέλα-
 γος γράμματα γράψαι proverb.
 1038,8.
 γραμματεύσαντα τοῦ συνεδρίου 964.
 γραμματικὸς κλεινός Aristophanes 1085,
 12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4.
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.
 γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτάν
 97,1.
 γραφεῖον 980,4.
 γραφή titulus 211,4. 347,1. 417,2.
 721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παροῦσα).
 957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.
 ἔγραψε κάπῳησε 1099,1. ἔγραψε κῆ
 ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν

313,14. στήλην γράψατο 527,4.
 ἄταφος ὡδὲ γέγραμμαι 285,1. —
 V. γρόφων.
 γρόππατα 990,11.
 γρόπτα 991,14.
 γρόφων 740,2.
 γυάλοις ἐν Τήλῳ 199,3 . . . γυάλοισι
 1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis
 Add. 875 a7.
 γυῖα 1016,5.
 γυιοπαγεῖς καμάτους 853,6.
 γυμνὰς ἐπλετο ἀμφί τι (exercitatus)
 104,4. — γυμνὰς exercitatio 223,7.
 239,3 (γ. εὐμόχθου). Add. 552 a5.
 γυμνάδος πόνον 201,5. γυμνάδος
 ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει
 222,2.
 γυμνασίαις 949,6.
 γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίαις
 παρεδρεύων 689,6. τῆς ἐν γυμνα-
 σίαις φιλίας 958,11. γυμνασίου
 φίλος 207,2. γυμνασίων ἔργα 74,5.
 ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρείῳ 860,4. γυ-
 μνάσιον iuvenes 252,6.
 γύψου μεστῇ βάσει 805,2.
 οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχῆσατο μήτηρ 413,3.
 δαδοῦχε Διὸς τέκος 818,23. — δαδοῦ-
 χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων
 γεγῶτα 950,1.
 εἰκῶ δαιδάλων Add. 805 a(a)3.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀπὸ δαιμονίου 95,4.
 δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove
 adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοὶ
 dei 526,2. Add. 688 a1. μετὰ
 δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν
 εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.
 κυλιεῖ δαινυμένοισι πρέπει 1049,10.
 δαινύσθω φλόξ 1034,26.
 δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

- προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24. ἠδόμενον
 κατὰ δαῖτα 312,14. λυπρὴν δαῖτα
 Χάρωνι 647,16.
 δαίδας 818,12. 822,8.
 δαίφρονι (Orsiro) 843,1.
 δαίοντες (μῆρα) 1035,22. πόντος καὶ
 γαῖα δάσσαντό με 432,3.
 δαυώσας ἄνδρας 26,2.
 κραδίην δάκεν 434,7.
 αἰ μάτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν
 πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.
 δακρυχαρῆς Πλούτων 575,5.
 δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.
 δακρυχέων συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων
 563,4. οὐ παύεται δακρυχέουσα
 423,7.
 ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν δαμαρίζει 1116,1.
 χώρης πυρὶ δαμαζομένης 1015,2
 adn. δαμαζομένας θαλάσσας 1028,
 64. νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-
 σμένη 550,9.
 ἀποδοῦς τὸ δάνειον Add. 672a4.
 πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν 613,6.
 δαπάνησον Add. 646a6.
 εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῆ
 δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν 430,8.
 εἰς δαπάναις 818,8. δαπάναις
 ἐτοίμοις 1075,3.
 δάπτοισα 1026 col. II 7.
 δάφνας κλῶνας 786,4.
 δαφνηφορήσαντος 1082a.
 ἐδάης Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια
 Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια
 νούσων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-
 ήμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,
 11. δεδαῶς ἄκεσμα νόσου 554,2.
 τέχνην δεδάημαι Ἰπποκράτους 537,6.
 δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς
 860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.
 δείκηνλον 1102,1.
 ἀντιπάλοις δεῖμα 343,6.
 ἰχθύος ἐν δεῖπνῳ christianorum 725,11.
 εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.
 δεκαμάζου Ceregis 406,10.
 δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.
 δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.
 765,2. 778,2. 809,1.
 ἐτῶν δεκοκτώ 566,1.
 δεκότη ἐνιαύτῳ 988,5.
 δέλεαρ σοφίης 880,6.
 Ὀμήρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν
 δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθῶ
 1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπό-
 κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.
 δελφίς Arionis 1086,2.
 πᾶν δένδρον χαρίεν 546,7.
 δεξιὸς ἰστία ἰκάνων ventus 1023,11.
 δεξιὸν ἰητήρα 289,3. δεξιὰ adn.
 573,4.
 τοῖς ἀδικοῦσι δέος 906,4.
 δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις 737,1.
 δεσποσύνη Τύχης 526,2.
 ἔτι χνοάοντος ἰούλου δευόμενον 569,2.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὄσων οὐ
 πάρος δεδευμένων 790,6.
 δεύτερος ὢν τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμι-
 νώνδου δεύτεροι ἐδράμομεν praef.
 768a6.
 δεχνύμενος θάνατον 141,2.
 δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.
 δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι
 χρυσόν 1092,2. μναστῆρα δέδεξαι
 265,5.
 ἔδησεν coercuit 368,5. δήσω ἐγὼ
 Σωσίλειαν 1136,1. 3.
 παλάξαι χεῖρα δήϊω λύθρῳ 549,9.
 δήϊων ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.
 874a8. — δήϊον bellum (?) 914,4.
 τύχης δηλήμασι 538,1.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων φύσις 1002,4.
 δημόθεν 967,2.
 δημοκοπή praef. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.

— δήμος Πρασίνων 935.

δαμόσιον πένθος 179,4. δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον ragnus factionis circensis 935.

δὴν 488,1.

δηναίης φόρτον ὁδοιπορίας 710,2.

δῆνεα 618,6.

δῆρις 343,5.

δηρόν 1035,11. δ. ζώειν 1000,4. δᾶρον 989,5.

διακριδόν 1028,14.

τοῦτο διαικρίνει τό γε σῆμα 604,2.

νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος 1028,

34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας 1035,14.

διάκτορον Mercurium 948,1.

τηροῦσα διέμενε 159,1.

ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διανοίαν τέρμα λαβεῖν 489,3.

ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4.

πέλαγος διέπλευσε 642,13.

διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. διασημοτάτη πόλις 904,1.

ὁδμὴ διεσπείρετο 1068,5.

δεσμούς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε 522,10.

διαυλῶ 1028,33. δίαυλον δρόμον 947,3.

τὸ σαφές διαφεύγει 1084,13.

σάρκας σπιλάδες διέχευαν 225,1.

ἤρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ' ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα πᾶσαν διδασκαλίην 365,4.

διδάσκαλος 294,1. 372,1. 14 (σοφίης). 883,2.

διδαχαῖς scenicis 608,4.

διδυματοκού 675,1.

διδύμους geminos 515,1. δίδυμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους περί pueri morbus 314,12.

δίδωτι 1130,1. λύπας τοκέεσσι δίδόντα 314,9. πένθος δῶκα τεκούση 476,5.

πατρὶ δίδους γόνον praef. 288 b 3.

ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς 208,11.

διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτόν 781,2.

τὴν στήλην διελθών 713,1.

μόσχου διετήρονος 1035,21.

διζῆσαι 101,1. σῦνομα δ' εἰ διζῆσαι Add. 697 a 3. τοῦνομα διζόμενος 226,10.

διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.

δικάσας existimans (?) 858,4. δικάζων ἀνδράσι 975,1.

δικαίος Ἑρμῆς 814,1. ἤσκουν τὸ δικαίον 85,3. εἰς τὸ δικαίον ἀθρήσας 642,5. ἐς τὸ δικαίον ἔβη ψυχὴ 502,12.

δικανικὴν advocati officium 919,1.

δικασπολία 647,2. 1028,36.

δικασπόλου 908,1.

δικας τελέων θανάτοιο 480,6. — μήτε δίκην εἶπας 522,15. 713,12. δικῶν ῥητῆρα 877,1. δικας ἀμφιλόγους 647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17 christian.

δικηπόλον 1110,4 adn.

δίκτηα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.

διμερῆ δαπάνην 430,8.

δίνας Κυανέας 779,3.

διοικῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus 1027,34.

Δίου mensis 322.

δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1.

403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9.

αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε 433,1.

διοτρεφὲς Ζωσιμιανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία praef. 1117b3.
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.
 διπτύχοις κόραις 258,5.
 ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον 336,6.
 δίσκος 877,4.
 διστάζεις 621,1.
 δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν 26,7.
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δίφρων 932,2.
 δίψη εἶμι' αὖη 1037,8. δίψη τειρο-
 μένοισι 1073,3.
 διψάς 465,4.
 ψυχῇ διψώση 719,11.
 δίψος 649,6.
 ἦ με δίωξεν secuta est 680,3. δι-
 ώξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη
 478,4. — διώκων ἐλπίδι 713,15.
 δμωάν 313,1. δμωὴν Ἄιδος μάκελλαν
 1046,84.
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.
 δόγματι νήσου 906,5. ἱητρῶν σοφὰ
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς
 Add. 877a2. Τύχης 244,4. μοι-
 ρῶν 274,6. 680,4.
 δουὸ παῖδε 1046,15.
 ἐδόκευσα 615,5.
 δοκῶν sperans 314,14. τὰ δοκοῦντα
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις
 953,1.
 δοκίμωμι 991,7.
 δοκίμως 53,2.
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.
 δολιχοκροτάφου 937,3.
 δόλιχον βίτου 311,4. 231,4.
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν
 618 ep. 17.
 δολομήχανε Satanas 1140,1.
 δομεστικοῦ 731,1.
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξαις
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μυρίαίς
 αὐξοῦμενον 462,3. κεναῖς δόξαις
 ἐζηκότα praef. 222b5. — δόξης
 ὀρθοτόνου fidei christ. 1062,1.
 δοξασθεῖς 607,7.
 βωμὸν δορποφόρον Add. 828a1.
 δούρων remorum 1028,62.
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.
 ὀλίγην δόσιν Add. 805a13.
 ἀγαθῶν δότεира 1029,11.
 δοτῆρα ἀρετῆς Herculem 831,13.
 δουκιὸς τὴν τάξιν 446,6.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 δούλιον ἡμαρ 749,4.
 δουλὶς 727,8. δουλίδα καὶ σὺμπλον
 canem 329,3.
 δεδουπότος κούρου 618 ep. 5. δεδου-
 πότα Add. 242a1.
 δράκων Satanas 1140,3. δράκοντα
 Hesperidum 1082,13.
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 δραχμὴν ἀποτεῖσει 1132,2.
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.
 δρεψάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.
 δρόμος stadium 618,30. 781,9. Ἡε-
 λίου δρόμον certamen 947,4. δρό-
 μον ἐστέφθη 625,3. εἰκοστὸν ἐτέων
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίοισι
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἡματος
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλιος ἦχε
 δρόμος (δρόμοις coni. Wilamowitz)
 988,4. ambulatio 741,2. 1072,3.
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰουσα 569,8. ὑδρο-
 βόλοισι δρόσοις 1036,3.
 δρυάδες 147,2.
 δρυμός (κρυμός?) ἀμείλιχος 1028 col.
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.
 δρῦς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497a9. — δυσίν 334,9.
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ὠδίνεσσι δυηπαθέσιν Add. 241a17.

δύναμις ἀκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύνοτον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσαπότροπος ἄτη 1033,22.

τάς τοῦ βίου δισδιορθωσίας praef. 877b.

δυσέλπιδες τοκῆες 340,3.

δυσηνίστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσις occidentis 441,3. πρὸς δύσιν
252,4. δύσιν ἠδὲ καὶ ἠῶ 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμή 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἀΐδας 250,3.

— ἐς ἄλγος 208,15. θαλάμου δυσ-
πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύστλητα — τολυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχείμερον οἶδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

δῶματα Ῥώμης 720,4.

δωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.
ἐδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

δῶρημα 1039,13. 1040,18.

δῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-
σάων δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα
208,18. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικὰ δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα
δῶρα 580,5.

δῶτορ ἐάων 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,
2 adn.

εἰαρινὸν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. δισσὰς ἐβδ.
702,4.

δύξαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα
322,3.

πῶλων τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. υἷα
Δίκη θετὸν ἐγγυάλιξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἠδὲ Τύχης ἱερὸν
440,2, — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.

νηῶ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδῳ 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο
(calceamentum) 1046,27.

πληγεῖς ἐγκεφάλιοιο 280,3.

μναμεῖον ἐνεκόλαψε 980,5.

ἐγκυκλίωσι χοροῖσι 926,9.

ἔγκυον γαστρὸς μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνεκύρσε τύχαις 224,10. ἐγ-
κύρσας στήλη 314,3. Ἄδαν ἐγκύρ-
σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

σποδιὴ ἐγχθόνιος 298,4.

ἔγχος ὀξύνας 790,5. ἔγχεα κάθθεσαν
828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen
618,20.

ἐγχρονίσας 815,7.

ἔδαφός με καλύπτει 371,4. ἔδ. πά-
τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα
οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν
1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2
ἔδος hominis statua Add. 552a2
ἔδρανα 872,8.

ὀλύμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσεν ἐπὶ κτεάνων τινά 118,4. ἔκγονος
ἔσσαμένοιο eius qui posuit 1046,

87. — θώκων ὑψόθεν ἐζόμενον 912,2.
 ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,2.
 εἰθνηκῆ σοφία 430,6.
 οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.
 εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.
 ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.
 ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βάρθρον 1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.
 εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col. III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι φαινόμενον.
 εἰδῶλον νύμφας 260,6. εἶδ. πανόμοιον 590,5.
 εἶθαρ 1034,27.
 μηνὸς εἰκάδι 566,3.
 εἰκελος αὐρη 312,4. εἰκελον φρενός (nomen) 640,4. εἰκελον Ἡφαίστῳ 1015,11.
 εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. — εἰκῶ 246,4. Add. 805 a(a) 1.
 εἰκων τύχης οἶακι 491,6. χρόνος εἴξεν ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναισι 1049,5 praef. 480 a 6.
 ἀπ' εἴλης 618,9.
 εἰλίσσει κῦμα 779,4.
 εἶμα ἔθηκε statuae 550,5. εἶμασι λευκοῖς 1049,9.
 εἶμαρτο 339,2. εἶμαρμένη κακῆ 734,2.
 ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἔασιν 1037,5. ἦην 1046,39. ἦσο 379,2. ἦς (3 pers.) 179,3. ἦτον 719,2.
 εἰναλία ἀλκυονίς 205,6. εἰναλίη Θέτι 993,1. εἰναλίων (οἶκτα) 1104,4. τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8.
 εἰρεσίαν 1028,67.
 εἰρεσιώνην τεύξαντες 153,10.
 πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἄρξας 808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται 729,1.
 ἔεις 985,7. μηδὲ ἐνί 313,8. εἰν ἐνί 879,1. ὑφ' ἐν 834,3.
 ἔνδον πόδα μήποτ' ἐσάξης 270,2.
 εἰσιέτω i. q. εἰσίτω 1138,2 adn.
 εἰσενέθηκεν ὄστέα 517,8.
 εἰσέτι 1034,32.
 ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.
 ἐκάτερθε 445,2.
 ἐκατηβόλος v. Ἀπόλλων.
 ἔκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἔκητι 118,3.
 Ἐρώμης ἑκατονταπύλοιο 1046,62.
 ἑκατοντάρχης 999.
 ἐκβασμιδώσει 229.
 ἐξεβίωσα 640,5.
 ἐκδημος 244,8.
 ἐξειδίδαξα 1085,7.
 ἐξειδίκησεν 529,4.
 ἐκδικίας τετυχηκῶς 171,3.
 τέχνης ἐκδοχον 243,2.
 ἐκεῖ apud inferos 266,3.
 ἐκθύμως φιλέων 543,1.
 Φολόην Κενταύρων ἐξεκάθηρεν 1082,16.
 θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874 a 6.
 μίτος ἐξεκενώθη Add. 646 a 1.
 γενεᾶς ἐκκριτον ἀθανάτων 265,4.
 λίθον εἰκόν' ἐκμεμαγμένον 1003,3.
 δέμας ἐκπαγλον 1015,1.
 νηδύος ἐκπερόωιντα 403,1.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 λυθὲν (σῶμα) ἐξεπόθη Add. 646 a 4.
 δάκρυον ἐκπροχέων 562,6.
 ἐκρύσω 793,7.
 ἐξετάνυσσας ὄδον 1078,4.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὄσσων αἰγλήν 1033,13.
 εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo praef. 757 a 1.
 ἐλπίδας ἐξέταμες 569,4. ἐξέτεμες ῥίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ὀδόντας 459,4. ἐκτῆξασα
 314,23.
 ἀλὸς ἔκτοθι 792,5. σκηνῆς ἔκτοθι μίμ-
 νων 1050,1.
 ἔκτομος 538,6.
 ἐκτόπιος 1035,29.
 μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4.
 κακῶν ἔκτοσθεν 649,4.
 ἔκτροφος 872,6.
 ἐκφεύξῃ νούσου 1041,9.
 βοήν τιν' ἐκχέεις 995,11.
 ἔρνει ἐλαίας 932a1.
 ἐλαιήεντες ἄρουραι 1046,50.
 ἐλαιηρῶ ἐν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῆ λι-
 βάδι 828,6.
 ἐλαιόθῳλον νᾶμα 549,6.
 ἐλάταις 1028,65.
 Ὑπερίον ἐλαύνων absol. 361,1. Νεῖλος
 ἐλαυνόμενος 993,4.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν 195,4. πόλιας
 θῆκεν ἐλαφροτέρας 905,4.
 ἐελδομένῳ 998,2.
 ἐλέαιρε 416,5.
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.
 ἔλεγχον τῶν δικαίων κἀδικῶν 814,2.
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχησε 251,3. ἐλεεινὰ
 δακρύει 626,3.
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ
 βιώτοιο 875,5.
 ἐλεύθερον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.
 ἐλεφαντινέων ὀδόντων 169,5.]
 ἐλικὰν χορείαν 1028,65.
 ἐλινότροπος 1028,18.
 ἔλικας βοῦς 1038,39.
 ἐς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἴλκεν
 (Ἐρως) 1111,4. εἴλξε 336,6.
 ἐλλαδικαὶ νῆκαι (?) 926,3.
 ἐλλανοδικοῦντα praef. 1100 a.

ἐλλόγιμον Add. 459a1.
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6
 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος
 ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἦλθον ἐς
 Ἄδαν 204,10.
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐλώλπει 489,1.
 ἐμβαίνεσκες ἀταρπιτόν 141,5.
 ἐμβασιλεύει 1046,9.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 ἔμμορον εὐεπίης 1089,6.;
 ἐμμούσοις γράμμασιν 493,2.
 πόρον ἔμπεδον 913,3.
 ἔμπειρος Βρομίοιο 608,2.
 ἐμπελάσειας 1037,3.
 ἐμπέραμος σοφίης πάσης 559,2. σο-
 φίης Ἰαονίης 553,2.
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.
 βιοτᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.
 ἐμπνεῖει 562,9.
 ἔμπνου μορφᾶς 860,3. κριὸν ἔμπνοον
 1102,1. ἔμπνου φθεγγομένην (στή-
 λην) 502,7.
 κατ' ἐμπορίην ἐλθόντα 466,1. ἐμπορίαίς
 256,4.
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον
 ἀγορασμῶν 714,5.
 ἔμπορος mulierum 613,5.
 μούσησιν ἐνιπρέψας 534,1.
 ταῦρον ἐνήγιζεν 461.
 ἐναγώνιος Ἑρμῆς 407,7. dat. 924,1.
 οἶκον ἐναίδιον 321,9.
 θῆρας ἐναιρόμενος 831,6.
 θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρως 1052,1.
 ἐναντιπέρα 981,6.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος 502,16.
 ἐναρίθμιον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρώιναις
 272,18.
 ἔναρχος 1011,1.
 ἐνδείξασθ' ἔργα 492,4.
 ἐνδέχεται 986,3.
 μαθήσιν ἐνδιδούς τινι 193,2.

ἔνδικα λέκτρα 212,1.
 ἔνδιον 473,6.
 ἔνδον animo 904,4.
 ἐνδόξως ζήσασα 358,3.
 σῶμα ἐνδεδύμην ἐσθήμασι 610,5.
 ἐνδυκέως 617,3.
 ἐνεΐη ἀνδράσιν 444,7.
 ἐνέπω 1036,18. ἐν ἐπει 1039,18. ἐνέ-
 ποισιν 992,3. ἐνέποιτε 647,2. ἐνέπειν
 140,1. ἔννεπε χαίρειν 103,7.
 ἔνερθε τοῦδε σήματος 286,2. ἔνερθεν
 ἔβαν 298,8.
 εἰν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-
 ρων 658,1.
 ἐνεύδειν 444,5.
 ἐνηγῆς 566,8. 906,5.
 ἔνθεος 788,2.
 ἐνθάδε bis positum 702,1.
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.
 ἐννεακαιδεκάμηνος 703,1.
 ἐννήμαρ 372,35.
 ἐννυχίαν ὄψιν 785,3.
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.
 ἔνοπλον σχῆμα Add. 874a5.
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλήσας τῷ
 βωμῷ Add. 229.
 ἐνερράψαντο πεδίλῳ 1046,28.
 ἔνσοφον 823,2.
 ἐνεστάλωσεν 978,9.
 ἐνταφίοισιν 313,13.
 ἐνθέμενος βίοτον 321,1.
 τήντεα 936,1.
 ἐντεύξει ὧν ἀν ἐπιθυμῆς 1041,3.
 ἔντυνε μολπᾶν 928,7. ἔντυνον ἀοιδὴν
 Add. 1029a10 adn.
 ἐνυβρίξεως 195,1.
 ἔξαλάπαξεν 1046,96. ἔξαλαπάξας
 1046,96.
 ἐν ἔξαμέτροισιν 616,6.
 ἀτραπὸν ἔξανάβα 782,2.
 ἔξανέδειξεν 1070,1.

δόμων ἔξαπελαύνειν 270,3.
 ἠόνος ἐξήρπαξε 482,3.
 ἐξηργάξατο 762,2.
 ἐξερεεῖνη 537,1.
 ἐξέρυσαν 183,6.
 ἐξέτι παίδων 580,9.
 ἐξηρέτμοις πτέρυξιν 337,2.
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241b2.
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7. 12. 17.
 ἐξότε 640,3.
 ἐξσωζῶν Add. 228a5.
 ὄν μῦθος ἐπαγλαίσειν 103,4. δώματ'
 ἐπαγλαίσειν 492,6.
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον 1028,39.
 ἐπαθλοκόμεις 491,6.
 ἔπαθλα 806,2.
 ἐπαινή ν. Περσεφόνη.
 πῶμα σοροῦ ἐπαείροι 460,5. τύμβον
 ἐπαιρόμεθα 325,15.
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.
 ἐπαλλήλοισι τάφοισι 109,2.
 ἐπανοίξασθαι 340.
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.
 ἐπάρηξον 1025,4.
 ἐπαρκέσσαι 473,8.
 ἐπαρκῶς 471,3.
 ἔπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.
 ἐπῆρας 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἔπαρχον 838,2.
 ἐπαρωγὴν 618,5.
 ἀέθλοισιν ἐπασκήσας ἐφήβους 967,3.
 λοιγὸν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσυ-
 τέροισι στέμμασιν 971,3.
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-
 νον φάους 274,2. φωτός 839,2.
 κρᾶτ' ἐπαφησάμενος 562,8.
 ἐπεγγελῶν 542,10.
 ἐπεγομένῳ 618,29. ἐπειγῆ ἱερά 782,3.
 ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χωρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. κόσ-
μον praef. 877 b 4.

ἐπειριΐτας 1038,40.

ἐπετείου πανηγύρεις 944.

ἐπετήσιον 815,7.

ἐπευκλείσέν (σε ἔπαινος) 209,1. πατρίδ'
ἐπηυκλείσα 945, 2. ἐπευκλείσας
947,6.

βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον 793,5.

εὐχωλαῖσιν ἐπήκοοι 497,3.

ἐπήρανα 1013,5.

λέκτρον ἐπήρατον 363,5. ἄνδρα 501,1.

ἔτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689,3. τύχη
σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39,1.

βροτῶν ἐπιγείων 684,2.

ἐπιγελῶν 542,8.

ἐπιγυούς 506,1. 7. 996,5.

ἐπιγόνου Demetrii 781,8.

ἐπίγραμμα 646,1. plur. 618 ep. praescr.

ἐπέγραψα 679,3. ἐπέγραψε 502,19.

ἐπέγραψαν 834,3. 1123,1.

ἐπιδακρῦσαι 313,5.

ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941,3.

ἀρετῆς σῆς ἐπιδεούμενοι 663,6.

ἐπιδήμιος ἄστροις 324,3.

ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a 5.

σοφοῖς ἐπιείκελος 592,1.

ἐπιεικέα θυμόν 333,1.

ἐπίελπτον 272,1.

ἐπιζεύξας πύλας 1052,6.

Ἀθηναίων ἐπήρανε Τριτογένεια 1046,60.

ἐπίηρον 1046,19.

γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402,4.
σοφίης ἐπ. πάσης 848,1.

ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046,75.

ἐπικίμαι κόνιν 622,6. ἐπικείμενος ἄχλυν
310,3.

ἐπεκέκλετο 1061,3.

ἐπὶ κλην 824,6. 1048,1 adn.

ἐπικλεῖς ὄνομα 255,3.

γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
1075,6.

εὐθενίης ἐπίκουρον 1036,19.

ἐπέκρανε 231,8.

μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.

ἐπεκώμασα 1111,1.

φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719,8.

ἐπιλήσεται 858,5.

ἐπιλείβων δάκρυ 352,4.

ἐπιλησμοσύνην 326,1.

τὸν ἐπίλοιπον βίον 128,5.

ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905,5.

ἐπιμηνίση πικρόν 195,2.

ἐπιμόχθητον βίον 360,3.

θητῶν ἐπινοίαις praef. 492,1.

ἐπίορκος 529,2.

ἐπιπασιμάχη 1088.

ἐπιπείσεται 1046,91.

πόντον ἐπιπλώσας 256,5.

ἐπιπνείων 1023,11.

ἐπιπομπήν 1026,2.

ἐπιπορεύου 1022,3.

ἐπίπροσθε 1037,5. 1052,6.

ἐπιπωλεῖται 1095,1.

τέφρη βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.

νέκταρ ἐπισπένδω 312,16. ἐπισπείσαι
1106,2.

ἐπιστατέων 949,6.

ἐπιστέλλειν litteras dare 407,9.

ἐπεστενάχησε 251,3.

ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a 7.

ἐπέστεφον 226,5.

ἐπεστρεφόμην 1090,2.

ἐπισφύριον γέρας 1046,31.

ἐπιτάφιος 376,7.

ἐπέτελλε φίλοις 593,4.

ἐπιτηροῦσαν 1015,8.

ἐπιθέμαν γρόππατα 990,10.

μοῖραν ἐπέδραμε 258,9.

ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

- καιροῦ ἐπιτεύξει 1038,34. χρησμὸν
 ἐπιτυχίων 1039,22. 1040,27.
 ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.
 σῆμα ἐπιτύμβιον 339,1.
 Ἐπίφ mensis 996.
 ἐπιφανῶν Πρυμνησσέων 362,1.
 μναστῆρα ἐπίφθονον 265,5.
 καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.
 ἐπ' ἀλειφα χεύσομαι 816,3.
 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.
 πᾶσιν ἐπιχθονίοις 325,8.
 γῆν ἐπιχώσας 646,13.
 ἐπιχώριον οὐνομα 318,7.
 βῶλον ἐπιφήχων βοτάναις 321,2.
 ἐποδυρομένη 504,2.
 κόσμον ἐποίχεο 618,27.
 ἔπεται consequens est 398,2.
 δῶματ' ἐπουράνια 261,10.
 ἐπταπόρου Πληιάδος 223,4.
 ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.
 ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώ-
 νυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλαῖς
 ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον
 968,3. Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1.
 929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.
 νόμος ἐρανιστῶν 1128.
 ἔρανον σύναγον 1128,19.
 πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.
 ὅσα βροτοῖσιν ἐράσματα 546,13.
 γνήσιος ἐραστής (βύβλων) 829,3.
 ἐραστὸν οὐνομα 227,3.
 πάτρης ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.
 ἐρατὰν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος
 853,7.
 ἐρατώπιδα Λήδην 648,8.
 ἐρᾶς c. inf. 1039,5.
 εἰργάσατο 751,3. ἠργάσατο 778,2.
 πάλιν εἰργάσατο restituit Add.
 228a4.
 ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην
 Διὸς 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.
- ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖναις
 παλάμαισιν 828,7.
 ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.
 ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3.
 1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμου 748,2.
 ἔργα agros 782,6.
 ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.
 εἶργων 1052,5. ἐπὶ ἐέργει 545,1.
 ἔρδειν λοιβάς 1034,22.
 σῶμα ἐρείσης 710,1. σκείπωνι γῆρας
 ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρειαμένα
 1028,42.
 κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.
 ἔρεισμα θόλου 889,8.
 ἐρέψας 1066,3.
 ἐρεσσόμενοι animo volentes 1036,18.
 ἐρεύθεται ἄνθεα μήλου 243,12.
 νόστον ἐρευνᾶ 779,5.
 ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.
 ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.
 ἐρημωθεῖσα τέκνων 241,9.
 φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.
 πατρὸς ἐργυδούποιο 1046,67.
 ἠρίσθαι 1038,44.
 ἐρικλαύτου πένθους 406,8.
 ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος 888,1. πόλης
 969,5. Βόστρης 455,1. Μαίας 812,1.
 ἐρικυδέα φῶτα 892,1.
 ἔρις ἄσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν
 ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλεν ἔριν
 142,4.
 ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενές ἔρμα 452,11.
 Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.
 ἔρμα πόλης 452,11. 969,5. σαοφρο-
 σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἐρμηνεύουσα 320,4.
 κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον
 ἔρνος 1027, 25. Κεκροπίης σοφὸν
 ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

- ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3. ἔρνεσιν
 εἰδομένους 478,6.
 ἔροτιν 846,6.
 ἔρπετά 1033,17.
 ἔρρετε 551,11.
 ἔρρηφόρον 861, 1.
 βότρυν ἐρσάεσσαν 1028,77.
 ἐρύθοισα παρειάν 1028,57.
 ἐρύκει βίοντον 562,9.
 εἴρυσεν 239,2. 288,2. adn. εἴρυσάμην
 918,8. εἴρυσαι 1025,7.
 ἤλθον, ἀπῆλθον 615,5. ἤλθες ὑπὸ
 στεφάνους 932,4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-
 μασιν ἔλθειν 603,3. — ἤνθον 988,3.
 ἐνθών 179,5.
 ἔρωσ πολλῶν (homo) 373,4. εἰς ἔρωτα
 φέρεσθαι 727,13.
 ἐσθήμασι 610,5.
 πορφυρέαν ἐσθῆτα 1107,1.
 ἐσλός 221,2. 441,8. 580,10. (ἐ. ἰδεῖν).
 Add. 545c5. ἐσλός 744,4.
 ἐσμὸν στρατιᾶς 985,2.
 ἀφ' ἐσπερίας 823, 3.
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς 749,6. ἐπ' ἐσχα-
 τίνην ἀελίου 149,2.
 Λήθης ἔσχατον ὕδωρ 204,11. ἔσχατον
 Ἰνδόν Add. 197a1.
 ἐτάρων discipulorum 877,2.
 εἰ ἔτεον δὴ 1046,32.
 ἐτησίαν χάριν 1096,11.
 ἐτήτυμον γένος 874,5.
 ἔτη ἑννέα δεκάδων καὶ τρία 592,4. αἰὲν
 ἔτος quotannis 981,4.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 εὖ (scil. ἐστίν) 1046,42. εὖ γεινάμενοι
 870,6. πατέρα εὖ λέγω 546,16.
 εὐάγκριτον praef. 938a3.
 εὐαίωνα 67,2.
 εὐαλδέει χιλῶ 1046, 83.
 εὐάντητον θεόν 779,7.
 εὐγαμίη Add. 888a4.
 εὐγενέτης 241,5. εὐγενετῶν γονέων
 189,8. εὐγενέτην κόσμον 1031,2.
 εὐγενίδα 368,9.
 εὐγένιον (?) 584,3.
 εὐγήρως 223,2. acc. 68,1.
 ἀέθλων εὐγλυφέων 831,4.
 εὐγραφίης 841,4.
 εὐδαεῖ νοῖ 185,9.
 εὐδαιμονήσας 1096,12.
 εὐδαίμονες παροδῖται 636,2.
 Δέσβω ἐν εὐδένδρω 228,3.
 εὐδικίης 875,7. εὐδικίη 905,3. 969,1,
 et 972,2 (βιώτοιο). ἐπ' εὐδικίαις
 914,2. εὐδικίης 915,3.
 εὐδιον ἐκ μακάρων 223,1. adn.
 παντοίης εὐεπίης 1089,6. ἱερῆς 931,2.
 acc. 618 ep. 6. 14.
 εὐερκῆ τάφον 246,2. εὐερκέα θρηγκόν
 1044,5.
 εὐερνῆς 314,10.
 εὐέρνων 1032,6.
 εὐηγενέεσσι 1046,29. cf. Add. extr.
 εὐήνορος ἀλκῆς 962,1.
 εὐθάνατον 68,2.
 εὐθενίης 1036,19.
 εὐθρονος Ἰοχέαιρα 1046,53.
 εὐθυδίκου 271,4.
 εὐθύνοι Τύχη βίοντον 248,14. εὐθύναντες
 1015,3.
 εὐθυνητῆρι τύχης Belo 836,1.
 εὐθυτάτην πίστιν 543,2.
 εὐιάδος οἶνας 853,5.
 εὐκάρπου φυταλίας 812,2. εὐκάρποις
 κλωσίν 546,8. πεδίαις 1047,6.
 πατέρα εὐκλείζω 56,4. cf. v. 7. πα-
 τρὶδ' εὐκλείσαν 21,12. πάντας Ἀθη-
 ναίους εὐκλείσας 763,2.
 εὐκολον ἐνὶ φρεσίν 127,1.
 εὐκόσμοισι πορείαις 1028,32.
 εὐκτὸν (σῆμα) 309,3 adn.
 εὐλάλους 102,2.

- ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγή
 Add. 35 a 5.
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.
 εὐλυρος 655,3.
 εὐμελίαο Τόμοιο 537,5
 εὐμενέτης 328,1.
 εὐμενέων 831,9.
 εὐμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapim
 1022, 6.
 εὐμοίρους (μοίρας) 155,1.
 εὐμόρφων γυναικῶν 613,5.
 εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. εὐ-
 μόχθου νίκης 933,4.
 εὐσεβέων εὐνασεν ἐς κλισίην 237,4. εὐ-
 νηθεῖς ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνασον θυ-
 μόν praef. 288 b 9.
 εὐνέτις 832,4. dat. 237,6.
 Ἐιδος εὐνάς 1028,42.
 εὐνιν uxorem 77,2.
 εὐνιν orbam 552,4.
 εὐνομίαν 242,3. εὐνομίας θέσμα 855,8
 ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-
 μίῃσιν 909,2.
 ἀστοῖσι καὶ ξείνοισιν εὐνομον 462,4.
 δεσπότην εὐνούστατον 531,1.
 εὐνοῦχος 683,3.
 εὐξείνων Μεγαρήων 958,6.
 εὐξέστοις λαέσιν 455,2.
 δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας praef. 856 a 5.
 εὐξυνέτοις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν
 853,2. εὐξυνέτως 493,2.
 εὐόδει 193,5.
 εὐόδμου χρωτός 569,8. εὐόδοις λιβά-
 νοισιν 1034,27.
 εὐόδω 725,8. — V. Πάν.
 πατὴρ εὐόλβοιο 208,23. πάτρας 938,4.
 εὐόλβω προπύλῳ 786,2.
 εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044,1.
 ἂ πάρος εὐπαις 208,25.
 εὐπαλάμου σοφίης Add. 805 a (a) 4.
 εὐπατέρειαν 871,8.
 εὐπατρίδην Ῥόδιον 934,2.
 εὐπερινόητον στίχον 1096,9.
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.
 εὐπλοῖης ἀγαθῆς 779,8.
 εὐπλόκαμος νῆγ 459,1. Ἴσιδος εὐπλο-
 κάμοιο 833,1.
 ῥόδον εὐπνοον 570,3.
 εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετήν 34,2.
 εὐπροσήγορος medicus 352,2.
 εὐπτερος ψυχῆ 736,4.
 εὐπτερύγεσσι πελείαις 441,9.
 εὐρετίδες Add. 1029 a 3.
 Ἐδης εὐρυθέμιλος 1026,3.
 εὐρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.
 εὐρυμενῆς γαίῃ Add. 242 a 7.
 χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.
 εὐρέες ἀγροί 1046,49.
 εὐρυχόρου χθονός 863, 9. εὐρύχορος
 Λεβάδεια 931, 3. εὐρυχόρους ἐς
 Ἀθήνας 1046,66. εὐρυχόροιο τέχνης
 608,7.
 ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.
 εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. εὐ-
 σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβῆς
 ἐνὶ χώρῳ 700,5.
 εὐσεβέες ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. εὐ-
 σεβέων χῶρος 151,6. 218,16. 296,2.
 411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-
 μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.
 κλισίη 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν
 ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων
 ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κεῖ-
 σθαι 259,1. κάθησθαι 338,5.
 εὐσάμους κλῶνας 786,4.
 εὐσταθέα 393,1. εὐσταθῆς ἄρμα
 618,7.
 εὐστεφάνοις θυμέλαις praef. 474 a 3.
 εὐστιχίην 618 ep. 16.
 εὐστοχον ἄγρην 1104, 5. εὐστοχον
 οὐροῖς 1028 col. III 22.
 εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-
 τάκτοισι 948,3.
 εὐτεκνίης ἀροτῆρα 601,1.
 εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνω ἀλόχῳ
 859,6.
 εὐτεύκτω τάφῳ 238,4.
 εὐτέχνου φωτός 979,1.
 εὐτοκίην 1027,40.
 εὐτραφίης 1036,1
 τεῖχος εὐτροχόν 1046,72.
 εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχεῖτω ἢ
 κολωνία 908,6.
 εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.
 Καίσαρος εὐτυχίαις 981,4.
 εὐφήβοισι i. q. ἐφήβοισι 956,1.
 εὐφημος παρίοις 119,3. εὐφήμου στό-
 ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση
 334,2. εὐφήμῳ 394,4.
 γήραος εὐφραδίῃ 1079,2.
 εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.
 εὐφρασίῃ 287,3.
 εὐφρονέων 447,1.
 κάλων οὐρίον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 εὐφρονι θυμῷ 812,5.
 οὐκ εὐχερῆς (πόνος) 1040,8.
 εὐχῆς δόσιν Add. 805a13. εὐχὴν
 ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθε
 386,5.
 εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος
 932,9. εὐνομίας 909,6.
 εὐχωλὴν τελέσας 753,2. 754,2. εὐ-
 χωλαῖσι 497,3. 1049,5.
 εὐψυχῶ subscr. 595. εὐψύχει subscr.
 609. 723.
 εὐψύχως 1075,4.
 δόξαν ἐφειλάμενος 427,2.
 προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.
 ἐφελκομένη 810,8.
 γαῖαν ἐφεσσάμενος 243,33.
 ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπηται *ibid.* 98.
 ἐφηβεύσαντες 948.

ἐφημέριοι Add. 805a14. gen. 321,4.
 ἐφημοσύνη 905,6.
 πένθος ἐφῆκε Add. 306a6.
 παστὸν ἐφίμερον 208,12.
 ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας
 ἴχνος 690,1.
 ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.
 ξείνων ἐφόρῳ Δί 791,2.
 ἐφύπερθε 1016,4.
 ἐχέτλησιν 321,5.
 ἐχέφρων 535,1.
 ἐχθαίρων ἐμὸν μέρος Add. 241a11.
 ἐχθροδαπῶν φωτῶν 1035,28.
 ἔχθει 1049,3. ἐχθομένα 1028,46.
 εἰχθρολέων 96,3.
 ἔχισ ἀλίπλαγκτος 1033,15.
 ἔχων ζῆν 303,3. ἔχειν τινα πρηυμενῆ
 618,40. ἔχειν χεῖρα ἐπ' ὠδίνεσσιν
 647,12. τὸ νῦν ἔχον 245,2. —
 ἦχε 988,4. 990,6.
 βασιλέος ἐψου 1003,3. ἐψας orientis
 919,4.

ζαθέη Ῥώμη 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-
 δαύρου 892,2. Πέτρῃ 434,1. Τροκ-
 μοῖς ζαθέοισι 793,9. ζαθέης Ἰσίδος
 1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοισι
 δαπέδοισι 865,3. ζαθέην τύρσιν
 1035,15.
 ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.
 97a1.
 ζάλην 1039,6.
 ζαπέδῳ Add. 750a3.
 ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.
 ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.
 ζεῖδωρον (*scil.* γῆν) 1028,72.
 ζεῦξαν (Νεῖλου προχοάς) 1078,12.
 ζευχθεῖσα duobus viris Add. 241a3.
 ζεύγεσι καὶ δούλοισι 406,3.
 ζευκτοῖς ὄχοις 932,12.
 ζητούμενος desideratus 215,3.

- ζοφερὸς τάφος 727,15. ζοφερὴν ἄχλυν 310,3.
 ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. Ἦρη.
 ζυγὸν γαμήλιον 564,5.
 ζωάγρια Add. 805 a 5. 11.
 ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.
 ζωγράφει 673,2.
 ζώγρει 841,7.
 ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ 843,6.
 ζωφόρον 1027,43.
 ζωστήρα Ἀμαζονίδος 1082,9.
 ζώει ἔργα 850,2. ζωίσσας ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.
 λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.
 θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.
 ἡγεμῶν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαίδος 1020,1. prou. praef. 444,3. praeses. 919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3. ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγεμῶν ἀοιδᾶς Add. 241 b 1. ἡγεμόνεσσι inperatoribus 1089,3.
 ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρῴους (scil. θεούς) 1022,4. ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο 855,3.
 ἡγέτα ὄδοιο 1035,13.
 Αὐσόνων ἀγητῆρι Traiano 549,7. Αἰγύπτιο ἡγητῆρα Osirin 1015,9. μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγητῆρα praef. 856 a 5. ἡγητῆρας 1035,14.
 ἀγήτορα πώλων Solem 1028,31. ἰππικῶν ἡγήτορα 868,2.
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα 312,14. ἦσθην ἐνὶ κίμασι πόντου 650,5.
 ἡδονικαῖς ἀθέοις δόξαις Ἐπικουρήοις praef. 222 b 8.
 κωμωδία ἡδυγέλωτι 38,3 χορῶ 925,1.
 ἡδυλάλους φθόγγους Add. 1029 a 4.
 ἀδυλόγον μουσαν 1054,3.
 σκηνὴν ἡδύνας 1085,8.
 ἡδυπνόοι κρόκου 547,3. ἡδυπνόοισι μετώποις 570,7.
 ἡδὺς ἐν ἀστοῖς 207,2.
 ἡθαλέοιο Κορωνίδος 1035,23.
 ἡθείας εἶνεκεν 663,4.
 ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a 8. αἰσίμου ἦθους (Fortunae) 257,5. ἅπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4. ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κόσμον ἔδωκα 948,7.
 ἡίθεος virgo 463,5. ἡιθέοισιν ἐφήβοισιν 966,3.
 ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. βείθρου ἐπ' ἡόσιν 335,6. δι' ἡόνων 1104,6.
 γηραιῆσιν ἡλακάτησι 1046,18.
 ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.
 Ἐρινίσιν ἡλιθιῶναις 1136,5.
 ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἀλικίαν praef. 938 a 2.
 ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλίκεσσι 462,1.
 ἡλιόπαις 730,4.
 ὑπ' ἀλίῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτὶ 564,4. ἡελίοις diebus 1061,4. ἡέλιον δεύτερον Ἰαλυρίδος 906,6. δόξης Ἑλλάνων δεύτερον ἀέλιον 1084,2.
 ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ 554,4. Ἠλυσιῶνδε 150,6. ἡλύσιον πεδίον 414,8. ἡλυσίων πεδίων 338,2. 649,3, εἰς χῶρον ἐς ἡλύσιον 618 a 8. αὖρησιν ἡλυσίησιν 1046,22. χοροστασίησιν 1046,58.
 ἦσται ἄγαλμα 1046,48.
 ἦμαρ 562,9. 1000,10 τριτάτην ἡματος (horam) 149,6. μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄματι 988,7.
 μνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium 1096,1.
 ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμέριοι vel ἀμέριοι homines 196,4. 223,11. 441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2. 1073,10. praef. 877 b 4.
 ἡμερίδων 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.
 παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἡθος 150
 adn.
 ἡμιθανής 335,6.
 τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων
 μύθους ἡδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις
 ὤχετο 669,2. — προτεράων ἡμιθεάων
 1046,57.
 ἡμισέας πλεόνων 1046,15.
 ἡμιτελές (μνημα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ
 θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῆ μεγάρων
 ὀροφύματα 871,4.
 ἡμος ὅτε 1046,25.
 θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσσαν 186,8.
 ἡνίδε 831,3.
 ἡνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.
 ἡνίοχος 611,1. ἡνιόχων 612,1. ἡ. τρα-
 γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.
 ἡπαρ 1082,17.
 ἡπείρων τρισσὸν ἔχουσα κλέος Libya
 Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι
 978,1.
 ἡπιόδωρου Proserpinae 741,3.
 ἡπίος τινι 831,9. 906,4. ἡπια ἔκευθε
 νόῳ 561,2.
 ἡπιόφρων 1027,2. 5. 10.
 ἡρέμα 102,4.
 ἡρεμέει 1109,1.
 ἡρεμίν κοίτης 321,11.
 ἡρίον 214,1 (ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.
 574,1. 704,1. ἡρία 626,1.
 ἡρσικῶ θανάτῳ 279,2.
 ἡρωίνας 648,7. προτέραις ἐναρίθμιον
 ἡρωίνας 272,18. μεθ' ἡρώνησι
 1046,8. ἡρώνησι παλαιῆσι 1046,55.
 ἡρῶν 19. ἡρώῳ 395,7.
 θεοῖς ἡρωσιν dis manibus 314. ἡρωα
 ab civitate colendum 774,4. ἡρωα
 ξεῖνον Εὐρόδον (Panem?) 825,1.
 ἡρώων homericoꝝ 1084,1. ἡρωσιν
 τιμαῖς ἰσόμοιρον τὰν ὁμόλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαιγενέεσσιν 648,3.
 ἡρωος Antigoni Gonatae 781,5.
 ἡρωος i. q. mortuus 186. 222. 296,
 3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν
 ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.
 ἡρωος virtutis laus 262,6 (μέγας).
 354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14
 (ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2
 (ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἡρωος ἀγαυοῦ).
 1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων
 θρέπτειρα Hypata urbs praef.
 856a7.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'
 ἡσυχίῃ ἀνάμεινον 1038,15.
 ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε
 1038,5.
 ἡσυχα 1028 col. III 10. ἡ. βουλευίου
 1041,6.
 ἡτορ anima corpori opposita 432,4.
 ἡτορι σεμνῶ 725,1.
 ἡύκομος 498,4. μάμμης ἡυκόμοιο
 857,3.
 ἡχεῖς 995,11. ἡχῆσεν 994,4. ἡχῆσαιτος
 995,4.
 ἡχι 517,9.
 ἡχον 996,8. ἄχον ἱς 989,4. ἱη 990,8.
 ἱέντι 986,4.
 ἡχώ 271,3.
 δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3. ἀώς dies
 942,3. οὔτε ἡοῦς, οὔκ ὄρφνης 618
 ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem
 682,2.
 θαητὸν τύμβον 189,2. θηητὸν πάντεσσι
 (σῆμα) 590,4.
 θαῆκον 874,8.
 κρυερὸν θάλαμον tumulum 241,4.
 θαλάσσια (κέλευθα) 161,1.
 θαλέθοντα τόκον 647,9.
 θαλίης 1025,9. ἐν θαλίῃ 649,2. 663,5.
 θαλίησιν 663,7.

θάλλοις ἐν πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ἐφηβείαις θάλλων ἀκμαῖς 231,5.
 θάλλοντα ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις 233,1.
 σωφροσύνη θάλλει ἀγήρατος Add.
 35 a 3. τεθαλότος ἔργου 1028,38.
 τέθηλεν 1049,5. τέθαλε 1027,14.
 ἐμὸν θάλος 226,9. σεμνὸν-θάλος 416,
 2. θάλος Ἐυφροσύνης 1089,12.
 θάλλω ψυχὴν 725,3. λαμπάδι θαλ-
 πόμενον Memnonen 993,2. οὐδὲ
 ἐθάλφθην χερσὶ 335,5.
 θαλπωρᾶν 464,4.
 θάμβος 706,2. 1028,66. θάμβος
 ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 θανάτων ἀνίσων 644,6.
 βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων 112,3.
 θάσσω 199,5. θάσσω 992,2.
 θαῦμα 1073,1. 1078,1 (σῆς ἀρετῆς).
 θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 τί θαῦμα; 191,7. οὐ θαῦμα 1044,
 8. μέγα θαῦμα ipse homo 591,2.
 Πλουτάρχιο θαῦμα 909,5. τὸ
 θαῦμα ξυγνόν τῶν Αἰγυπτίων 1020,2.
 θαύματα συρίγγων 1019,1.
 ζωγράφει θαυμάσιε 673,2.
 θεή 1046,51.
 θέαινα 1046,43. θεαίνη 870,6. θέ-
 αιναι 1046,80. dat. 1036,12.
 θέαμα 1016,6.
 ἐθηήσαντο 1035,7. θησάμενος 759,2.
 θεαρίδος ὁδοῖο 1035,13.
 θεάτρου κύκλον 1050,3. βῆμα θεήτρου
 820,1. σειρῆνα θεάτρων 1085,5.
 θειολόγου 882,1.
 θειοπρόποιο 1025,6.
 θεῖε Homere 1084,14. Ἰπποκράτους
 θεῖοιο 537,7. θεῖοις χρώμασι 610,5.
 τὸ θεῖον 1022,2. 1040,24. τὰ θεῖα
 815,9. μοῖραν θειοτέρην 243,8.
 θειοτάτην τιμὴν 903,4. θειοτάτων
 ἐκ προγόνων 846,4.

θεῖος avunculus 66,2. 573,8. 655,7.
 θειότητος 1016,8.
 θέλγηθρον ἀνιῶν 1032,4.
 θέλγειν et θέλξον ψυχὴν 120,9. 10.
 θέλξ' Ἀΐδην 547,16. θελγόμενον
 μαζῶ 644,4. θελγομένη φρένα
 Μούσαις 674,8.
 θελξιμελής φόρμυξ 1053,1.
 θέμα 933,6.
 θέμεθλα 1066,3. dat. 1065,1.
 θεμεῖλια γαίης 1069,10.
 θεμεῖλοις 1078,3.
 θεμερώτερα πάντα φύονται 824,3.
 θέμιν ἀγαλλομένην 1073,10. Διὸς θέ-
 μιδι Add. 903 a 3.
 πόλῃ θεμιστεύουσιν ἀνακτες 921,2.
 θεμιτόν 559,7.
 θεουδῆ 272,17. θεοειδέστατη 161,5.
 θεοεἶκελον 866,1.
 θεόθεν 895,4. 1027,12.
 θεόκτιτος γαῖα Miletus 223,5.
 θεομήστορος ἀνδρός 652,1.
 θεομήτορα Mariam 1062,4.
 θεόπνευστος 1062,2.
 θεόπνου πρόσωπον 1016,4.
 θεορρήτων λόγων 424,1.
 θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ 314. κλεινὸν ἅπασι
 θεόν Aristotelem 847,6. τὸν θεόν
 σέβει μου 651,6. τὰ θεῶν τιμᾶν 65,1.
 — θεῖον i. q. θεόν 774,6.
 θεοσεβής 729,2.
 θεοστεφέος Θεοδώρας 1064,10.
 θεόφιν 651,4.
 νόμων θεραπεία 209,3. θεραπείαις
 1027,42.
 θεραπευθεῖς 853.
 θέραψ 415,3. θεράπων Παιήονος 886,1.
 θερίσαι 1039,15.
 ἐκ νίκας ἔτι θερμός praef. 492 a 3. ἐπι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων 942,1. θερμαὶ
 ἀκτῖναι 321,3. θερμὸς ὁ κλέπτης 1108,1.

θέσμια δόξης 208,3. εὐνομίας 855,8.
 ἀρρήτων Add. 97 a6.
 ἐν θεσμοθέταις 878.
 θεσμοθέτις μερόπων Isis 1058,20.
 θεσμόν id quod tribuitur mortuo
 555,5. ἕνα θεσμόν ἔχοντες 832,5.
 θεσμόν φιλίας 1128,20. θεσμός
 magistratus leges et iudicia admi-
 nistrans (?) 907,3. θεσμῶν iuris
 prudentiae 434,4. 905,5. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. πρόμαχον 912,1.
 θεσμοφόρον βασιλείαν 1028,69.
 θέσπιτε μοῖρα 341,3. θεσπίζων 1013,3.
 θετὸν υἷα 831,7.
 ποιὴν χλωρὰ θεούσαν 1046,83. θεύσας
 ὁδόν Add. 241 b3.
 θεωρός 996,4.
 θηγόμενος πραπίσιν 491,2.
 ἐθήλεον 565,3.
 θηλυτέραν παῖδα 695,2.
 τίπτε τέθηπας 454,1.
 θῆρ ὀλοός 1038,31. ὠμηστάς θῆρας
 831,6. θηρῶν λόχε Satanas 1140,3.
 θήρας circenses 351,3.
 θηρείων στομάτων carcerum circen-
 sium 885,4.
 θηρεύτορες ἄνδρες circenses 885,1.
 θηρεύομεν 1027,11.
 θηροτρόφω 389,1.
 θησαυρῶν θείων 919,5.
 παρὰ θεῖν' ἀλός 186,7.
 θλιβόμενον πενή 303,5.
 θανέωσι 1120,3. θανέειν 192,8. θανέ-
 οντα 689,10.
 θοίλαις 582,2.
 ἔρεισμα θόλου 889,8.
 μοῖρα θοή 465,3. 569,11. θοὰν τρόπον
 1028,63. θοῶν ἀέθλων 831,4.
 λιμῶ τεθωμένος ἀλκάν 1028,47.
 θουρίων Μολινιδᾶν 790,3.
 θοῦρος Ἄρης 251,2. θοῦρον scil. Ἄρην

bellum (?) 914,3. θούροις πτερύγεσσι
 1033,20.
 θρασυπτολέμων Ἀμφιλόχων 183,2.
 τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196,1. ἐν στα-
 δίοις 350,1. 351,1. θρασὺς Ἔρως
 1103,1. θρασέων ἀκόντων 183,7.
 ἔθραυσε 1003,2.
 θρέμμα 667,2.
 θρέπτειρα 689,8. 733,2. ἠρώων θ. Hy-
 rata urbs praef. 856 a7.
 θρεπτήρος 117,3. θρεπτήρσιν parenti-
 bus 696,4. κτεάνων θρεπτήρες
 1064,12.
 θρεπτήρια 1067,1.
 θρεπτός 267,1. 362,3. 372,16. 380,3.
 660,5. θρεπτὰ διδούς 442,4.
 θρηνεύουσα 406,9.
 θρηνολογοῦσι 538,4.
 θρησκευόντες θεόν 425,4.
 εὐερκέα θρηγκόν 1044,5.
 τρίχας κεφαλῆς 459,3.
 θρόνον Iovis 618,8.
 ἐβόασε θρόον 932,10.
 θυηπολίας 833,4.
 θυηπόλιον 975,4.
 θῦμα 1047,4.
 μέρμηραι θυμαλγέες 551,11.
 πόσιος θυμαρέος 540,6. θυμαρὴν βιο-
 τᾶς ἔλβον praef. 824 a6.
 θυμέλη 608,4. 781,7. θυμέλαις 609,4.
 praef. 474 a3. ἄδων θυμέλαισιν
 Ὅμηρον 101,3.
 παῖδας θυμηδέας 403,7.
 θυμοβόρω πένθει 511,8. θυμοβόρους
 μελεδῶνας 617,14.
 θυμοδακεῖς ὀδύνας 298,6.
 θύμωμα πόντου 339,6.
 θῦνες 203,4.
 θυέων 1046,41. θυέεσσι 1034,27.
 θιοσκοῖα ἰρά 1046,2.
 θύρας φαεινάς 590,4. 818,5.

θυσσαδος 871,1.
 θῶκον (Ὀσειρίδος) 414,5. ὑπάρχων
 903,1. θῶκων αἰπυτάτων 912,2.
 θῶρηξ praemium certaminis 931,3.
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.
 ἴηται 1036,2.
 ἐγάνωσεν ἰάκχοις Isin 985,3.
 ἰάμασι 314,14.
 ὦ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.
 ἰατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.
 ἰατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'
 ἰητρῶν 853,3.
 ἰαύεις 562,3. πένθιμον ὕπνον ἰαύω
 460,3.
 γοηρὸν ἰαχε 790,7. ἰαχεν ἀθλοφόρον
 praedicavit praef. 932a4.
 ἰδιοκτῆτου πανευτυχίης 443,2.
 ἰδίαῖς θεαῖς 862,2. V. θεός.
 ἴδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης
 scil. ἔργων 356,1. ἴδρις ὁ Περσίδων
 Homerus Add. 228a2. μούσης
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλαίων
 ἴδριες 992,4.
 Παιᾶνος ἴδρυμα 1027,34. ἴδρυμα
 1034,2.
 ἰδρῶτες 1039,9.
 πορῶν ἱερείαις χάριν praef. 1046a2.
 ἱρεύς 460,4. ἱρηες 992,4.
 ἱερῆς 870,3. 6.
 ἱερητεύοντος 1066,4.
 ἱερόδρομον ὕδωρ 835,6.
 ἱερός οὗτος ὁ χῶρος 648,1. 1046,80.
 — ἐν ἱαρῶ 980,5.
 ἱεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos
 christianus).
 ἱεροφάντις 862,1. 863,3.
 ἰή 1027,31.
 ἰήιε Ἀπολλων 1023,2. ἰήιε Aesculapi
 1027,6.
 ἰατήρ 717,3.

κλέος ἱστορίας 243,27.
 ἰητρείην ἀναγράφας librum de arte
 medica 305,1.
 ἰθύ 320,3. 1092,1.
 ἦπιος ἰθυδίκοις 906,4.
 ἰθυντήρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.
 ἰθύνεσκον 1028,32. 63.
 ἰθύνω 1028,52.
 φῶτα θεοῖς ἴκελον 507,1. σῆμα νηῶ
 ἴκελον 1046,46.
 ἰκέτου 141,4. λαοῖς ἰκέταισιν 1028,6.
 βωμὸν ἰκετεύομεν 792,2.
 ἰκνοῦσμαι 522,10. ἰκνούμεθα 344,15.
 ἴλαος 812,5. ἰλήσῳ θυμῶ 743,2.
 ἰλάσκονται 1027,4.
 ἰλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.
 ἴλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.
 1023,7. 1024,2.
 ἰλίγγοισι 1028,33.
 ἰλύος 1028,71.
 ἐν ἰμαῖσι 602,2.
 ἴμερον τρέφων 728,6,
 ἰμερτῶ συνομεύνη 218,13. ἰμερτὰ παῖς
 212,2. ἰμερτὴν γαῖαν 228,4. εἰμαρτῆ
 ἀλόχῳ 525,1.
 ἴνδαλμα ψυχῆς 148,4.
 ἴνις βασιλέων 549,1.
 ἰοβόρος διψάς 465,4.
 ἴον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἴα βλα-
 στήσειεν ὀστέα 547,1. ἴα 548,3.
 ἐν στέρνοις ἴον ἔχοντες 344,11.
 θεοῦ ἰότητι 450,3. θεῶν ἰ. 333,5.
 ἔτι χνοάοντος ἰούλου 569,1. ἀνθήσαντας
 ἴουλον 478,3. οἶος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.
 πρὶν ἰούλοις πληῆσαι παρειάς 657,3.
 ἰοχέαιραν 870,1.
 ἰππαῖδα πόρπαν 985,1.
 πεζοὶ ἰππῆές τε 849,1. ἰππῆων ἀγήσατο
 855,5. — ἰππέα Ῥωμαίων 951,1
 ἰππικὸν εὖχος 932,5. ἰππικῶν ἡγήτορα
 868,2.

Εκτορος ἵπποδάμοιο 1095 adn.
 ἵππόθεν 811,6.
 ἵππολόφους κόρυθας 828,4.
 ἵππομαχοῦντα 209,5.
 ἵππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-
 πους ἵππομάχους 461,8.
 ἵππῳ νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἵπ-
 πους 1082,7.
 ἴρηξ 1033,20.
 ἱροπόλος 852,2 (Minervae). Ἰάκχου
 957,1. Κύπριδος 1044,4.
 ἱρόχθονα βῶλον 1046,86.
 ἱσαγγέλου τύχης 542,7.
 ἱσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.
 ἱσαρίθμον ζωῆς χρόνον 287,6. ἱσαρί-
 θμοις ἔπεσιν 806,3.
 ἰσοθίου νηοῖο 109,1. ἔγγονο ἰσόθεον
 265,6.
 ἰσόμοιρον ἠρωσιν 189,3.
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.
 ἰσοταχῆς 939,2.
 ἰσοτέλου 48.
 ἰσότεχνον 532,3.
 ἰσότημον 393,1.
 ἰσοφαρίζειν 904,5.
 χείματος ἴσταται ὤρη 1067,3. στή-
 μεναι 313,5. ἔστασι 271,6. ἔστα-
 ῶτα ἀγάλματα Add. 888 a 8.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιὸς ἰστία
 ἱκάνων 1023,11.
 ἱστορήσας 1020,1.
 ἱστορίας ἀτραπόν 878,6. ἱστορίην ἐξή-
 νεγκα praef. 877 b. ἱστορίην αἰῶνος
 878,3. ἱστορίαῖς λιταῖς 979,3. ἱστο-
 ρίας δείξας 608,1. θείας ἱστορίας
 praef. 877 b 2.
 ἱστορικὴν σελίδα 979,8.
 τιμάορος ἴστῳρ 1046,88. ἴστορ καμά-
 των 831,2. ἴστορα παιδείας 184,5.
 ἴστορες αὐτοὶ ἀστέρες 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχεο στοναχῶν 651,5.
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6 sq. et
 acrostichon eiusdem carminis.
 τέχναν γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν 185,9.
 ἰχνεύεις 227,1.
 στας εἰς ἴχνος 1033,7. στησον ἴχνος
 616,2. στησας ἴχνος 339,4. ἴχνος
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων
 237,8.
 μοῖρα καθεῖλε βίου τινά 569,2.
 πυρὶ γυῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν
 κάθηρεν 109,5.
 καθαροῖο Σαράπιδος 875,3. ἐν καθα-
 ρῷ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-
 λάξας (ἀρετήν) 506,13. καθαρῆσιν
 εὐνομήσιν 909,2. καθαρῶτατον γένος
 191,3.
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.
 βωμὸν καθιδρύσατο 837,2.
 οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.
 καθύπερθεν 1066,3.
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὰν καὶ praef.
 932 a 3.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένη
 ὀρηστοσύνησι 121,1. ἀγλαίησιν 1074,3.
 πρᾶπίδεσσι Add. 688 a 5.
 ἔκανον 333,9. κάνεν 811,6.
 καίριον 618.
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινά 1038,36.
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-
 poribus 824,3.
 καίει (πηγᾶς) 810,10.
 ἀ κακία Add. 228 a 4.
 κακοεργέσι 818,15.
 κακίεργον ἐπιπομπὴν 1026,2.
 κακόμορφε Satana 1140,2.

- κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰδαίμων (alii κακῶς κακός) 551,5. κακὸν κακῶς τηρῶν 734,7.
 πνοιῆς κακοσμίην 1068,7.
 κακότητα 1046,94. νούσων κακότησι 707,2.
 κακόφρονα υἷα 618,3.
 μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282,3. τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedicantes 481,1. — καλέεσκον 657,1.
 καλλιγόνους σταχίας 266,2.
 αἰγῶν καλλιθύτων 872,4.
 καλλικόμων Ἰναχίδων 464,2. καλλικόμοις πτόρθοις 88,5.
 καλλιλόγοισι πόνοις 990,10.
 καλλινάου ποταμοῦ 272,8.
 καλλίνικος Ἡρακλῆς 1138,1. τὸν καλλίνικον athletam Add. 497a5.
 καλλίπιλον Θήβην 993,4.
 καλλίσφυρος Αἰνειώνη Regilla 1046,38.
 καλλίτεκνον 635,1.
 οἱ καλλιτέχνεις 796,3.
 κάλλος ipsum aedificium 1062,2. 1066,1. 1067,1.
 καλλοσύνη Add. 688a4. τρίποδος 923,4.
 ἐμιμούμην τὸ καλόν 85,3. τὸ καλὸν τύχης 640,6. κάλλιστε καλοῦν ἠιδέων 790,1.
 κάλπιν 252,5.
 ἐν καλύβοις 260,3.
 κάλων τείνας οὔριον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 καμόντες εἰκόνα 914,1. τέχνης χαλκὸν εἰς καμοῖσης Add. 874a3.
 ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828,3. καμόντι mortuo 321,8.
 κάμψας γυῖα 618,16.
 κάμπυλον κῦμα 779,4.
 κανθοῖς 103,5.
 κανόνι χρῆσθαι 170,7.
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082,4.
 καρηάτων ducum 185,12.
 ἐξ ἀθανάτοιο καρίνου 1046,74.
 καρπαλίμως γράψαι 580,11.
 κῦδος ἐκαρπίσατο 516,4. ἀκμὴν Ἀίδης λυγρὸς ἐκαρπίσατο 151,8.
 θερίσαι κάρπιμα 1039,15.
 καρπὸν βοτρύων 812,4. καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1. καρπὸν πόνων 1039,3.
 Ἰσιδί καρποτόκω 982,1.
 καρποφορήσω 1106,1.
 Νεῖλου καρποφόρον (vei - ου) πόρσι 983,1. 984,1.
 κάρτα 338,6.
 μόγῳ καρτερόν Ἡρακλέα 863,8. καρτερός Ραη 1103,3.
 οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη 980,9.
 κάσιος 404,7. κάσιν 611,2.
 μοῖραι κατὰ δώματ' ἔβαλλον 217,5.
 κατὰξῆ 1132,1.
 τραῦμα κατηγάγετο 30,4.
 ποίημα δεινὸν οὔσα κατέγγων 736,2.
 καταγράφεται 926,10.
 πίστις κατέδν 581,4. καταδῦσαι intransitive 321,4.
 καταθήκην 344,17.
 κάθθανε 30,5. 666,3.
 σπόρος καταίθετο 618,12.
 κατὰ ξένον ἠρίον ἤρται 214,1.
 κατάκειμαι 702,7.
 κατεκόψατο μαστούς 316,3.
 κατελίμπανες 379,3.
 κατάλοιπον ἔχω 979,10.
 νῦξ αὐτοὺς καταλύει 1095,4.
 κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε 1046,17.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.
 κατέπεφνε 307,1. 1082,2.
 τοῦ καταπυγοτάτου 1131,1.
 καταράκται 979,7.
 ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος 228,1.
 κῆρα κατασβεσθεῖς 415,2.
 γαῖα κατεσκίασεν 495,2.

κατεσπενάχησε 205,5.
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-
φεν 933, 1. κατέστεφον p. rae. f.
932 a 3.
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.
σορὸν κατέτευξα 460,2.
ποινήν κατέθου 644, 2. κάθθεσαν
arma 828,4. καταθήσεται pecu-
niam 712,3.
κατέφθιτο πότμω 77, 3. participia
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.
815,8.
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτήν
καταχεῦαι 1034, 25.
κατενήρατο μοῖρα 569,11.
χρεία κατεπεῖγει 545,3.
ἀντιπάλοις δεῖμα κατερχομένοις 343,6.
κατῆλθε δάκρυ 790,7.
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.
κατεύνασεν 1028 col. III 10.
τόνδε κατεύφημῶν 430,12.
κατηρεφεῖ δόμω 821,2.
πῶματι λαινέω σῶμα κατισχόμενον
327,6.
κατοικεῖ 1138,2 cf. adn.
καθοιχομένω 409,2.
κατωμαδόν 1028,50 adn.
καῦμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι
1073,6.
μηδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-
κέτι καυχάσθω 529,3.
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.
κεδνά εἰδυῖα 498,9.
κεδνοσύνης 150,2.
κεῖθεν φύσμη 640,2. κεῖθεν deinde
919,4.
κεῖμαι ἐπὶ τύμβω 284,2. ἐπὶ σήματι
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίης 639,1. παρὰ
τύμβω 703,1.
μέλη κελαδῶν p. rae. f. 474 a 4.
κέλαδον λαῶν 350,4.

κελαινά animalia inferis mactanda
1034,24.
κελαρύζειν 1073,5.
κέλευε ὀδίταις 1073,7.
κέλομαι 1036,2. κέλεται 1140,6.
πρήξις αἱ κενεαυχεῖς 647,1.
κενεὸν σέβας 335,15. κενεοῖο λέχους
(i. e. rogos pro toro) 418,8. κε-
νεῶ τύμβω (non cenotaphio) 292,5.
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας
103,6. κειναὶ χέρες 696,7. κενεαῖς
ἐλπίσι 292,4. εἰς κενὸν ἢ δαπάνη
646,10.
κενέωμα τάφου 234,5.
κεντηνάριος 446,8.
κέντρον ἄπαυστον ἔχω 534,8.
σῆμα κεραίμων 1046,85.
Ἄμμωνος κεραιοῖο 833, 1. κεραιῶ
835,5.
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-
λαῖς 1028,27.
κεραυνώσειεν 542,9.
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ 1064,8.
ἐκεστροφυλάκει 957.
κεστροφόροι 955,2.
κευθμῶνος 1034,18.
κεύθω ἔχων 568, 1. κευθόμενα vi
activa 1081,2.
κεφαλῆς Ὀμηρείης hermae 1085,10.
κηδεστήν Add. 888 a.
ἐκήδευσεν 604, 3. 733,2. κηδεύσας
563,5. σῶμα 651,2.
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκέων 243,25.
κηδομένη λεχέων Add. 241 a 8.
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου
264, 1. τὸν — κῆδος ὁμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσεν πόλις 493,6.
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον
811,3.
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κῆρὶ δαμέντα
103, 1. κῆρὶ κατισχομένη 142, 2.

- κῆρα κατασβεσθείς 415,2. κῆρα
 θανόντος 402,3. κῆρα μινυθαδίου
 603,2.
 ἐκ κηροῦ 673,2. ἀπὸ κηροῦ 722,3.
 αὐλοῖς κηροχύτοις 271,1.
 κήρυγμα τῆς φιλίης 393,4.
 κήρυκι ἀθανάτων 772,1. ἡρώων κήρυκ'
 ἀρετᾶς *Homericum* 1084,1. κῆρυξ
vicit 938,2. κῆρυξ *titulus sepul-*
cralis 603,1.
 κηρῦξαι μῆμα σαοφροσύνης 17,2.
 μούσαις κιθάρης 1054,1.
 κιθαριστής 613,2.
 οὐνομα Θεσμοφάνην με κίκλησκον
 153,2. κικλήσκομαι 698,6.
 κινεῖτο πρόσωποις 608,3.
 κισσός 788,1. 829,4.
 κισσοφοροῦντι 925,3.
 κίστιβερ Ῥώμης 589,1.
 κίονα πορφυρέην 921,1. τετράπλευρον
 1061,1. 4. κίονας ἄτλαντας 1072,7.
 μοῖρα ἐκίχανε 325,13 *et* κικλήσατο
 372,28 *c. accus.* τοῦ ἐν πόντῳ
 κίχε μοῖρα 219,1. *sine casu* 146,6.
 κλάδος ἐλαίας *de puella* 368,7. ξηρῶν
 ἀπὸ κλάδων 1039,14. 1040,19. —
 κλάδου *rhalli lignei* 817,2.
 οὐδ' ὑμέναιον ἐκλαγον 256,7. πολε-
 μογράφον αὐδᾶν ἐκλαγον *praef.*
 877,4.
 κλαίεσκον 502,11.
 ἐκλασεν Ἄδης 252,2. δαίμων 257,3.
 κλάσας ἐλπίδας 348,2 *adn.* ἐκλά-
 σθης τύχης δηλήμασι 538,6.
 Ἑρης κλειδοῦχος 822,7. Μουσῶν κλη-
 δοῦχον 226,7. Αἶακος κλειδοῦχος
 646,4.
 ἱερὰ σηκῶν κλειῖθρα 822,10.
 κλέομαι *praef.* 480a6.
 Ἑρμῆν τὸν κλέπτην 1108,1. θερμὸς
 ὁ κλέπτης *ibid.*
- κλεπτοσύνης 448,6.
 κλεψίγαμον 336,4.
 τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἐκλείζειν 254,1.
 δοτῆρα παντοίης ἀρετῆς κληζόμεν,
 Ἑράκλεες 831,14. φαίδιμον ἄνδρα
 κλήσατε 173,6. κληζομαι 946,1.
 κληζεται πατρός 185,3. κληζομένα
 πατρός 189,7.
 ἔρκεσι κληζοισι 1028,69. ἐκλείσει
 (πάσας χάριτας) 656,1.
 κληρονομήσας 424,9.
 κληρονόμων 326,1.
 κληῖρος 859,3. κ. λάχεν αὐτῇ *Add.*
 545c3. εἶλεν κλάρῳ *c. inf. praef.*
 768a2. κληροῖς *sortitione* 858,1.
 κληῖρον κληρουχῶ *locum destinatum*
 691,5. ἐν κλάροις 514,3.
 κληρουχῶ *v.* κληῖρος.
 τὴν κλησιν 571,3.
 ἑπταετεί κλίματι 579,2.
 κλωντήρ 450,5.
 Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847,1.
 κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749,8.
 εὐσεβέων κλισίην 237,4. Βάκχου κλι-
 σίαις *tabernis vinariis* 810,7.
 κλισμῶ ἐνὶ καλῶ 610,4.
 ὄδον κλονέω 1028,60.
 κλυδῶν θαλάσσης 1040,15.
 κλυτόμητις 1052,3. 1062,3. *vocat.*
 1026,1.
 τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο
 478,1. ἐκλώσαντο 153,4. κεκλω-
 σμένον αὐτῶ τέρμα 520,7. *genus*
activum crebrius.
 κλωθῶες Ἄρπυιαι 1046,14.
 κλών δένδρου 538,6. εὐκάρποις κλω-
 σίν 546,8. δάφνας κλώνας 786,4.
 859,2.
 μοιρῶν κλωστῆρι 292,6. μοιρίδιοι κλω-
 στῆρες 145,1.
 μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113,4.

κνηκόν 1034,23.
 κνώδοντι φασγάνω 549,11.
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.
 κοιμᾶται 607,4. ἐκοιμώμην 610,4.
 δίδωσιν ἢ τύχη κοιμωμένων praef.
 1117c1. κοιμηθεῖς 318,3.
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.
 κοινὸς ταμίας Iupiter 35,6. δαίμων
 404,1. φῶς 266,1. βίτου 730,1.
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,
 38. 726,7. κοινήν ἀταρπιτόν 534,2.
 ἐς κοινὰν ἀτραπόν 1028,13. κοινή
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στῆσαν
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ
 τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἐρατιδείων τὸ
 κοινόν 851.
 κοιρανίην 1064,9.
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius
 1027,1. κόσμου Serapis Add.
 874a1. Ναιάδων Apollo 802,2.
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας
 255,4. Ἀδριάνος 990,9. κοιράνω
 Ἀδριάνω 988,5. ἡμερίων Hadrianus
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας praef.
 877b2. κοίρανος ἀγνοτάτα fides
 855,10.
 ἐπὶ κοίτης 737,1.
 κοῖτον κομιεῖν 313,10.
 κολαπτὸν γράμμα 258,5
 ἐκόλαψε πέτρην 395,1.
 κόλασιν 712,4.
 κόλπῳ Κύπριδος 628,2. ἐν κόλποισι
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus
 810,3. κόλπῳ sepulcri 1135,2.
 κόλπος μέλας Ἄιδεω 237,3. ἐν κόλ-
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,
 7. 422,2.

κολπωτὰν ὀθόναισι τρόπιν 1028,63.
 κολωνία 908,6.
 κούρην κομέουσι τοκῆες 152,15.
 κόμας λειμώνων 1046,70.
 κόμης vasatum largitionum 919,5.
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης
 κομίσατο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν
 κοῖτον 313,10.
 κόμπασαν γένος 191,2.
 κοπετῶν 345,4.
 κόπρον Αὐγείας 1082,6.
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-
 κρυτος Add. 241a13.
 πλησθεῖς ἐκορέσθη 314,21.
 εὐτέ με θυμὸς κορθύση 1028,60.
 κορνοκλαρίου 353,1.
 κόρυθας 828,4.
 κορύσσων οὐλαμόν 790,4.
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.
 κοσμέων δύναμιν 489,6. στρατιάς κο-
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμίνα
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθῳ
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι
 501,3.
 ἐκοσμήτευε 966,1. κοσμητέοντος 960.
 961. 962,4. 967.
 κοσμήτεε 957,1.
 κοσμηταί 954 sqq.
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.
 κοσμιότητος 971. κοσμιότητι τρόπων
 209,2.
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πόρε κόσ-
 μον 826,1. κόσμον ἀνύσσας 1065,3.
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμου πάτερ
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

- Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμιο 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.
- Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7.
κοτέση 989,5.
κότυλον 1130,2.
κουρῆα τὴν τέχνην 334,6.
κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κούροισιν 474,3.
Ἰστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7.
κούφη σοι κόνις ἥδε πέλοι 551,4.
κούφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2.
κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλίας 299,2.
κουφίζων πόλιας 905,4.
πένθους κουφισμός 406,8.
κραίνουσα Διὸς οἴκος Hestia graef. 824a5.
κραιπνὸν πόδα 332,2. ἄκεσμα 554,2.
κραιπνοῦ Ἐριχθονίου graef. 932a6.
κρήνης ἐπὶ κρατός 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατί 818,9.
κραταιόχειρες 1034,20.
κρατεραλγέα θοῦρον 914,3.
γῆ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7.
ἀπείρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατέειν 1113,1.
κρήδεμνον 1072,9.
κρημνῶν 225,2.
Νύμφαι κρηναῖαι 571,1.
κρήνης 813,3. 1070,1.
σῶμα . . ὑπὸ κρηπίδος ἐρείσης 710,1.
δαπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπίδας sepulcri 443,4.
κρητῆρος ἀγαλμα 831,3.
- εἰς κρίνα βλαστήσειεν ὄστέα 547,1.
κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χώρῳ κεκριμένῳ 161,4.
κριοβόλου τελετῆς 823,5. 824,4.
κριοῦ 63,1. acc. 1102,2.
κρισίμῳ ἡμέρα 426.
κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβίης 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένοις 215,5.
κριτής 906,3.
κροκάλαισιν 1028,76.
Ἡῶ κροκόπεπλον 994,3.
κρόκου 547,3.
ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2.
πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νούσων 647,13.
κρυμὸς (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.
κρυόεις Ἀίδης Add. 242a4.
ἔχισ κρυπτὸς ἐλθὼν 1033,16. συνθήματα κρυπτά 822,11.
κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβης 430,9. σῶμα κέκρυμμαί 96,6.
κρωσσός Add. 697a1.
ἀφνειῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτήρες 1064,12. μοῖραν 776,4. κτέανον φιλίας 388,4.
κτεάτεσσι 916,3.
ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a8. 183,4 (ὄστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερέιξε 216,2. 647,7.
κτερέων ὀσίων 514,4.
κτήματα 1136,1.
κτῆσιν (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεος ἐξ ὀσίων 815,4.
σωτῆρα κτίστην graef. 856a6.
κυανέου Ἄιδος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.
 κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι
 648,14. κυδαίνων 866,2. 1062,4.
 κυδαίνουσα 272,21. κύδηνε 944,2.
 κυδήνας 793,9. 964,2.
 κυδάλιμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη
 χθών 874,1. κυδαλίμαν θυγάτρα
 917,4. κυδαλίμας ἀρετᾶς 511,1.
 κυδιώωσα ξανθαῖς ἐθείραις 169,1.
 κῦδος τοκῆων 428,2. πατρὸς 434,4.
 κυδρῆ παρακοίτει 654,7.
 ἐκύησε 671,2. 727,9.
 κυκλόθεν 546,8.
 σεληναίης κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-
 λαιο πυρόεντος solis 618,29. κύκλων
 1028,31 et κύκλοις 618,9 sidera.
 κύκλω στεφανοῦν 73,1.
 κυκλοτερῆς τύπος 922,1.
 κυλιωθήσει κακότητα 1046,94.
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίικων
 810,8.
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύνας 505,2.
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.
 κυνηγόν circensem 351,2.
 κυνικός 1017,2.
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῶ 337,5.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός
 363,4.
 κυριακῆ ἡμέρα 737,1.
 κυρίου 1010,1.
 αἴσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα
 227,5.
 κῦρος 1028,53.
 κυρτόν hominem 459,3.
 κύτος κόσμοιο 615,7.
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.
 κῶδιον 647,15.
 κῶμαζε praef. 480 a 7.
 κωμαστῶν 872,14 adn.

κῶμη Aegyptiorum 713,4. κωμῶν
 κοίρανε Balmarcoth 835,1.
 παλαιίστρης κῶμος praef. 480 a 6. κῶ-
 μῳ ἐν ἡγαθέω 114,4.
 κωμωδός 604,2. 605,2. 926,10.
 κυρισμοῖς 1028,41.
 κωφὸν hominem 459,4. κωφὴν χάριτα
 238,2. κωφοῖς δάκρυσι 252,6. κω-
 φοὺς τάφους 208,26.

λαβύρινθον 920 II 6. 8.
 λαγόνων σκοτίων terrae 149,4. λαγό-
 νεσσιν ὑπὸ χθονίασι 462,12. λαγό-
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν
 (τύμβου) 567,3. λαγόνων θινυῖ
 808,4. λαγόνων ὠδύνας 476,2.
 ἀρχὴν λαχών 838,2. κλήροις λαχόντα
 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.
 λάζετο 935,4.
 λαδικηδέι Dionyso 1035,5. θάνατον
 λ. 1027,20.
 λάθριος γαμέτης 336,5.
 λαιῆς χειρός 781,3. τῆς λαιῆς βαῖνε
 782,4. ἐς λαιὰν ἐσιόντων 573,3.
 λαιός imperitus 1039,11.
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.
 λάκον (?) 522,9.
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός
 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας
 608,1.
 ἡδύτερον λαλίας 994,4.
 λαλίη χελιδνίς 582,3.
 λάλον Ἀργῶ 995,8. φηγόν dodonaeam
 ib. v. 9.
 λημφθεῖς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1.2.
 λάμψασ' οἷά τε λαμπάς 155,3. λαμ-
 πάσα ζωᾶς δραμεῖν 231,3. λαμπά-
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-
 πάοι μητροῖν Augorae 993,2.
 ἀρετῆ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

λάμψασ' οἰά τε λαμπάς 155,3.
 ὄμμασι λαμπομένη 169,2. ὡς
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.
 λαμπρός ventus 1023,11. λαμπρὸν
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552a6.
 λαμυρωτάτη 358,2 adn.
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὔποτε λήσει 60,1.
 λαοδόκων ἀγῶρων 461,10.
 λαοξόος 42,1. 540,6.
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928,2. λαῶ
 θεοῦ 427,5. λεῶς ἐφήβων 964,1.
 cf. 114,2. προσύμναιος λεῶς 821,7.
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021,2.
 λαοτύπων παλάμησι 441,10.
 λαοφόνον ξίφος 1079,1.
 ἄνθεα λαρά 569,6. στομάτων λαρῶν
 Add. 1029a4.
 λαῶν 1046,76. λάεσιν 455,2. 685,2.
 ἐλάτρευσα (πόνον θεᾶ) 850,4.
 λαφύγματα νούσων 647,13.
 λάχος ἀθάνατον 501,7. ὑπάτων λάχος
 919,7.
 δάκρυα λείβων 103,5.
 λειμώνων κόμας 1046,70.
 λείπον abii 149,2. οὐ λίπε non neg-
 lexit 153,8. λείπετό τι εἰς τινα
 superfuit graef. 932a5. ἐν τῷ
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85,4. φίλος μη-
 δενὶ λειπόμενος 289,6. λειπόμενος
 μῆνας ἔξ 519,2. λειπομένοισι
 pauperibus 727,7. τὸ λειπόμενον
 in posterum 1027,7. πάντα λέλοιπε
 absolute 99,4. οὐχὶ λέλοιπε κλέος
 235,2. πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς 538,2.
 ἐλπίσι λειφθεῖς 316,2. λειφθεῖς τὸν
 βίον στέφανον 605,2.
 ὅπα λειριόεσσαν 169,4.
 λειρά χέων 546,10.
 λειτὸς τύμβος 551,2. 677,2. λειτῆ
 ὑπὸ στήλη 119,2. λειταῖς ἱστορίαις
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979,3.

λείφανον Μαιαδίου infantem eius 344,
 16. κάλλους et σοφίης 551,10. τῆς
 πρόσθε τύχης 1003,7. λείψανα
 ossa 675,1.
 λεκτῶν ἀπ' ἠιδέων graef. 938a4.
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363,5. λέ-
 κτροις ἐδόθη τινος 384,2. ἀπὸ Δα-
 μοκράτους λέκτρων 1044,3.
 λευτιάριοι graef. 942a1.
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842a3.
 λευγαλέους φόβους 647,14.
 ἄνθεα λευκοῦ 547,4.
 λέχος mortui 445,1. κατὰ λεχέων
 κείτο 243,13.
 λέων 1016,5. λέοντα Nemeaeum
 1082,2. λέοντες 1038,38. λεόντεσ-
 σιν πεφύλακται (σῆμα) 242,4. λέον-
 τας 407,5.
 ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως λήγει 522,11.
 λῆξον ὀδυρμῶν 345,3.
 λάθαν φίλου 884,6. ἐμπετάσαι λάθαν
 1028,22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.
 λήθης ὕπνος 223,3. δῶρα 312,3. πῶμα
 261,20. πόματι 244,10. λιβάδα 414,10.
 λήια σταχύων 1046,69.
 λῆμμα 858,4.
 ληνόν sepulcrum 424,2.
 λιβάνοισι 1034,27.
 ἔλαιηρῆ λιβάδι 828,6.
 λιγύπνους ἀκρίς 546,12.
 λιγυρῆ ἀηδῶν 546,9. λιγυρῆς λαλίης
 994,4. λιγυρῶν ἀπὸ στομάτων
 471,4. λιγυροῖσι χοροῖς graef. 474,4.
 Σειρήνων λιγυρωτέρη 582,1.
 λιγύς αὐλός 788,1. Κύπριδος λιγείης
 811,1.
 λιθοξόος 130,4. 1107,1. λιθοξόων τέχνη
 796,2.
 λίθον μέλαν 807,4.
 ἐνέρων λιμένεσσι 647,4.
 ἐγγύθι λίμνης 1055,1. λ. Στυμφαλί-

- ὄρος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα
 702,8.
 λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21. λιμῶ τεθο-
 ωμένος ἀλκάν 1028,47.
 βασιλεία λινόστολε Isis 1028,1.
 μήτηρ ἢ λιπάδελφος 241,9.
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν 451,6.
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.
 λιποψυχοῦντος 547,9.
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.
 λιτάζομαι 725,8.
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.
 λίτομαι 624,9. 1023,14 adn.
 μοίρης πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὸν
 τὸ τέλος λόγισαι 303,2.
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus
 836,2.
 λόγον epigramma 627,4. ἐξισώσας
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγοιο rhe-
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ
 θανόντων 215,5. εἰ ἦν εὐσεβέων
 ὅσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι
 βροτῶν λόγος 257,7.
 λοετροχόων Ναιάδων 802,2.
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.
 λοιβὰς χέων 272,14. λοιβάς ad
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-
 δρος θυσῖαισί τε θάσσω 199,5.
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῆ ἐφ' ἐκάστη
 1035, 26. ἔρδειν λοιβάς inferis
 1034,22.
 λογιόν 1140,5.
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῖο ἄκος
 1035,27.
 λοιπόν in posterum 720,2. 1096,8.
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,
 6. — λοιπόν igitur 125,5. 588,6.
 Add. 646 a 2(?).
 λοίσθιον adv. Add. 241 a 16.
 λιοισθοτάτας χάριτας 573,8.
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.
 λούμασιν 903,2.
 λουτρά 781, 10. λουτροῖς ἀενάοισι
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρὸν
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρὸν
 Χαρίτων 1076,1. πηγαὶ λοετρῶν
 810,9.
 πηγαῖς λοῦσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.
 λοῦσαι Add. 646 a 5.
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον
 σείσασα 1046,75.
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.
 546,1. 563,1.
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.
 λυγροπαθῆς βίος 151,12.
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρὰ παῖς 497,7.
 λυγρὰν με 325,10.
 μ' ἀπέλουσε λύθρου 314,6. δηῖω
 λύθρῳ 549,9.
 λυκοκτόνου Phoebi 821,8.
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.
 ἔλυμήναντο 1007,1. 1008,1.
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα
 βάλοις 119,3.
 οὐδένα λυπήσας 614,3. μηδένα λ.
 642,5. 735,3. οὐδένα λυπήσασα
 81,3. 719,3.
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχί-
 σταις χρησάμενος 88,1.
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. οὐθενὶ λυπηρὰ
 45,2.
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίη 99,3. τὰς
 συντραφείσας ἐν λύρῃ καὶ βαρβίτῳ
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε
Ραean 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύτιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνοις . . 1027,18.

παντὸς βίου λύσιν ἔσχε 737,2. συμ-
φορῶν ἕξεις λύσιν 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτρον ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχνον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λῦσεν 1035,9. ἔλυσα βίον
110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Eri-
nys). θαλάμους λύσσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν

σταγόνεσσι λυθεῖσαν lasciniam 551,7.

λέλυμαι i. q. κεῖμαι 605,1. ἀκο-
σμῆς λέλυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν Ῥεῖην 618,21. οὐ μὰ σέ
1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἐλικῶν 99,5.

ὑπὸ μαζῶ 1028,40. μαζῶ θελγόμενον
γλυκερῶ 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-
πταμένου 690,2.

μάθησιν ὑμνοποιόν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος
618,34.

μαιμῶντ . . 1028 col. II 8.

ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι Add.
805a(b) 7.

μάκαρ Παιάν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christus
1060,2. τρὶς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.

Add. 97a 7. μάκαρ homo felix
859,7. μάκαιρ Ἑγεία 1027,13.

μάκαιρα Semele 1046,59. θεά
1029,5 (Isis). dea nescio quae
818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6
(δόμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν
τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,
Ἑγεία). 1084,1 (προφήταν i. e. Ho-
merum). μακάρων beatorum νῆσος

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδίον 414,8.

πεδίον 516,2. πέσον 648,9. δαπεῶν
243,6. χῶρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τύμβος ὑπουδαίων μακάρων
441,1. μακάρων μοῖραν ἔχοντες

253,5. μακάρων γῆ i. e. Erythrae
317. 904,1. — μακαρτάτη Ἄφρο-
δισιάς 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ιδέσθαι). 403,19.

μακαριστάν 212,7. μακαριστοτάτου
430,4.

τρὶς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-
κάρου 454,2.

μάκελλαν 1046,84.

μακίστους ὄρους 843,3.

ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμησ ἠυκέμοιο
857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραίνετε 372,10. σῶμα
μαραιομένην 471,6, Ἄιδας σὰν

ἐμάρανεν ἀκμάν 201,2. ἰὺξ ἐμάρ-
ανέ (με) Add. 241a 14. οὐ μαρ-
ανεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρή-
νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-
ράνθησ 368,7. κάλλος τὸ σὸν με-
μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στήλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρέοις 1029,7.

μαρνάμενον Add. 242a 2.
 ἔμαρψε Ἄϊδος 467,4. νοῦσος 498,7.
 γῆρας τρίχας ἔμαρψε 459,3. μάρ-
 ψας (ἴρηξ) 1033,19. μάρψασα μοῖρα
 462,5. 465,3.
 Μουσῶν ἰσαριθμῖός ἐστιν ὁ μάρτυς
 686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.
 μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας 859,2. —
 μάρτυρος sensu christiano 1063,2.
 1065,4.
 πανστατὴν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.
 μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397,2. μαρτύ-
 ριον martyris sacellum 1063.
 μαστίξωσι λόγοις 303,5.
 κατεκόψατο μαστούς 316,3.
 ματαίως 298,2.
 ματρῶνας 607,4.
 δίχα μάχης ζήσας 522,5.
 κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι
 μάχονται 1120,3.
 μαψιδίως 999,2.
 μεγακιδεός 152,3. (πατρός) 452,1
 (πάτρης). πίστις μεγακιδεός ἔργου
 618,23. μεγακιδεὶ φωτὶ 272,11.
 Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους graef. 824a 5.
 μεγάλαυχον mulierem 265,1. μεγάλ-
 αυχος ἐφ' υἰάσιν 208,25.
 μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-
 γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.
 ἐν ναυσὶν μεγαλύνεαι 932,11.
 αἰδῖον μέγαρον sepulcrum 453,2.
 μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. οὐ μέγα
 φειλάμενος 247,4. μεγάλως 763,2.
 989,7. 1062,4.
 μεγασθενὲς αἶμα Hercules 831,1.
 μεγαυχέος οἰκιστῆρος 173,10.
 μεγέθους ἐρατοῦ 657,2. περίβωτον
 μεγέθει 368,2.
 Ψέλχιδος ὃς μεδέεις Mercurius 975,2.
 μελάθρων μεδέσιεν 647,10. Δήλου
 μεδέων Apollo 1025,1. χθονὸς

εὐρυχόρου τε καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα
 Hadrianum 863,9. σωφροσύνας
 μεδέοντα gymnasiarchum 948,5.
 ἠρώνησι παλαιῆσιν μεδέουσα Faustina
 1046,55. ἀρούρας πυρνοτόκω μεδέ-
 οῖσα Isis 1028,45.
 μοῦσαν μεθέπων 1054,3.
 μεθέηκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες
 ἐξ ἀγωνίας 927,3.
 τέφραν μεθύσκων 640,12.
 μειδάμων Isis 1028,57.
 μειδιῶντες dei 312,15.
 μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-
 τέρη μειλίχῃ 377,2. μειλίχοις ὅσα
 μέμηλε θεοῖς infernis 153,8.
 μειλίχος vir 591,3. mulier 272,17.
 μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι
 μειλιχώτατον 462,1.
 μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.
 μειοτέρην 558,2.
 μείς 704,3.
 μείωσιν 424,4.
 νηυσὶ μελαμπρώροισι 1028,56.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 μελανθεί ροίζω 1028,60.
 μελανόστολον Ἴσιν 1023,3.
 μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον
 807,4. Ἄρπυιαι μέλαιναι 1046,14.
 νυκτὶ μελαινοτάτη 320,4.
 Μοισάων μελέδημα 238,2.
 μελεδῶνας 647,14.
 μέλεος orationi interiectum 603,4.
 μελέου 432,2. τᾶς μελέας 260,2.
 μελέα μητρί 505,4. μέλεος τύμβος
 404,3.
 ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἄνθημα
 948,1. μελέτησι rhetoricis 877,1.
 μελίγηρυν ἀηδόνα 551,1.
 μελιγλώσσω Πιερίδων Add. 228a 2.
 Πᾶν ὃ μελιζόμενος 781,10.
 μελιηδέα βρῶσιν 725,5.

μελισσῶν πόνος 1040,8.
 μελισταγές ὕδωρ 1073,3.
 γλυκὺν ὡς μελίτιν 719,9.
 κωρισμοῖς μελίφροσι 1028,41.
 μελλόνυμφος 364,3. 566,3.
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.
 μέλπε τινα 1073,2. μέλπουσίν(σε)
 1027,36. ὕμνω μέλψη τινα 1035,19.
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν *Minerva*
 796,1. οὐ μέλει μοι 935. 1127,2.
 Μούσαισι μέλων *Add.* 888a5. ταῖς
 μέλομαι 1014,2. παιδεία πινυτῆ
 καὶ σοφίῃ μελόμην 152,10. μέλεσθε
c. in fin. 1034,21. οἷσι μέμηλε
 κλυτῆς ἔργα νεωκορίας 832,6. ὅσσα
 μέμηλε θεοῖσιν 153,7. ἔργμασιν
 εὐτάκτοισι μεμαλότες ἄκρον ἔφηβοι
 948,3. Ἑρμεία μεμελημένος 247,5.
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶν
 730,3. Χριστῶν 1024,1. εὐσεβίῃ
 1068,13.
 δαίμονι μεμφόμεθα 574,8. ὕβριν
 Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος *Me-*
mno 1000,8. μέμψη θεοῖς 1039,21.
 1040,26. μεμφθῆ μηδὲ ἐνὶ (οὐνομα)
 313,7.
 μενοινᾶς 1069,8.
 μένος Ἀδριάνοιο 989,7. Τριόπειω 1046,95.
 κεραυνοῦ 618,42. μενέων ἐμῶν
 1060,1.
 ψυχὴν στέρνοισι μένουσαν 727,5. χη-
 ρεῖαις μείνασα 674,5. πάντα μένει
 θάνατος 264,12. καὶ μὲ μένει τὸ
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.
 μεμέρισται 675,2.
 μεριμνᾶς 1038,28.
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'
 εὐξυνέτοιο μερίμνας *praef.* 856a5.
 ἔρρετε μέρμηραι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-
 στον ἔχουσα μέρος 84,2.
 μεσάτη σορός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'
 ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου 618,33.
 μεσημβρία 441,3.
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέσσος ἐστὶν
 ὁ παῖς γενετῶν *in sepulcro* 574,4. ἐν
 μέσσω 1042,1. μέσσα *adv.* 818,10.
 μεσσατίων — μεγάρων 871,3.
 θανάτῳ μετέβαινον *Add.* 646a2. μετ-
 έβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 μεταβολὴ καλὴ 1039,12. 1040,17.
 μετέδωκα ἑμαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ
 καλὰ 387,5. τῇ ψυχῇ μετάδος κα-
 λῶν 261,18.
 τὸ μεταξύ 1043,3. βίου θανάτοιο τε
 418,1 sqq.
 ῥητῆρσι μετέπρεπες 590,6. μεταπρέψαι
 923,4.
 ἦτορ οὐρανῶν μεταρσίον (δέδωκε μοῖρα)
 462,6. μεταρσίον ὕμνον 882,1. οὐ
 πέπλοισι μεταρσίον 464,1.
 πλεῖστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.
 ἡλικίης μετέχοντα 670,1.
 μετήορ' ἀγάλματα (νηοῦ ἐπὶ κρατὶ)
 818,9.
 Μυτιλήνη σῶμα μετωκίσατο 330,7.
 θεῶν μέτοχος 654,5.
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθω τι ἐπὶ
 τινι 889,8.
 μέτρον ὁδοιπορίας 1043,2. ζωῆς 152,
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῆς μέ-
 τροις 481,2. βίοιο γηραιὸν μέτρον
Add. 497a11. ἦβης μέτρα 193,3.
 πάσης μέτρον σοφίης 1093,2. μέτρον
 εἶχε δεύτερον *sol* 990,6. μέτρον
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα
 διδάξας 597,3.
 Μεχείρ *mensis* 983.
 ἐμήσαο *Add.* 805a(a)3.
 μήδεσι προστασίης 916,2.

μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος
 Πλάταια 931,4.
 εἰς μῆκος 1084,1.
 μῆλον victima 1034,23.
 μῆλα 931,1. 1082,13 (Hesperidum).
 ἄνθεα μῆλων genae 243,12.
 μαλοκόμοις 1028,74.
 μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41.
 μῆνις ἃ καρηάτων 185,2. μᾶνιν ἐρεῖσα-
 μένα 1028,42. μῆνιος ἐξ ἀδίκου
 624,4.
 μηνύων 979,4. μανύων τύπος 97,4.
 μανύουσα 222,6. μάνυε τιμάν
 367,7. μανύσει λίθος 537,3.
 μηρία ῥέζοντες 1035,24.
 μῆρα 1035,30.
 μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων
 μητρῶν Add. 886 a 3.
 τοίη μῆτιν ἔην 874,3.
 μητρόπολις 434,2 (Ἀραβίης). μητροπό-
 λεως τῆς Ἀσίας Pergami 1035.
 πολίων μητρόπολιν Cyrenam Add.
 942 a 1. ματρόπολις patria 846,1.
 ματρόπολιν Sidoniorum Thebas
 932,8. ματρόπολιν Εὐξείνιοιο Το-
 mos 537,4.
 μητροφόνου μανίης 872,10.
 μάτρων 371,3. μήτρωνες 322,5.
 μητρῶν λαμπάδι (Aurogae) θαλπόμε-
 νον (Memnonem) 993,2. μητρῶν
 γαστέρα 1035,9.
 μηχανόωτο 1009,4.
 οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας 713,9.
 μίασμα Satanas 1140,3.
 μίγα 386,1.
 μίγνυτο φλόξ κύκλοις (sideribus)
 618,9. τῷδε μιγεῖσα μόνω 674,2.
 ὦ με μιγεῖσα τέκεν 617,1. γηραιῆσι
 μιγήμεναι ἤλακάτησιν 1046,18.
 μιεράν 236,4.
 μίλιον 440,3.

μιμαδί 609,6.
 ἐμιμούμην τὸ καλόν 85,3. σῶμα μι-
 μησάμενον artificem 907,6.
 μνησθείης 701,1. μνησθεῖς ἤς ἀλόχου
 982,2.
 ἄς κλέος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον
 265,2.
 ἐν μίμοις 609,3.
 κῆρα μινυνθάδιον 603,2.
 μινυρίστρια ἀηδῶν 546,9.
 μισεῖς 1126,1. μισῆ 1113,2. μισηθείης
 1126,2.
 μισητὸς ἀστοῖς 980,8.
 τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο 478,1.
 μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα
 ζωῆς κλώσε μίτοις χρόνον 287,6.
 μοιρῶν τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος et
 similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.
 ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν 351,5.
 μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν
 274,1. μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ
 282,3. μοίρης ἐκτελέσασα μίτον
 470,2. οὐκ ἔφυγον μοιρῶν μίτον
 et similia 324,5. 339,5. 642,6.
 οὐδεὶς δύναται μοιρῶν μίτον ἐξανα-
 λῦσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοιρῶν
 οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4.
 μίτρην παρθένον 319,3.
 μνωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φιλίας 958,11.
 εἰκὼν μνήμα χρόνου (ἐστὶ) fragile est
 82,1. κηρῦξαι μνήμα σαοφροσύνης
 17,2.
 μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν
 μνήμη κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμαισιν ἀρίσταις 393,3.
 μνεῖαν ποιούμενος 983,3. 984,3.
 μνημήια τέκνου 468,3. φιλίας 534,7.
 μνημήια τίνων 596,3.
 μνημόσυνον δάκρυον 367,2.
 μναστῆρα 265,5.
 μνήστιν ἔχουσα 626,4.

μογερός βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.

μη λάθης μογέων 545,3. όπόσα μογεόντα δαμείη (animalia mactata) 1069,4. άμφι ώδίνεσσι μογέουσαν Add. 241a17.

δυσμενέων μόθον Add. 97a5. άλιτρονόων μόθον είργων 1052,5.

μοϊραν ών επόνησεν 776,4. μοϊραν έχειν τινός 752,3. μοϊραν έχοντες ίσην (sacerdotii?) 97,6. — μοίρας varii significatus 314,8. 11. 14. 22. Ceterum μοϊρα vocabulum omnium creberrimum in sexti quintique saeculi titulis nondum reperitur.

μόλις ποτέ 531,1.

μολπής είνεκα 880,2. μολπάς άεθλον 930,2. έντυνε μολπάν 928,7.

μοναρχείας 1028,6.

ελπίδες ου μόνιμοι 579,4. μόνιμοις οϊκτοίς 334,14.

μουννογενής 146,4.

μουννοέτιν 431,5.

μουννολεχῆ 272,18.

μονομαχεϊ 1095,4.

μούνη και πρώτη 277,1.

μόρον τριακονταέτη 285,4.

μόρσιμον ἡμαρ 423,5. τόδε μόρσιμον ἦεν 511,5. μόρσιμον ἦν τὸ χρευίν 519,6.

μορφή imago 120,8. 1085,4. μορφᾶς τύπον 860,3. τῶν μορφῶν corporum sepulcorum 1118,2. μορφά τόσον δύναται (an μοϊρα?) 1109,2 adn.

γενετήρα μορφήεντα λίθου θῆκαν 878,12.

μόσχου 1035,21.

Μουνιχιών 1128,18.

μουσαν Όμήρου 879,1. μουσῶν όχ' άριστος 330,1. μουσαις κιθάρης 1054,1.

μουσηγέτα Apollo 1025,3.

μουσικός άνήρ 613,1. μουσικόν δάπεδον theatrum 609,8. μουσικῶ σιντάγματι 1096,2. μουσικά δούρα διδούς 1000,2.

μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχνιτῶν 876,2.

μουσοτέχνας 193,1.

μοχθεϊν άνάγκη 1039,12. 1040,17.

μόχθον θαλάσσας 1028,35. μόχθων χάρις 851,1.

χθόνα μυδαλέαν 1028,27.

εμύησα 863,5. άφ' έστίας μυηθέντα 867.

σοφίας μύθος 103,4. γνῶθι μύθους οίς έτέρπετο litteras 185,5. μύθοισι κρατίστους eloquentia 878,1. μύθων γνώμας 851,2. μύθους ἡδομεν ἡμιθέων 232,4. τοίς πάρος μύθοις πιστεύσατε 570,9. μύθων τῶν παλάων ίδριες 992,4. μύθον fabulam fictam 277,2.

μυκάμονος Άιδος 1028,42.

μυκάτο mare 1028,62.

πύλαι μύκον ουρανοῦ 1110,5.

μυρίζου praef. 480a7. μυρίσαι Add. 646a5.

μυρίον αϊνον 240,8. όμμα 878,7. κῦδος Add. 97a2. Add. 277a4.

μυρία δῶρα Add. 877a4. μυρία πολλά 501,10. μυρία μύρατο 184,1.

μυράμενον 1089,4. όδυρομένα 230,4. μέμφου 1111,1.

μυριέτης χρόνος 854,2.

μύρα 646,9. μύροισιν έχρώμην 610,3. Χριστοῦ μύρον άφθιτον 726,2.

μύσιν και σύμφυσιν 502,25.

μυστήρια 588,4. βίου 588,7.

μύστην Διοῦς 864,2. μύσται 588,6. 865,1 (μυστῶν ἡγητήρα). 871,1.

Add. 97a3. μύσταις Isidis 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικά ἐξετέ-
 λουν 153,12.
 μυστιπόλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-
 στιπόλοις 823,6. μυστιπόλους δαΐδας
 822,8.
 μύστιν 862,2.
 μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν
 μυχοῖς κευθμῶνος 1034,18.
 ἐνθάδε μύει 361,2 adn.
 κατὰ μῶλον 985,7.
 ἐκ μώμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.
 Ἀλκαθίου ναετῆρες 909,7.
 ναὶ μὴν καὶ 916,3.
 ναιετάει 822,6.
 ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοῦ ναίειν
 (cum Hygiea) 1027,7.
 Μύγδονος νᾶμα 549,6. νᾶμα καθαρὸν
 599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha
 828,2. νάμασιν, ἀγλαίησι κεκασμένη
 urbs 1074,3.
 ναοδόμου τέχνης 409,4.
 νηοῖο aediculae sepulcralis (?) 109,1.
 νηὸν Πλουτῆι καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείᾳ
 sepulcrum 449,3. σῆμα νηοῦ ἵκελον
 1046,46.
 νάρκισσος 547,5. 548,3.
 μεθ' ἠρυίνησι νένασται 1046,8.
 ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.
 ναῦν ἱερὴν atticam 910,3.
 ναύτης 339,6.
 ναυτιλίῃ λυγρῇ πίσυρος 186,6.
 νεανθῆς αἶνος 878,9.
 νεᾶνις 238,3.
 νεάτον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.
 οἴκου νεάτοιο 440,9. Αἰθιοπῶν νεά-
 τῆς (-ας) γῆς (γαῆς) 975,3. 978,12.
 παιῶνας νεηγενέας 540,5.
 νεῖον Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκραγωγὸν ἐν πέδῳ γόνυ
 258,4 cf. Add.
 ζῆ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσοψιν
 376,8.
 νεκρωθεῖς 642,6.
 νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-
 ctus 312,16. νέκταρος ἀτμὸν cantum
 787,1.
 νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.
 Μοῦσαι σοὶ εἴ τι νέμουσιν 781,5.
 ἔνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-
 σθαι ἄργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-
 ἰόντα λόγοις 301,2. νέμων ἐκάτερον,
 μῆνας ἢ ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-
 ρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε
 768,1. οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
 σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσα περίξ
 ὠκεανὸς νέμεται 1088,2. τήνδε πό-
 λιν νέμεται habitat 752,4.
 νεοδημήτω ἐπὶ τύμβῳ 548,1.
 νεοθελγέος 1028 col. III 11.
 ἐς Ἄιδος ἰθὺ νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'
 ἐπὶ πράγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσθω
 779,6.
 νεοπενθῆς ὥχετ' ἐς Ἄδα 222,3. νεοπεν-
 θέος defuncti 655,1.
 νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτᾶν προστα-
 τᾶν 783,1.
 κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρό-
 πων qui iuvenem decent 209,2,
 eademque ratione νέοις ἔργοις 233,
 1 et νέας ἐλπίδας 465,1.
 νεοσσόν 1033,20.
 σῆμα νεοστεφές 665,1.
 ἐν νεότα (?) 496,2 adn.
 εἰκὼν νεότευκτος 311,2.
 ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-
 venilem 322,3.
 ἐνεώσατο 573,7.
 νερτερὴ γαίη 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίης 915,2. Θεοδοσίου 915,8.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2.
 νεῦοι concedat c. inf. 1067,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα οἶκον 1065,2.
 λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.
 ἀκοσμίας νέφος 1068,2. πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68.
 μοῖρα βραχὺν νῆσε βίον μερόπων 501,5.
 νεωκορίας 832,6.
 νεωκόρος graef. 824 a 3. δις νεωκόρου Pergami 1035.
 νήδυμος homo 714,2. νήδυμον ὕπνον 101,4. 502,2.
 ἐκπερόωντα νηδύος 403,1. γόνους προφέρεσκεν ἐῆς ἐκ νηδύος ἀγνῆς 686,5. ὀργάδα νηδύν 1028,17.
 ηλέθυμος μοῖρα 618 ep. 13. νηλεόθυμε Χάρων 566,8.
 νηλῆς θάνατος 647,11. ἀνῆ 1034,32. πότμος 1046,17. νηλειῶς 476,7.
 μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσεν 1084,10. αἶς μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10. ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15. ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.
 παῖδα νηπίαχον 698,2. κούρη 346,2. 431,6. ἀνάγκη νηπιάχω 204,18. παῖδε νηπιάχω 1046,16. ἔτι νηπιάχως (acc. pl.) ὑπὸ μαζῶ 1028,40. νηπιάχοισι διπλοῖς Add. 241 a 10.
 νήποιον 1046,76.
 νήσου πετραίης 1015,4. — νῆσοι μακάρων v. μάκαρ.
 μή οἱ νήπιτα γένηται 1046,92.
 νηχόμενος Amor 810,10.
 ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα 208,2.
 νίκη imperf. dor. (σπάδιον) 936,3.
 νίκη ἀπ' ἐμοῦ λάβεν οὐδεὶς 291,2.
 νικηφόρον δῶρημα 1039,13. 1040,18.
 νικαφόρα δοῦρι τρόπαια graef. 768 a 5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.
 νοεροὶ βασιλεῖς graef. 474 a 2.
 φίλον ὄντα νέει 278,3. ἦν νοῆτε κρέσσονα 496,5. οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσας βιότοιο 587,3. τὸν εὖ ἐνοήσατο θεσμός 907,3.
 νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα 632,1.
 νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τέκνα γνήσια κούχῃ νόθα 120,6. οὐ νόθον ἤβαν 491,1.
 θῦμα νομιζόμενον 1047,4.
 ἐν νομικῇ προύχοντα 395,3.
 νομίμοις πειθόμενος πατρίοις 32,2. ἐν φθιμένων νομίμοις 84,4. νομίμοις θεοῦ decalogo 727,6.
 νόμος ἡ Ἰοίς Aegypti 713,4.
 ὅσα χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι 137,1. νόμων πατρίων θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scripturae sacrae 729,2.
 νοστήσας 979,9.
 τὸν ἔμπαλιν νόστον 566,5. νόστον ἐρευνᾷ 779,5. νόστου χάριν 851,5.
 νόσφισε (μοῖρα simil.) τινά τινος 192,5. 563,8. ἀπὸ τινος 287,5. νόσφισεν Ἄδης Μοῦσαν αὐξομένου 474,6.
 νοσφισθεὶς βιώτου 604,4.
 νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.
 νόος providentia 618,31. νόος ἀνδρῶν 1028,20. 1033,9. σοφῶ νοί 367,6. κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2. νοῦ ἀπο μυρίον ὄμμα ἐκτεῖνας 878,7.
 νουσολύτα Aesculapi 1026,1.
 νυκτερίς 546,6.
 νύκτωρ 1008,2.
 νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης 655,8.
 νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφην puellulam 5 annorum 570,2. νύμφησι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

ὑπὸ νυμφῶν πλησθείσαις πηγαῖς 808,3.
 νυμφιδίου θαλάμου 431,1. νυμφιδίων (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1. θαλάμων 260,4. λέκτρων Add. 228b1.
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων 208,12.
 νυμφίος 226,6. 313,3.
 νυμφίου θαλάμου 521,2. νύμφια λέκτρα 373,3.
 νυμφόληπτος 762,1.
 νυμφῶνα 726,5.
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.
 Ἴδιδεω νυχίοιο 237,3. νύχιον δόμον sepulcrum 454,2. νυχίων συνόδων 957,2.
 νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε 618 ep. 13.
 νώτω 1135,1. περὶ νῶτον αἰείρας 1102,1.
 Ξανθοὶ boves 793,6. Ξανθαῖς σταχύεσσι Add. 886a2.
 ἐν Ξενίῃ 1041,8. ἐπὶ Ξενίης 714,7.
 Ξένον ἱρίον 214,1. παιδίον 702,1. ἐκτέρισαν Ξεῖνη scil. γῆ Add. 242a8. ἐπὶ Ξεῖνης scil. γῆς 432,1.
 ἐν Ξεστῶ πέτρῳ 89,6. Ξεστὸν βωμόν 246,3. Ξεστὰ πέτρα 234,3.
 Ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. Ξηροτέροις καύμασι 1073,6.
 Ξόανον 944,4. παρὰ Ξοάνῳ sacrificari 779,6.
 Ξίφος 1049,10. 1064,6. ἄκρων Ξίφος ὀξύ 214,5.
 Ξυναόσι τέκνων Add. 241a3.
 Ξυνέριθοι 232,1.
 πρεσβυτέρων Ξύνοδος 860,2.
 Ξυνόμευνοσ 189,9.

Ξυνὸσ σηκόσ 781,8. Ξυνὸσ ὦν tripus tribubus 927,6. Ξυνὸν κλέοσ 243,27. ὄφελοσ 889,2. ἔρεισμα θόλου 889,8. Ξυνῶ ἐν σήματι 253,2. Ξυνὴν γαῖαν 243,33. τὸ παρερχομένοισ Ξυνόν i. e. votum sit tibi terra levio 103,8. Ξυνῶσ 520,6. Ξυνά adv. 192,2. Add. 228b4.
 Ξυστάρχην 969,3.
 Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3.
 ὄβριμοσ Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα Hercules 831,1. ὄβριμον ἰθυντήρα 905,1.
 κυλίκων ὄγκον 810,8.
 ὠγκωσεν τάδε σήματα 233,9. ὄγκωθεισ τάφοσ 233,4. σπλάγχνα ὄγκώσασα (μοῖρα) 314,23.
 ὄγκωτὰ κόνισ 234,2.
 ὄδ' ἐκεῖνοσ 633,1. V. s. v. οὔτοσ.
 παρ' ἡρίον ὄστισ ὀδεύεισ 704,1. ὄδευε τὸν οὐρανόν 618,36. εἴκοσι καὶ πέντε λυκάβαντασ ὀδεύσασ 226,3.
 ὀδηγεῖ 1041,1. V. ὀρθόσ.
 ὀδηγητήρα 779,1.
 ὀδηπορίαίσ 613,4.
 ὀδμή 1068,5.
 φόρτον ὀδοιπορίαίσ 710,2. μέτρον 1043,2. βαιὸν ὀδοιπορίαίσ ἔτι λείπεται 781,1.
 σπεῦθεν ὀδὸν θείην 653,3.
 ὀδύνασ λιπών 536,2. ἐγκαταλείψασ 513,1. τοῖσ κακοῖσ εὐράμενοσ ὀδύνασ 452,16. ἄκοσ στυγερῶν ὀδυνάων 1027,37. σποδὴν οὐκ ὀλίγησ ὀδύνησ 696,8.
 φωνὴ ὀδυρτόσ 1003,4.
 ὄθεν εἶ πόλεωσ 218,2.
 ὄθμασι 1028,67.
 φροντίσιν ὀθνείαίσ 189,1.
 ὀθναίσι velis 1028,63.

οἷ c. nom. et gen. iuxta 565,5.
 τύχης οἶακι 491,5. βιοτῆς οἶακα
 243,26.
 ἀλὸς οἶδμα πορευθεῖς 115,3. Αἰγαίου
 πλώσασα ῥόου δυσχείμερον οἶδμα
 872,13. οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 πάντων τῶν οἶκαδε 678,1.
 οἰκεία γνώμη 489,7.
 οἰκηταὶ πέδου 1034,20.
 τὰ οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ 261,11.
 Πλουτέος οἰκία 372,2.
 οἰκιστῆρος 173,10.
 οἰκιστῆ 889,4.
 οἰκοδόμαῖς 775,2.
 οἰκοδόμησεν in senario 450,7.
 οἰκοδόμου 530,3. οἰκοδόμων ὅχ' ἄρι-
 στος 1058,1.
 οἰκονόμον 479,2. πατρίδος 405,1. πά-
 τρης Add. 277a3.
 οἶκον ἄριστον 262,2. καμάτων οἶκον
 sepulcrum 321,9.
 οἰκτίρματος 991,5.
 οἰκτιρε Add. 1a2. οἰκτίρας 1,2.
 οἰκτρά παθῶν 59,2.
 οἶμοι 379,2. οἶμοι c. gen. 540,6.
 λειτὸν παρ' οἶμον 677,2. οἶμον λυγρὴν
 227,5. μοιρῶν οἶμον 688,2. τὰν
 ζωῖς οἶμον ὀφειλομένην 240,2.
 οἶμον ἤνυσα 594,8. ἀνύσας 974,3.
 οἶνη 88,5. οἶνας γάνος 853,6.
 οἶνοχαρῆς 168,4. 564,6.
 οἶογένεια 566,6.
 οἶος ἀπ' ἄλλων 444,5. οἶον 655,7.
 οἶον adv. 1027,41.
 οἶστρος θανάτοιο 372,35. οἶστρον δαι-
 μονίῳ 115,4.
 οἶχεται 546,16.
 οἶωνός augurium 391,1.
 οἶωνοσκόπος 391,1.
 οἶκα 932,1.

χρυσῶς ὀκτάκι τοι δεκάτους i. e. LXXX
 356,4.
 ὄκως 568,3.
 ὄλβιος ἐν πραπίδεσσι 615,3. ἔλβιε
 καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου 243,15.
 ἔρχονται ὄλβιστην scil. ὀδόν 248,13.
 ὄλβεόταν 978,10.
 μετὰ μοῖραν ἐλέθρου 325,7.
 ὀλέτην percussorem 334,15.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων 502,16. ὀλίγον ὀα-
 κρύων 346,1.
 ὀλισθον ἐς Ἄδου 587,1. ὀλισθεν ἐκ
 ζωῆς χρόνου 155,2.
 οἶχ ὀλοκλήρως 577,2.
 ὀλολυγαία νυκτερίς 546,6.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων (φύσις) 1002,4.
 ὀλοφύρομαι 1003,7. ὀλοφυράμενος
 704,3.
 ὀλυμπιάδων Cyzicenarum 881,2.
 ὀλύμπιον ἔδρην 261,1.
 ὀμαλὸν βίον 735,3.
 ὀμευνέτιδος 781,8.
 κοῦρον ὀμηγενέα Add. 228b4.
 ὀμηγύριες 650,9.
 ὀμηλικίη 650,3. ἄνθος ὀμηλικίης 289,4.
 ὀμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην 1095,3.
 Μούσαισιν. ὀμίλεον 616,3.
 ὀμμα ἀελίου 546,3. νοῦ ἀπο μυρίων
 ὀμμα ἐκτείνας 878,8. ψυχῆς ὀμ-
 ματι 853,4. συγκλήτου ὀμμα 441,2.
 πάτρης 452,1.
 τὴν ὀμόδουλον 313,1.
 ὀμήλικα 30,5. ἡλικίας ὀμοήλικος 75,1.
 ὀμοίου τευξόμενος θανάτου eiusdem
 necis 307,2. θεοῖσιν ὀμοῖον 403,9.
 ὀμοῖα ἔργα 425,5.
 παῖδας ὀμοίους 243,24. ὀμοίως pro-
 ximo 713,12.
 αὐλῶν οὐ σάλπιγγος ὀμοκλή 1049,7.
 ὀμόλεκτρος 189,3. praef. 824a3.

ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν 555,3.
 ἀκταῖς ὄμορον Venerem 810,1.
 ὁμὸς ὁμός 590,9. ὁμὴ σορός 590,10.
 ὁμὰ χθών 573,1. ὁμᾶ 1028,48.
 ὁμοφρονέοντας 173,21.
 ὁμοφροσύνη 173,22. 555,2. Χαρίτων
 ὁμοφροσύνα 948,4.
 ὁμοφρονέως 493,6.
 Καίσαρος ὄμπνια μήτηρ Faustina, no-
 va Ceres 1046,56.
 ἀντροὶς ὁμφαίοισι 1025,2.
 ὄμφακας ἡλικίης 575,6. V. ὄμφή.
 ὄμφαλῶ ἀμφὶ Νισαίων ἀγόρων 461,9.
 ὄμφήν 1008,2. ὄμφᾶς vel ὄμφαξ
 1028 col. III 20. ἀψευδέσιν ἄλκαρ
 ἐπ' ὄμφαῖς φαίην κεν 1035,10.
 ὄμῶνυμος πατρός 818,3. πατρί 821,3.
 963,2. ὄμῶνυμος υἱός 950,4. ὄμω-
 νύμου παῖς 954,1. ὄμῶνυμοι fratres
 1120,1.
 ὄναρ per somnium 774,2. 802,6.
 ὄνειάτος ὄρην 891,2.
 κατ' ὄνειρον 791,1.
 κενὴν ὄνησιν ὄμμάτων 264,5.
 ὄνατο 19,3. 1046,96. οὐκ ὄνατό (μεν)
 186,4. μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο 502,27.
 οὐνομὶ ἔδεξο μέγα 534,4. οὐνομά μοι
 γλυκὺ ipsa defuncta adpellatur
 682,6. κατ' ὄνομα nominatim 983,4.
 ὄνόμασιν nomine et auctoritate
 357,3. ὄνυμα 761,1, 2.
 ὄνομαστοὶ ἀπ' αἰχμῆς 254,3. θῆκ' ὄνο-
 μαστοτέραν urbem 855,6.
 ὄνόσσηται 1046,30.
 ὄνυχεςσι φέρων 1033,19.
 ἔγχος ὄξυνας σιδήρῳ 790,5.
 ὄξειώς φωνεῖν 986,3.
 αὐδαν ὄξύτονον 990,8.
 ὄπαδός 549,7. 1028,16.
 πίσυρας ἐφ' ἡγεμονῆας ὄπάσσαι 1035,16.
 κῦδος ὄπασσαμένα 511,10.

βασιλῆος ὄπαίων 441,8. ὄπάονα νύμφην
 1046,52.
 ὄπιζομένου Ζηνὸς νόον 594,3.
 νίκη τὸν ὄπλίταν 936,3. ὄπλίτας 768,10.
 ἐσθλὸν ἐν ὄπλοις 196,3.
 ὄπλοτέρῳ marito Add. 241 a 4.
 γαληναίοισιν ὄπωπαῖς 403,2. ἡδεῖαν
 ὄπωπήν 1118,1.
 νυκτὸς ὄπωπητῆρα 1032,1.
 ὄπώραν 1039,24.
 θεῖον ὄραμα 1016,1.
 ὄράω: εὔιδε 990,11.
 ὄργάδα ζείδωρον 1028,72. νηδύν ib.
 17. ἐν ὄργαδι 585,1.
 ὄργην τοῦ πελάγους 339,7. φοιτάδι
 ὄργᾶ cupidini 1028,41.
 τελετῆς ὄργια 972,4. ὄργια βάζων
 587,5. συνρέξαντε 823,4. ἀγλαίσειν
 872,14. ἐτέλεις 1085,2. ἀνέφηγε
 Add. 97 a 3.
 ὄρέξασθαι τῆς ἀρετῆς 940,2. χεῖρας
 ὄρεξαμένου opitulantis 448,4.
 τύπον ὄρθιον statuam 898,1.
 ὄρθου βίου 397,1. ὄρθοτάτου βίτου
 393,2. ἐς ὄρθον ὄδηγεῖ 1041,1.
 ὄρθα φρονεῦντας 253,1.
 ὄδξης ὄρθοτόνου 1062,1.
 ὄρισαν μοῖραι 607,6. ὄρισαν c. infin.
 Add. 877 a 4.
 γᾶς ὄριον 978,12.
 ὄρκικώς 522,9.
 μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὄμοίῳ 713,12.
 εἰς γῆν ὄρμωμένην 531,3. τὴν ὄδδν
 ὄρμηθῆναι 1038,35.
 βίου πλεύσαντα πρὸς ὄρμον 67,2. ὄρ-
 μον χθονίων 958,13. ἀνέκβατος
 ὄρμος 368,5. ὄρμον ἀπάντων muli-
 erem Add. 545 c 1.
 ὄρνις ἀοιδότατος 330,3.
 οἶον Ζεὺς ὄρσεν 1080,2.

ὄρον 923,2. ὄροι Καυκάσις 773,4.
 μακίστους ὄρους 843,3.
 οὔρεσιν 979,7. οὔρεσι Ταλλαίοισι 815,1.
 ὄρεα 1028,72.
 ἀμφιβαλὼν ἐροφήν 412,4.
 ὄροφώματα 871,4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βίτου
 208,8. Ἄδης ἐλπίδας ὠρφάνισεν
 233,10.
 ὄρφανίη 248,12. 574,6. 664,7.
 ὄρφανὰ τέκνα Add. 241a6. 406,13
 (ὁ. τ. λίποιτο). ὄρφανοὶ παῖδες 398,4.
 ὄρφανὰ δῶματα 217,5.
 οὔτ' ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618 ep. 4.
 ὄρχαμε 767,1.
 θεῶν νέων ὄρχησταιί 362.
 ἡμερίδων ὄρχους 1046,82.
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028,20.
 ὄσιος λόγος v. λόγος. ὄσῆ χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξήνεγκα praef. 877b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὄσίοισι 340,3. ἔτλη οὐχ
 ὄσια 327,4. ἐξ ὄσιου Add. 241a20. οὐχ
 ὄσῆ 103,6. οὐχ ὄσίως 167,7. 569,4-
 570,1. 644,2. 685,2. ὄσιώτατε πάν-
 των 299,1.
 ταρσοῖς ὄσσόμενοι 928,6 adn.
 ὄσον quamdiu 1004,2. οὐδ' ὄσον
 618,5. τὴν ὄσσην 1046,72. ἐς ὄσον
 562,9. ἐφ' ὄσον χρόνον 607,7. καθ'
 ὄσον 927,6.
 ὄσσω διπλῶν 839,2. ὄσσω δάκρυον
 ἐκπροχέων 562,6. ἀπ' ὄσσω κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790,6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὄσσω 314,24. ὄσσω αἶγλην
 1033,13. ὄσσοις ἐδράκην 995,10.
 ὄστέα, τέφρα γεγόναμεν 646,6. ὄστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὄστά
 517,7.
 εἰς ὅταν 1015,12.
 ὅττε 990,5.
 ὑποσχεῖν οὔας 1046,81.

ἐπ' οὔδας γαίης 707,4. οὔδας Ἀσίης
 1074,1. οὔδας πρὸς ἀλάμπητον
 Ἄδου 264,5.
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὔδοισιν 818,7.
 κορύσσω οὔλαμόν 790,4.
 οὔλομένη μοῖρα 476,6.
 οὔρανιο Διός 618,21. οὔρανίας Ve-
 neris 811,8. οὔρανίων βασιλεῦ Anu-
 bis 1029,1. ἔξοχον οὔρανίων Osirin
 1015,10. οὔρανίων θαλίης 1025,9.
 οὔρανίων ἀστρων 853,8. οὔρανίως
 δόμοισι 312,7. πόνοισι 409,3. οὔ-
 ράνιος ψυχὴ 261,7. οὔράνιον γένος
 1037,7. ἰχθύος οὔρανίου 725,1.
 θεαὶ οὔρανιῶναι 1046,5.
 οὔρανόθεν 174,6. 613,6.
 οὔριον ὀδηγητῆρα Ζῆνα 779,1. κάλων
 ἐκτείνας οὔριον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 οὔριον εὐθύνοι πάντα Τύχη βίστον
 248,14.
 οὔρον custodem 782,5 adn.
 οὔροι 1028 col. III 22.
 οὔτε — οὔτε τι 505,3. 1046,36. 44.
 οὔτιδανῆς ἀπὸ χειρός 1060,4. οὔτιδα-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὔτος ὅδε Add. 273a1. τοὔτο ποι-
 ῆσας λύπης 388,5. οὔτη i. q. ταύτη
 96,4.
 τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος 132,3.
 589,3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ
 φύσει τέλος 387,10.
 ξυγὸν ἔθεντ' ὀφελος 889,2.
 κατ' ὀφθαλμούς 1085,9.
 ὄφι Satanas 1140,2.
 κατ' ὀφρύος cacuminis 1028,77. Λι-
 βυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add. 874a2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375,1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαις Τρωῶλου 234,1.
 παρ' ὀχθαις Μαιάνδρου 272,7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046,77.

ὄχοις 932,12.
καὶ ἐμεῖο δικαιότερην ὅπ' ἄκουσον 558,5.
ὄψιγονοὶ 880,5. ὄψιγόνοις 547,6.
1046,73. 1047,7. 1089,11.
ἐννυχίαν ὄψιν 785,3. ὄψεσιν ἐν τρισσαῖς
774,4.

πάγγεος δῆμος 344,10.
πάγγλωσσα γένη 1027,21.
παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
παγκλαύστου δαίμονος 335,14.
παγκρατιαστής 941,2.
παγκράτιον graef. 492b. ἀνδρῶν 944,3.
παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατί-
ων κρατερῶν ἄθλα 341,3.
Εὐβοίας ἱερῷ πάγῳ 461,3.
πάθος 853,1. πάθη 1003,5.
παιάνων ποιητὴν Add. 277a5.
παιδείης εἵνεκα 875,7. Add. 875a4.
παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-
dicæ artis 593,2. παιδεία πινυτῆ
καὶ σοφία μελόμην 152,10. παι-
δείην ὤπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-
αισι καλάϊς 689,5.
τοὺς παιδευτάς 955.
παιδύσαντα ἐφήβους Add. 459a1.
παιδύθην, παιδευσα 615,7.
σῆμα παιδικόν 158,1.
παιδοτριβοῦντος 959.
παιδοτρίβαν τέχνη 252,3.
παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.
ἠδέα παίσας 75,1. γελάσας παίξας
τε 614,1. παίξαντα 125,1. πέ-
παιγμαί (de lusu poetico) 979,3.
Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες
Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῆων
191,3. παιτὶ βροτῶν 145,2.
παλαγγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-
λαγγενέων ἡρώων 394,1. idem da-
tino 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πῶλων παλαγγενέων Ἐριχθονίου graef.
932a6.
τῶν παλαίων μύθων 992,4.
παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος
graef. 480a5. παλαίστρα 663,5.
956,1. ἀμφὶ παλαίστραισιν 949,2.
παλαιστριτᾶν ἠιδέων 948,2.
παλαιστροφύλαξ 411,1.
Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοισι
παλαίσας 262,1.
παλάξαι χεῖρα δηίῳ λύθρῳ 549,9.
τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας
247,6. ἀμφὶ πάλη 663,8. πάλην
παίδων 944,1.
παλήν i. q. βαλήν Lyciorum 768,6.
παλιμπλανέος βιότοιο 491,5.
πάλιν τελῶν accepta referens 995,13.
πάλι ante iteratum imperativum
1038,30 adn.
παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.
παλίσκιον πόλιν 641,3.
πάλον ἤρατο 859,5. δεύτερον πάλον
350,2.
τὸν παμβασιλῆα Hadrianum 990,3.
παμβασιλῆα θεὰ Proserpina 218,15.
Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.
θεᾶ παμμήτορι Ῥεῖη 823,4.
πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente
negatione 450,4. 505,3.
παμφανόνων σεληναίης κύκλος αὐγῆς
1046,27. χρυσοῦ παμφανόνωντα βο-
λαῖς Serapim 832,2.
ιερέα παναγῆ 878.
μοῖραι παναικίεες 403,1.
παναιδοίη Add. 228b3.
πανάριστος 516,3. voc. 1051,1. fem.
283,1.
πανάφυκτον ἀνάγκη ζεῦγμα 145,1.
πανάωρε 313,3.
νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.
 χρόνος 1050,4.
 πανδερκῆ Isis 1029,10. ὄσων παν-
 δερκέα φωσφόρον αἶγλην 1033,13.
 φροντίδι πανδήμῳ 223,6. ἀρχῆ παν-
 δήμῳ 430,6. πανδήμους θυσίας
 518,4.
 πανελεύθερον 640,5.
 εἶδος πανεπήρατον 692,2.
 πανεπίσκοπε δαίμον (Χρόνε) 27,1.
 πανευτυχίης 443,2.
 πανηγυριαρχήσαντα 878.
 πανηγυριάρχῃ 1075,4.
 Βοιωτῶν πανήγυρις 926,11. πανηγύ-
 ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως
 ἀγορανόμον 904,3.
 δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει 562,5.
 πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.
 παννυχίοις εὐφροσύναις 1049,11.
 ὄργια πάννυχα Add. 97a3.
 μήτηρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον
 ἀνίην 157,3.
 πανόλβιον ἄνδρα 887,1.
 εἰδῶλον πανομοίον 590,5.
 πανόμοιος 650,3.
 πανοπτέουσαν Isis 985,3.
 πανοὔργος Ἔρως 1103,3.
 ὄλοιτο πάνριζον γένος 502,28.
 πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἡ
 πάνσοφος 551,3.
 παντάπασιν Add. 241 b2.
 πάντειμε 562,3. σῆμα πάντειμον
 309,3.
 παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.
 Add. 888 a1. εὐεπίης 1089,6. παν-
 τοίην ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6. παν-
 τοίων ἔργων 913,2.
 παντοκράτωρ Ἐριούνιε 815,11. Chri-
 stus 1067,5.
 παντῶνυμος 415,3.
 μαρτυρίην πανυστατίνην 596,4.

πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-
 στατα δῶρα 289,5. τὸ πανύστατα
 βαῖνον (ἔτος) 521,3.
 πάνφοιτον ἄνασσαν Hecaten 1036,3.
 πάππῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-
 ποι 310,8.
 πλούτου παράδειγμα Add. 875 a8.
 παραδείγματα 940,1.
 παραδείξαι imaginem exhibere 87,2.
 ἐν παραδείσῳ Add. 545 c3.
 αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.
 μνήμη βίτου 319,1. τάφῳ 693,2.
 παράδοξον 933.
 παραινῶ 261,17. 282,2.
 παραιφασίην 421,2.
 παράκειμαι (γαῖα πατρίδι) 703,3.
 παρακοιμηθεῖσα 637,1.
 παρακοίτην 1046,11.
 οἴκῳ αἰωνίῳ παραλημφθεῖς Add. 672ab.
 πάσας παράμειψε 648,7.
 παραμύθιον 298,7. 951,4.
 παρανόμως 337,7.
 τέχνας παράσαμον 197,1.
 ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε praef. 824a1.
 παραστάτης Herculis 790,4. πολίτας
 Priapus 807,7.
 παρατηρήσει παθέων praef. 877 b.
 θέσμια παρθεμένων 855,8.
 θυμέλαις παρεδρεύω praef. 474 a3.
 γυμνασίοις 689,6.
 πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.
 idem Dionyso 817,4. Victoria Di-
 onyso 924,3. Isis Osiridi 1028,49.
 πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.
 ἐρύθεισα παρειάν 1028,57. χιονεῖς
 πρέπουσα προσώποις ἡδὲ παρειαῖς
 169,3. πρὶν ἰούλοις πληῆσαι παρειάς
 657,3.
 πάρει εὐχομένῳ 831,10.
 πάρεργα Herculis 1082,14.

παρέρπων 195,3.
 τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 παρηγορεῖται 1096,6.
 παρηγορίην 204,12. 502,4.
 παρήγορος 344,5. 8.
 παρηῖσι μειδιῶντες 312,15.
 θρόνοισι παρήμενον 312,12.
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et
 puellae 655,10.
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.
 παρθενικὰς (παῖδας) 165,4. — sub-
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).
 παρθένος puellula v. annorum 565,3.
 παρθένον ἀγνήν (στηλήν) 402,1.
 adiect. μήτηρ παρθένον 319,3.
 παρθενῶνα praef. 1046a1.
 ἰθὺ παρέστην 320,3. ἀγχι παριστάμε-
 νος 904,6.
 παροδεύετε 810,11.
 πάροδε 236,9.
 παρόμοιος 268,3.
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.
 παρῶσασθαι τὸ χρεῶν 519,6.
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.
 παστάδος ὄρης 520,2. παστάδος ὄμ-
 φᾶς (vel ὄμφαξ) 1028 col. III 20.
 substant. 248,2. 854,1.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ὦ
 παστὸν οὐθείς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.
 παστοφόρος Isidis 586,2.
 γαίην πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.
 πατήρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

227,2. πατέρων maiorum natu
 223,7. — πατράσιν 713,5.
 πᾶσα πάτηρ omnes cives 272,22.
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλού-
 του 81,1. πατρικοὺς κόλπους 726,6.
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-
 τρῖοις 32,2.
 πατρόθεν 1000,3.
 πάτρωνι 661.
 Ἐρμῆ πατρῶε 974,1. πατρῷε Apollo
 931,1. τοὺς πατρῶους scil. deos
 1022,4. κῦδος πατρῷον 1070,3.
 γῆς ἀπὸ πατρῷης 13,2.
 πάτρως 374.
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.
 παυσινόσους ἀκέσεις 863,6.
 λάθας παυσιπόνῳ πόματι 244,10.
 παῦε γόοιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα
 321,12. χεῖρές μ' ἔπαυον ἀπ' ἔργεος
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.
 παχνώδεις αὐχμῶ 1028,56.
 Παχῶν mensis 998,4.
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβῳ
 πεπεδῶμένος 594,8.
 πεδίλῳ 1046,28.
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.
 πέδον Ἀύσονίων 594,1.
 περὶ πέζαν 810,9.
 πεζοί 849,1.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι 261,3.
 πειθῶ 810,5. ἡγεμόνος πειθοῖ 1078,10.
 ἔσθιε πεινάων 725,6.
 πείνη 649,6.
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.
 ἐπειρήθης δουλοσύνης 580,8.
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.
 πολιωῦ πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.
 ἐν πελάγεσσι μακροῖσι 707,3.
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.
 πελειάων 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελείασι 452,13.
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ῥήματα
 πέμψας 614,3.
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀηδόνα
 246,8.
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσὰ
 πένθη 474,7.
 πενταετιζομένη 565,2.
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem
 344,17.
 πενιχραὶ γραῖαι 232,2.
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιος 464,1. καλοῖς
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.
 πέρας ποταμοῖο 1034,3. Αἰγύπτιο
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰθύνω
 1028,52. σοφίης πείρατα 40,2.
 τέχνας 1054,4.
 θαλάσσης περάσιμον ἦνεσα μόχθον
 1028,35.
 περόντα κατ' εὐκλέα θέσμια δοῦξας
 208,3. ἑβδομον εἰς δέκατόν τε βίου
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίοιο
 πέδου περόντες 1068,8. κύματα
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νείλου περά-
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριω περά-
 σας 1096,11.
 πέρας 768,8. τεῖχεα περθόμενα 1049,2.
 περιπεσῶν εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιτο
 συμφοραῖς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.
 ἡ περίβωτος 368,1. γουνός 473,5.
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1
 (ἐκ γενεῆς).
 ἐν βιότητι περιών 713,15. ἀπάντων
 περιέση 1039,9.
 κῆρ περιέστη 1027,26.
 μνήμα περικαλλές 450,1. περικαλλέει σω-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.
 νηόν 1065,4. νῆσον 981,1 cf. v. 8.
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-
 βον 403,5. χῶρον (εὐσεβέων) 151,5.
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ρείθρα
 998,6.
 περίκειμαι νήδυμον ὕπνον 101,4. περί-
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον
 εὐνῇ 1046,12. περικείμενον οὐνομα
 τύμβοις 643,7.
 περικλαίουσιν 574,5.
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.
 ἄστου περικλήιστον 537,5.
 γὰ περικλυστός 846,3.
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.
 περικτυπέοντι διαύλω 1028,33.
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβον
 1028,75.
 θάλασσαν καὶ γαῖαν περνοστήσας 509,2.
 στήλη με περίξ ἔχει 468,1.
 περιδοσίου 867. acc. 933.
 ἦν περὶ Ζεὺς ὀλέσει 336,4.
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.
 τέθηκε περιπατῶν 387,3.
 περιπτύξεται 344,7.
 Σαρδονίη περίρρυτος 622,3. ἄστου
 περίρρυτον 673,5.
 ὦ περίσαμε 859,7.
 περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ 590,3.
 τὸ περισσὸν Μουσάων μελέδημα 238,1.
 τὸ περισσόν 853,3. ἢ οἱ λάχε πᾶν
 τὸ περισσόν virtutis 676,2.
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἐστε-
 φάνωται 1046,72.
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.
 plur. 153,3.
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.
 547,17. Ἀσίη praef. 474 a 2.

κούρην περιώνυμον 862,1.
 θεάτρον κύκλον περιώσιον 1050,3.
 περκάζοισαν βότρυν 1028,78.
 Κόδρου πέσημα 1083,1.
 πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ψυχὴ ἐκ ῥεδέων πταμένη 243,5.
 νήσου πετραίης 1015,4.
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.
 θῆκέ (σε) πέτρου 998,8.
 πετροφυᾶ λίθον 1089,8.
 πευκαλίμοις μήδεσι 916,2.
 πευκεδανοῖο βίου 653,4.
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας
 ἀφλέκτους Add. 241a1.
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγαῖς 808,3.
 πηγαὶ λοετρῶν 810,9. πηγή ipsa
 Nympha 828,2. πηγὴν ἀμβροτον
 θεσπεσίων ὑδάτων sensu christiano
 725,2. βέβακα πηγαῖς εἰς ἐμάς
 unde nata sum redeo 463,1. ἀφθο-
 νος εὐλογίας πηγή Add. 35a5.
 θεμεῖλια πῆξασ 1069,10. θάλαμον
 πῆξατο Add. 888a4. πῆξειε μά-
 κελλαν 1046,84. πῆξαν νόσω 314,12.
 πηκτίδος 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα
 τὰν φιλέραστον 560,5.
 πηκτοὺς πυλῶνας 780,3.
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.
 μέγα πῆμα φίλοισι 71,5. τεκόντι
 494,5. βροτοῖς ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 μετὰ πῆματος ἐλθῶν 1033,16.
 οὐδένα πημάνας 26,8.
 ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πύχεις 1048,1.
 φύτλα παιίνουσιν (venti) 1036,4.
 φρενῶν πίθον 1112,1.
 γλώσση πικρολόγω praef. 288b4.
 τὸ πικρὸν βίου 640,6. πικράν acerbo
 fato afflictam 218,7.
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν
 ἰούλοις πλῆσαι παρειάς 657,3. πη-
 γαῖς πλησθεῖσαις ὑπὸ νυμφῶν

808,3. πλησθεῖς' ἐκορέσθη (μοῖρα)
 314,21.
 πρήσθη exarsit (?) 989,3 adn.
 πιυτή subst. 243,33. 516,4. 648,8.
 869,1.
 πιυτήτι 191,5. πιυτᾶτα 948,7.
 πιυτόφρονος mulieris 441,7. παιδείης
 875,7.
 πῖνε 1129,1. κούχ ὁ θανῶν πίεται
 646,12.
 πιστεύσας ἑμαυτὸν θεῷ 387,9.
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα 855,10.
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-
 μένην πίστιν serui mortui 581,3.
 οὐπω πίστις σῆς κατέδου πόλεως
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλύ-
 σεις praef. 877b.
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν
 τόδε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.
 ναυτιλίῃ νηί τ' ἐμῇ πίσυνοσ 186,6.
 ἰητρῶν πίσυνοι 885,1.
 πίσυρες 1121,5. πίσυρας 1035,16.
 πίσυρα 988,6.
 πίσυρα χῶρον 1046,63.
 ἀτραπιτὸν πλαγκτῆρα 1028,29.
 πλαγκτὰν ὁδὸν 1028,59.
 πλάζετο 1028,74.
 πλανῆσαι 351,4 adn.
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-
 του πλάκα 779,5.
 ἔπλασε μῦθος 1028 col. III 1.
 πλατάνοισι 271,6. 829,2.
 πλέον ἐξ ἄλλων τισκόμενοι 1035,1.
 τί τὸ πλέον Add. 306a3. πλεό-
 νων ambigue de mortuis 373,4.

πλέον plenum 1133,2. πλεῖον 831,4.
τετρώκοντα ὑπ' ἀλίῳ πλειῶνας εἰσιδῶν
φάος 185,16.

στέμμα πλέξαντο 153,12.

παρὰ πλευράς tumuli 569,6.

πόντον ἔπλευσεν 642,9.

πλήγματι δυστήνω 334,7.

ἐτάρων πληθύς 877,2.

πλήθων ποταμός 1078,8. οἷς ἐννέα
πλήθων τοὺς ἐτῶν ἀριθμούς Add.
874 a 7. κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Add. 228 b 1.

ἔβδομος οὐ πλήρης μεῖς 704,4.

πληρούμενος ἦβαν 241,3.

πλησίῳ ἐν τεμένει Add. 888 a 8.

ὑπὸ πλησμῆσιν ἀναύρου 1089,7.

πληγεῖς ἐγκεφαλοιο 280,3.

πᾶς ὁ πλοιζόμενος 168,5.

πλοῖον Charonis 646,3.

πλοκαμιῖδες ἐπῆσαν 945,1.

πλοῦς ἐς Ἄδην 129,8. ὁ πλόος εἰς
φθιμένους 256,10.

πλούσιος γενοίμαν 1133,1. πλούσιος
περὶ τέκνα 734,4. 7. πλουσίαν Add.
545 c 2.

πλουτοδότου σοφίης 725,4.

πλοῦτον ὄλον προχέας 910,4.

πλώσας χεύματα Νείλου 979,5. Αἰ-
γαίου πλώσασα ῥόον δυσχείμερον
οἶδμα 872,13.

πλωτήρ 650,5. πλωτήρων 650,4.

πλωτὰ Ἀμφιτρίτα 1028,55.

πνεῦμα λιπόντα βίου 184,4. ἐν ἀλό-
χου πνεῦμα λιπὼν παλάμαις 327,2.
πνεῦμα βία θέμενον 334,7. λαί-
σθιον πνεῦμα 547,8.

βίον ἐπνέομεν 253,4. χάριν πνέοις
811,8. ἵνα τερπνὰ πνέῃ (tibis)
788,2.

πνοιῆς κακοσμίην 1068,7. πνοαῖς ven-
torum 1036,4.

μογεράς ποδάγρας 668,2.

ἐπόθησεν c. inf. 643,5. τὸ ποθού-
μενον ἐν στεφέεσσιν (hyacinthus)
659,1. πεποθημένον Osirin 1015,8.
πεποθημένον πατρίδι κῦδος 896,5.
897,2.

οὐκ ἐτέλεσσε πόθον 146,5.

κακῶς ποιεῖν τῷ 406,12. — ἐπέεισε
492.

ποίη 1046,83.

ποίημα ars sculptoria 750,3. ποι-
ημα δεινόν vocatur defuncta chri-
stiana 736,2.

ποιητής 218. 613,2. 881,1. 1009. ποι-
ητῆς ἡδὲ σοφιστῆς 994,5.

ποιμένος ἀρίστου christiani 424,1.

ποίμνια 427,5.

ποινή 1034,32. ποιῆς εἵνεκα 356,3.

ποινήν 1046,97. ποιανὸν δῦϊκε 991,5.

ποινήν εὐσεβείης 644,2.

ποκά 184,5. 187,2.

πολέμαρχος συνεφήβων 960,2.

Ἀθηναίη πολεμηδόκῳ 1035,4.

πολεμογράφον αὐδᾶν praef. 877 b 3.

πολεμόκλονον Ἄρηα 1049,3.

πτολιάρχα 1036,1.

πτολιάρχος 535,1.

πτολίεθρον 1033,5.

Πτολεμαῖδος, ἣν ἐπόλισσεν Σωτήρ 982,3.

πολιῆ τριχί 248,13. πολιῆν κόμην 550,5.

οὐκ ἦλθον πρὸς παλιὸν πλόκαμον
376,4. πολιῶν πελάγει 1034,29.

πολιὸς χρόνος 1028,21.

πτολιούχῳ Minervae 756,1. 769,1.

πτολιπόρθῳ Minervae 768,7.

Ἄϊδαο πόλιν 565,4.

πολιταρχῶν 430,7.

μεγάλῃς θεοῦ εἰμι πολίτης i. e. Ephe-
sius 718,2. χρυσέης θεοῦ ὄντα πο-
λίταν i. e. Cyprium 257,1.

εἰς πόλον 1028,32.

πολυανθέας ἀρούρας 640,1.
 χθονὶ πολυβοτείρη 731,3.
 πολύβουλος Minerva 749,7. Isis
 1028,26.
 σκηνῆς πολυγηθέος 1050,1.
 πουλυγόητε 204,7.
 ἄλοχον πολυδάκρυον 404,2.
 διδάχαῖς πολυδόξοις 608,4.
 πολύευκτον (σῆμα) 309,3 adn.
 πολυζήλωτον Penelopen 471,1. δά-
 μαρ πολυζάλωτος Ὀσειρίδος 1028,16.
 πολυηράτῳ ἀνδρὶ 170,2. πολυήρατε
 433,1. πολυήρατε κούρα 511,2.
 φωνὴν πολυθήρηον 422,3.
 πολυκάρπῳ στέφει Add. 886 a 3.
 χρημοσύνην πολυκῆριον 594,12.
 ἀνδρα πολυκλαυτον 404,1. πολυκλαύτῳ
 mulieri 204,15. 256,5. ὑακίνθῳ
 547,5. πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ
 539,3.
 πολυκτεάνον βασιλείαν 1028,69. πο-
 λυκτεάνων Ῥωμαίων 592,2. Αἰνεα-
 δάων 1046,3.
 πολυλήιος 447,1.
 Ἀρκαδία πολυμήλῳ 744,3.
 πολύμητιν 173,5. 178,3. 462,10.
 πολυμόχθου κύδεος 146,1.
 Αἴγυπτον πολυόλβον 981,3. πολυόλβε
 θεῶν Ὑπερείον 361,1. ἐνὶ μεγάροις
 πολυόλβοις 403,12. ἀνδράσιν 427,1.
 πολυπαιδᾶς ἀπαιδᾶς 344,11.
 ἰατρῶν πολυπειρότατε 202,2.
 πολυπενθέα παῖδα 692,1.
 πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσι 594,4.
 ῥυθμοῖσι πολυπτύκτοις 928,5.
 πολύπυρος ἀγυιὰ 1028,2.
 ἀσφόδελον πολυρίζον 1135,1.
 πολλοὺς εἰς φιλέων 521,6.
 πολύσεμνος Ὀσειρις 1029,2. Ἄβατον
 πολύσεμνον 981,6.
 πολυστάφυλον κατ' ἄλῳν 1046,68.

Kalbel, Epigrammata graeca.

πολύστονος Εἰλείθυια Add. 241 a 15.
 πολυτίμητοι (θέαιναι) 1046,81.
 ὦ πολύτιμε Telesphore 1027,30.
 πολύυμνον Mariam 1062,5.
 πολυφραδῆς ἔργον 618,26.
 πολυφρονος ἰητήρος 109,4.
 πολυώδυνος 316,2. νος. 372,37.
 θρήνος πολυώδυνον 344,6.
 πολυώνυμος Isis 1029,5. Hecate
 807,1. πολυώνυμε κούρα Proser-
 pina 218,15.
 πολυωπέος Ἄργου 1032,3.
 λήθης πόματι 244,10.
 οὐδὲν πονεῖ (ἢ γλῶσσα) 1117,5. πο-
 νήθη sensu medio 179,6.
 πονηρὸν δαῖμον 566,4.
 πονηρία graef. 1117 b 3.
 πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε 146,3. πόνων
 Ἄρεος 752,2. πόνος quaestus 442,1.
 ποντίφικα Add. 888 a.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978,1.
 ποντοπόροις nautis 628,1.
 πόντος ἀναιδῆς Add. 463 a 1.
 ὦ πόποι 1009,1.
 πορδάλιας 407,5.
 πορείαις solis 1028,32.
 πορθμεὺς Χάρων 646,3.
 κύματα πορθμεύσας 521,1.
 πορίσας βίον 920 II 3. πολλὴν φιλίην
 πορίσαντα 479,2.
 Νείλου πόρον 983,1. 984,1. πόρον
 aquaeductum 913,3. Χαρίτων πόρον
 εὔρε 1073,9. ἀμηχανίης εὔρε πόρον
 1073,4.
 ἰππαῖδα πόρπαν 985,1.
 νίκην πορσύνων 407,8.
 κίονα πορφυρέην 921,1. ἐσθῆτα 1107,1.
 χεῖλεσι πορφυρέοισι 169,5.
 ποσσάκις 625,3.
 ζωῆς ἐς πόσον ἦλθες 110,5.
 πόντον αἴσης 243,9. κήδεα πότμου

264,1. *περὶ σείο λυγρὸν πότμον*
ἔκλυε πάτρα 183,1.
πότνα θεά 861,1.
ἐπὶ θηρσὶν κραιπνὸν ἔθηκα πόδα 332,2.
πραιτωρεανὸν στρατώτην 364,1.
περὶ τῶν καινῶν πράξεων *praef.* 877b.
πράξεσι ταῖς ἰδίαις 822,2. V.
πρῆξις.
ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. *volgaris*
est num. pluralis.
Πρασίνοις 935,5. 6.
ἐς πράσιν 714,5.
κέλευθα θαλάσσια πρῆξασαν 161,2.
ἀρετῆς πινυτὴν πρέμνον 416,2.
πρέσβεις 37,3.
ἐπρέτβευσεν colebat 1028,19. *πρε-*
σβεύεσθαι 334,17.
τυράννων πρέσβα Isis 1028,15. *πρε-*
βυτέρην πάτρην θέμενος 407,6.
πρεσβυτάτα πολίων Lindus 857,2.
πρεσβυτάτη μητρί 645,2. *πρεσβίστα*
μακάρων Hygiea 1027,7. *Isis*
1029,8. — πρεσβυτέρων ξύνοδος
860,2 cf. praescr. πρεσβύτερος πά-
τρης christianus 428,2. 731,5.
πρῆξιες αἱ κενεαυχεῖς 647,1. *χρονίους*
πρῆξιας 878,8.
πρημενῆ 618,40.
πρηύν 462,15. *πρηύτερος ποταμός*
1078,8.
πρήχματος οὐχ ὀσίου 1092,2.
προαιροῦ τοῦργον 1040,12.
προβιβασθεῖς 947,1.
μνημόσυνον προβλέπων prospiciens
326,2.
τοίας ἐκ προβολᾶς *praef.* 938a3.
προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.
πρόγονος maior natu 941,3. — *τῆς*
προγόνων ἀρετῆς ἀξια (πράξαντα)
900,2.

τὰ προγράμματα titulus 379,6.
γυμνασίων πρόεδρον Mercurium 295,4.
προεῖπα 947,10.
σοφίῃ προὔχοντα 601,1. *ἀρετῇ* 963,1.
προὔχουσα πασῶν ἀλόχων 721,1.
Ἀσίης προὔχουσα (ubi metrum fla-
gitat προέχουσα) Λαοδίκεια 293,2.
προθανόντα 491,8. *προτεθνηκότι παιδί*
620,3.
πρόθυρον 1047,1 (*templi*). 1056,1
(αὐλῆς). ἐν προθύροις 1021,1 (*tem-*
pli). 905,5 (*Δίης*).
προέστη τοῦ μνημείου 529,5. *προ-*
εστῶσαν βίωτου 393,2.
προκαθεζομένου praeside 920 II 2.
προκαθηγέτην Μανδούλι 1023,5.
τῷδε πρόκειμαι τύμβω 702,5. *τύμ-*
βοις πρόκειμαι 290,3. *πᾶσι πρό-*
κειται (τὸ θανεῖν) 198,1.
προκελεύθους λαμπάδας 418,8.
ἐν προκοπῆς τάξει 624,5. *ἐν προ-*
κοπαῖς 321,6. *προκοπαῖς λάμψας*
642,4.
προκρίνας c. inf. 309,3.
πρόκριτον Λύσονίων Add. 888a2.
αἰλίου προκύψοντος 372,6.
προλέγει hortatur 621,4.
ἑφημερίων προλίποισιν (solis radii) 321,4.
προμάχῳ Παλλάδι 912,4. *πρόμαχον*
θεσμῶν 912,1. *θάνον ἐν προμάχοις*
21,10. ἔπεσον 487,2.
πρόμοιρος 707,5. *dat.* 631,1. *vos*
418,6.
πάτρης πρόμος 361,2. *ιατρῶν πρόμον*
352,1.
προνόοιτο 1035,29.
προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως Add.
903a.
προξενίας ἀρετῆς τε χάριν 36,1.
πρόξενος 179,3. *πρόξενος praef.* 1100a

πρόπαλαι 268,6.
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.
 991,10.
 προέπεμψα 732,2. εἶ σε τύχη προὔ-
 πεμψε 39,1. θεὸς προὔπεμψεν ἐς
 Ἄδην 671,3. προὔπεμπε imperat.
 452,19.
 προπέτειαν 1111,2. 4.
 προπετής μοῖρα 478,4.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4.
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτέμιδος
 πρόπολον 869,2.
 προπομπεῖς 575,1.
 εὐόλβω τῷδε παρὰ προπύλῳ Arollinis
 786,2. Ἴσιδος ἐν προπύλοις 978,5.
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-
 cis signum faciendum 1068,9.
 ποτανάγαγον 1028,71.
 προσαυτεῖ 1013,3.
 προσβάλλει κακά 1117,6.
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοιςι προσ-
 εῖναι 65,2.
 ζῆσαι προσεύχου 1040,11.
 προσημαίνω 206,3.
 πᾶσι προσηνής 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-
 νοιςι προσηνέας Add. 228 b 5. μύ-
 θοιςι προσηνέα 251,1. — προσηνότα-
 τος 538,8.
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι
 πρόσθεν maiorum 66,1.
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.
 προσκυνήσων 996,4.
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.
 νεκρὰν πρόσψιν 376,8,
 προσπελάσας 547,8. 802,4.
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.
 προστάγμασι μοίρης 312,3.
 προστασίης 916,2. Add. 888 a 6.

ἐπὶ νεοπολιτᾶν προστατᾶν 783,1. 3.
 προσύμναιος λεῶς 821,7. προσυμναία
 θεῷ ibid. v. 1.
 προσφιλῆς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.
 πᾶσι προσφιλή 245,4. προσφιλές
 ἐνναέταις ἤνυσα τέρμα βίου 199,4.
 προσφιλέως 493,4.
 φέρει προσωπεῖον 426,3.
 περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χέεις
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς
 980,6. συμπάσχων κείνοις οἷσπερ
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων
 θεῖα πρόσωπα gnosticoorum 726,3.
 ψυχὴν πρότελοῦντες 1068,10.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7. δις
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.
 προτετίμηται 1029,4.
 προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24.
 προτομῇ 701,3.
 κατὰ πρότόνων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 προτρέπει c. inf. 940,2.
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-
 φασι defuncta adpellatur 204,6.
 Ἀλκινόου προφερέστερα δῶματα 1056,3.
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.
 ἠνιόχων προφερέστατος 612,1. πα-
 σῶν προφερεστάτη 435,1. προφερέ-
 στατον οὐδας 1074,1.
 γόνους προφέρεσκεν ἐῆς ἐκ νηδύος
 686,5. προὔφερε καλλοσύνη Add.
 686,4.
 προφητεύσασα 501,9.
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-
 ρων προφήπαν Homerum 1084,1.
 προφθιμένοις 494,3.
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.
 προχέων ὅπα Add. 97 a 4. λουτρὸν
 μὲν προχέω Νύμφαις, θνητοῖςι δ'

- ὑγίην 1071,1. εἰς ὑγίην προχέοντα
 ὕδωρ 835,6. πλοῦτον ὄλον προχέας
 910,4.
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι
 σπένδω 312,16. Νείλου προχέας
 Add. 197a1.
 ἐκ πρύμνης 779,1.
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν
 magistratum Smyrnaeum 240,4.
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-
 σίαις 949,6.
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.
 ἄμφω πρωθήβας 478,6.
 πριῦρη 96,2.
 μορφᾶς πρωτεῖον 560,3.
 πρωτεῖσιν Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν 489,2.
 πρωτογόνω 365,2. acc. 1140,4.
 πρωτόθρονες ἴδραι in senatu rom.
 1046,35.
 πρωτόμορος 369,1.
 πρῶτος pro πρότερος 423,2. 642,11.
 1103,2. πρῶται pro πρότεραι 314,
 8. ἀ πρῶτα Σπάρτας 917,2.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον
 926,12. πρῶτιστον βουλῆς (ubi
 motrum flagitabat πρῶτον) 366,2.
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.
 πρᾶτα 1028,62. πρᾶτεν 1028,35.
 ἀπὸ πρᾶτας ἀλικίας 491,3. πρᾶ-
 τιστος 932,5.
 πρωτότακον 730,3. πρωτοτάκων τελε-
 τῶν (?) 460,4.
 πτελέτη 898,2.
 ἀμφ. ἰαλῶν πτερόγιστον 1033,20. ἐξ-
 ηρατμοῖς πτερόξων 337,2. πτερόγας
 σκοτίας Hadis 89,4.
 ἐ πτανός Ἑρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν
 praeda 1104,3. πτανοῖς ποσὺν
 938,3.
 βασιληῖδα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.
 ἔπταξαν δόρυ 1088,1.
 πτοίη 647,1.
 πτόρθοις vitis 88,5.
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.
 πτώμα corpus mortuum 326.
 πυγμαχίας 942,2.
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.
 1085,6. στέμμασι πυκάσσας τῆ
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.
 κρήδεμνον 1072,9.
 πυκτεύσας 291,1.
 πύκτην 307,1. praef. 942a1. πύκ-
 ταισι 942,1.
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πυλῶν
 749,6. λαυταῖς πύλαις 1069,2.
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ
 πύλαις 841,1.
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματον (scil.
 ἄθλον) 1082,18.
 πῦρ Satanas 1140,2.
 πυραμίδων 1015,5.
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.
 columbarium 441,9. 452,14.
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.
 πόλιας 914,3.
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.
 ἀελίω πυριλαμπέος 1028,8.
 ἀκτίσιν πυρίαις 987,2.
 πυρκαχὴ 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-
 καχῆς λείψανα 432,2.
 ἀρσύρας πυρροτόκω 1028,45.
 πυρροτόκος κεραινοῦ 618,42. κίλιος
 solis 618,29. κίλιον πυρροτόκω
 solis 1028,30.
 πυρρὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.
 πυροφοροῖς βοτάναις 321,2.
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον 868,1.
 Φοίβου πυρφόροι 821,8. γῆς πυρ-
 φόροις θεαῖς 821,5.
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8.
 πύστιν 372,36.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.
 πῶλων 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου
 graef. 932 a 5.
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ
 460,5. πῶματι λαινέω 327,6.
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.
 ραδινὴ ἄμπελος 812,3.
 ραθάγους 1049,4.
 ἱερά ρέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ρέξαι
 1046,40. παραβῶμα ρέξαι 872,3.
 ῥέξε θυηπόλιον 975,4. μηρία ῥέζον-
 τες 1035,24. ἐσθλὰ ῥέξαι Add.
 228 b 6. ῥέζειν μὴ κακόν . . ἐσθλὰ
 δὲ πάντα πόλιν 818,16.
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,
 13. ἐκ ῥεθέων πταμένη ψυχή 243,5.
 ἐκ ῥεθέων στείχων defunctus ipse
 594,9.
 ῥεῖθρου ἐπ' ἡόσιν 335,6 (?). ῥεῖθρα
 lacus 998,6. ῥεῖθροις fluvii 808,4.
 ῥεῖθρων Κυδναίων 1078,6.
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.
 ὠδῖνας ῥηξαμένα λαγόνων 476,2.
 ῥητῆρ ἐπέων 655,4. ῥητῆρα δικῶν
 877,1. ῥητῆρσι 590,6.
 ῥητιάριον 350,2. 351,2.
 ῥητορικὸς 591,2. — ῥητορικῆς πόνος
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-
 τορικὴν 110,8.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν ὄσα ῥήτωρ 994,1.
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἄ
 χρῆ νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ
 λόγος 852,7.

ῥιγεδανοῦ βιότου 191,6.
 οἶα ῥόδον ἐξέτεμες ῥίζης 570,4. καν
 με φάγης ποτὶ ῥίζαν 1106,1. νάσως
 βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος πο-
 τανάγαγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ
 ῥίσδας 991,9 (originis).
 ἐρρίζωται 1078,7.
 ῥικνόν 647,15.
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)
 1068,5.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 ῥίσκον 546,7.
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adh.
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο
 ῥόδα 548,4.
 μελανθεί ῥοίζω 1028,60.
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13.
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.
 ῥυθμοὺς ἤρμοσε 929,6. ῥυθμοῖσιν
 ἔσποντο 928,5.
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.
 ῥυσίπολιν ἄνδρα Add. 888 a 1.
 ῥυτήρων πολυφραδῆς ἔργον 618,26.
 σωφροσύνης ῥύτορα καὶ βιότου 969,6.
 ῥυόμενον καμάτους 853,6. ἔδρανα
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο
 884,4. ῥυσαμένους Ὀπόεντα 849,3.
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν Isis 1028,8.
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν
 ἐπέδειξαν 941,3.
 τήνδε ῥώεσθε 1046,68.
 σάλπιγγος ὁμοκλή 1049,7.
 σάμψυχα 548,3.
 σαόπολιν 901,1.
 σαρκοβόρος (βούβρωστις) 793,4.
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.
 225,1.
 σαφῆς εἰκῶν 850,1.
 ἔσβεσας ἡέλιον (vitam) 204,4. φάος

ἴσβεσεν Ἄδης 436,3. μόρη σβέσε
 540,2. ἴσβεσαν ὕβριν 748,3.
 σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν
 σέβας corpus mortuum 335,15.
 σεβάσμιον ἡγητῆρα 1015,9. χῶρον
 648,2.
 τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἦρῶα
 τόνδε σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον
 1022,2.
 σειρήνα θεάτρων Menandrum 1085,5.
 σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.
 σείσασα λόφον 1046,75.
 σελάγεσκε 1028,9.
 σεληναίης αὐγῆς 1046,27.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι
 261,3. ἀψίδα σελάνας 1028,37.
 ὄχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add.
 874a2.
 σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.
 σελίσιν Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι
 χαραῖας 594,6.
 ἐνὶ σέλματι δούρων 1028,62.
 κόσμου τὰ σεμνά 185,6.
 σεμνύνουσιν 981,13. σεμνύονται τοῖς
 τρόποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a1.
 σέπτα μόρφα βασιληίδος 989,3. σέπτας
 ἀπὸ ρίσθας 991,9.
 σερῶς 781,7. Ἴρας σηκῶν 822,9.
 σήματα νίκης 931,1.
 πάντα σημαίνει (secunda persona)
 1039,11.
 σημάντορα τύμβον 347,1.
 φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας
 σημήιον 930,1. σημήια δίπλαα φω-
 νῆς (graecae et latinae linguae)
 580,11.
 σῆψα λαίου ποδός 314,17.
 σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβαι 949,3.
 νῆν σγαλόεντα 832,1.
 σύννομα σγαλόεντα 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ
 σγαῖν ἀκύνουτον γέρας 1137,2.

σιγὴ κρυερή 99,1.
 δεσμῷ σιδηρέῳ (servitii) 748,3.
 σιδηροδέτοις θεμεῖλοις 1078,3.
 σίδηρος sculptoris scalprum praef.
 831b1.
 δαίμων ἐσκέδασεν φιλίην 582,6. λογὸν
 σκεδάσας 1140,5. ὕπνον ἀπὸ βλε-
 φάρων 1027,3.
 σκέπεσθε 344,16.
 σκηνῆς πολυγηθέος 1050,1. δόξαν φω-
 νάσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβούσαν
 609,2.
 σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.
 711,1. σεμνὸν σκῆνος 250,4.
 σκοῖνος i. e. σκῆνος 404,3.
 σκηπτούχος Ἰουστινιανός 1064,3.
 σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος 1046,47. σκῆ-
 πτρον ἔχουσαν Isis 1029,8. σκῆπτρα
 κοῖν' Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα
 σκῆπτροισιν Isis 1028,8. σκῆπτροις
 πειθόμενον 907,4.
 ἐν σκία ὥρων 990,6 (de horologio).
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν
 sepultus 400,3. σκιερὰν κόνην 212,3.
 σκιερὸς Περσεφόνης θαλάμους 203,
 4 et saepius.
 σκίπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.
 σκιρτῶ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας
 649,3.
 σκληρᾶς πυγμαχίας 942,2.
 σκολιοῖς ὀύγμασι fati 244,4.
 σκόπελον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλας
 1073,5.
 Περσεφόνης σκοτίους θαλάμους 302,4.
 σκοτόεσσα νύξ 372,7.
 χαίταν ἐσαύθιξε φασγάνῳ 790,8.
 σκύλακι 329,2.
 σκύμπος λέοντος 403,8.
 σμερδαλέον σείσασα λόφον 1046,75.
 σμιλγλύφους τέχνησι 482,3.
 σόβαροις πλακάμωσι 1028,18.

σπρός gen. masc. 336,2.

Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σοφίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σοφίαισιν ἐποίησαν 1100,1.

σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.

/7 Add. 672a1. 877a1. ποιητής ἡδὲ σοφιστής 994,5.

σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.

σοφοτεχνήιες ἄνδρες 841,3.

αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.

οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.

pro sparázai barbarus Phoenix dixit σποράσαι 96,3.

εἰς σπάργανα 314,6.

σπατάλησον Add. 646a5.

Ἰμερον ἔσπασε κείνης πᾶς τόπος 810,5.

σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.

ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπείρασιν 145,5.

σπένδειν γρῆν ἐπισταμέναν 556,2.

λοῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.

θύσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε

ὄδυρμούς 570,6. σπεῖσον δάκρυ

ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖσον

ἐμοὶ δακρύων ἕλιγον 346,1.

Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα

λεῖν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.

σπερχόμενος πόντος 1028,61.

σπεῦδεν ὁδὸν θεῖην 653,3. σπεύδειν

(vel σπεῦσαι) σε χρή 1041,7.

ἐνὶ σπήλυγι βαθείαις magis 1028,61.

σπιδάδες 225,1.

σπλάγχνα morbo adfecta 314,23.

ἐν σπλάγχνοις μητρός 691,2. τίν'

ὑπὸ σπλάγχνοις φροντίδα κεύθει

1034,5.

σποδὴ κειμένη ἐγγθόνιος 298,4. σπο

δὴς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο

δὴν ὀλίγην 696,8.

ἐκ γάμων ἰδεῖν σποράν 1039,5. τέκνων σποράς 502,27.

σπορίμαν πεδίων βάσιν 1028,72.

σπόρος καταίθετο 618,12.

μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς

ἔπεσον 335,4.

ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno 551,7.

δολιχὸν βιώτου σταδιεύσας 311,4.

στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.

σπάδιον νίκη 936,3. σταδίοις 933,1.

969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.

291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος

στάδιοι 1043,4.

σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.

θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4. ἀρε

τῆς στάθμην Add. 888a1.

σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.

σταῖνω: ἔστανεν posuit 970,1.

τύχης σταλαγμόν 1112,1.

στάσιες ἐμφύλιοι praef. 877b.

σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.

σταχυηφόρον αὐλακα Δημοῦς 116,1.

σταχύων λήια 1046,69. σταχύεσσι

ἡγλαισμένον Add. 886a2. τέκνων

σταχύας 266,2.

στεγέεσσι ταφῆς 67,1.

στεῖχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί

χετε σωζόμενοι 825,2. ἔστιχον

345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί

χει βέλος ἄχους 1034,9.

στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'

ὅπου σοι θυμός 1038,22.

στέμμα πάλας 247,6. στέμμ' ἀναδη

σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.

647,1. στέμματα θεῖα 465,2.

στέμματ' Ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ

μασιν ἀθανάτοις 858,2. ἰφθίμοισιν

971,3.

στεναχάς 707,6.

ἐστενάχῃσε γόοις 208,20.
 στενάχων 214,8. 494,4.
 γαμίης ἐλπίδος ἐστέρεσεν 325,14. γο-
 νέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας 624,6.
 ζωᾶς ἐστερόμαν 205,4. ἐστερό-
 μαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων
 260,4.
 στέρνων κεφαλῆς τ' ἄτερ Memno
 1000,7. ἐν στέρνοισι δίκαιον virum
 Add. 459a2. ψυχὴν στέρνοισι μέ-
 νουσαν 727,5. μνήμην ἐν στέρνοισιν
 ἔχων 727,2. ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντας
 344,11 adn.
 στεφανηφόρος ἱρεύς 823,1. στεφανη-
 φόρον εἶλεν ἀγῶνα 925,4.
 ζηλωτὸν στέφανον sepulcrum 133,2.
 στ. τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν 727,8. βιώ-
 του στέφανον 605,2. στεφάνων
 graemia etiam θεματικῶ ἀγῶνος
 933,5. ἠγαγόμεν στεφάνους 926,8.
 ἦλθες ὑπὸ στεφάνους 932,4.
 τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἐταῖροι
 μνημείων 73,1.
 στέφος λήψη vincens 1039,16. στέφος
 ἀρμόσατο 985,8. τὸ ποθούμενον ἐν
 στεφέεσσι (hyacinthus) 659,1.
 στεψαμένη οἶκον ἐναίδιον 321,9. ἐστέ-
 φθη δρόμον 625,3. στεφθεῖς στά-
 διον 947,3.
 ἀπὸ στήθους ἠδὲ χέουσα μέλος (ἀκρίς)
 546,12. ἐν στήθεσσι ἔχουσιν me-
 moriam 891,4.
 στήκω sto 970,2.
 στηλίδα(ς) 425,7. V. s. v. ἀράσσω.
 τύμβον στηλοῦχον 214,7.
 ἄκραις στηρικταῖς 1028,73.
 στιβαρὰν ἀπειλάν 1028,80.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 στῖλβει τύπος 918,1. ναοὶ στῖλβουσι
 810,3.
 στιχάδεσσι 1035,16.

στίχον carmen 979,1. ἀγγεῖλαι στί-
 χον 1096,9. στίχων χορόν 995,12.
 στολάρχης Ποντίων βελῶν 337,1.
 Ἀργολικὸς στόλος 477,5. τὸν ἀπ' Εὐ-
 ρώτα στόλον praef. 768a3. Μει-
 σηνῶν στόλου 838,2.
 λέξον ἀπὸ στόματος 618 ep. 7. ἐξ ἱερῶ
 φθεγγόμενος στόματος 926,6. στό-
 μα κόσμου Homerus 1084,3. στο-
 μάτων ostia carcerum circensium
 885,4.
 ἔγχος ἐστομωμένον 790,5.
 μὴ στονάχοι 438,2.
 στονόλεσσαν ἀλυτάν 180,3.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,8.
 ἐστόρεσαν V. s. v. στρατιή. δάπεδον
 στορέσανθ' οὐδοῖσι 818,7. ἔστρωσα
 τάφοις 365,5.
 στρατηγός 975,1. 995,2. 996,1. (no-
 morum Aegyptiorum praetores).
 στρατηγοῦ κάρχοντος apud Athe-
 nienses Add. 886a5.
 ἐπὶ στρατιὴν δόξαν ἔχεν Add. 273a2.
 ἧς στρατιῆς (cuius turbæ) εἰς εἶμα
 650,12. φωτῶν ἐν σταδίοις ἐστόρεσεν
 στρατιὴν 407,4. στρατιαῖς κοσμοῦν-
 τα 900,1.
 στρατιῶται Parieni 86.
 ἔστρεφεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 στρουθοῖς Stymphalides 1082,5.
 λιθίνῳ στρώματι 1048,2.
 στρωτῆρας δόμου 1058,1.
 μητρὸς στυγερῆς deplorabilis 149,7.
 στυγίον χῶρον inferos 624,1.
 στυγνὰ δάκρυα 256,6. στυγνοῖς ὀφθαλμοῖς
 miserrimis oculis 204,20.
 στυγέουσι 1033,18. ἔστρυγον 1028,46.
 σύγγαμον 266,4.
 συγγενές corpus terrae 261,7. ἔργα
 καὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν con-
 stitutus est Priapus 782,6.

συγγραφέα 878.
 τοῖς ἀρχουσιν συγκαθεσθεις assessores
 919,1.
 συνέκαμεν 397,1.
 συγκατέθηκα τάφῳ 367,4.
 συγκεράσαι ψυχῇ πνεῦμα 547,14.
 συγκλήσας κατέχεις (sepulcrum)
 655,2.
 συγκλητικῶν γενετήρα 934,2.
 συγκλήτου φίλον ὄμμα 441,2. τέρψας
 σύγκλητον mimus 607,5.
 συγκέχυται γενέτας 201,3.
 συζυγίην 547,11.
 σύλησεν Add. 545c1.
 συνέλεξαν τὴν ἐλίγην σποδίην 696,7.
 σύλλεκτρος 218,5.
 ἐν συμβίοις (?) 522,5.
 σύμβολον εὐπλοΐης 779,8. σύμβολα
 δέλτων 1028,10.
 σύμμαχα δόρα 242,2.
 συμπάσχων κείνοις οἷσπερ κινεῖτο προς-
 ῶποις pantomimus 608,3.
 σύμπλουν πολλῆς ἀλός canem 329,3.
 συμφέρει σοι 1127,3. συμφέρομ' ἀκτί-
 νεσσι 1028,50.
 συμφορῶν λύσιν 1039,19.
 σύμφυσιν 502,25.
 συμφωνίαν μιξαμένα μέλεσιν 560,6.
 συμφώνοις τέχναισι Add. 1029a5.
 λείψανα συναγείρας 440,7. πρὸς σφᾶς
 συνάγειραν dei defunctam 268,5.
 συνάπηρεν ἀπὸ χθονός 543,3.
 τὸ ἱερὸν συνέδριον 868. τοῦ συνεδρίου
 964.
 βουλῆς συνέδρον 532,3. ἀθανάτων
 ψυχῇ συνέδρος 652,2.
 συνεζόμενον βήματι Βιθυνικῶ 395,4.
 ὦ φαῦλον οὐ συνέίπετο ἀλλ' οὐδὲν
 ἤ.. 258,8. ὦ Σοφίη καὶ Μοῦσα
 συνέσπετο 413,1.

πίστιν μενέων συνέριθον 1060,1. V.
 ξυνέριθος.
 Βάχου κλισίαις συνέστιον Venerem
 810,7. συνέστιον ἱρῶν 1046,90.
 τὴν συνετὸν ψυχὴν 654,4.
 συνέφηβος 948,3. 953,1. 960,2. 963,3.
 συνεχῇ συχνὰ κύματα 475,2.
 φύσις συνεῖχέ με vinculis 463,2.
 ἦν ὥρα συνέχουσα Τελεσφόρον 482,1.
 συνζῶν Ἐρωτι Menander 1085,2.
 συνζευχθῆναι θαλάμῳ 372,22. το
 σεμνὸν εἶ τῳ μὴ συνέζευκται 980,7.
 κτῆμα συνηγορίας 442,6.
 ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἠσπάζετο Μέ-
 μνων 1002,2.
 συνήμων 190,5.
 κοινὰ βροτοῖς συνθέματα praef. 480a8.
 τελετῆς συνθήματα κρυπτά 822,11.
 ἔκλασε συνθραύσας δαίμων 257,3. σή-
 ματα συνθραυσθέντα 394,1.
 σύνθρονος ἠρώων 151,6.
 συνίδρυσε τύμβον 372,23.
 συνιέντι τὸ πᾶν Atti 824,2.
 συνίστωρ 729,2.
 συνάοισι θεοῖσι 837,1.
 συνοδίτης 613,3.
 τεχνιτῶν σύνοδος 876,2. γεραρῆς συν-
 ὄδου 409,7. νυχίων συνόδων 957,2. ἐν
 συνόδοις belli 209,4. Add. 471a2.
 συνόλων ἐτέων 690,4.
 συνωμλήσαμεν 1091,2.
 Ναιάδων συνοπάονα Mercurium 813,1.
 σύνοπλον 529,3.
 συνόν 648,11. V. ξυνός.
 συνοχὴ κακῶν τε καὶ καλῶν 1040,23.
 μουσικῶ συντάγματι 1096,2.
 συνετέκνωσε 397,1.
 ἡ γῆ συνέθηκεν σογογum praef 102,4. κόνιν
 συνέθηκαν 627,3. συνθήκατο βωμόν.
 824,5.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφείσας
 ἐν λύρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναύρου συραμένοιο λίθον 1089,8.
 συρικτὰ νοσ. Apollo 802,1.
 Θηβαίας σύριγγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ὄργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχη 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπὶ ἡλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδίῃ μάχη 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχέτλιος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείας 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἐνναλίου κατ' ἔνοπλον
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχημάτιον 252,8.
 λόγοισιν εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σώζω κλέος 192,3. σῶσδες 991,8.
 οὖνομα σώματος 164,2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχαῖς σῶος ἐών 62,2. σώους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτηρας ἀγαθούς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφρονιστήν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.
 ταβούλης χρήματος Αὔσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιᾶς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-
 βαίδος 1008,3.
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακάρδιοι 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἀλλοτρίων ἀμφίπαλιν τάλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν τάλάρει 1118,2.
 τάλαντας 624,10.
 ταμίην quaestorem 905,2. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. μύθων 911,2. δόξης
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 τανυσίπτερος ἴρηξ 1033,19.
 τανύσσας 618,37. τανύσαντ' ἐτέων
 ὁρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμάτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῆς τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ὅστέα τὰ μὰ ταραξάι 270,1. κρα-
 δίη τετάρακται 1034,8.
 ταρσῶ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ὀσσομένοι 928,6.
 τάρχυσσε 685,3. 1083,3. ταρχύθη
 583,2. τετάρχεται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκεῖνον (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμαί c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.
 ταυροβόλου τελετῆς 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας 618,15. ταύρων φόνω 1049,8. ταχινού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. ὡς με τάχος βίτου νόσφισε (fatum) 563,8. ταχυμοίρου 367,3. voc. 365,4. ταχυπότμω 695,1. ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3. μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4. τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι 650,11. θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3. μηκέτι σείο τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆ χροῦν κραδίην 153,16. πένθει τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι 519,4. δίψῃ 1073,3. καύμασι ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπίσι 292,4. τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσίδα τειχίσασατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2. ὁ τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου ex uxore prolem suscepisti 265,6. τεκνώσαντας 449,6. τεκτήνατο 1058,1. κάλλει τεκτοσύνας 1107,2. τέκτονα χαλκοῦ 907,5. τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίον τελεθούση 686,3. τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον 1039,3. οὐ τέλεον adv. 247,4. τελείω subscr. 1056, cf. C. I. Att. II 115. τελέωσε βίου ἐνιαυτούς 319,5. τελετῆς ὄργια 972,4. τελετῆς ταυροβόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4. κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνες Add. 97 a 3. ἐν τελεταῖσιν Ἀγηνοριδῶν 871,2. τελετῆς πρῶτον δεῦρο τελειομένης 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε 501,6. ἐν θαλάμοιο τέλει 555,4. Δοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4. ἀμφὶ Δίκης τεμένει 909,8. τέμενος Ἐλευθερίας 903,6. ἦρωος 781,4. ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς τέμενος Ptolemais urbs 982,4. Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis) τέμενος 1087,4. Ἑρμην τεμενουρόν 781,11. τοίην συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11. ταμεῖν κνηκόν et μῆλον 1034,23. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα 600,2. τρεῖς τερματίσας δεκάδας 539,2. ἵνα τερπνὰ πνέη 788,2. τέρμονι ναοῦ 1044,5. τέρμονες ἄκροι 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίων 338,2. ἔτερψεν et τέρψει εἰς τι 935. χῶρος τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Isidi 1047,6. τετόρων 563,6. κίονα τετράπλευρον 1061,1. τετραπόδων 1068,4. 1104,4. τέτραχα 1035,14. τετρώκοντα 185,15. τέττιξ 546,10. τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8. τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75. θαῦμα παρερχομένοισιν ἐτύχθη 1068,1. οὐ θνητῆ, ἀτὰρ οὐδὲ θεαῖνα τέτυκται 1046,43. τέλος βιότοιο τέτυκται 292,6. ὁμὸς δόμος ἄμμι τέτυκτο 590,9. ὄστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῆ τέφρη βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.

- τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.
- τεχνασσάμενος 620,5.
- τέχνασμα 835,4.
- μνῆμα τεχνήσατο 343,1.
- τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.
- τίκτε τέχνα statuam 1080,1. ἐν τέχναις 853,1.
- τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνίται margararii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμάσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διώνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.
- τηκεδόνι στυγερῇ 471,6. acc. 314,26.
- τηκεδόνας βιώτου 647,3.
- τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τήκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6. τηκομένη χρῶα καλόν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσῳ μήτ' ὀδύνησι τακείς 116,4.
- τηλεδαποῦ ξένου 214,3.
- ὄλβου τηλεθάοντος 223,3.
- τηλεκλυτὸν ἐλπίδα 403,16.
- κόνις τηλεφαῆς 234,3.
- τηλεφανῆ πύργον 452,14.
- τηλουρὸν ἐς χθόνα 10352,8 (?).
- τηλυγέτην 476,4. 511,3.
- τηνάκις praef. 768 a 1.
- τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.
- καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunas); Add. 646 a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.
- μουσῶν ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι ὄρα Ῥωμαίοισι 242,2. θοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.
- τιθήνη Patmus insula 872,5.
- παῖδα τιθηνόν 644,3.
- τικτόμενον Δία 1035,9. τεκόμην de viro 152,15. ἔτεξε 388,4. 706,2.
- τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos xl 280,2.
- κόμην τίλλουσα 550,5.
- θεοῖς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσατο ἐμὲ ἦν οὐποτε ἤλπισα τιμὴν 322,6. ἐτίμεον 313,13. τίμεσσαν 880,1.
- τιμαῖς μέρος sacerdotium 786,5. γυνήων τιμάν 1028,40. ἡ τιμὴ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμη statua 904,6. τιμαῖς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877 a 4.
- τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34.
- τιμάεις 852,6. κοῖτον τιμήεντα 313,11. σταυροῦ τιμήεντι τύπῳ 1068,10.
- τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.
- βῆμα τίμιον 979,2. τίμα πάντα νέμων 473,4.
- τιμωρῶν χώρα 490,3.
- τιμάορος 1046,88.
- τίνειν χάριν 190,5. 787,2. τίνων μνημῆα 596,3. τείσοι κόλασιν 712,4. τίσονται 1046,94.
- τίτθη 47,1. 342,2.
- ὁ τρώσας 339,3, τέτρωμαι 285,2.
- τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τίόμενε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαισι τετιμένον 273,1. Ἡρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστῳ 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.
- τληθύμων 1028 col. II 2.
- ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infra.

γλῶσσαν τμᾶξε 991,3.
 τοί oxytonon 796,1.
 τοίχους 1066,3.
 τοκάς 1028 col. II 7.
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις
 776,1.
 δύσκλητα τολοπεύσει 562,5.
 παῖ τοξότα Amor 811,1.
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana
 461,4.
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρί καὶ τόξω
 549,10.
 τορήσας 903,5.
 τραγικῆς μούσης 655,3.
 τράγε 1106,2.
 τῆς τραγωδίας γραφῆ praef. 222b1.
 τρανῆ θρόον 932,10
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν
 775. παρ' ἀμβροσίησι τραπέζαις
 deorum 312,13.
 σοφὰ τραυλίζουσα χελιδῶν 546,11.
 τραφερῆ χθονί 594,2.
 τρεῖος iactus ternionis 1038,2.
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.
 καὶν ὑπὲρ Δάδαν δράμης praef. 1117c2.
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic.
 989,7.
 τρηχέος ἐκ Φενέου 781,12. παρὰ τρη-
 χῆαν ἀταρπόν 237,5.
 τρίβολοι 546,5.
 παράγεις τρίβον 627,1. μακάρων τρί-
 βον ἦει 594,11.
 τριένου βοός 1035,22.
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori
 1139,2.
 ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν 143,3. ἐν τριό-
 δοις 841,1. 1090,2.

τριπλανάτας Vlixes 185,11.
 τρίποδος 923,4. 928,10. τρίποδα
 929,3. 1082a. παρὰ τριπόδεσσι
 deorum sedet defunctus 312,13.
 τρίσμακαρ 106,3.
 τρισσόν tertium 828,8.
 τριπτύος ἐξ αὐτῆς 647,10.
 τρομέει 1026,3.
 τρόπαιον ἔδος 24,2. τρόπαια ἀρετῆς
 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀνδρῶν
 768,11. Ζηνὶ τρόπαια φέρειν praef.
 768a2 cf. v. 5.
 τροπὰς καλάς 1040,10.
 θοὰν τρόπιν 1028,63.
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατρὸς
 ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1.
 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add.
 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8.
 τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3.
 μνησθεῖς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων
 335,7.
 τροφείων parentium 216,2. 696,7.
 τροφίμην (κύνα) 626,4.
 τροφός mater 247,7.
 καὶν τροχάδην βαίνης 288,1.
 τροχοειδέι φέγγει 403,21.
 τρυγᾶς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρύφησα
 387,4. τρυφήσας 614,1. τρύφησον
 362,5.
 βίον τρυφῆ παρηγόρησον 261,19.
 μὴ τρυχε σεαυτόν 1041,2. κραδίην
 153,16. οἷς ἐπι τρυχόμεθα 538,2.
 τρύοιτο νοίσω 1035,11.
 τύ 244,1 adn. τεῦ 998,5.
 Τυβί mensis 566,3.
 τῷδε τέτευχε τάφω 279,2. ἰάθλοισ
 τετεύχειν 947,2.
 τυῖδε 988,3.
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεῦσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος praef. 222b2.
 τύμω i. e. τύμβω 181,1. Add.
 181a1.
 τυμβωρυχῶν 337,7.
 τύπος cum sit imago τύποι vultus
 sunt 84,3. 610,6. τύπους φίλους
 108,3.
 γράμμ' ἐτύπωσε 89,6. τὰ γράμματα
 722,7.
 χάλκοιο τύπεντος 990,7.
 εἰκόνας τύπωμα Add. 874a4.
 τυράννων deorum 1028,14.
 τύρσιν Pergami 1035,15.
 ἰππόθεν τυχήσας 811,6.
 τῶς 915,6. 992,3.

 ὑακίνθω 547,5.
 ὕβριν Καμβύσειω 1000,8. ἔσβεσαν
 ὕβριν 748,3. ὄλοην ὕβριν ἀλευάμε-
 νον 847,2.
 ὑβριστῆς χρόνος 338,4. ὑβρισταί
 831,8.
 εὐχόμενος πᾶτρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην
 795,2. ὑγίειαν δοίητε 797,5. τῆς
 γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885,2. εἰς
 ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835,6. θνη-
 τοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071,1.
 ὑγιῆ θήκασ 802,4.
 ὑδατίνη νάρκισσος 548,3.
 ὑδατίοισι 271,6.
 πηγὴ ὑδατόεσσα 828,1.
 ὑδροβάλοισι δρόσοις 1036,3.
 πλάζετ' ὕδει 1028,74.
 ὕδραν Lernaeam 1082,3.
 αὐλακος ὑδροφόρου 559,4. ὑδροφόρον
 sacerdotem Dianae 872,3.
 οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσε μάτηρ
 208,19. οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις 236,5.
 564,5. οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256,7.
 οὐδὲ γέμινθ ὑμέναιον ἀείσαμεν 655,9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον 418,7. ὑμε-
 ναίοις 1028 col. III 19.
 ὕμνιν 478,1. ὕμνι 1046,71.
 ὕμνῳ 1030,1. ὑμνέομεν 1027,33.
 ὑμνοῦμεν 1049,11. ὑμνῆ 978,10.
 ὑμνεῖν 1073,8. ὕμνησε 471,2. ὑμ-
 νήσω 559,4.
 ὑμνηπόλε Apollo 802,1.
 τὴν σὴν ὑμνολογοῦντι χάριν 797,6.
 μάθησιν ὑμνοποιόν 193,2.
 ὕμνον ἔτευξε 818,23. ὕμνον κέκλυθι
 1027,6. μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
 882,1. ὕμνω μέλψη 1035,17.
 ὕμοι 988,3.
 ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (loquitur
 defuncta) 369,6. ὕπαγε, ὦ ὀδύπορε
 646,7.
 ὑπαί 1028,56.
 οἶκον ὑπαίδιον praef. 474 a 6.
 ὕπαρχος (de vario significato cf. ad
 906,1) 354,3. 902,1. 903,1 (θύκων
 ὑπάρχων Sardes). 906,1. 911,1.
 921,4. Add. 903a2. 4. ἀπ' ἀνθυ-
 πάτων καὶ ὑπάρχων 909,1.
 τῶν ὑπαρχόντων rei familiaris 460,6.
 ὑπατεῖς χάριν 908,5.
 ὑπατιόν Add. 888 a. Συρίας 919,4.
 ὕπατε πατέρ Iupiter 792,1. ὑπάταν
 βασιληίδα τιμάν 1028,53. ὑπάτη
 ἄφεςιν 795,1. — ὕπατος consul
 praef. 1119a2. Αὐσονίων ὑπέτου
 553,3. ὑπάτου δάμαρ 674,1. ὑπά-
 τιο (πατρός) Add. 903 a 2. ὑπά-
 των λάχος 919,6. γόνος 921,4.
 πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμένους
 498,6.
 ὑπείροχος ἄλλων 1057,1. τὰ ὑπείροχα
 1028,52. ὑπείροχα κυδαίνουσα
 272,21.
 ὑπένεστι τάφω 238,4.

ὑπέξ ἄχους λεύσσειν, ὑπεξάλυξιν
 1034,21.
 χεῖρα ὑπερθεν ἔχεις 831,10.
 δόξης ὑπέρμαχος christian. 1062,1.
 ὑπερμενές ἄχθος 618,9.
 κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε
 κοίρανε κόσμου Serapis Add. 874
 a1. ὑπερτάτοις Ἥρη καὶ Δίη 1096,10.
 ζείδωρον ὑπερτείνουσα Isis 1028,73.
 βωμὸν ὑπερτίθεσαν 823,6.
 ὑπερφιάλοις 1028,79. ὑπερφιάλους
 ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους
 διανοίας 41,1.
 δίκην ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὐας
 1046,81.
 τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις (ἢ μείωσις) 424,5.
 κῦξ ὑπνοδοτεῖρη 312,1.
 ὑπνώοντος 243,12.
 ὑπνώδης dormiens 774,1.
 σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Δέσ-
 βου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.
 στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραψαν
 1128,20.
 ὑπόδειγμα φιλάνδρων 435,2.
 ὑποδδείσας 618,5.
 κρημνῶν ἄλμ' ὑποδεξάμεναι (σπιλάδες)
 225,2.
 ὑπόεικε 1140,8.
 ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.
 δεῦρ' ὑπόκειται 696,1.
 κῦρος ὑποκλάζοισι 1028,53.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.
 ὑπολανθάνετε 588,7.
 στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.
 ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.
 λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,
 30.
 ὑπέστενε γαῖα 618,17.
 ὑπόσχεσιν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει
 1039,20. 1040,25.

τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.
 ὑπουδαίοις θεοῖς 1034,22.
 ὑπουλως λαλῶν τινι 387,7.
 ὑποχεύοι 808,4.
 Παρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην 549,8.
 ὑστάτιον τελέσασα ἐνιαυτόν 212,5.
 ὑστατίου καὶ κενεοῖο λέχους 418,8.
 ὑύς 760,1.
 πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.
 ὑφείλετο 1108,1.
 πάντως ἀν' ὑπέστη δὲ θανέειν αὐτός
 192,7.
 ὑψαύχενα θῶκον 903,1.
 ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων 320,1.
 ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis
 832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης
 ὑψιμέδοντος 594,7.
 ὑψινόου μούσης 440,10.
 δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.
 Ἄττει ὑψίστω 824,2.
 μνήμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.
 θῶκων ὑψόθεν 912,2.
 ὑψορόφοιο μελάθρου 224,7.
 ἀφ' ὑψους δισκοβόλησε 336,6.
 ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.
 κλέος ὑψώσας 243,27.
 ἥλιος φαέθων 403,21. 1000,9.
 σῆμα φαεινόν 448,1. ἠλέκτροιο φα-
 εινοῦ 618 ep. 19.
 φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι 798,1. φαεσίμ-
 βροτε Τιτάν 1025,1. Telesphore
 1027,33.
 φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελα-
 τῆρα 618,1. V. φωσφόρος.
 φαίδιμον ἄνδρα 173,5.
 φαίδρον ἑταῖρον 1085,5. φαίδρῃ χελι-
 δονίς 582,3. φαίδρον aedificium vo-
 catur 1059,1. περὶ φαίδρα πρόσωπα
 1027,32.

- γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὐσε-
 βίη φαιδρύνεται 1064,11.
 φαίνοπα (ἄελιον) 1028,31.
 δγίων φαλαγγα Add. 874 a 8.
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους δρό-
 μον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio
 Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.
 ἀρετῆς 889,1. θῆκας φάος 262,6.
 V. φῶς.
 φαρμάκοις ἀνωδύνοις 595,3.
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν
 φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.
 Φαρμουθί mensis 832.
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.
 φάσματος sphingis 1016,3.
 ὦ φαῦλον σὺ συνείπετο ἄλλ' οὐδὲν ἢ
 τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.
 φαύλην κραδίην ἔχετε (ἄ θνατοί)
 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.
 1040,26. σὺ φαύλως recte 1085,9.
 πυρὶ φέγγος (flamma) ἀπέσβεσα
 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tem-
 pus rei opportunum 1028,39. γλυ-
 κερὸν φέρε φέγγος salutem 818,13.
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.
 δισσω̄ν συναίμων φεῖδεο 413,8. νέων
 πεφίδησο 647,16. φεῖδεο γῆς 618,
 32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φει-
 δόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. οὐδὲ
 φείσαντο δακρύων 696,6. φείσατο
 1028 col. II 4.
 φέρβω 1028,78.
 φερέκαρπος Ποιμάνδρου γενεή 496,2.
 φερέσβιε Παιάν 1026,1.
 φερεσιπόνοις μερόπεσσιν 1026,5.
 Λιγείδας φερεστέφανος tribus attica
 928,3.
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο
 φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης
 823,5.
 φέρτατον ἠίδεον 289,2. ἀγεμόνα 978,
 8. φερτάτῳ Λύσσνίων 498,4. θη-
 ρῶν φέρτατοι leones 242,5.
 τόδ' ἄγαλμα φέρων θῆκα 831,3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας
 942,2. ἐν ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκτον
 261,13.
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.
 φηγόν Dodonaeam 995,9.
 φήμη περίβωτος 878,9. φάμα κα-
 ρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθό-
 μενοι 843,2. αὖξουσα φήμην πα-
 τρὸς εὐκλεῆ γραφῆ 211,4.
 οἶον Ὅμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit
 785,2. φαντί 851,5.
 οὐκ ἔφθης vel ἔφθη c. inf. 114,3.
 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης
 τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθη
 μοιρέων pece 315,4. ἔφθασας ἀλό-
 χου πρῶτος εἰς μακάρων χῶρον ἔλ-
 θεῖν 423,2.
 φθέγματα 1002,4. 1003,6.
 εἰ φθέγγη τι, λάλησον 1012,1. φθέγγε-
 σθαι praedicari 993,6.
 ἔφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9.
 σῶμα 261,12. σὺ φθίμενον δῶμα
 caelum 261,8.
 φθόγγοιο 1013,6. ἠδύλαλους φθόγγους
 Add. 1029 a 4.
 τὸν φιλάθλον ἄγαν 895,2. γυμνασί-
 οισι φιλάθλοις 113,1.
 φιλανδρίας ἦθος Add. 497 a 7.
 Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.
 σεμνή καὶ φίλανδρος 721,1. μήτηρ
 σεμνή ἠδὲ φίλανδρος 642,12. μη-
 τρὶ τῇ φιλάνδρῳ 387,12. ὑπόδειγ-
 μα φίλάνδρων 435,2. φιλάνδρους
 ἠρώνας 648,7. ψυχῇ φιλανδροτάτη
 547,14.
 φιλένθεον 176,2.
 πακτίδα τὰν φιλέραστον 560,5.
 φίλεργον mulierem 243,1.

φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 φιλευήχῳ Διόπανι 827,5.
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.
 φίλεισι 990,12. φιλέεσκον 366,4.
 φιλέεσκες 422,6.
 μνήμα φιλημοσύνης 9,2.
 φιλητέων ἀνακτα 1108,2.
 πᾶσι φιλητέ 280,1.
 ἦρωος φίλιου 781,4.
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.
 στοργὴν φιλομήτορα 680,4.
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν
 ἠδὲ φιλοξενίην 543,2.
 δῆμον φιλόξεινον 1046,64. φιλόξενον
 mulierem 545,1. Add. 545c2.
 φιλόπατρις 272,15.
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου
 ἀντ' ἀρετᾶς p. raeef. 856a3.
 φιλοπόνει subscr. 1119.
 φίλος i. q. φίλια 289,6.
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-
 την 874 in.
 φιλοστοργίας χάριν 248.
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-
 στόργοιο γυναικός 403,6. φιλοστόρ-
 γους χάριτας 244,6.
 φιλοσύγγαμον σύνευνον p. raeef. 474a5.
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.
 φιλότητι μιγεῖν 397,5. παρήμενον ἐς
 φιλότητα 312,12.
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.
 μνήμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.
 δέξο φιλοφρόσυνος 815,2.
 φιλόχριστον Add. 545c2.
 φίλτρον φίλης 299,2. φίλτρων εἶνεκα
 189,4. φίλτροισι δάμασσαν 683,2.
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῶμα πυρὶ
 φλέξας 320,2.

ἐφίλησα τὴν φλιήν 1111,6.
 φλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.
 φλοῖσβον 1028,76.
 φλόξ 618,8. 1034,26.
 ἢ πεφόβησαι; 726,10.
 φοινὴν γαστέρα 1033,21.
 φοιτάδι ὄργᾶ 1028,41.
 χερσὶν φονίαις 290,4.
 φονόεσσαν δῆϊων φάλαγγα Add.
 874a8.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων
 βρίθουσα (βούβρωστις) 793,4. οὐ
 χεῖρα φόνοισι μιάνας 713,9.
 φορβάμονα γαῖαν 1028,9.
 εἰκόνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-
 χθονίη πεφόρηται 650,10.
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι
 1046,24.
 Ἀμφιονίς ἤραρε φόρμιγξ 1053,1.
 πληρῆς ὁ φόρτος 502,21. ὠδίνων
 φόρτον 467,2. φόρτον ὁδοιπορίας
 710,2.
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.
 φραδμοσύναις 859,4.
 φράζε 248,1. φράζευ 199,3. 1038,12.
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.
 615,8. φράσει 655,4. ἔφρασεν
 ἱστορίην 878,4.
 στόμα πέφρακται 551,9.
 σαῖς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενός ἐξ
 ἰδίας 797,2.
 φρικαλέον λόγον 1028,12.
 τὴν φρικτὴν (ὀδόν) 565,4.
 φρονούση τὰ ὄσια 161,5. ὀρθὰ φρο-
 νεῦντας 253,1.
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.
 φροντίς ἀδελφείου 574,2. τίν' ὑπ
 σπλάγχνοις φροντίδα κεύθει 1034,5.
 ἔχε φροντίδα κόσμου 618,19. τα

- δ' ὕστερα φροντίδι κεῦθε 618,24.
 adn.
 φροῦδον σῶμα 560,10.
 φρουρᾶς δεσμὸν 849,4.
 φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
 φύλακον 774,5.
 ἔργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-
 θεῶν Mercurium 948,2.
 ἐν μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμη σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-
 λαξεν (τέχνην Ἀσκληπιῶ) 506,5. 11.
 (Ἄδης) τὸν ἀρωγὸν νοῦσων εἰς
 Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
 ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ᾧ κακὸς δαῖμον,
 εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν
 πεφύλακται 242,4.
 φυλέτας χορός 927,1.
 φυλᾶς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-
 δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
 ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν
 φύλα 831,11. ἄσπετα φύλα victo-
 riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
 φυλόπιδος ἐξέρυσαν 183,6.
 φυσιζῶν Dionysos 1035,5.
 φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
 στοργᾶ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7.
 ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατρὸς φύσιν
 ζηλῶν 1107,2.
 φυταλίης 812,2.
 φύτλα 1036,4.
 ἄνθεα πάντα φύουσιν 368,4. φύοις
 ἄνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti
 824,3. κείθεν ἐγὼ φύομην 640,2.
 τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα
 τρὶς ἑπταέτην 413,2. ἔφυ transitive
 167,1. ἔφυσε intransitive (?)
 690,5.
 φωλάδες ἄρκτοι 1028,46.
 φώνη i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-
 νεῦντι i. q. φωνοῦσι 978,11.
 φωνὴν ἀπὸ πέτρου ἵεσθαι 998,8.
 ὄξαν φωνάεσσαν 609,2.
 ὁ πάτρας ὄσιος φῶς 539,1. φωτὸς
 δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόκου φωτὸς
 615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωσὶ
 φράσας ἀρετάς 615,8.
 φῶς πάτρης 602,3. φῶς τὸ θανόντων
 Christus 725,8. φῶς πατριὸν
 726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis
 1029,7. μειλίχιον φῶς Christus
 1069,4. κλέους φῶς Add. |228a6.
 φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-
 νων φωτὸς ἐπαυράμενος 839,2.
 φῶτα dies 988,6. φῶτε δύο
 lucernas sive fenestras 645,4.
 V. φάος.
 φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὄσων φωσ-
 φόρον αἴγλην 1033,13. V. φαεσ-
 φόρος.
 ὡς χάδαν πῆν 1130,2.
 ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)
 990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-
 μένος 240,7.
 χαίτην ἀπλεκτον 790,8.
 μὴ χάλα 1038,3.
 χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι
 χαλκελάτω 944,2.
 χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 χαλκεοτέχνην 269,1.
 χαλκόπτῃς 54.
 χαλκοῦ στήσειν τινά 915,8. τέχ-
 νης χαλκὸν εἰς καμούσης Add.
 874a3.
 χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
 χάδε τύμβος 404,3.
 ἐλπίδων χαράν 246,6.
 χαράδρης χεῦμα 782,1.
 ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-
 ραξε 502,7 (σιδήρῳ). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. *χαράξας* 594,6. 822,11. *χαράξατο* 246,5. *κεχαραγμένον* 702,6.
χαρίεις τύπος 1072,10. *χαρίεν τέλος* 647,7.
χαρίζετο λειπομένοισι 727,7. *χαρίζομενος δαπάνας* 409,6. *πνεῦμα* 204,18. *μὴ μύρα, μὴ στεφάνους χάριση στήλη* 646,9. *χαρίσαι absol. Add. 646 a 6. χαρίσαι ιστορίαις πόνον* 979,2. *κεχαρισμένος* 580,9. *τῷ μὴ κεχαρισμένε θυμῷ* 725,9. *κεχαρισμένον ἔσται* 1035,12. *κεχαρισμένον ἔσται ἄγαλμα* 1046,48.
θεοῦ χάρις 1068,3. *Φειδιακὴν χάριτα* 794,4. *χάριν πνεύματι* 811,7. *εἶχεν χάριν ἐπὶ μετώποις* 570,7. *εὐσεβείας* 61,3. *τιμᾶς* 335,9. *βαιὴν χάριν* 685,4. *δισσὴ χάρις* 1126,1. *διπλὴν χάριν* 1119,2. *κενεὰ χάρις* 851,1. *ἐπιτυμβίδιον χάριν* 621,5. *χάριν νέμων* 786,3. *τίνουσα* 787,2. *παρῶν praef. 1046 a 2. ἀντιδιδούς* 753,2. 758,2. *ἀνταποδοίη* 784,2. *τελεῖν χάριτα* 845,4. *χάριν οὐκ ἔλαβες* 475,4. *χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν (dei)* 768,9. *χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι* 95,3. *χάριν θεμένη* 753,4. *ἐκσώζων Add. 228 a 5. τιμῶσα χάριν σὴν* 776,4. *χάριν οἶδα* 200,2. 803,4. 947,7. *ἔγνω* 822,3. *χάριτες φιλίας* 99,2. *χαρίτων φάος* 1027,14. *λοισθοτάτας χάριτας* 573,8. *ὠδίνων χάριτας* 514,6. *χάριτας γενέταισιν ὀφειλομένας* 207,5. *ἀνδρὶ δεικνυμένα χάριτας* 244,6. *χάριτας λαβεῖν* 397,2. *τὰς βίτου χάριτας παρέχων* 398,2. *δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν* 430,8.
χαριστήρια Add. 805 a.
χαριτοβλεφάροις ὄμμασι 169,2.

χαριτωπίς 169,7.
πολίταις χάριμα 859,6. *πάτρα* 917,3. *λαλέοις δέ τι χάριμα τινί* 1014,1. *τοῖς ἀγαθοῖς χάριματα* 452,16. *χάριματα δοίης* 818,19.
βότρυν χαρμοδότειραν 1028,79.
χαροπὸς Ἄρης 180,1.
χαρτάρι(ο)ς 309,2.
Βορέου χεῖμα 214,4. *χείματος ὥρη* 1067,3.
ποταμοῦ χειμερίοιτι δρόμοις 1078,2.
χειμῶν 649,5.
Κυκλωπείας χειρὸς ἔδειμε βία 1053,2. *ἔργα σοφῆς χειρὸς* 569,3. *μετὰ χεῖρεσι* 313,1.
χείρονας λύπας 707,5. *χειροτέρη (νοῦσος)* 314,16.
χελιδονίς 546,11. 582,3.
χαράδρης χεῦμα 782,1. *Νεῖλου* 981,3. *χεύματα Νεῖλου* 979,5.
χοᾶς χεῖουσαι 313,3. V. s. v. *λοιβή. χρυσὸν ἔχευε ἀμφὶ λίθῳ* 804,1. *ἠδὲ χέουσα μέλος locusta* 546,12. *χείλεσι λειρὰ χέων cicada* 546,10. *γέλωτα χέεις* 1027,32. *χέεν χῶμα* 89,5. *τύμβον ἔχευε* 335,12. *χεῦαν (τάφον)* 234,6. *χέομαι effusa sum* 550,12. *γαῖα χυθεῖσα praef. 222 b 11. τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα mater* 184,1. *χυθεῖσα μήτηρ (Memnonie) Ἡώς* 995,5.
χηλός 325,5.
χήρα 365,5. *χήρην* 590,2. Add. 497 a 7.
χηρείαν 664,7. *χηρείαις μείνασα* 674,5.
χῆρος δόμος 224,5. *χῆρον βίον* 406,13. *χήρη εὐνή* 1046,12.
ἐν χηροσύνῃ 370,2. *χηροσύνην* 574,6. *θαλαμοῦ* 204,14. *χηροσύνης δάκρυον* 376,4.

παρ' ὀχθαῖς χθαμαλαῖς 272,8.
 χθιστόν 989,1.
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία
 Ἑκάτη 1136,5. χθονίων ὄρμον
 958,13.
 τρίς δύο χιλιάδας 712,2.
 χιλῖ 1046,83.
 χιονόεις πρόσωποις 169,3.
 χῖος iactus caninus 1038,2. 17.
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.
 χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι 114,3.
 χλαμυδηφόροι 1035,15.
 ἐκ χλαμύδος ἤχεται εἰς Ἀδα 222,3.
 χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 295,3. χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι
 1035,25.
 ποίην χλωρὰ θέουσιν 1046,83.
 χνοόοντος ἰούλου 569,1.
 χοῶν Add. 297 a 5. χοαῖς ibid. v. 3.
 χοὰς χείουσαι 313,3.
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adu.
 χοιράδας 1028,77.
 χόλος Satanas 1140,3.
 σοφῆς ἱερῆς τε χορείης 608,2. ἔστασα
 χορείαν 1028,65.
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.
 688 a 7.
 ἐχορήγεε 929,1.
 χοραγία 928,9.
 χοραγοί 927,1.
 ἡμερόεντα χορόν Musarum Add.
 1029 a 6. χορῶν deorum 1025,9.
 ἡθέων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-
 ρός 927,1. ἡδουγέλωτι χορῶ (comico)
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-
 κλίσει χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρὴν
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων
 (turba) 288,2. εἰς χορόν ἡμιθεῶν
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.
 στίχων χορόν 995,12.
 ἡλυσιῆσι χερουστασίησιν 1046,58.

φαίνων χραίσμησιν ἅπασιν Add. 903a3.
 ἀγαθῶ χρησάμενον βιώτῳ 273,2. χρη-
 σαι βιώτῳ 303,3. φθονερῶ δαίμονι
 χρησαμένη 497,2.
 τὸ χρεῶν 519,6.
 χρήζω 794,2.
 χρήμα τὸ πᾶν Θείας (caniculae)
 626,1. χρήματος Αὐσονίου aegarii
 622,4.
 χρημοσύνην ἔλιπεν 594,12.
 Φοίβου χρησμοῖσι 1038,26.
 χρησμοῦδέ Manduli 1023,2. Apollo
 1040,3.
 χρηστῶ πρὸς πάλιν 602,1.
 λουτροῖς χρυσαμένη Χριστοῦ μύρον
 726,2.
 χρονίου πρήξιας 878,8.
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰεὶ χρόνον
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν
 475,6. εἴκοσι δὲ χρόνους λυκα-
 βάντων 586,3. ἑπτ' ἐπὶ τριήκοντα
 χρόνους βίοντα τελεθούση 686,3.
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.
 εἴτ' ἤμην πρότερον εἴτε χρόνοις ἔσο-
 μαι 615,6.
 χρυσάορος . . Add. 688 a.
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσοτέρη
 Κύπριδος 582,2. χρυσῆν εἰκόνα
 857,4. χρυσῶ ἀγάλματι 897,1.
 χρυσεῖσιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-
 σεῖσιν θρόνοισιν deorum 312,12.
 χρυσοῦς nummos aureos 356,4.
 χρυσὸν ποιήσεις χρυσαμέν 1039,22.
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπε-
 φήνας Christus 1024,2. στίμα
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.
 χρυσέθειρε Apollo 1025,3.
 χρυσίθρονος Ἰσις 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.
 χρυσόπολι Ἱεράπολι 1074,2.
 χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς Sagarin 832,2. χρυσὸν ἔχευεν ἀμφὶ λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν 83,1. χρυσοῖο καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ κρέσσων ἦν ἔλιπεσ σελίδα 618 ep. 19. οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.
 χρυσοχέλυ Παιάν 1023,1. 14 adn.
 χρυσοχόος 619,2.
 χρώμασι θείοις 610,5.
 ἀπ' εὐδόμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος 569,8. χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι 295,3. οἶος ἔφυς χροῖα 655,4. εἵμασι κοσμούμεθ' ἐπὶ χροῖα λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροῖα λευκὸν θῆκε 1107,1. τηκομένη χροῖα καλόν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένα χροῖα καλόν 1110,2.
 χυδανὴ γαῖα 495,2.
 χυτὴ κόνις 151,1. χυτὰν κόνιν 573,5. χυτὴν καταχεῦαι 1034,25.
 χῶμα 585,1. τῆ τῶν χωμάτων (monticulorum) κόνει 996,3.
 τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepelivit Add. 497 a 5.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ 779,6.
 ψαλμοῖς 928,8. ψαλμοῖς ἀγίοις 427,6. τάφους Κεκροπίους Διβυκῶν ἀντὶ λάχεν ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις 779,4.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ψαύων μελέεσσι 491,7. ψαύσας βιότοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.
 νύκτα μίαν ψεῦστιν 418,3.
 ψηφοδέτης 532,2.
 βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.
 βουλῆς Ἀρείας ψῆφος 893,1. ψῆφον δικαίαν 1039,23. ψήφους καὶ μέτρα διδάξας 597,3.
 κατὰ ψυχάν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ' ὄσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ ψυχάν 1109,2. — ψυχὴ ipse homo 430,9. ναίω ἀθανάτη ψυχὴ 261,11. ἀγαθὴ ψυχὴ 701,1. ἐμαὶ ψυχαί 310,5.
 ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.
 ψυχίον 615,2.
 δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11. κενεῶ πρὸς ψύχετε τύμβῳ 292,5.
 ὠγγυλίων Ἐριχθονιδᾶν 845,2.
 ὠδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297 a 3.
 ὠδείῳ Patarensi 412,4.
 παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις ὠδίνει anxia est 1103,2.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.
 ὠκεανός 1015,13. ὠκεανοῖο Add. 242 a 1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7. ὅσσα περίξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται 1088,2.
 νηὸς ἐπ' ὠκυάλου 228,6.
 ὠκύμορος 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοίρου). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc. 699,1. Add. 242 a 4. gen. plur. 674,6.
 ὠκυπετῆς μόρος 148,2.
 νέας ὠκυπορούσας 981,10.
 ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.
 λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην 474,2.
 ὠμηστάς θῆρας 831,6.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμὴν

<p>ὀπώραν 1039,24. ἐξ ὠμῶν χρόνων 130,2. ὠνα 1025,4. ὠ ἄνα 786,6. ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24. χείματος ὠρη 1067,3. ἐνείατος ὠρη 891,2. ἀνθούσης ὠρης 324,4. καθ' ὠραν 550,5. — ὠρα tempestas 482,1. ὠραῖον καρπόν 812,4.</p>	<p>ὠριον ἄνθος 319,3. ὠριστος ἐν ἡμερίοισι 441,6. ὠρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2. ὠροσύνης 414,4. λύκος ὠρυκτάς 1028,47. ὠς ἐμέ 328,2. καὶ ὠς 333,9. καὶ ὠς τεθνώσαν 313,13. ὠφελίην τέχνης 780,4.</p>
--	--

VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

- Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.
- acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.
- acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.
- adiectiva duplici generi adstricta *αὐχμηροὺς εὐνάς* 431,3. *κῆρα μινυθάδιον* 603,2. triplici *κυδάλιμος* 511,1. 874,1. 917,4 et conpositum *ἀκίνητος* 1046,73. — adi. *ἀμύμων* barbarus dat. pl. *ἀμύμωσιν* 451,3. 594,6. — adi. mascula forma cum substantivo feminino 594,7. 1046,50. 1075,3. — adi. cum substantivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3. 564,4. 692,3. 838,2. — duo adi. eiusdem stirpis sed sententiae contrariae *πολύπαιδας ἀπαιδας* 344,11.
- adoptata filia 205,2.
- adpositio *ὄστρα καὶ σάρκας — παῖδα τὸν ἠδύν* 90,1. *θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν* 502,8.
- adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.
- aedificium epulantium in usum 1049 adn.
- Aeneades omnes Romani 1046,3 adn.
- aenigma Homero propositum 1105. de talis 1120. arithmeticum 1121.
- Aesculapius a Baccho altus educatusque 1027,43. incantamentis adversatur 1026,2. ab dis inferis timetur 1026,3.
- agonotheta 491,6. V. ind. verb.
- agricolae 116. 321. 446. 452. 453.
- Aiacis heroum prope Ilium novum 1081. — *Ἄϊας* nomen anapaesticum 1095 adn.
- τὸ ἀληθές et τὸ σαφές* inter se opposita 1084,13.
- Alexandri M. origines 1088b.
- ἀλλά* postpositum 30,5. 42,3. 618 ep. 5. *ἀλλά — δέ* 609,4. V. *δ' ἀλλά*.
- ἄλλο* praescriptum alteri epigrammati 550.
- Amor *σώφρων* 811,7 cf. Add. cum Pane luctans 1103. balnea face calefacit 810,10.
- amoris expertibus gravem poenam minatur Isis 1028,40.
- anacolutha oratio 372,33. — anacoluthia participii 704,3. 870,7. — V. casus.
- anaglyphum describitur 96,2.
- anagnostes christianus 427,6.
- analogica forma *εἰσιέτω* pro *εἰσίτω* 1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ).
 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552a5 (ὡ
 — ὡ — οὗ). 601. 841. 863,9.
 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904
 (ἡ — ἡ — ἡ). 1064,11 (ἦς — ἦς).
 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν).
 555,1. 3 (τήν — τήν — ἡ — ἡ). prae-
 f. 222b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027,
 30 (ῶ — ῶ). articuli cum pron.
 relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ —
 ἄ). pron. relat. 643,7 (οὗ — οὗ).
 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν
 — ὡς δέ). 655,5 (οἶος — οἶος —
 οἶος — ὄσσων τε). 1080,2 (οἶον —
 οἶον). 569,7 (ὄσσα — ὄσα). pron.
 demonstr. 822,5 (οὗτος — οὗτος).
 618,34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028,
 36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3
 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν —
 αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208,
 19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4.
 οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7.
 274,1. 564,5. οὐδέ μέν — οὐδέ 663,5.
 οὐδεῖς — οὐτίς 391,1. οὐ — οὐ —
 οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ —
 οὐδέ 655,3. μή — μή — μηδέ 646,9.
 οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐ-
 κέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὐτε 720,3.
 οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ
 — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι
 — οὐτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐν-
 θάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν
 935,5. τηλεῖ μέν — τηλοῦ ὅε Add.
 242a9. πάντα — πάντα ὅε — πάντα
 ὅε 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3.
 465,1. 624,5. ἐπι — ἐπι 569,1. τῶν
 — τῶν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1.
 αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. εἰ — εἰ 418,7.
 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς
 — εἰς 1139,1. αἰα — αἰα 547,15.
 645,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔσχε

— ἔσχε 243,10. ὄλβιε — ὄλβιε 243,
 15. πολλοῖς — πολλαῖς 609,1. εἶδε
 — εἶδε 327,5. εἶλεν — εἶλεν 30,1.
 ἴσχεο — ἴσχε 651,5. κλαίει — κλαίει
 — μύρονται 550,1. κλαύσατε —
 κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδέ τε
 994,1. — anaphora turbata 567,5.
 anima κοῦφον πτερόν habet 312,5.
 curis libera evadit 653,4. anima
 et corpus igne purgata 109,5. ani-
 ma tamquam mutuum a caelo ac-
 ceptum redditur 613,6. Add.
 772a4 cf. adn. deo hominis vir-
 tutem nuntiat (christian.) 422,5.
 anima defunctae loquens adparent
 parentibus 320b. 372,33. anima-
 rum migratio 882,3. anima ad
 caelum, corpus in terram, similia
 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3.
 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225.
 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4.
 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432.
 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7.
 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646a3.
 anni nota additur 322 sq. 341. 380.
 396. 410. 421. 452,8. 793. 832.
 841. 844. 901. 978. 983. 987 sq.
 996. 998 sq. 1063. 1069. 1096.
 Antiochus tribus atticae eponymus
 vocatur Ἐγγονος Ἡρακλέους 957,6.
 Anubis rex deorum 1029,1. eius no-
 mina ibid. 1 sqq.
 Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος
 Add. 228 b 8. iuvenibus omnia
 bona tribuit 473,4. eius status
 consecranda ad pestilentiam aver-
 tendam 1034,29.
 aquam frigidam Pluto rogatur ut
 defuncto porrigat 658,1. 719,11;
 quae aqua Mnemosynes ex fonte
 est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.
Sardibus 903,2.
ara XII deorum Xanthi 768, Athenis
1043,3.
apud Arbela pugna conmissa 1088.
Arcadum cum Syracusanis Gelonis
aetate conmercium 744 adn.
archetypum commune 56 sqq. 371
adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq.
896 sq. 983 sq.
architectus 412. 450,7. 599. 1058.
archontes attici 820,2. 844. 868,3.
927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq.
966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a 5.
— ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Calliuro-
litanorum 1034,33.
arenae Thebanae iuxta Memnonem
996,3.
Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf.
1035,13 adn.
Aristophanis Byzantii de Menandro
iudicium 1085,12.
Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.
articulus ab substantivo ipso verbo
seiunctus 1047,3. art. τό enun-
tiato interrogativo praemissus
339,3. relativo 1046,72. art. cum
pronomine αὐτός male coaluit
τάτόν 311,3. ταῦτοῖς 425,6.
artificis nomen additum 6 (cf. praef.)
8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759.
761. 763. 765. 769,2. 850. 851.
852. 853. 917. 932. 938. 947 b.
Add. 4 a. 197 a. 492 a praef.
938 a. 1100 a.
assessor tribunalis Bithynici 395,4.
astronomus geometra philologus idem
homo 185.
asyndeta 155. 644,5.
Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι
τε 88,7.

attica indoles in epigr. neapolitano 557.
aurifex 46,1. 619.
auriga 375. 611 sq. 932 — 935. au-
riga, deinde nauta 339,6. 11. —
aurigae ab imperatore statua per-
missa 935,1.
avus, non pater nominatus 444,2.
avus et nepos cognomines 752,1.
890,1.
αὐτάρ ab initio epigrammatis 154.
in apodosi 325,5.
Bacchi specie indutae statuae 705. 821.
Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.
barbarae formae verborum: εἶλαν
314,24. ἀνεἶλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν
526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν
719,2. ἐξέτεμες 570,4. ἤλιζα 167,6.
ἤλυθα 564,4. ἦλθα 722,1. 920 II 2.
ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θέλαις
(opt. aor. ἦθελα) 339,3 adn. κατ-
έκτην 546,15 adn. κατέλιπα 731,3.
ἤφεραν 168,2. substantivorum ac-
cusativi ἀωρότητα (?) 372,32 adn.
λιμέναν 168,3. λυκάβαν 828,8. πα-
τέραν 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8.
πατρίδαν 168,5. 920 II 1. χάριταν
167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πρά-
ξω 1038,32. ἠδύν et γλυκύν neutra
719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro
ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c.
722,7. καὶ οὕτως pro ὡσαύτως 1038,
24. — augmentum imperativo ad-
ditum 452,19 (προὔπεμπε).
Bassidarum originem Bassus homo
romanus iactat 892,1.
ἡ βουλὴ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955.
τῶν ψ 878.
brevitas quaesita 315.

Cabiri Vrani filii Jovem nascentem
 viderunt 1035,7 sq.
caelebs gloriatur 522,7. 713,11.
calceamentum senatorium 1046,23
 adn.
Cambyses Memnonis eversor 991,3.
 1000,8. 1003,5.
canis 329. 332. 626. 627.
Capitolinum certamen 618. **Capito-**
linus Jupiter (?) 398,1 adn.
caprifera figura 1102.
carmina auro et electo potiora 618
 ep. 19.
casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5.
 920 π 2. — nomin. pro vocativo
 475,5 (πολὺ φίλτατος). 907,5 (φί-
 λος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ
 σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus
 subiectivus, alter obiectivus copula
 ἡδὲ coniuncti 1066,2. — accusat.
 pro nominativo 722,4 adn. acc.
 duplex τὸν κῆδος ὁμοφρονέως
 πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6. acc.
 plur. decl. prim. ultimam corripit
 δίκας 647,15.
Catana εὐσεβέων ἡρbs 887,1.
Cecropis filiae Minervae sacerdotes
 1046,54.
Celtarum in Asiam expeditiones
 Add. 242a.
cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285.
 376. 475.
Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.
Chios vinosa 88,5.
choregus 603 adn.
christianus homo Ammonis templum
 adit eiusque rei veniam petit a
 Christo 1024.
Christus aurei saeculi auctor 1024,2.
circensium factionum certamina 935.
civis duarum civitatum 35,9. 362,1.

376e. — cives et peregrini con-
 iuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4.
 Add. 228 b 5.
classis Pontica 337,1. **Misenensis** 838.
clausulae versuum sono similes, sen-
tentia diversae 564,2. 6. 570,3.
 891,2 adn.
Cleonaeorum apud Tanagram occi-
sorum epitaphium 20.
Codri sepulcrum 1083.
columbarium in sepulcris Syriacis
 441,9. 448,3. 450,2. 452,13.
conloquium viatoris cum defuncto
 110. 140. 218. 245. 247. 248. 667.
 cum sepulcro 256. 347. 625.
comparatur puer cum Iaccho Endy-
mione Hercule 690,5 sq. iuvenis
 cognominis cum Themistocle 112,3.
 mulier cum Alcestide 277,4. 648,8.
 cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2.
 cum Sirenibus 582,1. cum Venere
 582,2. cum Leda 648,8. cum Ama-
 zone 727,12. mulier Alcinoi hospi-
 talior 545,2. domus cum Alcinoi
 magnificentia 1056,3. comparatur
 defunctus arboris ramo discerpto
 538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae
 mors cum raptu Proserpinae 324
 adn.
corpus naturae vinculum 463,2. —
 V. anima.
crucis signum 1068,9.
cubicularius 555,4 adn.
Cypriorum regum gens 846.
Daedala ludi 931,3.
δέ in apodosi 243,32. **δέ duplex** 339,2.
 δ' ἀλλά 298,5.
decurio (senator) 714,3.
demoticum in ipsis versibus 75,3; in
 lusus gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Oreste
Patmum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in
Δίκης fano hominum iustitiae
operatorum statuae conlocatae 905.
906. 909.

diphthongi ionicae *αι* et *ει* 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-
gula ita sese excipiunt ut proximo
quoque unum aliquod ex superiori
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitis 1132,2. mulieris ad
amicam 1130.

dorica forma ἀρεῶς in epigr. attico
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἐάν verbi vis duplex 1111,4.

εἴτε in sola altera enuntiati parte
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδύθ' ἔχων 615,2. περ'
ἐμείο 870,7. iota dativi sing. elisum
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.
1140,1. Add. 1029 a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo
scriptum 1134. 1135. — ep. de
iuvene scriptum in mulierem trans-
latum 169; de virgine scriptum
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum
679,3. — epigr. ἰσόψηφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.

equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-
rium romanum comprehenditur
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.

flores ad sepulcrum nascantur

569,6. ab ossibus flores 194,7.

547,1. 548.

fontes apud inferos duo Ἀθήνης et
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e
quibus duo eiusdem nominis 732.

futurum pro imperativo 646,10. cum

ἄν pro coniunctivo 376 b 1 c 1

d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo
alterius pentametri partis loco
233,8. ter deinceps positum 226,
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350 sq. 529. 945. Add.

333 a. scaeva Add. 307 a. certamen

gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores
Add. 875 a.

Gothorum in Graeciam expeditio

Add. 97 a 5.

Graecorum et Romanorum nominibus omnes imperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888 a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.

grammaticus 402. 534. 538.

gymnasia maiorum natu et adulescentulorum separata 223,7.

γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.

Hades corrumpi non potest 141,3
cf. v. 6.

Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888 a 5; eius iter aegyptium 988 sqq.

Harpocrates biformis 833,2.

Harpyiae liberos rapiunt 1046,14.

Hectoris heroum apud Ilienses 1080.

Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082 a. Δίχης θετὸς υἱός 831,7. eius labores XII 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς ὀστῆρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.

hermae poetarum in bibliotheca positi 1084 sq.

Herodes lingua Athenarum 1046,37.

heroum vetus data occasione restitutum 790.

Herse Pandrosi partes agit 1046,32.
54 adn.

hierophantae nomen tacetur 862.
863. dicitur maris gurgite immersum 863,4.

histrio comicus 604 sq.

Horarum in Olympum reditus 1110.

horae antemeridiana labori, reliquae quieti dandae 1122.

Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084 sq. Homeri patria 1084,5 sq. piscatorum aenigma

1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.

inaurata imago 804,1.

indicativus post ὅς κεν (άν) 333,2.
884,6. post ὅφρα άν 406,8. post ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.

inperatorum epistula 407,9.

insignia mutant Bacchus et Terpsychore 788.

interpolationes lapidarii 1027,7—15.
sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.

invidiae virtus 1115,2. 1116,1.

iota ante vocalem epsilon factum in τύμβω εἰναλέω 594,8 et Πρατωρεανός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.

Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6 sqq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874 a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), Ietas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροὶ et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55 sqq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.

iter ex portu Atheniensium ad

- aram XII deorum XL fere stadia 1043,4.
- Iupiter mortuorum vindex 542,6.
- iurat Iupiter per sidera 618,41. per Rheam ibid. 21. iuratur per Homerum 1084,12 adn. per Heliconem 99,5.
- iuris peritus 434.
- καὶ σὺ* in exordio epigr. 534,1. *καὶ δ' αὐτῆ* 272,21. *καί* — *δέ* 107,1. 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9. — *καί* postpositum 618 ep. 7. — *καί* et *τε* inter se confusae particulae 253,5. 344,10 adn. 430,7. 1038,5. 23.
- καλός* sensu novicio i. q. *bonus* 838,1.
- καρκίνων* versuum genus 1124.
- κεν* ex *κέ* i. e. *καί* corruptum a lapidario 674,3.
- figura ἀπὸ κοινοῦ 440,1. 948,4. praepositio ἀπὸ κοινοῦ posita 663,8. 1046,82. 1104,3. Add. 828a2.
- lapidarius correctus a poeta 218. a se ipso 238,2. 534,8. erravit quod male intellexit 1046,46 adn.
- laus defuncti, quod causam nunquam dixerit 713,12. quod nec causas dixerit neque uxorem dixerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini iusiurandum dederit 713,12.
- legati Corcyraei Athenis 37. legatus ad imperatorem missus 896,2. legatus 851 adn.
- leo ferarum rex 1016,5. leonum imagines in sepulcris 242,4. 502,5.
- liberi deis cari moriuntur praemature 153,13.
- libertus 580. 581. 616. 646. liberta 727,8.
- librorum Charidemi medici index 305.
- lingua graeca et latina 580,12.
- litterae π cumulatio 352,6. — litterae imperativi ζῆθι notae numerales 1122,2.
- ludimagister 294. 615. 616.
- luscinia mortua in Veneris gremio canet 628,2.
- Maecenatis ad Augustum praecepta 1022 adn.
- Martis specie indutus iuvenis Add. 874a5.
- mathematicus 597,3. 593 adn.
- medicus 200. 202. 243. 305. 506. 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8. 593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add. 805a. medica et obstetrix 45,1. medicae artis perita mulier 243,27. — medicus astrologus 592 adn.
- philosophus 594,11. medicus egregius et homo probus 107,1. 108,1. 507,1. 593,1. medici οἰνοδόται 853 adn. medici Paeonis filii 473,2. medicus laudatur quod vel libros adiit 853,3 sq.
- Megarensium urbs muris et aquaeductu instructa 913,3.
- Memno conlapsus 986. inter syringas numeratur 1018 sq. rhetori eloquentia par 994,1.
- Menandri herma v. Homerus. Amore socio dignus 1085,1.
- mensura itinerum publice insculpta 1043.
- mercator 256,4. 466,1. 714.
- Mercurius in palaestra positus iuvenum custos 948. κηπουρός Priapi vice fungitur 812. 814. Baccho sociatus 817,4. Aeneam pugna educit 1046,25. Mercurii pater et

- filius Priapus 817,3. eius specie
 indutus homo 949,1. .
 meretrix 610.
 metonymiae figura: persona pro re
 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55.
 (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).
 metrum mutatum propter nomen
 616,6.
 miles 308,1. 403,14. 445,2. 447,2.
 448. 449,4. 713. 1055,2. Add.
 273a. miles et agricola idem
 446,5.
 mimus 606. 607. 608. mima 609.
 Minerva Veneri sociata 794. ca-
 ptivum liberat, sanat aegrotum
 1038,20. Minervae Phidianae ex-
 emplum 794. eius statua ὑπάτην
 ἄφεισιν hippodromi denotat 795,1.
 Mnemosynes apud inferos fons custo-
 diis circumdatus 1037,5.
 monosyllabum νηόν 832,1. λαοός
 981,11.
 monstrosus infans 706.
 monumentum vetustate dilapsum
 restitutum 461. 477. 843. 1089.
 mortis genera: bello interfecti 1. 21.
 24 — 30. 34. 180. 182 — 184. 209.
 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490.
 790. Add. 471a. 874a8. morbo
 absumpti 131. 136. 149. 190. 314.
 413. 431. 434. 550. 737. pesti-
 lentia 11. 375. profluvio mortua 218,8.
 feбри 247,2. 465,6. tabe 471,6.
 partu 77. 238. 505. Add. 241a
 17. morbo et labore 618 ep. 3.
 senio morboque 500. senio 126.
 vi percussi 280. 285,2. 334. 624.
 de rupe praecipitatus 225. 482.
 voluntaria morte 847. Add. 497a2.
 equum venatus occidit 335,4. in-
 cantamentis amatoris perit puella
 683. — V. naufragi.
 mortuus mente praeditus 334,5. bene-
 volum se promittit 278. 328. cum
 mortuis licet conloqui 217,2. iu-
 venibus licet mortuis loqui 325,7.
 mortua marito liberos commendat
 79,4. mortuus adloquitur matrem
 ante mortuam 69,3. matrem su-
 perstitem adloquitur 510,3. gau-
 det matre iuxta sepulta 637,1 coll.
 491,7. mortua una pro omnibus
 369,6. mortuis querellae molestae
 151,14. mortuorum duo ordines
 terrestres et caelestis 650,10. mor-
 tuus deorum a cyatho 312,16.
 mortui infantes Plutonis et Pro-
 serpinae oblectamenta 272,10. mor-
 tuus ex nihilo natus ad nihilum
 recidit 646,14. fit στήλη τύμβος
 λίθος εἰκῶν 311,5.
 mulier deae (Dianae?) vel deorum
 soror 874,8. Serapidi vicina posita
 875,2. honoribus inperita propter
 aviae merita 857; propter patris
 875. pro marito mortua 547,10.
 ante maritum mori cupit 558,3 sq.
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae
 lugent mortuum 538,3. omnis
 carminis inventrices Add. 1029a3.
 musicus (ᾠδοός) a regibus honoratus
 926,16.
 mysteriis Eleusiniis initiati Dioscuri
 Aesculapius Hercules Hadrianus
 863,5 sqq.
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230.
 256. 432. 643. Add. 463a1.
 nauta 650.
 negatio aucta οὐδέ — οὐ 580,7.

Nemeonices primus Sidoniorum 932.
Neopythagoreorum praecepta 1031
adn.

in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.
223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.
467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita
ut nomen idem adiectivum sit
Νήδυμον ὕπνον). 615,10 (ita ut no-
men Φίλητος idem adiectivum sit).
558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.
708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen
duplex (ὁ vel ἡ καὶ) 387,4. 399,2.
979 acrostich. pueri nomina tria
diversa 867 adn. liberorum no-
mina non addita 9,1. infantis
biennis nomen additum 136,2.
nomen filii desideratur, patris ad-
ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-
vata 183 adn. nomina attica ex
adiectivi φίλος formis facta 852
adn. nomen numeris inhabile mutat
metrum 616,5. in duos versus di-
remptum Add. 805a5 adn. nomina
romana in graecam speciem trans-
formata 473,1 adn.

numeralis nota metro aptata 283.
694,3. cardinale pro ordinali cum
substantivi numero singulari 415,2.
in numero litterarum lusus vertitur
1096 (v. epigramma ἰσόψηφον).
numero quaternario momentum tri-
buitur 43.

bis nupta mulier Add. 241a. puella
nupta XIII aetatis anno 681,3.

nutrix 48. Peloponnesia 47.

Nymphae puellam sustulere 570,10.
571,1.

Odeum Regillae σῆμα 1046,46.

ὀδοιπόρε pro παροδοιπόρε adn. 167,1.

οἶος adiectivum ad verbum pertinens
ad subiectum refertur 116,5.

optativus sine ἄν 562,7. 618,38.

oraculum Apollinis Grynei 1035.

Alexandri Abonotichitae 375,2.

ex Aeno urbe datum 1034. Apa-

meense 836,2. de annonae inopia

1036. oracula talorum 1038. 1041.

ex litterarum ordine et disposita

et distribuenda 1039. 1040. — ora-

culorum sermo 1038 p. 455 adn.

ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.

Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis

s. Isidis vir 1015,8.

οὐ apud coniunctivum οὐ μιν ὀνόσση-
ται 1046,30.

οὐδέ postpositum 618 ep. 13. οὐδέ
δέ 720,4.

οὔτε — οὐκ (pro οὔτε) 618 ep. 3.

oxymoron 700,5.

Pamboeotia ludi 931,3.

Panathenaica pompa 910.

Parthenii Nicaeensis patria 1089,12

adn. eius in uxorem epicedium ibid.

p. 492. Tiberio et Hadriano di-

lectus poeta 1089,3.

Parthenon: νηὸν Ἀθηναίης 910,3.

patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-
μοισιν v. s. v. civis.

pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.

pentametri duo prosae orationi in-
serti 326.

Periandri praeceptum in cochleari
argenteo 1113.

pestilentia II p. Chr. n. saeculo in

Asia 375. 793. 1035. Athenis

1027 adn.

Φειδιακὴν χάριτα 794,4 adn.

philologus v. astronomus.

- philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241 b. philosophus rhetor 170,9.
- pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.
- podagra laborantibus vinum commendatur 853 adn.
- poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer). Add. 277 a 5. poeta comicus 38. tragicus (non histrio) 39,3. poeta postea mercator 613.
- positivus cum superlativo coniunctus δικαιοτάτοι τ' ἀγανοί τε 648,10.
- praeconum certamina 938,2.
- praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef. equitum 868,2.
- praepositionis ἀμφί usus singularis Add. 241 a 1. 10. 17. διά c. dat. 828,7. πρό c. dat. 841,1, 3. σύν c. genet. 539,4.
- Priamus a se interfectum Achillem gloriatur 1079,2.
- Priapus genua flectens 782,5.
- privatus homo magistratum honores procurat 905. 906.
- producta paenultima in vocc. πατήρ 483,1. πυρί 1015,2. Χίος 88,6.
- pronominis αὐτός formae: ἀτόν 311,3. ἀτῶν 321. ἐατοῖς 340. pron. pers. ἐοῦ pro ἐμοῦ 618,19. cf. 23. possessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμείο 372,18. pron. demonstr. duplex ὄδ' ἐκεῖνος 633,1. οὗτος ὅδε Add. 273 a 1. pron. demonstr. iteratum in enuntiato relativo 1111,3 (Callimachi epigr.) 397,4. pron. relat. τόν, ubi ὄν metrum flagitabat (vi p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron. relat. κατὰ σύνεσιν constructum 1028,20. adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.
- pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1. 395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.
- propheta Apollinis 858 sq.
- pugilator 262. 291. 602. 942. praef. 942 a 1. pugilator idemque pancratiasta eodem die vicit 942. pugilatorum victoria cruenta 942.
- Regillae genus 1046,3.
- rhetor 228. 229. 442. 590. 931.
- sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Minervae 43,3 (xl per annos). 97,1. Matris magnae 44,1 (mulier). Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2. 823,1. Apollinis et Jovis 465 (mulier). Dionysi 819,1. Proserpinae 494,1 (virgo). Musarum κληδοῦχος 226,7. Herculis 952,2. Alios 861—873. — dea ipsa sacerdotes eligit 872,1. 12. 873,5. sacerdotes sorte lecti 858 sq. Aegyptii veterum fabularum periti 992,4.
- sacra Graecorum abolita 1068. sacra pro avertenda pestilentia 1034,21. 1035,13. sacra quotannis obferri solita neglecta insequenti anno duplicata 815,10. sacrificant Palladi vitulum, Jovi et Baccho bovem, taurum Aesculapio 1035,21 sqq. Plutoni haedum, Proserpinae ovem, nigrum utrumque 1034,23.
- Satanae convicia 1140,1—5.
- scriptor rerum ionica usus dialecto praef. 877 b.
- senatoribus filiis gloriatur pater 934,2.
- sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

templum 465,8. iuxta domum 444,4. in ipso domus circuitu 682,4. sub arboribus 400. 433 (cf. Hom. Il. Z 419). sub vite 720,6. sepulcri parietes picti 546b. tumulus *θάλαμος* apud inferos 143,2. sepulcrum de defuncto nominatum 182. sepulcrum pulcrum bonis gaudium, malis dolor 452,15.

servus 623. 624. serva 121. 531. Add. 313a. servus in libertatem vindicatus 120,4 (v. libertus). servi de terra nati 606 adn.

ἐν σίγνῳ cognomine 168,4.

singularis ethnici numerus pro plurali 743,2, quod tamen valde dubium exemplum est. — singulare *κρατός* refertus ad plurale *θεοί* 312,15. singulare *παλάμη* fortasse ad plurale *ἀθάνατοι* 562,8 adn.

per somnium dei adparent 774,3. 785,4.

sol omnia facit ut crescant 1031,1.

sorum par musicum 102. *φιλίαν* et *πλοῦτον πατρικόν* sororum par communes censet 81,2.

sphinx Isidis vice fungitur 1015,8. expectat Osirin longinquis ex terris reducem 1015,8. 12. in sphingis nomine luditur 1016,1.

statuae hominum dis consecratae 849—852. 858sq. 862—872. 874—876. Add. 886a 5. iuxta Pro-machon statua posita 912,4. iuxta Sarapidem 875. iuxta Dianam 874. Bromii et Victoriae statuae *ὑπὸ δισσοῖς τρίποσιν* positae 924,4. statua sub ulmo posita 898,2. Eudoxiae statua argentea 921,1. statua marmorea veste porphyretica induta 1107. equitis statua 855.

Kalbel, Epigrammata graeca.

substantiva neutri generis pluralia cum verbo plurali 128,7. 368,4. subst. *αἴξ* masculino genere utitur 872,4. heteroclitum *θρῆνος* (*ὁ* et *τὸ θρῆνος* iuxta) 344,2. 6. 13. 15.

superstitum voces circa defunctum 99.

tabernae vinariae 810,7.

Tantali poena 734,8.

Taphii fontis titulus idem apud Naupactios 1071.

Telesphorus deus princeps epheborum receptus Athenis 1027 adn.

ex terra nata ad terram redeunt 75,2. 156,1. 288,3. 438,1.

thermae 810,10.

thesmothetae omnes archontes 878.

tibicen praef. 474a.

tmesis exemplum in sepulcralibus nullum praeter 517,11. *ὃς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις* expressum fortasse ex Callimachi ep. 23,1 ed. Schn. Praeterea 816,3. 849,3. 928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39. 1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.

τοι particula addita pronomini demonstrativo 258;1. 6.

toparcha 430,7.

tribus omnes victoria non explorata unum una tripodem dedicant 926.

Triopas sacrilegus 1046,95.

Troadis vici 335.

unguenta et corollas vetatur viator sepulcro inponere 646,9.

Vranus Noctis filius 1029,6.

Valentinianorum secta 726 adn.

venator 196,1. venatores circenses 351,2. 885,1.

venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur ab defuncta ut maritum liberosque tueatur 369,4. eius statua in maris litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant structuram velut βαίνειν οἴχεσθαι ἐν 425,6. 690,3. ἦκειν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι κείσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2. 141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2. 431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμήσαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς Δήμητρα pro eo quod est in terra 618,12. — omissum verbum ἔχειν 123. dedicandi verbum 385,4. infinitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστησαν in enuntiato relativo 909,8. — verbi genus medium pro activo μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4. πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,2. — verbi vis ambigua πιστεύσαντες *fidentes* simul et *committent* 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39 adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitis domini curam vino rependit 1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed metrico accentu diverso 551,5. voc. rei proprium vitatur a poeta elegantiore 948,3. V. s. v. ἰαύῳ ind. verb.

votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023.

votum a filio susceptam pater ratum fecit 756,2.

Ξυνεύου ubi metrum postulabat συνεύου 212,1.

Ἰγία Aesculapii πρῶτον σθένος 1027,5.

Ἵπαρχος proconsul 906 adn.

VII. SCRIPTORES.

Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.

Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.

Alcaeï Messenii fortasse epigr. n. 790.

Anacreontis fr. 94 B = 19,2.

epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.

anonymus poeta citatur 480,3.

anonymi poetae versiculus 1112.

A. P. IX 610 = 1118.

IX 704 = 889 b adn.

X 43 = 1122.

X 111 = 1116.

XI 193 = 1115.

Paus. V 24,3 = 743.

VI 10,7 = 938,2 adn.

VII 17,7 = 855,6 adn.

Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.

Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.

Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084 a.

VII 29 = 787 adn.

VII 164 = 248 adn.

VII 748 = 223,4.

append. Plan. 131 = 208,25.

Antipatri Thessalonic. A. P. IX 517 = 640,4.

Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.

Aristotelis *Pepli* ep. 62 B = 41.

ep. 64 B = 1135.

Arius poeta homericus 1009 subscr.

Arrianus 1015 subscr.

Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.

- Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.
 Balbilla v. Iulia.
 Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.
 Callimachi *hymn.* *Jov.* 94 = 974,1.
 Apoll. 9 = 259,3.
 112 = 455,1.
 epigr. 2,5 Schn. = 618 ep. 10.
 11,2 = 268,8. 559,7.
 23,1 sq. = 517,11 sq.
 26 = 841 adn.
 43 = 1111.
 52,1 = 250,1.
 Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029 a 1
 Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.
 VII 643 = 371.
 Damostratia Rufini uxor 642,16.
 Dionysius Magnes 218.
 Epicharmi fr. ap. *Plut. consol.* *Apoll.* p. 110 = 715,3.
 Eueni A. P. IX 75 = 1106.
 Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.
 Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.
 VIII 111 = 68.
 VIII 147 = 1024,1.
 Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.
 Heracliti A. P. VII 465 = 675 adn.
 Hesiodus v. infra.
 Homerus v. infra.
 Horatii *oarm.* IV 3,1 = 403,1.
 Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.
 Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit
 988 — 992.
 Iunior 810 praescr.
 Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.
 VII 163 = 247 adn.
 VII 440 = 251,1. Add. 228 b 5.
 VII 740 = 298,4 adn.
 Licymnii in Hygieam hymnus 1027 b.
 Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.
 Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.
 Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.
 Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

Moschi III 40 = 205,6 adn.

IV 31 = 344,11.

Oppiani *Cyneget.* IV 347 = 569,1.

Panthes 721,4.

Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano restitutum 1089.

Patroinus 1026 subscr.

Periandri praeceptum 1113.

Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.

Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.

Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.

VII 7 = 787 adn.

Pionius 647.

Platonis *Apolog.* p. 37 B = 371 adn.

A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.

Sanenos Psenosiridis f. 1022.

Sarapion acrosticho nominatus 149.

Sarapion 1016.

Simonidis fr. 66 B = 1137,2.

fr. 110 = 242,5 adn.

fr. 113 = 539,3.

fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.

fr. 132 = 748.

fr. 142 = 768,1. 844,1.

Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.

praeceptum = 1114.

Spartiani fides 811 adn.

Speusippi ep. 1 B = 56,1 adn.

Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.

Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552 a 3.

XVII 57 = 250,1.

XXIII 37 = 380,1. 533,1.

XXV 158 = 1046,83.

Treballa v. Caecilia.

Zosimus Nedymi f. 502,19.

Memoriae homericae et hesiodeae.

Homocentones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A** 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum
 Φοῖβος Ἀπόλλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 605 λαμπρὸν φάος ἡελίοιο = 62,3. 588,5 et saepius.
- B** 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.
 46 ἄφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.
 325 ὅο κλέος οὐποτ' ὀλεῖται = 456,2 οὐ κλ. οὐ. ὀλ. 853,7 ἐρατὸν
 τέχνας κλ. οὐ. ὀλ.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,1 ἄσπετον ὅς πάσαις πλοῦγον κατ-
 κατέχευε Κρονίων ἐχευε πόλεσσιν.
- Γ** 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.
 322 δόμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.
- Δ** 165 ἐυμελίω Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐυμελίαο Τόμοιο.
 μελίω)
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὑ. αἰ. ν.
 ναίων
 194 ἀμύμονος ἰητῆρος = 109,4 πολύφρονος ἰητῆρος.
 205 ἀρχὸν Ἀχαιῶν = 915,1 ἀρχὸν ὀραῖς Θεόδωρον Ἀχαιῶν.
 461 τὸν δέ σκοτός ὄσσε κάλυψεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὄ. κ.
- E** 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὦν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
 4 ἀκάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀκαμάτοιο.
 64 οἱ τ' αὐτῷ = 452,3.
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35a4 οἰσί τ' ἴσον τέκεσσι cf. v.
 8 adn.
 78 θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ = 343,3 θεὸς ὡς τίετο.
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή = 290,2. 714,7 ὤλεσεν — θανάτῳ μοῖρα κ.
 160 εἰν ἐνὶ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῷ κεχ. θ.
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde
 λον τέκος Οὐρανίωνων — μαψιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσαν scriptam.
 ως ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδέ eadem versus sede.
 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. οὐρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι ἴτον ὦραι.
 Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέος οἰκία ναίω.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὐ εἰδῆς = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ. Similia saepe, velut 301,3. 339,3. 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
 193 τιμῆς βασιλιῶδες = 1028,53 βασιλιῶδα τιμάν cf. adn.
 292 Ἑλένην — εὐπατέριαν = 871,8 Ἰσίαν εὐπατέριαν.
 380 ἰλάσκονται clausula = 1027,4.
 455 ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας = 461,1 ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν.
 464 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει = 698,1 παῖδά με τεθνεῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
 H 86 ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.
 104 βιώτοιο τελευτή = 33,7 et saepius.
 359 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ initio versus = 1046,32 εἰ ἐτεὸν δὴ v. extr.
 Θ 13 ἐς Τάρταρον ἠερόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμῶν μάλα πολλὰ.
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.
 388 πόλεμον δακρυόεντα = 19,2 adn.
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς = 324,7 τρισκαιδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ.
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡ. π.
 I 143 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ = 649,2.
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζειν = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης.
 404 ἐντὸς ἐέργει clausula = 545,1.
 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν ὄψ = 998,2 ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι.
 446 νέον ἠβώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἠβώνοντας.
 457 καὶ ἐπαινῆ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινῆ Φερσεφονεία.
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμως φιλέων.
 508 ἄσσον ἰούσας = 312,6 ἄσσον ἰόντας.
 544 θηρήτορας ἀνδρας coll. Λ 685 ἡγήτορες ἀνδρες = 885,1 θηρεῦτορες ἀνδρες.
 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατρίς καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 μυρία δῶρα διδούς = Add. 877a4 μυρία δῶρα τελειν. 815,4
ψυχικά δῶρα διδούς. 1000,2 μουσικά δ.δ.
= 998,5 coll. 988,1.
- Κ 47 ἔκλυον αὐδήσαντος = 919,12.
212 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους = 841,7 ζώγρει, δέσποτ' ἀναξ.
Λ 131 ζώγρει Ἀτρέος υἱέ = 558,5 δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον.
137 ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν = 221,1 ἐσθλὸς ἐών. 744,4 ἐσθλὸς ἐών et
471 ἐσθλὸς ἐών saepius.
514 ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων = 600,1.
529 ἱππῆες πεζοὶ τε = 849,1 πεζοὶ δ' ἱππῆές τε.
573 χροῖα λευκόν = 1107,1 ἐς χροῖα λευκόν.
813 αἶμα μέλαν init. versus = 1034,25 αἶμα μέλαν eadem versus
sede.
Μ 252 Ζεὺς τερπικέραunos = 320,6.
Ν 99 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸ δ'
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι = 1009,1.
121 ἐν φρεσὶ θέσθε = 298,7.
484 ἦβης ἄνθος = 658,2 ἦβης — ἄνθος.
687 οὐδ' ἐδύναντο clausula = 324,5 οὐδ' ἐδυνήθη.
763 κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες = 620,8 κείμεσθ' ἄλαλοι, ψυχὰς ὀλέ-
σαντες.
837 ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα = 288,4 ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς
καὶ Διὸς αὐγὰς αὐλάς.
Ξ 169 θύρας ἐπέθηκε φαεινάς = 590,4 θύρας ἐπέθηκα φαεινάς, cf.
818,5 θύρας τεύξαντο φαεινάς.
177 ἐκ κράτος ἀθανάτοιο = 312,15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.
1046,75.
Ο 352 κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους = 1028,50 adn.
439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσι = 884,1 ἴσόν τοι τοκέεσσι.
460 ἐξείλετο θυμόν = 320,2 στέρνων ἐξείλετο θυμόν.
489 ἀνδρὸς ἀριστῆος = 343,2.
Π 123 κέχυτο φλόξ clausula = 1034,26 δαινύσθω φλόξ claus.
457 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων = 7,2. 502,6 cf. 249,4.
540 θυμὸν ἀποφθινύθουσιν = 414,2 θυμὸν ἀποφθίμενος.
548 λάβε πένθος = 233,7 παλίνδρομον ἔλαβε πένθος.
665 δῶκε φέρειν = 228,6 ἔδωκε φέρειν.
711 ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος = 801,1 ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα.
849 μοῖρ' ὀλοή = Add. 306a6 μοῖρ' ὀλοή.
856 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη = 243,5.
Ρ 88 φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστοιο = 1015,11 εἵκελον Ἡφαίστω . .

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια.
 77 σεῦ ἐπιδευομένους = 663,6 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι.
 89 παιδὸς ἀποφθιμένοιο = Add. 1 a 1.
 184 κυδρὴ παράκοιτις = 654,7 adn.
 485 τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται = 1046,72 ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter ac feci explicandum.
 499 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο = 1134,1.
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαις = 272,7 παρ' ὄχθαις — Μαιάνδρου, cf. adn.
 603 ἡμερόεντα χορόν = Add. 1029 a 6.
 Τ 91 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη = 1028,15 τυράννων — πρέσβα, Κρόνου θυγάτηρ Ἴσις.
 Τ 41 Φοῖβος ἀκερσεκόμης = 800,1 dat. 801,1 acc.
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.
 222 πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = praef. 480 a 1 Φῖλα δέ με γείνατο μήτηρ.
 Χ 44 εὖνιν ἔθηκεν = 552,4 εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.
 268 παντοίης ἀρετῆς = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888 a 1.
 305 καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 κ. ἐ. ἀκούειν.
 389 sq. confecti possunt cum = 884,6. 958,12 sq.
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.
 Ψ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἶν = 235,1 χαῖρε Κρίτων' σοὶ μὲν γε καὶ εἶν Ἀ. δ.
 Ἄϊδαο δόμοισιν — 558,6 ἦν εἰς Ἄϊδαο περήσω.
 71 πύλας Ἄϊδαο περήσω = 173,21 ὁμῆ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὁμῆ σ. ἀμφικαλύψει
 91 ὄστρα νῶιν ὁμῆ σορὸς ἀμφικα- = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.
 λύπτοι = 1082,10.
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσσας = 243,21 πένθος ἄλαστον ἔχω.
 846 βούς ἀγελαίας = 768,9.
 Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα = 1066,3 καὶ εὖ καθύπερθεν ἐρέψας.
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
- Odysse.
 α 426 περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ = 590,3.
 428 κέδν' εἰδυῖα = 498,9.
 431 πρωθήβην ἔτ' εἰούσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.
 γ 1 ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικαλλέα λίμνην = 998,6 ἠελίου λίμνης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος.

- 196 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα- = citatur in Add. 228a 1.
 φθιμένοιο λιπέσθαι
- 433 πείρατα τέχνης = 1054,4 πείρατα πάντα τέχνας.
- δ 230 πολλὰ μὲν ἐσθλά μεμυγμένα, = 306,2 πολλὰ μὲν ἐσθλά παθῶν φρεσί,
 πολλὰ δὲ λυγρά. πολλὰ δὲ λυγρά.
- 458 δένδρεον ὑψιπέτηλον = 271,2 δένδρεσιν ὑψιπετήλοισι.
- 523 δάκρυα θερμὰ χέοντο = 372,34 δάκρυα θερμὰ χέουσα.
- 564 ἀλλά σ' ἐς Ἡλύσιον πεδῖον καὶ = 452,19 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι
 πείρατα γαίης — ἀθάνατοι πέμ- ξανθὸς 'Ρ.
 ψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς
- 566 sqq. conferrī possunt cum 649,5 sq.
- ε 174 λαῖτμα θαλάσσης = 1140,6 ἐς λ. θ.
- 323 ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν = 1073,5 ἐπὶ σκοπέλοισι κελαρύζειν.
- 341 μάλα περ μενεαίνων = 146,5.
- 489 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς = 749,6 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς.
- ζ 175 πολλὰ μογήσας = 442,1. 713,14.
- η 93 δῶμα φυλασσόμεναι = 816,4 φυλαττομένῳ δῶμα.
- 122 ἐρρίζωται clausula = 1078,7.
- 126 ἕτεραι δ' ὑποπερκαίουσιν = 1028,78 περκαίουσιν clausula.
- θ 274 δεσμούς ἀρρήκτους ἀλύτους = 170,6.
 cf. Π. Ν 57
- 335 δῶτορ ἑάων Mercurius = 1026,7 Paeon.
- ι 142 καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν = 1041,6 καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.
- 192 οἷον ἀπ' ἄλλων = 444,5 οἶος ἀπ' ἄλλων cf. 403,17.
- 367 πάντες ἑταῖροι = Add. 552a 1.
- 527 εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα = 320,8.
- κ 555 ψύχεος ἱμείρων = 146,2 κύδεος ἱμείρων.
- λ 201 τηκεδόνι στυγερῇ = 471,6.
- 629 ἀνδρῶν ἡρώων = 661,2.
- μ 183 ἔντυνον ἀοιδῆν = Add. 1029a 10.
- 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώ- = 998,1 θῆκέ σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκ-
 λενος Ἥρη τυλος Ἥως.
- ν 8 αἶθοπα οἶνον = 1034,28 αἶθοπι οἶνω.
- 26 ἐρικυδέα δαῖτα = 892,1 ἐρικυδέα φῶτα.
- 149 περικαλλέα νῆα = 850,3 περικαλλέα ναόν, cf. 1065,4. π.
 νῆσον 981,1.
- 266 δήμῳ ἐνὶ Τρώων = 1046,49 δήμῳ ἐνὶ Τριάπew.
- 268 ἐγγυὺς ὁδοῖο = 182,1. 3, 2 et 10,1 ἐγγυὺς ὁδοῦ.
- ξ 7 καλή τε μεγάλη τε = Add. 228b 3 καλή τε γνωτή τε.
- 187 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν = 101,1 et 530,1 τίς πόθεν εἰμί.

- 198 θεῶν ἰότητι = 333,5. 450,3 (θεοῦ ἰ.)
- 213 πάντα λέλοιπεν = 99,4.
- 223 ἀγλαὰ τέκνα clausula = 360,1.
- 353 ἐνθ' ἀναβάς = 1021,1.
- 371 Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο = 1046,14 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο.
- ο 106 δῖα γυναικῶν = 343,1.
- 108 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν = Add. 306 a2 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον.
- 232 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ = 1136,4 δεσμοῖς ἀργαλείοις.
- 251 ἴν' ἀθανάτοισι μετείη = 340,7 καὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
- 357 ἤκαχ' ἀποφθιμένη = 325,10 ἤκαχε γάρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεναι.
- 523 Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος = 926,5 eadem eadem versus sede.
- 533 οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο = 1046,35 Ἑλλάδι δ' οὔτι γένος βασιλεύτερος.
- 545 πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις = 355,1 ἐνθάδε μίμνω (προ κείμαι).
- π 31 ἐνθάδ' ἰκάνω = 110,3 ἐνθεν ἰκάνω.
- 196 σὺ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ = 1009,4.
τάδε μηχανόωτο
- 370 ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων = 526,2 ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοί.
- τ 40 ἢ μάλα τις θεὸς ἐνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν = 1009,2.
- 266 φιλότῃτι μιγεῖσα = 397,5 φιλότῃτι μιγεῖην.
- 494 ὡς ὅτε τις στερεὸς λίθος ἢ σίδηρος = 513,2 κείμαι ἀναίσθητος ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος.
- 513 γοῶσα clausula = 507,3.
- 540 ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη = 462,13 πρὸς αἰθέρα δῖαν ἀερθέν.
- υ 70 sqq. conferrī possunt cum = 268,1—4.
- φ 26 Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπίστορα ἔργων = 831,2 ἴστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων.
- 107 κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν = 926,8 ἀν' Ἀχαιίδα γῆν.
- ψ 65 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων clausula = 26,8. 367,7.
- 121 ἔρμα πόλης = 452,11. 969,5.
- ω 268 ξείνων τηλεδαπῶν = 214,3 τηλεδαποῦ γενεᾶς οἰκτρᾶς ξένου.
- 306 ἀλλά με δαίμων πλάγξε = 42,3 ψευδώνυμον ἀλλά με δαίμων θῆκεν.
- 371 θεοῖς ἐναλίγκιος ἄντην = 1052,1 θ. ἐ. ἦρως.
- 530 ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα = 1009,3.
- Homer. epigr. 3,3 πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ = 539,3.
- homerici epitaphii A. Pal. VII 3,1sq. = 272,13. 354,1. 660,1. 661,1.

- Hesiodi Theog. 41 ὀπί λειριόσση = 169,4 ὄπα λειριόεσαν.
 158 κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργω = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.
 279 ἐν μαλακῶ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν = 649,4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.
 εἰαρινοῖσιν
 301 κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης.
 462 βασιληίδα τιμήν, cf. Il. Z 193 = 1028,53 adn.
 692 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.
 763 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἥσύχιος, κεδνὸς καὶ μελιχός.
 λιχος
 797 κεῖται ἄμ' ἀπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κεῖμαι ἀναυδόν, ἀπνουν-παιόιον.
 καὶ ἀναυδός
 938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κύρυκι ἀθανάτων.
 Opp. 41 ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω = 1135,1 μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον.
 91 νόσφιν ἄτερ νόσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ
 χαλεποῖο πόνοιο χ. π.
 197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-
 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λεικοῖσιν νομίη τε scriptum est.
 φάρεσσι καλυψαμένα χροῖα καλόν
 — ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον
 προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς
 καὶ Νέμεσις
 353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοισι
 ἴοντι προσεῖναι προσεῖναι.
 450 χεῖματος ὥρην. = 1067,3 ὅτε χεῖματος ἴσταται ὥρη.

Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

VIII. METRORVM TABVLA.

- hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76. 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—181. 213. 262. 270. 271. 272 b. 280. 281. 283. 285. 290. 294. 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361. 365. 368. 375. 379. 380. 385 a. 389. 390. 392. 401—404. 408 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449. 450. 452 a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502 a b. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584. 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632. 633—637. 645 (?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675. 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713. 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760. 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807 a. 808. 809. 819. 820. 827 a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897. 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952. 960. 962 (?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016. 1019. 1023—1026. 1027 a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057—1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098. 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128. 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a. 646 a. 903 a. 1029 a. praef. 1100 a.
- hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.
- ” subiecti pentametri tres 113.
- ” ” senarii duo 282. 360. 798.
- hexametris singulis subiecti singuli senarii (pythiamb. II) 211.
- ” ” ” ” dimetri iambici 154. 155.
- ” duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666. 687. 823 (bis). 1008.

- hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.
- ” ” ” ” cum senario 684.
- ” ” subiecti pentametri duo 278.
- ” ” ” ” ” cum hexametro 527.
- ” ” ” ” ” cum paroemiaco Add. 459a.
- ” ” ” ” tres 74. 168.
- ” ” ” tetrametri trochaici duo 79.
- ” tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598.
683. 844. 805. 909.
- ” ” subiecti pentametri tres 933.
- ” quattuor subiectus pentameter 708.
- ” quinque ” ” 614.
- ” sex ” ” 610.
- ” septem ” ” 609.
- ” sex ” senarius 450.
- ” octo ” ” 588. V. add.
- ” quindecim ” ” 642.
- pentameter dimidiatus 1114.
- pentametri singuli 1090. 1131.
- pentametro subiecti hexametri duo 715.
- pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.
- disticho subiectus senarius 641. 751. 886.
- ” ” pentameter 759. 806.
- ” ” ” cum hexametro 347. 785.
- ” ” ” cum senario 381.
- ” ” hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589.
750. 1008. Add. 597a.
- ” ” hexametri duo 90. 490. 522. 545a.
- ” ” ” tres 277. 291. 386. 452c.
- senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208b. 210.
236. 245. 246. 258. 263. 286. 325a. 337. 352. 353. 362. 363.
364b. 376abcde. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462a.
463. 502c. 531. 542. 546c. 566. 595. 602. 604. 619a. 638. 646.
667. 677. 691. 709. 728. 762. 783a. 796. 807b. 814. 816. 821.
838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980.
983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034,
v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117.
1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241b. 497a(b). 886a. praef.
222b(a). 1046a. 1117a et b. 1119a et b.
- scazontes 276. 549.
- senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreontei 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 178, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum dorica dialecto conscriptae.

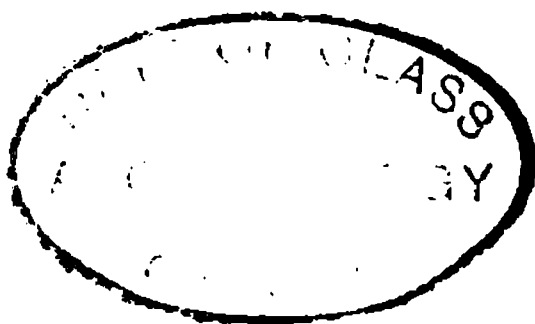
cola metrica 485. 961.

versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283—285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458—460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716—723. 729—737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se conmixta 95. 96. 99. 120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).

